

การพัฒนาารูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบล

นายชลิตพล สืบใหม่

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทคัดย่อและแฟ้มข้อมูลฉบับเต็มของวิทยานิพนธ์ตั้งแต่ปีการศึกษา 2554 ที่ให้บริการในคลังปัญญาจุฬาฯ (CUIR)
เป็นแฟ้มข้อมูลของนิสิตเจ้าของวิทยานิพนธ์ ที่ส่งผ่านทางบัณฑิตวิทยาลัย

The abstract and full text of theses from the academic year 2011 in Chulalongkorn University Intellectual Repository (CUIR)
are the thesis authors' files submitted through the University Graduate School.

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรดุษฎีบัณฑิต

สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา

คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2560

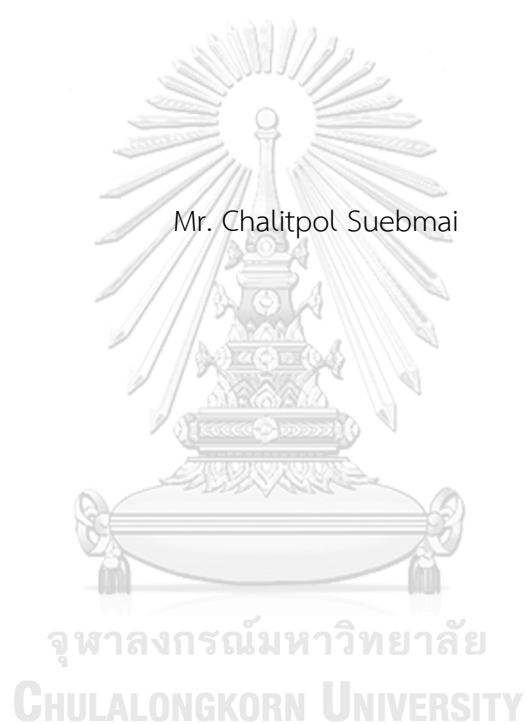
ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

A DEVELOPMENT OF MANAGEMENT MODEL OF SPORT AND RECREATION CENTER IN
SUB-DISTRICT ADMINISTRATIVE ORGANIZATION

Mr. Chalitpol Suebmai

A Dissertation Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Doctor of Philosophy Program in Sports Science

Faculty of Sports Science

Chulalongkorn University

Academic Year 2017

Copyright of Chulalongkorn University

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การพัฒนารูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการ องค์การบริหารส่วนตำบล
โดย	นายชลิตพล สืบใหม่
สาขาวิชา	วิทยาศาสตร์การกีฬา
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก	ศาสตราจารย์ กิตติคุณ ดร. สมบัติ กาญจนกิจ
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม	รองศาสตราจารย์ เทพประสิทธิ์ กุลธวัชวิชัย

คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้บัณฑิตวิทยาลัย
เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาตรีบัณฑิต

..... คณบดีคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วันชัย บุญรอด)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(อาจารย์ ดร. จุฑา ดิงศรัทย์)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
(ศาสตราจารย์ กิตติคุณ ดร. สมบัติ กาญจนกิจ)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม
(รองศาสตราจารย์ เทพประสิทธิ์ กุลธวัชวิชัย)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วันชัย บุญรอด)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร. สุจิตรา สุนทรทรัพย์)

..... กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร. กำโชค เผือกสุวรรณ)

ชลิตพล สืบใหม่ : การพัฒนารูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบล (A DEVELOPMENT OF MANAGEMENT MODEL OF SPORT AND RECREATION CENTER IN SUB-DISTRICT ADMINISTRATIVE ORGANIZATION) อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: ศ. กิตติคุณ ดร. สมบัติ กาญจนกิจ, อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม: รศ. เทพประสิทธิ์ กุลธวัชวิชัย, หน้า.

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบผสม ประกอบด้วยการศึกษาเชิงคุณภาพและการวิจัยเชิงปริมาณ โดยมีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบล 2) เพื่อตรวจสอบรูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบล วิธีดำเนินการวิจัยแบ่งออกเป็น 4 ขั้นตอนได้แก่ 1) วิเคราะห์ สังเคราะห์ แนวคิด และทฤษฎี เพื่อให้ได้มาซึ่งองค์ประกอบและปัจจัยในการพัฒนารูปแบบ 2) ศึกษาสภาพ ปัญหา พฤติกรรมการใช้บริการและความต้องการที่เกี่ยวข้องเพื่อกำหนดร่างรูปแบบ โดยการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ให้ข้อมูลหลักและสำรวจพฤติกรรมการใช้บริการและความต้องการในการได้รับบริการของประชาชน 3) พัฒนารูปแบบโดยการจัดการสนทนากลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และ 4) ตรวจสอบรูปแบบโดยการจัดสัมมนาอิงผู้ทรงคุณวุฒิและนำเสนอรูปแบบ

ผลการวิจัยทำให้เกิดรูปแบบ COMSPORTREC ซึ่งใช้ในการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบล ประกอบด้วยองค์ประกอบ 12 ประการ ได้แก่ 1) CO: Community Format คือ รูปแบบของชุมชนท้องถิ่น 2) M: Marketing Mix for Clients คือ ส่วนประสมทางการตลาดของผู้รับบริการด้านกีฬาและนันทนาการในชุมชนท้องถิ่น 3) S: Services and Satisfaction คือ รูปแบบการบริการด้านกีฬาและนันทนาการในชุมชนท้องถิ่นและความพึงพอใจของผู้รับบริการจากศูนย์กีฬาและนันทนาการ 4) P: Planning คือ การวางแผนด้านกีฬาและนันทนาการในชุมชนท้องถิ่น 5) O: Organizing คือ การจัดองค์กรศูนย์กีฬาและนันทนาการ 6) R: Role Leadership คือ บทบาทของผู้นำเพื่อขับเคลื่อนภารกิจของศูนย์กีฬาและนันทนาการ 7) TR: Team Resources คือ ทรัพยากรการจัดการด้านกีฬาและนันทนาการของทีมงานศูนย์กีฬาและนันทนาการ 8) E: Evaluating คือ การประเมินผลการดำเนินงานของศูนย์กีฬาและนันทนาการ 9) C: Controlling คือ การควบคุมการดำเนินงานของศูนย์กีฬาและนันทนาการ 10) GG: Good Governance คือ ธรรมาภิบาลในการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการ 11) STEP: socio-cultural, technological, economic and political คือ สังคมวัฒนธรรม เทคโนโลยี เศรษฐกิจ และการเมืองภายในท้องถิ่น และ 12) Government's community sport and recreation policies and strategies คือ นโยบายและยุทธศาสตร์รัฐบาลเกี่ยวกับกีฬาและนันทนาการในชุมชนท้องถิ่น

สาขาวิชา วิทยาศาสตร์การกีฬา

ปีการศึกษา 2560

ลายมือชื่อนิสิต

ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาหลัก

ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาร่วม

5478602539 : MAJOR SPORTS SCIENCE

KEYWORDS: A DEVELOPMENT / MODEL / MANAGEMENT / SUB-DISTRICT ADMINISTRATIVE
SPORT AND RECREATION CENTER

CHALITPOL SUEBMAI: A DEVELOPMENT OF MANAGEMENT MODEL OF SPORT AND
RECREATION CENTER IN SUB-DISTRICT ADMINISTRATIVE ORGANIZATION. ADVISOR:
EMERITUS PROF. SOMBAT KARNJANAKIT, Ph. D. , CO-ADVISOR: ASSOC. PROF.
TEPPRASIT GULTHAWATVICHAI, pp.

The research was conducted by mixed methods using both qualitative and quantitative methods. The objectives of this research are 1) to develop the management model of the sport and recreation center in Sub-district Administrative Organization (SAO); and 2) to examine the management model of the sport and recreation center in SAO. The research methodology is divided into 4 stages: 1) analyze and synthesize of concepts and theories in order to acquire the elements and factors of the model development; 2) study the state, problems, the use of the service, and the needs related to define the model draft via In-depth interview with key informants and survey of service usage and wants for services of the residents; 3) develop the model draft by using focus group discussion with the stakeholder; and 4) examine the model by using connoisseurship and proposed the final model.

This research found the COMSPORTREC Model which use to manage the sport and recreation center in SAO, consists of: 1) CO: community format; 2) M: marketing mix for clients of sports and recreation services provide in local community; 3) S: services of the sport and recreation center in SAO and satisfaction of clients in local communities; 4) P: planning of sports and recreation center in SAO; 5) O: organizing of the sport and recreation center in SAO; 6) R: role of the leadership to drive the mission of the sport and recreation center in SAO; 7) TR: Team resources of the sport and recreation center in SAO; 8) E: evaluating of sport and recreation center in SAO; 10) GG: good governance; 11) STEP: socio-cultural, technological, economic and politic environment in local community; and 12) Government's community sport and recreation policies and strategies.

Field of Study: Sports Science

Academic Year: 2017

Student's Signature

Advisor's Signature

Co-Advisor's Signature

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี เนื่องจากผู้วิจัยได้รับความกรุณาอย่างสูงจาก ท่านอาจารย์ที่ปรึกษาหลัก ศาสตราจารย์กิตติคุณ ดร.สมบัติ กาญจนกิจ และท่านอาจารย์ที่ ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม รองศาสตราจารย์ เทพประสิทธิ์ กุศลวัชวิชัย ที่ได้กรุณาสละเวลาให้ คำปรึกษาและคำแนะนำที่ดี รวมทั้งสร้างแรงกระตุ้นในการทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้มาโดยตลอด

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ ดร.จุฑา ดิงศรัทธี ประธานกรรมการ ผู้ช่วย ศาสตราจารย์ ดร.วันชัย บุญรอด รองศาสตราจารย์ ดร.สุจิตรา สุคนธ์ทรัพย์ กรรมการภายในคณะ และรองศาสตราจารย์ ดร.กำโชค เผือกสุวรรณ กรรมการภายนอก ที่ได้กรุณาเสียสละเวลาในการ สอบวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ รวมทั้งให้คำแนะนำในการปรับปรุงแก้ไขจุดบกพร่อง เพื่อให้วิทยานิพนธ์ ฉบับนี้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญทุกท่าน ที่ได้กรุณาเสียสละเวลา ในการตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่ สนับสนุนทุนโครงการวิจัยเงินทุนวิจัยคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา ประจำปีงบประมาณ 2559 ซึ่ง ทำให้ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยได้อย่างสะดวกและมีความตั้งใจในการวิจัยอย่างเต็มความสามารถ

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณผู้บริหาร อบต. และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการให้ข้อมูลทุกท่าน ที่มีได้เอ่ยนามถึง ซึ่งได้กรุณาเสียสละเวลามาเข้าร่วมการสนทนากลุ่ม รวมทั้งกลุ่มตัวอย่างทุกท่าน ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลเชิงสำรวจ ผู้วิจัยขอชื่นชมในอุดมการณ์ที่ดีที่ทุกท่านมีต่อ ชุมชนท้องถิ่นของท่าน

ผู้วิจัยขอขอบคุณเพื่อนร่วมแขนงวิชาวิทยาการการจัดการศึกษาระดับปริญญาโทและนันทนาการทุก ท่านทั้งที่ยังมีชีวิตและเสียชีวิตไปแล้ว ที่คอยเอาใจใส่ ดูแล เกื้อหนุน และให้กำลังใจซึ่งกันและกัน ตลอดมา

ผู้วิจัยขอขอบคุณคุณคุณปาลิดา ทัดติพงษ์ ที่เป็นผู้ทำให้มีกำลังใจในยามที่มีอุปสรรค ระหว่างการศึกษา สุดท้ายนี้ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณบิดาคุณนิสัย สืบใหม่และมารดาคุณ การะเกด สืบใหม่ ผู้เป็นที่รักยิ่ง สำหรับการดูแล เอาใจใส่ แนะนำ ให้คำปรึกษา ตลอดจนสนับสนุน และเอื้ออำนวยความสะดวกทุกอย่างทั้งในด้านการดำเนินชีวิตและด้านการศึกษาแก่ผู้วิจัยมา ตลอดทั้งชีวิต

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	10
สารบัญภาพ.....	13
บทที่ 1 บทนำ	14
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	14
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	20
คำสำคัญ.....	20
ปัญหาในการวิจัย.....	20
ขอบเขตของการวิจัย	21
ข้อจำกัดในการวิจัย.....	21
คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย.....	21
ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย	22
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	23
1. แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบ.....	23
2. แนวคิดเกี่ยวกับองค์กรและการจัดการ.....	29
3. แนวคิดเกี่ยวกับส่วนประสมทางการตลาดและความพึงพอใจ	59
4. แนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยภายในองค์กร (The 7 – S Framework)	62
5. แนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยภายนอกองค์กร (PEST Analysis).....	65
6. แนวคิดเกี่ยวกับธรรมาภิบาล (Good Governance) และบริบทในประเทศไทย	66

7. แนวคิดเกี่ยวกับการกีฬา	71
8. แนวคิดเกี่ยวกับการนันทนาการ.....	74
9. สาระสำคัญของแผนแม่บทของประเทศด้านการพัฒนาชาติ กีฬา และนันทนาการ	81
10. สาระสำคัญของพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 ที่ เกี่ยวกับการกีฬาและนันทนาการ.....	89
11. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	93
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	100
ขั้นตอนที่ 1 วิเคราะห์ สังเคราะห์ แนวคิดและทฤษฎี เพื่อให้ได้มาซึ่งองค์ประกอบและปัจจัยใน การพัฒนารูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบล	100
ขั้นตอนที่ 2 ศึกษาสภาพ ปัญหา พฤติกรรมการใช้บริการและความต้องการที่เกี่ยวข้องกับการ พัฒนารูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อกำหนด ร่างรูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบล	101
ขั้นตอนที่ 3 พัฒนาร่างรูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบล .	109
ขั้นตอนที่ 4 ตรวจสอบรูปแบบและนำเสนอการพัฒนารูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและ นันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบล	113
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	117
ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ สังเคราะห์ แนวคิดและทฤษฎี เพื่อให้ได้มาซึ่งองค์ประกอบและ ปัจจัยในการพัฒนารูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการ อบต.	118
ตอนที่ 2 ผลการศึกษาสภาพ ปัญหา พฤติกรรมการใช้บริการและความต้องการที่เกี่ยวข้องกับ การพัฒนารูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบล	122
ตอนที่ 2.1 ผลการวิจัยเชิงคุณภาพ.....	122
ตอนที่ 2.2 ผลการวิจัยเชิงปริมาณ	158
ตอนที่ 3 ผลการพัฒนาร่างรูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วน ตำบล.....	180

ตอนที่ 4 ผลการตรวจสอบรูปแบบและนำเสนอการพัฒนารูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและ นันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบล	189
บทที่ 5 สรุปลงการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	207
สรุปลงการวิจัย.....	208
อภิปรายผลการวิจัย.....	225
ข้อเสนอแนะจากการวิจัย	232
รายการอ้างอิง	235
ภาคผนวก.....	243
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์	297

สารบัญตาราง

ตารางที่ 1 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับพฤติกรรมของมนุษย์ (Patterson, 1987).....	78
ตารางที่ 2 สรุปขั้นตอนการดำเนินการวิจัย	116
ตารางที่ 3 สรุปประเด็นข้อค้นพบจากการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ให้ข้อมูลหลัก ประเภท ผู้บริหาร อบต.....	128
ตารางที่ 4 สรุปประเด็นข้อค้นพบจากการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ให้ข้อมูลหลัก ประเภท เจ้าหน้าที่ ผู้ปฏิบัติงานใน อบต.	134
ตารางที่ 5 สรุปประเด็นข้อค้นพบจากการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ให้ข้อมูลหลัก ประเภท ประชาชนผู้ อาศัยอยู่ในเขต อบต.....	142
ตารางที่ 6 สรุปประเด็นข้อค้นพบจากการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ให้ข้อมูลหลัก ประเภท เจ้าหน้าที่ของ หน่วยงานภาครัฐและเอกชนต่างๆ ภายในพื้นที่ อบต.....	148
ตารางที่ 7 สรุปประเด็นข้อค้นพบจากการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ให้ข้อมูลหลัก ประเภท ผู้เป็นสมาชิก เครือข่ายภาคประชาชนในพื้นที่ อบต.	155
ตารางที่ 8 จำนวนและร้อยละ ของข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	158
ตารางที่ 9 จำนวนและร้อยละ ของข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้บริการด้านกีฬาและ นันทนาการในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบล.....	160
ตารางที่ 10 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความต้องการ ของข้อมูลเกี่ยวกับความ ต้องการได้รับการบริการด้านกีฬาและนันทนาการในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบล ในส่วนของ ประเภทกิจกรรมการออกกำลังกายและกีฬา.....	163
ตารางที่ 11 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความต้องการ ของข้อมูลเกี่ยวกับความ ต้องการได้รับการบริการด้านกีฬาและนันทนาการในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบล ในส่วนของ ประเภทกิจกรรมนันทนาการ.....	164
ตารางที่ 12 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความต้องการ ของข้อมูลเกี่ยวกับความ ต้องการได้รับการบริการด้านกีฬาและนันทนาการในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบล ในส่วนของ ทรัพยากรในการจัดการโดยภาพรวม.....	166

ตารางที่ 23 การนำรูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบลใน ชุมชนเมืองไปปฏิบัติ.....	199
ตารางที่ 24 การนำรูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบลใน ชุมชนเมืองชนบทไปปฏิบัติ.....	203

สารบัญภาพ

รูปภาพที่ 1 แสดงแบบจำลององค์กรในรูปแบบของระบบเปิดของ Chelladurai (2009)	33
รูปภาพที่ 2 แสดงทฤษฎีเชิงระบบขององค์กรของ Daft (2010) (Systems Theory of Organizations)	35
รูปภาพที่ 3 กรอบแนวคิดในการวิจัย เรื่อง การพัฒนารูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและ นันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบล	99
รูปภาพที่ 4 แผนภาพ COMSPORTREC Model.....	195

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การกีฬาและนันทนาการมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาสุขภาพและสมรรถภาพที่ดีให้กับมนุษย์ ทำให้มนุษย์มีสุขภาพที่ดีหรือมีสุขภาพที่สมบูรณ์ในทุกทาง ทั้งทางกาย ทางจิต ทางสังคม และทางปัญญา อีกทั้งยังมีบทบาทสำคัญยิ่งต่อการพัฒนาประเทศทั้งบริบทของเศรษฐกิจและสังคมในภาพรวม หลากหลายประเทศที่พัฒนาแล้วรวมไปถึงประเทศที่กำลังพัฒนาและประเทศด้อยพัฒนา ก็มีความจำเป็นต้องอาศัยการกีฬาและนันทนาการ เป็นเครื่องมือในการพัฒนาศักยภาพและคุณภาพชีวิตของทรัพยากรมนุษย์ภายในประเทศ เมื่อทรัพยากรมนุษย์หรือประชาชนในประเทศมีสุขภาพดี มีจิตใจแจ่มใส ภายใต้อารมณ์ที่แข็งแรงแล้ว ก็จักนำไปสู่รากฐานในการพัฒนาคุณภาพเศรษฐกิจและสังคมของประเทศให้ดียิ่งขึ้นไป ดังที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช รัชกาลที่ 9 ทรงพระราชทานพระราชดำรัสเกี่ยวกับการกีฬาไว้ว่า “การกีฬามีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งสำหรับชีวิตของแต่ละคน และชีวิตของบ้านเมือง” ซึ่งกระแสพระราชดำรินี้แสดงให้เห็นถึงพระราชปณิธานในเรื่องการส่งเสริมการกีฬาว่าเป็นสิ่งจำเป็นและเป็นส่วนสำคัญยิ่งในการพัฒนาบุคคลและประเทศชาติ

นอกจากนี้ บารอน ปีแอร์ เดอ คูเบอร์แตง บิดาแห่งกระบวนกรโอลิมปิกสมัยใหม่ ยังได้กล่าวถึงความสำคัญของการกีฬาไว้ว่า “การกีฬาเป็นมรดกส่วนหนึ่งของทั้งชายและหญิงไม่ว่าคนใด การขาดไปซึ่งการกีฬานั้น ไม่สามารถทดแทนได้ด้วยสิ่งอื่นใด” ซึ่งแสดงให้เห็นว่า การกีฬานับเป็นสิ่งสำคัญในระดับนานาชาติ ที่บุคคลทุกเพศทุกวัยควรตระหนักถึงคุณค่าและไม่ควรละเว้นทดแทนการเล่นกีฬาด้วยกิจกรรมอื่นไปเสียทั้งหมด เฉกเช่นเดียวกันกับนันทนาการ ซึ่งนับว่ามีความสำคัญต่อการดำเนินชีวิตประจำวันของมนุษย์ ทั้งในระดับชุมชน ภูมิภาค ประเทศชาติ และนานาชาติ ดังที่กฎบัตรขององค์การนันทนาการโลกได้กล่าวถึงไว้โดยสรุปได้ว่า รัฐบาลของประเทศใดๆ ในโลกจำเป็นต้องให้ความสำคัญต่อกิจกรรมนันทนาการเพื่อตอบสนองต่อหลักสิทธิมนุษยชนขั้นพื้นฐานของประชาชนทุกคน ภายใต้อรรถประโยชน์กับบรรทัดฐานและค่านิยมของสังคมอย่างมีคุณภาพ และมีความเสมอภาคและเท่าเทียมกัน และรัฐบาลจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับความพร้อมในการตอบสนองความต้องการด้านนันทนาการ ด้วยการรักษาและคงไว้ซึ่งสภาพที่สมบูรณ์ทางกายภาพ ทางสังคม และทางวัฒนธรรมของประเทศ รวมทั้งสร้างสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก เพื่อให้ประชาชนได้ใช้เวลาว่างและมีโอกาสในการแสดงออก เฉลิมฉลอง และมีกิจกรรมนันทนาการร่วมกัน

นอกจากนี้ประชาชนต้องสามารถเข้าถึงข้อมูลด้านการพักผ่อนหย่อนใจได้ในทุกรูปแบบ เพื่อใช้ในการเสริมสร้างความรู้ของตนเองและสามารถนำเสนอความคิดและการตัดสินใจต่างๆ เกี่ยวกับนโยบาย

ด้านนันทนาการในระดับท้องถิ่นและระดับประเทศได้ (International Olympic Committee, 2014; World Leisure Organization, 2000; กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2550; ประเวศ วะสี, 2551)

รัฐบาลไทยโดยกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา การกีฬาแห่งประเทศไทย และหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง ยังได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของการพัฒนาด้านการกีฬาและนันทนาการ ที่มีผลต่อการพัฒนาคุณภาพทรัพยากรบุคคลของประเทศ จึงดำเนินการให้มีแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ และแผนพัฒนานันทนาการแห่งชาติ ตามแนวทงความสอดคล้องของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เพื่อเป็นกรอบและแนวทางในการพัฒนาด้านการกีฬาและนันทนาการขึ้น โดยมีแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติรวมจำนวน 6 ฉบับ ได้แก่ แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 1 (พ.ศ. 2531 - 2539) ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2540 - 2544) ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2545 - 2549) ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2550 - 2554) ฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2555 - 2559) และฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2560 - 2564) และแผนพัฒนานันทนาการแห่งชาติรวมจำนวน 3 ฉบับ อันได้แก่ แผนพัฒนานันทนาการแห่งชาติ ฉบับที่ 1 (พ.ศ. 2550 - 2554) ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2555 - 2559) และฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2560 - 2564) ซึ่งสามารถกล่าวได้ว่า แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติทุกฉบับ ล้วนแล้วแต่มีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นกรอบทิศทางในการพัฒนาการกีฬาของประเทศ แบ่งยุทธศาสตร์การพัฒนาการกีฬาแต่ละด้านให้มีความชัดเจน มีความสอดคล้องและสอดคล้องกันอย่างต่อเนื่องไปในทุกด้าน อันจะเป็นกลไกสำคัญที่ทำให้ทุกภาคส่วนได้ร่วมมือกันดำเนินภารกิจของตนเองไปในทิศทางเดียวกัน ก่อให้เกิดประโยชน์กับสุขภาวะและคุณภาพชีวิตของประชาชนในทุกด้าน จนสามารถต่อยอดไปถึงการเพิ่มโอกาสสร้างรายได้และอาชีพด้านการกีฬา และสร้างมูลค่าเพิ่มด้านการกีฬาเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศในอนาคตต่อไปได้ นอกจากนี้ความสำคัญของนันทนาการยังปรากฏให้เห็นในวัตถุประสงค์ของการจัดทำแผนพัฒนานันทนาการแห่งชาติทุกฉบับ ที่สามารถสรุปความได้ว่า นันทนาการเป็นสิ่งที่ประชาชนสามารถนำมาใช้เป็นเครื่องมือในการประกอบกิจกรรมยามว่างให้เป็นประโยชน์อย่างมีคุณค่า และปฏิบัติจนเป็นวิถีชีวิตโดยผู้เกี่ยวข้องทุกภาคส่วนต้องให้ความสำคัญกับการพัฒนาทรัพยากรนันทนาการ อันได้แก่ บุคลากร แหล่งนันทนาการ สถานที่ สิ่งอำนวยความสะดวกเกี่ยวกับนันทนาการ ระบบการบริหารจัดการ ให้มีคุณภาพและมาตรฐานที่ดี รวมทั้งส่งเสริมการสร้างและพัฒนางานและความรู้และนวัตกรรมด้านนันทนาการ ตลอดจนนำไปใช้อย่างแพร่หลาย นำไปสู่การพัฒนา นันทนาการอย่างยั่งยืน อันจะนำไปสู่การส่งเสริมเศรษฐกิจและสังคมด้วยนันทนาการเชิงพาณิชย์ สร้างความมั่นคงให้กับประเทศชาติต่อไปในอนาคต (กรมพลศึกษา, 2555, 2560; กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2545, 2550, 2555, 2560; การกีฬาแห่งประเทศไทย, 2531, 2540; สำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ, 2550)

ปัจจุบันแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2560 - 2564) และแผนพัฒนานันทนาการแห่งชาติ ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2560 - 2564) ซึ่งได้ดำเนินการจัดทำแผนในช่วงเวลาแห่งการปฏิรูปประเทศไทย ตามยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศไทยในระยะยาว 20 ปี (พ.ศ. 2560 - 2579)

เพื่อมุ่งสู่วิสัยทัศน์ที่ว่า “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนามาตามหลักการปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ยังมีความสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 ที่ได้มีการบัญญัติเกี่ยวกับการส่งเสริมและพัฒนาการกีฬาและสุขภาพในมาตรา 71 ความว่า “รัฐพึงเสริมสร้างความเข้มแข็งของครอบครัวอันเป็นองค์ประกอบพื้นฐานที่สำคัญของสังคม จัดให้ประชาชนมีที่อยู่อาศัยอย่างเหมาะสม ส่งเสริมและพัฒนาการสร้างเสริมสุขภาพเพื่อให้ประชาชนมีสุขภาพที่แข็งแรงและมีจิตใจเข้มแข็ง รวมตลอดทั้งส่งเสริมและพัฒนาการกีฬาให้ไปสู่ความเป็นเลิศและเกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชน” และสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 - 2564) ที่มุ่งเน้นการพัฒนาด้วยการยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและคำนึงถึง “การพัฒนาที่ยั่งยืน” โดยใช้ “คนเป็นศูนย์กลางในการพัฒนา” โดยในส่วนของที่เกี่ยวข้องกับการกีฬา คือ มุ่งลดปัจจัยเสี่ยงทางสุขภาพและส่งเสริมให้ประชาชนมีพฤติกรรมทางสุขภาพที่ดี ในลักษณะของ 1) การส่งเสริมการพัฒนาความรู้ในการดูแลสุขภาพ 2) พัฒนารูปแบบการออกกำลังกายและโภชนาการที่เหมาะสมกับแต่ละวัย สนับสนุนการสร้างสภาพแวดล้อมและการรณรงค์ให้มีการตลาดเชิงกิจกรรมที่เอื้อต่อการส่งเสริมทางกายและสุขภาพแก่ประชากรกลุ่มต่างๆ 3) การสร้างกลไกในการจัดทำนโยบายสาธารณะที่ต้องคำนึงถึงผลกระทบต่อสุขภาพ และ 4) การพัฒนาอุตสาหกรรมการกีฬาอย่างครบวงจร ก็แสดงให้เห็นได้ว่า นอกจากการกีฬาและนันทนาการ จะเป็นส่วนสำคัญในการพัฒนาสุขภาพและคุณภาพชีวิตในระดับบุคคลแล้ว ยังเป็นเครื่องมือส่วนสำคัญในการส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาของเศรษฐกิจและสังคมในระดับประเทศ ดังที่วิสัยทัศน์ของแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2560 - 2564) ที่กล่าวไว้ว่า “การกีฬาเป็นส่วนสำคัญของวิถีชีวิตประชาชนทุกภาคส่วน และเป็นกลไกสำคัญในการสร้างคุณค่าทางสังคมและส่งเสริมเศรษฐกิจของประเทศ” และวิสัยทัศน์ของแผนพัฒนานันทนาการแห่งชาติ ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2560 - 2564) ความว่า “คนไทยมีนันทนาการเป็นวิถีชีวิต” ที่แสดงถึงความมุ่งหมายให้เกิดการนำนันทนาการมาเป็นเครื่องมือในการพัฒนาตนเองของประชาชนในประเทศ เพื่อเป็นหนทางนำไปสู่ประเทศที่เต็มไปด้วยทรัพยากรบุคคลที่มีคุณภาพต่อไป (กรมพลศึกษา, 2560; กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2560)

อย่างไรก็ตาม แม้การดำเนินงานตามภารกิจในการส่งเสริมและพัฒนาด้านการกีฬาและนันทนาการเพื่อประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศ จะดำเนินการโดยองค์กรภาครัฐระดับประเทศอย่างกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ก็ยังปรากฏถึงความไม่สมบูรณ์เกี่ยวกับการนำแผนไปสู่การปฏิบัติได้ จากผลการประเมินการดำเนินงานตามแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2550 - 2554) พบว่า ยุทธศาสตร์การพัฒนาการกีฬาเพื่อมวลชนไม่สามารถบรรลุเป้าหมายตามวัตถุประสงค์ได้ โดยเฉพาะเรื่องการส่งเสริมให้ประชาชนทุกกลุ่ม รวมทั้งบุคคลกลุ่มพิเศษและผู้ด้อยโอกาสได้เล่นกีฬา ออกกำลังกาย และร่วมกิจกรรมนันทนาการให้สอดคล้องกับวิถีชีวิต

เป็นประจำ เพื่อส่งเสริมสุขภาพ สมรรถภาพ รวมทั้งสร้างคุณธรรม จริยธรรม ความสามัคคี และความมีวินัยของคนในชาตินั้น ยังไม่สามารถดำเนินงานให้เป็นไปตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ได้ (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2555) อีกทั้งผลการประเมินแผนพัฒนานันทนาการแห่งชาติ ฉบับที่ 1 (พ.ศ. 2550 - 2554) ระยะกลางแผน ยังพบว่า จากวัตถุประสงค์ข้อ 5 เพื่อพัฒนา การบริหารจัดการนันทนาการให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลนั้น ผลการดำเนินงานไม่เป็นไปตาม เป้าหมายย่อย ดังนี้ 1) ขาดระบบบริหารจัดการเชื่อมโยงเครือข่ายทั่วประเทศ 2) ยังไม่มีกฎหมาย กฎระเบียบ และข้อบังคับที่เหมาะสม เอื้อต่อการดำเนินการด้านนันทนาการ และ 3) ยังขาด การค้นคว้าวิจัยและพัฒนานวัตกรรมด้านนันทนาการทั้งระดับประเทศและระดับนานาชาติ เนื่องจาก ระบบบริหารจัดการเชื่อมโยงเครือข่ายศูนย์ข้อมูลที่เผยแพร่ด้านนันทนาการทั่วประเทศยังไม่มี แต่ละหน่วยงานจัดทำด้วยแนวทางของตนเอง ไม่มีการเชื่อมโยง หรือใช้ข้อมูลร่วมกัน แม้แต่ ในกระทรวงเดียวกัน นอกจากนี้ ยังไม่มีกฎหมาย กฎระเบียบ และข้อบังคับในการบริหารจัดการ นันทนาการที่เหมาะสมและทันต่อเหตุการณ์ปัจจุบัน รวมทั้งการพัฒนานวัตกรรมด้านนันทนาการ ทั้งในระดับประเทศและนานาชาติยังขาดแคลนอยู่อย่างมาก (ถนอมวงศ์ กฤษณ์เพ็ชร และ รัชณี ขวัญบุญจัน, 2558)

แม้การศึกษาและนันทนาการจะมีความสำคัญและมีผลกระทบอย่างมากทั้งในเชิงสุขภาพ สมรรถภาพ และศักยภาพของประชาชน รวมทั้งมีผลกระทบต่อศักยภาพทางเศรษฐกิจและสังคม ของประเทศชาติ หรือกระทั่งได้รับการสนับสนุนและส่งเสริมจากหน่วยงานภาครัฐและเอกชน ในระดับประเทศและระดับนานาชาติมากเพียงใด ก็ยังปรากฏให้เห็นว่าปริมาณของประชาชน ในประเทศไทย ที่ให้ความสำคัญกับการออกกำลังกายนั้น มีจำนวนไม่มาก เมื่อเทียบกับความคาดหวัง ในการดำเนินการส่งเสริมและพัฒนาด้านการกีฬาของหน่วยงานภาครัฐ โดยจากการสำรวจข้อมูล เกี่ยวกับพฤติกรรมการออกกำลังกายของประชากร ของสำนักงานสถิติแห่งชาติ ปี 2546, 2547, 2550 และ 2554 ที่พบว่า ประชาชนมีแนวโน้มของการออกกำลังกายเพิ่มขึ้นเล็กน้อยในช่วงปี 2546 - 2550 คือ จากร้อยละ 29.0 ในปี 2546 เป็นร้อยละ 29.1 และร้อยละ 29.6 ในปี 2547 และ 2550 ตามลำดับ และมีอัตราการออกกำลังกายลดลงจากร้อยละ 29.6 ในปี 2550 เป็นร้อยละ 26.1 ในปี 2554 (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2550, 2554)

นอกจากนี้ ในปัจจุบันมนุษย์ในสังคมโลกกำลังประสบกับปัญหาเกี่ยวกับพฤติกรรมในการ ดำรงชีวิตและการเอาใจใส่ดูแลสุขภาพตนเอง ซึ่งส่งผลกระทบให้เกิดวิกฤตด้านสุขภาพกับมนุษย์ ในสังคมโลกอย่างมาก โดยเฉพาะปัญหาเกี่ยวกับโรคไม่ติดต่อ (Non Communicable Diseases: NCDs) อันหมายถึง โรคเรื้อรังที่ไม่ได้ถูกส่งผ่านจากคนไปสู่คน แต่อาศัยระยะเวลาก่อตัวที่ยาวนาน และก้าวหน้าไปอย่างช้าๆ โดยที่มีกลุ่มโรคไม่ติดต่อ 4 ประเภทหลัก อันได้แก่ กลุ่มโรคหัวใจ และหลอดเลือด (เช่น โรคหัวใจวายเฉียบพลันและโรคหลอดเลือดสมอง) กลุ่มโรคมะเร็ง กลุ่มโรคปอด

เรื้อรัง (เช่น โรคปอดอุดกั้นเรื้อรังและโรคหอบหืด) และกลุ่มโรคเบาหวาน (World Health Organization, 2015: online) กลุ่มโรค NCDs คร่าชีวิตประชากรโลกมากกว่าสาเหตุอื่นๆ ทุกสาเหตุรวมกัน โดยเป็นสาเหตุการเสียชีวิตของประชากรโลกถึง 36 ล้านคนต่อปี หรือคิดเป็นร้อยละ 63 ของการเสียชีวิตของประชากรโลกทั้งหมดในปี พ.ศ. 2551 นอกจากนี้กลุ่มโรค NCDs ยังก่อให้เกิดผลกระทบทางเศรษฐกิจทั้งในส่วนของภาระค่าใช้จ่ายสำหรับการรักษาพยาบาลและผลิตภาพของประชากรที่สูญเสียไป โดยมีการประมาณการว่าในช่วงระหว่างปี พ.ศ. 2554 - 2573 นั้น ต้นทุนของกลุ่มโรค NCDs ต่อสังคมโลกจะมีมูลค่าสูงถึง 46.7 ล้านล้านดอลลาร์สหรัฐฯ หรือคิดเป็นประมาณ 1,401 ล้านล้านบาท โดยในจำนวนนี้สามารถเทียบเคียงได้ว่า ต้นทุนจากปัญหาของโรค NCDs ที่ประชาชนแต่ละคน ในประเทศรายได้ปานกลางระดับบน อย่างเช่นประชาชนในประเทศไทยที่ต้องแบกรับนั้น มีมูลค่าถึง 50 เหรียญสหรัฐฯ หรือประมาณ 1,500 บาท ต่อคนต่อปี (กระทรวงสาธารณสุข, 2558)

สำหรับประเทศไทย กลุ่มโรค NCDs เป็นสาเหตุของการเสียชีวิตถึง 314,340 ราย หรือร้อยละ 73 ของการเสียชีวิตของประชากรไทยทั้งหมดในปี พ.ศ. 2552 โดยนับเป็นสาเหตุหลักของการเสียชีวิตของประชากรไทยในแทบทุกกลุ่มอายุ ทั้งเพศชายและหญิง แต่ในภาพรวมมีความแตกต่างระหว่างเพศพอสมควร โดยที่ประชากรชายคิดเป็นร้อยละ 68.2 และประชากรหญิงร้อยละ 79.2 การประเมินความสูญเสียทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นจากโรค NCDs ใน 4 กลุ่มโรคหลัก พบว่ามีมูลค่าทั้งสิ้น 198,512 ล้านบาท ในปี พ.ศ. 2552 หรือคิดเป็นร้อยละ 2.2 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติ หรือคิดเป็นมูลค่าถึง 3,128 บาท ต่อประชากรรายคน ซึ่งต้นทุนส่วนใหญ่ (ร้อยละ 74) เป็นต้นทุนจากการสูญเสียผลิตภาพจากการเสียชีวิตก่อนวัยอันควร การสูญเสียประสิทธิภาพในการทำงานจากการขาดงานของผู้ป่วย และต้นทุนจากการสูญเสียประสิทธิภาพในการทำงานจากการขาดงานของผู้ดูแล โดยหากจำแนกเป็นรายโรค พบว่า ในปี พ.ศ. 2552 ประเทศไทยมีต้นทุนผลกระทบทางเศรษฐกิจจากโรคหัวใจและหลอดเลือดสูงที่สุด (78,976 ล้านบาท) รองลงมาคือต้นทุนผลกระทบจากโรคมะเร็ง (78,255 ล้านบาท) โรคเบาหวาน (24,489 ล้านบาท) และโรคปอดเรื้อรัง (16,793 ล้านบาท) แม้ว่ากลุ่มโรค NCDs จะประกอบด้วยโรคจำนวนมาก แต่พบว่า วิกฤติปัญหา กลุ่มโรค NCDs ในระดับโลกนั้นเป็นผลจาก 4 กลุ่มโรคหลักเป็นสำคัญ อันได้แก่ กลุ่มโรคหัวใจและหลอดเลือด กลุ่มโรคมะเร็ง กลุ่มโรคเบาหวาน และกลุ่มโรคปอดเรื้อรัง และสี่กลุ่มโรคสำคัญนี้มีปัจจัยเสี่ยงทางสุขภาพที่สำคัญร่วมกัน โดยแบ่งได้เป็น “4” ปัจจัยเสี่ยงด้านพฤติกรรม อันได้แก่ 1) การสูบบุหรี่ 2) การบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ 3) พฤติกรรมการบริโภคอาหารที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ และ 4) การมีกิจกรรมทางกายที่ไม่เพียงพอ (กระทรวงสาธารณสุข, 2558)

การขับเคลื่อนนโยบายในการส่งเสริมด้านการกีฬาและนันทนาการของภาครัฐ นับเป็นส่วนสำคัญที่จะทำให้ประชาชนไทยในทุกภูมิภาคมีภูมิคุ้มกันโรคด้วยการพัฒนาสุขภาพทางด้าน

ร่างกายและจิตใจให้แข็งแรง ทั้งนี้องค์การภาครัฐที่มีบทบาทสำคัญในเชิงพื้นที่ ซึ่งมีจำนวนมาก และกระจายตัวไปตามพื้นที่ทุกภูมิภาคของประเทศ อันได้แก่ องค์การบริหารส่วนตำบล จึงนับว่าเป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่ง ที่จะสามารถผลักดันให้เกิดการขับเคลื่อนนโยบายด้านการกีฬา และนันทนาการของประเทศได้ เนื่องจากภารกิจหลักตามกฎหมายขององค์การบริหารส่วนตำบล สามารถดำเนินการพัฒนาทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม รวมทั้งมีหน้าที่ในการป้องกันโรค ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ คุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม บำรุงรักษา จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น อีกทั้งยังสามารถจัดทำกิจการในเขตการปกครอง เช่น จัดให้มีและบำรุงสถานที่ประชุม การกีฬา การพักผ่อนหย่อนใจและสวนสาธารณะ (สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา, 2557) ซึ่งนับว่ามีความสอดคล้องกับบริบทในการส่งเสริมการพัฒนาด้านการกีฬาและนันทนาการแก่ชุมชนท้องถิ่นในทุกภูมิภาคของประเทศไทยเป็นอย่างมาก

จากความสำคัญของการกีฬาและนันทนาการ ซึ่งนับว่าเป็นเครื่องมือสำคัญในระดับสากล ที่นานาอารยประเทศใช้ในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เพื่อส่งเสริมพัฒนาให้มนุษย์มีสมรรถนะ และสุขภาพที่ดีทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา รวมทั้งหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องในประเทศไทย ยังได้เล็งเห็นถึงความสำคัญในเชิงนโยบาย จนทำให้เกิดเป็นแผนแม่บทที่มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาด้านการกีฬาและนันทนาการของประเทศจำนวนหลายฉบับ กอปรกับสภาพการณ์ของประเทศไทยที่กำลังประสบกับปัญหาเกี่ยวกับผลกระทบในเชิงลบที่เกิดกับประชากรด้านสุขภาพทั้งทางกายและจิตใจ อันเนื่องมาจากสาเหตุด้านพฤติกรรมดำรงชีวิตที่มีความเสี่ยง และไม่ตระหนักถึงความสำคัญของการออกกำลังกาย เล่นกีฬา และประกอบกิจกรรมนันทนาการที่เป็นประโยชน์ต่อสุขภาพทั้งทางกายและจิตใจ โดยผู้วิจัยได้เล็งเห็นถึงศักยภาพและโอกาสที่ดีขององค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งเป็นองค์กรที่มีบทบาทสำคัญในการสร้างความมีส่วนร่วมกับประชาชนทั่วทุกภูมิภาคของประเทศไทย และสามารถดำเนินการให้เกิดการส่งเสริมนโยบายสาธารณะด้านการกีฬาและนันทนาการในระดับชุมชนต่อไปได้

แม้ว่าในอดีตที่ผ่านมา นโยบายภาครัฐด้านการกีฬาและนันทนาการ จะถูกนำไปขับเคลื่อนให้เกิดการปฏิบัติในระดับชุมชน ผ่านหลากหลายหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมากมาย รวมทั้งองค์การบริหารส่วนตำบลด้วยก็ตาม แต่โครงสร้างการบริหารงานและบุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบล ก็มิได้มีความเอื้ออำนวยต่อการปฏิบัติภารกิจด้านการกีฬาและนันทนาการอย่างสมบูรณ์ ทั้งที่อำนาจและหน้าที่ตามกฎหมายจะสามารถเปิดโอกาสให้้องค์การบริหารส่วนตำบลสามารถดำเนินการเกี่ยวกับการให้บริการประชาชนเกี่ยวกับการกีฬาและนันทนาการได้ก็ตาม นอกจากนี้ รูปแบบในการจัดการสถานที่หรือกิจกรรมด้านการกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนตำบล ก็ยังไม่มีรูปแบบที่ชัดเจนและเหมาะสมกับบริบทในการจัดการทรัพยากรขององค์การบริหารส่วนตำบลอย่างเป็น

รูปธรรม ส่งผลให้ผู้วิจัยมีความสนใจในการศึกษาวิจัยเพื่อให้เกิดการพัฒนา รูปแบบการจัดการศูนย์ กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อเป็นการขับเคลื่อนนโยบายด้านการส่งเสริมด้าน การกีฬาและนันทนาการของภาครัฐ โดยอาศัยองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นผู้ขับเคลื่อน ซึ่งนับว่าเป็น หน่วยงานขับเคลื่อนเชิงปฏิบัติการของระบบการบริหารจัดการภาครัฐ ที่มีปริมาณและการกระจายตัว มากที่สุดอยู่ในทุกภูมิภาคของประเทศไทย อันจะก่อให้เกิดความตระหนักรู้ถึงความสำคัญของการกีฬา และนันทนาการขึ้นกับประชาชน สร้างผลกระทบเชิงบวกทางด้านสุขภาพทั้งทางกายและจิตใจให้เกิด กับประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศ จนนำไปสู่ประเทศที่ประชาชนมีสภาวะจิตใจที่แจ่มใสภายใต้ ร่างกายที่สมบูรณ์แข็งแรง และพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนทุกกลุ่มที่อาศัยอยู่ในสังคมของชุมชน ระดับพื้นฐาน อันเป็นรากฐานของการพัฒนาประเทศไทยต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการศูนย์กีฬานันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบล
2. เพื่อตรวจสอบรูปแบบการจัดการศูนย์กีฬานันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบล

คำสำคัญ

การพัฒนา, รูปแบบ, การจัดการ, ศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบล

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปัญหาในการวิจัย

CHULALONGKORN UNIVERSITY

1. สภาพ ปัญหา พฤติกรรมการใช้บริการและความต้องการเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบ การจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นอย่างไร
2. การพัฒนารูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบล ของประเทศไทยควรเป็นอย่างไร

ขอบเขตของการวิจัย

1. ผู้วิจัยทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบล
2. ผู้วิจัยทำการศึกษาวิจัยในช่วงระยะเวลาระหว่างปี พ.ศ. 2559 – 2560
3. ผู้วิจัยทำการศึกษาวิจัยโดยแบ่งพื้นที่ของประเทศไทยออกเป็น 4 ภูมิภาค ประกอบด้วย ภาคกลาง ภาคเหนือ ภาคใต้ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ข้อจำกัดในการวิจัย

ผู้วิจัยไม่สามารถเดินทางไปเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยเชิงปริมาณจากการสำรวจได้ในบางพื้นที่ ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการสุ่มองค์การบริหารส่วนตำบลไว้ในเบื้องต้น เนื่องจากการเกิดอุทกภัยในพื้นที่ชุมชนท้องถิ่น

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

การพัฒนา หมายถึง การเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางที่ดีขึ้นกว่าเดิม โดยผ่านกระบวนการที่ประกอบด้วยแนวคิด ทฤษฎี และวิธีดำเนินการวิจัย ซึ่งมีความสัมพันธ์ต่อกัน

รูปแบบ หมายถึง ลักษณะอันพึงประสงค์ ที่มีพื้นฐานมาจากกรอบแนวคิด มีการแสดงถึงความสัมพันธ์เชิงโครงสร้างของตัวแปรต่างๆ อย่างมีเหตุและผล โดยมีวิธีการดำเนินงานและเกณฑ์ต่างๆ ของระบบในรูปแบบที่สามารถยึดถือเป็นแนวทางในการปฏิบัติการได้ ซึ่งผ่านการตรวจสอบความเที่ยงและตรงในเชิงสถิติ และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์จริงได้

การพัฒนารูปแบบ หมายถึง กระบวนการศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนาให้เกิดรูปแบบที่มีความใหม่ มีการทดสอบคุณภาพของรูปแบบจนเหมาะสมกับการนำไปประยุกต์ใช้งานจริง โดยอาศัยกรอบแนวคิดในการวิจัย

การจัดการ หมายถึง กระบวนการในการจัดสรรทรัพยากรที่องค์การบริหารส่วนตำบลมีอยู่อย่างจำกัด เพื่อให้สามารถบรรลุวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายในการดำเนินงาน

ศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบล หมายถึง องค์กรด้านการศึกษาและนันทนาการประเภทหนึ่ง ที่ให้บริการเกี่ยวกับกีฬาและนันทนาการกับประชาชนในชุมชนท้องถิ่น ซึ่งดำเนินงานด้านกีฬาและนันทนาการ และจัดการโดยองค์การบริหารส่วนตำบล

กีฬาเพื่อมวลชน หมายถึง กิจกรรมทางกาย การออกกำลังกาย หรือการเล่นกีฬาในชีวิตประจำวัน ของประชาชนทุกกลุ่มในชุมชน เพื่อการส่งเสริมและพัฒนาสุขภาพ คุณภาพชีวิต และความเป็นอยู่ที่ดี ของประชาชนทุกกลุ่มในชุมชนและสังคม

องค์การบริหารส่วนตำบล หมายถึง ราชการบริหารส่วนท้องถิ่นรูปแบบหนึ่ง มีฐานะเป็นนิติบุคคล ซึ่งจัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 และที่แก้ไข เพิ่มเติม (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2552

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ประเทศไทยมีรูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีความเหมาะสมกับความต้องการของประชาชนในประเทศ
2. การดำเนินการส่งเสริมภารกิจด้านการกีฬาและนันทนาการให้กับประชาชนขององค์การบริหารส่วนตำบลเกิดความต่อเนื่องและยั่งยืน
3. หน่วยงานภาครัฐที่รับผิดชอบภารกิจด้านการกีฬาและนันทนาการของประเทศ มีข้อมูลประกอบการจัดทำนโยบาย เพื่อดำเนินการจัดตั้งศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบล
4. มีหน่วยปฏิบัติการด้านการกีฬาและนันทนาการในท้องถิ่น กระจายอยู่ทุกภูมิภาคของประเทศไทย สามารถใช้เป็นเครื่องมือในการนำนโยบายด้านการกีฬาและนันทนาการลงไปสู่การปฏิบัติ (Implementation) โดยรัฐบาลและหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบล ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาแนวคิด และทฤษฎี จากเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ทั้งจากแหล่งสื่อสิ่งพิมพ์และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ สามารถจำแนกออกเป็นหัวข้อ ดังต่อไปนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบ
2. แนวคิดเกี่ยวกับองค์กรและการจัดการ
3. แนวคิดเกี่ยวกับส่วนประสมทางการตลาดและความพึงพอใจ
4. แนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยภายในองค์กร The 7 – S Framework
5. แนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยภายนอกองค์กร PEST Analysis
6. แนวคิดเกี่ยวกับธรรมาภิบาล (Good Governance) และบริบทในประเทศไทย
7. แนวคิดเกี่ยวกับการกีฬา
8. แนวคิดเกี่ยวกับการนันทนาการ
9. สาระสำคัญของแผนแม่บทของประเทศด้านการพัฒนาชาติ กีฬา และนันทนาการ
10. สาระสำคัญของพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 ที่เกี่ยวกับการกีฬาและนันทนาการ
11. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

1. แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบ

ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนารูปแบบ และได้นำเสนอไว้ตามหัวข้อต่างๆ ตามลำดับ อันประกอบไปด้วยความหมายของรูปแบบ ประเภทของรูปแบบ องค์ประกอบของรูปแบบ และการพัฒนารูปแบบ ดังต่อไปนี้

1.1 ความหมายของรูปแบบ

มีนักวิชาการหลายท่านได้ให้คำจำกัดความของคำว่ารูปแบบเอาไว้ ดังต่อไปนี้

Keeves (1988) ได้กล่าวไว้ว่า รูปแบบ คือการแสดงโครงสร้างเพื่อใช้ในการศึกษาความสัมพันธ์ของตัวแปร

รัตนะ บัวสนธ์ (2552) ได้กล่าวถึงความหมายของรูปแบบว่า สามารถจำแนกออกเป็น 3 ความหมาย ดังนี้ 1) แผนภาพหรือภาพร่างของสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่ยังไม่สมบูรณ์เหมือนของจริงรูปแบบใน

ความหมายนี้มักจะเรียกทับศัพท์ในภาษาไทยว่า “โมเดล” ได้แก่ โมเดลบ้าน โมเดลรถยนต์ โมเดลเสื้อ เป็นต้น 2) แบบแผนความสัมพันธ์ของตัวแปร หรือสมการทางคณิตศาสตร์ที่รู้จักกันในชื่อที่เรียกว่า “Mathematical Model” 3) แผนภาพที่แสดงถึงองค์ประกอบการทำงานของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง รูปแบบในความหมายนี้บางทีเรียกกันว่าภาพย่อส่วนของทฤษฎีหรือแนวคิดในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง เช่น รูปแบบการสอน รูปแบบการบริหาร รูปแบบการประเมิน เป็นต้น

วาโร เฟ็งสวัสต์ (2553) กล่าวว่า รูปแบบ หมายถึง กรอบความคิดทางด้านหลักการ วิธีการดำเนินงาน และเกณฑ์ต่างๆ ของระบบ ที่สามารถยึดถือเป็นแนวทางในการดำเนินงานเพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ได้

จากการวิเคราะห์สรุปได้ว่า รูปแบบ หมายถึง ลักษณะอันพึงประสงค์ ที่มีพื้นฐานมาจากกรอบแนวคิด มีการแสดงถึงความสัมพันธ์เชิงโครงสร้างของตัวแปรต่างๆ อย่างมีเหตุและผล โดยมีวิธีการดำเนินงานและเกณฑ์ต่างๆ ของระบบที่สามารถยึดถือเป็นแนวทางในการปฏิบัติการได้ ทั้งนี้ผ่านการตรวจสอบความเที่ยงและตรงในเชิงสถิติ และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์จริงได้

1.2 ประเภทของรูปแบบ

รูปแบบนั้นมีอยู่หลายประเภท ตามวัตถุประสงค์ของการนำรูปแบบไปใช้ ซึ่งมีนักวิชาการด้านต่างๆ ได้จัดแบ่งประเภทแตกต่างกันออกไป สำหรับรูปแบบทางการศึกษาและทางสังคมศาสตร์นั้น Keeves (1988) ได้แบ่งรูปแบบออกเป็น 4 ประเภท ดังต่อไปนี้

1. Analogue Model เป็นรูปแบบที่ใช้การอุปมาอุปไมยเทียบเคียงปรากฏการณ์ ซึ่งเป็นรูปธรรมเพื่อสร้างความเข้าใจในปรากฏการณ์ที่เป็นนามธรรม เช่น รูปแบบในการทำนายจำนวนนักเรียนที่จะเข้าสู่ระบบโรงเรียน ซึ่งอนุมานแนวคิดมาจากการเปิดน้ำเข้าและปล่อยน้ำออกจากถัง นักเรียนที่จะเข้าสู่ระบบเปรียบเทียบกับน้ำที่เปิดออกจากถัง ดังนั้นนักเรียนที่คงอยู่ในระบบจึงเท่ากับนักเรียนที่เข้าสู่ระบบลบด้วยนักเรียนที่ออกจากระบบ เป็นต้น

2. Semantic Model เป็นรูปแบบที่ใช้ภาษาเป็นสื่อในการบรรยายหรืออธิบายปรากฏการณ์ที่ศึกษาด้วยภาษา แผนภูมิ หรือรูปภาพ เพื่อให้เห็นโครงสร้างทางความคิด องค์ประกอบ และความสัมพันธ์ขององค์ประกอบของปรากฏการณ์นั้น ๆ

3. Mathematical Model เป็นรูปแบบที่ใช้สมการทางคณิตศาสตร์เป็นสื่อในการแสดงความสัมพันธ์ของตัวแปรต่างๆ รูปแบบประเภทนี้นิยมใช้กันทั้งในสาขาจิตวิทยาและศึกษาศาสตร์ รวมทั้งการบริหารการศึกษาด้วย

4. Causal Model เป็นรูปแบบที่พัฒนามาจากเทคนิคที่เรียกว่า Path Analysis และหลักการสร้าง Semantic Model โดยการนำเอาตัวแปรต่างๆ มาสัมพันธ์กันเชิงเหตุและผลที่เกิดขึ้น เช่น The Standard Deprivation Model ซึ่งเป็นรูปแบบที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างสภาพ

ทางเศรษฐกิจสังคมของบิดา มารดา สภาพแวดล้อมทางการศึกษาที่บ้าน และระดับสติปัญญาของเด็ก เป็นต้น

Steiner (1988) ได้สรุปวิเคราะห์การแบ่งรูปแบบออกเป็น 2 แบบ ได้แก่

1. รูปแบบเชิงกายภาพ (Physical Model) หมายถึง รูปแบบของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง (Model - of) ซึ่งจำลองจากของจริง เช่น เครื่องบินจำลอง และรูปแบบเพื่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง (Model - for) ซึ่งเป็นแบบจำลองต้นแบบในการผลิตหรือพัฒนาให้เป็นที่ไปตามต้นแบบ

2. รูปแบบเชิงแนวคิด (Conceptual Model) เป็นรูปแบบที่ใช้ข้อความอธิบายให้เกิดความเข้าใจ แบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ คือ รูปแบบเชิงแนวคิดของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง (Conceptual Model - of) เป็นรูปแบบที่สร้างจากแนวคิด ทฤษฎี เพื่ออธิบายปรากฏการณ์บางอย่าง และรูปแบบเชิงแนวคิดเพื่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง (Conceptual Model - for) เป็นแบบจำลองที่สร้างจากทฤษฎีการคัดสรรเพื่อนำไปอธิบายปรากฏการณ์ที่ศึกษา

สรุปได้ว่า ประเภทของรูปแบบนั้นสามารถอธิบายได้ในประเด็นที่หลากหลาย ขึ้นอยู่กับบริบทของรูปแบบในแต่ละศาสตร์ สาขา รวมทั้งวัตถุประสงค์ของการอธิบายรูปแบบและการนำรูปแบบนั้นไปใช้

1.3 องค์ประกอบของรูปแบบ

คุณลักษณะของรูปแบบที่ดีนั้น Keeves (1988) ได้กล่าวไว้ว่า รูปแบบที่ใช้ประโยชน์ได้ควรจะมีข้อกำหนด (Requirement) 4 ประการ คือ

1. รูปแบบ ควรประกอบด้วยความสัมพันธ์อย่างมีโครงสร้าง (Structural relationship) มากกว่าความสัมพันธ์ที่เกี่ยวข้องกันแบบรวมๆ (Associative Relationship)

2. รูปแบบ ควรใช้เป็นแนวทางในการพยากรณ์ผลที่จะเกิดขึ้น ซึ่งสามารถถูกตรวจสอบได้โดยการสังเกต ซึ่งเป็นไปได้ที่จะทดสอบรูปแบบพื้นฐานของข้อมูลเชิงประจักษ์ได้

3. รูปแบบ ควรจะต้องระบุหรือชี้ให้เห็นถึงกลไกเชิงเหตุผลของเรื่องที่ศึกษา ดังนั้น นอกจากรูปแบบจะเป็นเครื่องมือในการพยากรณ์ได้ ควรใช้อธิบายปรากฏการณ์ได้ด้วย

4. รูปแบบ ควรเป็นเครื่องมือในการสร้างมโนทัศน์ใหม่ และสร้างความสัมพันธ์ของตัวแปรในลักษณะใหม่ ซึ่งเป็นการขยายในเรื่องที่กำลังศึกษา

1.4 การพัฒนารูปแบบ

การพัฒนารูปแบบสามารถกระทำได้หลากหลายวิธีการและหลากหลายขั้นตอนตามบริบทของตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาวิจัย ซึ่ง Willer (1986) ได้กล่าวไว้ว่า การพัฒนารูปแบบประกอบไปด้วยส่วนสำคัญ 2 ประการ คือ การสร้างหรือพัฒนารูปแบบ และการตรวจสอบความ

เที่ยงตรงของรูปแบบ โดยที่การสร้างหรือพัฒนารูปแบบนี้ จะต้องอาศัยการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี ผลการวิจัยที่เกี่ยวข้อง หรือกรณีศึกษาของหน่วยงานที่ดำเนินการในเรื่องนั้นๆ มาเป็นสมมติฐานในการศึกษา และนำผลการศึกษามากำหนดองค์ประกอบหรือตัวแปรต่างๆ ที่ใช้ภายในรูปแบบ ซึ่งโดยทั่วไปจะดำเนินการศึกษาเพื่อพัฒนารูปแบบตามขั้นตอน (วาโร เฟ็งสวัสดิ์, 2553) ดังนี้

1.4.1 การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำสารสนเทศมาวิเคราะห์ให้เกิดกรอบแนวคิด

1.4.2 การศึกษาจากบริบทจริง เช่น ศึกษาสภาพปัญหาการดำเนินการของหน่วยงานจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholder) โดยการสัมภาษณ์ การสอบถาม การสำรวจ และการสนทนากลุ่ม เป็นต้น ศึกษาข้อมูลจากผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ทรงคุณวุฒิ โดยการสัมภาษณ์ หรือการสนทนากลุ่ม เป็นต้น ศึกษากรณี (Case study) หรือพหุกรณี จากหน่วยงานที่ประสบความสำเร็จหรือมีแนวทางปฏิบัติที่ดีในเรื่องที่ศึกษา

1.4.3 การจัดทำรูปแบบ โดยอาศัยการวิเคราะห์และสังเคราะห์สารสนเทศในข้อ 1.4.1 และ 1.4.2 โดยอาจศึกษาเพิ่มเติมจากการใช้กระบวนการเดลฟาย (Delphi Technique) หรือการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) ในการพัฒนารูปแบบก็ได้

1.4.4 การทดสอบความเที่ยงตรงของรูปแบบ ซึ่งอาจกระทำได้หลายวิธี ดังต่อไปนี้

1.4.4.1 สุวิมล วอวาณิช (2550) กล่าวถึงการทดสอบรูปแบบด้วยการประเมินตามมาตรฐานที่กำหนด ดังนี้

- 1) มาตรฐานความเป็นไปได้ (Feasibility Standards)
- 2) มาตรฐานด้านความเป็นประโยชน์ (Utility Standards)
- 3) มาตรฐานด้านความเหมาะสม (Propriety Standards)
- 4) มาตรฐานด้านความถูกต้องครอบคลุม (Accuracy Standards)

1.4.4.2 การทดสอบรูปแบบโดยการประเมินโดยผู้ทรงคุณวุฒิ (Connoisseurship) ซึ่ง Eisner (1976) กล่าวไว้ว่า เนื่องจากการทดสอบรูปแบบบางเรื่องไม่สามารถกระทำได้ด้วยข้อมูลเชิงประจักษ์ ด้วยการประเมินค่าพารามิเตอร์ของรูปแบบ หรือการทดสอบทางสถิติ แต่ต้องการให้ผู้ทรงคุณวุฒิเน้นการวิเคราะห์และวิจารณ์อย่างลึกซึ้งในประเด็นที่พิจารณา ไม่จำเป็นต้องเกี่ยวข้องกับวัตถุประสงค์หรือผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับการวิจัยเสมอไป อีกทั้งยังเป็นความชำนาญ เชี่ยวชาญเฉพาะทางในเรื่องที่จะประเมิน

1.4.4.3 การทดสอบรูปแบบโดยการสำรวจความต้องการของบุคลากรที่เกี่ยวข้อง ซึ่งมักใช้กับเทคนิคเดลฟาย (Delphi Technique)

1.4.4.4 การทดสอบรูปแบบโดยการทดลองใช้จริงกับกลุ่มเป้าหมาย

นอกจากนี้ยังมีการศึกษาวิจัยที่เกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบ ในบริบทที่มีความแตกต่างกัน ออกไป ดังต่อไปนี้

สุริย์พร สุนทรศารทูล (2553) ได้ทำการศึกษารูปแบบการพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรม สำหรับครูในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่มีวัตถุประสงค์พิเศษ โดยมีขั้นตอนในการพัฒนารูปแบบ ดังต่อไปนี้ 1) ขั้นตอนกำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย 2) ขั้นตอนวิเคราะห์สภาพการดำเนินงานและปัญหา การพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรมสำหรับครูในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน 3) การสร้างรูปแบบการพัฒนา คุณธรรมและจริยธรรมสำหรับครูในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน 4) การตรวจสอบรูปแบบการพัฒนา คุณธรรมและจริยธรรมสำหรับครูในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน 5) การประเมินผลรูปแบบการพัฒนา คุณธรรมและจริยธรรมสำหรับครูในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

ปทุมพร เปี้ยถนอม (2554) ได้ทำการศึกษารูปแบบการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงบูรณาการ สำหรับผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาเอกชน โดยมีขั้นตอนในการพัฒนารูปแบบ ดังต่อไปนี้ 1) ศึกษาองค์ ความรู้เกี่ยวกับภาวะผู้นำเชิงบูรณาการและศึกษารูปแบบการพัฒนาภาวะผู้นำ 2) ศึกษาสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ของลักษณะภาวะผู้นำเชิงบูรณาการสำหรับผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาเอกชน และศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของรูปแบบการพัฒนาภาวะผู้นำสำหรับผู้บริหาร สถาบันอุดมศึกษาเอกชน 3) การพัฒนารูปแบบการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงบูรณาการสำหรับผู้บริหาร สถาบันอุดมศึกษาเอกชน 4) การตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของรูปแบบการพัฒนา ภาวะผู้นำเชิงบูรณาการสำหรับผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาเอกชน 5) การนำเสนอรูปแบบการพัฒนา ภาวะผู้นำเชิงบูรณาการสำหรับผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

กล้าศักดิ์ จิตต์สงวน (2555) ได้ทำการศึกษารูปแบบการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ สำหรับผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา โดยมีขั้นตอนในการพัฒนารูปแบบ ดังนี้ 1) ศึกษาสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์และวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นของภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์และการพัฒนา ภาวะผู้นำสำหรับผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา 2) ร่างรูปแบบการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์สำหรับ ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา 3) ตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของร่างรูปแบบการ พัฒนาภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์สำหรับผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา 4) ปรับปรุงและนำเสนอรูปแบบการ พัฒนาภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์สำหรับผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา

นภกมล ใจชอบสันเทียะ (2555) ได้ทำการศึกษารูปแบบการพัฒนาการปฏิบัติงานของ ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา โดยมีขั้นตอนในการพัฒนารูปแบบ ดังนี้ 1) ศึกษาแนวคิด และเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อกำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย 2) ศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่ พึงประสงค์ของการพัฒนาการปฏิบัติงานของผู้ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา 3) ร่างรูปแบบ การพัฒนาการปฏิบัติงานของผู้ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา 4) ตรวจสอบความเหมาะสม และความเป็นไปได้ของรูปแบบการพัฒนาการปฏิบัติงานของผู้ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

จากการศึกษาแนวคิดและทฤษฎีของนักวิชาการและผู้ทรงคุณวุฒิ รวมทั้งงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเพื่อให้เกิดรูปแบบข้างต้น สามารถกล่าวโดยสรุปได้ว่า การพัฒนารูปแบบ คือ กระบวนการในการศึกษาวิจัย เพื่อให้เกิดรูปแบบใหม่ที่ดีขึ้น โดยผ่านกระบวนการในการตรวจสอบคุณภาพให้รูปแบบมีความเที่ยงตรงมากขึ้น เพื่อให้มีความเหมาะสมกับการนำไปใช้ในสถานการณ์จริงโดยวิธีการและขั้นตอนที่ทำให้บรรลุผลในการสร้างรูปแบบและการตรวจสอบรูปแบบนั้น อาจมีความแตกต่างกันออกไปในแต่ละบริบทของการศึกษาวิจัย

ซึ่งในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำแนวคิดของ Willer (1986) และ Eisner (1976) มาเป็นแนวคิดในการพัฒนารูปแบบให้เหมาะสมกับการศึกษาวิจัยครั้งนี้ อันประกอบไปด้วยส่วนที่สำคัญสองประการ คือ การสร้างรูปแบบและการตรวจสอบรูปแบบ โดยผู้วิจัยกำหนดให้มีกระบวนการในการพัฒนารูปแบบ ที่มีความเหมาะสมกับการศึกษาวิจัยครั้งนี้ด้วยขั้นตอน ดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 วิเคราะห์ สังเคราะห์ แนวคิดและทฤษฎี เพื่อให้ได้มาซึ่งองค์ประกอบและปัจจัยในการพัฒนารูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบล

ขั้นตอนที่ 2 ศึกษาสภาพ ปัญหา พฤติกรรมการใช้บริการและความต้องการที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนารูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อกำหนดร่างการพัฒนารูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบล

ขั้นตอนที่ 3 พัฒนาร่างรูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบล

ขั้นตอนที่ 4 ตรวจสอบรูปแบบและนำเสนอการพัฒนารูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบล

2. แนวคิดเกี่ยวกับองค์กรและการจัดการ

คำว่า การบริหาร (Administration) และการจัดการ (Management) ได้ถูกนำมาเปรียบเทียบระหว่างการดำเนินงานกิจกรรมขององค์การภาครัฐและภาคเอกชน โดยที่การบริหาร (Administration) มักถูกนำมาใช้ในเชิงของระบบราชการภาครัฐ และการจัดการ (Management) มักถูกนำมาใช้ในเชิงธุรกิจของภาคเอกชน แต่ในปัจจุบันทั้งการบริหารและการจัดการได้ถูกนำมาใช้ในบริบทที่มีความใกล้เคียงกันเป็นอย่างมาก และมักใช้คำว่า การจัดการ (Management) เป็นส่วนใหญ่ เนื่องจากไม่ว่าจะเป็นการบริหารงานในระบบของภาครัฐหรือการจัดการในเชิงธุรกิจของภาคเอกชนก็ล้วนแล้วแต่มีองค์ประกอบและความเกี่ยวเนื่องกันอย่างใกล้ชิดจนยากที่จะแยกออกจากกัน สภาพการบริหารและการจัดการของทั้งภาครัฐและเอกชนจึงมีความคล้ายคลึงและมีการแลกเปลี่ยนกันอยู่ตลอดเวลา โดยมีนักวิชาการผู้ให้ความหมายของคำว่า การบริหารและการจัดการไว้หลายท่าน ดังต่อไปนี้

2.1 ความหมายของการบริหาร (Administration)

Harold Koontz (1971) กล่าวว่าไว้ว่า การบริหาร คือ การดำเนินงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ โดยอาศัยคน เงิน วัสดุสิ่งของ เป็นปัจจัยในการปฏิบัติงาน

Drucker (1993) ได้กล่าวไว้ว่า การบริหาร คือ การทำให้งานต่างๆ ลุล่วงไปได้โดยอาศัยคนอื่นเป็นผู้ทำ

เสนาะ ดิเยาว์ (2551) กล่าวว่าไว้ว่า การบริหาร คือ กระบวนการทำงานกับคนและโดยอาศัยคน เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์การ ภายใต้สภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลง

สรุปจากการวิเคราะห์ได้ว่า การบริหาร หมายถึง การดำเนินกิจกรรมต่างๆ ของกลุ่มบุคคล เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งเอาไว้ร่วมกัน โดยจะทำได้ด้วยตนเองหรืออาศัยบุคคลอื่นก็สามารถทำได้

2.2 ความหมายของการจัดการ (Management)

พัชสิริ ชมภูคำ (2552) กล่าวว่าไว้ว่า การจัดการ หมายถึง การดำเนินการในการวางแผน ตัดสินใจ การจัดองค์การ การนำ และการควบคุมทรัพยากรพื้นฐานขององค์การ อันได้แก่ ทรัพยากรการเงิน สินทรัพย์ถาวร ข้อมูล และทรัพยากรมนุษย์ เพื่อช่วยให้องค์การบรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

Covell and Walker (2007) กล่าวไว้ว่า การจัดการ หมายถึง การประสานงานร่วมกัน ระหว่างทรัพยากรด้านคน วัสดุอุปกรณ์ เทคโนโลยี และการเงิน ซึ่งจำเป็นสำหรับองค์กรที่จะใช้ในการ บรรลุเป้าหมายให้สำเร็จ

DuBrin (2009) กล่าวไว้ว่า การจัดการ เป็นกระบวนการในการใช้ทรัพยากรขององค์การ เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ผ่านการวางแผน การจัดองค์กร การจัดสรรบุคลากร การนำ และการควบคุม

Bateman and Snell (2013) กล่าวไว้ว่า การจัดการ เป็นกระบวนการในการทำงาน ร่วมกับกลุ่มคนและทรัพยากรต่างๆ เพื่อบรรลุเป้าหมายขององค์กร

สรุปจากการวิเคราะห์ได้ว่า การจัดการ หมายถึง การดำเนินกระบวนการในการจัดสรร ทรัพยากรที่มีความแตกต่างกันออกไปของแต่ละบุคคลหรือองค์กรใดๆ เพื่อให้สามารถบรรลุ วัตถุประสงค์หรือเป้าหมายที่องค์กรตั้งไว้ ได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

2.3 การจัดการองค์กร

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยทำการศึกษาแนวคิดในการจัดการองค์กร เนื่องจากการจัดการ ศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบลนั้น มีความจำเป็นที่จะต้องอาศัยองค์การบริหาร ส่วนตำบลในฐานะที่เป็นองค์กรหนึ่งในระบบการบริหารจัดการภาครัฐส่วนท้องถิ่น ซึ่งเป็นองค์กรหลัก ในการดำเนินการจัดการให้ศูนย์กีฬาและนันทนาการสามารถดำเนินการกิจไปได้อย่างต่อเนื่องและ ยั่งยืน รายละเอียดที่เกี่ยวข้องกับการจัดการองค์กร มีดังต่อไปนี้

2.3.1 ความหมายขององค์กร

Covell and Walker (2007) กล่าวไว้ว่า องค์กร หมายถึง กลุ่มบุคคลใดๆ ที่ทำงาน ร่วมกันเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายที่มีร่วมกัน ซึ่งไม่สามารถบรรลุวัตถุประสงค์หรือ เป้าหมายได้ หากแยกทำงานด้วยตัวบุคคลเพียงคนเดียว

พัชสิริ ชมภูคำ (2552) กล่าวไว้ว่า องค์กรหรือองค์การ หมายถึง กลุ่มของคน ที่ ร่วมกันทำให้บรรลุเป้าหมายเดียวกันด้วยวิธีการที่มีระบบที่ช่วยประสานงาน หรืออีกนัยหนึ่งองค์การ ประกอบไปด้วยคนตั้งแต่สองคนขึ้นไป ที่มาร่วมมือกัน เพื่อที่จะได้บรรลุเป้าหมายที่มีอยู่ร่วมกัน โดยที่ เมื่อคนมารวมมือกันนั้น จะก่อให้เกิดผลดีมากกว่าการที่แต่ละคนต่างคนต่างทำ แล้วค่อยนำผลที่ได้มา รวมกันภายหลัง หรือที่เรียกว่าเกิด “งานร่วม” (Synergy) เนื่องจากการที่เมื่อคนมาทำงานร่วมกัน โดยให้แต่ละคนทำในสิ่งที่ตนมีความสามารถ และในขณะที่เดียวกันก็ให้สิ่งที่ตนจุดอ่อนของตนถูก ชดเชยด้วยสมาชิกคนอื่นในองค์การที่มีความสามารถในสิ่งนั้น

วันชัย มีชาติ (2559) ได้กล่าวว่า องค์กร หมายถึง การรวมตัวกันของคนตั้งแต่ สองคนขึ้นไป ที่มีารรวมตัวกันเพื่อดำเนินกิจกรรมบางอย่างใดอย่างหนึ่ง โดยมีเป้าหมายที่ต้องการบรรลุ

ร่วมกัน ซึ่งกิจกรรมที่ร่วมกันดำเนินการนั้น บุคคลเพียงคนเดียวไม่สามารถดำเนินการให้บรรลุผลสำเร็จได้

สรุปจากการวิเคราะห์ที่ได้ว่า องค์กรหรือองค์กร หมายถึง บุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป รวมตัวกันดำเนินงานหรือกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งร่วมกัน เพื่อให้เป้าหมายที่มีร่วมกันนั้น สามารถบรรลุผลสำเร็จได้

2.3.2 แนวคิดและทฤษฎีเชิงระบบ (Systems Theory)

การบริหารจัดการเชิงระบบนั้น เป็นแนวคิดด้านการจัดการองค์กรสมัยใหม่ที่สามารถช่วยให้เกิดความรอบคอบในการจัดการอย่างเป็นระบบ พร้อมทั้งช่วยให้องค์กรสามารถปรับตัวได้อย่างสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่เกิดขึ้นอยู่ตลอดเวลาอีกด้วย ทั้งนี้ได้มีนักวิชาการหลายท่าน ได้กล่าวถึงความหมายของการจัดการเชิงระบบ ไว้ดังต่อไปนี้

Kinicki et al. (2014) กล่าวไว้ว่า ระบบ (System) คือ ความสัมพันธ์ระหว่างส่วนต่างๆ ที่มีการปฏิบัติการร่วมกันเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ แนวคิดเชิงระบบ (System Viewpoint) หมายถึง องค์กรที่มีระบบความสัมพันธ์ระหว่างส่วนต่างๆ ซึ่งการนำแนวคิดนี้มาใช้ได้นั้น องค์กรจะต้องมีลักษณะ ดังนี้

1. มีระบบย่อย ที่รวมกันเป็นระบบใหญ่
2. เป็นส่วนหนึ่งของสิ่งแวดล้อม

เช่น มหาวิทยาลัย ประกอบด้วย คณะต่างๆ ฝ่ายให้บริการ และนักศึกษา ซึ่งทั้งหมดนี้อยู่ในสิ่งแวดล้อมของสถาบันการศึกษา ที่เกี่ยวข้องกับผู้ปกครอง ผู้บัญญัติกฎหมาย และประชาชน ที่อยู่ในบริเวณเดียวกันกับมหาวิทยาลัย เป็นต้น

องค์ประกอบของระบบ มี 4 ส่วน คือ

1. การนำเข้า (Input) คือ คน เงิน ข้อมูล เครื่องมือ และวัตถุดิบที่ต้องใช้ผลิตสินค้า หรือบริการขององค์กร
2. กระบวนการแปรรูป (Transformation Processes) คือ ความสามารถขององค์กรด้านการจัดการ และเทคโนโลยีที่ประยุกต์ใช้ในการแปรรูปจากวัตถุดิบเป็นผลผลิต
3. ผลผลิต (Output) คือ สินค้า การบริการ กำไร การขาดทุน หรือความพอใจของพนักงาน ที่เกิดจากการดำเนินงานขององค์กร
4. ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) คือ ข้อมูลที่แสดงถึงการทำงาน หรือข้อมูลที่เกิดจากการตอบรับจากสิ่งแวดล้อมที่มีผลกระทบต่อวัตถุดิบ เช่น ลูกค้าซื้อสินค้าหรือไม่ เป็นต้น

Chelladurai (2009) ได้กล่าวถึงแนวคิดขององค์กรในรูปแบบของระบบเปิดไว้ว่า ระบบเปิด มีความสัมพันธ์เชิงแลกเปลี่ยนกับสิ่งแวดล้อมที่อยู่รอบๆ กล่าวคือ ระบบจะได้รับการนำเข้าที่

จำเป็นมาจากสิ่งแวดล้อม และดำเนินงานเหล่านี้ให้ออกมาในรูปของผลผลิตบางอย่างเพื่อประโยชน์ของสิ่งแวดล้อม กรอบความคิดของระบบนี้ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน ได้แก่ สิ่งนำเข้า (Inputs) กระบวนการทำงาน (Throughputs) และผลผลิต (Outputs)

1. สิ่งนำเข้า (Inputs) งานที่เข้ามาในระบบนั้นมีจำนวนมากและหลากหลาย แรกสุดตัวองค์กรจะมีความต้องการในทรัพยากรที่อยู่ในรูปของเงิน สิ่งอำนวยความสะดวก เครื่องมือ วัสดุสิ้นเปลือง และวัตถุดิบ รวมถึงในรูปของพนักงานอาชีพหรือพนักงานที่ไม่ใช่พนักงานอาชีพสำหรับด้านทรัพยากรมนุษย์ ลักษณะเฉพาะตัวของบุคคลที่เข้ามาในองค์กร จะเป็นตัวกำหนดธรรมชาติของตัวองค์กรในขอบเขตกว้างๆ และสร้างแนวทางของการปฏิบัติงานขึ้น

2. กระบวนการทำงาน (Throughputs) หมายถึง ทุกๆ กระบวนการที่สร้างขึ้นโดยตัวองค์กร เพื่อที่จะเปลี่ยนแปลงหรือแปรสภาพงานที่เข้ามาให้อยู่ในรูปของผลงานที่ต้องการ ซึ่งอาจจะเป็นสินค้า หรือบริการก็ได้ กระบวนการวางแผน การจัดองค์กร การขึ้นนำ และการประเมินผลนั้น ก็ต่างเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของวิธีการทำงาน กล่าวคือ มุมมองที่สำคัญในส่วนของวิธีการทำงาน จะเป็นตัวกำหนดวิธีการ และหนทางที่จะทำให้เกิดกิจกรรมการผลิตขององค์กร โครงสร้างของอำนาจ และการควบคุม และระบบการตอบแทนในองค์กรนั้นสำเร็จลุล่วงไปได้ สาธะสำคัญของการบริการที่ดีก็คือ การทำให้กระบวนการทำงานต่างๆ นั้น (Throughputs) สอดคล้องกับทัศนคติ ความเชื่อ ทักษะ การวางบทบาท และการเข้าร่วมกลุ่มต่างๆ ของพนักงานในองค์กร มีการแสดงให้เห็นว่า การออกแบบหลัก สูตรการเรียนในสถาบันพลศึกษา ควรจะมีความสอดคล้องกับทักษะความรู้ความเชี่ยวชาญของบุคลากร

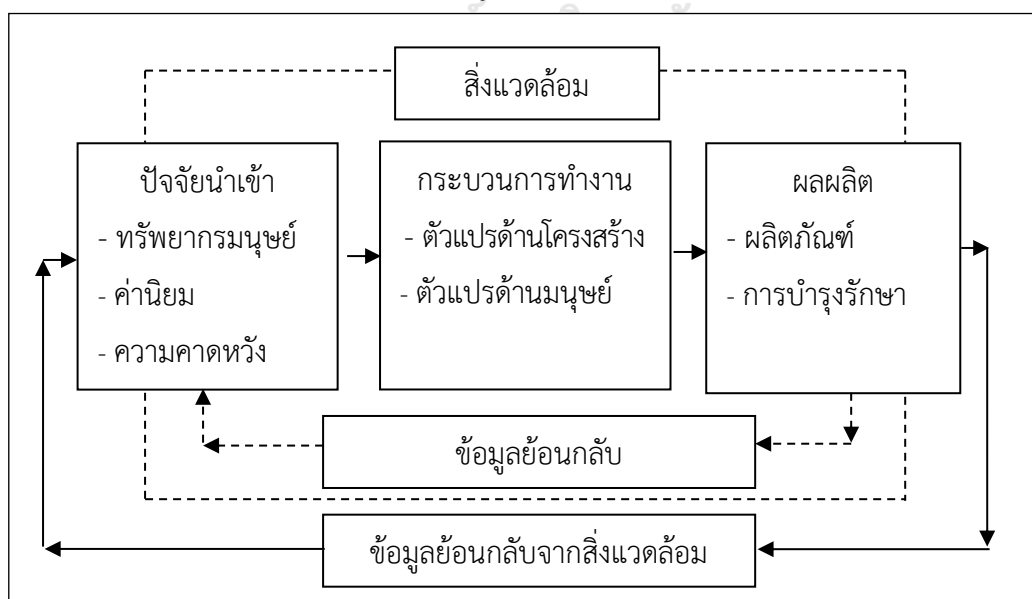
3. ผลผลิต (Outputs) ผลผลิตขององค์กรสามารถแบ่งได้เป็น 2 ประการ คือ ผลผลิตในด้านผลิตภัณฑ์ และผลผลิตในด้านการดูแลรักษา ผลิตภัณฑ์อาจอยู่ในรูปของสินค้า (เช่น สินค้าผลิตภัณฑ์กีฬาที่ผลิตจากบริษัทอุตสาหกรรมการผลิต) และ/หรือ บริการ เช่น บริการจากฝ่ายกีฬาและนันทนาการของเทศบาล และจะต้องให้ความสำคัญว่า ผลงานจากองค์กรควรจะสนองรับกับสิ่งแวดล้อม ซึ่งความสำคัญของสิ่งแวดล้อมที่มีต่อระบบ ถูกชี้ให้เห็นไว้ว่า “ระบบนั้นจะขึ้นอยู่กับการสนองรับของผลผลิต หรือผลิตภัณฑ์จากระบบเอง เช่นเดียวกับที่ขึ้นอยู่กับทรัพยากรสิ่งแวดล้อมที่รับเข้ามา (Input) ในความเป็นจริงแล้ว ความสัมพันธ์ระหว่าง ความต้องการทางทรัพยากร และการสนองรับกับผลผลิตนั้นมีความสัมพันธ์กันโดยตรง ปัจจัยหนึ่งส่งผลต่ออีกปัจจัยหนึ่ง โดยกระบวนการทำงานปฏิบัติการขึ้นมาเป็นตัวแปรแทรกแซง”

ในส่วน of ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) นั้น มีอยู่ 2 รูปแบบในระบบ ข้อมูลย้อนกลับแบบแรกจะเกิดขึ้นภายในองค์กร ในขณะที่แบบที่สอง เป็นช่องทางที่เชื่อมต่อระหว่างองค์กรกับสิ่งแวดล้อม ปัญหาและความขัดข้องใดๆ ที่เกิดขึ้นในขณะที่องค์กรมุ่งสู่จุดมุ่งหมาย หรือการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการปฏิบัติงานจากเดิมนั้น จะต้องทำการแก้ไขในส่วน of สิ่งนำเข้า (Inputs)

หรือ กระบวนการทำงาน (Throughputs) สิ่งสำคัญประการหนึ่งสำหรับผู้บริหารหรือผู้จัดการ ก็คือ การดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพภายใต้ขอบเขตของตนเอง การตรวจสอบเป็นครั้งคราว และการรายงานผล ซึ่งจะทำให้เกิดข้อมูลย้อนกลับ อันเป็นจุดเริ่มต้นของการดำเนินการแก้ไขในระบบ

ข้อมูลย้อนกลับแบบที่สอง จะช่วยทำให้ผลงานขององค์กรตอบสนองกับความต้องการของสภาพแวดล้อม กล่าวคือ การที่ผลงานขององค์กรจะเป็นที่ยอมรับนั้น เป็นเรื่องที่ไม่แน่นอน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับทั้งคุณภาพของผลงานและความต้องการของสภาพแวดล้อม เมื่อความต้องการของสภาพแวดล้อมเกิดการเปลี่ยนแปลง ผลงานขององค์กรก็จะเปลี่ยนแปลงตามไปด้วย

Chelladurai (2009) ได้อธิบายเพิ่มเติมว่า แนวคิดเชิงระบบโดยสรุป คือการมองระบบขององค์กร จะทำให้สามารถมองภาพสังคม วัฒนธรรม และแรงผลักดันทางเศรษฐกิจที่มีผลกระทบกับองค์กรได้อย่างเป็นขั้นตอน แนวทางของระบบก็ยังช่วยสร้างกรอบการวิเคราะห์ขององค์กร หรือระบบย่อยขององค์กร ซึ่งผู้บริหารหรือผู้จัดการจะต้องกำหนดขอบเขตของระบบที่สนใจ โดยใส่องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องเป็นอย่างแรก จากนั้นระบุกำลังของงานและสิ่งแวดล้อมใกล้เคียง โดยกระบวนการทำงาน (Throughputs) ของระบบนั้นจะต้องได้รับการขยายความอย่างชัดเจน ต่อจากนั้น จะต้องมีการระบุปัญหาต่างๆ เพื่อที่จะแก้ไขปัญหาหรือพัฒนาศักยภาพของหน่วยงาน เมื่อมีการดำเนินงานใดๆ เกิดขึ้น ผลที่เกิดขึ้นตามมากับระบบย่อย หรือทั้งระบบ ก็จำเป็นต้องได้รับการตรวจสอบ ดังนั้น แนวทางของระบบ จึงให้ความสำคัญกับการมองภาพรวมทั้งหมดขององค์กร ในขณะเดียวกันก็ต้องเปิดโอกาสให้ระบบย่อยมีความแคลง เพื่อให้สามารถวิเคราะห์และดำเนินการตามความเหมาะสมอีกด้วย สามารถแสดงแบบจำลองการจัดการองค์กรในรูปแบบของระบบเปิดตามแนวคิดของ Chelladurai (2009) ดังรูปภาพที่ 1

รูปภาพที่ 1 แสดงแบบจำลององค์กรในรูปแบบของระบบเปิดของ Chelladurai (2009)

Daft (2010) ได้กล่าวไว้ว่า ระบบ คือ ชุดของส่วนประกอบที่มีความสัมพันธ์ต่อกัน และกันซึ่งมีการทำงานร่วมกัน เพื่อให้บรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่มีร่วมกัน ระบบทำงานโดยการได้รับสิ่งนำเข้ามาจากสิ่งแวดล้อมภายนอก และเปลี่ยนแปลงสิ่งนำเข้ามาเหล่านั้นด้วยวิธีการบางอย่าง แล้วจึงปล่อยผลผลิตออกกลับไปสู่สิ่งแวดล้อม ซึ่งระบบประกอบไปด้วยส่วนประกอบ 5 ประการ ได้แก่

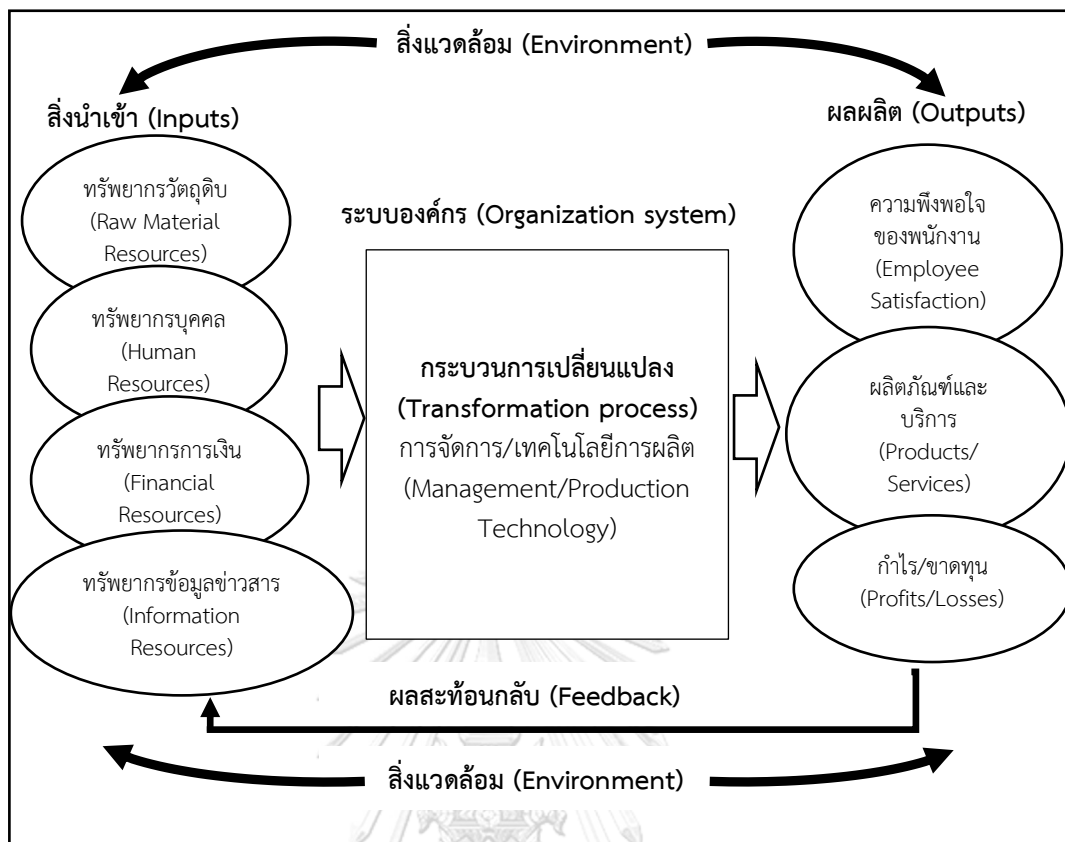
1. สิ่งนำเข้า (Inputs)
2. กระบวนการเปลี่ยนแปลง (Transformation process)
3. ผลผลิต (Outputs)
4. ผลสะท้อนกลับ (Feedback)
5. สิ่งแวดล้อม (Environment)

โดยมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

1. สิ่งนำเข้า (Inputs) ได้แก่ ทรัพยากรด้านวัตถุดิบ ด้านบุคลากร ด้านการเงิน และด้านข้อมูลข่าวสาร ซึ่งนำไปใช้ในการผลิตสินค้าและบริการ
2. กระบวนการเปลี่ยนแปลง (Transformation process) คือ การใช้เทคโนโลยีการผลิตของการจัดการ เพื่อเปลี่ยนแปลงสิ่งนำเข้าไปสู่ผลผลิต
3. ผลผลิต (Outputs) รวมไปถึงผลิตภัณฑ์และบริการขององค์กร
4. ผลสะท้อนกลับ (Feedback) คือ องค์กรความรู้จากผลลัพธ์ที่เกิด ซึ่งมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจสิ่งนำเข้ามาในช่วงระหว่างวงจรถัดไปของกระบวนการ
5. สิ่งแวดล้อม (Environment) อยู่โดยรอบองค์กร รวมไปถึงสถานะทางด้านสังคมด้านการเมือง และแรงกดดันด้านเศรษฐกิจ

นอกจากนี้ Daft (2010) ยังอธิบายไว้ว่า ระบบขององค์กรโดยส่วนใหญ่ จะเป็นระบบเปิด (Open Systems) กล่าวคือ ระบบต้องมีปฏิกริยาและผลกระทบระหว่างกันกับสิ่งแวดล้อมภายนอกองค์กร ทั้งนี้เพื่อความอยู่รอดขององค์กร เพราะหากองค์กรหนึ่งเฉยต่อสิ่งแวดล้อมภายนอก อาจเป็นเหตุให้องค์กรล้มเหลวได้

สามารถแสดงทฤษฎีเชิงระบบขององค์กรตามแนวคิดของ Daft (2010) ได้ดังรูปภาพ

รูปภาพที่ 2 แสดงทฤษฎีเชิงระบบขององค์กรของ Daft (2010) (Systems Theory of Organizations)

สรุปการวิเคราะห์ที่ได้ว่า การจัดการเชิงระบบ คือ การจัดการองค์กรที่อาศัยความสัมพันธ์ต่อกันระหว่างส่วนประกอบในแต่ละขั้นตอนที่สำคัญ 5 ประการ คือ ปัจจัยนำเข้า กระบวนการเปลี่ยนแปลง ผลผลิต ผลสะท้อนกลับ และสิ่งแวดล้อม โดยมีปัจจัยในแต่ละส่วนประกอบที่แตกต่างกันไปตามบริบทของการจัดการที่องค์กรนำไปประยุกต์ใช้ ทั้งนี้ การเปลี่ยนแปลงปัจจัยต่างๆ ในแต่ละส่วนประกอบของระบบ จะส่งผลต่อความสัมพันธ์ของระบบโดยภาพรวม

จากแนวคิดและทฤษฎีระบบของนักวิชาการหลายท่าน ดังที่ได้ศึกษาข้างต้น ผู้วิจัยได้นำทฤษฎีเชิงระบบที่แสดงถึงหลักการในการจัดการองค์กรของ Daft (2010) และ Chelladurai (2009) มาประยุกต์ใช้เป็นแนวความคิดพื้นฐาน ร่วมกับการเก็บข้อมูลเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในพื้นที่ชุมชนและผู้ทรงคุณวุฒิ ตามกระบวนการและขั้นตอนในการวิจัย เพื่อให้เกิดรูปแบบในการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบลต่อไป

2.3.3 การจัดการสโมสรกีฬา (Sport Club Management)

Robinson (2010) ได้อธิบายไว้ว่า พื้นฐานของการก่อตั้งสโมสรกีฬาสมัยใหม่นั้น จะต้องให้ความสำคัญกับความรู้ความเข้าใจว่าทำไมสโมสรจึงต้องเกิดขึ้น อะไรคือสิ่งที่สโมสรต้องการ จะเป็น และสินค้าและบริการอะไรที่จัดสรรให้กับสมาชิกของสโมสร เพื่อความเติบโตและรุ่งเรือง สโมสรจะต้องสามารถรักษาและคงไว้ซึ่งทรัพยากรบุคคล การเงิน และโครงสร้างพื้นฐาน โดยสโมสรต้องมีเป้าหมายที่เป็นรูปธรรมและสามารถวัดได้ มีโครงสร้างองค์กรที่มั่นคงโดยมีนโยบายและกระบวนการดำเนินงานที่สนับสนุนโครงสร้างองค์กรนั้น และมีแผนระยะยาวเพื่อให้แน่ใจว่าองค์กรจะเติบโตและอยู่รอดได้ ซึ่งสโมสรควรมีแผน (Club Plan) ที่สามารถแสดงให้เห็นถึงมุมมองทั้งหมดของวัตถุประสงค์และโครงสร้างขององค์กรได้ โดยแผนควรมีส่วนประกอบดังต่อไปนี้

1. ปรัชญา (Philosophy) หมายถึง ความเชื่อ คุณค่า และความเป็นจริงที่บ่งบอกถึงความเป็นตัวตนและธรรมชาติของบุคคลหรือองค์กร

2. วิสัยทัศน์ (Vision) ควรมีข้อความแสดงวิสัยทัศน์ เพื่อแสดงให้เห็นว่าสโมสรมีความปรารถนาที่จะเป็นสิ่งใด โดยอิงจากปรัชญาเป็นพื้นฐาน

3. พันธกิจ (Mission) ควรมีข้อความแสดงพันธกิจ เพื่อแสดงให้เห็นถึงเจตนารมณ์ในการกำหนดความหมาย วัตถุประสงค์ และทิศทางให้กับสมาชิก พนักงาน และผู้นำเข้าใจ

4. บริการ (Services) ศักยภาพในการให้บริการตามสภาพแวดล้อมของสโมสรกีฬา มีตัวอย่างดังต่อไปนี้

- การจัดการแข่งขัน
- การฝึกเพื่อพัฒนานักกีฬา
- การฝึกระบบทีม
- การเล่นอย่างอิสระ
- การเล่นเชิงนันทนาการ
- การฝึกสอนกีฬาอาชีพเฉพาะ
- โปรแกรมความต้องการพิเศษ
- จิตวิทยาการกีฬา
- การกวดวิชา
- ผู้ชมรายการแข่งขัน
- แคมป์และคลินิก
- การศึกษาด้านการฝึกสอน
- การท่องเที่ยวนานาชาติ

- โปรแกรมก่อนและหลังเรียน
- เป็นสนามรายการจัดการแข่งขัน
- การฝึกซ้อมและแข่งขันนอกฤดูกาล
- การฝึกสอนพัฒนาความแข็งแรงและร่างกาย
- บริการสถานที่เอนกประสงค์
- บริการสถานกีฬา (เช่น สระว่ายน้ำ โรงยิม คู่วิ่ง)
- เช่าสถานที่ (เช่น รับกลุ่มภายนอกจัดงานในสถานที่บางส่วน)
- พื้นที่กิจกรรมสังคม (เช่น ร้านอาหาร ผับ)
- การออกพื้นที่ภายนอกเชิงสังคม (เช่น ทริปรถบัสเที่ยวชมกีฬาอาชีพ)
- โปรแกรมกล่าวสุนทรพจน์ (เช่น ผู้ฝึกสอนมหาวิทยาลัยพูดกับผู้เล่น)

5. เป้าหมาย (Goals) อาจแบ่งได้เป็น 3 ส่วนคือ

- 5.1 เป้าหมายทั่วไป วัดได้จากผลผลิตที่เกิดขึ้นโดยมีพันธกิจเป็นพื้นฐาน
- 5.2 เป้าหมายอย่างเป็นทางการ แสดงถึงผลผลิตที่ปรารถนาบนพื้นฐานของพันธกิจที่พัฒนาขึ้นสำหรับช่องทางสาธารณะ
- 5.3 เป้าหมายการปฏิบัติ ผลผลิตที่สามารถวัดได้ เป็นรูปธรรม และเปลี่ยนแปลงได้ตามกาลเวลา พัฒนาขึ้นสำหรับสโมสรและตัวบุคคลในสโมสร

6. โครงสร้างธุรกิจ (Business Structure)

7. โครงสร้างองค์กร (Organizational Structure)

8. รายได้ (Revenue)

9. รายจ่าย (Expenses)

10. สิ่งอำนวยความสะดวก (Facility)

สรุปการวิเคราะห์ที่ได้ว่า การจัดการสโมสรกีฬา เป็นแนวทางที่สำคัญในการดำเนินการจัดการองค์กรที่มีพันธกิจหลักเกี่ยวกับการกีฬา ทั้งในส่วนของกีฬาเพื่อสุขภาพและกีฬาเพื่อความบันเทิงจากการแข่งขัน ตั้งแต่ในระดับชุมชนท้องถิ่น ระดับชาติ ไปจนถึงระดับนานาชาติ ทั้งนี้เนื่องจากมีปัจจัยในการจัดการให้องค์กรสามารถดำเนินงานเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ตามภารกิจและพันธกิจได้อย่างเป็นรูปธรรม

2.4 ทรัพยากรในการจัดการ

ในการจัดการเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายขององค์กร มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องแสดงถึงศักยภาพในการจัดการ ทั้งนี้ผู้จัดการจะต้องเข้าใจบริบทของการจัดการในด้านต่างๆ

รวมทั้งด้านการจัดการทรัพยากร ซึ่งมีนักวิชาการและผู้ทรงคุณวุฒิด้านการจัดการ ได้กล่าวไว้เกี่ยวกับความหมายและส่วนสำคัญของทรัพยากรในการจัดการ ไว้ดังต่อไปนี้

สมคิด บางโม (2552) ได้กล่าวไว้ว่า การบริหารหรือการจัดการ จำเป็นต้องมีทรัพยากรอันเป็นปัจจัยพื้นฐานที่สำคัญในการจัดการ 4 ประการ หรือเรียกว่า 4M ประกอบไปด้วย

1. คน (Man) เป็นผู้ปฏิบัติกิจกรรมขององค์กรนั้นๆ
2. เงิน (Money) ใช้สำหรับเป็นค่าจ้างหรือค่าใช้จ่ายในการดำเนินการ
3. วัสดุสิ่งของ (Material) หมายถึง อุปกรณ์เครื่องใช้ เครื่องมือต่างๆ รวมทั้ง

อาคารสถานที่ด้วย

4. การจัดการ (Management) หมายถึง ความรู้เกี่ยวกับการจัดการ

Chelladurai (2009) ได้กล่าวไว้ว่า การจัดการ เปรียบเสมือนการประสานงานให้ประสบความสำเร็จ โดยมีปัจจัยที่จำเป็นต้องใช้ในการประสานงานด้านการจัดการกีฬาหรือการจัดการกิจกรรมทางกาย อันประกอบไปด้วยปัจจัย 4 ประการ ดังต่อไปนี้

1. ทรัพยากรมนุษย์ (Human Resources) ได้แก่ ผู้รับบริการหรือลูกค้า (Clients) ผู้ให้บริการหรือพนักงาน (Employees) และอาสาสมัคร (Volunteers)
2. เทคโนโลยี (Technologies) ได้แก่ องค์ความรู้ด้านต่างๆ สำหรับนำไปสู่การปฏิบัติ (Knowledge to Practical) แนวคิดใหม่ (New Ideas) และวัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ (Materials)
3. หน่วยงานสนับสนุน (Support Units) ได้แก่ การจัดการในด้านต่างๆ เช่น บุคลากรการเงิน สิ่งอำนวยความสะดวก การประชาสัมพันธ์ กิจกรรมในวาระต่างๆ และกฎระเบียบต่างๆ
4. บริบท (Context) ได้แก่ คุณลักษณะภายนอกที่มีอิทธิพลต่อองค์กร ได้แก่ เครือข่ายระหว่างองค์กร (Interorganizational Networks) รัฐบาล (Government) วัฒนธรรม (Culture) และชุมชน (Community)

Daft (2010) ได้อธิบายไว้ว่า ทฤษฎีระบบในการจัดการองค์กร เพื่อให้เกิดการผลิตสินค้าและบริการ ประกอบไปด้วย ทรัพยากรต่างๆ ที่ใช้เป็นสิ่งนำเข้า (Inputs) ของระบบ ดังต่อไปนี้

1. ทรัพยากรด้านวัตถุดิบ (Raw Material)
2. ทรัพยากรด้านบุคลากร (Human)
3. ทรัพยากรด้านการเงิน (Financial)
4. ทรัพยากรด้านข้อมูลข่าวสาร (Information)

สรุปการวิเคราะห์ได้ว่า ทรัพยากรในการจัดการ เป็นปัจจัยพื้นฐานที่แต่ละองค์กรมีอยู่แตกต่างกันออกไป ซึ่งการนำทรัพยากรที่องค์กรมี ไปใช้ให้เกิดการบรรลุเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์

ขององค์กร ก็เป็นหน้าที่หลักของการจัดการ ที่จะต้องทำให้เกิดการแปรรูปทรัพยากรองค์กรให้เกิดการตอบสนองต่อวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายหลักขององค์กรให้มากที่สุด

2.4.1 คนหรือบุคลากร (Man)

สามารถกล่าวได้ว่า หนึ่งในทรัพยากรขององค์กรที่มีความสำคัญที่สุด ก็คือ คนหรือบุคลากรหรือทรัพยากรมนุษย์ ในฐานะที่เป็นผู้กำหนดวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายขององค์กร ว่าองค์กรควรดำเนินไปในทิศทางใด รวมทั้งเป็นกลไกในการขับเคลื่อนและปฏิบัติงานภายในองค์กร ทั้งนี้มีนักวิชาการได้กล่าวถึงทรัพยากรการจัดการในด้าน คนหรือบุคลากรหรือทรัพยากรมนุษย์เอาไว้ดังต่อไปนี้

ณัฐพันธ์ เขจรนนท์ (2553) กล่าวว่าไว้ว่า การจัดการทรัพยากรมนุษย์ หมายถึง กระบวนการที่ผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับงานทรัพยากรมนุษย์ขององค์กร ร่วมกันใช้ความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ในการดำเนินกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับสมาชิกขององค์กร ปัจจุบันงานทรัพยากรมนุษย์ได้ขยายความรับผิดชอบครอบคลุมในหลายระดับ ทั้งด้านสังคม องค์กร และบุคลากร โดยที่หน้าที่ด้านทรัพยากรมนุษย์ในแต่ละองค์กร สามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ระดับ คือ 1) หน้าที่เกี่ยวข้องกับองค์กร ได้แก่ การกำหนดนโยบาย การให้คำแนะนำ การให้บริการ และการควบคุมทรัพยากรมนุษย์ขององค์กร 2) หน้าที่เกี่ยวกับสมาชิก ตั้งแต่การวางแผนทรัพยากรมนุษย์ การรับบุคลากร การดำรงรักษา และการดูแลให้บุคลากรที่ต้องออกจากองค์กรสามารถดำรงชีวิตได้อย่างเหมาะสมในสังคม ทั้งนี้ในการจัดการทรัพยากรมนุษย์ขององค์กร จะมีกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับบุคคลหรือสมาชิกองค์กรใน 3 ลักษณะ ได้แก่

- 1) ก่อนเข้าร่วมงาน จะต้องมีการสรรหาและการคัดเลือกบุคลากร รวมทั้งมีการจูงใจบุคคลผู้มีความเหมาะสมกับองค์กรให้เข้ามาเป็นสมาชิกองค์กร
- 2) ขณะปฏิบัติงาน เกี่ยวข้องกับการให้ผลตอบแทนที่ยุติธรรมและเหมาะสม การฝึกอบรมและการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง การจัดสรรสวัสดิการและเสริมสร้างสุขอนามัยในการปฏิบัติงาน และการกำหนดแนวทางการก้าวหน้าในอาชีพของบุคคล
- 3) ภายหลังจากการร่วมงาน โดยการจัดเตรียมความพร้อมให้บุคลากรสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข อาทิ การให้บำเหน็จ บำนาญ พุนสำรองเลี้ยงชีพ เงินทดแทน หรือผลตอบแทนรูปแบบอื่น

Doherty et al. (2008) ได้กล่าวถึงการจัดการทรัพยากรมนุษย์ไว้ว่า เป็นนโยบาย การปฏิบัติ กระบวนการ และระบบที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรม ทักษะ ค่านิยม และประสิทธิภาพของคนที่ทำงานให้กับองค์กร

Chelladurai (2017) ได้กล่าวถึงการจัดการทรัพยากรมนุษย์ด้านกีฬาและนันทนาการไว้ว่า คนคือผู้นำนโยบายและกระบวนการขององค์กรไปสู่การปฏิบัติ และช่วยให้องค์กรสามารถบรรลุเป้าหมายได้ การดำเนินการจัดการทรัพยากรมนุษย์ อันประกอบไปด้วย การออกแบบงาน (Job Design) การจัดสรรบุคลากร (Staffing) ภาวะผู้นำ (Leadership) การประเมินความสามารถ (Performance Evaluation) ระบบการให้รางวัลและผลตอบแทน (Reward Systems) และความยุติธรรมในองค์กร (Organizational Justice) ควรกำหนดให้มีความเกี่ยวข้องกับสัมพันธ์กับทรัพยากรมนุษย์ 3 ประเภท อันได้แก่ อาสาสมัคร (Volunteers) บุคลากรมีอาชีพ (Paid Professionals) และผู้รับบริการและลูกค้า (Clients and Customers) โดยควรที่จะมีความสอดคล้องกับตัวแปรด้านความแตกต่างเฉพาะบุคคล อันได้แก่ ความสามารถ (Abilities) บุคลิกภาพ (Personality) คุณสมบัตินี้หรือคุณค่า (Values) และแรงจูงใจ (Motivation) ซึ่งการดำเนินการจัดการทรัพยากรมนุษย์ให้มีประสิทธิผล ควรจะทำให้เกิดผลลัพธ์ที่ดีต่อความพึงพอใจของอาสาสมัครและพนักงาน ภายใต้ข้อตกลงที่มีร่วมกันของทุกคนในองค์กร

สรุปการวิเคราะห์ได้ว่า การจัดการทรัพยากรมนุษย์ขององค์กร นับว่ามีความสำคัญต่อการบรรลุเป้าหมายขององค์กรอย่างมาก เนื่องจากองค์กรจำเป็นต้องขับเคลื่อนด้วยหน้าที่ของคนทุกคนในองค์กร การดำเนินการจัดการทรัพยากรมนุษย์ให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลจึงมีความเกี่ยวข้องกับการคัดเลือกคนที่เหมาะสมกับงานขององค์กร การพัฒนาคน และการสร้างแรงจูงใจให้กับคนขององค์กร

2.4.2 การเงินและงบประมาณ (Money)

การเงินหรืองบประมาณ เป็นทรัพยากรที่สามารถกำหนดขอบเขตของเป้าหมายขององค์กร เนื่องจากองค์กรไม่สามารถดำเนินงานอย่างไร้ขอบเขตของเป้าหมายได้ ซึ่งมีนักวิชาการได้กล่าวถึงคำว่า การเงินและงบประมาณไว้ ดังต่อไปนี้

ธนกร เอกเผ่าพันธุ์ (2550) กล่าวว่า การงบประมาณ หมายถึง แผนงานของผู้บริหารที่จัดทำขึ้นเป็นลายลักษณ์อักษร สำหรับงวดเวลาใดเวลาหนึ่งในอนาคต ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการจัดสรรทรัพยากรที่เป็นตัวเงินให้กับงานและหน่วยงานต่างๆ เพื่อให้การดำเนินงานของหน่วยงานนั้นๆ บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายของหน่วยงานและองค์การตามที่กำหนดไว้ งบประมาณเป็นเครื่องมือในการวางแผนทางการเงินที่เกี่ยวข้องกับการประมาณการด้านรายได้และรายจ่ายตลอดจนหนี้สินที่จะเกิดขึ้นในอนาคต และเพื่อเป็นนโยบายในการปฏิบัติงานของหน่วยงานต่างๆ ให้เป็นไปตามแผนที่วางไว้ ซึ่งผู้บริหารใช้งบประมาณนี้ เป็นเครื่องมือในการควบคุมการทำงาน โดยการเปรียบเทียบผลการดำเนินงานที่เกิดขึ้นจริง กับงบประมาณที่จัดทำขึ้น เพื่อดูว่าการดำเนินงานเป็นไปตามแผนหรือมีข้อแตกต่างอะไรบ้าง มากน้อยเพียงใด และมีสาเหตุเกิดจากอะไร เพื่อจะได้ทำการหาทางแก้ไขการดำเนินงานให้เป็นไปตามแผนต่อไป

งบประมาณจึงมีความหมายใน 2 ส่วนด้วยกัน คือ 1) การจัดทำงบประมาณเพื่อใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติในการดำเนินงาน และ 2) การควบคุมการทำงานให้เป็นไปตามงบประมาณ ดังนั้น งบประมาณจึงเป็นเครื่องแสดงถึงนโยบายหรือแนวโน้มของผู้บริหารว่าเน้นหนักไปในทิศทางใด

ธำปนา ฉินไพศาล (2555) กล่าวไว้ว่า เป้าหมายของการจัดการการเงิน คือการสร้างมูลค่าของกิจการให้สูงสุด เมื่อกิจการมีมูลค่าสูงสุด ก็จะทำให้ราคาตลาดของหุ้นสามัญสูงสุดและสร้างความพึงพอใจให้กับผู้ถือหุ้น ดังนั้น เป้าหมายในการสร้างมูลค่าสูงสุดให้กิจการนั้น จึงสามารถใช้ได้กับทุกกิจการ

สรุปจากการวิเคราะห์ที่ได้ว่า ข้อจำกัดของการใช้งบประมาณขององค์กรจะเกิดขึ้นจากการนำระบบงบประมาณและการเงินไปใช้อย่างไม่เข้าใจ โดยให้ความสนใจกับเครื่องมือหรือรายละเอียดในการดำเนินงานมากกว่าเป้าหมายและประโยชน์ที่องค์กรจะได้รับ หรือมองภาพของเครื่องมือจนลืมภาพรวมที่แท้จริงของงานทั้งหมด ดังนั้นถ้าผู้บริหารมีความรู้และความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับหลักการและวัตถุประสงค์ในการจัดทำงบประมาณและการจัดการการเงินแล้ว ก็จะสามารถวางแผนการใช้งบประมาณตามเป้าหมายขององค์กรและก่อให้เกิดประโยชน์ที่แท้จริงแก่องค์กร

2.4.3 สถานที่ วัสดุอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก (Materials)

สถานที่ วัสดุอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก เปรียบเสมือนเครื่องมือที่สามารถทำให้องค์กรดำเนินงานตามภารกิจที่ได้กำหนดไว้ด้วยความสะดวกสบาย หากไร้ซึ่งเครื่องมือต่างๆ เหล่านี้แล้ว การดำเนินงานก็จะเป็นไปอย่างยากลำบาก ไม่สามารถบรรลุถึงเป้าหมายได้อย่างราบรื่น ทั้งนี้ได้มีนักวิชาการกล่าวถึงเกี่ยวกับสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกไว้ ดังต่อไปนี้

Parkhouse (2005) ได้จำแนกการจัดการสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกทางการกีฬาเอาไว้เป็นด้านต่างๆ ดังต่อไปนี้

1. การจองและการจัดตารางเวลา (Booking and Scheduling)
2. การตลาด การประชาสัมพันธ์ และการโฆษณา (Marketing, Public Relations and Advertising)
3. การรักษาความปลอดภัย (Security)
4. บริการด้านความปลอดภัยและการแพทย์ (Safety and Medical Services)
5. การรักษาความสะอาดและการบำรุงรักษา (Housekeeping and Maintenance)
6. ห้องจำหน่ายตั๋ว (Box Office)
7. การสัมปทานและความแปลกใหม่ (Concessions and Novelties)

8. การจราจรและที่จอดรถ (Traffic and Parking)

9. การจัดการการเงิน (Financial Management)

10. การจัดการความเสี่ยง (Risk Management)

เทพประสิทธิ์ กุศลวิชิตชัย (2555) ได้ให้ข้อควรคำนึงถึง เกี่ยวกับสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ และเครื่องอำนวยความสะดวกไว้ ดังนี้

1. มีจำนวนเพียงพอกับความต้องการ
2. ต้องอยู่ในลักษณะที่ดีสามารถใช้งานได้ดี และทันสมัย
3. ต้องรู้จักวิธีการใช้อุปกรณ์และเครื่องมือต่างๆ
4. ต้องรู้จักจัดสรรอุปกรณ์ เครื่องมือให้เหมาะสม
5. ต้องคำนึงถึงความปลอดภัยในการใช้สถานที่ อุปกรณ์ และเครื่องอำนวยความสะดวก

ความสะดวก

6. รู้จักการบำรุงเก็บรักษาให้มีสภาพที่ดี

สะดวกต่างๆ

7. มีผู้รับผิดชอบจัดการเกี่ยวกับสถานที่ อุปกรณ์ และเครื่องอำนวยความสะดวก

8. สำหรับกรณีที่สถานที่ อุปกรณ์ เครื่องมือต่างๆ มิใช่เป็นของเราเอง จะต้องติดต่อขออนุญาต ต่อผู้รับผิดชอบและจองการใช้ล่วงหน้า โดยมีรายละเอียดถึงสิ่งที่ต้องการ วัน - เวลาที่ขอใช้อย่างเป็นทางการและต้องได้รับการตอบที่เป็นทางการเช่นกัน ตลอดจนเมื่อเลิกใช้แล้วต้องส่งคืนในสภาพที่ดีเหมือนตอนรับมา

9. มีบัญชีอุปกรณ์และสถานที่เก็บ เพื่อป้องกันการสูญหาย การทำบัญชีอุปกรณ์ และเครื่องอำนวยความสะดวก จำเป็นอย่างยิ่ง เพราะจะเกิดความสะดวกในการเก็บรักษาและการใช้นอกจากนี้แล้วจะเป็นหลักฐานที่ใช้อ้างอิงเมื่อมีการตั้งงบประมาณ

โดยทั่วไปแล้วจะแบ่งลักษณะของอุปกรณ์ และเครื่องอำนวยความสะดวกออกเป็น 2 ประเภท คือ วัสดุสิ้นเปลือง และครุภัณฑ์ซึ่งเป็นอุปกรณ์มั่นคงถาวร ใช้งานได้ยาวนาน จำเป็นต้องมีการบำรุงรักษา

สรุปการวิเคราะห์ที่ได้ว่า สถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก องค์กร จำเป็นที่จะต้องมีการจัดการให้เหมาะสมกับประเภทขององค์กรและการใช้งานของบุคลากรในองค์กรและผู้รับบริการหรือลูกค้า เพื่อให้สามารถใช้งานได้อย่างสมบูรณ์และสม่ำเสมอ เนื่องจากการขาดความต่อเนื่องของการใช้งาน จะส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานและการส่งมอบบริการขององค์กรอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

2.5 กระบวนการจัดการ

นอกจากทรัพยากรในการจัดการแล้ว กระบวนการในการจัดการก็นับเป็นสิ่งสำคัญที่จะสามารถทำให้ระบบการดำเนินงานขององค์กรนั้นประสบผลสำเร็จลุล่วงไปได้ตามวัตถุประสงค์ขององค์กรที่ตั้งไว้ ทั้งนี้มีนักวิชาการและผู้ทรงคุณวุฒิด้านการจัดการได้กล่าวถึงกระบวนการจัดการเอาไว้ดังต่อไปนี้

Gulick and Urwick (1937) ได้กล่าวถึงรูปแบบในการบริหาร ว่าเป็นเรื่องของการประสานงานภายในองค์กร โดยเสนอหลักการในการประสานงานและการทำงานในองค์กรไว้ ดังนี้

1. เมื่อเกิดองค์กรจะมีการแบ่งงานกันทำตามความถนัด ความรู้ ความสามารถ และความชำนาญ

2. เมื่อมีการแบ่งงานกันทำองค์กรจำเป็นต้องมีระบบการประสานงานเพื่อเชื่อมโยงงานทุกส่วนขององค์กรเข้าด้วยกัน ซึ่งการประสานงานในองค์กรทำได้ 2 วิธี คือ

1) ประสานงานโดยใช้โครงสร้างองค์กร

การประสานงานโดยใช้โครงสร้างองค์กร สามารถกระทำได้หลายวิธี ได้แก่ การจัดโครงสร้างอำนาจภายในองค์กร การใช้การจัดองค์กรตามความเหมาะสม และการประสานงานโดยผ่านหน้าที่ของฝ่ายบริหาร ซึ่งผู้บริหารจะใช้หน้าที่จัดการองค์กรด้วยหน้าที่ 7 ประการ หรือที่เรียกว่า POSDCoRB ซึ่งคำย่อนี้มาจากอักษรตัวต้นของแต่ละหน้าที่ ดังต่อไปนี้

1. การวางแผน (Planning)
2. การจัดองค์กร (Organizing)
3. การบริหารงานบุคคล (Staffing)
4. การอำนวยความสะดวก (Directing)
5. การประสานงาน (Co - ordinating)
6. การรายงาน (Reporting)
7. การจัดสรรงบประมาณ (Budgeting)

2) ประสานงานโดยใช้ความคิด

การประสานงานโดยใช้ความคิดหรือเจตนารมณ์ร่วมกัน เป็นวิธีที่องค์กรประสานงานโดยการสร้างความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของสมาชิกในการทำงานร่วมกัน ผู้ปฏิบัติงานจะมุ่งทำงานเพื่อให้เกิดผลสำเร็จตามเป้าหมายขององค์กร มีการสร้างเจตนารมณ์ที่ดีของสมาชิก โดยการสร้างอุดมการณ์และสร้างความจงรักภักดีต่อองค์กรให้เกิดขึ้น

Fayol (1949) ยังได้สรุปสาระสำคัญของกระบวนการจัดการงานเอาไว้ 5 ประการ ดังต่อไปนี้

1. การวางแผน (Planning) หมายถึง การคาดการณ์ล่วงหน้าถึงเหตุการณ์ต่างๆ ที่จะมีผล กระทบต่อธุรกิจและกำหนดขึ้นเป็นแผนการปฏิบัติงาน หรือวิถีทางที่จะปฏิบัติขึ้นไว้เป็นแนวทางในอนาคต

2. การจัดองค์การ (Organizing) หมายถึง การจัดให้มีโครงสร้างของงานต่างๆ และอำนาจหน้าที่ให้อยู่ในส่วนประกอบที่เหมาะสมที่จะช่วยให้งานขององค์การบรรลุผลสำเร็จได้

3. การบังคับบัญชา (Commanding) หมายถึง การสั่งการงานต่างๆ แก่ผู้ใต้บังคับบัญชา ซึ่งผู้บริหารจะต้องกระทำตนเป็นตัวอย่างที่ดี และต้องเข้าใจผู้ปฏิบัติงานด้วย ตลอดจนสนใจถึงข้อตกลงในการทำงานของคนงานและองค์การที่มีอยู่ รวมถึงการติดต่อสื่อสารภายในองค์การด้วย

4. การประสานงาน (Coordinating) หมายถึง การเชื่อมโยงงานของทุกคนให้เข้ากันได้ และไปสู่เป้าหมายเดียวกันในที่สุด

5. การควบคุม (Controlling) หมายถึง การที่จะต้องกำกับให้สามารถประกันได้ว่า กิจกรรมต่างๆ ที่ทำไปนั้น สามารถเข้ากันได้กับแผนที่วางไว้แล้ว

Deming (2000) นักวิชาการด้านการบริหารคุณภาพ ได้นำเสนอแนวคิดวงจรเดมมิ่ง (Deming Cycle) หรือ PDCA เพื่อเป็นเครื่องมือสำหรับการปรับปรุงกระบวนการงาน ซึ่งโครงสร้างของวงจร PDCA ประกอบด้วย

1. Plan คือ การวางแผน
2. Do คือ การปฏิบัติตามแผน
3. Check คือ การตรวจสอบ
4. Act คือ การปรับปรุงการดำเนินงานอย่างเหมาะสม

ซึ่งในการปรับปรุงการดำเนินงานหรือการจัดทำมาตรฐานใหม่ นับเป็นพื้นฐานที่สำคัญในการยกระดับคุณภาพของงาน และในทุกครั้งที่การดำเนินงานตามวงจร PDCA หมุนครบรอบ ก็จะทำให้เกิดแรงผลักดันให้เกิดการดำเนินงานในรอบถัดไป และก่อให้เกิดการปรับปรุงงานอย่างต่อเนื่อง

การดำเนินงานอย่างครบถ้วนตามแนวคิดของวงจร PDCA โดยเริ่มต้นที่การวางแผนงานอย่างเหมาะสมโดยศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้องอย่างรอบด้าน นับเป็นจุดเริ่มต้นที่ดี การดำเนินการหรือปฏิบัติงานอย่างสอดคล้องกับแผนงาน ก็จะนำไปสู่ความสำเร็จและบรรลุวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายที่วางไว้ ทั้งนี้ต้องอาศัยการตรวจสอบความคืบหน้า อุปสรรคและปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องเป็นระยะ เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลที่สามารถนำมาใช้ในการปรับปรุงแผน ให้มีความสอดคล้องกับสถานการณ์และสิ่งแวดล้อมที่มีการเปลี่ยนแปลง นอกจากนี้เมื่อการดำเนินงานสำเร็จเสร็จสิ้นแล้ว หากได้มีการทบทวนถึงปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงาน รวมทั้งสรุปข้อดีและข้อเสียจากการ

ดำเนินงาน เพื่อหาจุดที่ต้องแก้ไขและปรับปรุง ก็จะทำให้การดำเนินงานในรอบถัดไปหรือครั้งต่อไปสามารถทำได้ง่ายขึ้นและก่อให้เกิดผลลัพธ์ที่ดีขึ้น

Chelladurai (2009) ยังได้อธิบายเกี่ยวกับแนวคิดด้านการจัดการไว้ว่า กระบวนการจัดการมีวิวัฒนาการมาจากพื้นฐานแนวคิดของ Fayol (1949) ซึ่งประกอบไปด้วย ปัจจัย 5 ประการ อันได้แก่ 1. การวางแผน (Planning) 2. การจัดองค์กร (Organizing) 3. การสั่งการ (Commanding) 4. การประสานงาน (Coordinating) 5. การควบคุม (Controlling) แต่กระบวนการจัดการที่เหมาะสมกับสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับด้านกีฬาและกิจกรรมทางกายนั้น ประกอบไปด้วย

1. การวางแผน (Planning)
2. การจัดองค์กร (Organizing)
3. การนำ (Leading)
4. การประเมินผล (Evaluating)

ทั้งนี้สามารถสรุปบทบาทหน้าที่ของกระบวนการจัดการในแต่ละปัจจัย ได้ดังต่อไปนี้

1. การวางแผน (Planning) เป็นการตั้งเป้าหมายขององค์กรและสมาชิกขององค์กร และระบุลักษณะวิธีการดำเนินงานหรือแผนงานที่สามารถทำให้ประสบความสำเร็จได้ตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ ในการวางแผนต้องมีการกำหนดผลลัพธ์ที่ต้องการ มีการทำความเข้าใจกับข้อจำกัดของสิ่งแวดล้อม และมีการกำหนดลักษณะวิธีการดำเนินงานเพื่อนำไปสู่ผลลัพธ์ที่ต้องการ

2. การจัดองค์กร (Organizing) คือการกำหนดความสัมพันธ์ระหว่างงานกับคน ตามที่แผนงานได้ระบุไว้ว่าสิ่งใดควรทำและทำอย่างไร หน้าที่ด้านนี้ เป็นการจัดวางตำแหน่งคนให้ถูกต้องกับงาน เพื่อให้เกิดผลสำเร็จของงานอย่างมีประสิทธิภาพ

3. การนำ (Leading) มีความเกี่ยวข้องกับการสร้างอิทธิพลหรือการกระตุ้นพนักงานให้สามารถดำเนินงานที่ได้รับมอบหมายในขั้นตอนของการจัดองค์กรอย่างมีความรับผิดชอบ เพื่อให้ถึงเป้าหมายที่กำหนดไว้ในขั้นการวางแผน

4. การประเมิน (Evaluating) คือ การวัดการทำงานหรือเปรียบเทียบการทำงานกับมาตรฐานที่กำหนดไว้ในขั้นการวางแผน

Daft (2010) ได้ให้ความหมายของคำว่ากระบวนการจัดการเอาไว้ว่า หมายถึง ความพยายามที่จะทำให้ประสบความสำเร็จตามเป้าหมายขององค์กรด้วยการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล โดยใช้หน้าที่ของผู้จัดการในแต่ละด้านเป็นกระบวนการในการจัดการ อันได้แก่ การวางแผน (Planning) การจัดการองค์กร (Organizing) การนำ (Leading) และการควบคุม (Controlling) กับทรัพยากรขององค์กร

Daft (2010) ได้อธิบายไว้เพิ่มเติมว่า แม้จะมีนักทฤษฎีด้านการจัดการบางกลุ่มระบุหน้าที่ของการจัดการไว้เพิ่มเติมนอกเหนือจากที่กล่าวมา เช่น การจัดเจ้าหน้าที่ (Staffing) การติดต่อ สื่อสาร

(Communicating) หรือการตัดสินใจ (Decision making) ซึ่งหน้าที่เพิ่มเติมเหล่านั้น ก็สามารถพิจารณาได้ว่าหน้าที่เหล่านั้นเป็นส่วนหนึ่งของหน้าที่การจัดการพื้นฐาน 4 ด้าน ดังที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ซึ่งความหมายของหน้าที่พื้นฐานในกระบวนการจัดการองค์กร 4 ด้าน มีดังต่อไปนี้

1. การวางแผน (Planning) หมายถึง การกำหนดเป้าหมายสำหรับการทำงานขององค์กรในอนาคตและการตัดสินใจในการทำงาน รวมถึงการใช้ทรัพยากรที่จำเป็นเพื่อพยายามให้ประสบความสำเร็จตามเป้าหมาย หรือกล่าวได้ว่า การวางแผนการจัดการ เป็นการพิจารณาว่าองค์กรมีทิศทางอยู่จุดใดในอนาคตและจะทำให้สามารถไปถึงจุดนั้นได้อย่างไร

2. การจัดองค์กร (Organizing) หมายถึง การดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับการสั่งการการจัดกลุ่มงานตามแผน การมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ และการจัดสรรทรัพยากรทั้งหมดขององค์กร

3. การนำ (Leading) หมายถึง การใช้แรงจูงใจเพื่อกระตุ้นให้พนักงานทำงานให้สำเร็จตามเป้าหมายขององค์กร การสร้างค่านิยมและความเชื่อ และการสร้างคุณค่าร่วมกันอย่างมีเป้าหมาย การสร้างความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับพนักงานทั้งองค์กร ซึ่งมีผลทำให้พนักงานเกิดความซาบซึ้งและมีความต้องการทำงานให้สำเร็จในระดับที่สูงขึ้น

4. การควบคุม (Controlling) หมายถึง การกำกับและติดตามการดำเนินงานของพนักงาน ให้บรรลุตามเป้าหมายขององค์กร และทำการแก้ไขให้ถูกต้องหากเกิดข้อผิดพลาด

สรุปการวิเคราะห์ได้ว่า กระบวนการจัดการขององค์กร เป็นหน้าที่ในการจัดการทรัพยากรขององค์กร เพื่อให้องค์กรสามารถบรรลุเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ขององค์กร ซึ่งในแต่ละองค์กรก็อาจมีความแตกต่างกันของหน้าที่ในแต่ละด้าน ตามบริบทของภารกิจและหน้าที่ของแต่ละองค์กร ซึ่งผู้บริหารมีบทบาทสำคัญในการดำเนินการให้หน้าที่ต่างๆ ในแต่ละด้านของการจัดการสามารถขับเคลื่อนให้เกิดผลการดำเนินงานขององค์กรนั้น ได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

2.5.1 การวางแผน (Planning)

การวางแผน นับเป็นส่วนสำคัญที่สุดของกระบวนการจัดการ เนื่องจากกิจกรรมภายใต้ภารกิจขององค์กรจะไม่สามารถดำเนินการให้เกิดขึ้นได้ หากปราศจากการวางแผนตั้งแต่เริ่มต้น ซึ่งมีนักวิชาการหลายคนได้กล่าวถึงความหมายและความสำคัญของการวางแผนไว้ ดังต่อไปนี้

H. Koontz and O'Donnell (1968) ได้อธิบายไว้ว่า การวางแผน คือ การตัดสินใจล่วงหน้าว่าจะทำอะไร ทำอย่างไร ทำเมื่อใด และใครเป็นผู้กระทำ การวางแผนเป็นสะพานเชื่อมช่องว่างจากปัจจุบันไปสู่อนาคต ตามที่ต้องการและทำให้สิ่งต่างๆ เกิดขึ้นได้ตามที่ต้องการ

Chelladurai (2009) ได้กล่าวไว้ว่า การวางแผนเกี่ยวข้องกับการกำหนดเป้าหมายสำหรับองค์กร และสมาชิกภายในองค์กร อีกทั้งยังกำหนดความเฉพาะเจาะจงของกิจกรรมในองค์กร เพื่อให้สามารถบรรลุเป้าหมายเหล่านั้นได้

Bateman and Snell (2013) กล่าวไว้ว่า การวางแผน เป็นหน้าที่การจัดการ เกี่ยวกับการตัดสินใจอย่างเป็นระบบเกี่ยวกับเป้าหมายและกิจกรรมที่บุคคล กลุ่มบุคคล หน่วยงาน หรือองค์กรภาพรวมจะดำเนินการให้บรรลุเป้าหมาย

เทพประสิทธิ์ กุศลวิชิตชัย (2556) ได้อธิบายถึงรูปแบบโครงสร้างของแผน ซึ่งหมายถึง ระดับของแผนตามลักษณะการดำเนินงาน ตั้งแต่แผนที่เป็นนโยบายจนถึงการดำเนินกิจกรรม โดยลำดับ ได้ดังต่อไปนี้

1. แผน (Plan) คือ การนำนโยบายมากำหนดแนวทางเพื่อนำไปปฏิบัติ
2. แผนงานหรือโปรแกรม (program) คือ รูปแบบการดำเนินการที่เป็น ลักษณะเฉพาะโดยมีขอบเขตของเนื้อหาและเวลากำหนดไว้เป็นแนวปฏิบัติ
3. โครงการ (Project) คือ กระบวนการในการดำเนินการเรื่องต่างๆ ให้บรรลุ ตามแผนที่ระบุไว้
4. งาน (Task) คือ การดำเนินการตามภารกิจที่กำหนดไว้ในแต่ละงาน
5. กิจกรรม (Activity) คือ การกระทำตามหน้าที่ เพื่อให้บรรลุเป้าหมาย ของงาน

สรุปการวิเคราะห์ได้ว่า การวางแผน คือหน้าที่ด้านการจัดการ ที่องค์กรจะต้อง ดำเนินการเป็นสิ่งแรก เพื่อกำหนดถึงเป้าหมายและวิธีการในการดำเนินการสู่การบรรลุเป้าหมาย การวางแผนทำให้เกิดความเข้าใจตรงกันในองค์กรว่า ใครจะต้องทำอะไร อย่างไร และเมื่อใด เพื่อให้ องค์กรไปสู่เป้าหมายที่กำหนดไว้ในขั้นตอนของการวางแผน

2.5.2 การจัดองค์กร (Organizing)

การจัดองค์กร นับเป็นการแบ่งขอบเขตและกิจกรรมขององค์กรให้มีสัดส่วนและ หน้าที่อย่างชัดเจน รวมทั้งเป็นการจัดสรรบุคลากรในองค์กร ให้สามารถปฏิบัติหน้าที่ตามความถนัด ภายใต้อขอบเขตของหน้าที่

Chelladurai (2009) ได้กล่าวไว้ว่า การจัดองค์กร เกี่ยวข้องกับการแบ่งภาระงาน ที่มีความเฉพาะเจาะจงทั้งหมดในกระบวนการวางแผน ไปสู่การกำหนดงานเฉพาะด้าน และสร้าง รูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างงานเหล่านั้น และระหว่างภาระงานของแต่ละบุคคล ในขณะที่ กระบวนการวางแผนกำหนดว่าอะไรควรจะต้องทำ และทำอย่างไร กระบวนการขององค์กรก็จะ กำหนดว่าใครควรจะเป็นคนทำ

Daft (2010) ได้กล่าวถึงการจัดองค์กรไว้ว่า หมายถึง การจัดทรัพยากรขององค์กร ให้เหมาะสมเพื่อให้บรรลุตามจุดมุ่งหมายขององค์กรที่กำหนดไว้ โดยการแบ่งสายงานออกเป็นแผนก ต่างๆ ตามความเชี่ยวชาญเฉพาะ แบ่งสายความรับผิดชอบต่อภาระหน้าที่อย่างเป็นทางการ และ

กระบวนการขับเคลื่อนการประสานกันของงานที่มีความแตกต่างกันภายในองค์กร โดยมีความหมายของโครงสร้างองค์กร (Organization structure) ดังต่อไปนี้

1. เป็นชุดการทำงานที่จัดขึ้นอย่างเป็นระบบระเบียบสำหรับบุคคลและแผนก
2. นำเสนอความสัมพันธ์ ทิศทางของหน้าที่ ความรับผิดชอบในการตัดสินใจ การจัดระบบตามลำดับชั้น และขอบเขตของการจัดการ
3. ออกแบบระบบการประสานงานกันระหว่างแผนกและฝ่ายต่างๆ ขององค์กรอย่างมีประสิทธิภาพ

Bateman and Snell (2013) ได้กล่าวไว้ว่า การจัดองค์กร เป็นหน้าที่ของการจัดการในการรวบรวมและประสานงานมนุษย์หรือบุคลากร งบประมาณหรือการเงิน และทรัพยากรทางกายภาพ ทางข้อมูล และทางอื่นๆ ที่องค์กรต้องการใช้ในการบรรลุเป้าหมาย

สรุปการวิเคราะห์ได้ว่า การจัดองค์กร เป็นหน้าที่หลักของการจัดการที่สำคัญประการหนึ่ง ที่ทำให้เกิดการกระจายภาระหน้าที่ในแต่ละส่วนขององค์กร ไปสู่บุคคลที่มีความชำนาญในภาระงานนั้น เพื่อร่วมกันปฏิบัติงานตามหน้าที่ของตนเอง จนทำให้องค์กรสามารถขับเคลื่อนภารกิจไปได้ตามเป้าหมายขององค์กรอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

2.5.3 การนำ (Leading)

การนำ นับเป็นหน้าที่สำคัญอีกประการหนึ่งของการจัดการ เนื่องจากบทบาทในการนำของผู้บริหารหรือผู้จัดการ มีผลอย่างมากต่อความสำเร็จหรือล้มเหลวขององค์กร ซึ่งมีนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงการนำเอาไว้ ดังต่อไปนี้

Chelladurai (2009) ได้กล่าวไว้ว่า การนำ เป็นกระบวนการระหว่างบุคคลในการชักจูงสมาชิกไปสู่เป้าหมายขององค์กร ในขณะที่การวางแผน และการจัดองค์กร เป็นตัวกำหนดระยะเวลาของกิจกรรมต่างๆ ของงานที่จะทำ การนำก็เกี่ยวข้องกับการชักจูงหรือสร้างแรงจูงใจส่วนบุคคลของสมาชิก เพื่อให้สามารถทำงานเฉพาะได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สาคร สุขศรีวงศ์ (2555) ได้กล่าวถึงการนำหรือการชี้นำไว้ว่า หมายถึง การใช้ภาวะผู้นำของผู้บริหารร่วมกับการจูงใจในการทำให้สมาชิกขององค์กรทำงานของตนอย่างเต็มที่ เพื่อให้องค์กรได้รับผลสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ ซึ่งการชี้นำประกอบด้วยองค์ประกอบหลัก 2 ส่วนที่ผู้บริหารจำเป็นต้องใช้ให้เกิดประโยชน์ คือ ภาวะผู้นำและการจูงใจ ผู้บริหารจำเป็นต้องศึกษาว่าจะสามารถพัฒนาภาวะผู้นำของตนได้อย่างไร พร้อมกับศึกษาว่าจะสามารถจูงใจผู้อื่นได้อย่างไร จึงจะทำให้การทำหน้าที่ของตนในฐานะผู้นำองค์กรประสบความสำเร็จได้สูงสุด

ภาวะผู้นำ (Leadership) หมายถึง ความสามารถของผู้นำในการทำให้บุคคลอื่นปฏิบัติตามใดอย่างหนึ่งเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กร

การจูงใจ (Motivation) หมายถึง การชักจูงให้บุคคลอื่นแสดงพฤติกรรมที่พึงประสงค์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มที่เพื่อให้บรรลุเป้าหมายขององค์กรที่กำหนดไว้

นอกจากนี้ สาคร สุขศรีวงศ์ (2555) ยังได้กล่าวถึง ทฤษฎีภาวะผู้นำ (Leadership Theories) ที่แตกต่างกัน 3 คุณลักษณะ ดังต่อไปนี้

1. ทฤษฎีว่าด้วยคุณลักษณะเฉพาะของผู้นำ (Trait Theory)

โดยผู้บริหารที่ดีนั้นต้องประกอบด้วยคุณลักษณะเฉพาะของตนในด้านต่างๆ ดังต่อไปนี้

1.1 คุณลักษณะทางความคิดและสติปัญญา หมายถึง ความฉลาดหลักแหลมของผู้นำสามารถคิด วิเคราะห์ และคาดการณ์ได้อย่างเป็นระบบ

1.2 คุณลักษณะทางด้านความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น หมายถึง การมีทักษะในการติดต่อสื่อสารและสร้างความสัมพันธ์อันดีกับบุคคลอื่น มีทัศนคติที่ดีเป็นที่ยอมรับ และเป็นตัวอย่างที่ดีกับสังคมทั่วไป

1.3 คุณลักษณะทางด้านการทำงาน หมายถึง การเป็นผู้มีความรู้ความเข้าใจและความสามารถปฏิบัติงาน สามารถแก้ไขปัญหาในงานที่เกิดขึ้น รู้จักวิธีการถ่ายทอดและสอนงาน

1.4 คุณลักษณะส่วนตัว หมายถึง คุณลักษณะส่วนตัวโดยทั่วไป อาทิ มั่นใจในตัวเอง มั่นคงทางอารมณ์ สามารถเก็บความรู้สึกในโอกาสอันควร

1.5 คุณลักษณะทางกายภาพ อาทิ ส่วนสูง พละกำลัง น้ำหนัก

1.6 คุณลักษณะพื้นฐานทางสังคม ผู้ที่มีพื้นฐานทางสังคมที่ดีไม่จำเป็นต้องเป็นผู้ร่ำรวยแต่ดีเสมอไป

2. ทฤษฎีว่าด้วยพฤติกรรม (Behavioral Theories)

นอกจากคุณลักษณะเฉพาะซึ่งส่งผลต่อภาวะผู้นำของบุคคลแล้ว ผู้นำที่ดีหรือประสบความสำเร็จมักมีพฤติกรรมไปในแนวทางใดแนวทางหนึ่ง ซึ่งแตกต่างจากผู้นำที่ล้มเหลว ทั้งพฤติกรรมที่เกี่ยวกับการแสดงออก การตัดสินใจ การสื่อสารกับสมาชิกขององค์กร การให้ความสนใจกับความรู้สึกของคน การใส่ใจงานที่รับผิดชอบ และการมอบหมายงาน เป็นต้น

3. ทฤษฎีว่าด้วยผู้นำตามสถานการณ์ (Contingency Theory)

3.1 ความต้องการของพนักงาน เป็นปัจจัยที่มีส่วนกำหนดวิธีการที่ผู้นำใช้ในการบริหารงาน กล่าวคือ เมื่อความต้องการของพนักงานแตกต่างกันออกไปย่อมส่งผลให้ผู้นำเลือกใช้วิธีการบริหารงานที่ต่างกันเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของพนักงานคนนั้นๆ

3.2 ลักษณะการตัดสินใจของกลุ่ม กลุ่มแต่ละกลุ่มย่อมมีลักษณะการตัดสินใจที่ต่างกัน กลุ่มบางกลุ่มอาจเปิดให้สมาชิกอภิปรายประเด็นที่จะตัดสินใจได้อย่างเสรี

แล้วลงคะแนนเสียงเพื่อหาข้อสรุปโดยเสียงข้างมาก แต่บางกลุ่มอาจไม่ต้องการให้มีการลงคะแนนเสียงเนื่องจากเกรงว่าจะเกิดการแตกแยก จึงเน้นให้สมาชิกพยายามโน้มน้าวความเห็นของกันและกันจนทุกคนเห็นชอบร่วมกันแล้วจึงตัดสินใจ

3.3 ความสัมพันธ์ระหว่างผู้นำและสมาชิก ผู้นำที่เป็นเพื่อนหรือสนิทสนมคุ้นเคยกับสมาชิกย่อมต้องใช้วิธีการบริหารจัดการที่แตกต่างจากผู้นำที่ไม่รู้จักสมาชิกเป็นการส่วนตัว ความสัมพันธ์ระหว่างผู้นำกับสมาชิกจึงเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อการชี้แนะ

3.4 แหล่งที่มาของอำนาจ ผู้นำที่มีอำนาจจากความชื่นชม มักไม่จำเป็นต้องใช้วิธีบังคับ หรือขู่จะลงโทษพนักงานเพื่อให้พนักงานทำงานตามเป้าหมายวัตถุประสงค์ เนื่องจากพนักงานมีความรัก ชื่นชมและยินยอมพร้อมใจในการทำงานอยู่แล้ว

3.5 ลักษณะงาน งานที่จำเป็นต้องอาศัยความคิดสร้างสรรค์ ผู้นำจำเป็นต้องสร้างบรรยากาศการทำงานแบบหลวมๆ เป็นกันเอง เน้นความรู้สึกของคนมากกว่างานในโรงงานซึ่งเป็นงานที่มีลักษณะชัดเจนตายตัว ที่ผู้นำจำเป็นต้องบริหารงานโดยอาศัยกฎระเบียบและคำสั่งในการทำงาน

3.6 คุณลักษณะเฉพาะ การที่แต่ละคนมีลักษณะเฉพาะที่แตกต่างกัน ผู้นำจึงควรเลือกวิธีที่จะบริหารงานให้สอดคล้องกับคุณลักษณะเฉพาะของแต่ละบุคคลด้วย

3.7 วุฒิภาวะของผู้ตาม หากผู้ตามมีวุฒิภาวะสูง ผู้นำอาจมอบหมายความรับผิดชอบในการตัดสินใจและการทำงานให้ผู้ตามได้ทั้งหมด

Chelladurai (2009) ได้อธิบายไว้เพิ่มเติมว่า ความหมายของการนำ ประกอบด้วย หลักการที่สำคัญ 3 ประการ ได้แก่

1. เป็นกระบวนการเกี่ยวกับพฤติกรรม
2. เป็นปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลโดยธรรมชาติ
3. มีแรงจูงใจและแรงกระตุ้นเป็นจุดมุ่งหมาย เพื่อให้พนักงานสามารถก้าวไปให้ถึงเป้าหมายของกลุ่มหรือองค์กร

Daft (2010) ได้กล่าวถึงความหมายของทักษะการเป็นผู้นำไว้ว่า คือความสามารถในการระบุถึงปัญหาและการแก้ไขปัญหาของบุคคล ได้แก่

1. การค้นหาสาเหตุและการเอาชนะสถานการณ์ที่ประสบกับปัญหา
2. การปรับพฤติกรรมของบุคคลและทรัพยากรให้สามารถตอบสนองตามความต้องการของสถานการณ์ได้
3. การติดต่อสื่อสารด้วยวิธีการที่ผู้อื่นเข้าใจและสามารถยอมรับได้

สรุปการวิเคราะห์ที่ได้ว่า การนำ เป็นภาวะในการแสดงออกถึงพฤติกรรมในการเป็นต้นแบบหรือแบบอย่างที่ดีของผู้บริหารในการสร้างแรงกระตุ้นและแรงจูงใจในการทำงานให้กับ

ผู้ใต้บังคับบัญชาหรือบุคลากรในองค์กร บทบาทของภาวะผู้นำที่ดี จะนำไปสู่ความร่วมมือร่วมใจและกำลังใจในการปฏิบัติงานของบุคลากรในองค์กร จนทำให้องค์กรสามารถบรรลุเป้าหมายในการทำงานได้เป็นอย่างดี

2.5.4 การควบคุม (Controlling)

การควบคุมเป็นหน้าที่ในกระบวนการจัดการ ที่สามารถกำกับทิศทางการปฏิบัติงานขององค์กร และปรับปรุงแก้ไขการทำงานให้ถูกต้องและเป็นไปตามความต้องการขององค์กร ซึ่งมีนักวิชาการได้กล่าวถึงการควบคุมไว้ ดังต่อไปนี้

Bateman and Snell (2013) กล่าวว่า การควบคุมเป็นหน้าที่การจัดการในการดูแลและติดตามผลการปฏิบัติงาน และตัดสินใจในการเปลี่ยนแปลงที่มีความจำเป็น

พัชสิริ ชมภูคำ (2552) ได้ให้ความหมายของการควบคุมไว้ว่า คือ กระบวนการที่ผู้จัดการติดตามว่า องค์กรและพนักงานได้ดำเนินการในสิ่งที่จะช่วยให้บรรลุเป้าหมายขององค์กรได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลหรือไม่ อย่างไร เพื่อช่วยให้ได้ข้อมูลย้อนกลับที่จะใช้ในการปรับปรุง การวางแผน การจัดองค์กร และการนำต่อไป

พัชสิริ ชมภูคำ (2552) ยังได้กล่าวถึงประเภทของการควบคุม ว่าสามารถแบ่งออกได้เป็น 3 ประเภท ได้แก่

1. การควบคุมที่เป็นทางการ (Bureaucratic Control) คือ การใช้กฎ ระเบียบ มาตรฐานการปฏิบัติงาน เป็นสิ่งกำหนดและควบคุมพฤติกรรมของคน และการปฏิบัติในส่วนต่างๆ มีการกำหนดสิ่งที่ควรทำและไม่ควรทำไว้เป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อเป็นกรอบปฏิบัติในองค์กร

2. การควบคุมโดยกลุ่ม (Clan Control) คือ การควบคุมที่ไม่มีกรอบทางการปฏิบัติไว้เป็นลายลักษณ์อักษร แต่สิ่งที่พนักงานปฏิบัติ จะถูกครอบไว้ด้วยวิถีทางของกลุ่ม เป็นการอาศัยวัฒนธรรมองค์กรและบรรทัดฐานในกลุ่มเป็นสิ่งที่กำหนดกระบวนการทำงาน

3. การควบคุมโดยการตลาด (Market Control) คือ การใช้ตัวชี้วัดของคุณค่าทางการตลาดมาเป็นมาตรฐานในการควบคุมผลการทำงาน เป็นการควบคุมโดยใช้กลไกทางการตลาด เช่น ความพึงพอใจของลูกค้า จำนวนลูกค้าใหม่

วันชัย มีชาติ (2559) ได้กล่าวไว้ว่า การควบคุม ประกอบด้วยลักษณะสำคัญ คือ การควบคุมเป็นกระบวนการ เป็นการเปรียบเทียบการทำงานกับมาตรฐานที่องค์กรตั้งไว้ มีเป้าหมายเพื่อให้การทำงานขององค์กรบรรลุตามเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ขององค์กร และมุ่งที่จะแก้ไขปรับปรุงพฤติกรรมหรือสิ่งที่เบี่ยงเบนในองค์กร ซึ่งจากลักษณะเหล่านี้ การควบคุมจึงไม่ใช่เครื่องมือจับผิดหรือมุ่งลงโทษผู้ปฏิบัติงานในองค์กร แต่การควบคุมจะเป็นเครื่องมือสำคัญในการแก้ไขปัญหาหรือข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นในองค์กร ไม่ว่าจะข้อผิดพลาดดังกล่าวจะเกิดจากสาเหตุใดก็ตาม การควบคุม

จึงเป็นกระบวนการที่ทำให้ทุกคนในองค์กรเห็นถึงข้อจำกัดในการปฏิบัติงาน ตลอดจนแนวทางในการพัฒนาการดำเนินงานของหน่วยงานและของสมาชิก เพื่อให้ได้ผลตามแผนที่วางไว้

นอกจากนี้ วันชัย มีชาติ (2559) ยังได้อธิบายถึงรูปแบบในการควบคุมไว้ว่า แต่ละรูปแบบการควบคุมเกิดขึ้นในขั้นตอนที่แตกต่างกันออกไป ซึ่งจะส่งผลให้การดำเนินงานขององค์กรดีขึ้น และสามารถตรวจสอบการทำงานได้ตลอดเวลา ไม่เฉพาะช่วงเวลาสุดท้ายหรือหลังจากการทำงานเสร็จสิ้นแล้วเท่านั้น รูปแบบการควบคุมในองค์กรจะประกอบด้วย การควบคุมในส่วนต่างๆ ดังนี้

1. การควบคุมปัจจัยนำเข้าหรือการควบคุมก่อนการดำเนินการ (Feedforward Control) เป็นการควบคุมปัจจัยนำเข้าขององค์กรเพื่อให้องค์กรมั่นใจได้ว่า ปัจจัยและทรัพยากรต่างๆ ที่ใช้ในการดำเนินงานจะมีคุณภาพและปริมาณเพียงพอ ที่จะก่อให้เกิดผลงานตามที่องค์กรต้องการ เป็นการควบคุมเพื่อป้องกันปัญหาที่จะเกิดขึ้น

2. การควบคุมกระบวนการในการปฏิบัติงาน (Concurrent Control) เป็นการควบคุมที่กระบวนการในการปฏิบัติงานขององค์กรและเกิดขึ้นขณะที่องค์กรมีการดำเนินการอยู่ เป็นการควบคุมโดยผู้บังคับบัญชาในการปฏิบัติงานผ่านสายการบังคับบัญชา และการอำนวยความสะดวก ซึ่งหัวหน้าจะติดตามและตรวจสอบการทำงานของผู้ใต้บังคับบัญชาของตน เพื่อติดตามสภาพการทำงานว่ามีปัญหาเกิดขึ้นระหว่างการปฏิบัติงานหรือไม่

3. การควบคุมหลังการดำเนินการ (Feedback Control) เป็นการควบคุมหลังจากมีการดำเนินการต่างๆ ไปแล้ว การควบคุมในขั้นตอนนี้ปัญหาต่างๆ จะเกิดขึ้นแล้วองค์กรจะต้องเข้าไปแก้ไขปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้น ทำให้ทราบผลการปฏิบัติงานจริงขององค์กรหลังจากการดำเนินงานเสร็จสิ้นแล้ว ทำให้เห็นถึงปัญหาและสามารถวางแผนในการดำเนินการในอนาคตได้ดียิ่งขึ้น

นอกจากนี้ การควบคุมไม่ว่ารูปแบบใดก็ตาม ก็จะมีพื้นฐานของกระบวนการหรือขั้นตอนในการควบคุมการดำเนินงานขององค์กร ซึ่งแบ่งได้เป็น 4 ขั้นตอน อันได้แก่

1. การกำหนดมาตรฐานในการดำเนินงาน ก่อนองค์กรจะกำหนดมาตรฐานการดำเนินงานขึ้น จะต้องพิจารณาถึงแผนการดำเนินงาน ซึ่งจะมีวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายในการดำเนินงาน โดยที่การกำหนดมาตรฐานจะเป็นเกณฑ์ในการพิจารณาผลการดำเนินงานว่า มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากน้อยเพียงใด เป็นไปตามแผนที่วางไว้หรือไม่ โดยที่เกณฑ์มาตรฐานมาจากการประยุกต์เป้าหมายที่กำหนดไว้ในขั้นตอนการวางแผน ซึ่งมักจะมีมาตรการต่างๆ ในการกำหนดมาตรฐานขึ้น ได้แก่ มาตรฐานด้านเวลา มาตรฐานด้านผลผลิต มาตรฐานด้านต้นทุนหรือค่าใช้จ่าย มาตรฐานด้านคุณภาพ มาตรฐานด้านพฤติกรรมการทำงาน

2. การวัดผลการดำเนินงานขององค์กรและผู้ปฏิบัติงานในองค์กร (Evaluate Performance) ขั้นตอนนี้เป็นกระบวนการเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับผลการปฏิบัติงานที่เกิดขึ้นจริงของหน่วยงานและบุคคลที่เกี่ยวข้อง โดยองค์กรต้องมีระบบการเก็บรวบรวมข้อมูลและผลการทำงานที่ดี โดยที่การเก็บรวบรวมข้อมูลอาจเป็นไปในรูปแบบของรายงานที่เป็นลายลักษณ์อักษร การรายงานทางวาจา การสังเกตการณ์ ขึ้นอยู่กับรูปแบบงานหรือความถนัดในการเลือกใช้ขององค์กร

3. การเปรียบเทียบผลงานกับมาตรฐาน (Compare Performance with Standards) ขั้นตอนนี้อาศัยการเปรียบเทียบผลงานที่ได้กับมาตรฐานที่กำหนดไว้ เพื่อตรวจสอบผลการดำเนินงาน ซึ่งจะทำให้องค์กรทราบว่าการทำงานที่ผ่านมาได้ผลดีเพียงใด

4. การแก้ไขและปรับปรุงการดำเนินงานขององค์กร (Corrective Action) หลังจากที่มีการเปรียบเทียบผลการดำเนินงานกับมาตรฐานที่วางไว้แล้ว องค์กรจะทราบว่าผลงานที่ได้บรรลุตามเป้าหมายที่องค์กรกำหนดไว้หรือไม่ หากบรรลุองค์กรก็สามารถตั้งเป้าหมายและมาตรฐานในรอบต่อไป หากไม่บรรลุก็ต้องพิจารณาถึงสาเหตุของการทำงานที่ทำให้ไม่บรรลุเป้าหมายหรือมาตรฐาน เพื่อเป็นการหาแนวทางในการปรับปรุงการทำงานให้ดีขึ้น ซึ่งขั้นตอนนี้เป็นส่วนสำคัญของการควบคุม มิใช่เป็นการจับผิดหรือลงโทษผู้ทำงานแต่อย่างใด ดังนั้นทัศนคติและการปรึกษาหารือระหว่างหัวหน้างานและผู้ปฏิบัติงานจึงเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับขั้นตอนนี้ (พัชสิริ ชมภูคำ, 2552; วันชัย มีชาติ, 2559)

สรุปการวิเคราะห์ได้ว่า การควบคุมเป็นหน้าที่หลักของผู้บริหารหรือหัวหน้างานในการกำกับและติดตามผลการปฏิบัติงานของบุคลากรหรือเจ้าหน้าที่ขององค์กร เพื่อเป็นการประเมินระดับของความก้าวหน้าในการปฏิบัติงานของตัวบุคคลเองและขององค์กรด้วยเช่นกัน การควบคุมที่ดีจะส่งผลให้องค์กรสามารถดำเนินงานตามแผนได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล นำไปสู่การบรรลุเป้าหมายขององค์กรที่ได้กำหนดไว้

2.5.5 การประเมินผล (Evaluating)

การประเมินผล เปรียบเสมือนการพิจารณาถึงคุณค่าของงานที่เกิดขึ้น โดยการตรวจสอบและใช้เครื่องวัดบางอย่าง ที่ได้กำหนดไว้หรือรับรู้และเข้าใจไว้อยู่แล้วก็ตาม การประเมินผลในภาพรวมขององค์กรก็เปรียบเสมือนการวัดคุณค่าของงานที่องค์กรได้ทำให้เกิดขึ้น ตามที่ได้ตั้งวัตถุประสงค์ไว้ ซึ่งมีนักวิชาการหลายท่านกล่าวถึงการประเมินผลเอาไว้ ดังต่อไปนี้

Chelladurai (2009) กล่าวไว้ว่า การประเมินผล ทำให้ผู้บริหารได้รับผลย้อนกลับที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ จากการกระทำที่ต้องแก้ไข เมื่อผลการดำเนินงานขององค์กรไม่เป็นไปตามความคาดหวัง ซึ่งการประเมินผลการปฏิบัติงานภายในองค์กร แบ่งออกเป็น 3 ระดับ ได้แก่

1. การประเมินที่ระดับบุคคล (Individual) เป็นการประเมินประสิทธิผลของการปฏิบัติงานของพนักงาน พนักงาน หรือลูกจ้าง (Performance Appraisal) โดยมีวัตถุประสงค์ในการประเมินการปฏิบัติงานอยู่ 2 ประการ คือ

1.1 เพื่อการพัฒนา (Development Purpose) เป็นการประเมินการปฏิบัติงาน การระบุจุดแข็งและจุดอ่อน การสนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันในทิศทางที่ดีขึ้น และการค้นหาวิธีการเอาชนะปัญหาและอุปสรรค

1.2 เพื่อการประเมิน (Evaluative Purpose) เป็นการประเมินตามเกณฑ์หรือมาตรฐานที่กำหนดไว้ทั่วไปและทำการเปรียบเทียบ ผลจากการประเมินนำไปพิจารณาประกอบการให้รางวัลหรือแรงจูงใจให้กับพนักงาน เช่น การเลื่อนตำแหน่ง เงินโบนัส

2. การประเมินผลระดับหน่วยย่อยหรือแผนก (Unit/Department) ซึ่งหน่วยย่อยหรือแผนกจัดตั้งขึ้นเพื่อดำเนินงานหรือทำกิจกรรมตามวัตถุประสงค์ภายในองค์กรโดยเฉพาะ จึงเป็นการประเมินผลของกิจกรรมหรือโปรแกรมให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามที่กำหนดไว้

3. การประเมินที่ระดับองค์กร (Organization) เป็นการวัดประสิทธิผลขององค์กร ซึ่ง การวัดประสิทธิผลขององค์กรที่มีความเกี่ยวข้องกับแนวคิดเชิงระบบเปิดมี 3 รูปแบบได้แก่

3.1 รูปแบบทรัพยากรระบบ (System Resource Model) หมายถึง ประสิทธิภาพขององค์กร คือ ความสามารถขององค์กรที่จะใช้ประโยชน์จากทรัพยากรทั้งที่มีอยู่อย่างจำกัดและที่มีอยู่อย่างสมบูรณ์ ประสิทธิภาพขององค์กรจะเกิดขึ้นได้ถ้าองค์กรนั้นสามารถเจรจาต่อรองเพื่อจัดหาทรัพยากรมาได้ เปรียบเทียบกับองค์กรอื่นในสภาพสิ่งแวดล้อมเดียวกัน เช่น การได้เงินสนับสนุนจากผู้สนับสนุน เงินบริจาค การได้รับอนุมัติจากผู้สนับสนุน (Endorsements)

3.2 รูปแบบกระบวนการ (Process Model) หมายถึง การทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงจากสิ่งนำเข้า (Input) เป็นผลผลิต (Output) โดยอาศัยกระบวนการทำให้เปลี่ยนแปลง (Throughput Process) ซึ่งหากกระบวนการเหล่านี้เกิดขึ้นตามหลักเหตุผล มีความสอดคล้องต่อกันและปราศจากความขัดแย้ง จึงจะกล่าวได้ว่าองค์กรประสบความสำเร็จและมีประสิทธิภาพ

3.3 รูปแบบเป้าหมาย (Goals Model) หมายถึง ประสิทธิภาพขององค์กรจะเกิดขึ้นได้ ก็ต่อเมื่อองค์กรสามารถดำเนินงานให้สำเร็จตามเป้าหมายที่ได้กำหนดไว้มากน้อยเพียงใด

วันชัย มีชาติ (2559) ได้กล่าวไว้ว่า ประสิทธิภาพขององค์กร หมายถึง ระดับของความสำเร็จในการดำเนินงานขององค์กร การวัดประสิทธิผลขององค์กรเป็นเรื่องสำคัญ เพราะ ประสิทธิภาพขององค์กรบ่งบอกถึงความสามารถและแสดงถึงความจำเป็นที่สังคมจะต้องมีองค์การอยู่ การตอบคำถามว่าองค์กรมีประสิทธิภาพหรือไม่ หรือเราจะวัดประสิทธิผลขององค์กรอย่างไรจึงเป็น

เรื่องที่สำคัญในการศึกษาขององค์กร ดังนั้น เกณฑ์ในการวัดประสิทธิผลขององค์กรที่ได้รวบรวมไว้มีดังต่อไปนี้

1. เกณฑ์ด้านเป้าหมาย (Goal Approaches) ได้แก่

- การเน้นผลสำเร็จของงาน (Achievement Emphasis)
- ผลผลิต (Productivity)
- ประสิทธิภาพ (Efficiency)
- กำไร (Profit)
- คุณภาพของสินค้าและบริการ (Quality of Products/Services)
- การวางแผนและการกำหนดเป้าหมาย (Planning and Goal Setting)
- ความเห็นพ้องต้องกันในเป้าหมาย (Goal Consensus)
- ความพร้อม (Readiness)
- การยึดเป้าหมายร่วมกัน (Internalization of Organizational Goals)

2. เกณฑ์ด้านกระบวนการภายใน (Internal Process Approaches)

- การควบคุม (Control)
- ความขัดแย้งหรือการยึดเหนี่ยวภายในองค์กร (Conflict/Cohesion)
- ทักษะด้านมนุษยสัมพันธ์ของฝ่ายจัดการ (Managerial Interpersonal

Relations Skills)

- ทักษะด้านงานของฝ่ายจัดการ (Managerial Task Skills)

- การจัดการและการควบคุมข้อมูลข่าวสาร (Information Management

and Control)

- การมีส่วนร่วมและการกระจายอำนาจ (Participation and Shares

Influence)

3. เกณฑ์ด้านการเมือง (Political Approaches)

- ความเป็นตัวแทน (Representativeness)
- ความพร้อมที่จะถูกตรวจสอบ (Accountability)
- ความรับผิดชอบ (Responsibility)
- ความสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญ (Constitutionality)
- การสนับสนุนค่านิยมแบบประชาธิปไตย (Adherence to Democratic

Values)

4. เกณฑ์ด้านทรัพยากรมนุษย์ (Human Resource Approaches)

- ความพอใจในงาน (Job Stisfaction)

- แรงจูงใจ (Motivation)
- ขวัญ (Morale)
- การให้คุณค่ากับบุคคลในองค์กร (Value to Human Resources)
- การฝึกอบรมและการพัฒนา (Training and Development)
- การขาดงาน (Absenteeism)
- อัตราการลาออก (Turnover)
- การเกิดอุบัติเหตุ (Accident Rates)
- ความสอดคล้องกันของบทบาทและบรรทัดฐาน (Role and Norm

Congruence)

5. เกณฑ์ด้านระบบ (System Approaches)

- ความมีเสถียรภาพ (Stability/Maintenance)
- การเจริญเติบโต (Growth)
- ความยืดหยุ่นและการปรับตัว (Flexibility/Adaptation)
- การใช้ประโยชน์จากสภาพแวดล้อม (Utilization of Environment)
- การประเมินจากบุคคลภายนอก (Evaluations by External Actors)

วันชัย มีชาติ (2559) ได้อธิบายเพิ่มเติมไว้ว่า แนวความคิดในการวัดประสิทธิผลขององค์กรมีหลายแนวความคิด แต่สามารถรวบรวมและอธิบายได้เป็นหลักอยู่ 4 แนวความคิดด้วยกันดังต่อไปนี้

1. แนวความคิดด้านการบรรลุเป้าหมาย (Goal Approach/Goal Attainment Approach) เชื่อว่าองค์กรที่ตั้งขึ้นมาต้องมีเป้าหมายเฉพาะในการทำงาน เมื่อมีเป้าหมายเฉพาะระดับความสำเร็จจึงวัดได้จากระดับของการบรรลุเป้าหมายขององค์กรตามที่ตั้งไว้ องค์กรที่มีประสิทธิผล คือ องค์กรที่สามารถปฏิบัติได้ตามเป้าหมายขององค์กร การวัดประสิทธิผลตามแนวคิดนี้ จึงให้ความสำคัญกับผลผลิต (Output) ขององค์กร หรือ การบรรลุเป้าหมาย (Ends) มากกว่าวิธีการในการปฏิบัติงาน (Means) โดยองค์กรที่จะใช้แนวคิดนี้ในการวัดประสิทธิผลขององค์กรจะต้องมีลักษณะ ดังนี้ 1) องค์กรมีเป้าหมายที่แท้จริงหรือเป้าหมายสูงสุด ที่จะสามารถนำมาวัดความสำเร็จได้ 2) เป้าหมายขององค์กรต้องมีความชัดเจนและเป็นที่เข้าใจตรงกันของสมาชิกในองค์กร 3) เป้าหมายขององค์กรจะต้องมีไม่มากเกินไปเพื่อลดความสับสนของการปฏิบัติงาน 4) เป้าหมายขององค์กรจะต้องเป็นสิ่งที่เห็นพ้องต้องกันของสมาชิกในองค์กร สมาชิกส่วนใหญ่เห็นด้วยกับเป้าหมาย 5) เป้าหมายจะต้องสามารถวัดได้

2. แนวความคิดด้านระบบ (System Approach) เป็นแนวคิดที่ให้ความสำคัญกับการดำเนินงานขององค์กรในด้านต่างๆ มากกว่าการให้ความสำคัญกับผลผลิตเพียงอย่างเดียว

องค์การที่มีประสิทธิภาพตามแนวคิดนี้ จึงต้องวัดความสำเร็จจากทุกๆ ส่วน ทั้งปัจจัยนำเข้า กระบวนการในการแปรสภาพภายในองค์การ และผลผลิตขององค์การ เกณฑ์ในการวัดประสิทธิผลขององค์การด้านปัจจัยนำเข้าจะวัดผลสำเร็จได้หลายประการ เช่น ความสามารถในการแสวงหาทรัพยากร คุณภาพของทรัพยากร ความทันต่อเวลาของการได้ทรัพยากร ราคาของทรัพยากร จำนวนทรัพยากรที่ได้รับ ในด้านกระบวนการดำเนินงานหรือกระบวนการแปรสภาพ อาจวัดได้จาก ขั้นตอนในการปฏิบัติงาน ประสิทธิภาพ ความคล่องตัว ขวัญกำลังใจของผู้ปฏิบัติงาน การเกิดอุบัติเหตุจากการทำงาน อัตราของเสียที่เกิดจากกระบวนการปฏิบัติงาน ทักษะในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ เป็นต้น และในด้านผลผลิต อาจวัดได้จาก ผลผลิต ปริมาณสินค้าและบริการ คุณภาพของสินค้าและบริการ ความพึงพอใจของผู้ที่เกี่ยวข้อง กำไร การเจริญเติบโตขององค์การ ภาพพจน์ขององค์การ เป็นต้น

3. แนวความคิดผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในองค์การ (Stakeholder Approach)

เนื่องจากในความเป็นจริงแล้ว องค์การไม่สามารถทำงานโดยอาศัยหลักการที่มีเหตุมีผลเพียงอย่างเดียว ภายในตนเองได้เพียงอย่างเดียวเท่านั้น จึงจะสามารถบรรลุเป้าหมายขององค์การที่ตั้งไว้ได้ องค์การยังมีมิติด้านการเมืองอยู่ด้วย กล่าวคือ องค์การต้องปฏิบัติหน้าที่ภายใต้กลุ่มผลประโยชน์หรือผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อองค์การหรือผู้ที่เกี่ยวข้องเป็นจำนวนมาก โดยผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเหล่านี้จะมีความต้องการต่อองค์การแตกต่างกันออกไป แนวคิดนี้จึงมุ่งวัดประสิทธิผลขององค์การจากความสามารถในการเอาชนะใจผู้มีอิทธิพลต่อองค์การหรือความสามารถในการประสานความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกฝ่ายให้ยอมรับได้ ดังนั้น ในการวัดประสิทธิผลขององค์การด้วยการประสานความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกฝ่ายนี้ จึงต้องคำนึงถึงความเป็นระบบเปิดขององค์การ ที่มีผู้เกี่ยวข้องในสิ่งแวดล้อมรอบๆ องค์การหลายฝ่าย ซึ่งมีอิทธิพลต่อความอยู่รอดขององค์การต่างกัน โดยที่ความอยู่รอดขององค์การไม่ได้ขึ้นอยู่กับความสามารถในการปฏิบัติการภายในองค์การเท่านั้น รวมทั้งยังต้องคำนึงถึงสถานการณ์ของการปฏิบัติงาน เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ซึ่งมีอิทธิพลต่อความอยู่รอดขององค์การมากกว่าในสถานการณ์นั้น

4. แนวความคิดด้านการแข่งขันกันของค่านิยมที่หลากหลายในองค์การ (Competing – Values Approach) แสดงถึงเรื่องของความขัดแย้งกันเองของค่านิยมที่หลากหลายภายในองค์การ การวัดประสิทธิผลขององค์การด้วยวิธีนี้จึงประกอบไปด้วยวิธีย่อยหลายวิธี ดังนี้

4.1 การวัดประสิทธิผลตามรูปแบบเปิด เน้นที่ความยืดหยุ่นขององค์การ และสภาพภายนอกขององค์การ

4.2 การวัดประสิทธิผลตามรูปแบบมนุษยสัมพันธ์ ให้ความสนใจกับพนักงานในองค์การ ความพอใจของผู้ปฏิบัติงาน ความยืดหยุ่นของโครงสร้าง และสนใจสภาพภายในองค์การ

4.3 การวัดประสิทธิผลตามรูปแบบกระบวนการภายในองค์กร ให้ความสำคัญกับการควบคุมและสภาพภายในองค์กร

4.4 การวัดประสิทธิผลตามรูปแบบเหตุผล ให้ความสำคัญกับการควบคุมและสภาพภายนอกองค์กร

สรุปการวิเคราะห์ได้ว่า การประเมินผล เป็นหน้าที่ของการจัดการที่จะสามารถทำให้องค์กรและผู้บริหารองค์กรทราบได้ว่า ผลสำเร็จหรือระดับความสำเร็จของงานที่แต่ละบุคคลในองค์กร รวมทั้งองค์กรในภาพรวมนั้น อยู่ในระดับใด เมื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่ได้กำหนดเอาไว้ในเบื้องต้น การประเมินผลที่มีประสิทธิภาพจะนำไปสู่การแก้ไข ปรับปรุง และพัฒนาภาระงานในหน้าที่ของแต่ละบุคคลในองค์กรให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลตามเป้าหมายขององค์กรที่วางไว้

3. แนวคิดเกี่ยวกับส่วนประสมทางการตลาดและความพึงพอใจ

ส่วนประสมทางการตลาดและความพึงพอใจ แต่เดิมนั้นเป็นแนวคิดที่องค์กรในเชิงธุรกิจมักจะนำไปใช้ในการพัฒนาและปรับปรุงผลิตภัณฑ์และบริการ ให้สามารถตอบสนองต่อความต้องการของตลาดหรือผู้ซื้อ โดยมีเป้าหมายหลักคือการแสวงหาผลกำไรจากการผลิตขององค์กร แต่ในภายหลังองค์กรที่ไม่แสวงหาผลกำไรประเภทต่างๆ ก็ได้นำหลักการและแนวคิดเกี่ยวกับส่วนประสมทางการตลาดและความพึงพอใจ มาประยุกต์ใช้เป็นปัจจัยสำคัญในการตอบสนองต่อความต้องการในการรับบริการของผู้รับบริการจากองค์กร รายละเอียดมีดังต่อไปนี้

3.1 ส่วนประสมทางการตลาด (Marketing Mix)

ส่วนประสมทางการตลาด (Marketing Mix) ถูกใช้เป็นครั้งแรกในปี ค.ศ.1953 โดย Borden ผู้ดำรงตำแหน่งนายกสมาคมการตลาดอเมริกัน ซึ่งได้กำหนดส่วนประสมทางการตลาดไว้ถึง 14 ประการ อันได้แก่ ผลิตภัณฑ์ (Product) การวางแผน (Planning) การตั้งราคา (Pricing) การสร้างตราผลิตภัณฑ์ (Branding) ช่องทางการจำหน่าย (Distribution Channel) การขายโดยบุคคล (Personal Selling) การโฆษณา (Advertising) การส่งเสริมการขาย (Promotion) การบรรจุภัณฑ์ (Packaging) การจัดวางสินค้า (Display) การให้บริการ (Servicing) การจัดการกับสินค้าทางกายภาพ (Physical Handling) และการหาข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล (Fact finding and Analysis) (สิทธิ์ ชีรสรณ์, 2552)

ต่อมา McCarthy (1960) นักวิชาการการตลาดจากมหาวิทยาลัยมิชิแกนสเตท ได้ทำให้แนวคิดเรื่องส่วนประสมทางการตลาดเป็นที่รู้จักอย่างแพร่หลาย โดยได้แบ่งส่วนประสมทางการตลาดออกเป็น 4 ส่วน ได้แก่ ผลิตภัณฑ์ (Product) ราคา (Price) ช่องทาง (Place) และการส่งเสริมการตลาด (Promotion) หรือที่เรียกว่า “4 P’s”

ต่อมา Booms and Bitner (1981) ได้เสนอว่า ส่วนประสมทางการตลาดประเภทบริการควรมีองค์ประกอบอีก 3 ประการ ได้แก่ คน (People) สิ่งที่ปรากฏทางกายภาพ (Physical Evidence) และกระบวนการ (Process) จึงเรียกรวมกับส่วนประสมทางการตลาดเดิมที่มี 4 ประการว่า “7 P’s”

ซึ่งทำให้สามารถสรุปโดยสังเขปได้ว่า ส่วนประสมทางการตลาด คือ กลยุทธ์ในด้านการตลาดอันประกอบไปด้วยตัวแปรสำคัญที่ทำให้ผู้ผลิตหรือผู้ให้บริการ สามารถดำเนินการส่งผ่านสินค้าและบริการไปสู่ลูกค้าหรือผู้บริโภคได้ตามวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายที่กำหนดไว้ ซึ่ง Kotler and Keller (2012) ได้ให้ความหมายของคำว่า ส่วนประสมทางการตลาด (Marketing mix) ไว้ว่าเป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการขององค์กรที่ใช้โน้มน้าวใจลูกค้าในการขายผลิตภัณฑ์ และทำให้องค์กรบรรลุวัตถุประสงค์ด้านการตลาดในตลาดเป้าหมาย ซึ่งหมายถึง ตัวแปรทางการตลาดที่ควบคุม

ได้ซึ่งธุรกิจใช้ร่วมกันเพื่อตอบสนองความต้องการและความพึงพอใจแก่กลุ่มลูกค้าเป้าหมาย โดยมีส่วนประสมทางการตลาดเป็นตัวสื่อสารข้อมูลระหว่างผู้ขายและผู้บริโภคที่มีศักยภาพเพื่อชักจูงทัศนคติและพฤติกรรมการซื้อ

จากความหมายของส่วนประสมทางการตลาดข้างต้น สามารถกล่าวถึงองค์ประกอบของส่วนประสมทางการตลาด ได้ดังนี้

1. ด้านผลิตภัณฑ์ (Product) หมายถึง ผลิตภัณฑ์ที่เสนอขายโดยธุรกิจให้แก่ตลาด เป็นสิ่งที่พิจารณาออกแบบหรือพัฒนาเพื่อมุ่งให้ตรงกับความต้องการของตลาดหรือลูกค้า เพื่อสร้างความสนใจ การเป็นเจ้าของ การซื้อ การใช้ เพื่อตอบสนองความต้องการและความจำเป็นของลูกค้า ทำให้ลูกค้าเกิดความพึงพอใจมากที่สุด โดยผลิตภัณฑ์ต้องมีรรถประโยชน์ (Utility) มีคุณค่า (Value) ดีที่สุดในสายตาของลูกค้าจึงจะมีผลทำให้ผลิตภัณฑ์สามารถขายได้ และทำให้ลูกค้านิยมซื้อ

2. ด้านราคา (Price) หมายถึง มูลค่าของผลิตภัณฑ์ในรูปตัวเงิน หรือเป็นคุณค่าที่ผู้บริโภคยอมจ่ายเพื่อแลกเปลี่ยนกับผลประโยชน์ที่ได้รับจากการมีหรือการใช้ผลิตภัณฑ์ โดยผู้บริโภคจะเปรียบเทียบระหว่างคุณค่ากับราคาของผลิตภัณฑ์ ซึ่งถ้าผลิตภัณฑ์นั้นมีคุณค่าในสายตาของลูกค้าสูงกว่าหรือเหมาะสมกับราคา ลูกค้าก็จะตัดสินใจซื้อ ซึ่งราคาเป็นปัจจัยหลักที่มีผลกระทบต่อตัดสินใจซื้อของผู้บริโภคเป็นอย่างมาก และพฤติกรรมตัดสินใจเลือกซื้อของผู้บริโภคมีบทบาทสำคัญมากขึ้น เช่นเดียวกับราคาของผลิตภัณฑ์

3. ด้านช่องทางและสถานที่จัดจำหน่าย (Place/Distribution) หรือช่องทางการตลาด (Marketing channel) หมายถึง โครงสร้างของช่องทางการจัดจำหน่ายเพื่อเคลื่อนย้ายหรือขนส่งผลิตภัณฑ์และบริการจากผู้ผลิตไปยังตลาด หรือผู้บริโภคคนสุดท้ายได้อย่างถูกต้องและถูกเวลา ไม่ผิดพลาด มีประสิทธิภาพ มีมาตรฐาน และทำให้ผู้บริโภคเกิดความสะดวกสบายมากที่สุด ลูกค้าก็จะเกิดความประทับใจ ซึ่งช่องทางการจัดจำหน่ายนี้มีความสำคัญมากในการทำให้ธุรกิจประสบความสำเร็จ

4. ด้านการส่งเสริมทางการตลาด (Promotion) เป็นกลยุทธ์การติดต่อสื่อสารทางการตลาดเชิงองค์รวมเกี่ยวกับการให้ข้อมูลผลิตภัณฑ์กับผู้บริโภค เพื่อสร้างทัศนคติ พฤติกรรม และความต้องการซื้อ โดยการตลาดสมัยใหม่ต้องมีการพัฒนาผลิตภัณฑ์เป็นอย่างดี ตั้งราคาที่ดึงดูดใจ และนำผลิตภัณฑ์สู่ลูกค้าเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ และมีการส่งเสริมการตลาดที่น่าสนใจจึงจะทำให้ผลิตภัณฑ์เป็นที่นิยมของผู้บริโภค เครื่องมือการส่งเสริมการตลาดที่สำคัญ

(Kotler & Keller, 2012; วิทวัส รุ่งเรืองผล, 2555)

ผู้บริโภคมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในการบริโภคสินค้าและบริการอยู่เสมอ จึงทำให้กลยุทธ์ 4P (Product, Price, Place, Promotion) ที่เคยถูกนำมาใช้อย่างแพร่หลายในอดีต กลายเป็นกลยุทธ์ที่ไม่ทันสมัยสำหรับยุคของการแข่งขันในปัจจุบัน จึงเป็นที่มาของการเกิดกลยุทธ์ใหม่ที่เรียกว่า 4C (Consumer, Cost, Convenience, Communication) แสดงให้เห็นว่า นักการตลาดมีมุมมอง

ใหม่ ที่เป็นมุมมองของผู้บริโภค คำนึงถึงว่าผู้บริโภคต้องการอะไร (Consumer Wants and Needs) ผู้บริโภคมีต้นทุนเท่าไร (Consumer's Cost to Satisfy) จะเพิ่มความสะดวกในการซื้อสินค้าให้กับผู้บริโภคได้อย่างไร (Convenience to Buy) และควรสื่อสารอย่างไรเพื่อให้ผู้บริโภครับฟัง (Communication that Connects) โดยกลยุทธ์ 4C แต่ละข้อ สามารถอธิบายได้ ดังนี้

1. ความต้องการของผู้บริโภค (Consumer Wants and Needs) คือ การมองว่าผลิตสินค้าชนิดใดแล้วผู้บริโภคจะซื้อไปใช้หรือไม่ เนื่องจากผู้บริโภคในปัจจุบันเรียนรู้ที่จะเลือกบริโภคสินค้าแบบไหน และอย่างไร ไม่ใช่เพียงแต่ผู้ผลิต จะสามารถผลิตอะไรออกมาก็สามารถขายได้ทุกอย่างเหมือนในยุคที่ผ่านมา โดยเฉพาะในปัจจุบันเป็นยุคที่ต้องประหยัด ผู้บริโภคอาจเลือกเฉพาะสิ่งที่จำเป็นต่อการดำเนินชีวิต เพื่อความอยู่รอดในสังคมของการแข่งขันทรัพยากรร่วมกัน

2. ต้นทุนของผู้บริโภค (Consumer's Cost to Satisfy) หมายถึง การตั้งราคาของผู้ผลิตต้องคำนึงถึงต้นทุนของผู้บริโภคมากกว่าต้นทุนทางด้านการผลิต โดยพิจารณาว่า ก่อนที่ผู้บริโภคจะจ่ายเงินซื้อสินค้าชิ้นนั้น เขาต้องมีค่าใช้จ่ายอะไรมาก่อนหรือไม่ เช่น ค่าเดินทาง ค่าที่จอดรถ และค่าเสียเวลา ถ้าผู้บริโภคหักลบแล้ว รู้สึกคุ้มค่างกับต้นทุนที่ใช้จ่ายออกไปก่อนหน้านี้หรือไม่ ถ้าไม่คุ้มค่าง ผู้บริโภคก็จะไม่เลือกซื้อสินค้าชนิดนั้น

3. ความสะดวกในการซื้อ (Convenience to Buy) หมายถึง การคำนึงถึงความสะดวกสบายของลูกค้าเป็นสำคัญ ด้วยการเพิ่มช่องทางในการจัดจำหน่าย ที่ทำให้ผู้บริโภคสามารถซื้อหาสินค้าได้อย่างสะดวกรวดเร็ว ยกตัวอย่างเช่น ถ้าต้องการซื้อในจำนวนมากและได้ราคาถูกลงควรไปที่ไหน ถ้าต้องการซื้อเพียงชิ้นเดียวและซื้อได้อย่างรวดเร็วควรไปที่ไหน เป็นต้น

4. การสื่อสาร (Communication that Connects) หมายถึง การสื่อสารที่ดีจะสร้างความไว้วางใจ และความเชื่อถือในสินค้า ส่งผลให้เกิดยอดขายที่เพิ่มขึ้น แต่ในปัจจุบันสินค้าทุกชนิดทุกยี่ห้อต่างก็พยายามที่จะสื่อสารไปยังผู้บริโภค ผู้บริโภคจึงต้องเลือกที่จะฟังหรือไม่ฟัง ดังนั้นหน้าที่ของนักการตลาดที่ดีก็คือ หาวิธีสื่อสารอย่างไรที่จะทำให้ผู้บริโภครับฟัง

(College of Management Mahidol University, 2014; Lauterborn, 1990)

3.2 ความพึงพอใจ

ความพึงพอใจ (Satisfaction) คือ ระดับความรู้สึกในทางบวกของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งเปรียบได้กับความต้องการ (Needs) ที่ได้บรรลุเป้าหมายดังที่คาดหวังเอาไว้ ซึ่งพฤติกรรมที่แสดงออกมาก็จะมีความสุข สังเกตได้จาก คำพูด และการแสดงออก ซึ่งได้มีนักวิชาการและผู้ทรงคุณวุฒิหลายท่านกล่าวไว้ ดังต่อไปนี้

Maslow (1970) ได้กล่าวเกี่ยวกับความพึงพอใจไว้ว่า ความพึงพอใจของมนุษย์จะเกิดขึ้นเมื่อความต้องการได้รับการตอบสนองในระดับหนึ่ง ซึ่งจะเริ่มพัฒนาจากความต้องการในระดับ

ความต้องการขั้นพื้นฐาน (Basic Needs) ก่อน เมื่อความต้องการขั้นพื้นฐานได้รับการตอบสนองจนเป็นที่พอใจแล้ว มนุษย์ก็จะเกิดความต้องการในระดับที่สูงกว่าต่อไป โดยลำดับความต้องการของมนุษย์มีอยู่ 5 ชั้น ดังต่อไปนี้

1. ความต้องการด้านกายภาพ (Physical Needs) เป็นความต้องการขั้นพื้นฐานและเป็นสิ่ง จำเป็นที่สุดในการดำรงชีพ ได้แก่ อาหาร เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัย ยารักษาโรค และความต้องการทางเพศ
2. ความต้องการความปลอดภัย (Safety Needs) เป็นความต้องการความมั่นคงปลอดภัยในชีวิต รวมถึงความก้าวหน้าและความอบอุ่นทางจิตใจ
3. ความต้องการด้านสังคม (Social or Belonging Needs) เป็นความต้องการที่จะให้สังคมยอมรับตนเข้าเป็นสมาชิก รวมทั้งการได้รับความเป็นมิตรจากคนรอบข้าง
4. ความต้องการทางด้านชื่อเสียง (Esteem Needs) เป็นความต้องการให้สังคมหรือบุคคลอื่นยกย่อง สรรเสริญ
5. ความต้องการได้รับความสำเร็จ (Self Actualization) เป็นความต้องการในสิ่งที่ยากแก่การเสาะแสวงหา

Kotler (1997) ได้กล่าวไว้ว่า ความพึงพอใจ เป็นระดับความรู้สึกของบุคคลหรือลูกค้าซึ่งมีผลมาจากการเปรียบเทียบระหว่างการรับรู้ผลจากการให้บริการหรือประสิทธิภาพสินค้า (Product's Receives Performance) กับความคาดหวังของลูกค้า (Person's Expectation) ซึ่งอาจพิจารณาถึงความพอใจหลังการขาย (Post purchase Satisfaction) ของลูกค้าว่าจะเกิดระดับความพึงพอใจหรือไม่พึงพอใจต่อสินค้าบริการนั้น จะพบว่าถ้าผลที่ได้รับจากสินค้าหรือบริการ (Product Performance) ต่ำกว่าความคาดหวังของลูกค้า ก็ทำให้ลูกค้าเกิดความไม่พึงพอใจ แต่ถ้าระดับของผลที่ได้รับจากสินค้าหรือบริการตรงกับความคาดหวังของลูกค้าทำให้เกิดความพึงพอใจ (Satisfaction) แต่ถ้าระดับผลของสินค้าหรือบริการมีค่าสูงกว่าก็จะทำให้ลูกค้าเกิดความประทับใจ (Delighted Customer) ซึ่งความแตกต่างทั้ง 3 ระดับของความพึงพอใจที่กล่าวมาจะส่งผลต่อการตัดสินใจซื้อซ้ำของลูกค้าและประชาสัมพันธ์ถึงสิ่งที่ดี และไม่ดีของสินค้าต่อบุคคลอื่นต่อไป

4. แนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยภายในองค์กร (The 7 – S Framework)

The 7 – S Framework เป็นกรอบทฤษฎีในการวิเคราะห์ภายในองค์กร ที่แม้จะมีจุดเริ่มต้นมาจากการนำไปใช้ในเชิงธุรกิจ แต่ในปัจจุบันนับเป็นเครื่องมือที่ถูกนำมาใช้กันอย่างแพร่หลายในการวิเคราะห์ภายในขององค์กรภาครัฐ ประกอบไปด้วยปัจจัยในการวิเคราะห์ 7 ด้าน ซึ่งถือว่ามี

ละเอียดมากพอที่จะทำให้ผู้วิเคราะห์สามารถพิจารณาได้อย่างตรงประเด็นในการวิเคราะห์มากกว่า การคำนึงถึงเพียงจุดอ่อนและจุดแข็งขององค์กร

จุดเริ่มต้นของทฤษฎีมาจากหนังสือเรื่อง In Search of Excellence โดย ดร.โรเบิร์ต เจ. ปีเตอร์ส และโรเบิร์ต เอช. วอเตอร์แมน ที่ถูกเผยแพร่ผลการวิจัยการเทียบเคียงข้อมูลของบริษัทชั้นนำกว่า 60 บริษัทด้วยเกณฑ์การประเมินเดียวกัน ซึ่งปรากฏผลว่ามีบริษัทเพียงจำนวนหนึ่งที่ได้ชื่อว่าเป็นบริษัท ชั้นเลิศ (Excellence companies) ซึ่งมีความโดดเด่นอย่างยิ่งโดยเฉพาะในด้านนวัตกรรม และการประดิษฐ์คิดค้นสิ่งใหม่ๆ โดยกรอบแนวคิดพื้นฐานที่นำมาใช้ในการคัดสรรบริษัทต่างๆ นั้น เรียกว่า McKinsey 7-S Framework ซึ่งกรอบแนวคิดประกอบด้วยปัจจัย 7 ประการในการประเมินองค์กร แนวคิดนี้ต้องการนำเสนอว่าประสิทธิภาพขององค์กรเกิดจากความสัมพันธ์ของปัจจัยต่างๆ 7 ประการ ขององค์กรว่ามีลักษณะและมีสภาพอย่างไร ซึ่ง Model ของ McKinsey 7-S Framework จะชี้ให้เห็น ถึงความเชื่อมโยงระหว่างปัจจัย 7 ด้าน ดังต่อไปนี้

1. กลยุทธ์ (Strategy) หมายถึง การวางแผนเพื่อตอบสนองการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อม การพิจารณา จุดแข็ง จุดอ่อน ของกิจการ การบริหารเชิงกลยุทธ์เป็นกระบวนการอย่างหนึ่งที่จะช่วยให้ผู้บริหารตอบคำถามที่สำคัญ อาทิ องค์กรอยู่ที่ไหนในขณะนี้ องค์กรมีเป้าหมายอยู่ที่ไหน พันธกิจของเราคืออะไร พันธกิจของเราควรจะเป็นอะไร และใครเป็นผู้รับบริการของเรา การบริหารเชิงกลยุทธ์มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง เพราะการบริหารเชิงกลยุทธ์จะช่วยให้องค์กร กำหนดและพัฒนา ข้อได้เปรียบทางการแข่งขันขึ้นมาได้และเป็นแนวทางที่บุคคลภายในองค์กรรู้ว่าจะใช้ความพยายามไปในทิศทางใดจึงจะประสบความสำเร็จ

2. โครงสร้าง (Structure) เป็นโครงสร้างขององค์กรที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบ ขนาดการควบคุม การรวมอำนาจ และการกระจายอำนาจของผู้บริหาร รวมถึงการแบ่งโครงสร้างงานตามหน้าที่ ตามผลิตภัณฑ์ ตามลูกค้า ตามภูมิภาค ได้อย่างเหมาะสม หรือหมายถึง โครงสร้างที่ได้ตั้งขึ้นตามกระบวนการ หรือหน้าที่ของงานโดยมีการรับบุคลากรให้เข้ามาทำงานร่วมกันในฝ่ายต่างๆ เพื่อให้บรรลุเป้าประสงค์ที่ตั้งไว้ หรือหมายถึง การจัดระบบระเบียบให้กับ บุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป เพื่อนำไปสู่เป้าหมายที่วางไว้ เนื่องจากองค์กรในปัจจุบันมีขนาดใหญ่ การจัด องค์กรที่ดีจะมีส่วนช่วยให้เกิดความคล่องตัวในการปฏิบัติงาน ลดความซ้ำซ้อนหรือขัดแย้งในหน้าที่ ช่วยให้บุคลากรได้ทราบขอบเขตงานความรับผิดชอบ มีความสะดวกในการติดต่อประสานงาน ผู้บริหารสามารถตัดสินใจในการบริหารจัดการได้อย่างถูกต้องและรวดเร็ว

3. ระบบ (System) หมายถึง กระบวนการและลำดับขั้นการปฏิบัติงานทุกอย่างที่เป็นระบบ ที่ต่อเนื่องสอดคล้องประสานกันทุกระดับ ในการปฏิบัติงานตามกลยุทธ์เพื่อให้บรรลุเป้าประสงค์ตามที่ กำหนดไว้ นอกจากการจัดโครงสร้างที่เหมาะสมและมีกลยุทธ์ที่ดีแล้ว การจัดระบบการทำงาน (Working System) ก็มีความสำคัญยิ่ง อาทิ ระบบบัญชี/การเงิน (Accounting/Financial System)

ระบบพัสดุ (Supply System) ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ (Information Technology System) ระบบการติดตาม/ประเมินผล (Monitoring/Evaluation System) ฯลฯ

4. บุคลากร หรือการจัดการบุคคลเข้าทำงาน (Staff) หมายถึง การคัดเลือกบุคลากรที่มีความสามารถ การพัฒนาบุคคลกรอย่างต่อเนื่อง ทรัพยากรมนุษย์นับเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการดำเนินงานขององค์กร องค์กรจะประสบความสำเร็จหรือไม่ ส่วนหนึ่งจะขึ้นอยู่กับจัดการทรัพยากรมนุษย์ (Human Resource Management) การวางแผนทรัพยากรมนุษย์ เป็นกระบวนการวิเคราะห์ความต้องการทรัพยากรมนุษย์ในอนาคต โดยการตัดสินใจเกี่ยวกับบุคลากรนั้นควรมีการวิเคราะห์ที่อยู่บนพื้นฐานของกลยุทธ์องค์กรที่เป็นสิ่งกำหนดทิศทางที่องค์กรจะดำเนินไปให้ถึง ซึ่งจะเป็นผลให้กระบวนการกำหนดคุณลักษณะ และการคัดเลือกและจัดวางบุคลากรได้อย่างเหมาะสมยิ่งขึ้น

5. ทักษะ ความรู้ ความสามารถ (Skill) หมายถึง ความโดดเด่น ความเชี่ยวชาญในการผลิต การขาย การให้บริการ ทักษะ ในการปฏิบัติงานของทรัพยากรบุคคลในองค์กรสามารถแยกทักษะออกเป็น 2 ด้านหลัก คือ ทักษะด้านงานอาชีพ (Occupational Skills) เป็นทักษะที่จะทำให้บุคลากรสามารถปฏิบัติงานในตำแหน่งหน้าที่ได้ ตามหน้าที่ และลักษณะงานที่รับผิดชอบเช่น ด้านการเงิน ด้านบุคคล ซึ่งคงต้องอยู่บนพื้นฐานการศึกษาหรือได้รับการอบรมเพิ่มเติม ส่วนทักษะความถนัด หรือ ความชาญฉลาดพิเศษ (Aptitudes and Special Talents) นั้นอาจเป็นความสามารถที่ทำให้พนักงานนั้นๆ โดดเด่นกว่าคนอื่น ส่งผลให้มีผลงานที่ดีกว่าและเจริญก้าวหน้าในหน้าที่การงานได้รวดเร็ว ซึ่งองค์กรคงต้องมุ่งเน้นในทั้ง 2 ความสามารถไปควบคู่กัน

6. รูปแบบ (Style) หมายถึง การจัดการที่มีรูปแบบวิธีที่เหมาะสมกับลักษณะองค์กร เช่น การสั่งการ การควบคุม การจูงใจ ซึ่งสะท้อนถึงวัฒนธรรมองค์กร ทั้งนี้ แบบแผนพฤติกรรมในการปฏิบัติงานของผู้บริหารเป็นองค์ประกอบที่สำคัญอย่างหนึ่งของสภาพแวดล้อมภายในองค์กร โดยพบว่า ความเป็นผู้นำของผู้บริหารองค์กรจะมีบทบาทที่สำคัญต่อความสำเร็จหรือล้มเหลวขององค์กร ผู้นำที่ประสบความสำเร็จจะต้องวางโครงสร้างวัฒนธรรมองค์กรด้วยการเชื่อมโยงระหว่างความเป็นเลิศ และพฤติกรรมทางจรรยาบรรณให้เกิดขึ้น

7. ค่านิยมร่วม (Shared values) หมายถึง ค่านิยมร่วมกันระหว่างคนในองค์กร ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน โดยค่านิยมและบรรทัดฐานที่ยึดถือร่วมกันโดยสมาชิกขององค์กรที่ได้กลายเป็นรากฐานของระบบการบริหาร และวิธีการปฏิบัติของบุคลากรและผู้บริหารภายในองค์กร หรืออาจเรียกว่าวัฒนธรรมองค์กร รากฐานของวัฒนธรรมองค์กรก็คือ ความเชื่อ ค่านิยมที่สร้างรากฐานทางปรัชญาเพื่อทิศทางขององค์กร โดยทั่วไปแล้วความเชื่อจะสะท้อนให้เห็นถึงบุคลิกภาพและเป้าหมายของผู้ก่อตั้งหรือผู้บริหารระดับสูง ต่อมาความเชื่อเหล่านั้นจะกำหนดบรรทัดฐานเป็นพฤติกรรมประจำวันขึ้นมาภายในองค์กร เมื่อค่านิยมและความเชื่อได้ถูกยอมรับทั่วทั้งองค์กรและบุคลากรกระทำตามค่านิยมเหล่านั้นแล้วองค์กรก็จะมีวัฒนธรรมที่เข้มแข็ง

สรุปได้ว่า ในการประเมินสมรรถนะขององค์กรถือว่าเป็นความจำเป็นอย่างยิ่งในการสร้างความยั่งยืนในการพัฒนาองค์กร เนื่องจากทำให้สามารถรับรู้ถึงสภาพความเป็นจริงขององค์กรว่ามีสมรรถนะในแต่ละด้านที่สำคัญอย่างไร และมีความพร้อมที่จะดำรงอยู่อย่างมั่นคงและมุ่งไปสู่เป้าหมายที่ตั้งไว้หรือไม่ (Mckinsey, 2016; Mind tool Ltd, 2016)

5. แนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยภายนอกองค์กร (PEST Analysis)

PEST Analysis เป็นหลักการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกทั่วไปขององค์กร (General Environment) ซึ่งสามารถนำมาเป็นเครื่องมือในการวิเคราะห์องค์กรในระบบการบริหารจัดการของภาครัฐได้เป็นอย่างดี อีกทั้งยังมีความละเอียดแจ่มแจ้งเป็นประเด็น 4 ด้าน ทำให้ผู้วิเคราะห์สามารถพิจารณาประเด็นในแต่ละด้านได้ง่ายและตรงประเด็น ซึ่ง Aguilar (1967) ศาสตราจารย์แห่งมหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด (Harvard) ได้เป็นผู้นำเสนอหลักการ PEST Analysis โดยอาศัยการวิเคราะห์ปัจจัยภายนอกขององค์กร 4 ด้าน รายละเอียดมีดังต่อไปนี้

1. การเมือง (Political Component = P) เป็นการวิเคราะห์นโยบายและกฎเกณฑ์ต่างๆ ของภาครัฐบาล ที่น่าจะมีผลทั้งในเชิงบวกและเชิงลบต่อการดำเนินงานขององค์กร เช่น นโยบายรัฐบาล ความมั่นคงของรัฐบาล และพฤติกรรมทางการเมือง

2. เศรษฐกิจ (Economic Component = E) เป็นการวิเคราะห์สถานะทางการเงินและเศรษฐกิจ ซึ่งเกี่ยวข้องกับการดำเนินงานขององค์กร เช่น การค้าระหว่างประเทศและดุลการ ข้าราชการ อัตราดอกเบี้ยและอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ อัตราการว่างงาน ภาวะการจ้างงานและค่าแรง การลงทุนภาคเอกชน อัตราเพิ่มของระดับราคาและดัชนีราคา ราคาน้ำมันดิบ ภาษีอากรและการใช้จ่ายของรัฐบาล หนี้สาธารณะสุขเงินคงคลัง การเงินการธนาคาร เป็นต้น

3. สังคมและวัฒนธรรม (Sociocultural Component = S) เป็นการวิเคราะห์สถานะทางสังคมและวัฒนธรรม ซึ่งหมายถึงโครงสร้างทางสังคมที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานขององค์กร อาทิ เช่น ระดับการศึกษา อัตราการรู้หนังสือของประชากร จำนวนประชากร โครงสร้างของประชากร ขนบธรรมเนียมประเพณี ความเชื่อ ค่านิยมและวัฒนธรรม แบบแผนการดำเนินชีวิตและพฤติกรรม การประกอบอาชีพ คุณภาพชีวิต ลักษณะของชุมชนและการตั้งถิ่นฐาน การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การกระจายรายได้และความเป็นธรรมในสังคม สภาพของบ้านเมืองและลักษณะทางภูมิศาสตร์โครงสร้างพื้นฐาน ระบบสาธารณสุขโรค สาธารณูปการ การคมนาคมและการติดต่อสื่อสาร เป็นต้น

4. เทคโนโลยี (Technological Component = T) เป็นการวิเคราะห์สภาพการเปลี่ยนแปลงทางด้านเทคโนโลยีที่จะมีผลต่อการดำเนินงาน เช่น การผลิตคิดค้นเทคโนโลยีต่างๆ เครื่องจักรกลทางอุตสาหกรรม ความรู้และวิทยาการแขนงต่างๆ การใช้เทคโนโลยีเพื่อการสื่อสาร การแลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างองค์กร ความก้าวหน้าด้านวิจัยและพัฒนาในสาขาที่เกี่ยวข้อง รวมถึงการเสริมสร้างประสิทธิภาพการผลิตและการให้บริการ โดยใช้อุปกรณ์อัตโนมัติต่างๆ เป็นต้น (Aguilar, 1967; Mind tool Ltd, 2016)

6. แนวคิดเกี่ยวกับธรรมาภิบาล (Good Governance) และบริบทในประเทศไทย

การกำกับดูแลองค์การภาครัฐตามหลักธรรมาภิบาลของการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (Good Governance) เป็นหลักการสากลที่ได้ถูกอ้างถึงครั้งแรกในรายงานของธนาคารโลก (World Bank) เมื่อปี ค.ศ. 1989 เรื่อง “Sub-Sahara Africa from Crisis to Sustainable Growth” กล่าวถึงความสำคัญของการมี Governance และการฟื้นฟูเศรษฐกิจ รวมทั้งได้อธิบายเกี่ยวกับการกำกับดูแลที่ดีหรือธรรมาภิบาล วาเปน “ลักษณะและวิถีทางของการใช้อำนาจในการใช้ทรัพยากรทางเศรษฐกิจและทางสังคมของประเทศเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน ซึ่งครอบคลุมการมีส่วนร่วมของภาคส่วนต่างๆ การบริหารจัดการภาครัฐ ภาวะรับผิดชอบ กรอบตัวบทกฎหมายเกี่ยวกับการพัฒนาความโปร่งใสและข้อมูลข่าวสาร” ต่อมากองทุนการเงินระหว่างประเทศ (International Monetary Fund) ทำการศึกษาและวิเคราะห์การให้ประเทศต่างๆ ทุนเงินเพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจ พบว่า ปัจจัยสำคัญประการหนึ่งที่น่าไปสู่ความสำเร็จในการฟื้นฟูระบบเศรษฐกิจของประเทศ คือ การที่ประเทศนั้นมี Good Governance ต่อจากนั้น แนวความคิดเกี่ยวกับ Good Governance ได้รับการถ่ายทอดผ่านหน่วยงานต่างๆ เช่น คณะกรรมาธิการเศรษฐกิจและสังคมสำหรับเอเชียและแปซิฟิกแห่งสหประชาชาติ (The United Nations Economic and Social Commission for Asia and the Pacific: UNESCAP) สำนักงานโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ (United Nations Development Program: UNDP) และองค์การเพื่อความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการพัฒนา (Organization for Economic Co-operation and Development: OECD) เป็นต้น

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) (2552) ได้กล่าวถึงแนวคิดและความเป็นมาของหลักธรรมาภิบาลหรือการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ไว้ดังต่อไปนี้

จากวิกฤติเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นในประเทศไทย ในปี พ.ศ.2540 ส่งผลกระทบต่อทุกภาคส่วนของสังคม ซึ่งสาเหตุสำคัญส่วนหนึ่งเกิดจากการบริหารจัดการในระดับชาติและระดับองค์กรทั้งในภาครัฐและเอกชนมีความบกพร่องและขาดประสิทธิภาพ รวมถึง การกระทำผิด ทุจริต และขาดจริยธรรม

ส่งผลให้ประเทศไทยมีการบังคับใช้และปรับแก้กฎหมายต่างๆ เพื่อก่อให้เกิดและเสริมสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการทุกภาคส่วนภายในประเทศ ดังปรากฏในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการสร้างระบบบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี พ.ศ. 2542 (ยกเลิกเมื่อเดือนสิงหาคม 2547) พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ 5) พ.ศ.2545 มาตรา 3/1 พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 และรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) ในฐานะที่เป็นหน่วยงานหลักในการส่งเสริมให้การพัฒนาระบบราชการดำเนินไปอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน จึงได้กำหนดยุทธศาสตร์และนโยบายที่ชัดเจนไว้ในแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบราชการไทย พ.ศ. 2551 - 2555 เพื่อมุ่งเน้นและส่งเสริมให้หน่วยงานภาครัฐต่างๆ ได้แก่ สVERNราชการ จังหวัด องค์การมหาชน และสถาบันอุดมศึกษา มีความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับการมีการกำกับดูแลองค์การภาครัฐตามหลักธรรมาภิบาลของการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (Good Governance Rating) และนำไปปฏิบัติ อย่างเป็นรูปธรรมสู่มาตรฐานสากล เพื่อบรรลุเป้าประสงค์ประโยชน์สุขของประชาชนและรักษาผลประโยชน์ของประเทศชาติ

ภารกิจหลักประการหนึ่งของสำนักงาน ก.พ.ร. คือ การส่งเสริมให้ระบบราชการไทย นำ หลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี มาใช้ในการบริหารราชการแผ่นดิน เพื่อประโยชน์สุขของประเทศไทยและประชาชน ตามเจตนารมณ์ของมาตรา 3/1 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2545 และพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546

หลักธรรมาภิบาลหรือการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ประกอบไปด้วย 10 หลัก ได้แก่ หลักการตอบสนอง (Responsiveness) หลักประสิทธิผล (Effectiveness) หลักประสิทธิภาพ/คุ้มค่า (Efficiency/Value for money) หลักความเสมอภาค (Equity) หลักมุ่งเน้นฉันทามติ (Consensus Oriented) หลักการตรวจสอบได้/มีภาระรับผิดชอบ (Accountability) หลักเปิดเผย/โปร่งใส (Transparency) หลักการกระจายอำนาจ (Decentralization) หลักการมีส่วนร่วม (Participation) และหลักนิติธรรม (Rule of Law)

อย่างไรก็ตาม อ.ก.พ.ร. เกี่ยวกับการส่งเสริมการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ในการประชุมครั้งที่ 3/2554 เมื่อวันที่ 13 กันยายน 2554 ได้มีข้อสังเกตว่าหลักธรรมาภิบาลหรือการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี 10 หลักดังกล่าว เป็นหลักที่จำยาก จึงควรจัดกลุ่มใหม่ (Regroup) โดยรวมเรื่องที่เกี่ยวข้องไว้ด้วยกันเป็นหมวดหมู่ เพื่อให้เป็นหลักการที่ง่ายต่อความเข้าใจและการนำไปปฏิบัติ และให้นำเสนอต่อ ก.พ.ร. และ คณะรัฐมนตรี เพื่อประกาศใช้ต่อไป

สำนักงาน ก.พ.ร. จึงได้ศึกษาข้อมูลเพิ่มเติม และหารือในเบื้องต้นกับประธาน อ.ก.พ.ร. เกี่ยวกับการส่งเสริมการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (ศาสตราจารย์ ดร.วิษณุ เครืองาม) เพื่อนำมาประกอบการปรับปรุงหลักธรรมาภิบาลหรือการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีใหม่ ให้เข้าใจได้ง่ายขึ้น สะดวกต่อการจดจำและการนำไปปฏิบัติ รวมทั้งมีความเหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพบริบทของประเทศไทย โดยได้นำเอาประเด็นที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องรวมไว้ด้วยกันเป็นหมวดหมู่ นอกจากนี้ยังได้ให้ความสำคัญในเรื่องความรับผิดชอบทางการบริหาร โดยเพิ่มเติมในเรื่องการสร้างจิตสำนึกด้านคุณธรรมและจริยธรรม อันเป็นไปตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 มาตรา 279 ซึ่งได้กำหนดให้มีมาตรฐานทางจริยธรรมสำหรับผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ข้าราชการ หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐแต่ละประเภทไว้ด้วย

จากผลการศึกษาดังกล่าว ทำให้ได้หลักธรรมาภิบาลหรือการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (GG Framework) ซึ่งประกอบด้วย 4 หลักการสำคัญ และ 10 หลักการย่อย ดังนี้

1. การบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ (New Public Management) ประกอบด้วยหลักประสิทธิภาพ (Efficiency) หลักประสิทธิผล (Effective) และหลักการตอบสนอง (Responsive)
2. ค่านิยมประชาธิปไตย (Democratic Value) ประกอบด้วยหลักภาระรับผิดชอบ/สามารถตรวจสอบได้ (Accountability) หลักความเปิดเผย/โปร่งใส (Transparency) หลักนิติธรรม (Rule of Law) และหลักความเสมอภาค (Equity)
3. ประชาธิปไตย (Participatory State) ประกอบด้วยหลักการกระจายอำนาจ (Decentralization) และหลักการมีส่วนร่วม/การมุ่งเน้นฉันทามติ (Participation/Consensus Oriented)
4. ความรับผิดชอบทางการบริหาร (Administrative Responsibility) ประกอบด้วยหลักคุณธรรม/จริยธรรม (Morality/Ethics)

ต่อมา อ.ก.พ.ร. เกี่ยวกับการส่งเสริมการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ในการประชุมครั้งที่ 4/2554 เมื่อวันที่ 17 พฤศจิกายน 2554 ได้พิจารณาเห็นชอบกับข้อเสนอแผนการส่งเสริมและพัฒนาธรรมาภิบาลในภาคราชการเพื่อการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีอย่างยั่งยืน และเห็นชอบหลักธรรมาภิบาลหรือการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (GG Framework) ซึ่งประกอบด้วย 4 หลักการสำคัญ และ 10 หลักการย่อยดังกล่าวข้างต้นและโดยที่ในบริบทของประเทศไทยอาจไม่สามารถใช้แนวทางฉันทามติกับทุกเรื่องได้ จึงเป็นควรรวมหลักนี้ไว้กับหลักการมีส่วนร่วม และปรับถ้อยคำเป็นหลักการมีส่วนร่วม/การพยายามแสวงหาฉันทามติ (Participation/Consensus Oriented)

และ ก.พ.ร. ในการประชุมครั้งที่ 7/2554 เมื่อวันที่ 21 พฤศจิกายน 2554 ได้มีมติเห็นชอบข้อเสนอแผนการส่งเสริมและพัฒนาธรรมาภิบาลในภาคราชการเพื่อการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีอย่างยั่งยืน และให้นำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาต่อไป โดยหลักธรรมาภิบาลหรือการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (GG Framework) เป็นส่วนหนึ่งในข้อเสนอแผนการส่งเสริมฯ ดังกล่าว ซึ่งคณะรัฐมนตรี

ในการประชุมเมื่อวันที่ 24 เมษายน 2555 ได้มีมติเห็นชอบกับข้อเสนอแผนการส่งเสริมและพัฒนา
ธรรมาภิบาลในภาคราชการ เพื่อการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีอย่างยั่งยืน ตามที่ สำนักงาน ก.พ.ร.
เสนอ โดยที่หลักธรรมาภิบาลของการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (GG Framework) เป็นส่วนหนึ่ง
ในข้อเสนอแผนการส่งเสริมฯ ที่คณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบแล้ว

สำหรับความหมายของหลักธรรมาภิบาลของการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (GG Framework)
ทั้ง 4 หลักการสำคัญ และ 10 หลักการย่อย มีดังนี้

1. การบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ (New Public Management) ประกอบด้วย

1.1 ประสิทธิภาพ (Efficiency) หมายถึง ในการปฏิบัติราชการต้องใช้ทรัพยากร
อย่างประหยัด เกิดผลผลิตที่คุ้มค่าต่อการลงทุนและบังเกิดประโยชน์สูงสุดต่อส่วนรวม ทั้งนี้ ต้องมี
การลดขั้นตอนและระยะเวลาในการปฏิบัติงานเพื่ออำนวยความสะดวก และลดภาระค่าใช้จ่าย
ตลอดจนยกเลิกภารกิจที่ล้าสมัยและไม่มีความจำเป็น

1.2 ประสิทธิภาพ (Effectiveness) หมายถึง ในการปฏิบัติราชการต้องมีวิสัยทัศน์
เชิงยุทธศาสตร์ เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกฝ่าย ปฏิบัติ
หน้าที่ตามพันธกิจให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์การ มีการวางแผนการปฏิบัติงานที่ชัดเจนและ
อยู่ในระดับที่ตอบสนองต่อความคาดหวังของประชาชน สร้างกระบวนการปฏิบัติงานอย่างเป็นระบบ
และมีมาตรฐาน มีการจัดการความเสี่ยงและมุ่งเน้นผลการปฏิบัติงานเป็นเลิศ รวมถึงมีการติดตาม
ประเมินผลและพัฒนาปรับปรุงการปฏิบัติงานให้ดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง

1.3 การตอบสนอง (Responsiveness) หมายถึง ในการปฏิบัติราชการต้องสามารถ
ให้บริการได้อย่างมีคุณภาพ สามารถดำเนินการแล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนด สร้างความเชื่อมั่น
ไว้วางใจ รวมถึงตอบสนองตามความคาดหวัง/ความต้องการของประชาชนผู้รับบริการ และผู้มีส่วนได้
ส่วนเสียที่มีความหลากหลายและมีความแตกต่างกันได้อย่างเหมาะสม

2. ค่านิยมประชาธิปไตย (Democratic Value) ประกอบด้วย

2.1 ภาระรับผิดชอบ/สามารถตรวจสอบได้ (Accountability) หมายถึง ในการ
ปฏิบัติราชการต้องสามารถตอบคำถามและชี้แจงได้เมื่อมีข้อสงสัย รวมทั้งต้องมีการจัดวางระบบการ
รายงานความก้าวหน้าและผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ต่อสาธารณะเพื่อประโยชน์ในการ
ตรวจสอบและการให้คุณให้โทษ ตลอดจนมีการจัดเตรียมระบบการแก้ไขหรือบรรเทาปัญหาและ
ผลกระทบใดๆ ที่อาจเกิดขึ้น

2.2 เปิดเผยโปร่งใส (Transparency) หมายถึง ในการปฏิบัติราชการต้องปฏิบัติงาน
ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต ตรงไปตรงมา รวมทั้งต้องมีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่จำเป็นและเชื่อถือได้
ให้ประชาชนได้ รับทราบอย่างสม่ำเสมอ ตลอดจนวางระบบให้การเข้าถึงข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นไป
โดยง่าย

2.3 หลักนิติธรรม (Rule of Law) หมายถึง ในการปฏิบัติราชการต้องใช้อำนาจของกฎหมาย กฎระเบียบ ข้อบังคับในการปฏิบัติงานอย่างเคร่งครัด ด้วยความเป็นธรรม ไม่เลือกปฏิบัติ และคำนึงถึงสิทธิเสรีภาพของประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียฝ่ายต่างๆ

2.4 ความเสมอภาค (Equity) หมายถึง ในการปฏิบัติราชการต้องให้บริการอย่างเท่าเทียมกัน ไม่มีการแบ่งแยกด้านชายหญิง ถิ่นกำเนิด เชื้อชาติ ภาษา เพศ อายุ สภาพทางกายหรือสุขภาพ สถานะของบุคคล ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม ความเชื่อทางศาสนา การศึกษาอบรม และอื่นๆ อีกทั้งยังต้องคำนึงถึงโอกาสความเท่าเทียมกันของการเข้าถึงบริการสาธารณะของ กลุ่มบุคคลผู้ด้อยโอกาสในสังคมด้วย

3. ประชาธิปไตย (Participatory State) ประกอบด้วย

3.1 การมีส่วนร่วม/การพยายามแสวงหาฉันทามติ (Participation/Consensus Oriented) หมายถึง ในการปฏิบัติราชการต้องรับฟังความต้องการของประชาชน รวมทั้งเปิดให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการรับรู้ เรียนรู้ ทำความเข้าใจ ร่วมแสดงทัศนะ ร่วมเสนอปัญหา/ประเด็นที่สำคัญที่เกี่ยวข้องร่วมคิดแก้ไขปัญหา ร่วมในกระบวนการตัดสินใจและการดำเนินงานและร่วมตรวจสอบผลการปฏิบัติงาน ทั้งนี้ ต้องมีความพยายามในการแสวงหาฉันทามติหรือข้อตกลงร่วมกันระหว่างกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะกลุ่มที่ได้รับผลกระทบโดยตรงจะต้องไม่มีข้อคัดค้านที่หาข้อยุติไม่ได้ในประเด็นที่สำคัญ

3.2 การกระจายอำนาจ (Decentralization) หมายถึง ในการปฏิบัติราชการควรมีการมอบอำนาจและกระจายความรับผิดชอบในการตัดสินใจและ การดำเนินการให้แก่ผู้ปฏิบัติงานในระดับต่างๆ ได้อย่างเหมาะสม รวมทั้งมีการโอนถ่ายบทบาทและภารกิจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือภาคส่วนอื่นๆ ในสังคม

4. ความรับผิดชอบทางการบริหาร (Administrative Responsibility) ประกอบด้วย

คุณธรรม/จริยธรรม (Morality/Ethics) หมายถึง ในการปฏิบัติราชการต้องมีจิตสำนึกความรับผิดชอบในการปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปอย่างมีศีลธรรม คุณธรรม และตรงตามความคาดหวังของสังคม รวมทั้งยึดมั่นในค่านิยมหลักของมาตรฐานจริยธรรมสำหรับผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและเจ้าหน้าที่ของรัฐ ประมวลจริยธรรมข้าราชการพลเรือน และจรรยาบรรณวิชาชีพ ตลอดจน คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของระบบราชการไทย 8 ประการ (I AM READY) อันได้แก่

I - Integrity ซื่อสัตย์และกล้ายืนหยัดในสิ่งที่ถูกต้อง

A - Activeness ทำงานเชิงรุก คิดเชิงบวกและมีจิตบริการ

M - Morality มีศีลธรรม คุณธรรมและจริยธรรม

R - Responsiveness คำนึงถึงประโยชน์สุขของประชาชนเป็นที่ตั้ง

E - Efficiency มุ่งเน้นประสิทธิภาพ

A - Accountability ตรวจสอบได้

D - Democracy ยึดมั่นในหลักประชาธิปไตย

Y - Yield มุ่งผลสัมฤทธิ์

7. แนวคิดเกี่ยวกับการกีฬา

การกีฬานับเป็นเครื่องมือในการส่งเสริมสุขภาพและคุณภาพชีวิตที่ดีให้กับมนุษย์ ซึ่งแต่ละบุคคลมีบริบทในการใช้การกีฬาที่มีความแตกต่างกันออกไปตามวัตถุประสงค์ที่มีความแตกต่างกัน โดยที่ Mull et al. (2005) ได้กล่าวถึง กีฬาเพื่อนันทนาการ (Leisure Sport) เอาไว้ว่า ไม่ว่าจะการจัดการกีฬาหรือองค์กรกีฬาในสาขาใดๆ ที่มีการนำเสนอเกี่ยวกับด้านการกีฬาในฐานะเป็นผลิตภัณฑ์หนึ่ง มักจะมีรูปแบบในการจัดการกีฬาเพื่อนันทนาการ ในลักษณะของวัตถุประสงค์ที่สำคัญอยู่ 4 ประการ ได้แก่

1. เพื่อความสนุกสนาน (Fun)
2. เพื่อสมรรถภาพทางกาย (Fitness)
3. เพื่อความเพลิดเพลิน (Enjoyment)
4. เพื่อความบันเทิง (Diversion)

โดยที่วัตถุประสงค์ของการกีฬาเพื่อนันทนาการนั้น ก็มีความเกี่ยวข้องในบริบทของการมีส่วนร่วม (Participation) ของผู้เข้าร่วม (Participants) และการเข้าชม (Spectation) ของผู้ชม (Spectators) กับประเภทของกีฬาแต่ละระดับ อันได้แก่

1. กีฬาเชิงการศึกษา (Educational Sport)
2. กีฬาเพื่อนันทนาการ (Recreational Sport)
3. กีฬาเชิงการแข่งขัน เน้นความสามารถ (Athletic Sport)
4. กีฬาเชิงการอาชีพ (Professional Sport)

ซึ่งกีฬาเชิงการศึกษา จะมีส่วนเกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมมากที่สุด รองลงมาคือกีฬาเพื่อนันทนาการ กีฬาเชิงการแข่งขัน และกีฬาเชิงการอาชีพ ตามลำดับ ในทางกลับกัน กีฬาเชิงการอาชีพ จะมีส่วนเกี่ยวข้องกับการเข้าชมและผู้ชม มากที่สุด รองลงมาคือกีฬาเชิงการแข่งขัน กีฬาเพื่อนันทนาการ และกีฬาเชิงการศึกษา ตามลำดับ นอกจากนี้ การมีส่วนร่วมและผู้เข้าร่วม ก็มีความเกี่ยวข้องกับวัตถุประสงค์ของการจัดการกีฬาเพื่อนันทนาการ (Leisure Sport) เพื่อความสนุกสนานและเพื่อสมรรถภาพทางกายมากกว่าในส่วนของการเข้าชมและผู้ชม ซึ่งจะมีความเกี่ยวข้องกับวัตถุประสงค์

ของการจัดการกีฬาเพื่อนันทนาการ (Leisure Sport) เพื่อความเพลิดเพลินและเพื่อความบันเทิงเสียมากกว่า

ในระดับนานาชาตินั้น กระบวนการที่สำคัญที่สุดในการส่งเสริมด้านการกีฬาให้กับมวลมนุษยชาติก็คือ กระบวนการโอลิมปิก (Olympic Movement) ซึ่งหมายถึง กระบวนการอันเกิดขึ้นจากการดำเนินงานของผู้ที่มีความเห็นด้วยกับแนวทางของกฎบัตรโอลิมปิก (Olympic Charter) และผู้ที่รับรองอำนาจของคณะกรรมการโอลิมปิกสากล (International Olympic Committee หรือ IOC) รวมไปถึง สหพันธ์กีฬาระหว่างประเทศ (International Federations หรือ IF) ของกีฬาที่มีการแข่งขันในกีฬาโอลิมปิก คณะกรรมการโอลิมปิกแห่งชาติ (National Olympic Committees หรือ NOCs) คณะกรรมการจัดการแข่งขันกีฬาโอลิมปิก (Organizing Committees of the Olympic Games หรือ OCOGs) นักกีฬา กรรมการผู้ตัดสิน และผู้ตัดสิน สมาคม ชมรม รวมไปถึงองค์กรและสถาบันที่ได้รับการรับรองจากคณะกรรมการโอลิมปิกสากล โดยมีคณะกรรมการโอลิมปิกสากล (International Olympic Committee หรือ IOC) ซึ่งเป็นองค์กรที่มีอำนาจสูงสุดในการปกครองของกระบวนการโอลิมปิกคอยทำหน้าที่สร้างแรงกระตุ้นให้เกิดความร่วมมือกันระหว่างสมาชิกทุกกลุ่มในครอบครัวโอลิมปิก (Olympic Family) ทั้งนี้ กระบวนการโอลิมปิก (Olympic Movement) ได้กำหนดให้แนวคิดด้านการส่งเสริมการกีฬาเพื่อมวลชน (Sport For All) เป็นหนึ่งในแนวทางการเผยแพร่ความเป็นโอลิมปิกนิยม (Olympism) ให้กับกระบวนการโอลิมปิก (Olympic Movement) ในระดับนานาชาติ ดังปรากฏให้เห็นในสื่อการเผยแพร่กิจกรรมด้านการกีฬาเพื่อมวลชน (Sport For All) ของกระบวนการโอลิมปิก (Olympic Movement) ความว่า “ความสำเร็จของการส่งเสริมด้านการกีฬาเพื่อมวลชน จะสามารถนำไปสู่สุขภาพส่วนบุคคลที่ดีขึ้น สังคมที่แข็งแกร่งขึ้น และความยั่งยืนของกระบวนการด้านการกีฬา” (International Olympic Committee, 2014)

กีฬาเพื่อมวลชน (Sport for All) เป็นหนึ่งในแนวคิดที่แสดงถึงความเป็นโอลิมปิกนิยม (Olympism) ของกระบวนการโอลิมปิก (Olympic Movement) มีวัตถุประสงค์เพื่อนำกิจกรรมทางกายและการกีฬามาเป็นเครื่องมือในการเสริมสร้างและพัฒนาด้านสุขภาพและประโยชน์ของสังคมให้กับมวลมนุษยชาติ

กระบวนการโอลิมปิก ได้ดำเนินการส่งเสริมการกีฬาเพื่อมวลชน โดยการจัดให้มีคณะกรรมการกีฬาเพื่อมวลชน (Sport for All Commission) ซึ่งอยู่ภายใต้การกำกับ ดูแล ของคณะกรรมการโอลิมปิกสากล (International Olympic Committee) ซึ่งมีอำนาจสูงสุดในการบริหารกระบวนการโอลิมปิก (Olympic Movement)

การขับเคลื่อนนโยบายด้านการกีฬาเพื่อมวลชน ที่ดำเนินการโดยคณะกรรมการกีฬาเพื่อมวลชน (Sport for All Commission) นั้น กระทำโดยการจัดให้มีการประชุมสัมมนาใหญ่ (World Sport for All Congress) ขึ้น โดยอาศัยความร่วมมือระหว่าง The International Olympic Committee (IOC),

The United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization (UNESCO),
The World Health Organization (WHO) และ The General Association of International Sports
Federations (GAISF)

สาระสำคัญที่แสดงถึงความสำคัญของนโยบายการกีฬาเพื่อมวลชนในระดับนานาชาติ ในฐานะ
ที่การกีฬาเพื่อมวลชนนับเป็นสิทธิพึงได้รับของมนุษยชนในโลก (Sport for all commission, 2010)
มีดังต่อไปนี้

1. ความต้องการด้านโอกาสในการมีกิจกรรมทางกายที่มีความเหมาะสมและเท่าเทียม
ผ่านการเข้าถึงสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก และแหล่งต่างๆ เป็นสิ่งจำเป็นที่ควรจัดสรร
ไว้ให้กับชุมชนทุกแห่ง เพื่อส่งเสริมให้เกิดการมีส่วนร่วมผ่านการจัดหาของชุมชนรากหญ้า
ทั้งในด้านกิจกรรมสร้างความสนุกสนาน เกมสกีพื้นบ้าน และการเล่นกีฬา

2. ภัยคุกคามและค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นกับสังคม มาจากการลดระดับลงของกิจกรรมทางกาย
โดยเฉพาะในวัยหนุ่มสาว และมีกิจกรรมทางกายในที่ทำงานอยู่ในระดับที่ต่ำกว่าซึ่งนับเป็นปัญหา
ระดับโลก

3. ความต้องการอาหารและพฤติกรรมบริโภคอาหารที่มีคุณค่าทางโภชนาการ จะช่วย
ลดอุบัติการณ์ของโรคอ้วนและโรคเรื้อรัง

4. ประโยชน์ทางสังคมและสุขภาพ มาจากการลดพฤติกรรมที่ไม่ก่อให้เกิดการเคลื่อนไหว
โดยเฉพาะ กิจกรรมหน้าจอทุกชนิด เช่น การเล่นเกมคอมพิวเตอร์ เกมสกี การเล่นโซเชียลเน็ตเวิร์ค การดู
โทรทัศน์ เป็นต้น

5. คุณค่า และการเพิ่มประชากรของกิจกรรมทางกายที่ไม่มีรูปแบบและมีความหนัก
ปานกลาง อย่างกิจกรรมนันทนาการที่ไม่ใช่การแข่งขัน เช่น การวิ่งเหยาะ การเดิน การปั่นจักรยาน
 เป็นต้น และการเล่นเกมสกีประยุกต์กติกานั้น กำลังเป็นสิ่งที่เหมาะสมอยู่ในชีวิตประจำวัน

6. ความสำคัญของการกำหนดเป้าหมายและสร้างแรงจูงใจให้กับคนหนุ่มสาวเป็นการ
บูรณาการ ในช่วงเริ่มต้นของกิจกรรมทางกาย รวมไปถึงกิจกรรมกีฬาและนันทนาการที่ไม่มีรูปแบบ
และการพลศึกษาที่โรงเรียนไปสู่กิจกรรมในชีวิตประจำวัน จะสร้างพฤติกรรมจนเป็นลักษณะนิสัย
ไปตลอดช่วงชีวิต

นอกจากนี้ แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2555 – 2559) ยังได้ให้ความหมาย
ของคำว่า กีฬาเพื่อมวลชน เอาไว้ว่า หมายถึง การออกกำลังกายหรือการเล่นกีฬา รวมทั้งการออกกำลังกาย
ในการประกอบอาชีพหรือการออกกำลังกายในชีวิตประจำวัน ที่ประชาชนทุกกลุ่มรวมทั้งบุคคล
กลุ่มพิเศษ และผู้ด้อยโอกาสได้ออกกำลังกายและเล่นกีฬาให้เหมาะสมกับสภาพร่างกายของตน เพื่อมี
สุขภาพดี และมีคุณภาพชีวิต (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2555)

8. แนวคิดเกี่ยวกับการนันทนาการ

8.1 ความหมายและประเภทของนันทนาการ

นันทนาการเป็นศาสตร์ที่ว่าด้วยการพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุคคลและสังคม โดยใช้เวลาว่างหรือเวลาอิสระเข้าร่วมกิจกรรม ในรูปแบบที่หลากหลายตามความสมัครใจและความสนใจ ซึ่งสมบัติ กาญจนกิจ (2557) ได้กล่าวถึงความหมายในลักษณะที่แตกต่างกันของนันทนาการเอาไว้ในหลากหลายมุมมอง อันได้แก่

นันทนาการ หมายถึง การทำให้สดชื่นหรือการสร้างพลังขึ้นมาใหม่ (Re+Fresh, Re+Creation) เป็นความหมายเริ่มแรกที่ได้มีการอธิบายว่า การที่บุคคลได้รับประทานอาหารเข้าไปแล้วเปลี่ยนเป็นพลังงาน โดยแรงขับภายใน จะทำให้เขาต้องใช้พลังงานในรูปแบบของการเคลื่อนไหวหรือทำกิจกรรมต่างๆ แล้วก่อให้เกิดการเหนื่อย เมื่อยล้า ดังนั้นบุคคลจึงต้องการนันทนาการเพื่อสร้างพลังขึ้นมาใหม่ หรือสร้างความสดชื่นขึ้นมาอีกครั้งหนึ่ง หรือการที่บุคคลมีความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ เพื่อสร้างความสดชื่นและสร้างพลังงานขึ้นมาใหม่ในรูปแบบของการเล่น การแสดงออกในด้านกีฬา ดนตรี ศิลปะ งานอดิเรก หรือไปท่องเที่ยว เป็นต้น

นันทนาการ หมายถึง กิจกรรม (Activities) ซึ่งมีรูปแบบกิจกรรมที่หลากหลาย การที่บุคคลหรือชุมชนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมตามความสนใจของตน แล้วก่อให้เกิดผลการพัฒนาอารมณ์ สุข สนุกสนาน และ/หรือสุขสงบ กิจกรรมในที่นี้หมายถึง กิจกรรมประเภทเกม กีฬา ศิลปะ ดนตรี การแสดงละคร การเดินทางท่องเที่ยว การอยู่ค่ายพักแรม งานอาสาสมัคร งานอดิเรก กีฬาทำท่าย เป็นต้น

นันทนาการ หมายถึง กระบวนการ (Process) กล่าวคือ นันทนาการเป็นกระบวนการในการพัฒนาประสบการณ์ หรือพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุคคลหรือสังคม โดยอาศัยกิจกรรมนันทนาการต่างๆ เป็นสื่อ ในช่วงเวลาว่าง เวลาอิสระ โดยที่บุคคลเข้าร่วมด้วยความสมัครใจ หรือมีแรงจูงใจ แล้วส่งผลให้เกิดการพัฒนาอารมณ์สุข สนุกสนาน และสงบสุข

นันทนาการ หมายถึง สวัสดิการสังคม (Social Welfare) นันทนาการ คือ สถาบันทางสังคมสวัสดิการทางสังคม ซึ่งรัฐบาลและฝ่ายบริหารท้องถิ่นจะต้องมีหน้าที่จัดการให้บริการแก่ชุมชนเพื่อสร้างบรรยากาศของเมืองและของประเทศให้น่าอยู่มีความอบอุ่นใจ เช่น จัดอุทยานแห่งชาติ วนอุทยานแห่งชาติ ศูนย์เยาวชน สวนสาธารณะ เป็นต้น

นอกจากนี้ เทพประสิทธิ์ กุศลวิชิต (2556) ยังได้กล่าวถึงนันทนาการไว้ว่า นันทนาการ (Recreation) หมายถึง กิจกรรมเวลาว่างที่สร้างสรรค์เป็นประโยชน์ มีคุณค่าสำหรับบุคคลที่เข้าร่วมกิจกรรมด้วยความสมัครใจและส่งผลโดยตรงต่อผู้เข้าร่วม ช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุคคล ซึ่งเป็น

เป้าหมายของนันทนาการ คือ การกระทำให้ชีวิตมีคุณภาพ หมายถึงการมีคุณภาพชีวิตที่ดีกว่าที่เป็นอยู่นั้นคือ มีความสุขที่สมบูรณ์ประกอบด้วยสองส่วน ได้แก่ สุขภาพทางกายและสุขภาพจิตใจ

กล่าวโดยสรุปได้ว่า นันทนาการ หมายถึง การประกอบกิจกรรมที่ทำให้เกิดคุณค่าทางจิตใจ และอาจส่งผลให้เกิดประโยชน์ทางกาย ซึ่งผู้ประกอบกิจกรรมกระทำด้วยความเต็มใจ ในเวลาที่ผู้ประกอบกิจกรรมมีความสะดวกที่จะประกอบกิจกรรม และก่อให้เกิดผลในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้ประกอบกิจกรรมนันทนาการต่อไป

กิจกรรมนันทนาการมีวัตถุประสงค์เพื่อให้เกิดความสนุกสนาน เพลิดเพลิน เป็นการพักผ่อนหย่อนใจ และเป็นประสบการณ์ใหม่ๆ อีกทั้งยังเป็นการเพิ่มทักษะความสามารถของผู้ที่เข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ ซึ่ง สมบัติ กาญจนกิจ (2557) ได้แบ่งประเภทของกิจกรรมนันทนาการออกเป็น 15 ประเภท ได้แก่

1. กิจกรรมนันทนาการศิลปะหัตถกรรม
2. กิจกรรมนันทนาการเกมส์กีฬา
3. กิจกรรมนันทนาการการเดินรำ
4. กิจกรรมนันทนาการท่องเที่ยวทัศนศึกษา
5. กิจกรรมนันทนาการพัฒนาจิตใจและความสงบสุข
6. กิจกรรมนันทนาการการละคร
7. กิจกรรมนันทนาการงานอดิเรก
8. กิจกรรมนันทนาการการดนตรีและร้องเพลง
9. กิจกรรมนันทนาการกลางแจ้ง/นอกเมือง
10. กิจกรรมนันทนาการสังคม
11. กิจกรรมนันทนาการในโอกาสเทศกาลพิเศษ
12. กิจกรรมนันทนาการวรรณกรรม (อ่าน พูด เขียน)
13. กิจกรรมนันทนาการบริการอาสาสมัคร
14. กิจกรรมนันทนาการพัฒนาสุขภาพและสมรรถภาพ
15. กิจกรรมนันทนาการกลุ่มสัมพันธ์และมนุษย์สัมพันธ์

นอกจากนี้ เทพประสิทธิ์ กุลธวัชวิชัย (2556) ยังได้จำแนกประเภทย่อยของกิจกรรมนันทนาการที่มีอยู่หลายลักษณะ แล้วแต่กรณีว่าจะอาศัยจุดมุ่งหมายหรือใช้สิ่งใดเป็นตัวกำหนดประเภทของกิจกรรมนันทนาการ รายละเอียดดังต่อไปนี้

1. การแบ่งตามหน่วยงานหรือผู้ที่รับผิดชอบ ได้แก่
 - 1.1 นันทนาการของรัฐ
 - 1.2 นันทนาการเอกชน

- 1.3 นันทนาการทั้งรัฐและเอกชน หรือองค์กร สมาคม สโมสร มูลนิธิ
- 1.4 นันทนาการครอบครัวและบุคคล
2. การแบ่งตามจุดหมาย ได้แก่
 - 2.1 นันทนาการอาสา
 - 2.2 นันทนาการสาธารณะ
 - 2.3 นันทนาการธุรกิจ
 - 2.4 นันทนาการชุมชน
 - 2.5 นันทนาการอาชีพ
 - 2.6 นันทนาการสำหรับผู้สูงอายุ
 - 2.7 นันทนาการทางสังคม
 - 2.8 นันทนาการสำหรับเยาวชน
 - 2.9 นันทนาการประเภทอนุรักษ์
3. การแบ่งตามสถานที่ที่จัด ได้แก่
 - 3.1 นันทนาการในบ้าน
 - 3.2 นันทนาการในโรงเรียนหรือสถานศึกษา
 - 3.3 นันทนาการในโรงงาน
 - 3.4 นันทนาการในโรงพยาบาล
 - 3.5 นันทนาการในกองทัพ
 - 3.6 นันทนาการในวัด
 - 3.7 นันทนาการในชนบท
 - 3.8 นันทนาการในเมืองหรือเขตเทศบาล
 - 3.9 นันทนาการในอุทยานหรือวนอุทยาน
4. การแบ่งตามลักษณะของกิจกรรมที่จัด ได้แก่
 - 4.1 นันทนาการเพื่อสุขภาพ
 - 4.2 นันทนาการเพื่อบำบัด
 - 4.3 นันทนาการทางสังคม
 - 4.4 นันทนาการอาชีพ
 - 4.5 นันทนาการประเภทอนุรักษ์
 - 4.6 นันทนาการประเภทศิลปะ หัตถกรรม

กล่าวโดยสรุปได้ว่า นันทนาการ มีความสำคัญกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนทั่วไป สามารถสร้างคุณค่าและพัฒนาสภาพจิตใจและร่างกายให้ดีขึ้นกว่าเดิมได้ ซึ่งกิจกรรม

นันทนาการมีอยู่หลากหลายประเภทโดยผู้ดำเนินกิจกรรมนันทนาการสามารถเลือกสรรแต่ละกิจกรรมตามความถนัดและความสนใจ นอกจากนี้นันทนาการยังเป็นเครื่องมือสำคัญทางสังคม ที่หน่วยงานภาครัฐจำเป็นต้องจัดให้มีไว้ เพื่อให้บริการประชาชนในสังคม อีกทั้งยังใช้เป็นเครื่องมือในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนภายในประเทศ ในฐานะที่นันทนาการนับเป็นสวัสดิการที่สำคัญประเภทหนึ่งของรัฐอีกด้วย

8.2 การจัดโปรแกรมนันทนาการ

Edginton et al. (1989) ได้กล่าวถึงรูปแบบของกิจกรรมนันทนาการเอาไว้ว่ามีหลากหลายหนทางที่ประสบการณ์เกี่ยวกับการใช้เวลาว่างให้เกิดคุณค่า จะสามารถเกิดขึ้นในรูปแบบต่างๆ ได้ องค์ความรู้เกี่ยวกับรูปแบบของกิจกรรมนันทนาการจะทำให้ผู้ให้บริการมีข้อมูลในการให้บริการได้อย่างตรงกับความต้องการของลูกค้า ซึ่งโปรแกรมนันทนาการสามารถแบ่งออกได้ 8 ประเภท ได้แก่

1. การจัดการแข่งขัน (Competitive)
2. การมาเยี่ยมชมหรือการเปิดให้เยี่ยมชม (Drop – in or Open)
3. ห้องเรียนรู้ (Class)
4. สโมสร (Club)
5. กิจกรรมพิเศษ (Special Event)
6. การประชุมเชิงปฏิบัติการ/การประชุม (Work Shop/Conference)
7. กลุ่มตามความสนใจ (Interest Group)
8. กิจกรรมนอกสถานที่ (Outreach)

นอกจากนี้ Edginton et al. (1989) ยังได้อธิบายว่า ผู้ให้หรือผู้จัดบริการด้านนันทนาการจะสามารถสร้างประสบการณ์ด้านนันทนาการให้กับผู้รับบริการหรือลูกค้าได้ โดยอาศัยความเข้าใจเกี่ยวกับการพัฒนาของมนุษย์แต่ละระดับอายุในช่วงชีวิต ซึ่งในแต่ละกลุ่มอายุก็จะมีคุณลักษณะนิสัยและพฤติกรรมที่มีความแตกต่างกันออกไป ซึ่งสามารถแสดงความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับพฤติกรรมของมนุษย์ ตามที่ Patterson (1987) ได้ระบุไว้ ดังตารางที่ 1

กลุ่ม	อายุ (ปี)	คุณลักษณะนิสัย
เด็กก่อนวัยเรียน	ต่ำกว่า 4	พึ่งพาผู้อื่น ความสนใจสั้น ตนเองเป็นศูนย์กลาง มีพัฒนาการด้านการเคลื่อนไหวหลัก ต้องการรางวัลในทันทีทันใด
เด็กปฐมวัย	5 – 7	กำลังพัฒนาความสัมพันธ์ทางสังคม กำลังพัฒนาทักษะการเคลื่อนไหว มีจินตนาการและร่าเริง พัฒนาการควบคุมตนเอง มีความขยันพากเพียร

กลุ่ม	อายุ (ปี)	คุณลักษณะนิสัย
เด็กประถมวัย	8 – 12	พัฒนาความขยัน ความอดทน และความสามารถ เล่นเป็นหลัก
เด็กวัยแรกรุ่ง	13 – 15	เติบโตทางกายภาพรวดเร็ว เริ่มเป็นหนุ่มสาว รุ่มง่าม ระมัดระวังตนเอง
เยาวชน	16 – 19	พัฒนาความเป็นตัวตน ค้นหาสามารถพิเศษ ชอบมากและไม่ชอบมาก มีสมาชิกกลุ่ม ตั้งเป้าหมาย พยายามเพื่อความ เป็นอิสระ
ผู้ใหญ่ช่วงต้น	20 – 29	ค้นหาความสัมพันธ์ที่แท้จริง มีค่านิยมสูง เลือกสายอาชีพ ใช้กิจกรรมหลากหลายในพิธีกรรมเกี่ยวพาราสิ ชอบกิจกรรม กลางแจ้งและเสียงเพื่อทดสอบความสามารถ
ผู้ใหญ่	30 – 49	ช่วงหลักในการมีครอบครัว รับภาระเลี้ยงดูเด็กและภาระหน้าที่ ทางสังคมอื่นๆ มองหาหนทางเพื่อให้มีกิจกรรม เพื่อความ บันเทิง เพื่อสถานภาพ และเพื่อความ เป็นอิสระ
ผู้ใหญ่วัย ก่อนเกษียณ	50 – 64	ลดความต้องการลง ชอบความปลอดภัย สนุกกับการออกงาน สังคม จัดหาภาวะผู้นำในสถานที่ทางศาสนาและในองค์กร อาสาสมัคร
ผู้ใหญ่วัยเกษียณ ช่วงต้น	65 – 79	นันทนาการมักจะมาทดแทนงานเพื่อการดำรงชีวิต กระทบ หรือถูกกระทบก็ได้ขึ้นอยู่กับสุขภาพ สมรรถภาพทางกายภาพ ทั่วไปลดลง ยกที่จะกระตุ้น
วัยผู้ใหญ่ ช่วงหลัง	มากกว่า 80	ใช้ชีวิตขึ้นอยู่กับสุขภาพ ชีวิตอาจมีคุณค่าแต่ไม่ดีขึ้น จากงานวิจัยพบว่าผู้ที่อยู่ในวัยเกษียณและวัยผู้ใหญ่ช่วงหลัง สามารถป้องกันความโดดเดี่ยวสิ้นหวังได้โดยไม่อยู่อย่างอิสระ แยกตัวคนเดียว และรอคอยความตายอย่างเดียวดาย

ตารางที่ 1 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับพฤติกรรมของมนุษย์ (Patterson, 1987)

8.3 หน้าที่ทางสังคมของนันทนาการชุมชน (Social Functions of Community Recreation)

McLean et al. (2005) ได้กล่าวไว้ว่า นันทนาการเป็นสิ่งสำคัญในการสร้างประสบการณ์ของมนุษย์ และเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้มนุษย์ในชุมชนมีวิถีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดี กล่าวได้ว่า ชุมชน คือ กลุ่มคนที่มีความสัมพันธ์ร่วมกัน ยกตัวอย่างเช่น ผู้ที่อาศัยอยู่ในเมืองร่วมกัน หรือเพื่อนบ้าน และชุมชน อาจหมายถึง การรวมกลุ่มกันของคน เช่น พนักงานบริษัท หรือคนที่อาศัยและทำงานอยู่ในฐานที่พหุพหุ ซึ่งหน้าที่สำคัญของนันทนาการ ที่นำมาซึ่งวิถีชีวิตในชุมชน รวมทั้งเป็นความต้องการและเป็นประโยชน์ของชุมชนนั้น ประกอบไปด้วย 10 ประการ ดังต่อไปนี้

1. ทำให้คุณภาพชีวิตดีขึ้น (Enriching Quality of Life) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อคุณภาพชีวิตดีขึ้นในสิ่งแวดล้อมของชุมชน โดยจัดให้มีการพัฒนาและช่วยพัฒนาโอกาสในการเข้าถึงการใช้เวลาว่างพัฒนาคุณค่าของชีวิตสำหรับผู้ที่อยู่อาศัยทุกกลุ่มอายุ ทุกสถานภาพ และทุกชนชั้นทางสังคม
2. ทำให้บุคคลเกิดการพัฒนาตนเอง (Contributing to Personal Development) โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อทำให้บุคคลมีการพัฒนาที่ดีทั้งด้านร่างกาย ด้านสังคม ด้านอารมณ์ ด้านสติปัญญา และด้านจิตวิญญาณ รวมทั้งความสนิทสนมกลมเกลียวกันภายในครอบครัวและความเป็นอยู่ที่ดี
3. ทำให้ชุมชนเป็นสถานที่ที่ดึงดูดใจมีความน่าอยู่มากขึ้น (Making The Community a More Attractive Place to Live) โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อปรับปรุงสภาพแวดล้อมทางกายภาพ และทำให้ชุมชนเป็นสถานที่ดึงดูดใจ น่าอยู่ขึ้น โดยจัดให้มีเครือข่ายสวนสาธารณะและพื้นที่เปิด รวมถึงการร่วมมือกันออกแบบและฟื้นฟูสภาพของพื้นที่ในเมืองที่ทรุดโทรม และส่งเสริมทัศนคติและนโยบายด้านสิ่งแวดล้อมในเชิงบวก
4. ป้องกันการใช้เวลาว่างเพื่อการต่อต้านทางสังคม (Preventing Antisocial Uses of Free Time) โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อป้องกันและลดการใช้เวลาว่างในการต่อต้านทางสังคม และการทำลายสิ่งต่างๆ ในสังคม เช่น การทำผิดกฎหมายหรือการทำลายสิ่งของ โดยจัดให้มีรายการแข่งขันที่เสนอให้เด็กวัยรุ่นใช้ความคิดสร้างสรรค์และความสนุกสนานเกี่ยวกับโอกาสด้านนันทนาการ เชื่อมโยงกับการให้บริการความต้องการอื่นๆ
5. ปรับปรุงความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มและระหว่างวัยให้ดีขึ้น (Improving Intergroup and Intergenerational Relations) โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อช่วยปรับปรุงความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มคนผู้อยู่อาศัยในชุมชน ที่มีความแตกต่างกันที่ภูมิหลังทั้งในด้านสีผิว ชาติพันธุ์ หรือศาสนา รวมทั้งความแตกต่างระหว่างกลุ่มวัย ผ่านการบางปีประสบการณ์ด้านนันทนาการและวัฒนธรรม
6. สร้างความสัมพันธ์กับเพื่อนบ้านและความใกล้ชิดในชุมชน (Strengthening Neighborhood and Community Ties) โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อสร้างความแข็งแกร่งให้กับชีวิตเพื่อนบ้านและชุมชน โดยทำให้ผู้อยู่อาศัยในชุมชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมจิตอาสา หรือกิจกรรมการให้บริการ เพื่อให้เกิดจิตสำนึกความเป็นพลเมืองและสร้างขวัญกำลังใจ
7. ตอบสนองความต้องการของประชากรพิเศษ (Meeting the Needs of Special Populations) โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อบริการประชากรกลุ่มพิเศษ เช่น ผู้พิการทางกายภาพหรือทางจิต ผ่านบริการด้านนันทนาการเพื่อการบำบัดในสถานที่บำบัดรักษา และผ่านกิจกรรมอิงชุมชน เพื่อบริการให้กับผู้พิการแต่ละบุคคลอย่างไม่จำกัดความพิการ
8. รักษาความมั่นคงทางเศรษฐกิจและความมั่นคงของชุมชน (Maintaining Economic Health and Community Stability) โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อรักษาความมั่นคงทางเศรษฐกิจและ

ความมั่นคงของชุมชน โดยเป็นตัวเร่งการพัฒนาธุรกิจและแหล่งรายได้และการจ้างงานของชุมชนหรือของประเทศ รวมทั้งทำให้ผู้อยู่อาศัยโดยรอบปรารถนาที่จะอยู่อาศัย

9. เสริมสร้างวิถีชีวิตด้านวัฒนธรรมให้ชุมชน (Enriching Community Cultural Life) โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อเสริมสร้างวิถีชีวิตด้านวัฒนธรรมให้ชุมชน โดยการส่งเสริมวิจิตรศิลปะและศิลปะการแสดง กิจกรรมพิเศษ และโปรแกรมเชิงวัฒนธรรม รวมทั้งสนับสนุนการจัดแสดงเชิงประวัติศาสตร์ ขนบธรรมเนียมมรดกพื้นบ้าน และสถาบันศิลปะของชุมชน

10. ส่งเสริมสุขภาพและความปลอดภัย (Promoting Health and Safty) โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อส่งเสริมสุขภาพและความปลอดภัยของชุมชน โดยนำเสนอบริการและโปรแกรมตามความต้องการ รวมทั้งการอบรมภาวะผู้นำและหลักสูตรที่มีการรับรอง รวมทั้งการควบคุมดูแลและการกำกับกิจกรรมที่มีความเสี่ยงสูง

9.สาระสำคัญของแผนแม่บทของประเทศด้านการพัฒนาชาติ กีฬา และนันทนาการ

9.1 ร่างยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ.2560 - 2579) (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2560)

ยุทธศาสตร์ชาติ มีวิสัยทัศน์ คือ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ทั้งนี้ วิสัยทัศน์ดังกล่าวจะต้องสนองต่อผลประโยชน์แห่งชาติ อันได้แก่ การมีเอกราช อธิปไตย และบูรณภาพแห่งเขตอำนาจรัฐ การดำรงอยู่อย่างมั่นคง ยั่งยืนของสถาบันหลักของชาติ การดำรงอยู่อย่างมั่นคงของชาติและประชาชนจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ การอยู่ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุขเป็นปึกแผ่น มีความมั่นคงทางสังคมท่ามกลางพหุสังคมและการมีเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ ความเจริญเติบโตของชาติ ความเป็นธรรมและความอยู่ดีมีสุขของประชาชน ความยั่งยืนของฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ความมั่นคงทางพลังงานและอาหารความสามารถในการรักษาผลประโยชน์ของชาติภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสภาวะแวดล้อมระหว่างประเทศและการอยู่ร่วมกันอย่างสันติประสานสอดคล้องกันด้านความมั่นคงในประชาคมอาเซียนและประชาคมโลกอย่างมีเกียรติและศักดิ์ศรี โดยที่ความมั่นคงเป็นรากฐานของทั้ง 3 ประการที่จะทำให้เกิดความมั่งคั่งและยั่งยืนได้

ความมั่นคง หมายถึง การมีความมั่นคงปลอดภัยจากภัยและการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในประเทศและภายนอกประเทศในทุกระดับ ทั้งระดับประเทศ สังคม ชุมชน ครัวเรือน และปัจเจกบุคคล และมีความมั่นคงในทุกมิติ ทั้งมิติทางการทหาร เศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการเมือง

ความมั่งคั่ง หมายถึง ประเทศไทยมีการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่องและมีความยั่งยืนจนเข้าสู่กลุ่มประเทศรายได้สูง ความเหลื่อมล้ำของการพัฒนาลดลง ประชากรมีที่อยู่ดีมีสุขได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกันมากขึ้น และมีการพัฒนาอย่างทั่วถึงทุกภาคส่วน (Inclusive Growth) มีคุณภาพชีวิตตามมาตรฐานขององค์การสหประชาชาติ ไม่มีประชาชนที่อยู่ใต้เส้นความยากจน เศรษฐกิจในประเทศมีความเข้มแข็ง ตลอดจนมีการสร้างฐานเศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคตเพื่อให้สอดคล้องกับบริบทการพัฒนาที่เปลี่ยนแปลงไป นอกจากนี้ยังมีความสมบูรณ์ในทุนที่จะสามารถสร้างการพัฒนาต่อเนื่องไปได้ ได้แก่ ทุนมนุษย์ ทุนทางปัญญา ทุนทางการเงิน ทุนที่เป็นเครื่องมือเครื่องจักร ทุนทางสังคม และทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ความยั่งยืน หมายถึง การพัฒนาที่สามารถสร้างความเจริญ รายได้ และคุณภาพชีวิตของประชาชน ให้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง การผลิตและการบริโภคเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และสอดคล้องกับ

เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนของสหประชาชาติ (Sustainable Development Goals: SDGs) คนมีความรับผิดชอบต่อสังคม มีความเอื้ออาทร เสียสละเพื่อผลประโยชน์ส่วนรวม

ซึ่งยุทธศาสตร์ชาติที่จะใช้เป็นกรอบแนวทางการพัฒนาในระยะ 20 ปีต่อจากนี้ไป จะประกอบด้วย 6 ยุทธศาสตร์ ได้แก่ 1) ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง 2) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน 3) ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน 4) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม 5) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และ 6) ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

9.1 แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 6 (พ.ศ.2560 - 2564) (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2560)

กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ในฐานะหน่วยงานภาครัฐส่วนกลางระดับนโยบาย ได้ดำเนินการจัดทำแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2560 - 2564) ขึ้น เพื่อให้หน่วยงานต่างๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน ใช้เป็นกรอบแนวทางการจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปี โดยหวังว่าจะเป็นแผนที่ช่วยผลักดันและขับเคลื่อนการพัฒนาด้านการกีฬาตามแผนไปสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม เพื่อให้การกีฬาเป็นส่วนสำคัญของวิถีชีวิตประชาชนทุกภาคส่วน และเป็นกลไกสำคัญในการสร้างคุณค่าทางสังคมและคุณภาพชีวิตที่ดีให้กับคนไทย รวมถึงการพัฒนาสู่ความเป็นเลิศในระดับสากลและต่อยอดไปสู่ระดับอาชีพเพื่อสร้างอาชีพและรายได้ให้กับบุคลากรทางการกีฬา โดยเชื่อมโยงไปถึงการพัฒนาอุตสาหกรรมกีฬาเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับเศรษฐกิจของประเทศ

การจัดทำวิสัยทัศน์การพัฒนาการกีฬาไทย พ.ศ. 2579 เป็นการดำเนินการในช่วงเวลาที่สำคัญของประเทศ กล่าวคือ ช่วงเวลาแห่งการปฏิรูปประเทศไทยให้ก้าวไปสู่การเป็นประเทศที่มีความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน โดยประชาชนและทุกภาคส่วนของสังคมเข้ามามีส่วนร่วมในการปฏิรูปเพื่อประสานประโยชน์และสามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างสงบสุขจึงนับเป็นโอกาสที่ดีที่ประเทศไทยให้ความสำคัญกับการกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศในระยะยาวในอีก 20 ปีข้างหน้า ในวันนี้ได้มีการกำหนดกรอบแนวคิดและปัจจัยแห่งความสำเร็จให้ตอบสนองกับเจตนารมณ์ตามหลักการและวิสัยทัศน์ภายใต้กรอบยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560 – 2579) กล่าวคือ ประเทศไทยมีความ “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน”

การกำหนดวิสัยทัศน์การพัฒนาการกีฬาไทย พ.ศ. 2579 จึงพิจารณาองค์ประกอบที่สำคัญ 3 ประการ คือ หลักการพัฒนา วัตถุประสงค์หลัก และคุณค่าของการกีฬา เพื่อให้การดำเนินงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเป็นไปในทิศทางที่สอดคล้องและเกื้อกูลกัน โดยมีเป้าประสงค์ร่วมกันและเห็นถึงความสำคัญของการกีฬาในฐานะกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนและพัฒนาประเทศในระยะยาว จึงได้

กำหนดวิสัยทัศน์การพัฒนากีฬาไทย พ.ศ. 2579 ความว่า “การกีฬาเป็นส่วนสำคัญของวิถีชีวิตประชาชนทุกภาคส่วน และเป็นกลไกสำคัญในการสร้างคุณค่าทางสังคมและส่งเสริมเศรษฐกิจของประเทศ”

9.1.1 เป้าหมายการพัฒนาของแผนฯ

1. เด็กและเยาวชน ทุกกลุ่มและทุกพื้นที่ มีความตระหนัก มีความรู้และทักษะ ในกิจกรรมทางกายการออกกำลังกาย และการเล่นกีฬาได้อย่างน้อย 1 ชนิดกีฬา ซึ่งจะให้มีสุขภาพร่างกายที่แข็งแรงควบคู่ไปกับการมีความสำนึกในระเบียบวินัยและน้ำใจนักกีฬา

2. ประชาชนทุกภาคส่วนมีสุขภาพที่ดีขึ้นจากการออกกำลังกายและเล่นกีฬา โดยมีส่วนร่วมในการกำหนดและมีโอกาสเข้าถึงโครงสร้างพื้นฐานด้านกีฬารองชุมชนท้องถิ่นอย่างเสมอภาค รวมทั้งมีอาสาสมัครที่เป็นผู้นำในการออกกำลังกายและเล่นกีฬาอย่างทั่วถึง

3. ระบบการค้นหาและพัฒนานักกีฬาเพื่อพัฒนาสู่ความเป็นเลิศในทุกกระดับ ควบคู่ไปกับการมีศูนย์ฝึกซ้อมกีฬาและระบบการจัดการแข่งขันที่ได้มาตรฐาน ซึ่งจะให้นักกีฬามีพัฒนาการที่ดีและมีความคาดหวังในการแข่งขันระดับนานาชาติ ตลอดจนมีการเชิดชูเกียรติ ดูแลสวัสดิการและสวัสดิภาพที่เหมาะสม

4. อุตสาหกรรมกีฬาและการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวและนันทนาการ (Sport Tourism) ได้รับการส่งเสริมอย่างจริงจัง รวมทั้งมีเมืองกีฬา (Sport City) และระบบฐานข้อมูล เพื่อสนับสนุนการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ซึ่งจะนำไปสู่การขยายตัวของจ้างงานและสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจของประเทศอย่างมีเสถียรภาพ

5. โครงสร้างพื้นฐาน บุคลากร และหน่วยงานหลักสามารถบูรณาการงานด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมกีฬา เพื่อพัฒนาสุขภาพของประชาชนควบคู่ไปกับการพัฒนาขีดความสามารถของนักกีฬาอย่างเป็นระบบรวมทั้งพัฒนาความร่วมมือกับทุกภาคส่วนในการวิจัยและพัฒนาองค์ความรู้ทางกีฬา

6. บูรณาการความร่วมมือของส่วนราชการ หน่วยงานภาครัฐ และภาคเอกชน ในการพัฒนาต่อยอดแผนพัฒนากีฬาแห่งชาติฉบับที่ผ่านมา ขับเคลื่อนการบริหารจัดการกีฬา และพัฒนาระบบฐานข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการกีฬาให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน ภายใต้ระบบธรรมาภิบาล และการสร้างความโปร่งใส

จากเป้าหมายการพัฒนาของแผนฯ ดังกล่าว พบว่า เป้าหมายการพัฒนาของแผนฯ ที่มีความสอดคล้องและเกี่ยวข้องกับ การพัฒนารูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบล ได้แก่ เป้าหมายการพัฒนาของแผนฯ ในข้อที่ 2 ข้อที่ 5 และข้อที่ 6

9.1.2 ยุทธศาสตร์การพัฒนาของแผนฯ

เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ตามที่กำหนดไว้ว่า “การกีฬาเป็นส่วนสำคัญของวิถีชีวิตประชาชนทุกภาคส่วน และเป็นกลไกสำคัญในการสร้างคุณค่าทางสังคมและส่งเสริมเศรษฐกิจของประเทศ” จึงได้มีการกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาระยะเวลา 5 ปี ข้างหน้า เพื่อการขับเคลื่อนและพัฒนาการกีฬาไทยไปในทิศทางที่เหมาะสม บรรลุตามวัตถุประสงค์และเป้าหมาย ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การส่งเสริมให้เกิดความรู้และความตระหนักด้านการออกกำลังกายและการกีฬาขั้นพื้นฐาน

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การส่งเสริมให้มวลชนมีการออกกำลังกายและมีส่วนร่วมในกิจกรรมการกีฬา

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศและต่อยอดเพื่อความสำเร็จในระดับอาชีพ

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาอุตสาหกรรมกีฬาเพื่อเป็นส่วนสำคัญในการสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ

ยุทธศาสตร์ที่ 5 การพัฒนาองค์ความรู้และนวัตกรรมที่เกี่ยวข้องกับการกีฬา

ยุทธศาสตร์ที่ 6 การยกระดับการบริหารจัดการด้านการกีฬาให้มีประสิทธิภาพ

ทั้งนี้ ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาในข้อที่ 1 – 3 จะเป็นเป้าหมายสำคัญในการพัฒนาการกีฬาของประเทศ ตั้งแต่ระดับพื้นฐาน มวลชน จนต่อยอดไปสู่ความเป็นเลิศและอาชีพ ซึ่งจะเป็นการสร้างรากฐานที่มั่นคงทางสุขภาพและก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชน ในส่วนประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 จะเป็นการขับเคลื่อนการสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจจากทั้งสามประเด็นแรก อันจะนำไปสู่ความมั่งคั่งของประเทศ อีกทั้งจะช่วยให้เกิดการหมุนเวียนด้านเงินทุนในการพัฒนาการกีฬาอย่างต่อเนื่อง สำหรับยุทธศาสตร์ประเด็นที่ 5 และ 6 จะเป็นการสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาการกีฬาในองค์กรรวมซึ่งจะทำให้การขับเคลื่อนประเด็นยุทธศาสตร์ทั้งสี่บรรลุตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน

จากประเด็น 6 ยุทธศาสตร์การพัฒนาของแผนฯ ดังกล่าว พบว่า ยุทธศาสตร์ที่มีความสอดคล้องและเกี่ยวข้องกับการพัฒนารูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบล ได้แก่ ยุทธศาสตร์ที่ 1 การส่งเสริมให้เกิดความรู้และความตระหนักด้านการออกกำลังกายและการกีฬาขั้นพื้นฐาน ยุทธศาสตร์ที่ 2 การส่งเสริมให้มวลชนมีการออกกำลังกายและมีส่วนร่วมในกิจกรรมการกีฬา และยุทธศาสตร์ที่ 6 การยกระดับการบริหารจัดการด้านการกีฬาให้มีประสิทธิภาพ โดยแต่ละยุทธศาสตร์มีแนวทางการพัฒนาที่ปรากฏให้เห็นความสอดคล้องและเกี่ยวข้องกับการวิจัย มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. แนวทางการพัฒนาของยุทธศาสตร์ที่ 1 การส่งเสริมให้เกิดความรู้และความตระหนักด้านการออกกำลังกายและการกีฬาขั้นพื้นฐาน ที่มีความสอดคล้องและเกี่ยวข้องกับการวิจัย ได้แก่

- จัดให้มีอุปกรณ์และสถานที่เพื่อการออกกำลังกายขั้นพื้นฐานตามสถานศึกษา ตั้งแต่ระดับท้องถิ่น

- ส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมการออกกำลังกายและการกีฬาขั้นพื้นฐาน นอกหลักสูตรสำหรับเด็กและเยาวชน เพื่อเพิ่มความตระหนักถึงความสำคัญของการออกกำลังกาย

- พัฒนาและส่งเสริมให้มีอาสาสมัครและผู้นำในระดับเยาวชน เพื่อเสริมสร้าง การเรียนรู้ด้านการออกกำลังกายและการกีฬา

- จัดตั้งเครือข่ายการกีฬาระหว่างชุมชนและสถานศึกษา พร้อมทั้งเพิ่มบทบาทการมีส่วนร่วมของสถาบันครอบครัว

- ส่งเสริมความร่วมมือและสร้างความสัมพันธ์ระหว่างสถานศึกษา ของทั้งในและต่างประเทศ

2. แนวทางการพัฒนาของยุทธศาสตร์ที่ 2 การส่งเสริมให้มวลชนมีการออกกำลังกายและมีส่วนร่วมในกิจกรรมการกีฬา ที่มีความสอดคล้องและเกี่ยวข้องกับการวิจัย ได้แก่

- พัฒนาและบำรุงรักษาโครงสร้างพื้นฐานด้านการออกกำลังกายและการกีฬาตั้งแต่ระดับท้องถิ่น

- พัฒนามาตรการด้านความปลอดภัยสำหรับการออกกำลังกายและเล่นกีฬาตามความเหมาะสม

- ส่งเสริมการสร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชนในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการกีฬา

- ส่งเสริมให้สถานศึกษาให้ความร่วมมือในการใช้สถานกีฬาเพื่อสาธารณชน

- ส่งเสริมให้สถานกีฬาขยายเวลาการให้บริการแก่ประชาชน

- สร้างความรู้สึกเป็นเจ้าของและส่งเสริมการดูแลรักษาสถานที่ออกกำลังกายและสิ่งอำนวยความสะดวก

- เผยแพร่ความรู้เพื่อเพิ่มความตระหนักด้านการออกกำลังกาย การเล่นกีฬา และการดูแลสุขภาพให้กับประชาชนทั้งส่วนกลางและท้องถิ่น

- จัดให้มีและส่งเสริมกิจกรรมการออกกำลังกายและเล่นกีฬาอย่างต่อเนื่องสำหรับประชาชนทั่วไป

- จัดกิจกรรมและสิ่งอำนวยความสะดวกที่มีความเหมาะสมกับกลุ่มประชาชนผู้สูงอายุ

- จัดกิจกรรมและสิ่งอำนวยความสะดวกที่มีความเหมาะสมกับกลุ่มประชาชนคนพิการ และผู้ด้อยโอกาส

- รวมใจคนไทยรักชาติด้วยกิจกรรมกีฬาเพื่อเสริมสร้างความสามัคคี

- สร้างจิตสาธารณะพร้อมทั้งจัดให้มีอาสาสมัครทางการกีฬา และผู้นำการออกกำลังกายเพื่อมวลชนอย่างเป็นระบบ

- พัฒนาบุคลากรการกีฬาสำหรับกิจกรรมการออกกำลังกายและเล่นกีฬาในระดับท้องถิ่น

3. แนวทางการพัฒนาของยุทธศาสตร์ที่ 6 การยกระดับการบริหารจัดการด้านการกีฬาให้มีประสิทธิภาพ ที่มีความสอดคล้องและเกี่ยวข้องกับการวิจัย ได้แก่

- ผลักดันให้การพัฒนาการกีฬาเป็นหนึ่งในเป้าหมายหลักในระดับจังหวัด

- พัฒนาระบบการลงทะเบียนนักกีฬาและชมรมกีฬาในทุกท้องถิ่นทั่วประเทศ ตั้งแต่ระดับปฐมวัย

- ส่งเสริมให้มีธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการกีฬาในทุกระดับ

9.2 ร่างแผนพัฒนานันทนาการแห่งชาติ ฉบับที่ 3 (พ.ศ.2560 - 2564) (กรมพลศึกษา, 2560)

กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา มีภารกิจหลักในการส่งเสริมกีฬาและนันทนาการ แก่เด็ก เยาวชน และประชาชนในชาติให้มีความสุขทั้งทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม เพื่อเป็นรากฐานที่สำคัญยิ่งในการเสริมสร้างสังคมไทยให้เข้มแข็ง ตั้งแต่ระดับครอบครัว ชุมชน และสังคม จึงได้จัดทำแผนพัฒนานันทนาการแห่งชาติ ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2560 - 2564) ขึ้นเพื่อใช้เป็นกรอบในการกำหนดแนวทางพัฒนานันทนาการของชาติให้ดำเนินไปในทิศทางเดียวกันทั้งประเทศ เพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำแผนไปสู่การปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

9.2.1 วิสัยทัศน์ของแผนฯ “คนไทยมีนันทนาการเป็นวิถีชีวิต”

9.2.2 พันธกิจของแผนฯ

1. ส่งเสริมให้ประชาชนมีความรู้ ความเข้าใจ เห็นคุณค่าและเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการจนเป็นวิถีชีวิต

2. พัฒนาการจัดการทรัพยากรนันทนาการ ได้แก่ บุคลากร แหล่งนันทนาการ สถานที่ สิ่งอำนวยความสะดวก เกี่ยวกับนันทนาการ ระบบการบริหารจัดการ ให้มีคุณภาพและมาตรฐานสากล

3. ส่งเสริม สนับสนุน การจัดการ และให้บริการองค์ความรู้ นวัตกรรม และเทคโนโลยีนันทนาการ แก่สังคม

4. พัฒนาระบบบริหารจัดการนันทนาการให้ทันสมัยและมีประสิทธิภาพ

5. ส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมด้วยนันทนาการ

9.2.3 วัตถุประสงค์ของแผนฯ

1. เพื่อให้ประชาชนมีความรู้ ความเข้าใจ เห็นคุณค่าของการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ด้วยนันทนาการ และเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการจนเป็นวิถีชีวิต
2. เพื่อพัฒนาทรัพยากรนันทนาการ ได้แก่ บุคลากร แหล่งนันทนาการ สถานที่ สิ่งอำนวยความสะดวกเกี่ยวกับนันทนาการ ระบบการบริหารจัดการ ให้มีคุณภาพและมาตรฐาน สากล
3. เพื่อส่งเสริมการสร้างและพัฒนาองค์ความรู้ นวัตกรรมด้านนันทนาการ ตลอดจนนำไปใช้ อย่างแพร่หลาย นำไปสู่การพัฒนานันทนาการอย่างยั่งยืน
4. เพื่อพัฒนาการบริหารจัดการนันทนาการให้มีความทันสมัย มีประสิทธิภาพ สอดคล้อง กับสถานการณ์ปัจจุบัน
5. เพื่อส่งเสริมเศรษฐกิจและสังคมด้วยนันทนาการเชิงพาณิชย์ เป็นการสร้างความมั่นคง ให้กับประเทศไทย

9.2.4 เป้าหมายของแผนฯ

1. ประชาชน มีความรู้ ความเข้าใจ เห็นคุณค่า และเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการเป็นประจำ จนเป็นวิถีชีวิต
2. บุคลากรนันทนาการ ได้แก่ ผู้นำนันทนาการและนักนันทนาการอาชีพ ได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง และมีการผลิตบัณฑิตนันทนาการในสาขาต่างๆ เพิ่มมากขึ้น
3. แหล่งนันทนาการ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกเกี่ยวกับนันทนาการ ได้รับการพัฒนา ให้ได้มาตรฐานสากล และมีการตรวจสอบรับรองมาตรฐานอย่างเป็นระบบ
4. มีการสร้างและพัฒนาองค์ความรู้ นวัตกรรมนันทนาการ และมีการนำไปใช้อย่างแพร่หลาย
5. การบริหารจัดการนันทนาการมีความทันสมัยและมีประสิทธิภาพ
 - 5.1 มีการขับเคลื่อนนโยบายนันทนาการเป็นวาระแห่งชาติ มีคณะกรรมการกำกับนโยบาย และติดตามงานอย่างต่อเนื่อง มีองค์กรหลัก ทำหน้าที่รับผิดชอบ กำกับดูแล และประสานงานการดำเนินงานนันทนาการของประเทศ
 - 5.2 มีการสร้างและพัฒนาเครือข่ายการดำเนินงานนันทนาการ ตั้งแต่ระดับพื้นที่ ท้องถิ่น ประเทศ และนานาชาติ
 - 5.3 มีความร่วมมือในการบริหารจัดการนันทนาการ เชื่อมโยงทุกภาคส่วนทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชน มีการจัดนันทนาการในสถานที่ต่าง ๆ เช่น นันทนาการในชุมชน

นันทนาการในโรงเรียน นันทนาการในโรงพยาบาลและสถานสงเคราะห์ และนันทนาการในโรงงานอุตสาหกรรม เป็นต้น

6. นันทนาการเชิงพาณิชย์ สามารถสร้างเศรษฐกิจและสังคมของชาติได้

9.2.5 ยุทธศาสตร์ของแผนฯ

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การส่งเสริมประชาชนให้เห็นคุณค่าของการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ด้วยการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการจนเป็นวิถีชีวิต

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาการจัดการทรัพยากรนันทนาการ

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาการจัดการความรู้ นวัตกรรมนันทนาการ การเผยแพร่และการนำไปใช้อย่างแพร่หลาย

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาการบริหารจัดการนันทนาการ

ยุทธศาสตร์ที่ 5 การพัฒนานันทนาการเชิงพาณิชย์ เพื่อส่งเสริมเศรษฐกิจและสังคม

จากประเด็น 5 ยุทธศาสตร์ของแผนฯ ดังกล่าว พบว่า ยุทธศาสตร์ที่มีความสอดคล้องและเกี่ยวข้องกับการพัฒนารูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบล ได้แก่ ยุทธศาสตร์ที่ 1 การส่งเสริมประชาชนให้เห็นคุณค่าของการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ด้วยการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการจนเป็นวิถีชีวิต ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาการจัดการทรัพยากรนันทนาการ และยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาการบริหารจัดการนันทนาการ โดยแต่ละยุทธศาสตร์มีกลยุทธ์ที่ปรากฏให้เห็นความสอดคล้องและเกี่ยวข้องกับการวิจัย มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. กลยุทธ์ภายใต้ยุทธศาสตร์ที่ 1 การส่งเสริมประชาชนให้เห็นคุณค่าของการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ด้วยการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการจนเป็นวิถีชีวิต ที่มีความสอดคล้องและเกี่ยวข้องกับการวิจัย ได้แก่

- เผยแพร่ความรู้ ความเข้าใจ เรื่องการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ด้วยนันทนาการ ให้ประชาชนตระหนักถึงคุณค่าของนันทนาการ

- ส่งเสริมให้ประชาชนทุกกลุ่ม ได้แก่ เด็ก เยาวชน ผู้ใหญ่ ผู้สูงอายุ รวมทั้งบุคคลกลุ่มพิเศษ ผู้ด้อยโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ ตามความถนัดและสนใจ จนเป็นวิถีชีวิต

- สร้างกระแสความนิยมนันทนาการ โดยใช้สื่อและเทคโนโลยีหลากหลาย เพื่อให้ประชาชน เข้าถึงข้อมูลได้โดยง่าย

2. กลยุทธ์ภายใต้ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาการจัดการทรัพยากรนันทนาการ ที่มีความสอดคล้องและเกี่ยวข้องกับการวิจัย ได้แก่

- พัฒนาแหล่งนันทนาการสู่มาตรฐานสากล

- พัฒนาระบบการบริหารจัดการสู่มาตรฐานสากล
- จัดหาแหล่งเงินทุน เพื่อสนับสนุนกิจการนันทนาการ

3. กลยุทธ์ภายใต้ยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาการบริหารจัดการนันทนาการ ที่มีความสอดคล้องและเกี่ยวข้องกับการวิจัย ได้แก่

- สร้างและพัฒนาเครือข่ายการดำเนินงานนันทนาการ ตั้งแต่ระดับพื้นที่ท้องถิ่น ประเทศ และนานาชาติ ให้มีความทันสมัย ประสิทธิภาพ และธรรมาภิบาล
- สร้างและพัฒนากระบวนการ การมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชน

10. สาระสำคัญของพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.2537 ที่เกี่ยวกับการกีฬาและนันทนาการ

จากข้อมูลของ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (2557) สามารถแสดงให้เห็นถึงสาระสำคัญของพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนารูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบล ได้ดังต่อไปนี้

องค์การบริหารส่วนตำบล

มาตรา 40 สภาตำบลที่มีรายได้โดยไม่รวมเงินอุดหนุนในปีงบประมาณที่ล่วงมาติดต่อกันสามปี เฉลี่ยไม่ต่ำกว่าปีละหนึ่งแสนห้าหมื่นบาท หรือตามเกณฑ์รายได้เฉลี่ยในวรรคสอง อาจจัดตั้งเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลได้ โดยทำเป็นประกาศของกระทรวงมหาดไทยและให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ในประกาศนั้นให้ระบุชื่อและเขตขององค์การบริหารส่วนตำบลไว้ด้วยการเปลี่ยนแปลงเกณฑ์รายได้เฉลี่ยของสภาตำบลตามวรรคหนึ่งให้ทำเป็นประกาศของกระทรวงมหาดไทยและให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา 43 องค์การบริหารส่วนตำบลมีฐานะเป็นนิติบุคคลและเป็นราชการบริหารส่วนท้องถิ่น

มาตรา 44 องค์การบริหารส่วนตำบลประกอบด้วยสภาองค์การบริหารส่วนตำบลและนายกองค์การบริหารส่วนตำบล

สภาองค์การบริหารส่วนตำบล

มาตรา 46 สภาองค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (1) ให้ความเห็นชอบแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อเป็นแนวทางในการบริหารกิจการขององค์การบริหารส่วนตำบล

นายกองค์การบริหารส่วนตำบล

มาตรา 59 นายองค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (1) กำหนดนโยบายโดยไม่ขัดต่อกฎหมาย และรับผิดชอบในการบริหารราชการขององค์การบริหารส่วนตำบลให้เป็นไปตามกฎหมาย นโยบาย แผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลข้อบัญญัติ ระเบียบ และข้อบังคับของทางราชการ

อำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล

มาตรา 66 องค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจหน้าที่ในการพัฒนาตำบลทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม

มาตรา 67 ภายใต้บังคับแห่งกฎหมาย องค์การบริหารส่วนตำบล มีหน้าที่ต้องทำในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล ดังต่อไปนี้

- (1) จัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก
- (2) รักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะ รวมทั้งกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล
- (3) ป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อ
- (4) ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
- (5) ส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม
- (6) ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ
- (7) คุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- (8) บำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น
- (9) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ทางราชการมอบหมายโดยจัดสรรงบประมาณหรือบุคลากรให้ตามความจำเป็นและสมควร

มาตรา 68 ภายใต้บังคับแห่งกฎหมาย องค์การบริหารส่วนตำบลอาจจัดทำกิจการในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล ดังต่อไปนี้

- (1) ให้มีน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค และการเกษตร
- (2) ให้มีและบำรุงไฟฟ้าหรือแสงสว่างโดยวิธีอื่น
- (3) ให้มีและบำรุงรักษาทางระบายน้ำ
- (4) ให้มีและบำรุงสถานที่ประชุม การกีฬา การพักผ่อนหย่อนใจและสวนสาธารณะ
- (5) ให้มีและส่งเสริมกลุ่มเกษตรกรและกิจการสหกรณ์
- (6) ส่งเสริมให้มีอุตสาหกรรมในครอบครัว
- (7) บำรุงและส่งเสริมการประกอบอาชีพของราษฎร
- (8) การคุ้มครองดูแลและรักษาทรัพย์สินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน

- (9) ทรัพย์สินจากทรัพย์สินขององค์การบริหารส่วนตำบล
- (10) ให้มีตลาด ท่าเทียบเรือ และท่าข้าม
- (11) กิจกรรมเกี่ยวกับการพาณิชย์
- (12) การท่องเที่ยว
- (13) การผังเมือง

รายได้และรายจ่ายขององค์การบริหารส่วนตำบล

มาตรา 82 องค์การบริหารส่วนตำบลอาจมีรายได้ ดังต่อไปนี้

- (1) รายได้จากทรัพย์สินขององค์การบริหารส่วนตำบล
- (2) รายได้จากสาธารณูปโภคขององค์การบริหารส่วนตำบล
- (3) รายได้จากกิจกรรมเกี่ยวกับการพาณิชย์ขององค์การบริหารส่วนตำบล
- (4) ค่าธรรมเนียม ค่าใบอนุญาต และค่าปรับ ตามที่จะมีกฎหมายกำหนดไว้
- (5) เงินและทรัพย์สินอื่นที่มีผู้อุทิศให้
- (6) รายได้อื่นตามที่รัฐบาลหรือหน่วยงานของรัฐจัดสรรให้
- (7) เงินอุดหนุนจากรัฐบาล
- (8) รายได้อื่นตามที่จะมีกฎหมายกำหนดให้เป็นขององค์การบริหารส่วนตำบล

มาตรา 84 รายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบล ให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องเสียภาษีโดยการตราเป็นพระราชกฤษฎีกาตามประมวลรัษฎากร

มาตรา 85 องค์การบริหารส่วนตำบลอาจมีรายจ่าย ดังต่อไปนี้

- (1) เงินเดือน
- (2) ค่าจ้าง
- (3) เงินค่าตอบแทนอื่น ๆ
- (4) ค่าใช้สอย
- (5) ค่าวัสดุ
- (6) ค่าครุภัณฑ์
- (7) ค่าที่ดิน สิ่งก่อสร้าง และทรัพย์สินอื่น ๆ
- (8) ค่าสาธารณูปโภค
- (9) เงินอุดหนุนหน่วยงานอื่น
- (10) รายจ่ายอื่นใดตามข้อผูกพัน หรือตามที่มีกฎหมายหรือระเบียบของกระทรวง

มหาดไทยกำหนดไว้

การกำกับดูแลองค์การบริหารส่วนตำบล

มาตรา 92 หากปรากฏว่านายกองค์การบริหารส่วนตำบล รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบล หรือรองประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบล กระทำการฝ่าฝืนต่อความสงบเรียบร้อยหรือสวัสดิภาพของประชาชน หรือละเลยไม่ปฏิบัติตามหรือปฏิบัติการไม่ชอบด้วยอำนาจหน้าที่ ให้นายอำเภอดำเนินการสอบสวนโดยเร็วในกรณีที่ผลการสอบสวนปรากฏว่านายกองค์การบริหารส่วนตำบล รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบล หรือรองประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบล มีพฤติการณ์ตามวรรคหนึ่งจริง ให้นายอำเภอเสนอให้ผู้ว่าราชการจังหวัดสั่งให้บุคคลดังกล่าวพ้นจากตำแหน่ง ทั้งนี้ ผู้ว่าราชการจังหวัดอาจดำเนินการสอบสวนเพิ่มเติมด้วยก็ได้คำสั่งของผู้ว่าราชการจังหวัดให้เป็นที่สุด

11. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยภายในประเทศ

จักรพันธ์ ชูบโรสง (2552) ได้ทำการวิจัย เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการดำเนินงานด้านกีฬาของเทศบาลในประเทศไทย และเปรียบเทียบปัญหาการดำเนินงานด้านกีฬาของเทศบาลในประเทศไทย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นายกเทศมนตรีและพนักงานผู้รับผิดชอบด้านกีฬาของเทศบาล ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือ จำนวน 456 คน และใช้แบบสัมภาษณ์เป็นเครื่องมือ จำนวน 9 คน ผลการศึกษาพบว่า เทศบาลมีสภาพการดำเนินงานด้านกีฬาอยู่ในเกณฑ์ดีและมีปัญหาการดำเนินงานด้านกีฬาของเทศบาลอยู่ในระดับน้อย ทั้งนี้ยังมีปัญหาการดำเนินงานด้านกีฬาในทุกด้านที่แตกต่างกันระหว่างเทศบาลนคร เทศบาลเมือง และเทศบาลตำบล แต่อย่างไรก็ตาม เทศบาลยังมีปัญหาในด้านสถานที่วัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกด้านกีฬาและการออกกำลังกายที่เทศบาลจะต้องปรับปรุงและพัฒนาต่อไป

นุชรา แสงสุข (2552) ได้ทำการวิจัยแนวทางการจัดกิจกรรมนันทนาการในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตปริมณฑลกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากศูนย์พัฒนาเด็กเล็กฯ จำนวน 9 แห่งในเขตปริมณฑลกรุงเทพมหานคร โดยใช้แบบสอบถามความคิดเห็นผู้ปกครองของเด็กเล็ก จำนวน 450 คน ใช้แบบสัมภาษณ์หัวหน้าศูนย์พัฒนาเด็กเล็กฯ จำนวน 9 คน และแบบสำรวจสถานที่ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กฯ และนำข้อมูลทั้งหมดมาร่วมวิพากษ์หาแนวทางการจัดกิจกรรมนันทนาการในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กฯ โดยใช้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน ผลการวิจัยพบว่า ผู้ปกครองมีความเห็นเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการเด็กเล็กในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กฯ โดยรวมอยู่ในระดับ มากที่สุด เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นของผู้ปกครอง จำแนกตามเพศและอายุ พบว่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทุกด้าน เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในด้านการจัดกิจกรรมที่พัฒนาด้านร่างกาย ทั้งนี้แนวทางการจัดกิจกรรมนันทนาการในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กฯ ประกอบด้วย การจัดกิจกรรมนันทนาการเพื่อส่งเสริมพัฒนาการเด็กเล็กตามความคิดเห็นของผู้ปกครอง การดำเนินงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กฯ ในลักษณะของอาคารสถานที่และการจัดกิจกรรมนันทนาการในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กฯ โดยแบ่งออกเป็น ด้านเวลา ด้านสถานที่ ด้านอุปกรณ์ ด้านผู้นำ ด้านผู้เข้าร่วม และด้านความปลอดภัยในการจัดกิจกรรมนันทนาการ

กฤตกัญญา คชรินทร์ (2557) ได้ทำการวิจัย เพื่อศึกษาแนวทางการจัดการกิจกรรมนันทนาการสำหรับประชาชนภายในบริเวณสนามกีฬาระดับอำเภอ โดยเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนที่เข้ามาใช้บริการภายในสนามกีฬาระดับอำเภอด้วยแบบสอบถาม และใช้แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งมีโครงสร้างกับเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานภายในสนามกีฬาระดับอำเภอ และจัดประชุมกลุ่มย่อย

เพื่อหาข้อสรุปแนวทางการจัดการกิจกรรมนันทนาการสำหรับประชาชนภายในบริเวณสนามกีฬา ระดับอำเภอ ผลการวิจัยพบว่า แนวทางการจัดการกิจกรรมนันทนาการภายในสนามกีฬาระดับอำเภอ ใช้หลัก 5M's ได้แก่ บุคลากร การเงินและงบประมาณ วัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก บริหารจัดการ และการดัดแปลงให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ ทั้งนี้ความต้องการประกอบกิจกรรม นันทนาการในสนามกีฬาระดับอำเภอสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ กิจกรรมพัฒนาสุขภาพและสมรรถภาพ ทางกาย เกมกีฬา และกีฬาเพื่อการแข่งขัน และความต้องการเข้าร่วม 2-3 ครั้งต่อสัปดาห์

มรกต สมบัติศิลป์ (2557) ได้ทำการวิจัย เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความต้องการกิจกรรม นันทนาการ การออกกำลังกายและกีฬาเพื่อสุขภาพของผู้ใช้บริการในลานกีฬา กรุงเทพมหานคร ระหว่างเพศและช่วงอายุ โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลกับกลุ่มผู้บริการ ลานกีฬา จำนวน 400 คน โดยแบ่งเป็นเพศชาย จำนวน 200 คนและเพศหญิง จำนวน 200 คน ผลการวิจัย พบว่า ความต้องการด้านอุปกรณ์ อยู่ในระดับ มากที่สุดทุกประเด็น ความต้องการด้าน กิจกรรม อยู่ในระดับ มากที่สุด ยกเว้นรายข้อการจัดการแข่งขันกีฬาแต่ละชนิดที่ผู้บริการสนใจ และความสม่ำเสมอของการจัดกิจกรรมภายในลานกีฬา อยู่ในระดับ มาก ความต้องการด้านสิ่งอำนวยความสะดวก อยู่ในระดับ มาก ยกเว้นรายข้อ จำนวนสิ่งอำนวยความสะดวก อยู่ในระดับ มากที่สุด ความต้องการด้านสถานที่ ด้านการบริหารจัดการ และด้านบุคลากร อยู่ในระดับ มากทุกประเด็น โดยที่เพศชายและเพศหญิงมีความต้องการกิจกรรมนันทนาการ การออกกำลังกายและกีฬาเพื่อสุขภาพ ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ผู้บริการที่มีช่วงอายุแตกต่างกันมีความ ต้องการกิจกรรมนันทนาการ การออกกำลังกายและกีฬาเพื่อสุขภาพ แตกต่างกัน ในด้านสถานที่ กิจกรรม การบริหารจัดการและสิ่งอำนวยความสะดวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

งานวิจัยต่างประเทศ

Finch et al. (2009) ได้ศึกษาถึงนโยบายความปลอดภัยและแนวปฏิบัติของสิ่งอำนวยความสะดวกนอกประสงค์ด้านนันทนาการในชุมชน โดยศึกษาในพื้นที่นอกการสำรวจความปลอดภัยของสิ่งอำนวยความสะดวกด้านนันทนาการนอกประสงค์ ผู้จัดการและเจ้าหน้าที่จากสี่พื้นที่ในรัฐวิคตอเรีย ประเทศออสเตรเลีย เป็นผู้มีส่วนร่วมในการสัมภาษณ์แบบกึ่งมีโครงสร้าง ผลการวิจัยพบว่า มาตรการป้องกันการบาดเจ็บส่วนใหญ่จำเป็นต้องใช้กับเจ้าหน้าที่หรือผู้ใช้โรงยิมและสระว่ายน้ำ เพื่อเปลี่ยนพฤติกรรมของพวกเขา ความตระหนักถึงมาตรฐานความปลอดภัยจะสูงขึ้นสำหรับบางพื้นที่ เช่น กีฬาทางน้ำ สถานดูแลเด็ก และจะสูงกว่า เช่น ห้องยิม ห้องกิจกรรมออกกำลังกายแบบกลุ่ม กลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลักเชื่อในการโฆษณาและแหล่งข้อมูลของผู้ผลิตมากกว่าการฝึกปฏิบัติที่ดี ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการรายงานความปลอดภัยในพื้นที่นอกการสำรวจ แบ่งออกเป็นสามประเภท คือ

1.ปัจจัยภายใน เช่นการฝึกอบรม วัฒนธรรม 2.ปัจจัยภายนอก เช่น สภาพอากาศ การเปลี่ยนแปลงทางด้านประชากรศาสตร์ และ3.ปัจจัยด้านการกำกับดูแล เช่น ประกันภัย มาตรฐานอุตสาหกรรม สรุปได้ว่า ความสามารถในการเข้าถึงมาตรฐานความปลอดภัยอุตสาหกรรมนั้น เท่าเทียมกันบนพื้นฐานของหลักการส่งเสริมสุขภาพและมุมมองด้านสุขภาพของประชาชนที่เชื่อมโยงกับการป้องกันการบาดเจ็บ การได้รับการฝึกอบรมเป็นสิ่งจำเป็นที่สะท้อนให้เห็นถึงความสำคัญของสุขภาพ/การบาดเจ็บ สมรรถภาพกาย/นันทนาการ และการเชื่อมโยงระบบการประกันภัยควรมีการปรับปรุงเพื่อให้แน่ใจว่าสอดคล้องแนวทางการพัฒนาความปลอดภัยอย่างยั่งยืน

Grieve and Sherry (2012) ได้ศึกษาถึงผลประโยชน์ชุมชนจากสิ่งอำนวยความสะดวกหลักทางด้านกีฬา กรณีศึกษาศูนย์กีฬานานาชาติตาเรบิน โดยมีวัตถุประสงค์ของการวิจัย คือ การตรวจสอบผลประโยชน์ที่ชุมชนได้รับจากการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกทางการกีฬาแห่งใหม่ กรณีศึกษาศูนย์กีฬานานาชาติตาเรบิน เมลเบิร์น ออสเตรเลีย และตรวจสอบการรับรู้ของชุมชนเพื่อแสดงให้เห็นว่าสถานที่เหล่านั้นนำผลประโยชน์มาให้ชุมชน โดยการสัมภาษณ์ ทั้งผู้ใช้และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย จากการสร้างศูนย์กีฬา ข้อมูลที่ได้นำมาวิเคราะห์ในเชิงคุณภาพ ระบุเหตุการณ์ที่เฉพาะเจาะจงและเขียนเป็นแนวคิดเพื่อระบุรูปแบบที่ได้รับอิทธิพล อย่างผลกระทบทางสังคมและจิตใจ ผลกระทบต่อทัศนวิสัยและภาพลักษณ์ของชุมชน และผลกระทบต่อการพัฒนาและการเมืองในชุมชน ผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่าจากมุมมองของผู้ใช้บริการนั้น ศูนย์กีฬาให้ผลประโยชน์ที่ไม่เน้นทางด้านเศรษฐกิจอยู่หลายประการ เช่น สามารถเข้าถึงได้ สร้างการมีส่วนร่วมและประสบความสำเร็จ ผู้ใช้ส่วนใหญ่ยังระบุว่าการพัฒนาขึ้นของศูนย์กีฬาได้ส่งผลในเชิงบวกเกี่ยวกับความสามารถทางกีฬาของพวกเขา รวมทั้งการกีฬาในชุมชน และประสบการณ์การเล่นกีฬาด้วย

Misener and Doherty (2013) ได้ทำการศึกษาถึงความเข้าใจเกี่ยวกับปริมาณที่สามารถรับได้ผ่านกระบวนการและผลลัพธ์ของความสัมพันธ์ระหว่างองค์กรในองค์กรกีฬาชุมชนที่ไม่แสวงหาผลกำไร การมีส่วนร่วมในความสัมพันธ์กับองค์กรอื่นๆ เป็นวิธีหนึ่งของชุมชนที่ไม่แสวงหากำไร ซึ่งในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างองค์กรนั้นเป็นหนทางหนึ่งในการที่จะได้รับทรัพยากรที่จำเป็น องค์ความรู้และประโยชน์ในเชิงสังคมอื่นๆ ในขณะที่กำลังดำเนินการเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์สาธารณะที่สำคัญรวมทั้งการสร้างความแน่นแฟ้นต่อกันขององค์กรกีฬาชุมชนที่ไม่แสวงหาผลกำไร โดยการศึกษาครั้งนี้ทำการสำรวจกระบวนการและผลลัพธ์ ของความสัมพันธ์ต่อกันระหว่างองค์กร ภายในองค์กรกีฬาชุมชนที่ไม่แสวงหาผลกำไร โดยอาศัยการสัมภาษณ์แบบกึ่งมีโครงสร้างกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้บริหารสูงสุดขององค์กร จำนวน 20 คน ผลการวิจัย พบว่า ความสัมพันธ์ของกระบวนการที่สำคัญอันรวมถึงความไว้วางใจ ความสอดคล้อง ความสมดุล และการมีส่วนร่วม ซึ่งนับว่าเป็นทักษะในการบริหารจัดการที่มีความเฉพาะเจาะจง นอกจากนี้ยังพบว่า ความสัมพันธ์นั้นส่งผลกระทบต่อองค์กรกีฬาชุมชน

ที่ไม่แสวงหาผลกำไรผ่านการอนุมัติให้มีการปรับปรุงโปรแกรม คุณภาพการให้บริการ และการดำเนินงาน รวมทั้งเสริมสร้างสถานภาพของชุมชนอีกด้วย

Carmichael and McCole (2014) ได้ทำการศึกษาถึงความเข้าใจเกี่ยวกับแรงจูงใจของพันธมิตรที่มีศักยภาพในการพัฒนาศูนย์นันทนาการสาธารณะกลางแจ้ง ในเขตชุมชนเมือง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อทำความเข้าใจมากขึ้นเรื่องแรงจูงใจขององค์กรต่างๆ ในการสร้างความร่วมมือในเรื่องของการพัฒนาและการปฏิบัติงานของศูนย์นันทนาการกลางแจ้งของสำนักงานว่ากรมมิชิแกน ผ่านการศึกษาทฤษฎีความคาดหวังและทฤษฎีการแลกเปลี่ยนทางสังคม โดยอาศัยการสัมภาษณ์แบบกึ่งมีโครงสร้างกับผู้สนับสนุนหลักที่มีศักยภาพหลายแห่ง ผลการศึกษาพบว่า ผลประโยชน์ที่คาดหวังกันอย่างแพร่หลายของการให้ความร่วมมือ คือ การปรากฏของสถานที่ที่อยู่ในบริเวณใกล้เคียงอย่างมีความหลากหลาย โดยประชากรในเมืองเป็นผู้ควบคุมรายการกิจกรรมกลางแจ้งต่างๆ นอกจากนี้รูปแบบที่เกิดขึ้นจากผลประโยชน์ที่คาดหวังไว้มาจาก (รวมทั้งเงินสมทบ) ความร่วมมือตามประเภทของแต่ละองค์กรที่ให้สัมภาษณ์ข้อมูลเชิงลึก ด้านแรงจูงใจในองค์กรที่จะมีการทำงานร่วมกันบนพื้นฐานของทั้งสองกรอบทฤษฎีนั้น ช่วยให้ผู้ใช้บริการด้านการพักผ่อนหย่อนใจสามารถสร้างเกณฑ์การคัดเลือกที่เหมาะสมกับพันธมิตรและสร้างกลยุทธ์ในการมีส่วนร่วมของพวกเขาในโครงการความร่วมมือเพื่อเสริมสร้างการมีส่วนร่วมกับกิจกรรมกลางแจ้ง

จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยจึงสรุปได้ว่า ในการศึกษาวิจัยเพื่อให้เกิดการพัฒนาในรูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบล จะเป็นประโยชน์ต่อประชาชนโดยรวมของประเทศที่กำลังประสบกับปัญหาด้านสุขภาพทางร่างกายและจิตใจ ด้วยสถานการณ์ของโลกยุคปัจจุบันที่มีความเจริญก้าวหน้า ส่งผลให้ประชาชนก้าวตามอย่างไม่มีควมระมัดระวังเท่าที่ควร จึงจำเป็นที่จะต้องอาศัยกระบวนการและเครื่องมือด้านการบริหารจัดการร่วมกับเนื้อหาทางการกีฬาเพื่อมวลชนและนันทนาการ ประกอบกับการดำเนินการให้บริการสาธารณะของหน่วยงานภาครัฐส่วนท้องถิ่น ที่มีความใกล้ชิดกับประชาชนในชุมชน เพื่อเป็นการส่งเสริมสุขภาพของประชาชนให้ดีขึ้นทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ จนสามารถดำรงสุขภาพทางจิตใจอย่างแจ่มใส ภายใต้อสภาพร่างกายอย่างสมบูรณ์ แข็งแรง ก่อให้เกิดการพัฒนาบุคลากรของประเทศชาติต่อไป

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การศึกษาวิจัยเพื่อให้เกิดการพัฒนาารูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบลนั้น ผู้วิจัยทำการศึกษาหลักการ แนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบของ Willer (1986) และการตรวจสอบรูปแบบของ Eisner (1976)

2. แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการ อันประกอบไปด้วย

2.1 แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการองค์กร ในส่วนของทฤษฎีเชิงระบบ (Systems Theory) ของ (Chelladurai, 2009; Daft, 2010) และแนวคิดการจัดการสโมสรกีฬา (Sports Club Management) ของ Robinson (2010)

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับทรัพยากรในการจัดการ ในส่วนของ Human, Financial, Material, Information, Technology and Contexts (Chelladurai, 2009; Daft, 2010; สมคิด บางโม, 2552)

2.3 แนวคิดเกี่ยวกับกระบวนการจัดการ ในส่วนของ Planning, Organizing, Leading, Controlling and Evaluating) (Chelladurai, 2009; Daft, 2010; Deming, 2000; Fayol, 1949; Gulick & Urwick, 1937)

3. แนวคิดเกี่ยวกับส่วนประสมทางการตลาด ในส่วนของแนวคิด (4C) ของ Lauterborn (1990) และแนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจ ของ Maslow (1970) และ Kotler (1997)

4. แนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยภายในองค์กร (The 7-S Framework) ของ Mckinsey (2016) และแนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยภายนอกองค์กร (PEST Analysis) ของ Aguilar (1967)

5. แนวคิดเกี่ยวกับธรรมาภิบาล (Good Governance) ของ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) (2552)

6. แนวคิดเกี่ยวกับการกีฬา ในส่วนของการกีฬาเพื่อมวลชน (Sport for all) ของ International Olympic Committee (2014) และแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 6 (พ.ศ.2560 - 2564) (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2560)

7. แนวคิดเกี่ยวกับการนันทนาการ ของ สมบัติ กาญจนกิจ (2557) และ เทพประสิทธิ์ กุลธวัชวิชัย (2556) รวมถึงการจัดโปรแกรมนันทนาการ (Leisure Programming) ของ Edginton et al. (1989) และร่างแผนพัฒนานันทนาการแห่งชาติ ฉบับที่ 3 (พ.ศ.2560 - 2564) (กรมพลศึกษา, 2560)

จากแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาวิจัยดังกล่าวข้างต้น สามารถนำมาประยุกต์ให้เป็นกรอบแนวคิดในศึกษาวิจัย เพื่อให้เกิดการพัฒนาารูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการ

องค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งแสดงให้เห็นในรูปแบบของแผนภูมิภาพกรอบแนวคิดในการวิจัย เรื่อง การพัฒนารูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบล ได้ตั้งรูปภาพที่ 3

รูปภาพที่ 3 กรอบแนวคิดในการวิจัย เรื่อง การพัฒนารูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการ องค์การบริหารส่วนตำบล

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบล ใช้วิธีดำเนินการวิจัยแบบผสม (Mixed Methods) ซึ่งประกอบด้วย การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) และการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยมีรายละเอียดแบ่งเป็น 4 ขั้นตอน ตามลำดับ ดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 วิเคราะห์ สังเคราะห์ แนวคิดและทฤษฎี เพื่อให้ได้มาซึ่งองค์ประกอบและปัจจัยในการพัฒนารูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบล

ในขั้นตอนที่ 1 ผู้วิจัยทำการ ศึกษา ค้นคว้า วิเคราะห์ และสังเคราะห์ แนวคิด ทฤษฎี ข้อเท็จจริง และข้อมูลที่เกี่ยวข้อง จากแหล่งข้อมูลที่เป็นสื่อสิ่งพิมพ์ ทั้งเอกสารและงานวิจัย และจากสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ทั้งของประเทศไทยและของต่างประเทศ เพื่อเพื่อให้ได้มาซึ่งองค์ประกอบและปัจจัยในการพัฒนารูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบล

ผู้วิจัยทำการตรวจสอบความน่าเชื่อถือของผลการวิเคราะห์ข้อมูล ด้วยวิธีการตรวจสอบแบบสามเส้า (Triangulation) โดยทำการตรวจสอบข้อมูลตามหลักการของ (Denzin, 2006; ชายโพธิ์สีดา, 2556) ซึ่งในการวิเคราะห์ข้อมูลที่เก็บรวบรวมมาจากกระบวนการวิจัยในขั้นตอนที่ 1 นั้น ผู้วิจัยได้ทำการตรวจสอบความน่าเชื่อถือของข้อมูล ด้วยวิธีการตรวจสอบแบบสามเส้าด้านข้อมูล (Data Triangulation) กล่าวคือ ข้อมูลประเภทเดียวกัน ที่เก็บรวบรวมได้จากแหล่งที่มีความแตกต่างกันนั้น มีผลสรุปที่มีความเหมือนหรือแตกต่าง หรือยืนยันหรือขัดแย้งกันหรือไม่ อย่างไม่

จากนั้น ผู้วิจัยนำองค์ประกอบและปัจจัยที่ได้จากการสังเคราะห์ ไปร่างกรอบแนวคิดในการวิจัย และนำร่างกรอบแนวคิดในการวิจัย ไปปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาหลักและอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม เพื่อปรับปรุงพัฒนาให้เป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย (Conceptual Framework) ที่สมบูรณ์เพื่อใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้

เมื่อผู้วิจัยมีกรอบแนวคิดในการวิจัยแล้ว จึงดำเนินการศึกษาในขั้นตอนต่อไป โดยให้ความสำคัญกับการศึกษาสภาพ ปัญหา พฤติกรรมการใช้บริการและความต้องการที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนารูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบล

ขั้นตอนที่ 2 ศึกษาสภาพ ปัญหา พฤติกรรมการใช้บริการและความต้องการที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนารูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อกำหนดร่างรูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบล

ในขั้นตอนที่ 2 ผู้วิจัยทำการศึกษาวิจัยในส่วนของสภาพ ปัญหา พฤติกรรมการใช้บริการและความต้องการที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนารูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบล โดยใช้การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) และการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) และทำการศึกษาวิจัยในพื้นที่ 4 ภูมิภาคของประเทศไทย เพื่อนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาในขั้นตอนนี้ มากำหนดเป็นร่างรูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งมีรายละเอียดการดำเนินการวิจัย ดังต่อไปนี้

2.1 การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านการกีฬาและนันทนาการในชุมชนท้องถิ่น โดยมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

2.1.1 ผู้ให้ข้อมูลหลัก (Key Informants) ในการศึกษาสภาพและปัญหาในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล เกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านการกีฬาและนันทนาการในชุมชนท้องถิ่น คือ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholders) ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนารูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) และอยู่ในพื้นที่การดำเนินงานของ อบต. จำนวน 5 ประเภท ซึ่งมีคุณลักษณะและคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้

2.1.1.1 ผู้บริหาร อบต. อันได้แก่ ปลัด อบต. หรือ นายก อบต. ที่มีประสบการณ์ในการดำเนินงานด้านการส่งเสริมการกีฬาและนันทนาการในชุมชนท้องถิ่น และดำรงตำแหน่งหรือเคยดำรงตำแหน่งมาแล้ว ไม่น้อยกว่า 2 ปี

2.1.1.2 เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานใน อบต. ที่มีประสบการณ์ในการดำเนินงานด้านการส่งเสริมการกีฬาและนันทนาการในชุมชนท้องถิ่น และปฏิบัติหน้าที่ใน อบต. มาแล้ว ไม่น้อยกว่า 2 ปี

2.1.1.3 ประชาชนผู้อาศัยอยู่ในเขต อบต. ซึ่งเป็นผู้ที่ออกกำลังกาย เล่นกีฬา หรือประกอบกิจกรรมนันทนาการภายในบริเวณพื้นที่ของ อบต. และมีภูมิลำเนาอยู่ในบริเวณพื้นที่ของ อบต. ไม่น้อยกว่า 2 ปี

2.1.1.4 เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานภาครัฐและเอกชนต่างๆ ภายในพื้นที่ อบต. ที่เกี่ยวข้องกับกีฬาและนันทนาการ เช่น โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล โรงเรียน และผู้ประกอบการเอกชนที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเป็นผู้ดำเนินงานตามภารกิจของหน่วยงานเป็นหลัก แต่มีการ

ดำเนินงานสนับสนุน ส่งเสริมด้านการกีฬาและนันทนาการในชุมชนท้องถิ่นตามวาระโอกาส และปฏิบัติหน้าที่ในหน่วยงานที่ตั้งอยู่ในบริเวณพื้นที่ อบต. มาแล้ว ไม่น้อยกว่า 2 ปี

2.1.1.5 ผู้เป็นสมาชิกเครือข่ายภาคประชาชนในพื้นที่ อบต. ที่เกี่ยวข้องกับ กีฬาและนันทนาการ เช่น ชมรมออกกำลังกาย และชมรมผู้สูงอายุ เป็นต้น ซึ่งเป็นสมาชิกที่เข้าร่วม กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการกีฬาและนันทนาการของเครือข่ายเป็นประจำ และมีสถานะของสมาชิก ภาพมาแล้วไม่น้อยกว่า 1 ปี

2.1.2 ผู้วิจัยเลือกพื้นที่ในการเก็บข้อมูล โดยอาศัยหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

2.1.2.1 เลือกจาก อบต. ที่เป็นตัวอย่างที่ดีในการดำเนินงานด้านการส่งเสริม การกีฬาและนันทนาการในชุมชน จำนวน 2 แห่ง จาก 4 ภูมิภาคของประเทศไทย โดย อบต. ที่เป็น ตัวอย่างที่ดี หมายถึง อบต. ที่มีผลการดำเนินงานด้านกีฬาและนันทนาการในเชิงประจักษ์ หรือได้รับการ รับรองหรือรางวัล จากกิจกรรมหรือโครงการด้านการส่งเสริมกีฬาและนันทนาการ ขององค์กร ภาครัฐระดับประเทศ เช่น การจัดการประกวด การจัดการแข่งขัน การยกย่องเชิดชูเกียรติ ฯลฯ (ในที่นี้เรียกแทน อบต. ประเภทนี้ว่า อบต. ประเภท ก.)

2.1.2.2 เลือกจาก อบต. ที่ไม่มีศักยภาพเพียงพอในการดำเนินงานด้านการ ส่งเสริมการกีฬาและนันทนาการในชุมชน จำนวน 2 แห่ง จากอีก 2 ภูมิภาคที่เหลือ โดย อบต. ที่ไม่มี ศักยภาพเพียงพอ หมายถึง อบต. ที่ไม่มีผลการดำเนินงานด้านกีฬาและนันทนาการในเชิงประจักษ์ และไม่เคยส่งผลงานเข้าร่วม เพื่อให้ได้มาซึ่งการรับรองหรือรางวัล จากกิจกรรมหรือโครงการด้านการ ส่งเสริมกีฬาและนันทนาการ ขององค์กรภาครัฐระดับประเทศ เช่น การจัดการประกวด การจัดการ แข่งขัน การยกย่องเชิดชูเกียรติ ฯลฯ (ในที่นี้เรียกแทน อบต. ประเภทนี้ว่า อบต. ประเภท ข.)

โดยในแต่ละพื้นที่ อบต. จำนวนทั้งหมด 4 แห่งนั้น ผู้วิจัยทำการเลือกผู้ให้ข้อมูลหลัก ด้วยการเริ่มต้นเก็บข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลหลักประเภท ผู้บริหาร อบต. ก่อน ซึ่งผู้วิจัยสามารถระบุ ตัวบุคคลได้ด้วยตำแหน่งของโครงสร้างองค์กรของ อบต. จากนั้นจึงสอบถามผู้บริหาร อบต. ที่ได้ ทำการเก็บข้อมูล โดยชี้แจงคุณลักษณะและคุณสมบัติของผู้ให้ข้อมูลหลักประเภทอื่นที่ได้กำหนด ไว้แล้ว เพื่อให้ได้มาซึ่งการแนะนำและเชื่อมโยงไปสู่การระบุตัวบุคคลผู้ให้ข้อมูลหลักในประเภทที่เหลือ

ดังนั้น ทำให้ได้จำนวน อบต. รวมทั้งหมด 4 แห่ง แต่ละแห่งผู้วิจัยเลือกผู้ให้ข้อมูล หลักที่มีคุณลักษณะและคุณสมบัติตั้งที่ระบุไว้ข้างต้น 5 ประเภท จำนวนประเภทละ 1 คน ทำให้ได้จำนวน ผู้ให้ข้อมูลหลักจากทั้ง 4 ภูมิภาค รวมทั้งสิ้นเท่ากับ 20 คน

2.1.3 ผู้วิจัยใช้วิธีการเก็บข้อมูล ด้วยการสัมภาษณ์เชิงลึก (In - depth Interview) กับผู้ให้ข้อมูลหลักที่ผู้วิจัยได้ทำการเลือกด้วยคุณลักษณะและคุณสมบัติดังกล่าวข้างต้น รวมทั้งสิ้น จำนวน 20 คน

2.1.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

2.1.4.1 ผู้วิจัยทำการติดต่อประสานงานกับหน่วยงานของผู้ให้ข้อมูลหลักหรือผู้ให้ข้อมูลหลักโดยตรง โดยมีหนังสือราชการขอความอนุเคราะห์เป็นผู้ให้ข้อมูลหลักในการวิจัย จากคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เพื่อขออนุญาตสัมภาษณ์เชิงลึก (In - depth Interview)

2.1.4.2 ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์ด้วยตนเอง รวมทั้งทำการบันทึกเสียงการสัมภาษณ์ และจดบันทึกประเด็นหลักที่ได้จากการสัมภาษณ์ โดยอาศัยกรอบแนวคิดในการวิจัย ซึ่งมีรายละเอียดการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

2.1.4.2.1 อบต. ประเภท ก. แห่งที่ 1 เก็บรวบรวมข้อมูล ณ ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลนาตาล อำเภอนาดูน จังหวัดอุบลราชธานี (ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ) เมื่อวันที่ 16 มกราคม 2560 เวลาระหว่าง 09.00 - 12.00 น.

2.1.4.2.2 อบต. ที่ประเภท ก. แห่งที่ 2 เก็บรวบรวมข้อมูล ณ ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านหลุม อำเภอเมือง จังหวัดสุโขทัย (ภาคเหนือ) เมื่อวันที่ 11 มกราคม 2560 เวลาระหว่าง 09.00 - 12.00 น.

2.1.4.2.3 อบต. ประเภท ข. แห่งที่ 1 เก็บรวบรวมข้อมูล ณ ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลกำแพงแสน อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม (ภาคกลาง) เมื่อวันที่ 12 มกราคม 2560 เวลาระหว่าง 09.00 - 12.00 น.

2.1.4.2.4 อบต. ประเภท ข. แห่งที่ 2 เก็บรวบรวมข้อมูล ณ ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลศรีวิชัย อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี (ภาคใต้) เมื่อวันที่ 18 มกราคม 2560 เวลาระหว่าง 09.00 - 12.00 น.

2.1.5 การวิเคราะห์ข้อมูลและการตรวจสอบความน่าเชื่อถือของผลการวิเคราะห์ข้อมูล

2.1.5.1 ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์เชิงลึก (In - depth Interview) ผู้วิจัยทำการถอดความจากเครื่องบันทึกเสียงให้เป็นข้อความ และทำการวิเคราะห์และตีความข้อมูลเชิงคุณภาพตามหลักการของ (เบญจา ยอดดำเนิน-เอ็ดดิกจ์ และ กาญจนา ตั้งชลทิพย์, 2552) ดังนี้

2.1.5.1.1 อ่านและจับประเด็น คือ อ่านข้อมูลดิบอย่างละเอียด จนกระทั่งเข้าใจและจับประเด็นหลักๆ ได้

2.1.5.1.2 เปลี่ยนประเด็นเป็นรหัส คือ เปลี่ยนประเด็นหลักเท่านั้นให้เป็นรหัส (หรือสาระโดยสรุปของแต่ละข้อความ) ไว้ท้ายข้อความ

2.1.5.1.3 จัดกลุ่มข้อมูล คือ แยกแยะจัดกลุ่มข้อมูล รวมทั้งเชื่อมโยงข้อมูลที่สามารถจับกลุ่มสาระ (ความหมาย) หรือแนวคิด (Concept) ได้

2.1.5.1.4 เชื่อมโยงแนวคิด คือ เชื่อมโยงแนวคิดต่างๆ เข้าด้วยกัน เพื่อหาแบบแผน ความสัมพันธ์/แนวเรื่อง (Theme) หรือปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้น

2.1.5.1.5 ขยายความเชื่อมโยง คือ ขยายขอบข่ายของความเชื่อมโยง เพื่อให้เห็นภาพรวมของเรื่องหรือปรากฏการณ์ที่ศึกษา

2.1.5.1.6 หาความหมาย คือ ตีความและหาความหมาย หรือคำอธิบาย ของแบบแผนความสัมพันธ์/ปรากฏการณ์เหล่านั้น

2.1.5.1.7 หาข้อสรุป คือ หาข้อสรุปที่เป็นสาระหลักของผลการวิเคราะห์ ตีความ และการหาความหมาย

2.1.5.2 ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ตามหลักการของ Crabtree and Miller (1999) โดยทำการอ่านจับประเด็น จับใจความ เพื่อให้ได้เนื้อหา (ความหมาย) จัดกลุ่มความหมาย หาแบบแผน เชื่อมโยงแบบแผนต่างๆ เข้าด้วยกัน เก็บข้อมูลและวิเคราะห์เพิ่มเติม จนแสดงความสัมพันธ์ และตอบคำถามวิจัยได้ชัดเจน และทำการ นำเสนอข้อมูลในรูปแบบความเรียง

2.1.5.3 ผู้วิจัยทำการตรวจสอบความน่าเชื่อถือของผลการวิเคราะห์ข้อมูล ด้วยวิธีการตรวจสอบแบบสามเส้า (Triangulation) โดยทำการตรวจสอบข้อมูลตามหลักการของ (Denzin, 2006; ชาย โพรธิสิตา, 2556) ซึ่งในการวิเคราะห์ข้อมูลที่เก็บรวบรวมมาจากกระบวนการวิจัย ในขั้นตอนที่ 2 การวิจัยเชิงคุณภาพนั้น ผู้วิจัยได้ทำการตรวจสอบความน่าเชื่อถือของข้อมูล ด้วยวิธีการตรวจสอบแบบสามเส้าด้านข้อมูล (Data Triangulation) กล่าวคือ ข้อมูลประเภทเดียวกัน ที่เก็บรวบรวมได้จากบุคคล สถานที่ และเวลาที่แตกต่างกันนั้น มีผลสรุปที่มีความเหมือนหรือแตกต่าง หรือยืนยันหรือขัดแย้งกันหรือไม่ อย่างไร

2.2 การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) เพื่อศึกษาพฤติกรรมการใช้บริการ และความต้องการของประชาชนในการได้รับบริการเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านการกีฬาและนันทนาการ ในชุมชนท้องถิ่น จากองค์การบริหารส่วนตำบล โดยมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

2.2.1 นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาสภาพและปัญหา ด้วยวิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก (In - depth Interview) มาวิเคราะห์ร่วมกับการปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อจัดกลุ่มข้อมูลที่ได้จากการศึกษาตามกรอบแนวคิดในการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎีด้านทรัพยากรในการบริหารจัดการ ส่วนประสมทางการตลาด กระบวนการบริหารจัดการ และธรรมาภิบาล

จากนั้นนำข้อมูลที่ได้จากการสังเคราะห์ไปใช้ในการพัฒนาสร้างเครื่องมือเป็นแบบสอบถามความต้องการของประชาชนในการได้รับบริการเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านการกีฬาและนันทนาการในชุมชนท้องถิ่น ให้มีความสอดคล้องกับสภาพและปัญหาที่เกิดขึ้นจริงตามข้อมูลที่ได้ทำการเก็บรวบรวมมาจากการวิจัยเชิงคุณภาพในเบื้องต้น

2.2.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.2.2.1 ประชากร (Population)

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาความต้องการ คือ ประชาชนที่อาศัยในเขตพื้นที่ อบต. ทั่วประเทศไทย ซึ่งนับว่าเป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholders) ที่เกี่ยวข้องกับ การพัฒนารูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) โดยตรง จาก อบต. ทั่วประเทศไทย จำนวน 5,334 แห่ง รวมทั้งสิ้นจำนวน 34,427,300 คน (กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นและองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น, 2560)

2.2.2.2 กลุ่มตัวอย่าง (Sample)

จากประชากรที่อาศัยในเขต อบต. ทั่วประเทศไทย จำนวน 5,335 แห่ง รวมทั้งสิ้นจำนวน 34,427,300 คน ผู้วิจัยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง เพื่อทำการเก็บข้อมูลเชิงปริมาณ ดังนี้

2.2.2.2.1 ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง (Sample Size) การได้มาซึ่งขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสมกับการวิจัย ผู้วิจัยอาศัยการได้มาซึ่งกลุ่มตัวอย่างตามตารางสำเร็จรูป กำหนดขนาดตัวอย่าง ของ Yamane (1973) ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 ซึ่งพบว่า จำนวนกลุ่มตัวอย่างอย่างน้อยที่สุดตามตารางสำเร็จรูปกำหนดขนาดตัวอย่าง เท่ากับ 900 คน ทั้งนี้ ผู้วิจัยต้องการให้การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีความสมบูรณ์และน่าเชื่อถือยิ่งขึ้น จึงกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างให้มีจำนวนมากขึ้นและมีความใกล้เคียงกับจำนวนตัวอย่างที่ได้จากตารางสำเร็จรูปกำหนดขนาดตัวอย่าง ดังนั้น ผู้วิจัยจึงกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างสำหรับการวิจัยครั้งนี้ เป็นจำนวนอย่างน้อยที่สุด 1,000 คน

2.2.2.2.2 การได้มาซึ่งกลุ่มตัวอย่าง (Sampling) ผู้วิจัยกำหนดการได้มาซึ่งกลุ่มตัวอย่าง ด้วยวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi – Stage Sampling) ดังต่อไปนี้

2.2.2.2.2.1 ผู้วิจัยกำหนดพื้นที่ในการดำเนินการวิจัย โดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยผู้วิจัยเป็นผู้กำหนดจำนวนตัวอย่างในแต่ละชั้น ทำให้การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยกำหนดตัวอย่างในชั้นภูมิภาคเป็น 4 ภูมิภาค ได้แก่ ภาคกลาง ภาคเหนือ ภาคใต้ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จากนั้นทำการกำหนดตัวอย่างในชั้นจังหวัดเป็น 5 จังหวัดในแต่ละภูมิภาค จากนั้นทำการกำหนดตัวอย่างในชั้นอำเภอเป็น 2 อำเภอในแต่ละจังหวัด และกำหนดตัวอย่างในชั้นของ อบต. ออกเป็น 2 แห่งในแต่ละอำเภอ ดังนั้น จะทำให้ได้กลุ่มตัวอย่าง อบต. จากทั้ง 4 ภูมิภาคของประเทศไทย จำนวนทั้งสิ้น (4 ภาค x 5 จังหวัด x 2 อำเภอ x อบต. 2 แห่ง) เท่ากับ 80 แห่ง

2.2.2.2.2.2 ผู้วิจัยทำการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง อบต. ในแต่ละภูมิภาค ด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยการจับฉลาก โดยเริ่มจากทำการสุ่มจังหวัดให้ครบ 5 จังหวัดในแต่ละภาค จากนั้นทำการสุ่มอำเภอให้ครบ 2 อำเภอในแต่ละ

จังหวัด แล้วจึงทำการสุ่ม อบต. ให้ครบ 2 แห่งในแต่ละอำเภอ ดังนั้น จะทำให้ได้กลุ่มตัวอย่าง อบต. จากทั้ง 4 ภูมิภาคของประเทศไทย จำนวนทั้งสิ้น (4 ภาค x 5 จังหวัด x 2 อำเภอ x อบต. 2 แห่ง) เท่ากับ 80 แห่ง

2.2.2.2.3. ผู้วิจัยทำการสุ่มแบบมีระบบ (Systematic Random Sampling) เพื่อเก็บข้อมูลเชิงปริมาณ จากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนผู้รับบริการด้านกีฬา และนันทนาการในพื้นที่ อบต. โดยใช้วิธีการเก็บข้อมูลกับตัวอย่างทุกๆ คนที่ 5 ที่ผู้วิจัยได้พบ กล่าวคือ ทำการเก็บข้อมูลจากตัวอย่าง 1 คน เว้น 4 คน แล้วจึงทำการเก็บข้อมูลอีกครั้งกับตัวอย่างคนที่ 5 จนสามารถเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจาก อบต. ทั้ง 80 แห่ง อย่างน้อยที่สุด 1,000 คน

2.2.2.3 เครื่องมือ

ผู้วิจัยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) ที่พัฒนาจากการวิเคราะห์ ข้อมูลเชิงคุณภาพ มาเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลเชิงปริมาณ ซึ่งแบบสอบถามในการวิจัย เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้บริการและความต้องการในการได้รับบริการของประชาชน ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนารูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบล

ทั้งนี้ มาตรฐานค่าที่ใช้ในแบบสอบถามของการวิจัยครั้งนี้ มีลักษณะ เป็นมาตรฐานค่าแบบลิเคิร์ต (Likert Rating Scale) 5 ระดับ โดยมีเกณฑ์ในการพิจารณา ดังนี้

หมายเลข 5 หมายถึง ลักษณะประเด็นที่ข้อคำถามแสดงอยู่ในระดับ
มากที่สุด

หมายเลข 4 หมายถึง ลักษณะประเด็นที่ข้อคำถามแสดงอยู่ในระดับ
มาก

หมายเลข 3 หมายถึง ลักษณะประเด็นที่ข้อคำถามแสดงอยู่ในระดับ
ปานกลาง

หมายเลข 2 หมายถึง ลักษณะประเด็นที่ข้อคำถามแสดงอยู่ในระดับ
น้อย

หมายเลข 1 หมายถึง ลักษณะประเด็นที่ข้อคำถามแสดงอยู่ในระดับ
น้อยที่สุด

2.2.2.4 การหาคุณภาพของเครื่องมือ

ผู้วิจัยหาคุณภาพของเครื่องมือ โดยมีขั้นตอน ดังนี้

2.2.2.4.1 ผู้วิจัยนำแบบสอบถาม ไปพิจารณาหาความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) โดยนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน พิจารณาความตรงตามเนื้อหา ด้วยวิธีการ พิจารณาค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย (Index of Item - Objective

Congruence: IOC) โดยกำหนดคะแนนของผลการพิจารณา ดังที่ บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์ (2542) เสนอไว้ และทำการระบุในแบบพิจารณา เพื่อให้ผู้ทรงคุณวุฒิทราบและพิจารณา ดังนี้

(+1) ถ้าแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย

(0) ถ้าไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นสอดคล้องหรือไม่กับวัตถุประสงค์ของการ

วิจัย

(-1) ถ้าแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย

จากผลการพิจารณาให้คะแนนในแต่ละข้อคำถามของผู้ทรงคุณวุฒิที่ได้รับกลับคืนมา นำไปหาค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ของการวิจัยได้จากสูตร

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

IOC = ดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามตามความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ

$\sum R$ = คะแนนรวมจากการพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ

N = จำนวนผู้ทรงคุณวุฒิ

คำถามใด มีค่า IOC ใกล้ 1.0 แสดงว่ามีความตรงตามเนื้อหา มาก ถ้ามีค่าใกล้ 0 แสดงว่ามีความตรงตามเนื้อหาน้อย และถ้ามีค่า IOC ติดลบแสดงว่าเป็นข้อที่ไม่มีความตรงตามเนื้อหา

ทั้งนี้ ผู้วิจัยกำหนดค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.6 ขึ้นไป โดยข้อคำถามที่ได้คะแนน 0.6 ขึ้นไป แสดงว่า ข้อคำถามในแบบสอบถามมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย

หลังจากที่ผู้ทรงคุณวุฒิทำการพิจารณาความตรงตามเนื้อหาของแบบสอบถามแล้ว นำมาคำนวณได้ค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย (Index of Item - Objective Congruence: IOC) ของข้อคำถามแต่ละรายการเป็นรายข้อ ตั้งแต่ 0.4 - 1.0 และได้ค่าดัชนีฯ ของแบบสอบถามทั้งฉบับ มีค่าเท่ากับ 0.86

จากนั้นผู้วิจัยจึงตัดรายการข้อคำถามที่มีคะแนนต่ำกว่า 0.6 ออกไป และปรับปรุงข้อคำถามที่ได้รับการเสนอแนะจากผู้ทรงคุณวุฒิ โดยปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาและอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม เพื่อให้ได้เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยที่มีคุณภาพ

2.2.2.4.2 นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try Out) กับประชาชนที่มีคุณสมบัติใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างจริง จำนวน 30 คน อันได้แก่ ประชาชนผู้เดินทางมาออกกำลังกายในสนามกีฬาฟุตบอล ภายในบริเวณพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งสมอ อำเภอพนมทวน จังหวัดกาญจนบุรี และนำแบบสอบถามที่ทดลองใช้แล้วมาหาความเที่ยง (Reliability) ของแบบสอบถาม

ด้วยวิธีการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) โดยผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาตั้งแต่ 0.7 ขึ้นไป เพราะถือว่าเป็นค่าที่เพียงพอและเป็นที่ยอมรับทางสถิติ ซึ่งผลจากการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค ได้เท่ากับ 0.95

2.2.2.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล

2.2.2.5.1 ผู้วิจัยนำหนังสือราชการขอความอนุเคราะห์ขอเก็บข้อมูล โดยการใช้แบบสอบถาม จากคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ไปดำเนินการเก็บข้อมูลกับประชาชนผู้รับบริการด้วยตนเองและผู้ช่วยวิจัย ภายใน อบต. ที่ได้ทำการสุ่มไว้เบื้องต้น โดยเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นคนที่เข้ามาออกกำลังกาย เล่นกีฬา หรือพักผ่อนหย่อนใจ ตามสถานที่ออกกำลังกาย เล่นกีฬา หรือพักผ่อนหย่อนใจภายในพื้นที่ของ อบต.

2.2.2.5.2 ผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยจัดเตรียมแบบสอบถาม รวมจำนวน 1,000 ฉบับ ให้กับประชาชนผู้รับบริการด้านการกีฬาและนันทนาการในพื้นที่ อบต. จาก อบต. ใน 4 ภูมิภาค รวมจำนวน 80 แห่ง ตามที่ได้ทำการสุ่มไว้แล้วในเบื้องต้น โดยผู้วิจัยสามารถดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในพื้นที่ อบต. ได้จริง จาก อบต. รวมทั้งสิ้นจำนวน 70 แห่ง และมีประชาชนผู้รับบริการด้านการกีฬาและนันทนาการในพื้นที่ อบต. ตอบแบบสอบถามและส่งคืนกลับมาให้ผู้วิจัย รวมทั้งสิ้นจำนวน 906 คน คิดเป็นร้อยละ 87.12 ของจำนวนแบบสอบถามทั้งหมด

2.2.2.6 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้ มาตรวจสอบความสมบูรณ์ของการตอบ แล้วนำมาวิเคราะห์ผลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์ เพื่อแจกแจงหา ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วนำเสนอในรูปแบบตาราง ประกอบความเรียง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยกำหนดการแปลความหมายค่าเฉลี่ยของ ระดับความต้องการตามเกณฑ์ (ประคอง กรรณสูต, 2542) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.50 – 5.00 หมายถึง ความต้องการ อยู่ในระดับ “มากที่สุด”

ค่าเฉลี่ย 3.50 – 4.49 หมายถึง ความต้องการ อยู่ในระดับ “มาก”

ค่าเฉลี่ย 2.50 – 3.49 หมายถึง ความต้องการ อยู่ในระดับ “ปานกลาง”

ค่าเฉลี่ย 1.50 – 2.49 หมายถึง ความต้องการ อยู่ในระดับ “น้อย”

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.49 หมายถึง ความต้องการ อยู่ในระดับ “น้อยที่สุด”

เมื่อดำเนินการวิจัยในขั้นตอนที่ 2 สำเร็จแล้ว รวมทั้งแปลผลของข้อมูลสภาพและปัญหา ในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านการกีฬาและนันทนาการ ในชุมชนท้องถิ่น และข้อมูลพฤติกรรมการใช้บริการและความต้องการของประชาชนในการได้รับ บริการเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านการกีฬาและนันทนาการในชุมชนท้องถิ่นจากองค์การบริหาร

ส่วนตำบล เรียบร้อยแล้ว จึงนำผลของข้อมูลที่ได้ ไปปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาหลักและอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม เพื่อสังเคราะห์ให้เกิดร่างรูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบล ต่อจากนั้นจึงนำร่างรูปแบบที่ได้ ไปเตรียมการจัดการสนทนากลุ่มในขั้นตอนที่ 3 ต่อไป

ขั้นตอนที่ 3 พัฒนาร่างรูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบล

ในขั้นตอนที่ 3 ผู้วิจัยนำร่างรูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบลซึ่งเกิดจากการสังเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการดำเนินการวิจัยในขั้นตอนที่ 2 ร่วมกันระหว่างผู้วิจัย อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก และอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม มานำเสนอกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholders) โดยการจัดการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) ซึ่งมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

3.1 ผู้วิจัยกำหนดจำนวนกลุ่มผู้เข้าร่วมการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) ให้มีความเหมาะสม โดยแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละ 8 คน รวมทั้งสิ้น 16 คน ประกอบไปด้วย

3.1.1 กลุ่มที่ 1 ได้แก่

3.1.1.1 ผู้บริหาร อบต. อันได้แก่ ปลัด อบต. หรือ นายก อบต. ที่มีประสบการณ์ในการดำเนินงานด้านการส่งเสริมการกีฬาและนันทนาการในชุมชนท้องถิ่น และดำรงตำแหน่ง หรือเคยดำรงตำแหน่งมาแล้ว ไม่น้อยกว่า 2 ปี จำนวน 4 คน

3.1.1.2 เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานใน อบต. ที่มีประสบการณ์ในการดำเนินงานด้านการส่งเสริมการกีฬาและนันทนาการในชุมชนท้องถิ่น และปฏิบัติหน้าที่ใน อบต. มาแล้ว ไม่น้อยกว่า 2 ปี จำนวน 4 คน

ดังนั้น มีผู้ร่วมการสนทนากลุ่มที่ 1 รวมจำนวน 8 คน

3.1.2 กลุ่มที่ 2 ได้แก่

3.1.2.1 เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานภาครัฐและเอกชนต่างๆ ภายในพื้นที่ อบต. ที่เกี่ยวข้องกับการกีฬาและนันทนาการ เช่น โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล และโรงเรียน เป็นต้น ซึ่งเป็นผู้ที่ดำเนินงานตามภารกิจของหน่วยงานเป็นหลัก แต่มีการดำเนินงานสนับสนุน ส่งเสริมด้านการกีฬาและนันทนาการในชุมชนท้องถิ่นตามวาระโอกาส และปฏิบัติหน้าที่ในหน่วยงานที่ตั้งอยู่ในบริเวณพื้นที่ อบต. มาแล้ว ไม่น้อยกว่า 2 ปี จำนวน 4 คน

3.1.2.2 ประชาชนผู้อาศัยอยู่ในเขต อบต. ซึ่งเป็นผู้ที่ออกกำลังกาย เล่นกีฬา หรือประกอบกิจกรรมนันทนาการภายในบริเวณพื้นที่ของ อบต. และมีภูมิลำเนาอยู่ในบริเวณพื้นที่ของ อบต. ไม่น้อยกว่า 2 ปี จำนวน 4 คน

ดังนั้น มีผู้ร่วมการสนทนากลุ่มที่ 2 รวมจำนวน 8 คน

สรุปได้ว่า ในขั้นตอนที่ 3 มีผู้ร่วมการจัดการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) เพื่อทำการพัฒนารูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบล ทั้งหมด จำนวน 2 กลุ่ม รวมทั้งสิ้น 16 คน

3.2 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

3.2.1 ผู้วิจัยทำการติดต่อประสานงานกับผู้ร่วมการจัดการสนทนากลุ่ม โดยใช้หนังสือราชการ ขอความอนุเคราะห์ให้ผู้เข้าร่วมการจัดการสนทนากลุ่ม จากคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เพื่อขออนุญาตเชิญมาเข้าร่วมการจัดการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) ซึ่งผู้วิจัยเก็บข้อมูลจากผู้เข้าร่วมการจัดการสนทนากลุ่ม โดยการเลือกจากพื้นที่ของผู้เข้าร่วมการจัดการสนทนากลุ่มให้มีความแตกต่างไปจากพื้นที่ของผู้ให้ข้อมูลหลักตามขั้นตอนที่ 2 ของการวิจัย มีหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

3.2.1.1 เลือกจาก อบต. ที่เป็นตัวอย่างที่ดีในการดำเนินงานด้านการส่งเสริมการกีฬาและนันทนาการในชุมชน จำนวน 1 แห่ง จาก 4 ภูมิภาคของประเทศไทย โดย อบต. ที่เป็นตัวอย่างที่ดี หมายถึง อบต. ที่มีผลการดำเนินงานด้านกีฬาและนันทนาการในเชิงประจักษ์ หรือได้รับการรับรองหรือรางวัล จากกิจกรรมหรือโครงการด้านการส่งเสริมกีฬาและนันทนาการ ขององค์กรภาครัฐระดับประเทศ เช่น การจัดการประกวด การจัดการแข่งขัน การยกย่องเชิดชูเกียรติ ฯลฯ (ในที่นี้เรียกแทน อบต. ประเภทนี้ว่า อบต. ประเภท ก.)

3.2.1.2 เลือกจาก อบต. ที่ไม่มีศักยภาพเพียงพอในการดำเนินงานด้านการส่งเสริมการกีฬาและนันทนาการในชุมชน จำนวน 1 แห่ง จากอีก 3 ภูมิภาคที่เหลือ โดย อบต. ที่ไม่มีศักยภาพเพียงพอ หมายถึง อบต. ที่ไม่มีผลการดำเนินงานด้านกีฬาและนันทนาการในเชิงประจักษ์ และไม่เคยส่งผลงานเข้าร่วม เพื่อให้ได้มาซึ่งการรับรองหรือรางวัล จากกิจกรรมหรือโครงการด้านการส่งเสริมกีฬาและนันทนาการ ขององค์กรภาครัฐระดับประเทศ เช่น การจัดการประกวด การจัดการแข่งขัน การยกย่องเชิดชูเกียรติ ฯลฯ (ในที่นี้เรียกแทน อบต. ประเภทนี้ว่า อบต. ประเภท ข.)

โดยในแต่ละพื้นที่ อบต. จำนวนทั้งหมด 2 แห่งนั้น ผู้วิจัยทำการเลือกผู้เข้าร่วมการจัดการสนทนากลุ่ม ด้วยการเริ่มต้นขอความอนุเคราะห์เข้าร่วมการจัดการสนทนากลุ่มจาก ผู้บริหาร อบต. ก่อน ซึ่งผู้วิจัยสามารถระบุตัวบุคคลได้ด้วยตำแหน่งในโครงสร้างองค์กรของ อบต. จากนั้นจึงสอบถามผู้บริหาร อบต. ที่ให้ความร่วมมือ โดยชี้แจงคุณลักษณะและคุณสมบัติของผู้เข้าร่วมการจัดการสนทนากลุ่มประเภทอื่นที่ได้กำหนดไว้แล้ว เพื่อให้ได้มาซึ่งการแนะนำเชื่อมโยงไปสู่การระบุตัวบุคคลผู้เข้าร่วมการจัดการสนทนากลุ่มในประเภทอื่นที่เหลือ มีรายละเอียดของ อบต. ในพื้นที่ทั้ง 2 ภูมิภาค ดังนี้

1) อบต. ประเภท ก. ได้แก่ องค์การบริหารส่วนตำบลบางบัวทอง อำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี (ภาคกลาง)

2) อบต. ประเภท ข. ได้แก่ องค์การบริหารส่วนตำบลนครสวรรค์ตก อำเภอเมือง จังหวัดนครสวรรค์ (ภาคเหนือ)

3.2.2 ผู้วิจัยดำเนินการสนทนากลุ่ม โดยผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินรายการหลัก (Moderator) และมีผู้ช่วยวิจัยเป็นผู้จัดบันทึกประเด็นในการสนทนา และจัดให้มีการบันทึกเสียงด้วยเครื่องบันทึกเสียง

3.2.3 ผู้วิจัยบริหารจัดการการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) โดยประยุกต์ตามแนวทางการดำเนินการสนทนากลุ่มของ ชาย โพธิ์สีดา (2556) ดังนี้

3.2.3.1 ผู้วิจัยในฐานะผู้ดำเนินรายการหลัก ทำการแนะนำตนเองและทีมงาน ผู้จัดการสนทนากลุ่มทุกคน ที่อยู่ในห้องจัดการสนทนากลุ่ม

3.2.3.2 ผู้วิจัยอธิบายถึงวัตถุประสงค์และจุดมุ่งหมายของการจัดสนทนากลุ่ม

3.2.3.3 เปิดโอกาสให้ผู้เข้าร่วมสนทนากลุ่มทุกคน ได้แนะนำข้อมูลส่วนบุคคลของตนเอง

3.2.3.4 เมื่อผู้เข้าร่วมสนทนากลุ่มทุกคนเริ่มมีความคุ้นเคยต่อกัน ผู้วิจัยจึงเริ่มเกริ่นนำด้วยคำถามอ่อนเครื่อง เพื่อสร้างบรรยากาศความเป็นกันเอง และเป็นการนำเข้าสู่บรรยากาศของหัวข้อในการสนทนากลุ่ม

3.2.3.5 ผู้วิจัยเริ่มถามแนวคำถามการสนทนากลุ่มที่ได้จัดเตรียมไว้ โดยมีการทิ้งช่วงให้ทุกคนในกลุ่มได้มีการถกประเด็นและโต้แย้งกันให้พอสมควร เพื่อสร้างบรรยากาศการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นต่อกัน

3.2.3.6 ผู้วิจัยควบคุมการถกประเด็นภายในกลุ่มไม่ให้หยุดนิ่ง โดยไม่ถามคำถามเจาะไปที่คนใดคนหนึ่งมากเกินไป พยายามไม่ให้เกิดการข่มทางความคิดหรือชักนำผู้อื่นให้เห็นคล้อยตามผู้ที่มีบทบาทในการแสดงความคิดเห็นมาก

3.2.4 ผู้วิจัยจัดการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) ครั้งที่ 1 เมื่อวันที่ 27 กันยายน 2560 ระหว่างเวลา 09.00 – 12.00 น. ณ ห้องประชุมชั้น 2 อบต.บางบัวทอง อ.บางบัวทอง จ.นนทบุรี และครั้งที่ 2 เมื่อวันที่ 4 ตุลาคม 2560 ระหว่างเวลา 09.00 – 12.00 น. ณ ห้องประชุม อบต.นครสวรรค์ตก อ.เมือง จ.นครสวรรค์

3.3 การวิเคราะห์ข้อมูลและการตรวจสอบความน่าเชื่อถือของผลการวิเคราะห์ข้อมูล

3.3.1 ข้อมูลที่ได้จากการจัดการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) ผู้วิจัยทำการถอดความจากเครื่องบันทึกเสียงให้เป็นข้อความ และทำการวิเคราะห์และตีความข้อมูลเชิงคุณภาพตามหลักการของ (เบญจมา ยอดดำเนิน-แอ็ดติงค์ และ กาญจนา ตั้งชลทิพย์, 2552) ดังนี้

3.3.1.1 อ่านและจับประเด็น คือ อ่านข้อมูลดิบอย่างละเอียด จนกระทั่งเข้าใจ และจับประเด็นหลักๆ ได้

3.3.1.2 เปลี่ยนประเด็นเป็นรหัส คือ เปลี่ยนประเด็นหลักเท่านั้นให้เป็นรหัส (หรือสาระโดยสรุปของแต่ละข้อความ) ไว้ท้ายข้อความ

3.3.1.3 จัดกลุ่มข้อมูล คือ แยกแยะจัดกลุ่มข้อมูล รวมทั้งเชื่อมโยงข้อมูลที่สามารถจับกลุ่มสาระ (ความหมาย) หรือแนวคิด (Concept) ได้

3.3.1.4 เชื่อมโยงแนวคิด คือ เชื่อมโยงแนวคิดต่างๆ เข้าด้วยกัน เพื่อหาแบบแผน ความสัมพันธ์/แนวเรื่อง (Theme) หรือปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้น

3.3.1.5 ขยายความเชื่อมโยง คือ ขยายขอบข่ายของความเชื่อมโยงเพื่อให้เห็นภาพรวมของเรื่องหรือปรากฏการณ์ที่ศึกษา

3.3.1.6 หาความหมาย คือ ตีความและหาความหมาย หรือคำอธิบายของแบบแผน ความสัมพันธ์/ปรากฏการณ์เหล่านั้น

3.3.1.7 หาข้อสรุป คือ หาข้อสรุปที่เป็นสาระหลักของผลการวิเคราะห์ ตีความ และการหาความหมาย

3.3.2 ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ตามหลักการของ Crabtree and Miller (1999) ทำการอ่านจับประเด็น จับใจความ เพื่อให้ได้เนื้อหา (ความหมาย) จัดกลุ่มความหมาย หาแบบแผน เชื่อมโยงแบบแผนต่างๆ เข้าด้วยกัน เก็บข้อมูล และวิเคราะห์เพิ่มเติม จนแสดงความสัมพันธ์ และตอบคำถามวิจัยได้ชัดเจน และทำการนำเสนอข้อมูล ในรูปแบบความเรียง

3.3.3 ผู้วิจัยทำการตรวจสอบความน่าเชื่อถือของผลการวิเคราะห์ข้อมูล ด้วยวิธีการตรวจสอบแบบสามเส้า (Triangulation) โดยทำการตรวจสอบข้อมูลตามหลักการของ (Denzin, 2006; ชาย โพรธิตา, 2556) ซึ่งในการวิเคราะห์ข้อมูลที่เก็บรวบรวมมาจากกระบวนการวิจัยในขั้นตอนที่ 3 ผู้วิจัยได้ทำการตรวจสอบความน่าเชื่อถือของข้อมูล ด้วยวิธีการตรวจสอบแบบสามเส้าด้านข้อมูล (Data Triangulation) กล่าวคือ ข้อมูลประเภทเดียวกัน ที่เก็บรวบรวมได้จากบุคคล สถานที่ และเวลาที่แตกต่างกันนั้น มีผลสรุปที่มีความเหมือนหรือแตกต่าง หรือยืนยันหรือขัดแย้งกันหรือไม่ อย่างไร

ทั้งนี้ ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูล โดยการนำร่างรูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและ นันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบล จากการดำเนินการวิจัยในขั้นตอนที่ 3 ไปเป็นส่วนประกอบในการจัดสนทนากลุ่มโดยอาศัยกลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลักที่เป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholders) ที่เกี่ยวข้อง จึงทำให้ได้ข้อมูลที่สำคัญต่อการนำไปสรุปวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และสังเคราะห์โดย ผู้วิจัย อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก และอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม เพื่อให้เกิดรูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและ นันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ซึ่งผู้วิจัยสามารถนำรูปแบบที่มีความสมบูรณ์มากขึ้นไปทำการตรวจสอบเพื่อหาคุณภาพของรูปแบบในกระบวนการวิจัยขั้นต่อไป

ขั้นตอนที่ 4 ตรวจสอบรูปแบบและนำเสนอการพัฒนารูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการ องค์การบริหารส่วนตำบล

ในขั้นตอนที่ 4 ผู้วิจัยทำการตรวจสอบรูปแบบและนำเสนอการพัฒนารูปแบบการจัดการ ศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบล โดยการจัดสัมมนาอิงผู้ทรงคุณวุฒิ (Connoisseurship) ซึ่งผู้วิจัยกำหนดให้มีกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญในขั้นตอนนี้ จำนวน 2 กลุ่ม รายละเอียด ดังต่อไปนี้

4.1 ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญจำนวน 2 กลุ่ม ประกอบไปด้วย

4.1.1 กลุ่มที่ 1 คือ ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญ ในเชิงวิชาการ ด้านการบริหารจัดการ กีฬาและนันทนาการ ซึ่งมีประสบการณ์ในวิชาชีพไม่น้อยกว่า 5 ปี หรือมีตำแหน่งทางวิชาการอย่างน้อย ในระดับผู้ช่วยศาสตราจารย์

4.1.2 กลุ่มที่ 2 คือ ผู้บริหารหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมและบริหารจัดการ กีฬาและนันทนาการ ซึ่งมีประสบการณ์ในวิชาชีพไม่น้อยกว่า 5 ปี

ดังนั้น ทำให้มีผู้ทรงคุณวุฒิเข้าร่วมการจัดสัมมนาอิงผู้ทรงคุณวุฒิ (Connoisseurship) จำนวนกลุ่มละ 5 คน รวมทั้งสิ้นจำนวน 10 คน

4.2 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการจัดสัมมนาอิงผู้ทรงคุณวุฒิ (Connoisseurship) มุ่งให้เกิดการวิพากษ์ระหว่างกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญ เพื่อการตรวจสอบความเหมาะสม และความเป็นไปได้ของการพัฒนารูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหาร ส่วนตำบล โดยมีรายละเอียดการดำเนินการ ดังต่อไปนี้

4.2.1 ผู้วิจัยทำการติดต่อประสานงานกับกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ โดยใช้หนังสือราชการขอความ อนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการวิจัย จากคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เพื่อขออนุญาตเชิญมาเข้าร่วมการจัดสัมมนาอิงผู้ทรงคุณวุฒิ (Connoisseurship)

4.2.2 ผู้วิจัยทำการติดต่อวิทยากรผู้นำการอภิปราย ซึ่งเป็นผู้มีคุณสมบัติ คือ เป็นผู้ ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญ เชิงวิชาการ ที่มีความรู้เกี่ยวกับการดำเนินการวิจัยเชิงคุณภาพ

4.2.3 ผู้วิจัยจัดให้มีการจัดสัมมนาอิงผู้ทรงคุณวุฒิ (Connoisseurship) โดยที่ผู้วิจัย ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยการเป็นผู้ดำเนินการอภิปรายร่วม พร้อมกับการจดบันทึก และบันทึกเสียง ด้วยเครื่องบันทึกเสียง

4.2.4 ผู้วิจัยจัดสัมมนาอิงผู้ทรงคุณวุฒิ (Connoisseurship) เมื่อวันที่ 17 ตุลาคม 2560 ระหว่างเวลา 09.00 – 12.00 น. ณ ห้องประชุม 1 อาคารจุฬาพัฒน์ 7 คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ผลปรากฏว่า มีผู้ทรงคุณวุฒิเดินทางมาเข้าร่วมการสัมมนาอิงผู้ทรงคุณวุฒิ (Connoisseurship) รวมทั้งสิ้นจำนวน 6 คน

4.3 การวิเคราะห์ข้อมูลและการตรวจสอบความน่าเชื่อถือของผลการวิเคราะห์ข้อมูล

4.3.1 ข้อมูลที่ได้จากการจัดสัมมนาอิงผู้ทรงคุณวุฒิ (Connoisseurship) ผู้วิจัยทำการถอดความจากเครื่องบันทึกเสียงให้เป็นข้อความ และทำการวิเคราะห์และตีความข้อมูลเชิงคุณภาพตามหลักการของ (เบญจา ยอดดำเนิน-แอ็ดติงค์ และ กาญจนา ตั้งชลทิพย์, 2552) ดังนี้

4.3.1.1 อ่านและจับประเด็น คือ อ่านข้อมูลดิบอย่างละเอียด จนกระทั่งเข้าใจและจับประเด็นหลักๆ ได้

4.3.1.2 เปลี่ยนประเด็นเป็นรหัส คือ เปลี่ยนประเด็นหลักเท่านั้นให้เป็นรหัส (หรือสาระโดยสรุปของแต่ละข้อความ) ไว้ท้ายข้อความ

4.3.1.3 จัดกลุ่มข้อมูล คือ แยกแยะจัดกลุ่มข้อมูล รวมทั้งเชื่อมโยงข้อมูลที่สามารถจับกลุ่มสาระ (ความหมาย) หรือแนวคิด (Concept) ได้

4.3.1.4 เชื่อมโยงแนวคิด คือ เชื่อมโยงแนวคิดต่างๆ เข้าด้วยกัน เพื่อหาแบบแผน ความสัมพันธ์/แนวเรื่อง (Theme) หรือปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้น

4.3.1.5 ขยายความเชื่อมโยง คือ ขยายขอบข่ายของความเชื่อมโยงเพื่อให้เห็นภาพรวมของเรื่องหรือปรากฏการณ์ที่ศึกษา

4.3.1.6 หาความหมาย คือ ตีความและหาความหมาย หรือคำอธิบายของแบบแผนความสัมพันธ์/ปรากฏการณ์เหล่านั้น

4.3.1.7 หาข้อสรุป คือ หาข้อสรุปที่เป็นสาระหลักของผลการวิเคราะห์ ตีความ และการหาความหมาย

4.3.2 ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ตามหลักการของ Crabtree and Miller (1999) ทำการอ่านจับประเด็น จับใจความ เพื่อให้ได้เนื้อหา (ความหมาย) จัดกลุ่มความหมาย หาแบบแผน เชื่อมโยงแบบแผนต่างๆ เข้าด้วยกัน เก็บข้อมูลและวิเคราะห์เพิ่มเติม จนแสดงความสัมพันธ์ และตอบคำถามวิจัยได้ชัดเจน และทำการนำเสนอข้อมูลในรูปแบบความเรียง

4.3.3 ผู้วิจัยทำการตรวจสอบความน่าเชื่อถือของผลการวิเคราะห์ข้อมูล ด้วยวิธีการตรวจสอบแบบสามเส้า (Triangulation) โดยทำการตรวจสอบข้อมูลตามหลักการของ (Denzin, 2006; ชาย โพธิสิตา, 2556) ซึ่งในการวิเคราะห์ข้อมูลที่เก็บรวบรวมมาจากกระบวนการวิจัยในขั้นตอนที่ 4 ผู้วิจัยได้ทำการตรวจสอบความน่าเชื่อถือของข้อมูล ด้วยวิธีการตรวจสอบแบบสามเส้าด้านข้อมูล (Data Triangulation) กล่าวคือ ข้อมูลประเภทเดียวกัน ที่เก็บรวบรวมได้จากบุคคลที่แตกต่างกันนั้น มีผลสรุปที่มีความเหมือนหรือแตกต่าง หรือยืนยันหรือขัดแย้งกันหรือไม่ อย่างไร

4.3.4 ผู้วิจัยนำข้อมูลเชิงคุณภาพที่เป็นเสียงจากเครื่องบันทึกเสียง มาถอดความเป็นข้อความ แล้วทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ตามประเด็นของกรอบคิดในการวิจัย เพื่อวิเคราะห์และสังเคราะห์ให้เกิดข้อสรุปจากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ (Connoisseurship)

ในการวิเคราะห์ข้อมูลที่ผู้วิจัยเก็บรวบรวมมาจากกระบวนการวิจัยในขั้นตอนที่ 1 - 4 ผู้วิจัยได้ทำการตรวจสอบความน่าเชื่อถือของข้อมูล ด้วยวิธีการตรวจสอบแบบสามเส้าด้านกระบวนการวิจัย (Methodological Triangulation) กล่าวคือ ตรวจสอบการวิเคราะห์ข้อมูลจากวิธีการรวบรวมข้อมูลที่แตกต่างกัน ซึ่งในกระบวนการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ การค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง การสัมภาษณ์เชิงลึก การสนทนากลุ่ม และการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ แล้ววิเคราะห์ว่า ผลสรุปที่ได้จากการวิจัยแต่ละขั้นตอน มีความเหมือนหรือแตกต่าง หรือยืนยันหรือขัดแย้งกันหรือไม่ อย่างไร

เมื่อดำเนินการวิจัยในขั้นตอนที่ 4 เสร็จเรียบร้อยแล้ว จึงทำการสรุปผลของการตรวจสอบรูปแบบจากการจัดสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ จากนั้นวิเคราะห์และสังเคราะห์ให้เกิดข้อสรุปร่วมกับการปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาและอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม เพื่อปรับปรุงรูปแบบให้มีความสมบูรณ์ และนำเสนอรูปแบบโดยการเขียนรายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ต่อไป

ขั้นตอน	กระบวนการ	ผลที่ได้
ขั้นตอนที่ 1 วิเคราะห์ สังเคราะห์ แนวคิด และทฤษฎี เพื่อให้ได้มาซึ่งองค์ประกอบ และปัจจัยในการพัฒนารูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการ องค์การบริหารส่วนตำบล	1. ศึกษา ค้นคว้า วิเคราะห์ และสังเคราะห์ หลักการ แนวคิด ทฤษฎี ข้อเท็จจริง และข้อมูลที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ได้มาซึ่งองค์ประกอบและปัจจัยในการพัฒนารูปแบบ	1. องค์ประกอบและปัจจัยในการพัฒนารูปแบบ
	2. ปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาหลัก และอาจารย์ที่ปรึกษาร่วมเพื่อพัฒนารอบแนวคิดในการวิจัย	2. กรอบแนวคิดในการวิจัย (Conceptual Framework)
ขั้นตอนที่ 2 ศึกษาสภาพ ปัญหา พฤติกรรมการใช้บริการและความต้องการที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนารูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการ องค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อกำหนดร่างรูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบล	1. สัมภาษณ์เชิงลึก (Indepth - Interview) กับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย 5 ประเภท ในแต่ละองค์การบริหารส่วนตำบล จากทั้ง 4 ภูมิภาค รวมทั้งสิ้น 20 คน	1. ข้อมูลสภาพและปัญหาในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านการกีฬาและนันทนาการในชุมชนท้องถิ่น
	2. สืบหาพฤติกรรมการใช้บริการและความต้องการในการได้รับบริการด้านการกีฬาและนันทนาการจากองค์การบริหารส่วนตำบล กับประชาชนผู้รับบริการด้านการกีฬาและนันทนาการในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบล ใน 4 ภูมิภาค รวม 1,000 คน	2. ข้อมูลพฤติกรรมการใช้บริการและความต้องการของประชาชนในการได้รับบริการเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านการกีฬาและนันทนาการในชุมชนท้องถิ่น
	3. วิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึก และการสำรวจ โดยอาศัยกรอบแนวคิดในการวิจัย และสังเคราะห์ร่วมกับอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อร่างรูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบล	3. ร่างรูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบล
ขั้นตอนที่ 3 พัฒนาร่างรูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบล	จัดการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) กับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย จำนวน 2 กลุ่ม กลุ่มละ 8 คน รวมทั้งสิ้น 16 คน	รูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีคุณภาพมากขึ้น
ขั้นตอนที่ 4 ตรวจสอบรูปแบบและนำเสนอการพัฒนารูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบล	1. จัดสัมมนาอิงผู้ทรงคุณวุฒิ (Connoisseurship) กับผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 2 กลุ่ม รวมทั้งสิ้น 10 คน	1. รูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีคุณภาพเหมาะสมกับการศึกษาวิจัย
	2. วิเคราะห์ข้อมูลจากการจัดสัมมนาผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อให้เกิดข้อสรุป ปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อปรับปรุงรูปแบบ และนำเสนอการพัฒนารูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบล	2. รายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ นำเสนอการพัฒนารูปแบบศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีความสมบูรณ์

ตารางที่ 2 สรุปขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาและตรวจสอบรูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบล ใช้วิธีดำเนินการวิจัยแบบผสม (Mixed Methods) ประกอบด้วยการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) และการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยผู้วิจัยได้นำเสนอการวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งออกตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย 2 ข้อ และวิธีดำเนินการวิจัย 4 ขั้นตอน รายละเอียดเป็นไปตามลำดับ ดังต่อไปนี้

วัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 1 เพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการ อบต.

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ สังเคราะห์ แนวคิด และทฤษฎี เพื่อให้ได้มาซึ่งองค์ประกอบและปัจจัยในการพัฒนารูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการ อบต.

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาสภาพ ปัญหา พฤติกรรมการใช้บริการและความต้องการที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนารูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการ อบต. ซึ่งแบ่งออกตามกระบวนการวิจัย 2 กระบวนการ ดังนี้

ตอนที่ 2.1 ผลการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาในการดำเนินงานของ อบต. เกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านการกีฬาและนันทนาการในชุมชนท้องถิ่น โดยการสัมภาษณ์เชิงลึก (Indepth - Interview) กับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย 5 ประเภทในแต่ละ อบต. จากทั้ง 4 ภูมิภาคของประเทศ

ตอนที่ 2.2 ผลการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) เพื่อสำรวจพฤติกรรมการใช้บริการและความต้องการในการได้รับบริการด้านการกีฬาและนันทนาการจาก อบต. กับประชาชนผู้รับบริการด้านการกีฬาและนันทนาการในพื้นที่ อบต. ใน 4 ภูมิภาค โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือ

ตอนที่ 3 ผลการพัฒนารูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการ อบต. โดยจัดการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) กับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย จำนวน 3 กลุ่ม

วัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 2 เพื่อตรวจสอบรูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการ อบต.

ตอนที่ 4 ผลการตรวจสอบรูปแบบและนำเสนอการพัฒนารูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการ อบต. โดยการจัดสัมมนาอิงผู้ทรงคุณวุฒิ (Connoisseurship) กับผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 2 กลุ่ม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังกล่าวข้างต้นมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ สังเคราะห์ แนวคิดและทฤษฎี เพื่อให้ได้มาซึ่งองค์ประกอบและปัจจัย ในการพัฒนารูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการ อบต.

ในขั้นตอนที่ 1 ผู้วิจัยทำการ ศึกษา ค้นคว้า วิเคราะห์ และสังเคราะห์ แนวคิด ทฤษฎี ข้อเท็จจริง และข้อมูลที่เกี่ยวข้อง จากแหล่งข้อมูลที่เป็นสื่อสิ่งพิมพ์ ทั้งเอกสารและงานวิจัย และจากสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ทั้งของประเทศไทยและของต่างประเทศ เพื่อเพื่อให้ได้มาซึ่งองค์ประกอบและปัจจัย ในการพัฒนารูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการ อบต.

ผู้วิจัยนำองค์ประกอบและปัจจัยที่ได้จากการสังเคราะห์ ไปร่างกรอบแนวคิดในการวิจัย และนำร่างกรอบแนวคิดในการวิจัย ไปปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาหลักและอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม เพื่อปรับปรุงพัฒนาให้เป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย (Conceptual Framework) ที่สมบูรณ์เพื่อใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้

ทั้งนี้ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ถึงหลักการ แนวคิด และทฤษฎีต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนารูปแบบ การจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการ อบต. โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. จากแนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบของ Willer (1986) และการตรวจสอบรูปแบบของ Eisner (1976) ทำให้ผู้วิจัยนำมาเป็นต้นแบบในการดำเนินการวิจัยเพื่อให้ได้รูปแบบจากการวิจัย โดยทำการประยุกต์ให้เกิดกระบวนการในการวิจัยครั้งนี้ ซึ่งแบ่งได้เป็น 4 ขั้นตอน และเมื่อดำเนินการวิจัยครบทั้ง 4 ขั้นตอนแล้ว ทำให้สามารถเชื่อได้ว่า รูปแบบที่เกิดขึ้นจากการวิจัยครั้งนี้ มีความถูกต้อง สมบูรณ์ตามหลักการและแนวคิดในการพัฒนาและตรวจสอบรูปแบบ

2. แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการ ที่ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาและวิเคราะห์ และสามารถสรุปจาก การวิเคราะห์ได้ว่าเป็นแนวคิดที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการพัฒนารูปแบบในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบไปด้วย

2.1 แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการองค์กร ในส่วนของทฤษฎีเชิงระบบขององค์กร (Systems Theory) ของ (Chelladurai, 2009; Daft, 2010) และแนวคิดการจัดการสโมสรกีฬา (Sports Club Management) ของ Robinson (2010) ทั้งนี้เนื่องจาก ศูนย์กีฬาและนันทนาการ อบต. นับเป็น องค์กรหนึ่งซึ่งมีภารกิจในการให้บริการด้านกีฬาและนันทนาการในชุมชนท้องถิ่น ซึ่งมีความจำเป็น อย่างยิ่ง ที่จะต้องนำหลักการและแนวคิดด้านการจัดการองค์กรที่มีความครอบคลุมในลักษณะการ ดำเนินงานของระบบ ซึ่งทฤษฎีเชิงระบบขององค์กรจะเป็นต้นแบบที่ดีในการจัดการภารกิจของศูนย์กีฬา และนันทนาการ อบต. นอกจากนี้ แนวคิดในการจัดการสโมสรกีฬาก็นับว่าเป็นส่วนสำคัญที่เกี่ยวข้อง โดยตรง เนื่องจากการศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้อง จุดเริ่มต้นของการพัฒนาด้านกีฬาและนันทนาการใน ชุมชนท้องถิ่นในต่างประเทศ ส่วนใหญ่มาจากการจัดตั้งสโมสรกีฬาในระดับท้องถิ่น

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับทรัพยากรในการจัดการ ในส่วนของ Human, Financial, Material, Information, Technology and Contexts (Chelladurai, 2009; Daft, 2010; สมคิด บางโม, 2552)

จากการศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับทรัพยากรในการจัดการองค์กร ทำให้พบว่า ศูนย์กีฬาและนันทนาการ อบต. ในฐานะเป็นองค์กรกีฬาและนันทนาการในชุมชนท้องถิ่น ควรมีทรัพยากรในการจัดการองค์กรทั้งในด้านทรัพยากรมนุษย์ การเงินและงบประมาณ สถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก สารสนเทศ เทคโนโลยี และบริบทของหน่วยสนับสนุน ทั้งนี้เนื่องจาก องค์กรโดยทั่วไปจะต้องมีทรัพยากรบุคคล งบประมาณ เป็นเบื้องต้นอยู่แล้ว แต่การจัดการด้านกีฬาและนันทนาการในชุมชนท้องถิ่น จำเป็นที่จะต้องมีการจัดการทรัพยากรส่วนอื่นๆ ดังกล่าวข้างต้นเพิ่มเติม เนื่องจากสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกของแต่ละ อบต. มีบริบทของความมากน้อยแตกต่างกัน สารสนเทศและเทคโนโลยีในปัจจุบันก็สามารถอำนวยความสะดวกในการดำเนินงานได้มากขึ้น และบริบทของหน่วยสนับสนุนก็มีส่วนสำคัญที่จะช่วยส่งเสริมการดำเนินงานให้กับ อบต. ซึ่งไม่ใช่องค์กรที่มีขนาดใหญ่และมีบุคลากรจำนวนมาก

2.3 แนวคิดเกี่ยวกับกระบวนการจัดการ ในส่วนของ Planning, Organizing, Leading, Controlling and Evaluating) (Chelladurai, 2009; Daft, 2010; Deming, 2000; Fayol, 1949; Gulick & Urwick, 1937) จากการศึกษาค้นคว้าข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดด้านกระบวนการจัดการตั้งแต่ในอดีตที่ผ่านมาจนถึงยุคปัจจุบัน ทำให้พบว่า การจัดการที่มีความเหมาะสมกับรูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการ อบต. มีความเกี่ยวข้องกับการวางแผน การจัดองค์กร การนำ การควบคุม และการประเมินผล ทั้งนี้เนื่องจาก การวางแผนและการจัดองค์กรมีความจำเป็นสำหรับการดำเนินงานของทุกองค์กร แต่อย่างไรก็ตาม องค์กรภาครัฐส่วนท้องถิ่นแบบ อบต. ที่ต้องดำเนินงานด้านกีฬาและนันทนาการ ควรมีบริบทของการนำและการควบคุมเข้ามาเกี่ยวข้อง เนื่องจากกิจกรรมด้านกีฬาและนันทนาการ มีบริบทของการนำเป็นสิ่งที่ใช้ในการขับเคลื่อนกิจกรรมเป็นหลัก ส่วนการควบคุมก็นับว่ามีความจำเป็นสำหรับองค์กรขนาดย่อมที่ต้องการแรงกระตุ้นในการขับเคลื่อนการดำเนินงานของบุคลากรในองค์กร นอกจากนี้ การประเมินผลก็มีส่วนสำคัญที่จะทำให้ อบต. สามารถปรับปรุงและพัฒนาการบริการด้านกีฬาและนันทนาการให้กับชุมชนในท้องถิ่นได้อย่างต่อเนื่อง สม่าเสมอ

3. แนวคิดเกี่ยวกับส่วนประสมทางการตลาด ในส่วนของแนวคิด (4C) ของ Lauterborn (1990) และแนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจ ของ Maslow (1970) และ Kotler (1997) จากการศึกษาค้นคว้าข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการตลาด พบว่า แม้องค์กรภาครัฐส่วนท้องถิ่นแบบ อบต. ก็มีความจำเป็นที่จะต้องนำหลักการและแนวคิดด้านส่วนประสมทางการตลาดมาเป็นเครื่องมือในการดำเนินงาน ทั้งนี้เนื่องจากภารกิจด้านกีฬาและนันทนาการในชุมชนท้องถิ่น เป็นการตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนผู้รับบริการ การคำนึงถึงปัจจัยด้านการตลาดที่มีความเกี่ยวข้อง จึงเป็นสิ่งจำเป็นที่จะทำให้ประชาชนเกิดความพึงพอใจในการรับบริการด้านกีฬาและนันทนาการ

4. แนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยภายในองค์กร (The 7-S Framework) ของ Mckinsey (2016) และแนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยภายนอกองค์กร (PEST Analysis) ของ Aguilar (1967) จากการศึกษาค้นคว้า

ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยแวดล้อม ที่มีผลต่อการดำเนินงานขององค์กร ทำให้พบว่า ในการบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กรนั้น นอกจากองค์กรจะต้องมีทรัพยากรในการจัดการและมีกระบวนการจัดการที่ดีแล้ว องค์กรจะต้องให้ความสำคัญกับปัจจัยภายในและภายนอกองค์กรด้วย เนื่องจากการดำเนินงานขององค์กร เปรียบเสมือนระบบเปิด ที่มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารกับสิ่งแวดล้อมภายนอกอยู่ตลอดเวลา จึงปฏิเสธไม่ได้ว่า สิ่งแวดล้อมหรือปัจจัยภายนอกมีผลต่อการดำเนินงานขององค์กร โดยเฉพาะศูนย์กีฬาและนันทนาการ อบต. ซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในสังคมเป็นจำนวนมาก นอกจากนี้ การคำนึงถึงปัจจัยภายในองค์กร ก็เปรียบเสมือนการรับรู้ถึงขีดความสามารถในการดำเนินงานด้านกีฬาและนันทนาการของ อบต. เอง จึงทำให้สามารถวางแผนการดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

5. แนวคิดเกี่ยวกับธรรมาภิบาล (Good Governance) ของ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการระบบราชการ (ก.พ.ร.) (2552) จากการศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการองค์กรภาครัฐ พบว่า การดำเนินงานตามภารกิจขององค์กรภาครัฐที่มีประชาชนเป็นผู้รับบริการ แม้จะไม่มุ่งหวังถึงผลกำไรเป็นเป้าหมายหลักสำคัญ แต่แนวคิดที่จะทำให้การดำเนินงานมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสามารถตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนได้อย่างสมบูรณ์ จะต้องอาศัยหลักธรรมาภิบาลเป็นกรอบแนวทางในการบริหารจัดการองค์กร อีกทั้งธรรมาภิบาลยังเป็นที่ยอมรับในระดับสากล จนทำให้รัฐบาลนำมาเป็นเครื่องมือในการสร้างบรรทัดฐาน ให้องค์กรภาครัฐทุกรูปแบบ มีความจำเป็นที่จะต้องนำแนวทางธรรมาภิบาลไปถือปฏิบัติตาม

6. แนวคิดเกี่ยวกับการกีฬา ในส่วนของการกีฬาเพื่อมวลชน (Sport for all) ของ International Olympic Committee (2014) และแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 6 (พ.ศ.2560 - 2564) (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2560) จากการศึกษาบริบทของการกีฬา พบว่า การกีฬาเพื่อมวลชน คือการกีฬาที่ส่งเสริมคุณภาพชีวิตให้กับคนหมู่มาก เป็นแนวคิดด้านการกีฬาที่ทำให้เกิดการพัฒนาสังคม โดยเริ่มต้นที่ตัวบุคคล ครอบครัว ชุมชน และประเทศชาติ ซึ่งนับได้ว่ามีความเกี่ยวข้องโดยตรงกับศูนย์กีฬาและนันทนาการ อบต. เนื่องจาก การให้บริการด้านกีฬาและนันทนาการในชุมชนท้องถิ่น เป็นการพัฒนาคุณภาพชีวิตให้กับบุคคล ต่อเนื่องไปจนถึงสังคมในชุมชน ซึ่งมีความสอดคล้องกับแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ซึ่งรัฐบาลได้ให้ความสำคัญกับการนำกีฬามาเป็นเครื่องมือในการพัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคม

7. แนวคิดเกี่ยวกับการนันทนาการ ของ สมบัติ กาญจนกิจ (2557) และ เทพประสิทธิ์ กุลธวัชวิชัย (2556) รวมถึงการจัดโปรแกรมนันทนาการ (Leisure Programming) ของ Edginton et al. (1989) และร่างแผนพัฒนานันทนาการแห่งชาติ ฉบับที่ 3 (พ.ศ.2560 - 2564) (กรมพลศึกษา, 2560) จากการศึกษาบริบทของการนันทนาการ พบว่า การนันทนาการเป็นสวัสดิการทางสังคมอย่างหนึ่ง ที่รัฐพึง

จัดทำให้มีบริการด้านนันทนาการเกิดขึ้นกับประชาชนของรัฐ กิจกรรมนันทนาการคือกิจกรรมที่สร้างคุณค่าให้กับตัวบุคคล เมื่อบุคคลรับรู้และเข้าใจในคุณค่าของตนเอง ก็จะนำไปสู่การอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีคุณภาพ ทั้งนี้รัฐบาลได้มีแผนพัฒนานันทนาการแห่งชาติ เพื่อเป็นกรอบทิศทางในการดำเนินงานด้านนันทนาการให้กับองค์กรภาครัฐ ได้ดำเนินภารกิจขององค์กรให้มีความสอดคล้องกับประโยชน์จากนันทนาการตามที่แผนได้กำหนดไว้ ซึ่งศูนย์กีฬาและนันทนาการ อบต. ก็มีความเกี่ยวข้องโดยตรงกับหลักการเกี่ยวกับนันทนาการ และแผนพัฒนานันทนาการแห่งชาติ นอกจากนี้แนวคิดในการจัดโปรแกรมนันทนาการ ยังเป็นหลักการในการจัดกิจกรรมต่างๆ ด้านนันทนาการที่ อบต. จะสามารถประยุกต์ให้มีความเหมาะสมกับบริบทของสังคมในชุมชนท้องถิ่นของตนเองต่อไป

เมื่อผู้วิจัยมีกรอบแนวคิดในการวิจัยแล้ว จึงดำเนินการศึกษาในขั้นต่อไป โดยให้ความสำคัญกับการศึกษาสภาพ ปัญหา พฤติกรรมการใช้บริการและความต้องการที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนารูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการ อบต.

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาสภาพ ปัญหา พฤติกรรมการใช้บริการและความต้องการที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนารูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบล

ตอนที่ 2.1 ผลการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research)

ผู้วิจัยศึกษาสภาพและปัญหาในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านการกีฬาและนันทนาการในชุมชนท้องถิ่น โดยการสัมภาษณ์เชิงลึก (In - depth Interview) ผู้ให้ข้อมูลหลัก (Key Informants) จำนวน 5 ประเภท ได้แก่ 1) ผู้บริหาร อบต. 2) เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานใน อบต. 3) ประชาชนผู้อาศัยอยู่ในเขต อบต. 4) เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานภาครัฐและเอกชนต่างๆ ภายในพื้นที่ อบต. และ 5) ผู้เป็นสมาชิกเครือข่ายภาคประชาชนในพื้นที่ อบต. จากทั้ง 4 ภูมิภาคของประเทศ ภูมิภาคละ 5 คน รวมทั้งสิ้นจำนวน 20 คน รายละเอียดการวิเคราะห์ข้อมูล แบ่งออกตามประเภทของผู้ให้ข้อมูลหลัก 5 ประเภท และประเด็นหลักในการสัมภาษณ์ 3 ประเด็น ดังต่อไปนี้

2.1.1 ข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ให้ข้อมูลหลักประเภท 1) ผู้บริหาร อบต.

สามารถสรุปภาพรวมจากการวิเคราะห์ข้อมูล ได้ดังนี้

ประเด็นที่ 1 ปัญหาและอุปสรรคในการบริหารจัดการ การดำเนินงาน การเข้าร่วมกิจกรรม หรือการรับบริการสาธารณะ ที่เกี่ยวกับด้านการกีฬาและนันทนาการในชุมชนท้องถิ่น

1) อบต. ประสบปัญหาและอุปสรรคด้านการใช้งบประมาณในการซื้อวัสดุอุปกรณ์ต่างๆ ประกอบการจัดกิจกรรมกีฬาและนันทนาการ ซึ่งเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้องตามระเบียบการใช้งบประมาณของรัฐ จึงส่งผลให้ อบต. เลือกว่าจะไม่จัดกิจกรรมด้านกีฬาและกิจกรรมนันทนาการในชุมชนเหมือนแต่ก่อน

“...ในระหว่างเทศกาลสงกรานต์ ก็จะจัดแข่งขันกีฬาร่วมด้วย แต่ก่อนเราเบิกจ่ายค่าเสื้อผ้าชุดแข่งขัน อาหาร เครื่องดื่ม เพื่อเลี้ยงนักกีฬา และชาวบ้านได้ ช่วงหลังนี้ไม่ค่อยได้จัดกัน เพราะหน่วยงานตรวจสอบบอกเราว่าทำไม่ได้ เบิกจ่ายไม่ได้ การจัดแข่งขันกีฬาจึงค่อยๆ เลือนหายไป...”

“...จัดงานวันเด็ก แต่เราไม่สามารถจัดอาหารเครื่องดื่มและของขวัญมาแจกให้เด็กๆ ที่มาเข้าร่วมงานได้ เนื่องจากติดปัญหาที่ระเบียบการเบิกจ่าย...”

(สัมภาษณ์นายก อบต. ภาคกลาง)

“...เดี๋ยวนี้ระเบียบที่ใช้ควบคุม การจัดกิจกรรมนันทนาการตามประเพณี ทำให้เราไม่สามารถจัดงานได้เหมือนที่เคย แต่ก่อนมีเรื่อง

ค่าอาหาร ค่าเตรียมการแสดง ค่าโต๊ะ ค่าเต็นท์ ค่าของที่ระลึกให้ผู้ใหญ่ที่มารดน้ำดำหัว และค่าอื่นๆ ซึ่งปัจจุบันเราเบิกค่าใช้จ่ายพวกนี้ไม่ได้ ซึ่งทำให้เราต้องหาด้วยกำลังตนเอง และก็ทำได้ยาก...”

(สัมภาษณ์นายก อบต. ภาคใต้)

“...อบต.จะเป็นเจ้าภาพในการจัดแข่งขันกีฬา ทางเราก็จะซื้อเสื้อแจก มีข้าวกลางวันเลี้ยง มีถ้วยรางวัล มีค่าทำสนาม ค่าน้ำเลี้ยงนักกีฬา ก็จัดมาตลอดทุกๆ ปี...”

“...ทุกวันนี้แทบไม่มี อบต. ไหนจัดงานหรือดำเนินการเรื่องกีฬาเลย รวมทั้งภายในสามถึงสี่ปีที่ผ่านมาด้วย เพราะกลัวถูกตรวจสอบกันหมด...”

(สัมภาษณ์ปลัด อบต. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ)

2) อบต. ประสบปัญหาหางบประมาณอุดหนุนจากภาครัฐไม่เพียงพอ ที่จะนำมาใช้ในการดำเนินการจัดกิจกรรมด้านกีฬาและนันทนาการ รวมทั้งไม่เพียงพอกับการสนับสนุนหน่วยงานในพื้นที่ เช่น โรงเรียนที่มีศักยภาพด้านกีฬา ให้ไปแข่งขันในระดับภูมิภาคได้

3) อบต. ต้องอาศัยความร่วมมือ และการสนับสนุนปัจจัยในการดำเนินงานด้านกีฬาและนันทนาการ เช่น เงิน สิ่งของ กำลังคน จากภาคส่วนอื่นๆ ในพื้นที่

“...เราไม่สามารถจัดอาหารเครื่องดื่มและของขวัญมาแจกให้เด็กๆ ที่มาเข้าร่วมงานได้ เนื่องจากติดปัญหาที่ระเบียบการเบิกจ่าย จึงต้องอาศัยความร่วมมือระหว่างหมู่บ้าน และผู้ประกอบการภายในพื้นที่ อบต. ให้ช่วยกันระดมทุนร่วมกัน บางรายก็ให้สิ่งของ หรืออาหารมาร่วมกัน ส่วนหมู่บ้านก็จะมีการทำอาหารมาร่วมงาน...”

“...รัฐบาลก็มียกงบประมาณอุดหนุนให้ไม่มาก ด้านกีฬาก็มีการส่งเสริมงบประมาณน้อย...”

(สัมภาษณ์นายก อบต. ภาคกลาง)

“...ก็จะมีปัญหาบ้าง ในส่วนของงบประมาณไม่พอเพียง ต้องอาศัยการบริหารจัดการและการขอความร่วมมือกันเองภายในหมู่บ้าน ไม่ว่าจะเป็นการร่วมสมทบทุน หรือการร่วมกันลงแรง...”

“...งบประมาณสนับสนุนโรงเรียนที่มีความสามารถให้ไปแข่งขันกีฬา อบต. ก็ตั้งงบประมาณสนับสนุนล่วงหน้าไว้ แต่ในความเป็นจริงก็ไม่ได้เพียงพออะไรมากมาย...”

(สัมภาษณ์นายก อบต. ภาคเหนือ)

“...การเตรียมจัดงานจัดกิจกรรมแต่ละครั้ง ใช้เวลาเตรียมงาน สองสามวัน เราให้เจ้าหน้าที่และชาวบ้านมาช่วยเหลือ แต่เราไม่สามารถเบิก ค่าอาหาร ค่าเครื่องดื่มได้...”

(สัมภาษณ์นายก อบต. ภาคใต้)

4) อบต. ไม่สามารถสนับสนุนงบประมาณส่งเสริมหน่วยงานอื่นที่ไม่อยู่ในสังกัด เพื่อให้ดำเนินการจัดกิจกรรมด้านกีฬาและนันทนาการได้ จึงทำให้เสียโอกาสในการสนับสนุน ด้านกีฬาและนันทนาการองค์กรที่มีความพร้อมของบุคลากรในการดำเนินงานกีฬาและนันทนาการ มากกว่า อบต.

5) การสนับสนุนงบประมาณด้านกีฬาให้กับหน่วยงานอื่นในสังกัด เช่น โรงเรียนในสังกัด ไม่เพียงพอ เนื่องจากต้องดำเนินการตามมาตรการประหยัด

“...การสนับสนุนก็ต้องคำนึงถึงการประหยัดงบประมาณของ อบต. โดยภาพรวมด้วยเช่นกัน...”

(สัมภาษณ์นายก อบต. ภาคเหนือ)

“...ระเบียบไม่อนุญาตให้ อบต. อดหนุนเงินแก่หน่วยงานอื่นที่ไม่ใช่ หน่วยงานในสังกัด อบต. เพราะสิ่งใดที่ อบต. มีศักยภาพที่ทำได้ จะต้อง ทำเองอุดหนุนคนอื่นไม่ได้...”

(สัมภาษณ์ปลัด อบต. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ)

6) ระเบียบการดำเนินงานและกฎเกณฑ์ต่างๆ เกี่ยวกับงานด้านการส่งเสริม กีฬาและนันทนาการไม่มีความชัดเจนและไม่มีความยืดหยุ่น ทำให้ อบต. ไม่สามารถตัดสินใจวางแผน และกำหนดรายละเอียดการดำเนินกิจกรรมด้านกีฬาและนันทนาการได้อย่างชัดเจน

“...ถ้ามีการผ่อนคลายเรื่องของระเบียบมากขึ้น ก็จะทำให้ อบต. ดำเนินงานด้านนี้ได้ดีขึ้น การขอสปอนเซอร์บ่อยๆ ก็ทำให้ผู้ประกอบการไม่ เต็มใจ เพราะเศรษฐกิจไม่ดี การปลดความตึงของระเบียบจึงเป็นการเปิด ช่องทางให้ใช้สอยได้ง่ายขึ้น เพราะการตีระเบียบเหมือนเป็นการปิดกั้นแรง กระตุ้นในแนวคิดการดำเนินงานด้านนี้ไปเลย...”

(สัมภาษณ์นายก อบต. ภาคกลาง)

“...การสนับสนุนงบประมาณจากกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น มายัง อบต. ก็ควรระบุให้ชัดเจนเลย ว่า อบต. จะทำอะไรได้บ้าง การระบุ คลุมเคลือแล้วทาง อบต. มาตีความปฏิบัติเอง มักทำให้ อบต. ถูกท้วงติง จากหน่วยงานตรวจสอบ จึงไม่ยากทำต่อในปีถัดๆ ไป...”

(สัมภาษณ์นายก อบต. ภาคเหนือ)

7) ผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานของ อบต. ยังขาดองค์ความรู้และความชำนาญในวิชาชีพด้านกีฬาและนันทนาการ

8) หน่วยงานภาครัฐส่วนภูมิภาค ไม่มีงบประมาณในการส่งเสริมงานด้านกีฬาและนันทนาการให้กับ อบต. รวมทั้งของงบประมาณบางส่วนจาก อบต.

“...ในระดับท้องถิ่นเรา เราก็ต้องคิดเองจัดกันเอง ทำถูกบ้างผิดบ้างก็ไม่แน่ใจ...”

“...หน่วยงานส่วนกลางหรือส่วนภูมิภาคส่วนมาก ก็ไม่สะดวกที่จะนำงบประมาณของตนเองมาสู่ท้องถิ่น เพราะบางหน่วยงาน เช่น อำเภอ ยังไม่มีงบประมาณด้านกีฬาของตนเองเลย ยังต้องอาศัยงบประมาณสนับสนุนจาก อบต. เพื่อใช้ดำเนินงาน...”

(สัมภาษณ์นายก อบต. ภาคใต้)

ประเด็นที่ 2 บทบาทการดำเนินงานส่งเสริมการกีฬาและนันทนาการในชุมชนท้องถิ่นของภาครัฐ

1) ยังไม่มีแผนการดำเนินงานด้านกีฬาและนันทนาการลงไปสู่ อบต. โดยตรงจากหน่วยงานภาครัฐส่วนกลางที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมด้านกีฬาและนันทนาการ เท่าที่ควร

2) การจัดสร้างสนามกีฬานิตต่างๆ ในพื้นที่ อบต. ควรนำความต้องการของประชาชนในชุมชนมาเป็นพื้นฐานในการสร้าง และสามารถรองรับการใช้งานได้อย่างหลากหลาย

“...กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา และ กทท. ส่วนมากก็สนับสนุนในระดับอำเภอ จังหวัด ไม่ถึงระดับท้องถิ่นเรา...”

(สัมภาษณ์นายก อบต. ภาคใต้)

“...ต้องมีงบประมาณสร้างสนามกีฬาให้ท้องถิ่น แต่ละท้องถิ่นก็มีข้อมูลพื้นฐานว่าสนามใดมีหรือไม่มี สนามใดต้องการเพิ่มเติม ถ้าเป็นไปได้ควรสร้างสนามที่รองรับการเล่นกีฬาได้หลายๆ ชนิด เพราะพื้นที่ของ อบต. หรือโรงเรียนในเขต อบต. ก็มีพื้นที่ว่างไม่มาก...”

(สัมภาษณ์ปลัด อบต. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ)

ประเด็นที่ 3 รูปแบบศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบลที่ควรเป็น

1) ควรมีเจ้าหน้าที่ด้านกีฬาและนันทนาการที่มีวุฒิการศึกษาด้านนี้โดยตรง เช่น วิทยาศาสตร์การกีฬา คอยเป็นผู้ดูแลศูนย์ รวมทั้งสามารถทดสอบสมรรถภาพทางกายและจัดกิจกรรมเชิงสุขภาพให้ประชาชนในชุมชน

2) อบต. อาจจัดจ้างเจ้าหน้าที่ศูนย์ในลักษณะของลูกจ้างโครงการ หรือมีโครงการนำร่องจากหน่วยงานส่วนกลางเพื่อเปิดตำแหน่งจัดหาเจ้าหน้าที่ด้านกีฬาและนันทนาการมาประจำ อบต.

3) ศูนย์กีฬาและนันทนาการ ควรอยู่ในการควบคุมของ อบต. โดยมีงบประมาณจัดสรรมาให้เพื่อการดูแล รักษา และจัดกิจกรรมต่างๆ ของศูนย์

4) การสร้างศูนย์จะต้องมีที่สาธารณะประโยชน์ภายในตำบล ไม่ว่าจะ เป็นของภาครัฐหรือภาคเอกชนให้การสนับสนุน ซึ่งประชาชนสามารถเข้าถึงได้ง่ายและใช้งานได้อย่างสะดวก

5) ควรมีสำนักรงานศูนย์อยู่ในบริเวณที่ทำการ อบต. เพื่อให้บริการติดต่อประสานงานกับประชาชนและภาคส่วนอื่นๆ ในที่เดียวกัน

6) เจ้าหน้าที่ด้านกีฬาและนันทนาการ สามารถจัดกิจกรรมโครงการด้านกีฬาและนันทนาการ ปฏิบัติหน้าที่ฝึกสอนกีฬา ตัดสินกีฬา นำกิจกรรมออกกำลังกาย ถ่ายทอดองค์ความรู้ด้านกีฬาและนันทนาการให้กับบุคลากรท่านอื่นของ อบต. ที่มีความสนใจ เพื่อให้ อบต. มีบุคลากรที่มีความสามารถด้านกีฬาและนันทนาการเพิ่มขึ้น

“...หากมีการสร้างศูนย์ ก็ต้องมีบุคลากรอยู่ เด็กจบสายวิทยาศาสตร์ การกีฬาเยอะเยาะ รัฐบาลก็จ้างเด็กจบเหล่านี้มาประจำศูนย์ แล้วคิดงานหรือจัดกิจกรรมกระตุ้นให้เกิดกิจกรรมด้านสุขภาพและการออกกำลังกาย เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนเค้าใช้ชีวิตประจำวันได้อย่างปลอดภัย รวมทั้งสามารถทำการทดสอบร่างกายประชาชนแต่ละช่วงอายุได้...”

“...ไม่จำเป็นต้องบรรจุบุคลากรในลักษณะของพนักงาน หรือลูกจ้างประจำก็ได้ เป็นการจ้างลักษณะลูกจ้างประจำโครงการ แล้วดำเนินการต่อเนืองทุกๆ ปีก็还好...”

(สัมภาษณ์นายก อบต. ภาคกลาง)

“...ควรสนับสนุนให้มีศูนย์กีฬา ลักษณะนี้ เพราะประชาชนทั่วไปจะได้มาใช้บริการ รักษาสุขภาพกัน โดยเฉพาะเด็ก เยาวชน จะได้มีแหล่งออกกำลังกายหรือทำกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ไม่สนใจยาเสพติด อบายมุข...”

(สัมภาษณ์นายก อบต. ภาคเหนือ)

“...ถามว่าอยากได้ศูนย์กีฬา ลักษณะนี้หรือไม่ ก็อยากได้ แต่ต้องเอามาให้เป็นของเราควบคุมเอง และนำงบประมาณมาให้เราดูแลด้วย อีกอย่างก็คือ จะหาที่สาธารณะประโยชน์จำนวนมากในพื้นที่ของ อบต. มาทำให้เป็นศูนย์กีฬา ก็ไม่ใช่เรื่องง่าย...”

(สัมภาษณ์นายก อบต. ภาคใต้)

“...จริงๆ อยู่ตรงไหนก็ได้ ที่ชุมชนเข้าถึงง่าย มาใช้งานได้ ถ้าไปอยู่ไกลๆ ไม่มีใครไปใช้ก็ไร้ประโยชน์ ล่าสุดก็ดำเนินการเรื่องที่ดินของประชาชน คนหนึ่งที่มอบให้เป็นสาธารณประโยชน์กับ อบต. จนสำเร็จเรียบร้อย ซึ่งเป็นที่กลางหมู่บ้าน หากได้รับการสนับสนุนงบประมาณให้พัฒนาสถานที่ให้เหมาะสม ก็สามารถใช้เป็นที่จัดกิจกรรมของชุมชนได้อีกมากมาย...”

“...ออฟฟิศคุณๆ ควรอยู่ที่ อบต. มีเจ้าหน้าที่อยู่ที่นี้ แล้วช่วงเวลาเช้าหรือเย็น บุคลากรที่รับผิดชอบก็ลงไปยังพื้นที่สนามกีฬา เพื่อให้บริการประชาชน หรือบางครั้งบุคลากรก็เวียนไปยังแต่ละจุดแต่ละหมู่บ้าน ไปสอนประชาชน เด็กเยาวชนให้เล่นกีฬา...”

“...นอกจากมีเจ้าหน้าที่ประจำศูนย์คอยช่วยสอนทักษะกีฬาและดูแลเรื่องกิจกรรมแล้ว ก็สามารถเป็นผู้ตัดสินกีฬาภายในชุมชนด้วยก็จะดี...”

“...ถ้าจะให้ดี ควรมีเจ้าหน้าที่ด้านพลศึกษามาเป็นผู้ถ่ายทอดความรู้ในการจัดกิจกรรมต่างๆ ด้านกีฬาและนันทนาการให้กับเจ้าหน้าที่ อบต. คนอื่นๆ ซึ่งต่อไป อบต. ก็สามารถพัฒนาบุคลากรของตนเอง หรือจะจ้างบุคลากรด้านการพลศึกษามาประจำก็เป็นอีกทางเลือกหนึ่ง แต่ขอให้มีการนำร่องโดยอาศัยงบประมาณจากหน่วยงานส่วนกลาง ซึ่งเกิดขึ้นได้ง่ายกว่าการที่ อบต. จะจัดหาจัดจ้างบุคลากรด้วยตนเอง มักจะไม่มีใครมาสมัครหรือมาสมัครก็ไม่มีคุณสมบัติเหมาะสม...”

(สัมภาษณ์ปลัด อบต. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ)

ตารางที่ 3 สรุปประเด็นข้อค้นพบจากการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ให้ข้อมูลหลัก ประเภท ผู้บริหาร อบต.

สรุปประเด็นข้อค้นพบจากการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ให้ข้อมูลหลัก ประเภท ผู้บริหาร อบต.		
ประเด็นหลักที่ 1	ประเด็นหลักที่ 2	ประเด็นหลักที่ 3
ปัญหาและอุปสรรคในการบริหารจัดการ การดำเนินงาน การเข้าร่วมกิจกรรม หรือการให้บริการสาธารณะ ที่เกี่ยวข้องด้านการกีฬาและนันทนาการ ในชุมชนท้องถิ่น	บทบาทการดำเนินงานส่งเสริมการกีฬาและนันทนาการในชุมชนท้องถิ่นของภาครัฐ	รูปแบบศูนย์กีฬาและนันทนาการ องค์การบริหารส่วนตำบล ที่ควรเป็น
1) งบประมาณในการดำเนินงานด้านกีฬาและนันทนาการ อบต. ทั้งในด้านการจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์ ประกอบการจัดกิจกรรมกีฬาและนันทนาการ งบประมาณอุดหนุนจากภาครัฐไม่เพียงพอ งบประมาณสนับสนุนหน่วยงานในพื้นที่ไม่เพียงพอ ไม่สามารถสนับสนุนงบประมาณหน่วยงานนอกสังกัดที่มีศักยภาพในการดำเนินงานด้านกีฬาและนันทนาการได้ ข้อจำกัดในการสนับสนุนงบประมาณด้านกีฬาให้กับหน่วยงานอื่นในสังกัด และขาดการสนับสนุนงบประมาณจากหน่วยงานส่วนภูมิภาค	1) ขาดการสนับสนุนโครงการด้านกีฬาและนันทนาการลงไปสู่อบต. โดยตรงจากหน่วยงานภาครัฐส่วนกลางที่เกี่ยวข้อง 2) การจัดสร้างสนามกีฬาในพื้นที่ อบต. ควรให้ความสำคัญกับความต้องการของประชาชนในชุมชนและควรสร้างให้มีความหลากหลาย	1) ด้านบุคลากร ควรมีเจ้าหน้าที่ด้านกีฬาและนันทนาการที่มีวุฒิการศึกษาด้านกีฬาและนันทนาการโดยตรง สามารถทดสอบสมรรถภาพทางกาย และจัดกิจกรรมและโครงการเชิงสุขภาพ กีฬา และนันทนาการ ฝึกสอนและตัดสินกีฬา นำกิจกรรมออกกำลังกาย และสามารถถ่ายทอดองค์ความรู้ด้านกีฬาและนันทนาการให้กับบุคลากรอื่นของ อบต. ได้ ซึ่ง อบต. อาจจัดจ้างเจ้าหน้าที่ศูนย์ในลักษณะของลูกจ้างโครงการ หรือมีโครงการนำร่องจากหน่วยงานส่วนกลางเพื่อเปิดตำแหน่งเจ้าหน้าที่ด้านกีฬาและนันทนาการมาประจำอบต.

สรุปประเด็นข้อค้นพบจากการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ให้ข้อมูลหลัก ประเภท ผู้บริหาร อบต.		
ประเด็นหลักที่ 1	ประเด็นหลักที่ 2	ประเด็นหลักที่ 3
<p>2) อบต. ต้องอาศัยความร่วมมือและการสนับสนุนปัจจัยในการดำเนินงานจากภาคส่วนอื่นๆ ในพื้นที่</p> <p>3) ระเบียบการดำเนินงานและกฎเกณฑ์ต่างๆ เกี่ยวกับงานด้านการส่งเสริมกีฬาและนันทนาการไม่มีความชัดเจนและไม่มีความยืดหยุ่น</p> <p>4) บุคลากรของ อบต. ยังขาดองค์ความรู้และความชำนาญในวิชาชีพด้านกีฬาและนันทนาการ</p>		<p>2) ศูนย์กีฬาและนันทนาการควรอยู่ในการกำกับดูแลของ อบต. โดยมีงบประมาณจัดสรรมาให้เพื่อการดูแลรักษา และจัดกิจกรรมต่างๆ</p> <p>3) ศูนย์กีฬาและนันทนาการควรตั้งอยู่ในที่ที่ประชาชนสามารถเข้าถึงและใช้งานได้สะดวก โดยมีสำนักงานศูนย์อยู่ในบริเวณที่ทำการ อบต. เพื่อให้บริการติดต่อประสานงานกับประชาชนและภาคส่วนอื่นๆ ในที่เดียวกัน</p>
<p>สรุปภาพรวมการตีความจากการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ให้ข้อมูลหลัก ประเภท ผู้บริหาร อบต.</p> <p>เมื่อนำข้อมูลจากประเด็นหลักในการสัมภาษณ์เชิงลึก ทั้ง 3 ประเด็น มาวิเคราะห์ตีความให้เกิดความสัมพันธ์เชื่อมโยงกัน พบว่า ปัญหาและอุปสรรคสำคัญที่ทำให้ อบต. ดำเนินงานด้านกีฬาและนันทนาการในชุมชนลดน้อยลงจากเดิม คือ ปัญหาเกี่ยวกับระเบียบ กฎเกณฑ์ และข้อบังคับด้านงบประมาณ ที่มีผลทำให้ อบต. ไม่สามารถดำเนินงานด้านกีฬาและนันทนาการได้อย่างสะดวกและชัดเจน รวมไปถึงงบประมาณที่ได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐส่วนกลางและส่วนภูมิภาคที่ไม่เพียงพอ ซึ่งเป็นปัญหาสำคัญที่ทำให้ อบต. ขาดแรงจูงใจและความกระตือรือร้นในการดำเนินงานโครงการเพื่อจัดกิจกรรมด้านกีฬาและนันทนาการในชุมชน ทั้งนี้การดำเนินงานด้านกีฬาและนันทนาการจากหน่วยงานภาครัฐอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องจากส่วนกลาง ก็ยังไม่ลงมาสู่พื้นที่ อบต. เท่าที่ควร นอกจากนี้ อบต. ยังมีข้อจำกัดด้านบุคลากรเฉพาะด้าน ซึ่ง อบต. ยังต้องอาศัยความร่วมมือจากภาคส่วนต่างๆ ในพื้นที่ เพื่อสนับสนุนการดำเนินงาน อย่างไรก็ตาม หากมีการจัดตั้งศูนย์กีฬาและนันทนาการ อบต. ขึ้น ควรมีบุคลากรที่ชำนาญเฉพาะด้าน สามารถจัดกิจกรรมต่างๆ ด้านกีฬาและนันทนาการในชุมชนได้ รวมทั้งสามารถเป็นผู้นำกิจกรรม และถ่ายทอดองค์ความรู้</p>		

สรุปภาพรวมการตีความจากการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ให้ข้อมูลหลัก ประเภท ผู้บริหาร อบต.
ให้กับผู้อื่นได้ นอกจากนี้สถานที่ตั้งศูนย์ควรเข้าถึงง่ายและสะดวกต่อประชาชนในการใช้บริการ โดยมีการกำกับ ดูแลศูนย์โดย อบต. และมีการจัดสรรงบประมาณเพื่อการดูแล รักษาอย่างต่อเนื่อง

2.1.2 ข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ให้ข้อมูลหลักประเภท 2) เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานใน อบต.

สามารถสรุปภาพรวมจากการวิเคราะห์ข้อมูล ได้ดังนี้

ประเด็นที่ 1 ปัญหาและอุปสรรคในการบริหารจัดการ การดำเนินงาน การเข้าร่วมกิจกรรม หรือการรับบริการสาธารณะ ที่เกี่ยวกับด้านการศึกษาและนันทนาการในชุมชนท้องถิ่น

- 1) ความไม่สอดคล้องกันระหว่างนโยบายจากหน่วยงานส่วนกลาง ที่ให้ อบต. ดำเนินการส่งเสริมด้านกีฬาและนันทนาการในชุมชน กับหน่วยงานที่ทำหน้าที่ตรวจสอบการใช้จ่ายงบประมาณของภาครัฐที่มีข้อห้ามในการเบิกจ่ายงบประมาณโครงการด้านกีฬาและนันทนาการ
- 2) ประชาชนไม่เข้าร่วมกิจกรรมกีฬาและนันทนาการ เนื่องจากไม่ได้รับการอำนวยความสะดวกด้านอาหารและเครื่องดื่ม ซึ่ง อบต. ใช้งบประมาณจัดซื้อไม่ได้
- 3) ความคิดเห็นที่แตกต่างกันของตัวแทนแต่ละหมู่บ้านในการเลือกกิจกรรมกีฬาและนันทนาการ
- 4) ประชาชนขาดความสนใจและการให้ความสำคัญในกิจกรรมกีฬาและนันทนาการ
- 5) ปัญหาเกี่ยวกับยาเสพติดและระดับการศึกษาของเด็กและเยาวชน
- 6) เกิดการทับซ้อนกลุ่มเป้าหมายในการจัดกิจกรรมกีฬาและนันทนาการระหว่างเทศบาลตำบลกับ อบต.

“...ปัญหาส่วนมาก มาจากความไม่สนใจของประชาชน โดยเฉพาะเด็กและเยาวชนในพื้นที่จะมีปัญหาเรื่องยาเสพติด และมีงานทำตั้งแต่ยังเรียนไม่จบ...แม้เราจะเคยจัดกิจกรรมสอนออกกำลังกาย โดยเจ้าหน้าที่ อบต. นำเอง แบ่งกันไปตามพื้นที่ในแต่ละหมู่บ้าน แต่ชาวบ้านก็ไม่เห็นความสำคัญ มีคนออกมาร่วมออกกำลังกายเพียงไม่กี่คน ต้องคอยประสานงานกับผู้ใหญ่บ้านให้จัดหาคนมาเข้าร่วม...”

(สัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ส่วนการศึกษา อบต. ภาคกลาง)

“...จัดกิจกรรมกีฬาที่มีปัญหาบ้าง ส่วนมากก็เรื่องความเห็นของแต่ละหมู่บ้านยอมรับมติที่ประชุม เวลาเราไปจัดกิจกรรมจริงก็เลยไม่มีปัญหาที่เป็นข้อขัดแย้งมากสักเท่าไร...”

(สัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ส่วนการศึกษา อบต. ภาคเหนือ)

“...ไม่มีใครมาเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา เพราะเมื่อเบิกค่าใช้จ่ายไม่ได้ ก็ไม่มีใครมาเข้าร่วม เขารู้สึกเสียเวลา อาหาร น้ำ ก็ไม่มีให้กิน...”

“...บางครั้งจัดกีฬาให้ชาวบ้านแล้วมีการเบิกเงินที่ต้องลงชื่อเพื่อเป็นหลักฐาน things ที่อยู่ตำบลเดียวกัน แต่จะให้ประชาชนที่อยู่ในเขตเทศบาลจะมาลงนามในเอกสารของ อบต. ก็ไม่ได้นะ เท่ากับว่าต้องแบ่งประชาชนในตำบลออกตามเขตพื้นที่รับผิดชอบ เพื่อจัดกิจกรรมให้อีก...”

(สัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ส่วนการศึกษา อบต. ภาคใต้)

“...ส่วนกลางบอกให้เราดำเนินการด้านกีฬา แต่ สตง. บอกทำแล้วเบิกไม่ได้ ถูกเรียกเงินคืนบ้าง ก็เลยไม่ทำกัน แต่ก่อนก็จัดแข่งขันกีฬาภายในตำบล แต่ละหมู่บ้านแข่งขันกันคล้ายกีฬาสี่เลย ตอนนี้มีเพียงช่วงประเพณีเทศกาลต่างๆ ก็จะจัดแข่งขันกีฬาเป็นกิจกรรมประกอบให้เด็กๆ บ้างเล็กน้อย แข่งกันแบบมีทีมไม่มาก และก็มีส่งตัวแทนเด็กในนาม อบต. เราไปเข้าร่วมแข่งขันกีฬากีฬาฟุตบอลรายการใหญ่ที่เอกชนจัดอีกรายการหนึ่ง ซึ่งทาง อบต. ก็สนับสนุนงบให้เตรียมทีมกันไปแข่ง แต่ก็เบิกอะไรไม่ได้มาก...”

“...ช่วงแรกที่เราจัดกิจกรรมการออกกำลังกายให้ เขาก็มาเข้าร่วม แต่พอเวลาผ่านไป เขาก็ติดภารกิจกัน มาบ้างไม่มาบ้าง เขาคงเห็นว่ามันไม่สำคัญเท่าเรื่องอื่นๆ จึงไม่สนใจมากสักเท่าไร...”

(สัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ส่วนการศึกษา อบต. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ)

ประเด็นที่ 2 บทบาทการดำเนินงานส่งเสริมการกีฬาและนันทนาการในชุมชนท้องถิ่นของภาครัฐ

1) ภาครัฐส่วนกลางควรมีการส่งเสริมนโยบายด้านกีฬาและนันทนาการกับประชาชนในพื้นที่โดยตรง เนื่องจากมีความต้องการที่จะได้รับบริการด้านกีฬาและนันทนาการของประชาชนแฝงอยู่ในชุมชนท้องถิ่น โดยมี อบต. เป็นผู้ประสานงานและอำนวยความสะดวกในพื้นที่ เนื่องจากส่วนกลางมีบุคลากรที่มีองค์ความรู้และมีความเชี่ยวชาญมากกว่าทาง อบต.

2) การกำหนดกฎเกณฑ์และระเบียบในการดำเนินงานด้านกีฬาและนันทนาการที่มีความชัดเจนจะทำให้ อบต. ดำเนินงานและสร้างสรรค์กิจกรรมกีฬาและนันทนาการได้สะดวกมากขึ้น

“...ส่วนมากประชาชนจะต้องการโครงสร้างพื้นฐานมากกว่าที่จะมีอุปกรณ์ออกกำลังกาย ถ้ามองว่าชาวบ้านอยากได้อุปกรณ์ออกกำลังกายหรือไม่ คำก็อยากได้ แต่ก็ยังไม่เป็นเรื่องสำคัญแรกๆ ที่ อบต. จะเลือกทำได้ เพราะชาวบ้านก็อยากได้โครงสร้างพื้นฐานมากกว่า...”

(สัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ส่วนการศึกษา อบต. ภาคกลาง)

“...อยากให้ทางกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา มีโครงการมาจัดให้ทาง อบต. โดยดำเนินการจากหน่วยงานเหล่านั้นเป็นหลัก ทาง อบต. สามารถเป็นฝ่ายประสานงานและอำนวยความสะดวกให้กับส่วนกลางได้...”

(สัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ส่วนการศึกษา อบต. ภาคใต้)

“...ระเบียบที่ชัดเจนในการปฏิบัติของ อบต. สำคัญมาก เพราะทำให้เราดำเนินงานได้ง่ายขึ้น...กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ก็ควรให้การสนับสนุนทั้งบุคลากร และโครงการมายังท้องถิ่นโดยตรง เราอยากได้คำแนะนำที่ถูกต้องและชัดเจน ที่ผ่านมาระดมความคิดลองถูกกันมา มันก็ทำได้บ้างไม่ได้บ้าง ถ้ามีการแนะนำมันก็น่าจะทำได้ดีขึ้น ส่วนในเรื่องงบประมาณท้องถิ่นพอจะมีให้ใช้ประโยชน์ได้บ้าง ขอเพียงให้ทำได้อย่างถูกต้องก็จะดี...”

(สัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ส่วนการศึกษา อบต. ภาคเหนือ)

“...ในการปฏิบัติงานจริงๆ เราก็พยายามเบิกจ่ายให้ตรงกับสิ่งที่ระเบียบกำหนดนะ แต่ก็ต้องบิดเบือนไปจากความจริงที่ระเบียบได้ระบุไว้บ้าง เพื่อให้ประชาชนมีความสนใจมาร่วมงานบ้าง เพราะถ้าไม่เลี้ยงจัดบริการบางอย่างหรืออาหารให้เลย ก็แทบไม่มีใครมา...”

“...ส่วนมากทาง อบต. เราก็จะทำโครงการเกี่ยวกับกิจกรรมนั้นหนาการประมาณสองถึงสามโครงการต่อปีงบประมาณ...แต่ส่วนมากชาวบ้านจะชอบโครงสร้างพื้นฐานมากกว่ากิจกรรมต่างๆ ที่ทาง อบต. จัดให้...”

(สัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ส่วนการศึกษา อบต. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ)

ประเด็นที่ 3 รูปแบบศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบลที่

ควรเป็น

- 1) สถานที่ตั้งควรอยู่ในบริเวณพื้นที่ที่ประชาชนในชุมชนและหมู่บ้านสามารถเดินทางเข้าถึงได้อย่างสะดวก ไม่ไกลจากแหล่งที่อยู่อาศัยของประชาชนในชุมชน

2) ใช้ที่สาธารณประโยชน์ของภาครัฐ หรือที่ภาคเอกชนโอนมอบให้กับ อบต. อย่างถูกต้องตามกฎหมาย และสามารถประยุกต์ให้ศูนย์สามารถรองรับการบริการแก่ประชาชนในชุมชนได้หลากหลายวัย

3) มีสนามกีฬาที่มีความหลากหลายของชนิดกีฬา ตามความต้องการของประชาชนในชุมชนเป็นหลัก โดยบริเวณพื้นที่ของศูนย์กีฬาและนันทนาการสามารถใช้เป็นจุดศูนย์กลางของชุมชน ในการจัดกิจกรรมเชิงสุขภาพและนันทนาการต่างๆ ของ อบต. ได้

4) ควรมีเจ้าหน้าที่ประจำศูนย์คอยให้บริการ อำนวยความสะดวก นำเสนอหรือแนะนำองค์ความรู้ รวมทั้งจัดกิจกรรมเกี่ยวกับการส่งเสริมสุขภาพและกิจกรรมนันทนาการอย่างสม่ำเสมอ ในกรณีไม่มีเจ้าหน้าที่ประจำศูนย์ ก็ควรจัดให้มีวิทยากรหรือเจ้าหน้าที่จากหน่วยงานภายนอกอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง มาร่วมให้คำแนะนำหรือจัดกิจกรรมด้านกีฬาและนันทนาการในศูนย์กีฬาและนันทนาการ อบต. อย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ

“...พื้นที่ที่ได้รับโอนมาจากชาวบ้าน ท่านนายก อบต. ก็มีนโยบายที่จะจัดทำเป็นศูนย์สามวัย คือทั้งเด็ก คนทั่วไป ผู้สูงอายุ ใช้เป็นที่ทำกิจกรรมต่างๆ ด้านสุขภาพ...”

“...น่าจะมีการจัดทำนันทนาการให้ความรู้ด้านการออกกำลังกาย และการดูแลสุขภาพ เพื่อให้ความรู้ให้ประชาชนทั่วไป และน่าจะมีผลักดันให้เป็นสถานที่ที่เป็นศูนย์กลางร่วมกันของประชาชน มาร่วมกันมีกิจกรรมเชิงสุขภาพ ให้เหมือนกับเป็นสปอร์ตคอมเพล็กซ์เล็กๆ ใน อบต. ประกอบกับการจัดกิจกรรมโดยมีผู้นำออกกำลังกายมาแนะนำอย่างสม่ำเสมอ...”

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY
(สัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ส่วนการศึกษา อบต. ภาคกลาง)
“...ผมคิดว่า อบต. ควรจะมีสนามกีฬาส่วนกลาง ที่สามารถแข่งขันกีฬาได้หลายชนิด ไม่ว่าจะเป็น ฟุตบอล เปตอง วอลเลย์บอล ตะกร้อ ทาง อบต. เรามีการแข่งขันกีฬาสองสามครั้งต่อปี ส่วนมากเราไปขอใช้สนามกีฬาของโรงเรียน ซึ่งเราก็ใช้ได้เฉพาะช่วงเสาร์อาทิตย์ มันก็ไม่เพียงพอกับการจัดกิจกรรมให้ต่อเนื่อง...เจ้าหน้าที่ประจำศูนย์ก็น่าจะต้องเป็นของ อบต. ส่วนหนึ่งและควรมีบุคลากรจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง อย่างของกระทรวงสาธารณสุข กระทรวงท่องเที่ยวและกีฬา หรือกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่นมาร่วมกันให้คำแนะนำหรือมาจัดกิจกรรมร่วมด้วย

(สัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ส่วนการศึกษา อบต. ภาคเหนือ)

“...ถ้าคุณลักษณะนี้ไปอยู่ตรงส่วนพื้นที่ที่ไกลชุมชน ก็จะเป็นที่นอนนกพิราบ คือไม่มีประชาชนไปใช้งาน...”

(สัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ส่วนการศึกษา อบต. ภาคใต้)

“...ควรมีเจ้าหน้าที่ที่ดูแลด้านสุขภาพโดยตรง มาให้บริการในศูนย์นี้ หรือหากไม่มีเจ้าหน้าที่ประจำ แต่ก็ควรมีวิทยากรคอยมาให้ความรู้ และแนะนำการปฏิบัติที่ศูนย์นี้เป็นประจำ ให้ประชาชนได้รับความรู้ หรือได้รับการแนะนำการออกกำลังกายและมีกิจกรรมทำอย่างสม่ำเสมอ...”

(สัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ส่วนการศึกษา อบต. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ตารางที่ 4 สรุปประเด็นข้อค้นพบจากการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ให้ข้อมูลหลัก ประเภท เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานใน อบต.

สรุปประเด็นข้อค้นพบจากการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ให้ข้อมูลหลัก ประเภท เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานใน อบต.		
ประเด็นหลักที่ 1	ประเด็นหลักที่ 2	ประเด็นหลักที่ 3
ปัญหาและอุปสรรคในการบริหารจัดการ การดำเนินงาน การเข้าร่วมกิจกรรม หรือการรับบริการสาธารณะ ที่เกี่ยวกับการศึกษาและนันทนาการในชุมชนท้องถิ่น	บทบาทการดำเนินงานส่งเสริมการกีฬาและนันทนาการในชุมชนท้องถิ่นของภาครัฐ	รูปแบบศูนย์กีฬาและนันทนาการ องค์การบริหารส่วนตำบลที่ควรเป็น
1) ปัญหาความไม่สอดคล้องของนโยบายจากหน่วยงานส่วนกลาง กับหน่วยงานตรวจสอบการใช้จ่ายงบประมาณ 2) การเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาและนันทนาการของประชาชน 3) ความคิดเห็นที่แตกต่างกันภายในตำบล 4) ปัญหาเกี่ยวกับสังคมภายในพื้นที่	1) ภาครัฐส่วนกลางควรส่งเสริมนโยบายด้านกีฬาและนันทนาการกับประชาชนในพื้นที่โดยตรงมากขึ้น เนื่องจากมีความต้องการของประชาชนแฝงอยู่ โดยมี อบต. เป็นผู้ประสานงานและอำนวยความสะดวกในพื้นที่ เนื่องจากส่วนกลางมีบุคลากรที่มีองค์ความรู้และมีความเชี่ยวชาญมากกว่า อบต.	1) สถานที่ตั้งควรอยู่ในบริเวณพื้นที่ที่ประชาชนในชุมชนและหมู่บ้านสามารถเดินทางเข้าถึงได้อย่างสะดวก ไม่ไกลจากแหล่งชุมชน 2) อาจใช้ที่สาธารณประโยชน์ หรือที่ภาคเอกชนโอนมอบให้กับ อบต. และอาจประยุกต์ให้ศูนย์สามารถรองรับการบริการแก่

สรุปประเด็นข้อค้นพบจากการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ให้ข้อมูลหลัก		
ประเภท เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานใน อบต.		
ประเด็นหลักที่ 1	ประเด็นหลักที่ 2	ประเด็นหลักที่ 3
5) การให้บริการที่ซับซ้อนกันระหว่างเทศบาลตำบลกับ อบต.	2) การกำหนดกฎเกณฑ์และระเบียบในการดำเนินงานด้านกีฬาและนันทนาการที่มีความชัดเจนจะทำให้ อบต. ดำเนินงานและสร้างสรรค์กิจกรรมกีฬาและนันทนาการได้สะดวกมากขึ้น	<p>ประชาชนในชุมชนได้หลากหลายวัย</p> <p>3) มีสนามกีฬาที่มีความหลากหลายของชนิดกีฬาตามความต้องการของประชาชนในชุมชนเป็นหลัก โดยบริเวณพื้นที่ของศูนย์กีฬาและนันทนาการสามารถใช้เป็นจุดศูนย์กลางของชุมชนในการจัดกิจกรรมเชิงสุขภาพและนันทนาการต่างๆ ของ อบต. ได้</p> <p>4) ควรมีเจ้าหน้าที่ประจำศูนย์คอยให้บริการ อำนวยความสะดวก นำเสนอหรือแนะนำองค์ความรู้ และจัดกิจกรรมส่งเสริมสุขภาพและกิจกรรมนันทนาการอย่างสม่ำเสมอ กรณีไม่มีเจ้าหน้าที่ประจำศูนย์ ก็ควรจัดให้มีวิทยากรหรือเจ้าหน้าที่จากหน่วยงานภายนอกอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง มาให้คำแนะนำหรือจัดกิจกรรมอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ</p>

สรุปภาพรวมการตีความจากการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ให้ข้อมูลหลัก

ประเภท เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานใน อบต.

เมื่อนำข้อมูลจากประเด็นหลักในการสัมภาษณ์เชิงลึก ทั้ง 3 ประเด็น มาวิเคราะห์ตีความให้เกิดความสัมพันธ์เชื่อมโยงกัน พบว่า อบต. ประสบปัญหาการดำเนินงานด้านกีฬาและนันทนาการในชุมชน เนื่องจากความไม่สอดคล้องกันระหว่างนโยบายส่งเสริมด้านกีฬาและนันทนาการจากส่วนกลางกับข้อห้ามในการปฏิบัติที่ทักท้วงโดยหน่วยงานตรวจสอบ ซึ่งส่งผลให้ อบต. พยายามลดการจัดกิจกรรมกีฬาและนันทนาการลง เพื่อไม่ให้เกิดความผิดพลาดจากการเบิกจ่ายงบประมาณ จึงส่งผลให้การมีส่วนร่วมของประชาชนและการสนับสนุนทีมกีฬาของชุมชนไปแข่งขันกีฬากลางนอกตำบลลดลงไปด้วย ทั้งนี้ปัญหาด้านความคิดเห็นที่แตกต่างกันออกไปก็มีผลต่อการดำเนินงานของ อบต. แต่การเจรจาและร่วมมือฉันทามติร่วมกัน ก็สามารถแก้ไขปัญหาให้การดำเนินงานสำเร็จลุล่วงได้ นอกจากนี้ยังมีปัญหาด้านความสนใจและการให้ความสำคัญกับกิจกรรม ปัญหาหาเสพติดและการศึกษาของเด็กและเยาวชน และการทับซ้อนกลุ่มเป้าหมายในความรับผิดชอบระหว่างเทศบาลตำบลกับ อบต. ถึงแม้ประชาชนในชุมชนจะมีความต้องการโครงสร้างพื้นฐานเป็นอันดับแรก อย่างไรก็ตามภาครัฐส่วนกลางก็จำเป็นที่จะต้องให้ความสำคัญกับนโยบายด้านการส่งเสริมกีฬาและนันทนาการ โดยการจัดดำเนินงานโครงการด้านกีฬาและนันทนาการโดยตรงกับประชาชนในพื้นที่ โดยมี อบต. เป็นผู้ประสานงานและอำนวยความสะดวก ทั้งนี้การกำหนดกฎเกณฑ์และระเบียบในการดำเนินงานด้านกีฬาและนันทนาการที่มีความชัดเจนของส่วนกลาง ก็นับเป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้ อบต. ดำเนินงานและสร้างสรรค์กิจกรรมกีฬาและนันทนาการได้สะดวกมากขึ้น นอกจากนี้ในการจัดตั้งศูนย์กีฬาและนันทนาการ อบต. ควรอยู่ในบริเวณพื้นที่ที่ประชาชนในพื้นที่สามารถเดินทางเข้าถึงได้อย่างสะดวก ซึ่งอาจเป็นที่สาธารณประโยชน์ของภาครัฐ หรือที่ภาคเอกชนโอนมอบให้กับ อบต. สามารถรองรับการบริการแก่ประชาชนในชุมชนได้หลากหลายวิสัยสนามกีฬาที่มีความหลากหลาย ตามความต้องการของประชาชนในชุมชนเป็นหลัก โดยบริเวณพื้นที่ของศูนย์กีฬาและนันทนาการสามารถใช้เป็นจุดศูนย์กลางของชุมชนเพื่อจัดกิจกรรมเชิงสุขภาพและนันทนาการต่างๆ ของ อบต. ได้ มีเจ้าหน้าที่ประจำศูนย์คอยให้บริการ อำนวยความสะดวก นำเสนอหรือแนะนำองค์ความรู้ รวมทั้งจัดให้มีกิจกรรมเกี่ยวกับการส่งเสริมสุขภาพและกิจกรรมนันทนาการอย่างสม่ำเสมอ หรืออบต. อาจจัดให้มีวิทยากรหรือเจ้าหน้าที่จากหน่วยงานภายนอกอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง มาร่วมให้คำแนะนำหรือจัดกิจกรรมด้านกีฬาและนันทนาการในศูนย์กีฬาและนันทนาการ อบต. อย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ

2.1.3 ข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ให้ข้อมูลหลักประเภท 3) ประชาชนผู้อาศัยอยู่ในเขต อบต.

สามารถสรุปภาพรวมจากการวิเคราะห์ข้อมูล ได้ดังนี้

ประเด็นที่ 1 ปัญหาและอุปสรรคในการบริหารจัดการ การดำเนินงาน การเข้าร่วมกิจกรรม หรือการรับบริการสาธารณะ ที่เกี่ยวกับด้านการศึกษาและนันทนาการในชุมชนท้องถิ่น

1) ประชาชนไม่สามารถแบ่งเวลาเพื่อไปเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาและนันทนาการของ อบต. ได้อย่างสม่ำเสมอ

2) ประชาชนขาดแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมเนื่องจากเห็นว่ากิจกรรมไม่มีความน่าสนใจและต้องเสียเวลาเดินทางไปเข้าร่วม

3) ประชาชนให้ความสำคัญกับการใช้อุปกรณ์เทคโนโลยีมากกว่าการออกจากบ้านไปทำกิจกรรมที่เกิดประโยชน์กับร่างกาย

4) กิจกรรมบางรายการรองรับประชาชนเพียงบางพื้นที่ตามอาณาเขตรับผิดชอบของ อบต. จึงเป็นสิ่งที่กั้นความสัมพันธ์ระหว่างกันของเครือข่ายที่อาจอาศัยกระจายอยู่กันคนละพื้นที่ในตำบล

5) กิจกรรมมักเป็นการแข่งขันกีฬา ซึ่งผู้เข้าร่วมในฐานะของนักกีฬาส่วนใหญ่เป็นวัยรุ่น นับเป็นประชาชนส่วนน้อยเมื่อเทียบกับจำนวนประชากรทั้งหมด

“...บ้านบางคนเขาอยู่ไกลจากบริเวณจัดงานมากๆ เขาก็ไม่ค่อยมาร่วมงานกัน อย่างผมอยู่ในเขตชุมชนก็จริง แต่ก็ต้องทำงานค้าขายบ้าง ทำนาทำสวนบ้าง ไม่ค่อยได้มีเวลาร่างไปเล่นไปดูงานที่ อบต. จัดสักเท่าไร... มีบ้างก็ไปร่วมงานเทศกาลใหญ่ๆ อย่างงานรดน้ำดำหัวกับสงกรานต์ช่วงสงกรานต์ แต่ที่ไปบ่อยๆ ส่วนมากก็จะเป็นงานเลี้ยงบวชพระ งานเลี้ยงแต่งงานมากกว่า...”

“...บางทีลูกหลานก็ออกไปแข่งบอลแข่งตะกร้อที่ อบต. จัดให้ แต่อย่างเราหรือคนแก่ๆ ก็ไม่ได้ไปดูไปเห็นหรอก นานๆ ทีถึงจะมีกีฬาพื้นบ้านให้เล่นกัน แต่ก็ไม่ได้จัดทุกปี...”

“...ทุกวันนี้เด็กเล่นแต่เกมส์คอมพิวเตอร์หรือไม่ก็ใช้โซเชียลในโทรศัพท์มือถือ นานๆ ครั้งที่จะออกไปวิ่งเล่นกัน หรือออกไปเล่นกีฬากัน...”

(สัมภาษณ์ประชาชนในเขต อบต. ภาคกลาง)

“...ส่วนใหญ่ไม่ค่อยว่างไปงานตามเทศกาลมากนัก เพราะบางที อบต. จัดช่วงวันธรรมดา ก็ต้องทำงาน หลังเลิกงานก็ต้องไปรับลูกบ้าง ทำงาน บ้านบ้าง นานๆ ที่เวลาเทศกาลใหญ่ๆ ที่จัดวันเสาร์อาทิตย์ถึงจะไปเดินชม งานบ้าง...บางงานกีฬาที่ อบต. จัดก็อยู่ไกลชุมชนออกไป พวกคนที่เค้าอยู่กับ ลูกหลานก็ไม่ค่อยออกไปกัน ไปทีนึงก็ต้องพากันไปหลายคน ก็เลยซีเกียจไป หรือบางที อบต. จัดแข่งกีฬาที่เราไม่ชอบลูกหลานเราไม่ได้เล่น เราก็ไม่ได้ไปดู ไปสนใจเลย...”

(สัมภาษณ์ประชาชนในเขต อบต. ภาคเหนือ)

“...งานกีฬาที่ อบต. จัดส่วนใหญ่ก็จัดให้พวกเด็กวัยรุ่นเล่นกัน ผู้ใหญ่ๆ คนสูงอายุเค้าเล่นกันไม่ไหวหรอก ก็เลยไปดูมั่งไม่ไปมั่ง แต่งานที่ไป บ่อยๆ มักจะเป็นงานที่จัดเป็นประเพณี บางทีมีแข่งกีฬาพื้นบ้านก็มักจะชวน กันไปดู สนุกดี คนแก่คนหนุ่มก็เล่นด้วยกันได้...”

“...บางที อบต. ไปจัดงานอยู่ไกลชุมชน เราจะไปก็ไม่มีใครจะมา รับมาส่งด้วย ลูกๆ หลานๆ ที่มันอยู่ในชุมชนก็ไม่ค่อยอยากมารับ บางทีก็ดู ห่างกันไป เพราะวันธรรมดาก็ต่างคนต่างทำงาน ต่างเรียนหนังสือกัน ไม่ค่อย ได้ว่างกันหรอก...”

(สัมภาษณ์ประชาชนในเขต อบต. ภาคใต้)

“...บางทีก็ไปออกกำลังกายบ้างตามสนามกีฬาโรงเรียน แต่ก็ไม่ บ่อยมาก เพราะต้องเดินทางออกไปที่สนาม เวลา อบต. จัดแข่งกีฬาเขาก็จะ มาใช้สนามกีฬาของโรงเรียนนี้แหละ ทั้งคนเล่นทั้งคนดูก็ต้องขับรถออกไปที่ สนามกีฬาโรงเรียน บางทีก็รถไม่ว่างบ้าง ไซ้กันหลายคน บางทีก็ซีเกียจไปบ้าง จัดกลางวันแดดมันร้อน...ส่วนมากก็จะมีแต่เด็กวัยรุ่นที่ไปดูและไปลงแข่งกัน คนดูไม่เยอะหรอกนักกีฬาด้วยกันเอง...”

“...สถานที่จัดกิจกรรมเวลามีงานประเพณี ถ้าไปจัดงานไกลๆ คนก็ ไม่ค่อยจะไปกัน ถ้าจะไปก็ต้องมาจัดใกล้ๆ ชุมชนถึงจะนำไปดูหน่อย...”

(สัมภาษณ์ประชาชนในเขต อบต. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ)

ประเด็นที่ 2 บทบาทการดำเนินงานส่งเสริมการกีฬาและนันทนาการในชุมชน ท้องถิ่นของภาครัฐ

1) ชุมชนมักไม่ได้รับการส่งเสริมด้านกีฬาและนันทนาการจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและรับผิดชอบโดยตรง มีเพียงบางหน่วยงานที่มาดำเนินการส่งเสริมด้านสุขภาพและกิจกรรมนันทนาการบางประเภทในพื้นที่ชุมชน

“...ส่วนมากที่เห็นก็จะเป็นหมอ พยาบาล จากโรงพยาบาลชุมชน เข้ามาช่วยตรวจดูสุขภาพเบื้องต้น มี อสม. ในตำบลคอยช่วยเหลือ... บางครั้งก็มาให้คำแนะนำเกี่ยวกับโรคระบาดและการป้องกัน... ถ้าเรื่องกีฬาก็เห็นมีแต่ อบต. ที่จัด...”

(สัมภาษณ์ประชาชนในเขต อบต. ภาคกลาง)

“...เคยเห็นวัฒนธรรมจังหวัดเค้ามาช่วย อบต. จัดงานประเพณีอยู่บ้าง แต่ก็นานหลายปีกว่าจะได้มาช่วย เค้าคงต้องไปจัดงานประเพณีที่มันใหญ่กว่าในตำบลมากกว่า...”

“...เรื่องกีฬามีแต่ อบต. จัดกันเอง ชาวบ้านก็เล่นกันเองไม่ได้เป็นรายการใหญ่โตอะไร คงไม่ได้มีหน่วยงานอื่นมาช่วย... จะเห็นบ้างก็คือ อบต. ส่งทีมกีฬาฟุตบอลโรงเรียนในพื้นที่ไปแข่งขันในระดับอำเภอ จังหวัด...”

(สัมภาษณ์ประชาชนในเขต อบต. ภาคเหนือ)

“...ปกติงานกีฬาหรืองานประเพณีใหญ่ๆ มักจะไม่ค่อยเห็นตามหมู่บ้าน จัดกันส่วนมากก็ในอำเภอหรือในตัวจังหวัด... ถ้าเป็นงานกีฬาในหมู่บ้านส่วนมาก อบต. ก็เป็นฝ่ายจัดเอง...”

(สัมภาษณ์ประชาชนในเขต อบต. ภาคใต้)

“...มีหน่วยงานพัฒนาชุมชนมาแนะนำชาวบ้านให้ฝึกอาชีพบ้าง แต่ก็ไม่ได้บ่อยครั้ง พอให้ผู้สูงอายุในชุมชนมีโอกาสสร้างรายได้เสริม หรือมีกิจกรรมทำในยามว่างให้เป็นประโยชน์... เรื่องกีฬาแทบไม่เคยเห็นหน่วยงานข้างนอกจะมาช่วยจัดอะไร ก็มีแข่งกีฬากระชับมิตรในตำบลบ้างที่ อบต. เป็นฝ่ายจัด...”

(สัมภาษณ์ประชาชนในเขต อบต. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ)

ประเด็นที่ 3 รูปแบบศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบลที่ควรเป็น

- 1) ควรตั้งอยู่ในเขตชุมชนที่ประชาชนอาศัยอยู่มาก และสามารถเดินทางไปได้อย่างสะดวก
- 2) ควรมีสนามกีฬาชนิดต่างๆ และบริเวณพื้นที่ที่สามารถใช้เป็นทางเดิน วิ่ง หรือปั่นจักรยานได้
- 3) วัสดุและอุปกรณ์ที่มีมาตรฐานในระดับที่สามารถสร้างความปลอดภัยต่อการใช้งานของประชาชนได้เป็นอย่างดี
- 4) มีสถานที่จอดรถและลานประกอบกิจกรรมที่สามารถบรรจุคนได้จำนวนมาก
- 5) มีการสนับสนุนการดูแลและจัดการสถานที่ให้กับโรงเรียนในพื้นที่ เป็นการส่งเสริมและจูงใจให้เด็ก เยาวชน และประชาชนได้มีสถานที่ออกกำลังกาย เล่นกีฬา หรือพักผ่อนหย่อนใจ
- 6) มีสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ประกอบสถานที่ เช่น โต๊ะ เก้าอี้ ตู้ และห้องน้ำ เพื่ออำนวยความสะดวกให้กับประชาชนที่มาใช้บริการ
- 7) มีเจ้าหน้าที่ที่มีความชำนาญในวิชาชีพ คอยบริการแนะนำกิจกรรมและเป็นผู้นำกิจกรรมเกี่ยวกับกีฬาและนันทนาการให้กับประชาชน

“...ศูนย์แบบนี้ น่าจะอยู่ใกล้ๆ ชุมชนนะ เดินทางไปง่ายๆ มีสวนสาธารณะรอบๆ ก็คงดี บางคนก็ไม่เล่นกีฬา ไปเดินๆ วิ่งๆ ปั่นจักรยานรอบๆ สวนก็ดีแล้ว...”

“...สนามกีฬาน่าจะมีหลายๆ แบบ เพราะบางกีฬาเด็กชอบ บางกีฬาผู้ใหญ่ชอบ เล่นตามทีวีจะสามารถรับไหว...”

(สัมภาษณ์ประชาชนในเขต อบต. ภาคกลาง)

“...อยากให้มีการสอนเต้นแอโรบิค หรือพวกสอนกีฬา มาคอยแนะนำให้ชาวบ้านเขาได้ออกกำลังกายเป็น เพราะบางคนเค้าไม่ไปออกกำลังกายเพราะกลัวว่ามันจะเจ็บหรือบางคนก็ยังไม่มั่นใจกลัวจะอายคนอื่นว่าเล่นไม่เป็น...”

“...ถ้ามีลานกว้างๆ หรือมีบริเวณกว้างๆ ทำให้สะอาดดูดีหน่อย จอดรถได้ก็จะดีมาก เพราะเวลาจัดงานประเพณีประจำปี หรืองานกีฬา เชื่อมความสัมพันธ์ในชุมชน คนจะได้มารวมกันทีเดียว ทั้งร้านค้า เวทีกิจกรรม หรืออะไรต่างๆ มันดูสะอาดตาแล้วก็ไม่ยุ่งยากดี...”

(สัมภาษณ์ประชาชนในเขต อบต. ภาคเหนือ)

“...มีศูนย์แบบนี้ก็จะดีกับเด็กและเยาวชน เพราะจะได้มีที่ผ่อนคลาย มีที่รวมตัวกันทำในสิ่งที่เป็นประโยชน์กับร่างกาย แต่ก็ควรทำให้เป็นมาตรฐานทั้งเรื่องวัสดุ อุปกรณ์ ทั้งเรื่องความปลอดภัย ไม่ให้เป็นแหล่งซ่อนสมอบายมุขของเด็ก...”

“...น่าจะมีเวลาเปิดปิดให้สัมพันธ์กับชีวิตประจำวันของคนในท้องถิ่น เพราะหลายๆ คนก็เลิกงานหรือทำมาหากินกันจนเย็น จนมืดค่ำ ถ้ามีไฟฟ้าส่องสว่าง อากาศไม่ร้อน คนก็น่าจะมาใช้สถานที่กัน...”

(สัมภาษณ์ประชาชนในเขต อบต. ภาคใต้)

“...ถ้าเปิดศูนย์ก็พาร่วมกับสนามกีฬาของโรงเรียนได้ก็จะดี เพราะเด็กๆ ที่เรียนใกล้บ้านจะได้มีสนามกีฬาดู เล่นกัน ออกกำลังกายกัน... ทาง อบต. จะได้ช่วยดูแลสนามกีฬาให้ทางโรงเรียนด้วย เด็กๆ ก็ได้รับประโยชน์ โรงเรียนก็ได้รับประโยชน์...”

“...ถ้า อบต. ทำสถานที่ในชุมชนให้เป็นแหล่งทำกิจกรรมร่วมกันได้ ก็คงดี น่าจะมีสิ่งอำนวยความสะดวกให้ครบครัน ห้องน้ำ โต๊ะ เก้าอี้ ตู้ อะไรต่างๆ ให้ชาวบ้านมาใช้เป็นที่นั่งเล่น นั่งคุย หรือทำอะไรร่วมกัน อบต. ก็คอยจัดกิจกรรมในสถานที่เหล่านี้ จะได้เป็นที่รวมตัวของชาวบ้านด้วย...”

(สัมภาษณ์ประชาชนในเขต อบต. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ)

ตารางที่ 5 สรุปประเด็นข้อค้นพบจากการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ให้ข้อมูลหลัก ประเภท ประชาชนผู้อาศัยอยู่ในเขต อบต.

สรุปประเด็นข้อค้นพบจากการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ให้ข้อมูลหลัก ประเภท ประชาชนผู้อาศัยอยู่ในเขต อบต.		
ประเด็นหลักที่ 1	ประเด็นหลักที่ 2	ประเด็นหลักที่ 3
ปัญหาและอุปสรรคในการบริหารจัดการ การดำเนินงาน การเข้าร่วมกิจกรรม หรือการรับบริการสาธารณะ ที่เกี่ยวข้องด้านการกีฬาและนันทนาการ ในชุมชนท้องถิ่น	บทบาทการดำเนินงานส่งเสริมการกีฬาและนันทนาการในชุมชนท้องถิ่นของภาครัฐ	รูปแบบศูนย์กีฬาและนันทนาการ องค์การบริหารส่วนตำบล ที่ควรเป็น
ปัญหาการเข้าร่วมของประชาชน ทั้งในด้านการแบ่งเวลา แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรม การให้ความสำคัญกับการใช้อุปกรณ์เทคโนโลยี มากกว่าการทำกิจกรรมที่เกิดประโยชน์กับร่างกาย การปิดกั้นความสัมพันธ์ระหว่างเครือข่ายที่อาศัยกระจายอยู่ต่างพื้นที่ในตำบล และกิจกรรมมีข้อจำกัดในการเข้าร่วมเฉพาะกลุ่ม	มีการดำเนินงานส่งเสริมด้านสุขภาพและนันทนาการจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอื่นๆ ซึ่งไม่ใช่หน่วยงานหลักที่เกี่ยวข้องกับกีฬาและนันทนาการ	<ol style="list-style-type: none"> 1) ควรตั้งอยู่ในเขตชุมชนที่ประชาชนอาศัยอยู่มาก และสามารถเดินทางไปได้สะดวก 2) มีความหลากหลายของสนามกีฬา และมีบริเวณพื้นที่เอนกประสงค์ 3) วัสดุและอุปกรณ์ที่มีมาตรฐาน และปลอดภัยต่อการใช้งาน 4) มีสิ่งอำนวยความสะดวก และสถานที่จอดรถ 5) มีการสนับสนุนการจัดการสถานที่ให้กับโรงเรียนในพื้นที่ 6) มีเจ้าหน้าที่ที่มีความชำนาญในวิชาชีพ คอยบริการแนะนำกิจกรรมและเป็นผู้นำกิจกรรมเกี่ยวกับกีฬาและนันทนาการให้กับประชาชน

สรุปภาพรวมการตีความจากการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ให้ข้อมูลหลัก

ประเภท ประชาชนผู้อาศัยอยู่ในเขต อบต.

เมื่อนำข้อมูลจากประเด็นหลักในการสัมภาษณ์เชิงลึก ทั้ง 3 ประเด็น มาวิเคราะห์ตีความให้เกิดความสัมพันธ์เชื่อมโยงกัน พบว่า การดำเนินกิจกรรมโครงการด้านกีฬาและนันทนาการของ อบต. ประสบปัญหาเกี่ยวกับการเข้าร่วมของประชาชนในพื้นที่เป็นส่วนใหญ่ ทั้งในด้านการแบ่งเวลาจากกิจวัตรประจำวัน การขาดแรงจูงใจและไม่เห็นความสำคัญของกิจกรรม การให้ความสำคัญกับการใช้เทคโนโลยีมากกว่าการทำกิจกรรมที่เกิดประโยชน์กับร่างกาย และยังมีบางกรณีที่กิจกรรมของ อบต. ทำให้ประชาชนบางครอบครัวไม่สามารถเข้าร่วมกิจกรรมด้วยกันได้ จึงเปรียบเสมือนว่ากิจกรรมบางรายการเป็นสิ่งที่กั้นความสัมพันธ์ระหว่างกันของเครือญาติในชุมชนท้องถิ่นด้วยเช่นกัน นอกจากนี้การจัดกิจกรรมการแข่งขันกีฬา ก็จำกัดการเข้าร่วมกิจกรรมเนื่องจากไม่มีทักษะและความต้องการที่จะเข้าร่วมการจัดการแข่งขัน โดยทั่วไปแล้วชุมชนมักไม่ได้รับการส่งเสริมด้านกีฬาและนันทนาการจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและรับผิดชอบโดยตรง มีเพียงบางหน่วยงาน เช่น โรงพยาบาลชุมชน สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัด ที่มาดำเนินการส่งเสริมด้านสุขภาพและกีฬานันทนาการบางประเภทในพื้นที่ แต่ส่วนใหญ่แล้ว อบต. ก็เป็นผู้ดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬาและนันทนาการเอง ทั้งนี้ศูนย์กีฬาและนันทนาการ อบต. ควรตั้งอยู่ในเขตชุมชนที่ประชาชนอาศัยอยู่มาก และสามารถเดินทางไปได้อย่างสะดวก ควรมีสนามกีฬาหลากหลายชนิด มีบริเวณพื้นที่เอนกประสงค์ ใช้เป็นทางเดิน วิ่ง หรือปั่นจักรยานได้ มีวัสดุและอุปกรณ์มาตรฐานปลอดภัยต่อการใช้งาน มีสถานที่จอดรถและสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ เช่น โต๊ะ เก้าอี้ ตู้ และห้องน้ำ และมีเจ้าหน้าที่ที่มีความชำนาญในวิชาชีพคอยบริการแนะนำกิจกรรมและเป็นผู้นำกิจกรรมเกี่ยวกับกีฬาและนันทนาการ นอกจากนี้ การสนับสนุนด้านการดูแลและจัดการสถานที่ให้กับโรงเรียนในพื้นที่ ก็เป็นการส่งเสริมและจูงใจให้เด็ก เยาวชน และประชาชนได้มีสถานที่ออกกำลังกาย เล่นกีฬา หรือพักผ่อนหย่อนใจเพิ่มเติมด้วยเช่นกัน

2.1.4 ข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ให้ข้อมูลหลักประเภท 4) เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานภาครัฐและเอกชนต่างๆ ภายในพื้นที่ อบต.

สามารถสรุปภาพรวมการวิเคราะห์ข้อมูล ได้ดังนี้

ประเด็นที่ 1 ปัญหาและอุปสรรคในการบริหารจัดการ การดำเนินงาน การเข้าร่วมกิจกรรม หรือการรับบริการสาธารณะ ที่เกี่ยวกับด้านการศึกษาและนันทนาการในชุมชนท้องถิ่น

1) มีการจัดกิจกรรมด้านกีฬาและนันทนาการในรูปแบบเดิมไม่มีความน่าสนใจเท่าที่ควร

2) กิจกรรมบางอย่างโดยเฉพาะการแข่งขันกีฬาไม่ได้เหมาะกับคนทุกวัย

3) เด็กและเยาวชนนิยมอุปกรณ์เกี่ยวกับเทคโนโลยี เช่น คอมพิวเตอร์และโทรศัพท์มือถือ ไม่ประกอบกิจกรรมการออกกำลังกาย

4) ปัญหาด้านการจัดการเวลาและความปลอดภัยในการใช้สถานที่ของสถานศึกษาที่อยู่ในพื้นที่

“...อยู่ในตำบลมาตั้งแต่เกิด แทบจะไม่เคยได้ไปร่วมงานกีฬากับ อบต. เลย เพราะมีแต่แข่งกีฬาที่พวกผู้ชายเล่นกัน อย่างฟุตบอล ตะกร้อ ระยะหลังมีกีฬาพื้นบ้านฮาเฮกันบ้าง เราก็เริ่มอายุมากขึ้น ก็ไม่ได้ไปเล่นกับพวกเด็กๆ...ถ้ามันมีกิจกรรมที่เหมาะสมกับอายุคนหลายๆ วัยก็คิดว่าคงจะไปร่วมเล่นกะเขาอยู่ ก็คนในตำบลด้วยกันทั้งนั้น รู้จักกันอยู่แล้ว...”

“...งานประเพณีส่วนมากจะไปร่วมงานตลอด เพราะนำทีม อสม. ในหมู่บ้านไปช่วยงาน อบต. แต่ก็ไม่ได้มีอะไรเปลี่ยนไปจากเดิมเท่าไร จัดกันมาเนิ่นนาน บางทีถ้าไม่ได้นำทีม อสม. ไปก็คิดว่าอาจจะไม่ไปบ้าง เพราะมันก็มีแต่กิจกรรมเหมือนเดิมมาทุกปี เราไม่ไปช่วยก็มีคนอื่นไปช่วย...”

(สัมภาษณ์หัวหน้าอาสาสมัครสาธารณสุขหมู่บ้านในเขต อบต. ภาคกลาง)

“...ปัญหาของการจัดกิจกรรมกีฬาให้เด็ก ทั้งที่โรงเรียนดำเนินการเองหรือ อบต. ดำเนินการก็คือการเข้าร่วมของเด็กและเยาวชน เวลาหลังเลิกเรียนจะมีเพียงเด็กบางคนที่บ้านไม่ไกลเท่านั้น ที่จะอยู่เล่นกีฬาหรือออกกำลังกายในบริเวณโรงเรียน นอกนั้นก็จะมีกลับบ้านตามเวลา หรือไปเรียนพิเศษกัน หรือกลับบ้านไปเล่นเกมเล่นมือถือโดยไม่ได้สนใจที่จะออกกำลังกาย...”

“...การใช้สถานที่ของโรงเรียนจัดกิจกรรมต่างๆ มักจะต้องนึกถึงความปลอดภัยของเด็กและทรัพย์สินของโรงเรียน ส่วนมากผู้บริหารโรงเรียนก็จะไม่เปิดให้ใช้งานตลอดเวลาแบบไม่มีการปิด เพราะมันอยู่ในความรับผิดชอบของเขา...เวลาที่ อบต. มาขอใช้สนามกีฬา ก็ใช้ได้เพียงบางช่วงเวลาเท่านั้นที่เหมาะสมกับความปลอดภัยของเด็กและทรัพย์สินของโรงเรียน...”

(สัมภาษณ์ครูพลศึกษาโรงเรียนในสังกัด อบต. ภาคเหนือ)

“...น่าจะมีการจัดกิจกรรมกีฬาให้ผู้ประกอบการในพื้นที่ได้เข้าร่วมสนุกกัน เวลาจัดงานประเพณีต่างๆ จะได้เป็นการสร้างความคุ้นเคยและเป็นการทำเพื่อสังคมอย่างหนึ่งของบริษัท เพราะปัจจุบันสังคมมีความหลากหลายขึ้น แต่ทุกส่วนของสังคมก็น่าจะมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันได้...เท่าที่เห็น อบต. ยังไม่เคยจัดงานในลักษณะนี้ จัดกันแต่กีฬาหรืองานรื่นเริงที่เคยทำมาตลอด...”

(สัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ฝ่ายชุมชนสัมพันธ์บริษัทเอกชนในเขต อบต. ภาคใต้)

“...เราจะเข้าร่วมกิจกรรมของ อบต. ส่วนใหญ่แล้วก็เป็นการงานประเพณีที่มีกิจกรรมสร้างความบันเทิงมากกว่า คล้ายกับว่า อบต. เชิญให้มาร่วมสนุกสนานกับกิจกรรมที่จัดขึ้น ส่วนงานด้านกีฬาก็มักจะเป็นการสนับสนุน อบต. เท่านั้น ไม่ได้ไปร่วมแข่งอะไรกับเขา...”

(สัมภาษณ์ร้านค้าเสื้อผ้าอุปกรณ์กีฬาในเขต อบต. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ)

ประเด็นที่ 2 บทบาทการดำเนินงานส่งเสริมการกีฬาและนันทนาการในชุมชนท้องถิ่นของภาครัฐ

1) หน่วยงานภาครัฐส่วนกลางที่เกี่ยวข้องกับกีฬาและนันทนาการ มักไม่ได้ดำเนินโครงการในพื้นที่ของ อบต.

2) หน่วยงานที่มีโอกาสส่งเสริมงานด้านกีฬาและนันทนาการในชุมชนให้กับเด็กและเยาวชน โดยเฉพาะโรงเรียนในพื้นที่ ก็ไม่สามารถดำเนินการส่งเสริมหรือจัดกิจกรรมโครงการได้โดยตรง เนื่องจากนโยบายของกระทรวงต้นสังกัดกำหนดให้ลดชั่วโมงเรียนพลศึกษา และมุ่งเน้นที่ความเป็นเลิศทางวิชาการ

“...แทบจะไม่เคยเห็นหน่วยงานด้านกีฬาเข้ามาจัดโครงการในอบต. จะมีบ้างก็เป็นการจัดอบรมด้านกีฬาที่ให้โอกาสบุคลากรสาธารณสุขไปเข้าร่วมอบรมด้วย...กระทรวงสาธารณสุขก็มีนโยบายส่งเสริมสุขภาพแต่งานที่ทางโรงพยาบาลให้ อสม. ช่วยเหลือส่วนมากจะเป็นลักษณะการ

ประสานงานระหว่างประชาชนและโรงพยาบาลเกี่ยวกับการป้องกันโรค
เสียมากกว่า จะมีบางครั้งที่โรงพยาบาลจัดโครงการแนะนำประชาชนใน
ชุมชนเรื่องประโยชน์ของการออกกำลังกายและโภชนาการ...”

(สัมภาษณ์หัวหน้าอาสาสมัครสาธารณสุขหมู่บ้านในเขต อบต. ภาคกลาง)

“...ส่วนมากนโยบายของกระทรวงศึกษามักจะมุ่งเน้นไปที่การ
เรียนการสอนด้านความเป็นเลิศทางวิชาการ วิชาพลศึกษาไม่ค่อยได้รับความ
ความสำคัญมาก ระยะเวลาหลังถูกลดจำนวนหน่วยกิตลง ทำให้เด็กในโรงเรียน
ไม่ค่อยได้มีการเคลื่อนไหวร่างกายอย่างจริงจัง เลิกเรียนก็ยังคงไปเรียนพิเศษ
หรือรีบเดินทางกลับบ้านกัน...ทักษะในการเล่นกีฬาของเด็กก็น้อย เพราะ
ชั่วโมงพลศึกษาเหลือน้อยมากในแต่ละสัปดาห์...”

(สัมภาษณ์ครูพลศึกษาโรงเรียนในสังกัด อบต. ภาคเหนือ)

“...ไม่ค่อยทราบว่า มีหน่วยงานไหนมาช่วย อบต. ทำงานด้านกีฬาและ
นันทนาการบ้าง แต่เท่าที่ทราบก็เห็นแต่ อบต. ดำเนินงานเองอยู่เสมอ เพราะ
เวลา อบต. มาขอการสนับสนุน พูดคุยรายละเอียดกันก็ไม่เคยได้ยินว่ามีหน่วยงาน
อื่นๆ มาช่วยทำงานอย่างจริงจัง...”

(สัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ฝ่ายชุมชนสัมพันธ์บริษัทเอกชนในเขต อบต. ภาคใต้)

“...เท่าที่ทราบก็คงมีแต่หน่วยงานระดับอำเภอมาช่วยเหลือ อบต.
จัดกิจกรรมบ้าง แต่ก็ไม่ใช่กิจกรรมที่มีระยะเวลานาน ส่วนมากก็เป็นงาน
ประเพณีที่จัดวันเดียว...เพราะทางนายอำเภอบางคนก็มาเป็นประธานในพิธี
เปิดงาน เลยคิดว่าอำเภอคงเกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของ อบต. บ้างบางครั้ง...”

(สัมภาษณ์ร้านค้าเสื้อผ้าอุปกรณ์กีฬาในเขต อบต. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ)

ประเด็นที่ 3 รูปแบบศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบลที่

ควรเป็น

1) เป็นจุดศูนย์รวมประชาชนในพื้นที่ ให้สามารถรับบริการด้านสุขภาพจาก
หน่วยงานในระดับภูมิภาคที่มีกิจกรรมโครงการส่งเสริมด้านสุขภาพ

2) มีเจ้าหน้าที่ผู้มีความชำนาญในวิชาชีพด้านการกีฬาและนันทนาการ เช่น ผู้
มีวุฒิการศึกษาพลศึกษา และวิทยาศาสตร์การกีฬา คอยเป็นผู้ประสานงานกับทั้งหน่วยงานอื่นที่
เกี่ยวข้องในพื้นที่ ผู้ประกอบการที่ให้การสนับสนุน และประชาชนผู้เป็นกลุ่มเป้าหมาย รวมทั้ง
ดำเนินงานโครงการด้านกีฬาและนันทนาการให้กับ อบต.

3) อาจเป็นการสนับสนุนงบประมาณและบุคลากรของ อบต. ในการบำรุงรักษาและช่วยประสานงาน โดยใช้สนามกีฬาและสถานที่ของหน่วยงานอื่นๆ ภายในพื้นที่ เช่น โรงเรียนในสังกัด อบต. เนื่องจากโรงเรียนมีเด็กและเยาวชนเป็นผู้รับบริการอยู่เป็นจำนวนมากอยู่แล้ว อีกทั้งสถานที่และสนามกีฬาของโรงเรียนก็สามารถปรับปรุงพัฒนาให้ดีขึ้นได้ โดยที่ไม่ต้องจัดสร้างใหม่ในบริเวณอื่น ทั้งนี้ต้องให้ความสำคัญกับความปลอดภัยและการจัดการเรื่องเวลาให้บริการ

4) ให้ภาคเอกชนในพื้นที่มีส่วนร่วมกับการดำเนินกิจกรรมโครงการ เพื่อให้เกิดสิทธิประโยชน์ตอบแทนกลับสู่ อบต.

“...ถ้ามีศูนย์กีฬาและนันทนาการในตำบลก็จะดีมาก เวลาเรามีกิจกรรมเกี่ยวกับสุขภาพที่ทำร่วมกับโครงการของโรงพยาบาลในชุมชนหรืออำเภอ ก็มาใช้สถานที่นี้ดีหมายรวมตัวชาวบ้านได้ง่าย ไม่ว่าจะฉีดวัคซีนตรวจสุขภาพ หรือทำพวกรักสุขภาพออกกำลังกายต่างๆ...”

(สัมภาษณ์หัวหน้าอาสาสมัครสาธารณสุขหมู่บ้านในเขต อบต. ภาคกลาง)

“...ถ้ามีศูนย์แล้วมีเจ้าหน้าที่จบพลศึกษาจบบัณฑิตการศึกษามาประจำ ก็สามารถช่วยประสานงานระหว่างโรงเรียนกับ อบต. ได้ดีขึ้น เวลาจัดกิจกรรมกีฬาหรือกิจกรรมเพื่อสุขภาพให้เด็กนักเรียน หรือผู้ปกครอง ก็จะสะดวกขึ้น เหมือนมีคนมาช่วยครูอีกแรง แล้วก็ไม่ต้องมาสอนอะไรกันมากนัก เป็นวิชาชีพของเขาอยู่แล้ว...”

“...จริงๆ แล้วสถานที่ของโรงเรียนก็มีความเหมาะสมที่จะใช้จัดแข่งกีฬาหรือใช้จัดกิจกรรมให้เด็กและชาวบ้าน แต่ก็ติดเรื่องของความปลอดภัยนิดหน่อย เพราะโรงเรียนเป็นสถานที่ราชการ มีเวลาทำการ ประตูก็มีเวลาปิดเปิด ถ้าจะให้ อบต. เข้ามาช่วยดูแลเรื่องความปลอดภัยตรงนี้ร่วมกับโรงเรียน ก็อาจจะเปิดให้ชาวบ้านมาออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาได้มากขึ้น...เรื่องงบประมาณ อบต. ก็จัดสรรมาใช้ดูแลสนามกีฬาได้มากกว่าโรงเรียน...”

(สัมภาษณ์ครูพลศึกษาโรงเรียนในสังกัด อบต. ภาคเหนือ)

“...บางครั้งทาง อบต. ก็มาติดต่อให้บริษัทสนับสนุนกิจกรรมกีฬาบ้าง กิจกรรมในวันสำคัญต่างๆ บ้าง แล้วแต่ว่ารายละเอียดกิจกรรมจะเป็นอย่างไร แต่ทางบริษัทก็ไม่ได้ปฏิเสธ เพียงแต่จะให้การสนับสนุนเป็นเงินหรือเป็นสิ่งของก็ตกลงกันไปตามความเหมาะสมในแต่ละครั้ง...”

“...ถ้ามีศูนย์กีฬาและนันทนาการใน อบต. ก็คิดว่าจะดี เวลาจัดงานกีฬาหรืองานอื่นๆ ของ อบต. จะได้เป็นสัดส่วน มีศูนย์กลางให้คนรวมตัว

กัน นัดหมายง่าย จัดการอะไรก็ง่าย เวลาเราสนับสนุนโครงการ อบรม. เราก็สามารถเพิ่มโอกาสประชาสัมพันธ์สินค้าและชื่อเสียงของบริษัทได้เช่นกัน ก็วินวินนะผมว่า ไม่ได้เป็นเรื่องเสียหาย ยังไงประชาชนก็ได้รับประโยชน์จากหลายช่องทาง...”

(สัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ฝ่ายชุมชนสัมพันธ์บริษัทเอกชนในเขต อบรม. ภาคใต้)

“...เวลามีงานแข่งกีฬา หรือมีงานเทศกาลที่ทาง อบรม. จัดขึ้น สมาชิกในหมู่บ้านก็จะมาขอให้สนับสนุนเสื้อกีฬา หรือเสื้อผ้าใส่ร่วมงานเป็นทีม จะมีบางครั้งที่ทาง อบรม. ขอสปอนเซอร์บ้าง ก็แล้วแต่ที่เราจะให้อะไร อบรม. ก็ไม่ได้จะเรียกร้องมากมาย ตอนแข่งกีฬา โฆษกก็จะประกาศชื่อร้านให้เรา ก็ได้ชื่อเสียงไปด้วย ฟังพากันไป...ถ้าจะมีศูนย์ลักษณะนี้ก็คิดว่าน่าจะทำให้คนในพื้นที่หันมาเล่นกีฬาและออกกำลังกายมากขึ้น เสื้อผ้าอุปกรณ์กีฬาก็คงมียอดขายมากตามไปด้วย บางทีถ้า อบรม. จะนำสินค้าเราไปจำหน่ายในศูนย์ก็ยินดี มันก็เพิ่มช่องทางให้เราขายสินค้า คนซื้อไม่ซื้อก็เป็นเรื่องของเขา แต่อย่างน้อยชาวบ้านก็จะซื้อของได้สะดวกขึ้น...”

(สัมภาษณ์ร้านค้าเสื้อผ้าอุปกรณ์กีฬาในเขต อบรม. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ)

ตารางที่ 6 สรุปประเด็นข้อค้นพบจากการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ให้ข้อมูลหลัก ประเภท เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานภาครัฐและเอกชนต่างๆ ภายในพื้นที่ อบรม.

สรุปประเด็นข้อค้นพบจากการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ให้ข้อมูลหลัก ประเภท เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานภาครัฐและเอกชนต่างๆ ภายในพื้นที่ อบรม.		
ประเด็นหลักที่ 1	ประเด็นหลักที่ 2	ประเด็นหลักที่ 3
ปัญหาและอุปสรรคในการบริหารจัดการ การดำเนินงาน การเข้าร่วมกิจกรรม หรือการรับบริการสาธารณะ ที่เกี่ยวข้องด้านการกีฬาและนันทนาการในชุมชนท้องถิ่น	บทบาทการดำเนินงานส่งเสริมการกีฬาและนันทนาการในชุมชนท้องถิ่นของภาครัฐ	รูปแบบศูนย์กีฬาและนันทนาการ องค์การบริหารส่วนตำบลที่ควรเป็น
1) ปัญหาด้านรูปแบบกิจกรรมกีฬาและนันทนาการ ในด้าน	1) หน่วยงานภาครัฐส่วนกลางที่เกี่ยวข้องกับกีฬาและ	1) เป็นจุดศูนย์รวมประชาชนในพื้นที่ ให้สามารถรับบริการด้านสุขภาพจากหน่วยงานใน

สรุปประเด็นข้อค้นพบจากการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ให้ข้อมูลหลัก ประเภท เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานภาครัฐและเอกชนต่างๆ ภายในพื้นที่ อบต.		
ประเด็นหลักที่ 1	ประเด็นหลักที่ 2	ประเด็นหลักที่ 3
<p>ความซ้ำเดิมไม่น่าสนใจ และไม่เหมาะสมกับคนทุกวัย</p> <p>2) เด็กและเยาวชน ไม่นิยม ประกอบกิจกรรมการออกกำลังกาย</p> <p>3) ปัญหาด้านการจัดการเวลา และความปลอดภัยในการใช้สถานที่ของสถานศึกษาที่อยู่ในพื้นที่</p>	<p>นันทนาการ ไม่ได้ดำเนินโครงการในพื้นที่ของ อบต.</p> <p>2) นโยบายลดชั่วโมงเรียน พลศึกษา และมุ่งเน้นที่ความเป็นเลิศทางวิชาการทำให้หน่วยงานที่มีโอกาสส่งเสริมงานด้านกีฬาและนันทนาการในชุมชนให้กับเด็กและเยาวชน โดยเฉพาะโรงเรียนในพื้นที่ ก็ไม่สามารถดำเนินการส่งเสริมหรือจัดกิจกรรมโครงการได้โดยตรง</p>	<p>ระดับภูมิภาคที่มีกิจกรรม โครงการส่งเสริมด้านสุขภาพ</p> <p>2) มีเจ้าหน้าที่ผู้มีความชำนาญในวิชาชีพด้านการกีฬาและนันทนาการ คอยเป็นผู้ประสานงานกับทั้งหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ ผู้ประกอบการที่ให้การสนับสนุน และประชาชนผู้เป็นกลุ่มเป้าหมาย รวมทั้งดำเนินงานโครงการด้านกีฬาและนันทนาการให้กับ อบต.</p> <p>3) มีการสนับสนุนงบประมาณและบุคลากรของ อบต. ในการบำรุงรักษาและช่วยประสานงาน โดยใช้สนามกีฬาและสถานที่ของหน่วยงานอื่นๆ ภายในพื้นที่ เช่น โรงเรียนในสังกัด อบต. เนื่องจากมีผู้รับบริการอยู่เป็นจำนวนมากอยู่แล้ว และมีสถานที่และสนามกีฬาที่สามารถปรับปรุงพัฒนาให้ดีขึ้นได้ โดยที่ไม่ต้องจัดสร้างใหม่ในบริเวณอื่น โดยคำนึงถึงความปลอดภัยและ</p>

สรุปประเด็นข้อค้นพบจากการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ให้ข้อมูลหลัก ประเภท เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานภาครัฐและเอกชนต่างๆ ภายในพื้นที่ อบต.		
ประเด็นหลักที่ 1	ประเด็นหลักที่ 2	ประเด็นหลักที่ 3
		การจัดการเรื่องเวลาในการให้บริการ 4) ให้ภาคเอกชนในพื้นที่มีส่วนร่วมกับการดำเนินกิจกรรมโครงการ เพื่อให้เกิดสิทธิประโยชน์ตอบแทนกลับสู่ อบต.
สรุปภาพรวมการตีความจากการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ให้ข้อมูลหลัก ประเภท เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานภาครัฐและเอกชนต่างๆ ภายในพื้นที่ อบต.		
<p>เมื่อนำข้อมูลจากประเด็นหลักในการสัมภาษณ์เชิงลึก ทั้ง 3 ประเด็น มาวิเคราะห์ตีความให้เกิดความสัมพันธ์เชื่อมโยงกัน พบว่า อบต. ดำเนินงานจัดกิจกรรมด้านกีฬาและนันทนาการในรูปแบบเดิม ทำให้ประชาชนผู้เข้าร่วมมีความรู้สึกจำเจ ไม่มีความน่าสนใจ ทำให้แรงจูงใจในการเข้าร่วมมีน้อย โดยเฉพาะเด็กและเยาวชนมักชอบใช้เทคโนโลยี จึงให้ความสนใจกับเทคโนโลยีจากคอมพิวเตอร์และมีถือมากกว่าการร่วมกิจกรรมหรือทำกิจกรรมด้านกีฬาและนันทนาการนอกบ้าน การใช้สถานที่ประกอบกิจกรรมด้านกีฬาและนันทนาการของ อบต. ในสถานศึกษาในพื้นที่ มักประสบกับปัญหาด้านการจัดการเวลาและความปลอดภัย เนื่องจากโรงเรียนเป็นสถานที่ราชการ มีเวลาเปิดปิดและมีทรัพย์สินของทางราชการ ส่วนใหญ่ อบต. ดำเนินงานด้านกีฬาและนันทนาการเอง การสนับสนุนโดยตรงจากส่วนกลางมีไม่มากนัก มีเพียงหน่วยงานในภูมิภาคบางแห่ง เช่น โรงพยาบาลชุมชนและอำเภอ ที่ได้นำกิจกรรมโครงการบางส่วนมาดำเนินการในพื้นที่ของ อบต. ซึ่งกิจกรรมโครงการโดยส่วนใหญ่ เป็นการส่งเสริมกีฬาและนันทนาการในชุมชนโดยอ้อม เช่น การจัดอบรมด้านกีฬาในพื้นที่อื่นแต่เชิญชวนให้คนในพื้นที่ อบต. เข้าร่วม การสนับสนุนงานประเพณีที่ อบต. จัด การรณรงค์เรื่องโภชนาการและการออกกำลังกายในชุมชน นอกจากนี้หน่วยงานที่มีโอกาสส่งเสริมงานด้านกีฬาและนันทนาการในชุมชนให้กับเด็กและเยาวชน โดยเฉพาะโรงเรียนในพื้นที่ ก็ไม่ดำเนินการได้โดยตรง เนื่องจากนโยบายของกระทรวงต้นสังกัดกำหนดให้ลดชั่วโมงเรียนพลศึกษา และมุ่งเน้นที่ความเป็นเลิศทางวิชาการ ทั้งนี้ศูนย์กีฬาและนันทนาการควรเป็นจุดศูนย์รวมประชาชนในพื้นที่ ให้สามารถรับบริการด้านสุขภาพจากหน่วยงานต่างๆ ทั้งส่วนภูมิภาคและส่วนกลาง โดยมีเจ้าหน้าที่ผู้มีความชำนาญในวิชาชีพด้านการกีฬาและนันทนาการ ทำหน้าที่เป็นผู้</p>		

**สรุปภาพรวมการตีความจากการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ให้ข้อมูลหลัก
ประเภท เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานภาครัฐและเอกชนต่างๆ ภายในพื้นที่ อบต.**

ประสานงานระหว่างหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง ผู้ประกอบการ และประชาชนในพื้นที่ รวมทั้งดำเนินงานโครงการด้านกีฬาและนันทนาการให้กับ อบต. ถึงอย่างไรรูปแบบการจัดตั้งศูนย์อาจเป็นการสนับสนุนด้านงบประมาณและบุคลากรของ อบต. โดยใช้สนามกีฬาและสถานที่ของหน่วยงานอื่นๆ เช่น โรงเรียนในสังกัด เนื่องจากโรงเรียนมีเด็กและเยาวชนเป็นผู้รับบริการอยู่เป็นจำนวนมาก อีกทั้งสถานที่และสนามกีฬาของโรงเรียนก็สามารถปรับปรุงพัฒนาให้ดีขึ้นได้ โดยที่ไม่ต้องจัดสร้างใหม่ในบริเวณอื่น ทั้งนี้ต้องให้ความสำคัญกับความปลอดภัยและการจัดการเรื่องเวลาให้บริการ ในการนี้ อบต. ยังสามารถให้ภาคเอกชนในพื้นที่มีส่วนร่วมกับการดำเนินกิจกรรมโครงการ ทั้งนี้เพื่อสิทธิประโยชน์ของ อบต.

2.1.5 ข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ให้ข้อมูลหลักประเภท 5) ผู้เป็นสมาชิกเครือข่ายภาคประชาชนในพื้นที่ อบต.

สามารถสรุปภาพรวมจากการวิเคราะห์ข้อมูล ได้ดังนี้

ประเด็นที่ 1 ปัญหาและอุปสรรคในการบริหารจัดการ การดำเนินงาน การเข้าร่วมกิจกรรม หรือการรับบริการสาธารณะ ที่เกี่ยวกับด้านการศึกษาและนันทนาการในชุมชนท้องถิ่น

- 1) การขาดแคลนสถานกีฬาที่มีมาตรฐานรองรับการใช้งานที่หลากหลายของประชาชน
- 2) ความชัดเจนในการให้บริการกลุ่มเป้าหมายภายในพื้นที่ซึ่งยังคงมีการทับซ้อนกันอยู่ระหว่างเทศบาลตำบลและ อบต. ทำให้เกิดปัญหาด้านหลักฐานการเบิกจ่ายงบประมาณสนับสนุนทีมกีฬาแต่ละหมู่บ้าน
- 3) สถานที่ดำเนินงานในพื้นที่ซึ่งไม่มีรูปแบบเป็นทางการ ต้องใช้สถานที่ในวัดหรือสถานศึกษาในพื้นที่
- 4) ประชาชนบางกลุ่มที่อยู่ไกลจากสถานที่ประสบปัญหาด้านการเดินทางมารับบริการ
- 5) อบต. ไม่มีความชำนาญด้านกีฬาและนันทนาการเท่าที่ควร การดำเนินกิจกรรมจำเป็นต้องมีชาวบ้านที่มีความสามารถมาเป็นจิตอาสาช่วยงาน
- 6) การจัดหาหรืออำนวยความสะดวกเกี่ยวกับอุปกรณ์กีฬา
- 7) กิจกรรมตามประเพณีบางกิจกรรมไม่สามารถดึงดูดประชาชนทุกกลุ่มอายุ

“...เวลาจัดแข่งกีฬาระหว่างหมู่บ้านในตำบล นักกีฬาก็เป็นคนในเขตเทศบาลมั่ง ในเขต อบต. มั่ง เพราะบางหมู่บ้านก็อยู่ทั้งในเขตเทศบาลและเขต อบต. จะเป็นปัญหาที่เวลา อบต. ขอรายชื่อเบิกค่าสนับสนุนเตรียมทีม บางทีมคนเยอะแต่รายชื่อคนที่ทะเบียนบ้านอยู่กับ อบต. จริงๆ มีน้อย...”

“...ส่วนมาก อบต. จัดงานตามเทศกาลใหญ่ๆ ก็ต้องไปจัดในวัด ในสถานศึกษาใหญ่ๆ หรือตามสถานที่กว้างๆ คนบ้านไกลๆ ก็ไปบ้างไม่ไปบ้าง...”

“...เวลาซื้อลูกบอลหรือพวกอุปกรณ์กีฬาอื่นๆ หรือบางครั้งไปแข่งบอลนอกพื้นที่ จะขอเงินสนับสนุนจาก อบต. ก็ไม่ใช่เรื่องง่าย มันติดปัญหาเรื่องเบิกเงินหลวง ส่วนมากเราก็ออกเงินซื้อด้วยกันคนละไม่กี่บาท แล้วก็มาเล่นด้วยกัน จะไปแข่งที่ไหนก็ช่วยๆ กันหาเงินจากร้านค้าข้าง จากคนมีเงินในตำบลบ้าง...”

(สัมภาษณ์หัวหน้าชมรมฟุตบอลในเขต อบต. ภาคกลาง)

“...กิจกรรมที่ อบต. จัดให้ผู้สูงอายุก็มีอยู่หลายอย่าง ส่วนมากจะจัดในงานประเพณีของไทย เช่น รดน้ำดำหัววันสงกรานต์ การแสดงร้องรำแบบย้อนยุค ประกวดนางฟ้าคนชรา แต่สมัยนี้เด็กๆ ก็ไม่ค่อยสนใจมาดูกัน มีแต่คนแก่ๆ เล่นกันเองดูกันเอง มีบางบ้านที่ลูกหลานมาดูมาชมด้วย...”

“...จะเดินทางไปไหนด้วยตัวเองก็ไม่สะดวก ลูกหลานก็เรียนหนังสือ ทำงานทำการกันหมด มีงานเทศกาลที่ ถึงจะได้มีคนพาไปร่วมงานกับเขาบ้าง...”

(สัมภาษณ์สมาชิกชมรมผู้สูงอายุในเขต อบต. ภาคเหนือ)

“...อบต. ก็คอยประสานงานเรื่องจัดแข่งกีฬาประจำปีในตำบลอยู่บ่อยๆ เพราะ อบต. ไม่มีคนทำเรื่องกีฬาเก่งๆ สักเท่าไร ต้องอาศัยชาวบ้านที่เล่นกีฬานี้แหละช่วยๆ กันจัดงาน...”

“...ไม่มีสถานที่ของ อบต. ให้เราเล่นกีฬาแบบเป็นทางการหรอก เราไปเล่นกันตามโรงเรียน ตามสนามในวัดมากกว่า...”

(สัมภาษณ์สมาชิกชมรมกีฬาในเขต อบต. ภาคใต้)

“...เด็กๆ และเยาวชนสนใจเล่นกีฬากันมากขึ้น โดยเฉพาะฟุตบอล เพราะเด็กๆ มีไอดอลเป็นนักบอลทีมชาติที่เป็นคนอีสานเยอะ แต่สนามแถวนี้มันกันดาร มีแต่ดิน ไม่ค่อยมีสนามดีๆ หรือสถานที่ให้ฝึกกีฬาอย่างจริงจัง...”

“...ถามว่า อบต. ช่วยเหลืออะไรเรื่องกีฬาได้ไหม ก็คงไม่ได้ช่วยอะไรมาก ชาวบ้านก็หาที่เล่นกันเองมากกว่า ส่วนมากเค้าจะเน้นเรื่องประเพณีวัฒนธรรมของตำบล...”

(สัมภาษณ์สมาชิกชมรมฟุตบอลในเขต อบต. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ)

ประเด็นที่ 2 บทบาทการดำเนินงานส่งเสริมการกีฬาและนันทนาการในชุมชนท้องถิ่นของภาครัฐ

1) การดำเนินการสนับสนุนนักกีฬาที่มีความสามารถสูงภายในพื้นที่ขาดความต่อเนื่อง ไม่มีหน่วยงานรับช่วงต่อ

2) หน่วยงานที่เกี่ยวข้องด้านกีฬาและนันทนาการในระดับภูมิภาคหรือประเทศยังไม่มี การดำเนินงานลงสู่พื้นที่ อบต. โดยตรงเท่าที่ควร ส่วนใหญ่เป็นการดำเนินงานตามกิจกรรมโครงการในระดับอำเภอและจังหวัด

3) มีการดำเนินงานด้านการบริการสุขภาพจากเจ้าหน้าที่สาธารณสุขในภูมิภาค และการส่งเสริมกิจกรรมด้านประเพณีและวัฒนธรรมท้องถิ่นจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องใน ส่วนภูมิภาค

“...เรามีนักกีฬาฟุตบอลระดับมัธยมในโรงเรียนที่มีฝีมืออยู่หลายคน แต่ อบต. ก็สนับสนุนได้ส่วนหนึ่ง หน่วยงานใหญ่ๆ ก็เห็นแต่มาช่วยจัดแข่งขันบ้างในระดับอำเภอ จังหวัด แต่ไม่ได้ลงมาช่วยสนับสนุนเด็กๆ ในพื้นที่ท้องถิ่นเท่าที่ควร...”

(สัมภาษณ์หัวหน้าชมรมฟุตบอลในเขต อบต. ภาคกลาง)

“...ก็เห็นพวกสาธารณสุข พวกโรงพยาบาลในอำเภอ เขามาเปิดเต็นท์ให้บริการตรวจสุขภาพร่างกายบ้าง แต่ถ้าเป็นงานกีฬาในวันประเพณี อบต. เขาจัดกันเอง...”

(สัมภาษณ์สมาชิกชมรมผู้สูงอายุในเขต อบต. ภาคเหนือ)

“...เคยพบแต่งานกีฬาใหญ่ๆ ในจังหวัด ที่จะมีเจ้าหน้าที่ของ กกท. หรือเจ้าหน้าที่ของท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดไปช่วยจัดงาน...ในช่วงเวลาไม่มีงานกีฬาใหญ่ๆ ก็ไม่ค่อยได้เจอเจ้าหน้าที่เหล่านี้มาช่วยงานในพื้นที่ คงเป็นเพราะมีเจ้าหน้าที่ไม่มาก ไปช่วยงานทุกตำบลก็ไม่ไหว”

(สัมภาษณ์สมาชิกชมรมกีฬาในเขต อบต. ภาคใต้)

“...มีวัฒนธรรมจังหวัดมาสนับสนุนงานด้านวัฒนธรรมในตำบลกับทาง อบต. อยู่เหมือนกัน...งานกีฬาดูเหมือนว่า อบต. จะจัดเองอะไรเองมากกว่า...”

(สัมภาษณ์สมาชิกชมรมฟุตบอลในเขต อบต. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ)

ประเด็นที่ 3 รูปแบบศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบลที่

ควรเป็น

1) เป็นศูนย์รวมภาคประชาชนทุกระดับอายุภายในชุมชนเพื่อร่วมกันทำกิจกรรมเชิงสุขภาพและกิจกรรมนันทนาการ

2) ประชาชนสามารถเดินทางมาใช้บริการได้อย่างสะดวกปลอดภัย

3) มีสนามกีฬาที่มีมาตรฐานและมีความหลากหลาย ตอบสนองต่อความต้องการของคนในพื้นที่

4) มีผู้นำการออกกำลังกายคอยสาธิตและนำกิจกรรมอย่างสม่ำเสมอ

5) มีสิ่งอำนวยความสะดวกพื้นฐาน เช่น มีห้องน้ำ ไฟฟ้า อุปกรณ์ประกอบกิจกรรมต่างๆ

6) มีเจ้าหน้าที่ประจำศูนย์ ทำหน้าที่รวบรวมข้อมูลเครือข่ายภาคประชาชนและเอกชนในพื้นที่ เพื่อเป็นกำลังสำคัญในการสนับสนุนการดำเนินงานด้านกีฬาและนันทนาการ

“...อบต. ต้องมีเจ้าหน้าที่ศูนย์ด้านกีฬา จะได้จัดแข่งกีฬาหรือจัดงานให้มันดี ยิ่งถ้ามีเครือข่ายชมรมกีฬาหรือชาวบ้านที่เก่งๆ กีฬามาช่วย ก็จะได้ดีมาก...ทุกวันนี้ อบต. มีคนนิดเดียว ทำเองไม่ไหวหรอก ประชาชนมีหลายวัย หลายความสนใจ...”

(สัมภาษณ์หัวหน้าชมรมฟุตบอลในเขต อบต. ภาคกลาง)

“...ถ้ามีสถานที่ให้คนแก่ๆ ในตำบลได้มาร่วมสนุกกัน ก็จะไม่เหงา มีการจัดกิจกรรมรักษาสุขภาพบ่อยๆ ก็น่าสนใจ ร่างกายจะได้แข็งแรง...ถ้าศูนย์แบบนี้มีสนามกีฬาดีๆ มีความร่มรื่น สะอาดสะอาด ชาวบ้านทั้งเด็กผู้ใหญ่ คนชรา ก็คงจะได้มีที่ออกกำลังกายและพักผ่อนร่วมกันได้...”

(สัมภาษณ์สมาชิกชมรมผู้สูงอายุในเขต อบต. ภาคเหนือ)

“...ต้องเป็นสถานที่ที่เดินทางไปสะดวก เพราะคนสมัยนี้ไม่มีรถก็ไม่ค่อยเดินไปกัน แต่ถ้าสนามกีฬามันดีจริง มีหลายๆ กีฬาให้เล่น มีคนมาแนะนำการออกกำลังกาย ก็คิดว่าคนน่าจะหาทางไปกัน...”

“...ถ้าทำศูนย์ใหญ่มาก อบต. ก็อาจไม่มีงบดูแลสถานที่ พอเริ่มสกปรก โทรมมากๆ แล้ว ก็ต้องทิ้งร้างสักวัน...ก็น่าจะสร้างให้ใช้งานประเภทตามที่ชาวบ้านอยากจะไปใช้ จะได้มีคนใช้ตลอด มีการของบมาดูแลได้เรื่อยๆ”

(สัมภาษณ์สมาชิกชมรมกีฬาในเขต อบต. ภาคใต้)

“...ส่วนใหญ่แล้ว อบต. จะใช้สถานที่ในวัดเป็นลานจัดกิจกรรม บางกิจกรรมที่มีการทำอาหารหรือทำขนม ก็ไปรวมตัวทำกันที่ลานบ้านคน ในหมู่บ้าน ถ้ามีสถานที่ดีๆ มีน้ำ ไฟ ห้องน้ำ โต๊ะ ตู้ต่างๆ เป็นของ อบต. ก็น่าจะดี เพราะจะได้ไปร่วมกันเตรียมงานให้เป็นหลักแหล่ง...”

“...เรื่องกีฬาถ้ามีสนามกีฬารวมๆ กัน แล้วใช้จัดงานอย่างอื่นได้ด้วย คิดว่า จะเป็นเรื่องดี เพราะทุกวันนี้ต่างคนก็ต่างหาสนามเล่นกีฬากัน แต่ก็ไม่ได้มีสนามกีฬาดีๆ ให้เล่นมาก บางคนก็เลยไม่อยากไปเล่น...”

(สัมภาษณ์สมาชิกชมรมฟุตบอลในเขต อบต. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ)

ตารางที่ 7 สรุปประเด็นข้อค้นพบจากการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ให้ข้อมูลหลัก ประเภท ผู้เป็นสมาชิก เครือข่ายภาคประชาชนในพื้นที่ อบต.

สรุปประเด็นข้อค้นพบจากการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ให้ข้อมูลหลัก ประเภท ผู้เป็นสมาชิกเครือข่ายภาคประชาชนในพื้นที่ อบต.		
ประเด็นหลักที่ 1	ประเด็นหลักที่ 2	ประเด็นหลักที่ 3
ปัญหาและอุปสรรคในการบริหารจัดการ การดำเนินงาน การเข้าร่วมกิจกรรม หรือการรับบริการสาธารณะ ที่เกี่ยวกับการศึกษาและนันทนาการ ในชุมชนท้องถิ่น	บทบาทการดำเนินงานส่งเสริม การกีฬาและนันทนาการใน ชุมชนท้องถิ่นของภาครัฐ	รูปแบบศูนย์กีฬาและนันทนาการ องค์การบริหารส่วนตำบล ที่ควรเป็น
1) อบต. ขาดแคลนสถานกีฬาที่มีมาตรฐานรองรับการใช้งาน ที่หลากหลายของประชาชน 2) ความชัดเจนในการให้บริการ กลุ่มเป้าหมายภายในพื้นที่ซึ่ง ยังคงมีการทับซ้อนกันอยู่ ระหว่างเทศบาลตำบลและ อบต. 3) สถานที่ดำเนินงานในพื้นที่ยัง ไม่มีรูปแบบเป็นทางการ ต้อง	1) การดำเนินการสนับสนุน นักกีฬาที่มีความสามารถสูง ภายในพื้นที่ขาดความ ต่อเนื่อง ไม่มีหน่วยงานรับ ช่วงต่อ 2) หน่วยงานที่เกี่ยวข้องด้าน กีฬาและนันทนาการในระดับ ภูมิภาคหรือประเทศยังไม่มี การดำเนินงานลงสู่พื้นที่ อบต. โดยตรงเท่าที่ควร	1) เป็นศูนย์รวมภาคประชาชน ทุกระดับอายุภายในชุมชน เพื่อทำกิจกรรมเชิงสุขภาพ และกิจกรรมนันทนาการ 2) ประชาชนสามารถเดินทางมา ใช้บริการได้อย่างสะดวก ปลอดภัย 3) มีสนามกีฬาที่มีมาตรฐานและ มีความหลากหลาย และมีสิ่ง อำนวยความสะดวกพื้นฐาน

สรุปประเด็นข้อค้นพบจากการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ให้ข้อมูลหลัก ประเภท ผู้เป็นสมาชิกเครือข่ายภาคประชาชนในพื้นที่ อบต.		
ประเด็นหลักที่ 1	ประเด็นหลักที่ 2	ประเด็นหลักที่ 3
<p>ใช้สถานที่ในวัดหรือสถานศึกษาในพื้นที่</p> <p>4) ปัญหาด้านการเดินทางมารับบริการ</p> <p>5) อบต. ไม่มีความชำนาญด้านกีฬาและนันทนาการเท่าที่ควร การดำเนินกิจกรรมจำเป็นต้องมีชาวบ้านที่มีความสามารถมาเป็นจิตอาสาช่วยงาน</p> <p>6) การจัดหาหรืออำนวยความสะดวกเกี่ยวกับอุปกรณ์กีฬา</p> <p>7) กิจกรรมตามประเพณีบางกิจกรรมไม่สามารถดึงดูดประชาชนทุกกลุ่มอายุ</p>	<p>3) มีการดำเนินงานด้านการบริการสุขภาพจากเจ้าหน้าที่สาธารณสุขในภูมิภาค และการส่งเสริมกิจกรรมด้านประเพณีและวัฒนธรรมท้องถิ่นจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในส่วนภูมิภาค</p>	<p>เช่น มีห้องน้ำ ไฟฟ้า อุปกรณ์ประกอบกิจกรรมต่างๆ</p> <p>ตอบสนองต่อความต้องการของคนในพื้นที่</p> <p>4) มีบุคลากร ด้านผู้นำการออกกำลังกาย คอยสาธิตและนำกิจกรรมอย่างสม่ำเสมอ และเจ้าหน้าที่ประจำศูนย์ทำหน้าที่รวบรวมข้อมูลเครือข่ายภาคประชาชนและเอกชนในพื้นที่ เพื่อเป็นกำลังสำคัญในการสนับสนุนการดำเนินงานด้านกีฬาและนันทนาการ</p>
สรุปภาพรวมการตีความจากการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ให้ข้อมูลหลัก ประเภท ผู้เป็นสมาชิกเครือข่ายภาคประชาชนในพื้นที่ อบต.		
<p>เมื่อนำข้อมูลจากประเด็นหลักในการสัมภาษณ์เชิงลึก ทั้ง 3 ประเด็น มาวิเคราะห์ตีความให้เกิดความสัมพันธ์เชื่อมโยงกัน พบว่า อบต. ยังประสบปัญหาขาดแคลนสถานกีฬาที่มีมาตรฐานเพื่อรองรับการใช้งานที่หลากหลายของประชาชน มีการดำเนินงานทับซ้อนกันระหว่างเทศบาลตำบลและ อบต. เพราะประชาชนก็เป็นกลุ่มคนที่มีภูมิสำเนาในพื้นที่เดียวกัน ทั้งนี้ อบต. ยังประสบปัญหาเกี่ยวกับความพร้อมของสถานที่ซึ่งยังไม่มีรูปแบบที่เป็นทางการ ต้องใช้สถานที่ในวัดหรือสถานศึกษา ทำให้ประชาชนบางกลุ่มประสบปัญหาด้านการเดินทาง บุคลากรด้านกีฬาและนันทนาการของ อบต. ก็ไม่มีตำแหน่งเฉพาะในโครงสร้างองค์กร การดำเนินกิจกรรมกีฬาและนันทนาการจำเป็นต้องมีชาวบ้านที่มีความสามารถมาเป็นจิตอาสาช่วยงาน การจัดหาหรืออำนวยความสะดวกเกี่ยวกับอุปกรณ์กีฬานั้น อบต. ยังไม่สามารถตอบสนองต่อความต้องการของชาวบ้านได้มากนัก กิจกรรมบางอย่างก็ไม่สามารถสร้างแรงจูงใจให้ประชาชนทุกกลุ่มอายุให้มาเข้าร่วมได้</p>		

**สรุปภาพรวมการตีความจากการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ให้ข้อมูลหลัก
ประเภท ผู้เป็นสมาชิกเครือข่ายภาคประชาชนในพื้นที่ อบต.**

เท่าที่ควร การสนับสนุนนักกีฬาที่มีความสามารถสูงภายในพื้นที่ขาดความต่อเนื่อง อบต. ไม่สามารถผลักดันให้นักกีฬาก้าวหน้าไปในระดับที่เกินกว่าระดับตำบลได้ เพราะหน่วยงานที่เกี่ยวข้องด้านกีฬาและนันทนาการในระดับภูมิภาคหรือประเทศยังไม่มี การดำเนินงานลงสู่พื้นที่ อบต. โดยตรงเท่าที่ควร ส่วนใหญ่เป็นการดำเนินงานตามกิจกรรมโครงการในระดับอำเภอและจังหวัด อย่างไรก็ตามยังมีการดำเนินงานส่งเสริมบริการด้านอื่นๆ จากหน่วยงานอื่นๆ เช่น การบริการสุขภาพจากเจ้าหน้าที่สาธารณสุข และการส่งเสริมกิจกรรมด้านประเพณีและวัฒนธรรมท้องถิ่นจากสำนักงานวัฒนธรรมจังหวัด ทั้งนี้ศูนย์กีฬาและนันทนาการของ อบต. ควรเป็นศูนย์รวมภาคประชาชนทุกระดับอายุภายในชุมชน เพื่อทำกิจกรรมเชิงสุขภาพและกิจกรรมนันทนาการ โดยตั้งอยู่ในจุดที่สามารถเดินทางมาใช้บริการได้อย่างสะดวกปลอดภัย มีสนามกีฬาที่มีมาตรฐานและมีความหลากหลายให้บริการ ตอบสนองต่อความต้องการของคนในพื้นที่ มีสิ่งอำนวยความสะดวกพื้นฐาน เช่น มีห้องน้ำ ไฟฟ้า อุปกรณ์ประกอบกิจกรรมต่างๆ นอกจากนี้ควรดำเนินการให้มีผู้นำการออกกำลังกายคอยสาธิตและนำกิจกรรมอย่างสม่ำเสมอ และมีเจ้าหน้าที่ประจำศูนย์ ทำหน้าที่รวบรวมข้อมูลเครือข่ายภาคประชาชนและเอกชนในพื้นที่ชุมชน เพื่อติดต่อประสานงานให้เครือข่ายสามารถร่วมเป็นกำลังสำคัญในการสนับสนุนการดำเนินงานด้านกีฬาและนันทนาการ

ตอนที่ 2.2 ผลการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research)

เพื่อสำรวจพฤติกรรมการใช้บริการและความต้องการในการได้รับบริการด้านการกีฬาและนันทนาการจากองค์การบริหารส่วนตำบล กับประชาชนผู้รับบริการด้านการกีฬาและนันทนาการในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบล ใน 4 ภูมิภาค โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือ

ผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยจัดเตรียมแบบสอบถามให้กับประชาชนผู้รับบริการด้านการกีฬาและนันทนาการในพื้นที่ อบต. ใน 4 ภูมิภาค ตามที่ได้ทำการสุ่มไว้แล้วในเบื้องต้นรวมจำนวน 1,040 ฉบับ ประชาชนผู้รับบริการตอบแบบสอบถามและส่งคืนกลับมาให้ผู้วิจัยรวมทั้งสิ้นจำนวน 906 คน คิดเป็นร้อยละ 87.12 ของจำนวนแบบสอบถามทั้งหมด

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้มาวิเคราะห์ผลโดยการแจกแจงหาค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียงแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 2.2.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม แสดงการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงหาค่าความถี่เป็นจำนวนและค่าร้อยละ

ตอนที่ 2.2.2 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้บริการด้านกีฬาและนันทนาการในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบล แสดงการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงหาค่าความถี่เป็นจำนวนและค่าร้อยละ

ตอนที่ 2.2.3 ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการได้รับบริการด้านกีฬาและนันทนาการในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบล แสดงการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความต้องการ

ตอนที่ 2.2.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 8 จำนวนและร้อยละ ของข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	524	57.84
หญิง	382	42.16
รวม	906	100.00
2. อายุ		
น้อยกว่า 18 ปี	105	11.59

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
19 - 39 ปี	435	48.01
40 - 60 ปี	242	26.71
มากกว่า 60 ปี	124	13.69
รวม	906	100.00
3. ระดับการศึกษาสูงสุด		
ประถมศึกษา	0	0
มัธยมศึกษา	228	25.17
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	273	30.13
ปริญญาตรี	343	37.86
ปริญญาโท	62	6.84
ปริญญาเอก	0	0
รวม	906	100.00
4. อาชีพ		
นักเรียน/นักศึกษา	135	14.90
รับจ้างทั่วไป	264	29.14
เกษตรกร	5	0.55
พนักงาน/ลูกจ้างเอกชน	239	26.38
ค้าขาย	76	8.39
ธุรกิจส่วนตัว	173	19.09
ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ/ลูกจ้างของรัฐ	14	1.55
อื่นๆ	0	0
รวม	906	100.00

จากตารางที่ 9 แสดงให้เห็นว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 57.84 ส่วนใหญ่มีอายุ 19 - 39 ปี คิดเป็นร้อยละ 48.01 รองลงมาคือ มีอายุ 40 - 60 ปี คิดเป็นร้อยละ 26.71 ส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาสูงสุดในระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 37.86 รองลงมาคือ ระดับอนุปริญญาหรือเทียบเท่า คิดเป็นร้อยละ 30.13 ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป คิดเป็นร้อยละ 29.14 รองลงมาคือ ประกอบอาชีพพนักงาน/ลูกจ้างเอกชน คิดเป็นร้อยละ 26.38

ตอนที่ 2.2.2 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้บริการด้านกีฬาและนันทนาการใน
พื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบล

ตารางที่ 9 จำนวนและร้อยละ ของข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้บริการด้านกีฬาและนันทนาการใน
พื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบล

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
1. ท่านใช้บริการในพื้นที่ที่องค์การบริหารส่วนตำบลจัดไว้ให้หรือ จัดดำเนินการให้ เพื่อประกอบกิจกรรมประเภทใดเป็นส่วนใหญ่		
1.1 กิจกรรมนันทนาการ เช่น ร่วมการเล่นพื้นบ้าน เล่นกีฬาพื้นบ้าน ร่วมงานเลี้ยงสังสรรค์ ร่วมงานประเพณี ประจำปี บำเพ็ญสาธารณประโยชน์	237	26.16
1.2 กิจกรรมออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ เช่น เดินหรือวิ่ง เพื่อสุขภาพ ปั่นจักรยาน เต้นแอโรบิก โยคะ รำไม้พลอง รำไทเก๊ก	297	32.78
1.3 กิจกรรมเล่นกีฬา	372	41.06
1.4 กิจกรรมอื่นๆ	0	0
รวม	906	100.00
2. ท่านออกกำลังกาย หรือเล่นกีฬา หรือประกอบกิจกรรม นันทนาการ ในพื้นที่ที่องค์การบริหารส่วนตำบลจัดไว้ให้ หรือจัดดำเนินการให้ จำนวนกี่วันต่อสัปดาห์		
2.1 1 - 2 วันต่อสัปดาห์	367	40.51
2.2 3 - 5 วันต่อสัปดาห์	410	45.25
2.3 6 - 7 วันต่อสัปดาห์	129	14.24
รวม	906	100.00
3. ท่านออกกำลังกาย หรือเล่นกีฬา หรือประกอบกิจกรรม นันทนาการ ในพื้นที่ที่องค์การบริหารส่วนตำบลจัดไว้ให้ หรือจัดดำเนินการให้ ส่วนใหญ่ในวันใดบ้าง		
3.1 วันจันทร์ – วันศุกร์	403	44.48
3.2 วันเสาร์ – วันอาทิตย์และวันหยุด	414	45.70
3.3 ทุกวัน ทั้งวันราชการและวันหยุด	89	9.82
รวม	906	100.00

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
4. ท่านออกกำลังกาย หรือเล่นกีฬา หรือประกอบกิจกรรม นันทนาการ ในพื้นที่ที่องค์การบริหารส่วนตำบลจัดไว้ให้ หรือจัดดำเนินการให้ ส่วนใหญ่ในช่วงเวลาใด		
4.1 ก่อน 09.00 น.	50	5.52
4.2 09.00 – 12.00 น.	10	1.10
4.3 12.01 – 15.00 น.	94	10.37
4.4 15.01 – 18.00 น.	227	25.06
4.5 หลัง 18.00 น. เป็นต้นไป	525	57.95
รวม	906	100.00
5. ท่านใช้เวลาออกกำลังกาย หรือเล่นกีฬา หรือประกอบ กิจกรรมนันทนาการ ในพื้นที่ที่องค์การบริหารส่วนตำบล จัดไว้ให้หรือจัดดำเนินการให้ ส่วนใหญ่เป็นระยะเวลา เท่าใด		
5.1 น้อยกว่า 15 นาที	0	0
5.2 15 – 30 นาที	22	2.43
5.3 31 – 45 นาที	90	9.93
5.4 45 นาที – 1 ชั่วโมง	325	35.87
5.5 มากกว่า 1 ชั่วโมง	469	51.77
รวม	906	100.00
6. ท่านใช้เวลาออกกำลังกาย หรือเล่นกีฬา หรือประกอบ กิจกรรมนันทนาการ ในพื้นที่ที่องค์การบริหารส่วนตำบล จัดไว้ให้หรือจัดดำเนินการให้ กับผู้ใดเป็นส่วนใหญ่		
6.1 คนเดียว	99	10.93
6.2 เพื่อน	586	64.68
6.3 สมาชิกครอบครัว	221	24.39
รวม	906	100.00
7. ท่านมีวัตถุประสงค์ใด ในการใช้บริการด้านกีฬาหรือ นันทนาการในพื้นที่ที่องค์การบริหารส่วนตำบลจัดไว้ให้ หรือจัดดำเนินการให้ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
7.1 เพื่อส่งเสริมและพัฒนาสุขภาพ	384	42.38
7.2 เพื่อความสนุกสนานและเพลิดเพลิน	661	72.96
7.3 เพื่อฝึกซ้อมเตรียมการแข่งขัน	90	9.93
7.4 เพื่อพัฒนาสมรรถภาพทางกาย	422	46.58
7.5 เพื่อใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์	106	11.70
7.6 เพื่อสร้างความสัมพันธ์ระหว่างครอบครัว	156	17.22
7.7 เพื่อเป็นแบบอย่างที่ดีให้ลูกหลาน	1	0.11
7.8 เพื่อรักษาประเพณีที่ดีงาม	0	0
7.9 เพื่อได้พบปะพูดคุยและเข้าสังคม	263	29.03

จากตารางที่ 10 แสดงให้เห็นว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ใช้บริการในพื้นที่ที่ท้องค้การบริหาร ส่วนตำบลจัดไว้ให้หรือจัดดำเนินการให้ เพื่อประกอบกิจกรรมเล่นกีฬา คิดเป็นร้อยละ 41.06 รองลงมา คือ กิจกรรมออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ เช่น เดินหรือวิ่งเพื่อสุขภาพ ปั่นจักรยาน เต้นแอโรบิก โยคะ รำไม้พลอง รำไทเก๊ก คิดเป็นร้อยละ 32.78 ส่วนใหญ่ใช้บริการ เป็นจำนวน 3 - 5 วันต่อสัปดาห์ คิดเป็นร้อยละ 45.25 รองลงมาคือ เป็นจำนวน 1 - 2 วันต่อสัปดาห์ คิดเป็นร้อยละ 40.51 ส่วนใหญ่ใช้บริการ ในวันเสาร์ - วันอาทิตย์และวันหยุด คิดเป็นร้อยละ 45.70 รองลงมาคือ ในวันจันทร์ - วันศุกร์ คิดเป็นร้อยละ 44.48 ส่วนใหญ่ใช้บริการ ในช่วงเวลาหลัง 18.00 น. เป็นต้นไป คิดเป็นร้อยละ 57.95 รองลงมาคือ ในช่วงเวลา 15.01 - 18.00 น. คิดเป็นร้อยละ 25.06 ส่วนใหญ่ใช้บริการ เป็นระยะเวลามากกว่า 1 ชั่วโมง คิดเป็นร้อยละ 51.77 รองลงมาคือ เป็นระยะเวลา 45 นาที - 1 ชั่วโมง คิดเป็นร้อยละ 35.87 ส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์ในการใช้บริการ เพื่อความสนุกสนานและเพลิดเพลิน คิดเป็นร้อยละ 72.96 รองลงมาคือ เพื่อพัฒนาสมรรถภาพทางกาย คิดเป็นร้อยละ 46.58 และเพื่อส่งเสริมและพัฒนาสุขภาพ คิดเป็นร้อยละ 42.38 ตามลำดับ

ตอนที่ 2.2.3 ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการได้รับการด้านกีฬาและนันทนาการในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบล

ตารางที่ 10 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความต้องการ ของข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการได้รับการด้านกีฬาและนันทนาการในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบล ในส่วนของประเภทกิจกรรมการออกกำลังกายและกีฬา

ประเภทกิจกรรมการออกกำลังกายและกีฬา	\bar{X}	S.D.	ระดับความต้องการ
เดินหรือวิ่ง เพื่อสุขภาพ	3.33	1.09	ปานกลาง
เต้นแอโรบิกประเภทต่างๆ/โยคะ	2.97	1.38	ปานกลาง
ปั่นจักรยานอยู่กับที่/เดินหรือวิ่งบนลู่วิ่ง	3.32	1.27	ปานกลาง
ยกน้ำหนัก/ใช้อุปกรณ์เสริมสร้างกล้ามเนื้อ	2.61	1.07	ปานกลาง
ฟุตบอล/ฟุตซอล	2.71	1.45	ปานกลาง
แบดมินตัน/ปิงปอง	3.34	0.88	ปานกลาง
บาสเก็ตบอล/วอลเลย์บอล	2.14	0.82	น้อย
ตะกร้อ	1.90	0.80	น้อย
เปตอง	1.88	0.90	น้อย
ว่ายน้ำ	3.33	0.98	ปานกลาง
อื่นๆ	0	0	0
รวม	2.75	1.23	ปานกลาง

จากตารางที่ 11 แสดงให้เห็นว่า ระดับความต้องการของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เกี่ยวกับประเภทการออกกำลังกายและกีฬา โดยรวมอยู่ในระดับ ปานกลาง ($\bar{X} = 2.75$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า รายข้อที่มีความต้องการอยู่ในระดับ ปานกลาง เป็นอันดับแรก คือ แบดมินตัน/ปิงปอง ($\bar{X} = 3.34$) รองลงมามี 2 รายข้อ คือ เดินหรือวิ่ง เพื่อสุขภาพ ($\bar{X} = 3.33$) และว่ายน้ำ ($\bar{X} = 3.33$)

ตารางที่ 11 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความต้องการ ของข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการได้รับบริการด้านกีฬาและนันทนาการในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบล ในส่วนของประเภทกิจกรรมนันทนาการ

ประเภทกิจกรรมนันทนาการ	\bar{X}	S.D.	ระดับความต้องการ
กิจกรรมศิลปหัตถกรรม เช่น วาดภาพ เย็บปักถักร้อย จักสานไม้ไผ่	2.35	1.12	น้อย
กิจกรรมเกมนำไปสู่กีฬา เช่น แฮร์บอล ฟุตบอล 5 - 7 คน	3.21	1.22	ปานกลาง
กิจกรรมการเดินรำ เช่น รำไทย ลีลาศ	1.97	0.99	น้อย
กิจกรรมการท่องเที่ยวทัศนศึกษา	3.59	0.95	มาก
กิจกรรมพัฒนาจิตใจและความสงบสุข เช่น นั่งสมาธิ เดินจงกรม ฟังเทศน์ ฟังธรรม	3.13	1.06	ปานกลาง
กิจกรรมงานอดิเรก เช่น สะสมสิ่งของ ปลูกต้นไม้ อ่านหนังสือ	3.62	0.94	มาก
กิจกรรมดนตรีและร้องเพลง เช่น ร้องเพลงคาราโอเกะ เล่นเครื่องดนตรีไทยและสากล	3.65	0.93	มาก
กิจกรรมกลางแจ้ง/นอกเมือง เช่น ปั่นจักรยาน เดินป่า ตกปลา อยู่ค่ายพักแรม	2.86	1.09	ปานกลาง
กิจกรรมทางสังคม เช่น ร่วมกันทำอาหารเลี้ยงคนชราในหมู่บ้าน ร่วมงานเลี้ยงสังสรรค์ ร่วมกันรณรงค์รักษาสิ่งแวดล้อมในชุมชน	3.25	0.87	ปานกลาง
กิจกรรมในโอกาสเทศกาลพิเศษ เช่น สรงน้ำพระวันสงกรานต์ สวดมนต์ข้ามปี	3.58	1.14	มาก
กิจกรรมการบริการอาสาสมัคร เช่น ช่วยเหลืองานทำบุญวัด ช่วยเหลืองานจราจร งานบริการกาชาด ร่วมกันทำความสะอาดวัด ร่วมกันปลูกต้นไม้ริมถนน	3.08	1.16	ปานกลาง
กิจกรรมการพัฒนาสุขภาพและสมรรถภาพ เช่น เดินหรือวิ่งในสวนสาธารณะ เลือกรับประทานเพื่อสุขภาพรับประทาน	3.52	1.13	มาก

ประเภทกิจกรรมนันทนาการ	\bar{X}	S.D.	ระดับความต้องการ
กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์และมนุษย์สัมพันธ์ เช่น ร่วมการละเล่นท้องถิ่น ร่วมการแข่งขันกีฬาพื้นบ้าน ในชุมชน	3.32	1.26	ปานกลาง
รวม	3.16	1.16	ปานกลาง

จากตารางที่ 12 แสดงให้เห็นว่า ระดับความต้องการของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เกี่ยวกับประเภทกิจกรรมนันทนาการ โดยรวมอยู่ในระดับ ปานกลาง ($\bar{X} = 3.16$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า รายข้อที่มีความต้องการอยู่ในระดับ มาก เป็นอันดับแรก คือ กิจกรรมดนตรีและร้องเพลง เช่น ร้องเพลงคาราโอเกะ เล่นเครื่องดนตรีไทยและสากล ($\bar{X} = 3.65$) รองลงมา คือ กิจกรรมงานอดิเรก เช่น สละสลึงของ ปลูกต้นไม้ อ่านหนังสือ ($\bar{X} = 3.62$)

ตารางที่ 12 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความต้องการ ของข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการได้รับบริการด้านกีฬาและนันทนาการในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบล ในส่วนของทรัพยากรในการจัดการโดยภาพรวม

ทรัพยากรในการจัดการ	\bar{X}	S.D.	ระดับความต้องการ
ด้านบุคลากร	4.65	0.55	มากที่สุด
ด้านงบประมาณ	4.65	0.56	มากที่สุด
ด้านสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก	4.72	0.52	มากที่สุด
ด้านการบริหารจัดการ	4.67	0.52	มากที่สุด
รวม	4.67	0.54	มากที่สุด

จากตารางที่ 13 แสดงให้เห็นว่า ระดับความต้องการของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับทรัพยากรในการจัดการโดยภาพรวม โดยรวมอยู่ในระดับ มากที่สุด ($\bar{X} = 4.67$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านที่มีความต้องการอยู่ในระดับ มากที่สุด เป็นอันดับแรก คือ ด้านสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก ($\bar{X} = 4.72$) รองลงมา คือ ด้านการบริหารจัดการ ($\bar{X} = 4.67$)

ตารางที่ 13 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความต้องการ ของข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการได้รับบริการด้านกีฬาและนันทนาการในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบล ในส่วนของทรัพยากรในการจัดการ ด้านบุคลากร

ด้านบุคลากร	\bar{X}	S.D.	ระดับความต้องการ
1. ท่านต้องการให้ ผู้บริหาร อบต. ให้ความสำคัญกับนโยบายการจัดกิจกรรมด้านกีฬาและนันทนาการ	4.72	0.54	มากที่สุด
2. ท่านต้องการให้ อบต. มีเจ้าหน้าที่ที่มีวุฒิ การศึกษาด้านพลศึกษา หรือนันทนาการ หรือวิทยาศาสตร์การกีฬา เพื่อจัดกิจกรรมด้านกีฬาและนันทนาการในตำบล	4.64	0.55	มากที่สุด
3. ท่านต้องการให้ อบต. จัดกิจกรรมกีฬาและนันทนาการ โดยมีวิทยากรที่มีความชำนาญ เฉพาะด้านเป็นผู้นำกิจกรรม	4.67	0.54	มากที่สุด
4. ท่านต้องการให้ อบต. มีเจ้าหน้าที่จัดกิจกรรมกีฬาและนันทนาการตามความต้องการของประชาชนเป็นหลัก	4.66	0.54	มากที่สุด
5. ท่านต้องการให้ อบต. มีเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานด้านกีฬาและนันทนาการด้วยจิตเต็มใจให้การบริการ	4.54	0.57	มากที่สุด
รวม	4.65	0.55	มากที่สุด

จากตารางที่ 14 แสดงให้เห็นว่า ระดับความต้องการของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับทรัพยากรในการจัดการ ด้านบุคลากร โดยรวมอยู่ในระดับ มากที่สุด ($\bar{X} = 4.65$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า รายข้อที่มีความต้องการอยู่ในระดับ มากที่สุด เป็นอันดับแรก คือ ท่านต้องการให้ ผู้บริหาร อบต. ให้ความสำคัญกับนโยบายการจัดกิจกรรมด้านกีฬาและนันทนาการ ($\bar{X} = 4.72$) รองลงมา คือ ท่านต้องการให้ อบต. จัดกิจกรรมกีฬาและนันทนาการ โดยมีวิทยากรที่มีความชำนาญเฉพาะด้านเป็นผู้นำกิจกรรม ($\bar{X} = 4.67$)

ตารางที่ 14 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความต้องการ ของข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการได้รับบริการด้านกีฬาและนันทนาการในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบล ในส่วนของทรัพยากรในการจัดการ ด้านงบประมาณ

ด้านงบประมาณ	\bar{X}	S.D.	ระดับความต้องการ
1. ท่านต้องการให้ อบต. จัดทำแผนงบประมาณเพื่อพัฒนาด้านกีฬาและนันทนาการในชุมชนอย่างชัดเจน	4.60	0.63	มากที่สุด
2. ท่านต้องการให้ อบต. นำงบประมาณประจำปีมาส่งเสริมงานด้านกีฬาและนันทนาการในชุมชนเพิ่มมากขึ้น	4.74	0.52	มากที่สุด
3. ท่านต้องการให้ อบต. ได้รับงบประมาณจากภาครัฐ เพื่อส่งเสริมกิจกรรมกีฬาและนันทนาการเพิ่มมากขึ้น	4.62	0.55	มากที่สุด
4. ท่านต้องการให้ อบต. ร่วมมือกับภาครัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ หรือภาคเอกชน จัดกิจกรรมกีฬาและนันทนาการเพิ่มมากขึ้น	4.66	0.54	มากที่สุด
5. ท่านต้องการให้ อบต. เปิดโอกาสให้ประชาชนแสดงความคิดเห็นต่องบประมาณที่จัดกิจกรรมด้านกีฬาและนันทนาการ	4.64	0.55	มากที่สุด
รวม	4.65	0.56	มากที่สุด

จากตารางที่ 15 แสดงให้เห็นว่า ระดับความต้องการของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับทรัพยากรในการจัดการ ด้านงบประมาณ โดยรวมอยู่ในระดับ มากที่สุด ($\bar{X} = 4.65$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า รายข้อที่มีความต้องการอยู่ในระดับ มากที่สุด เป็นอันดับแรก คือ ท่านต้องการให้ อบต. นำงบประมาณประจำปีมาส่งเสริมงานด้านกีฬาและนันทนาการในชุมชนเพิ่มมากขึ้น ($\bar{X} = 4.74$) รองลงมา คือ ท่านต้องการให้ อบต. ร่วมมือกับภาครัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ หรือภาคเอกชน จัดกิจกรรมกีฬาและนันทนาการเพิ่มมากขึ้น ($\bar{X} = 4.66$)

ตารางที่ 15 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความต้องการ ของข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการได้รับบริการด้านกีฬาและนันทนาการในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบล ในส่วนของทรัพยากรในการจัดการ ด้านสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก

ด้านสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก	\bar{X}	S.D.	ระดับความต้องการ
1. ท่านต้องการให้ อบต. จัดให้มีวัสดุ อุปกรณ์ที่ใช้ประกอบกิจกรรมกีฬาและนันทนาการ อย่างเพียงพอ เช่น ลูกฟุตบอล ลูกวอลเลย์บอล ลูกเปตอง ไม้แบดมินตัน เครื่องดนตรีไทย และสากล ตะกร้าแชร์บอล	4.67	0.53	มากที่สุด
2. ท่านต้องการให้ อบต. จัดให้มีสนามกีฬา และสถานที่ประกอบกิจกรรมนันทนาการ อย่างเพียงพอ	4.70	0.53	มากที่สุด
3. ท่านต้องการให้ อบต. จัดให้มีอุปกรณ์กีฬา หรือสนามกีฬา ที่มีมาตรฐานดี มั่นคง แข็งแรง และทนทานต่อการใช้งาน	4.70	0.54	มากที่สุด
4. ท่านต้องการให้ อบต. จัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น สุขา ตู้น้ำดื่ม ลานจอดรถ เพื่อบริการประชาชนตามสนามกีฬาหรือสถานที่จัดกิจกรรมกีฬาและนันทนาการ	4.66	0.54	มากที่สุด
5. ท่านต้องการให้ อบต. ดูแลรักษา ทำนุบำรุงสถานที่จัดกิจกรรมกีฬาและนันทนาการให้ใช้งานได้อย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ	4.86	0.43	มากที่สุด
รวม	4.72	0.52	มากที่สุด

จากตารางที่ 16 แสดงให้เห็นว่า ระดับความต้องการของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับทรัพยากรในการจัดการ ด้านสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก โดยรวมอยู่ในระดับ มากที่สุด ($\bar{X} = 4.72$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า รายข้อที่มีความต้องการอยู่ในระดับ มากที่สุด เป็นอันดับแรก คือ ท่านต้องการให้ อบต. ดูแลรักษา ทำนุบำรุงสถานที่จัดกิจกรรมกีฬาและนันทนาการให้ใช้งานได้อย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ ($\bar{X} = 4.86$) รองลงมา มี 2 รายข้อ คือ ท่านต้องการให้ อบต. จัดให้มีสนาม

กีฬาและสถานที่ประกอบกิจกรรมนันทนาการอย่างเพียงพอ ($\bar{X} = 4.70$) และท่านต้องการให้ อบต. จัดให้มีอุปกรณ์กีฬาหรือสนามกีฬา ที่มีมาตรฐานดี มั่นคง แข็งแรง และทนทานต่อการใช้งาน ($\bar{X} = 4.70$)

ตารางที่ 16 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความต้องการ ของข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการได้รับบริการด้านกีฬาและนันทนาการในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบล ในส่วนของทรัพยากรในการจัดการ ด้านการบริหารจัดการ

ด้านการบริหารจัดการ	\bar{X}	S.D.	ระดับความต้องการ
1. ท่านต้องการให้ อบต. มีปฏิทินแผนการดำเนินกิจกรรมกีฬาและนันทนาการ เป็นรายปี รายเดือน และรายสัปดาห์ อย่างชัดเจน	4.73	0.50	มากที่สุด
2. ท่านต้องการให้ อบต. จัดสรรให้มีบุคลากรทำหน้าที่รับผิดชอบงานด้านกีฬาและนันทนาการอย่างชัดเจน	4.60	0.53	มากที่สุด
3. ท่านต้องการให้ อบต. ประสานงานกับประชาชนในแต่ละหมู่บ้านเพื่ออำนวยความสะดวกในการจัดกิจกรรมกีฬาและนันทนาการ	4.68	0.52	มากที่สุด
4. ท่านต้องการให้ อบต. เปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการเลือกจัดกิจกรรมกีฬาและนันทนาการ	4.59	0.53	มากที่สุด
5. ท่านต้องการให้ อบต. ได้ประเมินการจัดกิจกรรมกีฬาและนันทนาการ เพื่อให้มีข้อมูลในการพัฒนากิจกรรมต่อไป	4.73	0.50	มากที่สุด
รวม	4.67	0.52	มากที่สุด

จากตารางที่ 17 แสดงให้เห็นว่า ระดับความต้องการของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับทรัพยากรในการจัดการ ด้านการบริหารจัดการ โดยรวมอยู่ในระดับ มากที่สุด ($\bar{X} = 4.67$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า รายข้อที่มีความต้องการอยู่ในระดับ มากที่สุด เป็นอันดับแรก มี 2 รายข้อ คือ ท่านต้องการให้ อบต. มีปฏิทินแผนการดำเนินกิจกรรมกีฬาและนันทนาการ เป็นรายปี รายเดือน และรายสัปดาห์ อย่างชัดเจน ($\bar{X} = 4.73$) และท่านต้องการให้ อบต. ได้ประเมินการจัดกิจกรรมกีฬาและนันทนาการ เพื่อให้มีข้อมูลในการพัฒนากิจกรรมต่อไป ($\bar{X} = 4.73$) รองลงมา คือ ท่านต้องการให้ อบต. ประสานงานกับประชาชนในแต่ละหมู่บ้านเพื่ออำนวยความสะดวกในการจัดกิจกรรมกีฬาและนันทนาการ ($\bar{X} = 4.68$)

ตารางที่ 17 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความต้องการ ของข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการได้รับบริการด้านกีฬาและนันทนาการในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบล ในส่วนของส่วนประสมทางการตลาดของผู้บริโภคโดยภาพรวม

ส่วนประสมทางการตลาดของผู้บริโภค	\bar{X}	S.D.	ระดับความต้องการ
ด้านความต้องการและความจำเป็นของผู้รับบริการ	4.61	0.55	มากที่สุด
ด้านราคา	4.61	0.57	มากที่สุด
ด้านช่องทางการสื่อสาร	4.53	0.68	มากที่สุด
ด้านความสะดวกในการรับบริการ	4.69	0.52	มากที่สุด
รวม	4.61	0.59	มากที่สุด

จากตารางที่ 18 แสดงให้เห็นว่า ระดับความต้องการของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับส่วนประสมทางการตลาดของผู้บริโภคโดยภาพรวม โดยรวมอยู่ในระดับ มากที่สุด ($\bar{X} = 4.61$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีความต้องการอยู่ในระดับ มากที่สุด เป็นอันดับแรก คือ ด้านความสะดวกในการรับบริการ ($\bar{X} = 4.69$) รองลงมา มี 2 รายด้าน คือ ด้านความต้องการและความจำเป็นของผู้รับบริการ ($\bar{X} = 4.61$) และด้านราคา ($\bar{X} = 4.61$)

ตารางที่ 18 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความต้องการ ของข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการได้รับบริการด้านกีฬาและนันทนาการในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบล ในส่วนของส่วนประสมทางการตลาดของผู้บริโภค ด้านความต้องการและความจำเป็นของผู้รับบริการ

ด้านความต้องการและความจำเป็น ของผู้รับบริการ	\bar{X}	S.D.	ระดับความต้องการ
1. ท่านต้องการให้ อบต. จัดกิจกรรมกีฬา และนันทนาการอย่างสม่ำเสมอ เป็นประจำ ทุกสัปดาห์ หรือทุกเดือน อย่างต่อเนื่อง	4.60	0.54	มากที่สุด
2. ท่านต้องการให้ อบต. จัดกิจกรรมกีฬา และนันทนาการ ให้มีความหลากหลาย เช่น จัดแข่งกีฬาฟุตบอลร่วมกับกีฬาออลเลย์บอล จัดงานประเพณีสงกรานต์ร่วมกับการละเล่น พื้นบ้าน จัดการแข่งขันกีฬาพื้นบ้าน หลากหลายชนิดในครั้งเดียวกัน	4.58	0.58	มากที่สุด
3. ท่านต้องการให้ อบต. จัดกิจกรรมกีฬา และนันทนาการ ที่มีความน่าสนใจ	4.82	0.44	มากที่สุด
4. ท่านต้องการให้ อบต. จัดกิจกรรมกีฬา และนันทนาการ เพื่อส่งเสริมความร่วมมือ และความสามัคคี ระหว่างคนในชุมชน และ ระหว่างชุมชนใกล้เคียง	4.40	0.58	มาก
5. ท่านต้องการให้ อบต. จัดกิจกรรมกีฬา และนันทนาการ เพื่อส่งเสริมประเพณี และวัฒนธรรมท้องถิ่นอันดีงาม	4.63	0.54	มากที่สุด
รวม	4.61	0.55	มากที่สุด

จากตารางที่ 19 แสดงให้เห็นว่า ระดับความต้องการของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับส่วนประสมทางการตลาดของผู้บริโภค ด้านความต้องการและความจำเป็นของผู้รับบริการ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.61$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า รายข้อที่มีความต้องการอยู่ในระดับ มาก คือ ท่านต้องการให้ อบต. จัดกิจกรรมกีฬาและนันทนาการ เพื่อส่งเสริมความร่วมมือและความสามัคคี ระหว่างคนในชุมชน และระหว่างชุมชนใกล้เคียง ($\bar{X} = 4.40$)

ตารางที่ 19 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความต้องการ ของข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการได้รับบริการด้านกีฬาและนันทนาการในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบล ในส่วนของส่วนประสมทางการตลาดของผู้บริโภค ด้านราคา

ด้านราคา	\bar{X}	S.D.	ระดับความต้องการ
1. ท่านต้องการให้ อบต. มีระเบียบชัดเจนในการเก็บค่าบำรุงรักษา วัสดุ อุปกรณ์ สนามกีฬา หรือสถานที่จัดกิจกรรมกีฬาและนันทนาการ ในอัตราที่เหมาะสมกับความเป็นจริง	4.62	0.53	มากที่สุด
2. ท่านต้องการให้ อบต. มีระเบียบชัดเจนในการเก็บค่าสมัครใช้งานหรือค่าสมาชิก เพื่อใช้สนามกีฬาหรือสถานที่จัดกิจกรรมกีฬาและนันทนาการ ในอัตราที่เหมาะสมกับความเป็นจริง	4.49	0.67	มาก
3. ท่านต้องการให้ อบต. มีระเบียบชัดเจนในการเก็บค่าเช่า วัสดุ อุปกรณ์ สนามกีฬา หรือสถานที่จัดกิจกรรมกีฬาและนันทนาการ ในอัตราที่เหมาะสมกับความเป็นจริง	4.64	0.53	มากที่สุด
4. ท่านต้องการให้ อบต. มีระเบียบชัดเจนในการเก็บเงินค่าปรับ จากการทำให้วัสดุ อุปกรณ์ สนามกีฬา หรือสถานที่จัดกิจกรรมกีฬา และนันทนาการถูกทำลายเสียหาย	4.68	0.51	มากที่สุด
รวม	4.61	0.57	มากที่สุด

จากตารางที่ 20 แสดงให้เห็นว่า ระดับความต้องการของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับส่วนประสมทางการตลาดของผู้บริโภค ด้านราคา โดยรวมอยู่ในระดับ มากที่สุด ($\bar{X} = 4.61$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า รายข้อที่มีความต้องการอยู่ในระดับ มาก คือ ท่านต้องการให้ อบต. มีระเบียบชัดเจนในการเก็บค่าสมัครใช้งานหรือค่าสมาชิก เพื่อใช้สนามกีฬาหรือสถานที่จัดกิจกรรมกีฬาและนันทนาการ ในอัตราที่เหมาะสมกับความเป็นจริง ($\bar{X} = 4.49$)

ตารางที่ 20 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความต้องการ ของข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการได้รับบริการด้านกีฬาและนันทนาการในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบล ในส่วนของส่วนประสมทางการตลาดของผู้บริโภค ด้านช่องทางการสื่อสาร

ด้านช่องทางการสื่อสาร	\bar{X}	S.D.	ระดับความต้องการ
1. ท่านต้องการให้ อบต. เพื่อประชาสัมพันธ์การจัดกิจกรรมกีฬาและนันทนาการในชุมชนผ่านเสียงตามสาย	4.57	0.57	มากที่สุด
2. ท่านต้องการให้ อบต. จัดทำป้ายประชาสัมพันธ์ศูนย์กลาง เพื่อประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารการจัดกิจกรรมกีฬาและนันทนาการ	4.37	0.76	มาก
3. ท่านต้องการให้ อบต. จัดให้มีการประชาสัมพันธ์การจัดกิจกรรมกีฬาและนันทนาการผ่านสื่อออนไลน์	4.34	0.85	มาก
4. ท่านต้องการให้ อบต. จัดประชุมตัวแทนประชาชน เพื่อประชาสัมพันธ์การจัดกิจกรรมกีฬาและนันทนาการในทุกโอกาส	4.73	0.52	มากที่สุด
5. ท่านต้องการให้ อบต. จัดทำสื่อสิ่งพิมพ์ที่มีรูปแบบน่าสนใจ แจกให้กับประชาชนในชุมชน เพื่อประชาสัมพันธ์การจัดกิจกรรมกีฬาและนันทนาการ	4.64	0.54	มากที่สุด
รวม	4.53	0.68	มากที่สุด

จากตารางที่ 21 แสดงให้เห็นว่า ระดับความต้องการของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับส่วนประสมทางการตลาดของผู้บริโภค ด้านช่องทางการสื่อสาร โดยรวมอยู่ในระดับ มากที่สุด ($\bar{X} = 4.53$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า รายข้อที่มีความต้องการอยู่ในระดับ มาก เป็นอันดับแรก คือ ท่านต้องการให้ อบต. จัดทำป้ายประชาสัมพันธ์ศูนย์กลาง เพื่อประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารการจัดกิจกรรมกีฬาและนันทนาการ ($\bar{X} = 4.37$) รองลงมา คือ ท่านต้องการให้ อบต. จัดให้มีการประชาสัมพันธ์การจัดกิจกรรมกีฬาและนันทนาการผ่านสื่อออนไลน์ ($\bar{X} = 4.3$)

ตารางที่ 21 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความต้องการ ของข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการได้รับบริการด้านกีฬาและนันทนาการในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบล ในส่วนของส่วนประสมทางการตลาดของผู้บริโภค ด้านความสะดวกในการรับบริการ

ด้านความสะดวกในการรับบริการ	\bar{X}	S.D.	ระดับความต้องการ
1. ท่านต้องการให้ อบต. จัดกิจกรรมกีฬาและนันทนาการในสถานที่ที่สะดวกต่อการมาร่วมกิจกรรม	4.71	0.50	มากที่สุด
2. ท่านต้องการให้ อบต. จัดให้มีกิจกรรมกีฬาและนันทนาการที่เหมาะสมกับประชาชนทุกเพศ ทุกวัย	4.70	0.51	มากที่สุด
3. ท่านต้องการให้ อบต. จัดกิจกรรมกีฬาและนันทนาการในช่วงเวลาที่เหมาะสมกับการเข้าร่วมของประชาชนทุกเพศ ทุกวัย	4.65	0.57	มากที่สุด
4. ท่านต้องการให้ อบต. จัดให้มีเจ้าหน้าที่ดูแลและอำนวยความสะดวก กับประชาชน ในขณะที่ประกอบกิจกรรมกีฬาและนันทนาการ	4.69	0.51	มากที่สุด
5. ท่านต้องการให้ อบต. จัดกิจกรรมกีฬาและนันทนาการ โดยคำนึงถึงความเท่าเทียมของประชาชนทุกเพศ ทุกวัย รวมทั้งบุคคลกลุ่มพิเศษด้วย	4.70	0.51	มากที่สุด
รวม	4.69	0.52	มากที่สุด

จากตารางที่ 22 แสดงให้เห็นว่า ระดับความต้องการของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับส่วนประสมทางการตลาดของผู้บริโภค ด้านความสะดวกในการรับบริการ โดยรวมอยู่ในระดับ มากที่สุด ($\bar{X} = 4.69$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า รายข้อที่มีความต้องการอยู่ในระดับ มากที่สุด เป็นอันดับแรก คือ ท่านต้องการให้ อบต. จัดกิจกรรมกีฬาและนันทนาการในสถานที่ที่สะดวกต่อการมาร่วมกิจกรรม ($\bar{X} = 4.71$) รองลงมา มี 2 รายข้อ คือ ท่านต้องการให้ อบต. จัดให้มีกิจกรรมกีฬาและนันทนาการที่เหมาะสมกับประชาชนทุกเพศ ทุกวัย ($\bar{X} = 4.70$) และท่านต้องการให้ อบต. จัดกิจกรรมกีฬาและนันทนาการ โดยคำนึงถึงความเท่าเทียมของประชาชนทุกเพศ ทุกวัย รวมทั้งบุคคลกลุ่มพิเศษด้วย ($\bar{X} = 4.70$)

ผู้วิจัยได้นำผลการวิเคราะห์และสังเคราะห์แนวคิดและทฤษฎีจากกระบวนการวิจัยในขั้นตอนที่ 1 ที่มีความเกี่ยวข้องกับการพัฒนารูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบล มาใช้เป็นพื้นฐานในการสร้างและพัฒนารูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบล ให้มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงคุณภาพและข้อมูลเชิงปริมาณที่ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลแล้วทำการวิเคราะห์ข้อมูลเรียบร้อยแล้วในเบื้องต้น โดยผ่านการสังเคราะห์ให้เกิดความสัมพันธ์ต่อกันระหว่างข้อมูลที่ผ่านการวิเคราะห์แล้วกับการประยุกต์ใช้แนวคิดและทฤษฎีร่วมกับการปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักและอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

ทั้งนี้ผู้วิจัยได้นำแนวคิดการจัดการองค์กรด้วยทฤษฎีเชิงระบบของ Daft (2010) และ (Chelladurai, 2009) มาทำการประยุกต์เพื่อให้เกิดร่างแผนภาพของรูปแบบ (Model) ให้มีความสอดคล้องกับรูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบล โดยมีส่วนประกอบและองค์ประกอบสำคัญ ที่สามารถแสดงถึงความสัมพันธ์ต่อกันและทำหน้าที่ร่วมกันในระบบ ทั้งนี้เพื่อให้องค์การบริหารส่วนตำบลสามารถดำเนินงานให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์และบรรลุเป้าหมายที่เกี่ยวข้องกับการกีฬาและนันทนาการในชุมชนได้ตามที่ตั้งไว้ ซึ่งร่างแผนภาพของรูปแบบ (Model) ประกอบไปด้วยส่วนประกอบที่สำคัญ 5 ประการ ได้แก่

1. สิ่งนำเข้า (Inputs)
2. กระบวนการจัดการ (Management Process)
3. ผลผลิต (Outputs)
4. ผลสะท้อนกลับ (Feedback)
5. สิ่งแวดล้อม (Environment)

รายละเอียดของร่างรูปแบบ (Model) การจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบล ในแต่ละส่วนประกอบที่สำคัญ มีดังต่อไปนี้

1. สิ่งนำเข้า (Inputs) ประกอบไปด้วย ทรัพยากรการจัดการ (Management Resources) และส่วนประสมทางการตลาดของผู้รับบริการ (Marketing Mix)
2. กระบวนการจัดการ (Management Process) ประกอบไปด้วย กระบวนการหรือหน้าที่ในการจัดการ ได้แก่ การวางแผน (Planning) การจัดองค์กร (Organizing) การนำ (Leading) การควบคุม (Controlling) การประเมินผล (Evaluating)
3. ผลผลิต (Outputs) ประกอบไปด้วย ผลผลิตขององค์กร หมายถึง ผลิตภัณฑ์หรือการบริการขององค์กร
4. ผลสะท้อนกลับ (Feedback) หมายถึง ข้อมูลหรือองค์ความรู้ที่ได้จากผลการดำเนินงานขององค์กร หรือข้อมูลที่เกิดขึ้นจากการตอบรับของสิ่งแวดล้อมโดยรอบองค์กร ซึ่งส่งผลกระทบต่อ การคัดสรรสิ่งนำเข้า (Inputs) ในวงจรถัดไปของกระบวนการ

5. สิ่งแวดล้อม (Environment) หมายถึง สิ่งต่างๆ ที่อยู่โดยรอบองค์กร

จากข้อมูลเชิงคุณภาพและข้อมูลเชิงปริมาณที่ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลตามกระบวนการวิจัยในขั้นตอนที่ 2 ที่ได้ผ่านการวิเคราะห์ข้อมูลเรียบร้อยแล้ว และผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์และสังเคราะห์ร่วมกับแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง จนทำให้เกิด (ร่าง) รูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบล นั้น มีรายละเอียดที่สามารถแสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างกันของข้อมูลผ่านการวิเคราะห์แล้วกับส่วนประกอบที่สำคัญต่างๆ ของ (ร่าง) รูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบล ดังต่อไปนี้

1. สิ่งนำเข้า (Inputs) ประกอบไปด้วย

1.1 ทรัพยากรการจัดการ (Management Resources) ได้แก่

- 1) บริบทของยุทธศาสตร์ วิสัยทัศน์
- 2) พันธกิจ และเป้าหมาย ขององค์กร
- 3) บุคลากรที่มีความชำนาญเฉพาะด้าน
- 4) งบประมาณที่เพียงพอ
- 5) วัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกที่มีมาตรฐาน
- 6) ข้อมูลและองค์ความรู้ในการดำเนินงาน
- 7) เครือข่ายภาคประชาชน เอกชน และหน่วยงานอื่นๆ

1.2 ส่วนผสมทางการตลาดของผู้รับบริการ (Marketing Mix) ได้แก่

- 1) ความต้องการกิจกรรมกีฬาและนันทนาการที่หลากหลายของประชาชนในพื้นที่
- 2) ค่าใช้จ่ายที่เหมาะสมกับการให้บริการที่มีความพิเศษ
- 3) ความสะดวกในการเข้าถึงการบริการ
- 4) การประชาสัมพันธ์ที่มีความทั่วถึง
- 5) การส่งเสริมการตลาดที่มีความน่าสนใจ

2. กระบวนการจัดการ (Management Process) ประกอบไปด้วย

2.1 การวางแผน (Planning)

- 1) ประชุมวางแผนกิจกรรม/โครงการโดยประชาชนมีส่วนร่วม
- 2) ใช้ความต้องการประชาชนเป็นหลักในการวางแผนงานโครงการ

2.2 การจัดองค์กร (Organizing)

- 1) แบ่งภาระงานและหน้าที่ ตามความชำนาญของบุคลากร
- 2) แบ่งโครงสร้างองค์กรตามบริบทของงานในพื้นที่

2.3 การนำ (Leading)

- 1) เป็นตัวอย่างที่ดีในการลงมือปฏิบัติงาน
- 2) สร้างความเข้าใจในภาระงานที่ตรงกันระหว่างผู้บริหารและผู้ปฏิบัติ

2.4 การควบคุม (Controlling)

- 1) ติดตามและเสนอแนะแนวทางในการดำเนินงานกับผู้ใต้บังคับบัญชาอย่างสม่ำเสมอ
- 2) กำกับ ดูแล การดำเนินงานให้เป็นไปตามระเบียบ กฎเกณฑ์

2.5 การประเมินผล (Evaluating)

- 1) ประเมินผลการดำเนินกิจกรรม/โครงการหลังเสร็จงาน
- 2) ประเมินผลความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมกิจกรรม

3. ผลผลิต (Outputs) ประกอบไปด้วย

- 1) ประสิทธิภาพของการดำเนินงาน
- 2) จำนวนผู้รับบริการเข้าร่วมกิจกรรม/โครงการเพิ่มขึ้น
- 3) ชนิดและประเภทของบริการและกิจกรรมมีความหลากหลายเพิ่มขึ้น
- 4) การให้บริการอย่างทั่วถึงทุกพื้นที่ในการปกครอง
- 5) ประชาชนมีความสะดวกในการรับบริการ
- 6) ประชาชนผู้รับบริการมีความหลากหลายเพิ่มขึ้น
- 7) ภาคส่วนต่างๆ ให้การสนับสนุนเพิ่มขึ้น

4. ผลสะท้อนกลับ (Feedback) ประกอบไปด้วย

- 1) ความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมกิจกรรม/โครงการ
- 2) ความคุ้มค่าของการดำเนินกิจกรรม/โครงการ
- 3) ประสิทธิภาพในการดำเนินงาน

5. สิ่งแวดล้อม (Environment) ประกอบไปด้วย

- 1) นโยบายและยุทธศาสตร์ของภาครัฐ
- 2) การเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยี
- 3) ความหลากหลายของศาสนา สังคม วัฒนธรรม และประเพณีท้องถิ่น
- 4) การเปลี่ยนแปลงด้านการเมือง
- 5) พฤติกรรมการดำรงชีวิตของคนในท้องถิ่น
- 6) การเปลี่ยนแปลงด้านเศรษฐกิจ

ตอนที่ 3 ผลการพัฒนาาร่างรูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบล

ในขั้นตอนที่ 3 ผู้วิจัยนำ (ร่าง) รูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบลซึ่งเกิดจากการวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการดำเนินการวิจัยในขั้นตอนที่ 2 ร่วมกันระหว่างผู้วิจัยกับอาจารย์ที่ปรึกษาหลักและอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม มานำเสนอให้กับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholders) ได้พิจารณา วิพากษ์ และอภิปรายร่วมกัน ด้วยการจัดการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) จำนวน 2 กลุ่ม กลุ่มละ 8 คน รวมทั้งสิ้น 16 คน

ข้อมูลผลการพิจารณา วิพากษ์ และอภิปรายร่วมกัน ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ที่ได้จากการจัดสนทนากลุ่ม ผู้วิจัยนำมาทำการปรับปรุง แก้ไข และเพิ่มเติม พร้อมทั้งปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาและอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม เพื่อให้ (ร่าง) รูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบล มีการพัฒนาคุณภาพเพิ่มมากขึ้น ซึ่งสามารถสรุปข้อมูลผลการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยด้วยการจัดสนทนากลุ่มเป็นรายละเอียดของประเด็นสำคัญที่ได้จากการสนทนากลุ่มตามส่วนประกอบที่สำคัญ 5 ประการ ภายใน (ร่าง) รูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบล อันได้แก่ สิ่งนำเข้า กระบวนการจัดการ ผลผลิต ผลสะท้อนกลับ และสิ่งแวดล้อม ได้ตั้งข้อมูลที่แสดงในตารางที่ 23

ตารางที่ 22 สรุปรายละเอียดของประเด็นสำคัญที่ได้จากการสนทนากลุ่ม

ส่วนประกอบที่สำคัญของรูปแบบ	รายละเอียดของประเด็นสำคัญที่ได้จากการสนทนากลุ่ม
<p>สิ่งนำเข้า (Input)</p>	<p>ด้านทรัพยากรมนุษย์</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ศูนย์กีฬาและนันทนาการควรมีผู้ฝึกสอนคอยแนะนำบริการภายในศูนย์ฯ สนามกีฬา หรือห้องฟิตเนส และมีความรู้เกี่ยวกับการออกกำลังกายและสุขภาพ รวมทั้งความรู้ในการบำรุงรักษา วัสดุและอุปกรณ์ภายในศูนย์ฯ 2. อบต. ยังขาดบุคลากรที่มีความชำนาญเฉพาะด้านกีฬาและนันทนาการ 3. เจ้าหน้าที่ด้านกีฬาและนันทนาการสามารถลงพื้นที่ในหมู่บ้านเพื่อจัดกิจกรรมได้ 4. บุคลากรหรือเจ้าหน้าที่ศูนย์ควรมีใบแสดงสถานภาพในการประกอบวิชาชีพเฉพาะด้านกีฬาและนันทนาการ 5. อบต. ไม่มีโอกาสในการจัดสอบ คัดเลือก และบรรจุบุคลากรด้านกีฬาและนันทนาการเอง อาจต้องใช้วิธีการจ้างเป็นรายโครงการ 6. ควรจัดให้มีผู้เชี่ยวชาญหรือชำนาญการมาเป็นวิทยากรแนะนำกิจกรรม 7. ผู้บริหารควรมีนโยบายและวิสัยทัศน์ด้านกีฬาและนันทนาการ <p>ด้านการเงินและงบประมาณ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. งบประมาณของ อบต. ขนาดเล็กมีไม่เพียงพอในการบริหารจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการ 2. มีงบประมาณเพื่อแจกจ่ายให้ประชาชนในหมู่บ้าน 3. มีงบประมาณจัดสรรจากรัฐบาลเพื่อดำเนินงานจัดกิจกรรม/โครงการด้านกีฬาและนันทนาการ บำรุงรักษาวัสดุและอุปกรณ์ และจัดซื้ออุปกรณ์กีฬา <p>ด้านสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. สามารถเข้าถึงได้ง่ายด้วยเส้นทางพื้นฐานในชุมชน และรองรับการใช้บริการอย่างเพียงพอกับความต้องการประชาชน 2. ควรมีพื้นที่เอนกประสงค์เพื่อรองรับการจัดกิจกรรมที่หลากหลายและกิจกรรมพิเศษตามโอกาส และมีพื้นที่ทางเลือกที่ปลอดภัยสำหรับ

ส่วนประกอบที่สำคัญของรูปแบบ	รายละเอียดของประเด็นสำคัญที่ได้จากการสนทนากลุ่ม
	<p>ให้บริการ เช่น สนามพื้ยาง หญ้าเทียม</p> <p>3. มีสนามกีฬาสากลให้บริการ</p> <p>4. มีสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับบุคคลทุกกลุ่ม โดยเฉพาะผู้พิการ</p> <p>ด้านปัจจัยสนับสนุนการดำเนินงาน</p> <p>1. อบต. ควรมีเครือข่ายประชาชนที่หลากหลาย มีความเข้มแข็ง เพื่อสนับสนุนและช่วยเหลือการดำเนินงานด้านกีฬาและนันทนาการของ อบต. เป็นหลัก เช่น ชมรมกีฬา ชมรมผู้สูงอายุ สมาคมแม่บ้าน อาสาสมัครกีฬา</p> <p>2. มีระบบการจดทะเบียนและจราจรในพื้นที่ศูนย์ฯ ระบบการจัดการขยะ และดูแลความสะอาดในพื้นที่ศูนย์ฯ ระบบยืม – คืนวัสดุอุปกรณ์กีฬา และนันทนาการ ระบบคิวในการใช้บริการสถานกีฬาและลานเอนกประสงค์ในพื้นที่ศูนย์ฯ ระบบสมาชิกศูนย์ฯ และดำเนินการเก็บข้อมูลและสถิติการใช้บริการ</p> <p>ด้านการตลาด การประชาสัมพันธ์ และช่องทางการสื่อสาร</p> <p>1. ควรมีการจัดกิจกรรมให้สามารถบริการครอบคลุมทุกกลุ่มอายุ เนื่องจากแต่ละกลุ่มอายุมีความต้องการและความชอบแตกต่างกัน</p> <p>2. แบ่งกลุ่มประชาชนตามสถานภาพทางกายภาพและอายุ เพื่อให้บริการอย่างเหมาะสม เช่น กลุ่มเด็กเล็ก วัยรุ่น ผู้ใหญ่ ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้หย่อนความสามารถ</p> <p>3. ควรมีการใช้ IT ในการเผยแพร่องค์ความรู้ด้านกีฬาและนันทนาการผ่านเครือข่ายในชุมชน</p> <p>4. ควรมีการจัดกิจกรรมโดยประยุกต์หลักส่งเสริมการขาย</p> <p>5. อบต. สามารถเก็บค่าใช้จ่ายในการเข้าร่วมกิจกรรมหรือใช้งานวัสดุอุปกรณ์ และสถานที่ในบางส่วนตามสมควร เพื่อกระตุ้นให้ผู้เข้าร่วมเห็นถึงคุณค่า</p> <p>6. ควรมีการประชาสัมพันธ์ผ่านช่องทางที่หลากหลาย เช่น หอกระจายข่าว สังคมออนไลน์</p> <p>7. เปิดโอกาสให้ภาคเอกชนเข้ามาดำเนินกิจกรรมในพื้นที่ศูนย์ฯ เพื่อ</p>

ส่วนประกอบที่สำคัญของรูปแบบ	รายละเอียดของประเด็นสำคัญที่ได้จากการสนทนากลุ่ม
	สร้างรายได้ให้กับ อบต. เช่น ให้เช่าพื้นที่เปิดร้านขายเครื่องดื่มและอาหาร
กระบวนการจัดการ (Process)	<p>ด้านการวางแผน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. การวางแผนงานกิจกรรม/โครงการต้องให้ประชาชนมีส่วนร่วมเสมอ 2. อบต. ควรให้ความสำคัญกับนโยบายส่งเสริมสุขภาพประชาชนโดยใช้กีฬาและนันทนาการเป็นเครื่องมือ <p>ด้านการจัดองค์กร</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. โครงสร้างองค์กรของ อบต. ควรมีฝ่ายกีฬาและนันทนาการโดยตรง และมีกรอบอัตรากำลังของบุคลากรด้านกีฬาและนันทนาการให้กับ อบต. 2. ดำเนินการด้านกีฬาและนันทนาการโดยใช้การบูรณาการร่วมกันระหว่างกองการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม และกองสวัสดิการสังคม <p>ด้านการนำ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ผู้เป็นแกนนำในชุมชน เช่น ผู้ใหญ่บ้าน ประธานชมรมกีฬา สมาชิกสภา อบต. จะต้องเป็นผู้นำกิจกรรม เป็นตัวอย่างที่ดีในการเข้าร่วมกิจกรรม และสนับสนุนกิจกรรมของ อบต. อย่างสม่ำเสมอ 2. ผู้บริหาร อบต. จะต้องใกล้ชิดกับประชาชน เพื่อรับรู้ถึงสภาพและปัญหาในการเข้าร่วมกิจกรรม และมีความเสียสละในการปฏิบัติงานด้านกีฬาและนันทนาการ <p>ด้านการควบคุม</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. มีการกำหนดกฎ ระเบียบ และกติกาในการใช้งานศูนย์ฯ อย่างชัดเจน เพื่อความเข้าใจที่ตรงกันระหว่างผู้รับบริการและผู้ให้บริการ <p>ด้านการประเมินผล</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ใช้ความพึงพอใจของประชาชนเป็นหน่วยวัดในการประเมินผล 2. มีการประเมินผลการจัดกิจกรรมด้านกีฬาและนันทนาการอย่างต่อเนื่อง อย่างน้อย 6 เดือนหรือครึ่งปีงบประมาณต่อครั้ง เพื่อการปรับวิธีดำเนินงานให้สอดคล้องกับสภาพและปัญหาที่เกิดขึ้น 3. ใช้วิธีการสัมภาษณ์ประชาชน ทีมงานในสมาชิกสภา อบต. และการ

ส่วนประกอบที่สำคัญของรูปแบบ	รายละเอียดของประเด็นสำคัญที่ได้จากการสนทนากลุ่ม
	<p>ชี้แจงและนำเสนอของผู้รับผิดชอบโครงการเพื่อประเมินผล</p> <p>4. ติดตามข้อมูลการใช้บริการและรวบรวมข้อมูลความต้องการและข้อเสนอแนะในการใช้บริการจากประชาชน</p>
<p>ผลผลิต (Output)</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. มีประเภทของกิจกรรมกีฬาและนันทนาการที่หลากหลาย และมีการสร้างสรรค์รูปแบบการจัดกิจกรรมใหม่ๆ อย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้มีความน่าสนใจ 2. มีกิจกรรมการศึกษาดูงานด้านกีฬาและนันทนาการที่เน้นให้เกิดการเรียนรู้ และการแลกเปลี่ยนทัศนคติเพื่อให้เกิดประโยชน์กับผู้เข้าร่วม 3. ประชาชนมีใจรักและเข้าใจวิธีการออกกำลังกาย มีสุขภาพทางกาย สุขภาพทางจิต สุขภาพทางจิตวิญญาณ สุขภาพทางอารมณ์ และสุขภาพทางสังคมที่ดี มีน้ำใจนักกีฬา รู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย 4. มีการใช้เวลาว่างของเด็ก เยาวชน และประชาชนให้เกิดประโยชน์ 5. ชุมชนมีความเข้มแข็ง สมัคสมานสามัคคี และมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน 6. มีเวทีให้ประชาชนได้แสดงออก 7. มีการหมุนเวียนทางเศรษฐกิจและส่งเสริมรายได้ให้กับประชาชน 8. อบต. ดำเนินงานด้านกีฬาและนันทนาการอย่างมีประสิทธิภาพ 9. มีการขยายเครือข่ายสนับสนุนงานกีฬาและนันทนาการจากทุกภาคส่วน ทั้งภาครัฐ เอกชน และประชาชน
<p>ผลสะท้อนกลับ (Feedback)</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. ความต้องการเพิ่มเติมของประชาชน 2. ข้อเสนอแนะในการให้บริการของ อบต.
<p>สิ่งแวดล้อม (Environment)</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. กระแสค่านิยมทางสังคม 2. การเปลี่ยนแปลงทางประชากรศาสตร์ ภูมิศาสตร์ และภูมิประเทศ

จากข้อมูลเชิงคุณภาพที่ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลตามกระบวนการวิจัยในขั้นตอนที่ 3 การจัดสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) ที่ได้ผ่านการวิเคราะห์ข้อมูลเรียบร้อยแล้ว และผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์และสังเคราะห์ร่วมกับแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง จนทำให้เกิดการเพิ่มเติมรายละเอียดของประเด็นที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูล ซึ่งเป็นข้อเสนอแนะและประเด็นที่เกิดจากการวิพากษ์ (ร่าง) รูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการ อนาคต. ซึ่งสามารถแสดงรายละเอียดของข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์แล้วกับส่วนประกอบที่สำคัญของรูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบล (หลังการจัดสนทนากลุ่ม) ได้ดังต่อไปนี้

1. สิ่งนำเข้า (Inputs) ประกอบไปด้วย

ส่วนที่ผู้เข้าร่วมการสนทนากลุ่มได้วิพากษ์ร่วมกันและมีมติเห็นด้วย ได้แก่

1.1 ทรัพยากรการจัดการ (Management Resources) ได้แก่

- 1) บริบทของยุทธศาสตร์ วิสัยทัศน์
- 2) พันธกิจ และเป้าหมาย ขององค์กร
- 3) บุคลากรที่มีความชำนาญเฉพาะด้าน
- 4) งบประมาณที่เพียงพอ
- 5) วัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกที่มีมาตรฐาน
- 6) เครือข่ายภาคประชาชน เอกชน และหน่วยงานอื่นๆ

ส่วนที่ผู้เข้าร่วมการสนทนากลุ่มได้วิพากษ์ร่วมกันและมีมติเห็นควรเพิ่มเติม ได้แก่

- 1) การจัดการข้อมูลและองค์ความรู้ในการดำเนินงาน

1.2 ส่วนประสมทางการตลาดของผู้รับบริการ (Marketing Mix) ได้แก่

ส่วนที่ผู้เข้าร่วมการสนทนากลุ่มได้วิพากษ์ร่วมกันและมีมติเห็นด้วย ได้แก่

- 1) ความต้องการกิจกรรมกีฬาและนันทนาการที่หลากหลายของประชาชนในพื้นที่
- 2) ค่าใช้จ่ายที่เหมาะสมกับการให้บริการที่มีความพิเศษ
- 3) ความสะดวกในการเข้าถึงการบริการ
- 4) การส่งเสริมการตลาดที่มีความน่าสนใจ

ส่วนที่ผู้เข้าร่วมการสนทนากลุ่มได้วิพากษ์ร่วมกันและมีมติเห็นควรเพิ่มเติม ได้แก่

- 1) การประชาสัมพันธ์ที่มีความทั่วถึงผ่าน IT และช่องทางที่หลากหลาย
- 2) แบ่งกลุ่มของตลาดเพื่อให้บริการตามลักษณะเฉพาะ

2. กระบวนการจัดการ (Management Process) ประกอบไปด้วย

2.1 การวางแผน (Planning)

ส่วนที่ผู้เข้าร่วมการสนทนากลุ่มได้วิพากษ์ร่วมกันและมีมติเห็นด้วย ได้แก่

- 1) ประชุมวางแผนกิจกรรม/โครงการโดยประชาชนมีส่วนร่วม
- 2) ใช้ความต้องการประชาชนเป็นหลักในการวางแผนงานโครงการ

2.2 การจัดองค์กร (Organizing)

ส่วนที่ผู้เข้าร่วมการสนทนากลุ่มได้วิพากษ์ร่วมกันและมีมติเห็นด้วย ได้แก่

- 1) แบ่งภาระงานและหน้าที่ ตามความชำนาญของบุคลากร

ส่วนที่ผู้เข้าร่วมการสนทนากลุ่มได้วิพากษ์ร่วมกันและมีมติเห็นควรเพิ่มเติม ได้แก่

- 1) แบ่งโครงสร้างองค์กรให้มีกองกีฬาและนันทนาการ

2.3 การนำ (Leading)

ส่วนที่ผู้เข้าร่วมการสนทนากลุ่มได้วิพากษ์ร่วมกันและมีมติเห็นด้วย ได้แก่

- 1) สร้างความเข้าใจในภาระงานที่ตรงกันระหว่างผู้บริหารและผู้ปฏิบัติ

ส่วนที่ผู้เข้าร่วมการสนทนากลุ่มได้วิพากษ์ร่วมกันและมีมติเห็นควรเพิ่มเติม ได้แก่

- 1) ผู้บริหารมีวิสัยทัศน์และนโยบายด้านกีฬาและนันทนาการ
- 2) เป็นตัวอย่างที่ดีในการลงมือปฏิบัติงาน เสียสละ และรู้การรับผิดชอบ

2.4 การควบคุม (Controlling)

ส่วนที่ผู้เข้าร่วมการสนทนากลุ่มได้วิพากษ์ร่วมกันและมีมติเห็นด้วย ได้แก่

- 1) ติดตามและเสนอแนะแนวทางในการดำเนินงานกับผู้ใต้บังคับบัญชา
อย่างสม่ำเสมอ

- 2) กำกับ ดูแล การดำเนินงานให้เป็นไปตามระเบียบ กฎเกณฑ์

ส่วนที่ผู้เข้าร่วมการสนทนากลุ่มได้วิพากษ์ร่วมกันและมีมติเห็นควรเพิ่มเติม ได้แก่

- 1) สร้างกฎ ระเบียบ และกติกา ในการใช้งานร่วมกัน

2.5 การประเมินผล (Evaluating)

ส่วนที่ผู้เข้าร่วมการสนทนากลุ่มได้วิพากษ์ร่วมกันและมีมติเห็นด้วย ได้แก่

- 1) ประเมินผลความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมกิจกรรม

ส่วนที่ผู้เข้าร่วมการสนทนากลุ่มได้วิพากษ์ร่วมกันและมีมติเห็นควรเพิ่มเติม ได้แก่

- 1) ประเมินผลการดำเนินกิจกรรม/โครงการระหว่างและหลังเสร็จงาน
- 2) ประเมินผลด้วยการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพในชุมชน

3. ผลผลิต (Outputs) ประกอบไปด้วย

ส่วนที่ผู้เข้าร่วมการสนทนากลุ่มได้วิพากษ์ร่วมกันและมีมติเห็นด้วย ได้แก่

- 1) ประสิทธิภาพของการดำเนินงานด้านกีฬาและนันทนาการ
- 2) จำนวนผู้รับบริการเข้าร่วมกิจกรรม/โครงการเพิ่มขึ้น
- 3) ชนิดและประเภทของบริการและกิจกรรมมีความหลากหลายเพิ่มขึ้น
- 4) การให้บริการอย่างทั่วถึงทุกพื้นที่ในการปกครอง
- 5) ประชาชนมีความสะดวกในการรับบริการ
- 6) กลุ่มผู้รับบริการมีความหลากหลายเพิ่มขึ้น
- 7) ทุกภาคส่วนให้การสนับสนุนการดำเนินงานด้านกีฬาและนันทนาการเพิ่มขึ้น

ส่วนที่ผู้เข้าร่วมการสนทนากลุ่มได้วิพากษ์ร่วมกันและมีมติเห็นควรเพิ่มเติม ได้แก่

- 1) สุขภาพองค์รวม 5 ด้านของประชาชน
- 2) ชุมชนเข้มแข็ง สามัคคี และมีปฏิสัมพันธ์ที่ดี
- 3) ประชาชนมีน้ำใจนักกีฬา รู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย
- 4) มีการหมุนเวียนทางเศรษฐกิจและส่งเสริมรายได้ให้กับประชาชน
- 5) มีเวทีให้ประชาชนได้แสดงออก
- 6) ชุมชนมีเครือข่ายสนับสนุนงานด้านกีฬาและนันทนาการที่หลากหลาย
- 7) เด็ก เยาวชน และประชาชนใช้เวลาว่างอย่างมีคุณค่า

4. ผลสะท้อนกลับ (Feedback) ประกอบไปด้วย

ส่วนที่ผู้เข้าร่วมการสนทนากลุ่มได้วิพากษ์ร่วมกันและมีมติเห็นด้วย ได้แก่

- 1) ความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมกิจกรรม/โครงการ
- 2) ความคุ้มค่าของการดำเนินกิจกรรม/โครงการ
- 3) ประสิทธิภาพในการดำเนินงาน

ส่วนที่ผู้เข้าร่วมการสนทนากลุ่มได้วิพากษ์ร่วมกันและมีมติเห็นควรเพิ่มเติม ได้แก่

- 1) ความต้องการเพิ่มเติมของประชาชน
- 2) ข้อเสนอแนะในการให้บริการของ อบต.

5. สิ่งแวดล้อม (Environment) ประกอบไปด้วย

ส่วนที่ผู้เข้าร่วมการสนทนากลุ่มได้วิพากษ์ร่วมกันและมีมติเห็นด้วย ได้แก่

- 1) นโยบายและยุทธศาสตร์ของภาครัฐ
- 2) การเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยี เศรษฐกิจ และการเมือง
- 3) ความหลากหลายของศาสนา สังคม วัฒนธรรม และประเพณีท้องถิ่น
- 4) พฤติกรรมการดำรงชีวิตของคนในท้องถิ่น

ส่วนที่ผู้เข้าร่วมการสนทนากลุ่มได้วิพากษ์ร่วมกันและมีมติเห็นควรเพิ่มเติม ได้แก่

- 1) กระแสค่านิยมทางสังคม
- 2) การเปลี่ยนแปลงทางประชากรศาสตร์ ภูมิศาสตร์ และภูมิประเทศ

หลังจากที่ได้ รูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบล (หลังการจัดสนทนากลุ่ม) ที่ผ่านการปรับปรุงและแก้ไข เพื่อพัฒนาคุณภาพของรูปแบบ โดยการจัดสนทนากลุ่มตามกระบวนการวิจัยขั้นตอนที่ 3 เรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยจึงนำรูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบล (หลังการจัดสนทนากลุ่ม) นำมาเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักและอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วมเพื่อพิจารณา เสนอแนะ และแก้ไขปรับปรุงให้ถูกต้องและสอดคล้องกับข้อมูลที่ได้ จนทำให้เกิดรูปแบบที่พร้อมทำการนำเสนอให้ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความถูกต้อง ความเหมาะสม และความเป็นไปได้ในการนำรูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบลไปใช้จริง ตามกระบวนการวิจัยขั้นตอนที่ 4 ต่อไป

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ตอนที่ 4 ผลการตรวจสอบรูปแบบและนำเสนอการพัฒนา รูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและ นันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบล

ในขั้นตอนที่ 4 ผู้วิจัยทำการตรวจสอบรูปแบบและนำเสนอการพัฒนา รูปแบบการจัดการ ศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบล โดยการจัดสัมมนาอิงผู้ทรงคุณวุฒิ (Connoisseurship) ทั้งนี้ผู้วิจัยกำหนดให้มีกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิในขั้นตอนนี้ จำนวน 2 กลุ่ม ซึ่งมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญจำนวน 2 กลุ่ม ประกอบไปด้วย

กลุ่มที่ 1 คือ ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญ ในเชิงวิชาการ ด้านการบริหารจัดการกีฬา และนันทนาการ ซึ่งมีประสบการณ์ในวิชาชีพไม่น้อยกว่า 5 ปี หรือมีตำแหน่งทางวิชาการอย่างน้อย ในระดับผู้ช่วยศาสตราจารย์

กลุ่มที่ 2 คือ ผู้บริหารหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมและบริหารจัดการกีฬา และนันทนาการ ซึ่งมีประสบการณ์ในวิชาชีพไม่น้อยกว่า 5 ปี

ผลปรากฏว่า มีผู้ทรงคุณวุฒิมาเข้าร่วมการจัดสัมมนาอิงผู้ทรงคุณวุฒิ (Connoisseurship) รวมทั้งสิ้นจำนวน 6 คน

ผู้วิจัยนำรูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบล ที่ผ่านการปรับปรุงแก้ไข หลังจากผ่านการจัดสนทนากลุ่มในกระบวนการวิจัยขั้นตอนที่ 3 แล้ว มาเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักและอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วมเพื่อพิจารณา เสนอแนะ และแก้ไขปรับปรุงให้ถูกต้อง จนได้รูปแบบที่พร้อมนำเสนอให้ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความถูกต้อง ความเหมาะสม และความเป็นไปได้ในการนำรูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบลไปใช้จริง โดยให้ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญทำการพิจารณาค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย (Index of Item - Objective Congruence: IOC) ของรายละเอียดต่างๆ ที่เป็นส่วนประกอบของรูปแบบซึ่งผู้วิจัยได้นำเสนอให้พิจารณา

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสัมมนาอิงผู้ทรงคุณวุฒิ สามารถสรุปแสดงรายละเอียด ประเด็นของการเสนอแนะแนวทางเพื่อปรับปรุงแก้ไขรูปแบบเพื่อให้มีความสมบูรณ์ โดยท่านผู้ทรงคุณวุฒิได้แสดงความเห็น สรุปได้ดังต่อไปนี้

1. เห็นด้วยกับแผนภาพรูปแบบ (Model) ทฤษฎีเชิงระบบขององค์กรของ Daft (2010) และ Chelladurai (2009) ดังที่ผู้วิจัยได้นำมาใช้เป็นรูปแบบพื้นฐานในการร่างรูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบลในครั้งนี้

2. รูปแบบที่ผู้วิจัยทำการปรับปรุง แก้ไขต่อไป ถือว่าเป็นรูปแบบเชิงความคิดรวบยอด (Conceptual Model) ที่ยอมรับได้ ซึ่งควรจะทำให้เกิดแนวทางปฏิบัติตามรูปแบบ ที่สามารถนำไปสู่การปฏิบัติ (Implementation) ได้โดย อบต. อย่างเหมาะสมกับความเป็นจริงที่สุด

3. เป้าหมายของการสร้างรูปแบบการวิจัยครั้งนี้เป็นไปตามหลักการของการกีฬาและนันทนาการเพื่อตลาดมวลชน (Mass Market) ไม่มุ่งเน้นให้เกิดการแข่งขัน แต่มุ่งเน้นเพื่อการพัฒนาสุขภาพและคุณภาพชีวิตของประชาชน จึงมีความสอดคล้องกับหลักการกีฬาเพื่อมวลชนอีกด้วย

4. การกำหนดเป้าหมายหรือผลผลิตที่ได้จากกระบวนการจัดการ (Outputs) และผลสะท้อนกลับ (Feedback) จากวงจรของทฤษฎีระบบขององค์กร ควรมีความสอดคล้องกันกับประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย รวมทั้งแผนพัฒนานันทนาการแห่งชาติและแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ

5. ควรปรับเปลี่ยนภาษาที่ใช้ในการเขียน ให้สื่อถึงการกระทำที่ชัดเจนและแสดงถึงคำตอบในการกำหนดตัวชี้วัดได้อย่างชัดเจน

6. รูปแบบควรมีความสอดคล้องกับวิสัยทัศน์และแผนยุทธศาสตร์ของชาติ เพื่อความทันสมัยในการบริหารจัดการภาครัฐในอนาคต และเพื่อตอบสนองต่อเป้าหมายของชาติในอนาคตเกี่ยวกับความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน

7. ควรเพิ่มเติมคำที่สื่อถึงความเกี่ยวข้องกับศูนย์กีฬาและนันทนาการ อบรม. ลงไปในแต่ละประเด็นของส่วนประกอบต่างๆ ที่นำเสนอในรูปแบบ เพื่อให้แสดงถึงความชัดเจนของบริบทของการวิจัยครั้งนี้

8. ควรอธิบายประเด็นที่เกี่ยวกับนวัตกรรมและเทคโนโลยีในการให้บริการเพิ่มเติมภายใต้รูปแบบให้ชัดเจน เพื่อให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์การขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศไทยด้วยเทคโนโลยี (Thailand 4.0)

9. ควรปรับแต่งเพิ่มเติมรายละเอียดความสำคัญในกระบวนการจัดการองค์กร ด้านการนำและการจัดองค์กรเพื่อให้เข้ากับบริบทของกีฬาและนันทนาการ

10. ควรให้ความสำคัญและมีการอธิบายรายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับบริการในกลุ่มเด็กเยาวชน และผู้สูงอายุ

11. ควรหาความเชื่อมโยงระหว่างรูปแบบกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 ด้วย

12. ควรเพิ่มเติมวุฒิการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับบุคลากรด้านกีฬาและนันทนาการใน อบรม. เป็น วุฒิการจัดการกีฬาและนันทนาการ เนื่องจากมีการผลิตบุคลากรโดยใช้ชื่อวุฒิดังกล่าวแล้ว

13. ควรจัดลำดับความสำคัญของผลผลิตและกำหนดเฉพาะผลผลิตตามประเด็นสำคัญที่เป็นหลักเพียงบางรายการ ส่วนรายละเอียดที่เหลือต่างๆ ให้นำไปอธิบายไว้ในอนุกรม

14. ควรนำประเด็นปัญหาที่ได้จากการประเมินผลแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติและแผนพัฒนานันทนาการแห่งชาติไว้ก่อนหน้า มาเป็นประเด็นปัญหาเพิ่มเติม เพื่อให้เกิดข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของรูปแบบ

15. ควรนำตัวอย่างองค์กรที่มีลักษณะใกล้เคียงกันและมีความเป็นเลิศในการปฏิบัติ (Best Practice) ในประเทศที่มีความเจริญแล้ว มาเป็นประเด็นในการเพิ่มเติมรายละเอียดที่เกี่ยวข้องของรูปแบบ

16. สิ่งแวดล้อมที่มีผลกระทบต่อการทำงานของ อบต. มักจะเป็นปัจจัยด้านสังคม วัฒนธรรมมากกว่าปัจจัยอื่นๆ ควรพิจารณาเรียบเรียงแต่ละปัจจัยให้เหมาะสมกับบริบทของชุมชนท้องถิ่น

17. ควรจัดทำรูปแบบให้มีความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะบริบทในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ และแยกรูปแบบออกเป็น 2 ประเภท ตามลักษณะแวดล้อมของสังคมเมืองและชนบท เนื่องจากบริบทในการจัดการจะมีความแตกต่างกันในหลายปัจจัย

หลังจากที่ผู้วิจัยวิเคราะห์เนื้อหาของข้อมูลที่ได้จากการวิพากษ์ การตั้งข้อสังเกต และการให้ข้อเสนอแนะต่างๆ จากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ ร่วมกับการสรุปผลการพิจารณาค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย (Index of Item - Objective Congruence: IOC) ของรูปแบบ โดยผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญแล้ว จากนั้นผู้วิจัยจึงนำไปสังเคราะห์ร่วมกับการปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักและอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม เพื่อให้เกิดการปรับปรุงแก้ไขรูปแบบ จนทำให้สามารถนำเสนอรูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น โดยมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

การนำเสนอรูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบล

จากกระบวนการศึกษาวิจัย 4 ขั้นตอนของการวิจัยครั้งนี้ รวมทั้งกระบวนการวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลที่ผู้วิจัยได้ดำเนินการแล้วนั้น ทำให้ผู้วิจัยพิจารณาแล้วเห็นว่า รูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบลที่จะทำการนำเสนอในขั้นตอนสุดท้ายของกระบวนการวิจัยนี้ เป็นรูปแบบที่สามารถทำให้เกิดพลวัตในการดำเนินการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการโดยองค์การบริหารส่วนตำบลได้อย่างต่อเนื่องและมีความยั่งยืน หากองค์การบริหารส่วนตำบลในฐานะขององค์กรหนึ่งซึ่งดำเนินการกิจด้านการกีฬาและนันทนาการ เพื่อนำส่งซึ่งผลิตภัณฑ์หรือการบริการด้านกีฬาและนันทนาการไปสู่ชุมชน โดยมีเป้าหมายเพื่อทำให้ประชาชนในชุมชนได้รับประโยชน์เกี่ยวกับสุขภาพและคุณภาพชีวิตที่ดี ได้เล็งเห็นถึงความสำคัญและนำรูปแบบจากการวิจัยในครั้งนี้ไปประยุกต์ปฏิบัติใช้ในความเป็นจริง

ในการนี้ สืบเนื่องมาจากแนวคิดในการจัดการองค์กร ที่ได้มีนักวิชาการและผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนมากทั้งในระดับชาติและนานาชาติ ได้กล่าวถึงการจัดการองค์กรเพื่อให้เกิดความสำเร็จในการบรรลุเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ขององค์กรเอาไว้ในหลากหลายบริบทขององค์กร แต่ในทุกบริบทของการจัดการองค์กรนั้น ได้ให้ความสำคัญกับการกำหนดเป้าหมายหรือตั้งวัตถุประสงค์ขององค์กร เพื่อเป็นทิศทางในการดำเนินการด้วยกระบวนการหรือวิธีการต่างๆ เพื่อให้ได้มาหรือบรรลุซึ่งเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ที่ได้วางเอาไว้ จึงสามารถกล่าวได้ว่า หากองค์กรที่มีภารกิจรองรับในการพัฒนาด้านการกีฬาและนันทนาการในชุมชน ดังที่องค์การบริหารส่วนตำบลในประเทศไทยเป็นอยู่ นั้น ได้ให้ความสำคัญกับเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ในการพัฒนาด้านกีฬาและนันทนาการในชุมชน เป็นหนึ่งในเป้าหมายหลักแล้ว การดำเนินการเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการบรรลุเป้าหมาย ก็มิได้เป็นสิ่งที่นอกเหนือไปจากความสามารถในการดำเนินการขององค์การบริหารส่วนตำบล

ทั้งนี้เนื่องจากรูปแบบที่เกิดจากการวิจัยในครั้งนี้ เป็นรูปแบบเชิงความคิดรวบยอด (Conceptual Model) ซึ่งได้รวบรวมไว้ซึ่งหลักการ แนวคิด และวิธีการปฏิบัติ ในการจัดการทรัพยากรต่างๆ ที่องค์การบริหารส่วนตำบลพึงมี ด้วยกระบวนการจัดการที่องค์การบริหารส่วนตำบลพึงปฏิบัติได้ เพื่อให้เกิดผลผลิตของการจัดการองค์กรเกี่ยวกับกีฬาและนันทนาการ ส่งผลกระทบเชิงบวกที่ดีก่อให้เกิดประโยชน์ต่อประชาชนในชุมชนอันเป็นผู้รับบริการ รวมทั้งการดำเนินการตามรูปแบบการวิจัย จักส่งผลสะท้อนกลับให้เกิดความพึงพอใจของประชาชนผู้รับบริการ อันจะนำไปสู่ความต้องการในการรับบริการที่ไม่มีจุดสิ้นสุดของผู้รับบริการ จนเป็นสาเหตุสำคัญที่จะทำให้องค์การบริหารส่วนตำบล จักสามารถดำเนินการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหาร

ส่วนตำบลเพื่อตอบสนองต่อความต้องการด้านกีฬาและนันทนาการในชุมชน ได้อย่างมีความต่อเนื่อง และยั่งยืนต่อไปในอนาคต

ดังนั้น รูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบลในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ จึงมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

รูปแบบที่ได้จากการศึกษาวิจัย และประเภทของรูปแบบ

รูปแบบที่ได้จากการศึกษาวิจัย ซึ่งผู้วิจัยได้นำเสนอในการวิจัยครั้งนี้ นับว่าเป็นรูปแบบที่พัฒนามาจากพื้นฐานของรูปแบบเชิงความคิดรวบยอด (Conceptual Model) อันได้มาจากกระบวนการเก็บรวบรวมข้อมูลทุกขั้นตอนในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ โดยผู้วิจัยได้กำหนดชื่อของรูปแบบไว้ว่า “COMSPORTREC Model” ซึ่งเป็นรูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบล ที่ผู้วิจัยสังเคราะห์ได้จากการศึกษาวิจัย เรื่อง การพัฒนารูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภท ตามบริบทที่มีลักษณะเฉพาะของชุมชนภายในพื้นที่การปกครองขององค์การบริหารส่วนตำบลในประเทศไทย อันได้แก่

1. รูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบลในชุมชนเมือง

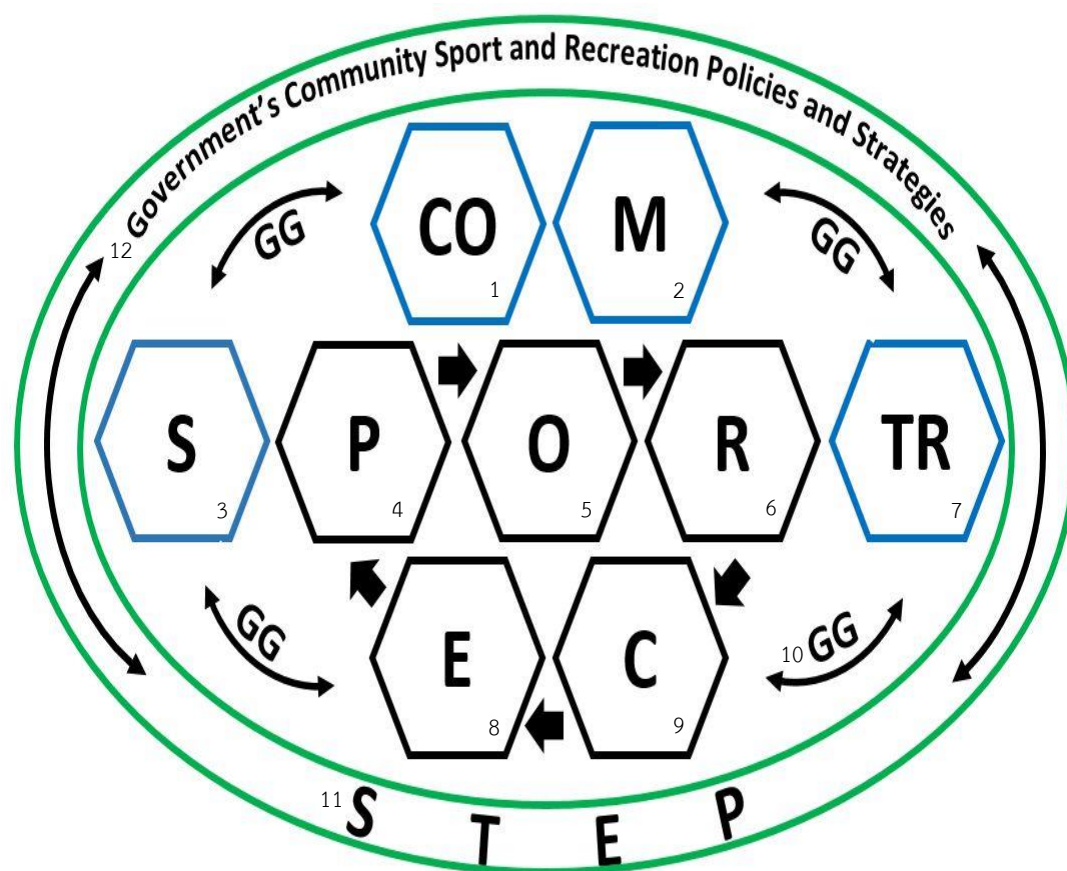
เป็นรูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีสภาพแวดล้อมเป็นชุมชนเมือง ซึ่งรูปแบบประเภทนี้ สามารถนำไปประยุกต์ใช้กับ อบต. ขนาดใหญ่ ที่มีรายได้รายปีไม่รวมเงินอุดหนุนจากรัฐบาล สูงกว่า 20 ล้านบาทขึ้นไป ซึ่งในสภาพความเป็นจริงแล้ว อบต. ขนาดใหญ่ส่วนใหญ่ในประเทศไทย จะตั้งอยู่ในเขตพื้นที่ที่มีสภาพแวดล้อมของชุมชนเป็นลักษณะชุมชนเมือง และมีความเจริญด้านระบบโครงสร้างพื้นฐาน ระบบสาธารณูปโภค และระบบเศรษฐกิจที่ดี

2. รูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบลในชุมชนชนบท

เป็นรูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีสภาพแวดล้อมเป็นชุมชนชนบท ซึ่งรูปแบบประเภทนี้ สามารถนำไปประยุกต์ใช้กับ อบต. ขนาดเล็ก ที่มีรายได้รายปีไม่รวมเงินอุดหนุนจากรัฐบาล ต่ำกว่า 6 ล้านบาท และ อบต. ขนาดกลาง ที่มีรายได้รายปีไม่รวมเงินอุดหนุนจากรัฐบาล ตั้งแต่ 6 - 20 ล้านบาท ซึ่งในสภาพความเป็นจริงแล้ว อบต. ขนาดเล็กและกลางส่วนใหญ่ในประเทศไทย จะตั้งอยู่ในเขตพื้นที่ที่มีสภาพแวดล้อมของชุมชนเป็นลักษณะชุมชนชนบท และมีความเจริญด้านระบบโครงสร้างพื้นฐาน ระบบสาธารณูปโภค และระบบเศรษฐกิจยังไม่ดีเท่าที่ควร

สามารถแสดงให้เห็นแผนภาพของรูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบล ที่เกิดขึ้นจากผลลัพธ์ของการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ดังรูปภาพที่ 4 (แผนภาพ COMSPORTREC Model) และสามารถแสดงให้เห็นการนำรูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบล ทั้ง 2 ประเภทไปปฏิบัติ ได้ตั้งรายละเอียดที่แสดงในตารางที่ 23 และตารางที่ 24

1. Community Format: CO	2. Marketing Mix for Clients: M
3. Services and Satisfaction: S	4. Planning: P
5. Organizing: O	6. Role Leadership: R
7. Team Resources: TR	8. Evaluating: E
9. Controlling: C	10. Good Governance: GG
11. Socio – cultural, Technological, Economic and Political: STEP	
12. Government's Sport and Recreation Policies and Strategies	

WUJALALUNAKORN UNIVERSITY

รูปภาพที่ 4 แผนภาพ COMSPORTREC Model

จากการจากการศึกษาวิจัย เรื่อง การพัฒนารูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการ องค์การบริหารส่วนตำบล ทำให้เกิดรูปแบบ “COMSPORTREC Model” ซึ่งผู้วิจัยต้องการสื่อถึงความหมายโดยนัยว่า “Community Sport and Recreation” อันหมายถึง กีฬาและนันทนาการในชุมชน อันเป็นบริบทหลักที่สำคัญของการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ โดยมีรายละเอียดขององค์ประกอบที่สำคัญ ดังต่อไปนี้

องค์ประกอบที่ 1 คือ รูปแบบของชุมชนท้องถิ่น (Community Format: CO) หมายถึง ชุมชนเมืองและชุมชนชนบท ซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับผลลัพธ์จากการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ที่ทำให้เกิดรูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบลซึ่งแบ่งได้เป็น 2 ประเภทตามลักษณะของชุมชนที่ อบต. ดำเนินงานด้านกีฬาและนันทนาการ

องค์ประกอบที่ 2 คือ ส่วนประสมทางการตลาดของผู้รับบริการด้านกีฬาและนันทนาการในชุมชนท้องถิ่น (Marketing Mix for Clients: M) เป็นการนำแนวคิดด้านการตลาดในมุมมองของผู้รับบริการ มาประยุกต์ใช้ในการดำเนินการด้านกีฬาและนันทนาการของ อบต. ซึ่งนับได้ว่าเป็นส่วนหนึ่งของสิ่งนำเข้าสู่ของศูนย์กีฬาและนันทนาการ อบต. อันประกอบไปด้วยองค์ประกอบย่อย ดังต่อไปนี้

1) ความต้องการและความจำเป็นด้านกีฬาและนันทนาการ (Clients Wants and Needs) หมายถึง การนำความต้องการและความจำเป็นด้านกีฬาและนันทนาการของประชาชนให้เข้ามามีส่วนร่วมกับการดำเนินงานด้านกีฬาและนันทนาการของ อบต. อย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ

2) ความพอใจจ่ายค่าบริการด้านกีฬาและนันทนาการ (Cost to Satisfy) หมายถึง การเสียค่าใช้จ่ายของประชาชนโดยความเต็มใจและสมัครใจ เพื่อแลกกับบริการด้านกีฬาและนันทนาการที่มีคุณค่าและมูลค่าเพิ่มเติมพิเศษจากบริการปกติที่ อบต. จัดให้มี

3) ความสะดวกในการเข้าถึงบริการด้านกีฬาและนันทนาการ (Convenience) หมายถึง การดำเนินการด้านกีฬาและนันทนาการโดยคำนึงถึงความสะดวกในการเข้าร่วมของประชาชนในชุมชนพื้นที่ เพื่อให้เกิดการมีส่วนร่วมในกิจกรรมมากที่สุด

4) การสื่อสารบริการด้านกีฬาและนันทนาการที่เข้าใจง่ายและทั่วถึง (Communication) หมายถึง การดำเนินการประชาสัมพันธ์ข้อมูลและข่าวสารด้านกีฬาและนันทนาการ ด้วยวิธีการที่มีความหลากหลาย ครอบคลุมความสามารถในการรับรู้และเข้าถึงสารที่ต้องการสื่อของประชาชนทุกกลุ่ม รวมทั้งดำเนินกิจกรรมด้านการส่งเสริมการตลาดเกี่ยวกับกีฬาและนันทนาการเพื่อสร้างแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของประชาชนตามโอกาสที่สมควร

องค์ประกอบที่ 3 คือ รูปแบบการบริการด้านกีฬาและนันทนาการในชุมชนท้องถิ่นและความพึงพอใจของผู้รับบริการจากศูนย์กีฬาและนันทนาการ (Services and Satisfaction: S) หมายถึง ผลผลิตที่ได้จากการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการ อบต. ซึ่ง อบต. สามารถนำเสนอออกมาในรูปแบบ

ของกิจกรรม/โครงการต่างๆ ด้านกีฬาและนันทนาการ โดยที่ อบต. ควรให้ความสำคัญกับตัวชี้วัด ผลผลิต ที่แสดงถึงเป้าหมายหลักของศูนย์กีฬาและนันทนาการ อบต. อันได้แก่

- 1) มีการพัฒนาด้านกิจกรรมเกี่ยวกับสุขภาพและคุณภาพชีวิตของประชาชนในชุมชน ท้องถิ่น (Health and Quality Life Services)
- 2) มีการพัฒนาความเท่าเทียมในการรับบริการด้านกีฬาและนันทนาการในชุมชน ท้องถิ่น (Inclusive Services)
- 3) มีการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ด้านกีฬาและนันทนาการในชุมชนท้องถิ่น (Human Development)
- 4) มีการพัฒนาด้านธรรมาภิบาลในการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการ อบต. (Good Governance)

และผลสะท้อนกลับที่เกิดจากผลการดำเนินงานของศูนย์กีฬาและนันทนาการ อบต. ที่แสดงออกมาในรูปแบบความพึงพอใจของประชาชนผู้รับบริการจากศูนย์กีฬาและนันทนาการ อบต.

องค์ประกอบที่ 4 คือ การวางแผนด้านกีฬาและนันทนาการในชุมชนท้องถิ่น (Planning: P) หมายถึง การจัดทำแผนดำเนินงานในรูปแบบกิจกรรม/โครงการด้านกีฬาและนันทนาการโดยให้ประชาชนมีส่วนร่วม ทั้งแผนในระยะสั้นและระยะกลาง

องค์ประกอบที่ 5 คือ การจัดองค์กรศูนย์กีฬาและนันทนาการ อบต. (Organizing: O) หมายถึง การจัดโครงสร้างองค์กรของศูนย์กีฬาและนันทนาการ อบต. ให้มีความสอดคล้องกับการขับเคลื่อนเป้าหมายด้านกีฬาและนันทนาการ และจัดสรรบุคลากรที่มีคุณสมบัติเฉพาะด้านกีฬาและนันทนาการให้ทำหน้าที่ด้านกีฬาและนันทนาการ

องค์ประกอบที่ 6 คือ บทบาทของผู้นำเพื่อขับเคลื่อนภารกิจของศูนย์กีฬาและนันทนาการ อบต. (Role Leadership: R) หมายถึง การใช้ภาวะผู้นำในการปฏิบัติภารกิจด้านกีฬาและนันทนาการ การสร้างแรงจูงใจในการทำงานให้กับผู้ใต้บังคับบัญชา และการสื่อสารระหว่างกันขณะดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพ

องค์ประกอบที่ 7 คือ ทรัพยากรการจัดการด้านกีฬาและนันทนาการของทีมงานศูนย์กีฬาและนันทนาการ อบต. (Team Resources: TR) หมายถึง สิ่งทั้งปวงอันเป็นทรัพย์สินหรือมีค่าต่อการนำมาใช้ในการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการ อบต. ประกอบไปด้วยองค์ประกอบย่อย ดังต่อไปนี้

- 1) เป้าหมายของศูนย์กีฬาและนันทนาการ อบต. (Goal) มีการกำหนดเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ วิสัยทัศน์ พันธกิจ และยุทธศาสตร์ด้านกีฬาและนันทนาการอย่างชัดเจน
- 2) บุคลากรของศูนย์กีฬาและนันทนาการ อบต. (Human) มีเจ้าหน้าที่ในโครงสร้างองค์กรและการจัดจ้างชั่วคราวของศูนย์กีฬาและนันทนาการ อบต. มีวุฒิการศึกษาด้านกีฬาและนันทนาการโดยเฉพาะ

3) งบประมาณของศูนย์กีฬาและนันทนาการ อบต. (Financial) จัดทำแผนงบประมาณการดำเนินงานด้านกีฬาและนันทนาการให้สอดคล้องกับแผนแม่บทชาติด้านกีฬาและนันทนาการ

4) วัสดุ อุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกของศูนย์กีฬาและนันทนาการ อบต. (Equipments and Facilities) จัดให้มีวัสดุ อุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกด้านกีฬาและนันทนาการตามความต้องการของประชาชนในชุมชนเป็นหลัก

5) เทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดการข้อมูลและองค์ความรู้ของศูนย์กีฬาและนันทนาการ อบต. (Information Technology) ใช้เทคโนโลยีให้เกิดประโยชน์ต่อการจัดการข้อมูลและองค์ความรู้ด้านกีฬาและนันทนาการของศูนย์กีฬาและนันทนาการ อบต.

6) บริบทของปัจจัยสนับสนุนการดำเนินงานของศูนย์กีฬาและนันทนาการ อบต. (Contextual Factors) มีเครือข่ายทุกภาคส่วนช่วยสนับสนุนการดำเนินงานด้านกีฬาและนันทนาการ

องค์ประกอบที่ 8 คือ การประเมินผลการดำเนินงานของศูนย์กีฬาและนันทนาการ อบต. (Evaluating: E) เป็นการประเมินประสิทธิผลของศูนย์กีฬาและนันทนาการ อบต. โดยวัดจากการบรรลุเป้าหมายขององค์กรและเป้าหมายการทำงานของบุคลากรศูนย์กีฬาและนันทนาการ อบต.

องค์ประกอบที่ 9 คือ การควบคุมการดำเนินงานของศูนย์กีฬาและนันทนาการ อบต. (Controlling: C) เป็นการกำกับ ดูแล การดำเนินงานโดยผู้ที่อยู่ในระดับบังคับบัญชาที่สูงกว่าเพื่อตรวจติดตามว่าการดำเนินงานของบุคลากรได้การบังคับบัญชาหรือความก้าวหน้าของงานเป็นไปตามมาตรฐานที่ได้ตกลงกันไว้เบื้องต้นหรือไม่ อย่างไรบ้าง

องค์ประกอบที่ 10 คือ ธรรมาภิบาลในการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการ อบต. (Good Governance: GG) หมายถึง การดำเนินงานของศูนย์กีฬาและนันทนาการ อบต. ควรดำเนินไปตามแนวคิดธรรมาภิบาล เนื่องจากเป็นแนวคิดที่ส่งเสริมประสิทธิภาพและประสิทธิผลขององค์กรภาครัฐที่ให้บริการสาธารณะกับประชาชน ทั้งยังเป็นแนวทางการปฏิบัติที่เป็นกฎหมายของประเทศ

องค์ประกอบที่ 11 คือ สังคมวัฒนธรรม เทคโนโลยี เศรษฐกิจ และการเมืองภายในท้องถิ่น (Socio – cultural, Technological, Economic and Political: STEP) มีการวิเคราะห์สภาพทางสังคมวัฒนธรรม เทคโนโลยี เศรษฐกิจ และการเมืองภายในท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง มาเป็นข้อมูลในการประยุกต์วางแผน ปรับปรุง แก้ไข และพัฒนาการดำเนินงานด้านกีฬาและนันทนาการ

องค์ประกอบที่ 12 คือ นโยบายและยุทธศาสตร์รัฐบาลเกี่ยวกับกีฬาและนันทนาการในชุมชนท้องถิ่น (Government’s Sport and Recreation Policies and Strategies) มีการนำยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับท้องถิ่นและอยู่ในขอบเขตที่ดำเนินการได้ จากแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ และแผนพัฒนานันทนาการแห่งชาติ มาเป็นแนวทางในการดำเนินการจัดกิจกรรม/โครงการด้านกีฬาและนันทนาการกับชุมชนในพื้นที่

ตารางที่ 23 การนำรูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบลในชุมชนเมืองไปปฏิบัติ

การนำรูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบลในชุมชนเมืองไปปฏิบัติ		
องค์ประกอบ		แนวทางการปฏิบัติ
	รูปแบบของชุมชนท้องถิ่น (Community Format: CO)	พิจารณาคูณลักษณะดังนี้ 1) มีสภาพแวดล้อมในพื้นที่ปกครองของ อบต. เป็นชุมชนเมือง 2) เป็น อบต. ขนาดใหญ่ รายได้ไม่รวมเงินอุดหนุนรายปีเกินกว่า 20 ล้านบาท
	ทรัพยากรการจัดการด้านกีฬาและนันทนาการของทีมงานศูนย์กีฬาและนันทนาการ อบต. (Team Resources: TR)	1) มีการกำหนดเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ วิสัยทัศน์ พันธกิจ และยุทธศาสตร์ด้านกีฬาและนันทนาการอย่างชัดเจน 2) มีส่วนงานกีฬาและนันทนาการในโครงสร้างองค์กรของ อบต. และมีเจ้าหน้าที่ในโครงสร้างองค์กรระดับผู้อำนวยการส่วนงาน ระดับปฏิบัติ และลูกจ้างชั่วคราวของศูนย์กีฬาและนันทนาการ อบต. ที่มีวุฒิการศึกษา ด้านกีฬาและนันทนาการโดยเฉพาะ 3) จัดทำแผนงบประมาณการดำเนินงานด้านกีฬาและนันทนาการให้สอดคล้องกับแผนแม่บทชาติด้านกีฬาและนันทนาการ 4) จัดให้มีวัสดุ อุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกด้านกีฬาและนันทนาการตามความต้องการของประชาชนในชุมชนเป็นหลัก 5) ใช้เทคโนโลยีและอุปกรณ์ที่ทันสมัยให้เกิดประโยชน์ต่อการจัดการข้อมูลผู้รับบริการและองค์ความรู้ด้านกีฬาและนันทนาการของศูนย์กีฬาและนันทนาการ อบต. 6) มีเครือข่ายภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชนช่วยสนับสนุนการดำเนินงานด้านกีฬาและนันทนาการ
	ส่วนประสมทางการตลาดของผู้รับบริการด้านกีฬาและนันทนาการในชุมชนท้องถิ่น	1) มีการนำความต้องการและความจำเป็นด้านกีฬาและนันทนาการของประชาชนให้เข้ามามีส่วนร่วมกับการดำเนินงานด้านกีฬาและนันทนาการของ อบต. อย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ

การนำรูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบลในชุมชนเมืองไปปฏิบัติ	
องค์ประกอบ	แนวทางการปฏิบัติ
(Marketing Mix for Clients: M)	<p>2) มีการเก็บค่าใช้จ่ายจากประชาชนโดยความเต็มใจและสมัครใจ เพื่อแลกกับบริการด้านกีฬาและนันทนาการที่มีคุณค่าและมูลค่าเพิ่มเติมพิเศษจากบริการปกติที่ อบต. จัดให้มี</p> <p>3) มีการดำเนินการด้านกีฬาและนันทนาการโดยคำนึงถึงความสะดวกในการเข้าร่วมของประชาชนในชุมชนพื้นที่ เพื่อให้เกิดการมีส่วนร่วมในกิจกรรมมากที่สุด</p> <p>4) มีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและอุปกรณ์สื่อสารที่ทันสมัย ประชาสัมพันธ์ข้อมูลและข่าวสารด้านกีฬาและนันทนาการ ให้ครอบคลุมความสามารถในการรับรู้และเข้าถึงสารที่ต้องการสื่อของประชาชนทุกกลุ่ม มีการดำเนินกิจกรรมด้านการส่งเสริมการตลาดเกี่ยวกับกีฬาและนันทนาการเพื่อสร้างแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของประชาชน</p>
 P	<p>การวางแผนด้านกีฬาและนันทนาการในชุมชนท้องถิ่น (Planning: P)</p> <p>มีการจัดทำแผนดำเนินงานในรูปแบบกิจกรรม/โครงการด้านกีฬาและนันทนาการโดยให้ประชาชนมีส่วนร่วม ทั้งแผนในระยะสั้นและระยะกลาง โดยที่แผนระยะกลางมีการพิจารณาด้านการจัดสร้างสถานกีฬาและนันทนาการ</p>
 O	<p>การจัดองค์กรศูนย์กีฬาและนันทนาการ อบต. (Organizing: O)</p> <p>มีการจัดโครงสร้างองค์กรของศูนย์กีฬาและนันทนาการ อบต. ให้มีความสอดคล้องกับการขับเคลื่อนเป้าหมายด้านกีฬาและนันทนาการ มีการจัดสรรบุคลากรที่มีคุณสมบัติเฉพาะด้านกีฬาและนันทนาการให้ทำหน้าที่ด้านกีฬาและนันทนาการ มีการพัฒนาบุคลากรด้านกีฬาและนันทนาการอย่างสม่ำเสมอ</p>
 R	<p>บทบาทของผู้นำเพื่อขับเคลื่อนภารกิจของศูนย์กีฬาและนันทนาการ อบต. (Role Leadership: R)</p> <p>มีการใช้ภาวะผู้นำในการปฏิบัติภารกิจด้านกีฬาและนันทนาการ การสร้างแรงจูงใจในการทำงานให้กับผู้ใต้บังคับบัญชา และการสื่อสารระหว่างกันขณะดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพ</p>
 C	<p>การควบคุมการดำเนินงานของศูนย์กีฬาและนันทนาการ อบต.</p> <p>มีการกำกับ ดูแล การดำเนินงานโดยผู้บังคับบัญชา เพื่อตรวจติดตามการดำเนินงานของบุคลากรใต้การบังคับ</p>

การนำรูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบลในชุมชนเมืองไปปฏิบัติ	
องค์ประกอบ	แนวทางการปฏิบัติ
	(Controlling: C) ปัญหาหรือความก้าวหน้าของงานเป็นไปตามมาตรฐานที่ได้ตกลงกันไว้เบื้องต้นหรือไม่ อย่างไรบ้าง
	การประเมินผลการดำเนินงานของศูนย์กีฬาและนันทนาการ อบต. (Evaluating: E) มีการประเมินประสิทธิผลของศูนย์กีฬาและนันทนาการ อบต. โดยวัดจากการบรรลุเป้าหมายขององค์กรและเป้าหมายการทำงานของบุคลากรด้านกีฬาและนันทนาการของ อบต.
	รูปแบบการบริการด้านกีฬาและนันทนาการในชุมชนท้องถิ่นและความพึงพอใจของผู้รับบริการจากศูนย์กีฬาและนันทนาการ (Services and Satisfaction: S) ควรให้ความสำคัญกับตัวชี้วัดผลผลิต ที่แสดงถึงเป้าหมายหลักของศูนย์กีฬาและนันทนาการ อบต. อันได้แก่ 1) มีการพัฒนาด้านกิจกรรมเกี่ยวกับสุขภาพและคุณภาพชีวิตของประชาชนในชุมชนท้องถิ่น (Health and Quality Life Services) 2) มีการพัฒนาความเท่าเทียมในการรับบริการด้านกีฬาและนันทนาการในชุมชนท้องถิ่น (Inclusive Services) 3) มีการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ด้านกีฬาและนันทนาการในชุมชนท้องถิ่น (Human Development) 4) มีการพัฒนาด้านธรรมาภิบาลในการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการ อบต. (Good Governance) และมีผลสะท้อนกลับที่เกิดจากผลการดำเนินงานของศูนย์กีฬาและนันทนาการ อบต. ที่แสดงออกมาในรูปแบบความพึงพอใจของประชาชนผู้รับบริการจากศูนย์กีฬาและนันทนาการ อบต.
GG	ธรรมาภิบาลในการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการ อบต. (Good Governance: GG) มีการดำเนินงานของศูนย์กีฬาและนันทนาการ อบต. ตามแนวคิดธรรมาภิบาล เนื่องจากเป็นแนวคิดที่ส่งเสริมประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และการตอบสนองขององค์กรภาครัฐที่ให้บริการสาธารณะกับประชาชน ทั้งยังเป็นแนวทางการปฏิบัติที่เป็นกฎหมายของประเทศ
STEP	สังคมวัฒนธรรม เทคโนโลยี เศรษฐกิจ และการเมืองภายในท้องถิ่น (Socio – cultural, Technological, Economic and Political: PEST) มีการวิเคราะห์สภาพทางสังคมวัฒนธรรม เทคโนโลยี เศรษฐกิจ และการเมืองภายในท้องถิ่น ที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะสภาพทางสังคม เทคโนโลยี และเศรษฐกิจ มาเป็นข้อมูลในการประยุกต์วางแผน ปรับปรุง แก้ไข และพัฒนาการดำเนินงานด้านกีฬาและนันทนาการ

การนำรูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบลในชุมชนเมืองไปปฏิบัติ	
องค์ประกอบ	แนวทางการปฏิบัติ
Government's Sport and Recreation Policies & Strategies	<p>นโยบายและยุทธศาสตร์รัฐบาลเกี่ยวกับกีฬาและนันทนาการในชุมชนท้องถิ่น (Government's Sport and Recreation Policies and Strategies)</p> <p>มีการนำยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับท้องถิ่นและอยู่ในขอบเขตที่ดำเนินการได้ จากแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติและแผนพัฒนานันทนาการแห่งชาติ มาเป็นแนวทางในการดำเนินการจัดกิจกรรม/โครงการด้านกีฬาและนันทนาการกับชุมชนในพื้นที่</p>

ตารางที่ 24 การนำรูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบลในชุมชนเมืองชนบทไปปฏิบัติ

การนำรูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบลในชุมชนชนบทไปปฏิบัติ	
องค์ประกอบ	แนวทางการปฏิบัติ
 <p>รูปแบบของชุมชนท้องถิ่น (Community Format: CO)</p>	<p>มีคุณลักษณะดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) มีสภาพแวดล้อมในพื้นที่ปกครองของ อบต. เป็นชุมชนชนบท 2) เป็น อบต. ขนาดเล็กและขนาดกลาง รายได้ไม่รวมเงินอุดหนุนรายปีไม่เกิน 20 ล้านบาท
 <p>ทรัพยากรการจัดการด้านกีฬาและนันทนาการของทีมงานศูนย์กีฬาและนันทนาการ อบต. (Team Resources: TR)</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1) มีการกำหนดเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ วิสัยทัศน์ พันธกิจ และยุทธศาสตร์ด้านกีฬาและนันทนาการอย่างชัดเจน โดยเป้าหมายจะต้องวัดได้ง่ายและไม่มีความซับซ้อนมากเกินไปลดความสับสนของผู้ปฏิบัติงาน 2) มีส่วนงานกีฬาและนันทนาการในโครงสร้างองค์กรของ อบต. และมีเจ้าหน้าที่ในโครงสร้างองค์กรระดับผู้อำนวยการส่วนงาน ระดับปฏิบัติ ที่มีวุฒิการศึกษาด้านกีฬาและนันทนาการโดยเฉพาะ 3) จัดทำแผนงบประมาณการดำเนินงานด้านกีฬาและนันทนาการให้สอดคล้องกับแผนแม่บทชาติด้านกีฬาและนันทนาการ 4) มุ่งเน้นการจัดการให้มีวัสดุ อุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกด้านกีฬาและนันทนาการตามความต้องการของประชาชนในชุมชนเป็นหลัก โดยอาศัยสถานที่และสนามกีฬาของหน่วยงานอื่นในพื้นที่ เช่น โรงเรียน วัด และควรให้ความสำคัญกับการใช้นวัตกรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อประยุกต์และดัดแปลงวัสดุที่หาได้ง่ายและราคาไม่แพงในท้องถิ่น มาใช้เป็นวัสดุและอุปกรณ์กีฬาและนันทนาการ 5) ใช้วิธีการพื้นฐานในการจัดการข้อมูลผู้รับบริการและจัดการองค์ความรู้ด้านกีฬาและนันทนาการของศูนย์กีฬาและนันทนาการ อบต. 6) มุ่งเน้นการสร้างเครือข่ายประชาชนในพื้นที่ช่วยสนับสนุนการดำเนินงานด้านกีฬาและนันทนาการ

การนำรูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบลในชุมชนชนบทไปปฏิบัติ	
องค์ประกอบ	แนวทางการปฏิบัติ
 <p>ส่วนประสมทางการตลาดของผู้รับบริการด้านกีฬาและนันทนาการในชุมชนท้องถิ่น (Marketing Mix for Clients: M)</p>	<p>1) มีการนำความต้องการและความจำเป็นด้านกีฬาและนันทนาการของประชาชนให้เข้ามามีส่วนร่วมกับการดำเนินงานด้านกีฬาและนันทนาการของ อบต. อย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ</p> <p>2) มีการเก็บเงินบริจาคจากประชาชนด้วยความเต็มใจและสมัครใจ เพื่อสร้างคุณค่าและความรู้สึกหวงแหนในการใช้วัสดุ อุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกด้านกีฬาและนันทนาการในชุมชน</p> <p>3) มีการดำเนินการด้านกีฬาและนันทนาการโดยคำนึงถึงความสะดวกในการเข้าร่วมของประชาชนในชุมชนพื้นที่ เพื่อให้เกิดการมีส่วนร่วมในกิจกรรมมากที่สุด</p> <p>4) มีการดำเนินการประชาสัมพันธ์ข้อมูลและข่าวสารด้านกิจกรรมกีฬาและนันทนาการ ด้วยวิธีการพื้นฐานที่มีความหลากหลาย ครอบคลุมความสามารถในการรับรู้และเข้าถึงสารที่ต้องการสื่อของประชาชนทุกกลุ่ม มีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและอุปกรณ์สื่อสารระดับพื้นฐานตามสมควร และดำเนินกิจกรรมด้านการส่งเสริมการตลาดเกี่ยวกับกีฬาและนันทนาการเพื่อสร้างแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของประชาชนบ้างตามโอกาส</p>
 <p>การวางแผนด้านกีฬาและนันทนาการในชุมชนท้องถิ่น (Planning: P)</p>	<p>มีการจัดทำแผนดำเนินงานในรูปแบบกิจกรรม/โครงการด้านกีฬาและนันทนาการโดยให้ประชาชนมีส่วนร่วม ทั้งแผนในระยะสั้นและระยะกลาง โดยที่แผนระยะกลางมุ่งเน้นการพิจารณาความต่อเนื่องในการต่อยอดกิจกรรมกีฬาและนันทนาการ</p>
 <p>การจัดองค์กรศูนย์กีฬาและนันทนาการ อบต. (Organizing: O)</p>	<p>มีการจัดโครงสร้างองค์กรของศูนย์กีฬาและนันทนาการ อบต. ให้มีความสอดคล้องกับการขับเคลื่อนเป้าหมายด้านกีฬาและนันทนาการ มีการจัดสรรบุคลากรที่มีคุณสมบัติเฉพาะด้านกีฬาและนันทนาการให้ทำหน้าที่ด้านกีฬาและนันทนาการ มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ต่อกันระหว่างบุคลากรด้านกีฬาและนันทนาการกับบุคลากร</p>

การนำรูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบลในชุมชนชนบทไปปฏิบัติ		
องค์ประกอบ	แนวทางการปฏิบัติ	
	ในส่วนงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานด้านกีฬาและนันทนาการอย่างสม่ำเสมอ	
 R	บทบาทของผู้นำเพื่อขับเคลื่อนภารกิจของศูนย์กีฬาและนันทนาการ อบต. (Role Leadership: R)	มีการมุ่งเน้นการสร้างแรงจูงใจในการทำงานและการให้ขวัญกำลังใจกับผู้ใต้บังคับบัญชา และการสื่อสารระหว่างกันอย่างใกล้ชิด
 C	การควบคุมการดำเนินงานของศูนย์กีฬาและนันทนาการ อบต. (Controlling: C)	มีการกำกับ ดูแล การดำเนินงานโดยผู้บังคับบัญชา เพื่อตรวจติดตามการดำเนินงานของบุคลากรใต้การบังคับบัญชาหรือความก้าวหน้าของงานเป็นไปตามมาตรฐานที่ได้ตกลงกันไว้เบื้องต้นหรือไม่ อย่างไรบ้าง
 E	การประเมินผลการดำเนินงานของศูนย์กีฬาและนันทนาการ อบต. (Evaluating: E)	มีการประเมินประสิทธิผลของศูนย์กีฬาและนันทนาการ อบต. โดยวัดจากการบรรลุเป้าหมายขององค์กรและเป้าหมายการทำงานของบุคลากรด้านกีฬาและนันทนาการของ อบต.
 S	รูปแบบการบริการด้านกีฬาและนันทนาการในชุมชนท้องถิ่นและความพึงพอใจของผู้รับบริการจากศูนย์กีฬาและนันทนาการ (Services and Satisfaction: S)	ควรให้ความสำคัญกับตัวชี้วัดผลผลิต ที่แสดงถึงเป้าหมายหลักของศูนย์กีฬาและนันทนาการ อบต. อันได้แก่ 1) มีการพัฒนาด้านกิจกรรมเกี่ยวกับสุขภาพและคุณภาพชีวิตของประชาชนในชุมชนท้องถิ่น (Health and Quality Life Services) 2) มีการพัฒนาความเท่าเทียมในการรับบริการด้านกีฬาและนันทนาการในชุมชนท้องถิ่น (Inclusive Services) 3) มีการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ด้านกีฬาและนันทนาการในชุมชนท้องถิ่น (Human Development) 4) มีการพัฒนาด้านธรรมาภิบาลในการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการ อบต. (Good Governance) และมีผลสะท้อนกลับที่เกิดจากผลการดำเนินงานของศูนย์กีฬาและนันทนาการ อบต. ที่แสดงออกมาในรูปแบบความพึงพอใจของประชาชนผู้รับบริการจากศูนย์กีฬาและนันทนาการ อบต.
GG	ธรรมาภิบาลในการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการ อบต.	มีการดำเนินงานของศูนย์กีฬาและนันทนาการ อบต. ตามแนวคิดธรรมาภิบาล เนื่องจากเป็นแนวคิดที่ส่งเสริมประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และการตอบสนองของ

การนำรูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบลในชุมชนชนบทไปปฏิบัติ		
องค์ประกอบ		แนวทางการปฏิบัติ
	(Good Governance: GG)	องค์กรภาครัฐที่ให้บริการสาธารณะกับประชาชน ทั้งยังเป็นแนวทางการปฏิบัติที่เป็นกฎหมายของประเทศ
STEP	สังคมวัฒนธรรม เทคโนโลยี เศรษฐกิจ และการเมืองภายในท้องถิ่น (Socio – cultural, Technological, Economic and Political: PEST)	มีการวิเคราะห์สภาพทางสังคมวัฒนธรรม เทคโนโลยี เศรษฐกิจ และการเมืองภายในท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะสภาพทางสังคมวัฒนธรรมมาเป็นข้อมูลในการประยุกต์ปรับปรุง แก้ไข และพัฒนาการดำเนินงาน ด้านกีฬาและนันทนาการ
Government's Sport and Recreation Policies & Strategies	นโยบายและยุทธศาสตร์รัฐบาล เกี่ยวกับกีฬาและนันทนาการ ในชุมชนท้องถิ่น (Government's Sport and Recreation Policies and Strategies)	มีการนำยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับท้องถิ่นและอยู่ในขอบเขตที่ดำเนินการได้ จากแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติและแผนพัฒนานันทนาการแห่งชาติ มาเป็นแนวทางในการดำเนินการจัดกิจกรรม/โครงการด้านกีฬาและนันทนาการกับชุมชนในพื้นที่

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบล มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาและตรวจสอบรูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบล ใช้วิธีดำเนินการวิจัยแบบผสม (Mixed Methods) ประกอบด้วยการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) และการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยมีกระบวนการวิจัย 4 ขั้นตอน ประกอบไปด้วย

ขั้นตอนที่ 1 วิเคราะห์ สังเคราะห์ แนวคิด และทฤษฎี เพื่อให้ได้มาซึ่งองค์ประกอบและปัจจัยในการพัฒนารูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบล โดยผู้วิจัยทำการศึกษา ค้นคว้า วิเคราะห์ และสังเคราะห์ หลักการ แนวคิด ทฤษฎี ข้อเท็จจริง และข้อมูลที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ได้มาซึ่งองค์ประกอบและปัจจัยในการพัฒนารูปแบบ และปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาหลักและอาจารย์ที่ปรึกษาร่วมเพื่อพัฒนารอบแนวคิดในการวิจัย

ขั้นตอนที่ 2 ศึกษาสภาพ ปัญหา และความต้องการที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนารูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อกำหนดร่างรูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบล โดยผู้วิจัยเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ ด้วยการสัมภาษณ์เชิงลึก (Indepth - Interview) กับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย 5 ประเภท ในแต่ละองค์การบริหารส่วนตำบล จากทั้ง 4 ภูมิภาค รวมทั้งสิ้น 20 คน จากนั้นผู้วิจัยเก็บข้อมูลเชิงปริมาณ ด้วยวิธีการสำรวจความต้องการในการได้รับบริการด้านการกีฬาและนันทนาการจากองค์การบริหารส่วนตำบล กับประชาชนผู้รับบริการด้านการกีฬาและนันทนาการในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบล ใน 4 ภูมิภาค รวม 906 คน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือ จากนั้นผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึกและการสำรวจ โดยอาศัยกรอบแนวคิดในการวิจัย และสังเคราะห์ร่วมกับอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อร่างรูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบล

ขั้นตอนที่ 3 พัฒนาร่างรูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบล โดยจัดการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) กับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย จำนวน 2 กลุ่ม กลุ่มละ 8 คน รวมทั้งสิ้น 16 คน

ขั้นตอนที่ 4 ตรวจสอบรูปแบบและนำเสนอการพัฒนารูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบล โดยการจัดสัมมนาอิงผู้ทรงคุณวุฒิ (Connoisseurship) กับผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 2 กลุ่ม รวมทั้งสิ้น 6 คน จากนั้นทำการวิเคราะห์ข้อมูลจากการจัดสัมมนา

ผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อให้เกิดข้อสรุป ปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อปรับปรุงรูปแบบ และเขียนรายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์เพื่อนำเสนอต่อคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

สรุปผลการวิจัย

ผู้วิจัยทำการสรุปผลการวิจัย ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย 2 ข้อและขั้นตอนการดำเนินการวิจัยภายใต้วัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังต่อไปนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัยข้อที่ 1 เพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบล

ขั้นตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ สังเคราะห์ แนวคิด และทฤษฎี เพื่อให้ได้มาซึ่งองค์ประกอบและปัจจัยในการพัฒนารูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วน

ขั้นตอนที่ 2 ผลการศึกษาสภาพ ปัญหา และความต้องการที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนารูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อกำหนดร่างรูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วน

ขั้นตอนที่ 3 ผลการพัฒนาร่างรูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบล โดยจัดการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion)

วัตถุประสงค์ของการวิจัยข้อที่ 2 เพื่อตรวจสอบรูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบล

ขั้นตอนที่ 4 ผลการตรวจสอบรูปแบบและนำเสนอการพัฒนารูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบล

วัตถุประสงค์ของการวิจัยข้อที่ 1 เพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบล

ขั้นตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ สังเคราะห์ แนวคิด และทฤษฎี เพื่อให้ได้มาซึ่งองค์ประกอบและปัจจัยในการพัฒนารูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วน

ในขั้นตอนที่ 1 ผู้วิจัยทำการ ศึกษา ค้นคว้า วิเคราะห์ และสังเคราะห์ แนวคิด ทฤษฎี ข้อเท็จจริง และข้อมูลที่เกี่ยวข้อง จากแหล่งข้อมูลที่เป็นสื่อสิ่งพิมพ์ ทั้งเอกสารและงานวิจัย และจากสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ทั้งของประเทศไทยและของต่างประเทศ เพื่อเพื่อให้ได้มาซึ่งองค์ประกอบและปัจจัยในการพัฒนารูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบล

ผู้วิจัยนำองค์ประกอบและปัจจัยที่ได้จากการสังเคราะห์ข้อมูลดังกล่าวข้างต้น ไปร่างกรอบแนวคิดในการวิจัย และนำร่างกรอบแนวคิดในการวิจัย ไปปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาหลักและอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม เพื่อปรับปรุงพัฒนาให้เป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย (Conceptual Framework) ที่สมบูรณ์เพื่อใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ดังที่ผู้วิจัยได้นำเสนอไว้ในบทที่ 2 อันประกอบไปด้วย แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบ แนวคิดเกี่ยวกับองค์กรและการจัดการ ในส่วนของทฤษฎีเชิงระบบ แนวคิดการจัดการสโมสรกีฬา แนวคิดเกี่ยวกับทรัพยากรในการจัดการ แนวคิดเกี่ยวกับกระบวนการจัดการ แนวคิดเกี่ยวกับส่วนประสมทางการตลาดและความพึงพอใจ แนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยภายในองค์กร แนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยภายนอกองค์กร แนวคิดเกี่ยวกับธรรมาภิบาล แนวคิดเกี่ยวกับการกีฬาเพื่อมวลชน แนวคิดเกี่ยวกับการนันทนาการ แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 6 (พ.ศ.2560 - 2564) และร่างแผนพัฒนานันทนาการแห่งชาติ ฉบับที่ 3 (พ.ศ.2560 - 2564)

ขั้นตอนที่ 2 ผลการศึกษาสภาพ ปัญหา และความต้องการที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนารูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อกำหนดร่างรูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วน

2.1 ผลการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research)

ข้อมูลเชิงคุณภาพที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยวิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา โดยพิจารณาวิเคราะห์ข้อมูลร่วมกับแนวคิดทฤษฎีระบบองค์กร ทำให้ผู้วิจัยสามารถสรุปประเด็นของข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์เชิงลึกตามส่วนประกอบที่สำคัญของแนวคิดทฤษฎีเชิงระบบองค์กร 5 ประการ รายละเอียดมีดังต่อไปนี้

2.1.1 สิ่งนำเข้า (Input) ผลการวิจัยพบว่า

ด้านทรัพยากรมนุษย์

- 1) บุคลากรของ อบต. ยังขาดองค์ความรู้และความชำนาญในวิชาชีพด้านกีฬาและนันทนาการ
- 2) ควรมีเจ้าหน้าที่ด้านกีฬาและนันทนาการที่มีวุฒิการศึกษาด้านกีฬาและนันทนาการโดยตรง สามารถทดสอบสมรรถภาพทางกายและจัดกิจกรรมและโครงการเชิงสุขภาพกีฬา และนันทนาการ ฝึกสอนและตัดสินกีฬา นำกิจกรรมออกกำลังกาย และสามารถถ่ายทอดองค์ความรู้ด้านกีฬาและนันทนาการให้กับบุคลากรอื่นของ อบต. ได้ ซึ่ง อบต. อาจจัดจ้างเจ้าหน้าที่ศูนย์ในลักษณะของลูกจ้างโครงการ หรือมีโครงการนำร่องจากหน่วยงานส่วนกลางเพื่อเปิดตำแหน่งเจ้าหน้าที่ด้านกีฬาและนันทนาการมาประจำ อบต.

3) ควรมีเจ้าหน้าที่ประจำศูนย์คอยให้บริการ อำนวยความสะดวก นำเสนอหรือแนะนำองค์ความรู้ และจัดกิจกรรมส่งเสริมสุขภาพและกิจกรรมนันทนาการอย่างสม่ำเสมอ กรณีไม่มีเจ้าหน้าที่ประจำศูนย์ ก็ควรจัดให้มีวิทยากรหรือเจ้าหน้าที่จากหน่วยงานภายนอกอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง มาให้คำแนะนำหรือจัดกิจกรรม อย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ

4) มีเจ้าหน้าที่คอยเป็นผู้ประสานงานกับทั้งหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ ผู้ประกอบการที่ให้การสนับสนุน และประชาชนผู้เป็นกลุ่มเป้าหมาย รวมทั้งดำเนินงานโครงการด้านกีฬาและนันทนาการให้กับ อบต.

5) มีบุคลากรเจ้าหน้าที่ประจำศูนย์ ทำหน้าที่รวบรวมข้อมูลเครือข่ายภาคประชาชนและเอกชนในพื้นที่ เพื่อเป็นกำลังสำคัญในการสนับสนุนการดำเนินงานด้านกีฬาและนันทนาการ

6) อบต. ไม่มีความชำนาญด้านกีฬาและนันทนาการเท่าที่ควร การดำเนินกิจกรรมจำเป็นต้องมีชาวบ้านที่มีความสามารถมาเป็นจิตอาสาช่วยงาน

ด้านการเงินและงบประมาณ

1) งบประมาณในการดำเนินงานด้านกีฬาและนันทนาการ อบต. ทั้งในด้านการจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์ ประกอบการจัดกิจกรรมกีฬาและนันทนาการ งบประมาณอุดหนุนจากภาครัฐไม่เพียงพอ งบประมาณสนับสนุนหน่วยงานในพื้นที่ไม่เพียงพอ ไม่สามารถสนับสนุนงบประมาณหน่วยงานนอกสังกัดที่มีศักยภาพในการดำเนินงานด้านกีฬาและนันทนาการได้ ข้อจำกัดในการสนับสนุนงบประมาณด้านกีฬาให้กับหน่วยงานอื่นในสังกัด และขาดการสนับสนุนงบประมาณจากหน่วยงานส่วนภูมิภาค

2) ศูนย์กีฬาและนันทนาการ ควรอยู่ในการกำกับ ดูแล ของ อบต. โดยมีงบประมาณจัดสรรมาให้เพื่อการดูแล รักษา และจัดกิจกรรมต่างๆ

3) มีการสนับสนุนงบประมาณและบุคลากรของ อบต. ในการบำรุงรักษาและช่วยประสานงาน โดยใช้สนามกีฬาและสถานที่ของหน่วยงานอื่นๆ ภายในพื้นที่ เช่น โรงเรียนในสังกัด อบต. เนื่องจากมีผู้รับบริการอยู่เป็นจำนวนมากอยู่แล้ว และมีสถานที่และสนามกีฬาที่สามารถปรับปรุงพัฒนาให้ดีขึ้นได้ โดยที่ไม่ต้องจัดสร้างใหม่ในบริเวณอื่น โดยคำนึงถึงความปลอดภัยและการจัดการเรื่องเวลาในการให้บริการ

ด้านสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก

1) สถานที่ที่ตั้งควรอยู่ในบริเวณพื้นที่ที่ประชาชนในชุมชนและหมู่บ้านสามารถเดินทางเข้าถึงได้อย่างสะดวก ไม่ไกลจากแหล่งชุมชน

2) การจัดสร้างสนามกีฬา ในพื้นที่ อบต. ควรให้ความสำคัญกับความต้องการของประชาชนในชุมชนและควรสร้างให้มีความหลากหลาย

- 3) มีความหลากหลายของสนามกีฬา และมีบริเวณพื้นที่เอนกประสงค์
- 4) วัสดุและอุปกรณ์ที่มีมาตรฐาน และปลอดภัยต่อการใช้งาน
- 4) มีอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ และมีสถานที่จอดรถ
- 5) อบต. ขาดแคลนสถานกีฬาที่มีมาตรฐานรองรับการใช้งานที่

หลากหลายของประชาชน

6) สถานที่ดำเนินงานในพื้นที่ที่ยังไม่มีรูปแบบเป็นทางการ ต้องใช้สถานที่ในวัดหรือสถานศึกษาในพื้นที่

ด้านปัจจัยสนับสนุนการดำเนินงาน

- 1) อบต. ต้องอาศัยความร่วมมือและการสนับสนุนปัจจัยในการดำเนินงานจากภาคส่วนอื่นๆ ในพื้นที่
- 2) ขาดการสนับสนุนโครงการด้านกีฬาและนันทนาการลงไปสู่ อบต. โดยตรงจากหน่วยงานภาครัฐส่วนกลางที่เกี่ยวข้อง
- 3) มีการดำเนินงานส่งเสริมด้านสุขภาพและนันทนาการจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอื่นๆ ซึ่งไม่ใช่หน่วยงานหลักที่เกี่ยวข้องกับกีฬาและนันทนาการ
- 4) หน่วยงานภาครัฐส่วนกลางและส่วนภูมิภาคที่เกี่ยวข้องกับกีฬาและนันทนาการ ไม่ได้ดำเนินโครงการในพื้นที่ของ อบต.
- 5) การดำเนินการสนับสนุนนักกีฬาที่มีความสามารถสูงภายในพื้นที่ขาดความต่อเนื่อง ไม่มีหน่วยงานรับช่วงต่อ
- 6) มีการดำเนินงานด้านการบริการสุขภาพจากเจ้าหน้าที่สาธารณสุขในภูมิภาค และการส่งเสริมกิจกรรมด้านประเพณีและวัฒนธรรมท้องถิ่นจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในส่วนภูมิภาค

ด้านการตลาด การประชาสัมพันธ์ และการสื่อสาร

- 1) ศูนย์กีฬาและนันทนาการควรตั้งอยู่ในที่ที่ประชาชนสามารถเข้าถึงและใช้งานได้อย่างสะดวก โดยมีสำนักงานศูนย์อยู่ในบริเวณที่ทำการ อบต. เพื่อให้บริการติดต่อประสานงานกับประชาชนและภาคส่วนอื่นๆ ในที่เดียวกัน
- 2) ความคิดเห็นด้านกีฬาและนันทนาการที่แตกต่างกันภายในตำบล
- 3) มีสนามกีฬาที่มีความหลากหลายของชนิดกีฬา ตามความต้องการของประชาชนในชุมชนเป็นหลัก โดยบริเวณพื้นที่ของศูนย์กีฬาและนันทนาการสามารถใช้เป็นจุดศูนย์กลางของชุมชน ในการจัดกิจกรรมเชิงสุขภาพและนันทนาการต่างๆ ของ อบต. ได้
- 4) การให้บริการที่ซับซ้อนกันระหว่างเทศบาลตำบลกับ อบต.
- 5) สามารถรองรับการบริการแก่ประชาชนในชุมชนได้หลากหลายวัย

6) ให้ภาคเอกชนในพื้นที่มีส่วนร่วมกับการดำเนินกิจกรรมโครงการ เพื่อให้เกิดสิทธิประโยชน์ตอบแทนกลับสู่ อบต.

7) ปัญหาด้านการเดินทางมารับบริการ

8) กิจกรรมตามประเพณีบางกิจกรรมไม่สามารถดึงดูดประชาชนทุกกลุ่มอายุ

2.1.2 กระบวนการจัดการ (Process) ผลการวิจัยพบว่า

1) ระเบียบการดำเนินงานและกฎเกณฑ์ต่างๆ เกี่ยวกับงานด้านการส่งเสริมกีฬาและนันทนาการไม่มีความชัดเจนและไม่มีความยืดหยุ่น

2) การกำหนดกฎเกณฑ์และระเบียบในการดำเนินงานด้านกีฬาและนันทนาการที่มีความชัดเจนจะทำให้ อบต. ดำเนินงานและสร้างสรรค์กิจกรรมกีฬาและนันทนาการได้สะดวกมากขึ้น

3) ภาครัฐส่วนกลางควรส่งเสริมนโยบายด้านกีฬาและนันทนาการกับประชาชนในพื้นที่โดยตรงมากขึ้น เนื่องจากมีความต้องการของประชาชนแฝงอยู่ โดยมี อบต. เป็นผู้ประสานงานและอำนวยความสะดวกในพื้นที่ เนื่องจากส่วนกลางมีบุคลากรที่มีองค์ความรู้และมีความเชี่ยวชาญมากกว่า อบต.

4) ปัญหาความไม่สอดคล้องของนโยบายจากหน่วยงานส่วนกลาง กับหน่วยงานตรวจสอบการใช้จ่ายงบประมาณ

5) มีการสนับสนุนการจัดการสถานที่ให้กับโรงเรียนในพื้นที่

6) ปัญหาด้านการจัดการเวลาและความปลอดภัยในการใช้สถานที่ของสถานศึกษาที่อยู่ในพื้นที่

2.1.3 ผลผลิต (Output) ผลการวิจัยพบว่า

1) ปัญหาด้านรูปแบบกิจกรรมกีฬาและนันทนาการ ในด้านความซ้ำเดิมไม่น่าสนใจ และไม่เหมาะสมกับคนทุกวัย

2) เป็นจุดศูนย์รวมประชาชนในพื้นที่ ให้สามารถรับบริการด้านสุขภาพจากหน่วยงานในระดับภูมิภาคที่มีกิจกรรมโครงการส่งเสริมด้านสุขภาพ

3) มีการจัดหาหรืออำนวยความสะดวกเกี่ยวกับอุปกรณ์กีฬา

4) เป็นศูนย์รวมภาคประชาชนทุกระดับอายุภายในชุมชนเพื่อทำกิจกรรมเชิงสุขภาพและกิจกรรมนันทนาการ

2.1.4 ผลสะท้อนกลับ (Feedback) ผลการวิจัยพบว่า

1) ปัญหาการเข้าร่วมของประชาชน ทั้งในด้านการแบ่งเวลา แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรม การให้ความสำคัญกับการใช้อุปกรณ์เทคโนโลยีมากกว่าการทำกิจกรรมที่เกิดประโยชน์กับร่างกาย การปิดกั้นความสัมพันธ์ระหว่างเครือข่ายที่อาศัยกระจายอยู่ต่างพื้นที่ในตำบล และกิจกรรมมีข้อจำกัดในการเข้าร่วมเฉพาะกลุ่ม

2.1.5 สิ่งแวดล้อม (Environment) ผลการวิจัยพบว่า

1) ปัญหาเกี่ยวกับสังคมภายในพื้นที่
2) เด็กและเยาวชน ไม่นิยมประกอบกิจกรรมการออกกำลังกาย
3) นโยบายลดชั่วโมงเรียนพลศึกษา และมุ่งเน้นที่ความเป็นเลิศทางวิชาการ ทำให้หน่วยงานที่มีโอกาสส่งเสริมงานด้านกีฬาและนันทนาการในชุมชนให้กับเด็กและเยาวชน โดยเฉพาะโรงเรียนในพื้นที่ ก็ไม่สามารถดำเนินการส่งเสริมหรือจัดกิจกรรมโครงการได้โดยตรง

2.2 ผลการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research)

2.2.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 524 คน คิดเป็นร้อยละ 57.84 ส่วนใหญ่มีอายุ 19 - 39 ปี จำนวน 435 คน คิดเป็นร้อยละ 48.01 รองลงมาคือ มีอายุ 40 - 60 ปี จำนวน 242 คน คิดเป็นร้อยละ 26.71 ส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาสูงสุดในระดับปริญญาตรี จำนวน 343 คน คิดเป็นร้อยละ 37.86 รองลงมาคือ ระดับอนุปริญญาหรือเทียบเท่า จำนวน 273 คน คิดเป็นร้อยละ 30.13 ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป จำนวน 264 คน คิดเป็นร้อยละ 29.14 รองลงมาคือ ประกอบอาชีพพนักงาน/ลูกจ้างเอกชน จำนวน 239 คน คิดเป็นร้อยละ 26.38

2.2.2 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้บริการด้านกีฬาและนันทนาการในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบล

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ใช้บริการในพื้นที่ที่องค์การบริหารส่วนตำบลจัดไว้ให้หรือจัดดำเนินการให้ เพื่อประกอบกิจกรรมเล่นกีฬา จำนวน 372 คน คิดเป็นร้อยละ 41.06 รองลงมาคือ กิจกรรมออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ เช่น เดินหรือวิ่งเพื่อสุขภาพ ปั่นจักรยาน เต้นแอโรบิก โยคะ รำไม้พลอง รำไทเก๊ก จำนวน 297 คน คิดเป็นร้อยละ 32.78 ส่วนใหญ่ใช้บริการ เป็นจำนวน 3 - 5 วันต่อสัปดาห์ จำนวน 410 คน คิดเป็นร้อยละ 45.25 รองลงมาคือ เป็นจำนวน 1 - 2 วันต่อสัปดาห์ จำนวน 367 คน คิดเป็นร้อยละ 40.51 ส่วนใหญ่ใช้บริการ ในวันเสาร์ - วันอาทิตย์และวันหยุด จำนวน 414 คน คิดเป็นร้อยละ 45.70 รองลงมาคือ ในวันจันทร์ - วันศุกร์ จำนวน 403 คน คิดเป็นร้อยละ 44.48 ส่วนใหญ่ใช้บริการ ในช่วงเวลาหลัง 18.00 น. เป็นต้นไป จำนวน 525 คน คิดเป็นร้อยละ 57.95 รองลงมาคือ ในช่วงเวลา 15.01 - 18.00 น. จำนวน 227 คน คิดเป็นร้อยละ 25.06 ส่วนใหญ่ใช้บริการ เป็นระยะเวลามากกว่า 1 ชั่วโมง จำนวน 469 คน คิดเป็นร้อยละ 51.77 รองลงมาคือ เป็นระยะเวลา 45 นาที - 1 ชั่วโมง จำนวน 325 คน คิดเป็นร้อยละ 35.87 ส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์ในการใช้บริการ เพื่อความสนุกสนานและเพลิดเพลิน จำนวน 661 คน คิดเป็นร้อยละ 72.96 รองลงมาคือ เพื่อพัฒนาสมรรถภาพทางกาย จำนวน 422 คน คิดเป็นร้อยละ 46.58 และเพื่อส่งเสริมและพัฒนาสุขภาพ จำนวน 384 คน คิดเป็นร้อยละ 42.38 ตามลำดับ

2.2.3 ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการได้รับการบริการด้านกีฬาและนันทนาการในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบล

ระดับความต้องการของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เกี่ยวกับประเภทการออกกำลังกายและกีฬา โดยรวมอยู่ในระดับ ปานกลาง ($\bar{X} = 2.75$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า รายข้อที่มี

ความต้องการอยู่ในระดับ ปานกลาง เป็นอันดับแรก คือ แคมมินตัน/ปิงปอง ($\bar{X} = 3.34$) รองลงมา มี 2 รายชื่อ คือ เดินหรือวิ่ง เพื่อสุขภาพ ($\bar{X} = 3.33$) และว่ายน้ำ ($\bar{X} = 3.33$)

ระดับความต้องการของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เกี่ยวกับประเภทกิจกรรม นันทนาการ โดยรวมอยู่ในระดับ ปานกลาง ($\bar{X} = 3.16$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า รายชื่อที่มีความต้องการอยู่ในระดับ มาก เป็นอันดับแรก คือ กิจกรรมดนตรีและร้องเพลง เช่น ร้องเพลง คาราโอเกะ เล่นเครื่องดนตรีไทยและสากล ($\bar{X} = 3.65$) รองลงมา คือ กิจกรรมงานอดิเรก เช่น สวมสิ่งของ ปลุกต้นไม้ อ่านหนังสือ ($\bar{X} = 3.62$)

ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการได้รับบริการด้านกีฬาและนันทนาการในพื้นที่ องค์การบริหารส่วนตำบลในส่วนของทรัพยากรการจัดการ

โดยภาพรวมระดับความต้องการของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับทรัพยากรในการจัดการ โดยรวมอยู่ในระดับ มากที่สุด ($\bar{X} = 4.67$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีความต้องการอยู่ในระดับ มากที่สุด เป็นอันดับแรก คือ ด้านสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก ($\bar{X} = 4.72$) รองลงมา คือ ด้านการบริหารจัดการ ($\bar{X} = 4.67$)

ด้านบุคลากร

ระดับความต้องการโดยรวมอยู่ในระดับ มากที่สุด ($\bar{X} = 4.65$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า รายชื่อที่มีความต้องการอยู่ในระดับ มากที่สุด เป็นอันดับแรก คือ ท่านต้องการให้ผู้บริหาร อบต. ให้ความสำคัญกับนโยบายการจัดการจัดกิจกรรมด้านกีฬาและนันทนาการ ($\bar{X} = 4.72$) รองลงมา คือ ท่านต้องการให้ อบต. จัดกิจกรรมกีฬาและนันทนาการ โดยมีวิทยากรที่มีความชำนาญเฉพาะด้านเป็นผู้นำกิจกรรม ($\bar{X} = 4.67$)

ด้านงบประมาณ

ระดับความต้องการโดยรวมอยู่ในระดับ มากที่สุด ($\bar{X} = 4.65$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า รายชื่อที่มีความต้องการอยู่ในระดับ มากที่สุด เป็นอันดับแรก คือ ท่านต้องการให้ อบต. ใช้งบประมาณประจำปีมาส่งเสริมงานด้านกีฬาและนันทนาการในชุมชนเพิ่มมากขึ้น ($\bar{X} = 4.74$) รองลงมา คือ ท่านต้องการให้ อบต. ร่วมมือกับภาครัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ หรือภาคเอกชน จัดกิจกรรมกีฬาและนันทนาการเพิ่มมากขึ้น ($\bar{X} = 4.66$)

ด้านสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก

ระดับความต้องการโดยรวมอยู่ในระดับ มากที่สุด ($\bar{X} = 4.72$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า รายชื่อที่มีความต้องการอยู่ในระดับ มากที่สุด เป็นอันดับแรก คือ ท่านต้องการให้ อบต. ดูแลรักษา ทำนุบำรุงสถานที่จัดกิจกรรมกีฬาและนันทนาการให้ใช้งานได้อย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ

$\bar{X} = 4.86$) รองลงมา มี 2 รายชื่อ คือ ท่านต้องการให้ อบต. จัดให้มีสนามกีฬาและสถานที่ประกอบกิจกรรมนันทนาการอย่างเพียงพอ ($\bar{X} = 4.70$) และท่านต้องการให้ อบต. จัดให้มีอุปกรณ์กีฬาหรือสนามกีฬา ที่มีมาตรฐานดี มั่นคง แข็งแรง และทนทานต่อการใช้งาน ($\bar{X} = 4.70$)

ด้านการบริหารจัดการ

ระดับความต้องการโดยรวมอยู่ในระดับ มากที่สุด ($\bar{X} = 4.67$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า รายชื่อที่มีความต้องการอยู่ในระดับ มากที่สุด เป็นอันดับแรก มี 2 รายชื่อ คือ ท่านต้องการให้ อบต. มีปฏิทินแผนการดำเนินกิจกรรมกีฬาและนันทนาการ เป็นรายปี รายเดือน และรายสัปดาห์ อย่างชัดเจน ($\bar{X} = 4.73$) และท่านต้องการให้ อบต. ได้ประเมินการจัดกิจกรรมกีฬาและนันทนาการ เพื่อให้มีข้อมูลในการพัฒนากิจกรรมต่อไป ($\bar{X} = 4.73$) รองลงมา คือ ท่านต้องการให้ อบต. ประสานงานกับประชาชนในแต่ละหมู่บ้านเพื่ออำนวยความสะดวกในการจัดกิจกรรมกีฬาและนันทนาการ ($\bar{X} = 4.68$)

ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการได้รับบริการด้านกีฬาและนันทนาการในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลในส่วนของส่วนประสมทางการตลาดของผู้บริโภค

โดยภาพรวมระดับความต้องการของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับส่วนประสมทางการตลาดของผู้บริโภคโดยภาพรวม โดยรวมอยู่ในระดับ มากที่สุด ($\bar{X} = 4.61$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีความต้องการอยู่ในระดับ มากที่สุด เป็นอันดับแรก คือ ด้านความสะดวกในการรับบริการ ($\bar{X} = 4.69$) รองลงมามี 2 รายด้าน คือ ด้านความต้องการและความจำเป็นของผู้รับบริการ ($\bar{X} = 4.61$) และด้านราคา ($\bar{X} = 4.61$)

ด้านความต้องการและความจำเป็นของผู้รับบริการ

ระดับความต้องการโดยรวมอยู่ในระดับ มากที่สุด ($\bar{X} = 4.61$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า รายชื่อที่มีความต้องการอยู่ในระดับ มาก คือ ท่านต้องการให้ อบต. จัดกิจกรรมกีฬาและนันทนาการ เพื่อส่งเสริมความร่วมมือและความสามัคคี ระหว่างคนในชุมชน และระหว่างชุมชนใกล้เคียง ($\bar{X} = 4.40$)

ด้านราคา

ระดับความต้องการโดยรวมอยู่ในระดับ มากที่สุด ($\bar{X} = 4.61$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า รายชื่อที่มีความต้องการอยู่ในระดับ มาก คือ ท่านต้องการให้ อบต. มีระเบียบชัดเจนในการเก็บค่าสมัครใช้งานหรือค่าสมาชิก เพื่อใช้สนามกีฬาหรือสถานที่จัดกิจกรรมกีฬาและนันทนาการ ในอัตราที่เหมาะสมกับความเป็นจริง ($\bar{X} = 4.49$)

ด้านช่องทางการสื่อสาร

ระดับความต้องการโดยรวมอยู่ในระดับ มากที่สุด ($\bar{X} = 4.53$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า รายข้อที่มีความต้องการอยู่ในระดับ มาก เป็นอันดับแรก คือ ท่านต้องการให้ อบต. จัดทำป้ายประชาสัมพันธ์ศูนย์กลาง เพื่อประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารการจัดกิจกรรมกีฬาและนันทนาการ ($\bar{X} = 4.37$) รองลงมา คือ ท่านต้องการให้ อบต. จัดให้มีการประชาสัมพันธ์การจัดกิจกรรมกีฬาและนันทนาการผ่านสื่อออนไลน์ ($\bar{X} = 4.34$)

ด้านความสะดวกในการรับบริการ

ระดับความต้องการโดยรวมอยู่ในระดับ มากที่สุด ($\bar{X} = 4.69$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า รายข้อที่มีความต้องการอยู่ในระดับ มากที่สุด เป็นอันดับแรก คือ ท่านต้องการให้ อบต. จัดกิจกรรมกีฬาและนันทนาการในสถานที่ที่สะดวกต่อการมาร่วมกิจกรรม ($\bar{X} = 4.71$) รองลงมา มี 2 รายข้อ คือ ท่านต้องการให้ อบต. จัดให้มีกิจกรรมกีฬาและนันทนาการที่เหมาะสมกับประชาชนทุกเพศ ทุกวัย ($\bar{X} = 4.70$) และท่านต้องการให้ อบต. จัดกิจกรรมกีฬาและนันทนาการโดยคำนึงถึงความเท่าเทียมของประชาชนทุกเพศ ทุกวัย รวมทั้งบุคคลกลุ่มพิเศษด้วย ($\bar{X} = 4.70$)

ทั้งนี้ผู้วิจัยได้นำแนวคิดการจัดการองค์กรด้วยทฤษฎีเชิงระบบของ Daft (2010) และ (Chelladurai, 2009) มาทำการประยุกต์เพื่อให้เกิดร่างแผนภาพของรูปแบบ (Model) ให้มีความสอดคล้องกับรูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบล โดยมี ส่วนประกอบและองค์ประกอบสำคัญ ที่สามารถแสดงถึงความสัมพันธ์ต่อกันและทำหน้าที่ร่วมกัน ในระบบ ทั้งนี้เพื่อให้องค์การบริหารส่วนตำบลสามารถดำเนินงานให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์และบรรลุ เป้าหมายที่เกี่ยวข้องกับการกีฬาและนันทนาการในชุมชนได้ตามที่ตั้งไว้

จากข้อมูลเชิงคุณภาพและข้อมูลเชิงปริมาณที่ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลตามกระบวนการวิจัย ในขั้นตอนที่ 2 ที่ได้ผ่านการวิเคราะห์ข้อมูลเรียบร้อยแล้ว และผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์และสังเคราะห์ ร่วมกับแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง จนทำให้เกิด (ร่าง) รูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการ องค์การบริหารส่วนตำบล มีรายละเอียดที่สามารถแสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างกันของข้อมูลที่ได้ผ่านการ วิเคราะห์แล้วกับส่วนประกอบที่สำคัญต่างๆ ของ (ร่าง) รูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการ องค์การบริหารส่วนตำบล ดังต่อไปนี้

1. สิ่งนำเข้า (Inputs) ประกอบไปด้วย

1.1 ทรัพยากรการจัดการ (Management Resources) ได้แก่

- 1) บริบทของยุทธศาสตร์ วิสัยทัศน์
- 2) พันธกิจ และเป้าหมาย ขององค์กร

- 3) บุคลากรที่มีความชำนาญเฉพาะด้าน
- 4) งบประมาณที่เพียงพอ
- 5) วัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกที่มีมาตรฐาน
- 6) ข้อมูลและองค์ความรู้ในการดำเนินงาน
- 7) เครือข่ายภาคประชาชน เอกชน และหน่วยงานอื่นๆ

1.2 ส่วนประสมทางการตลาดของผู้รับบริการ (Marketing Mix) ได้แก่

- 1) ความต้องการกิจกรรมกีฬาและนันทนาการที่หลากหลายของประชาชนในพื้นที่
- 2) ค่าใช้จ่ายที่เหมาะสมกับการให้บริการที่มีความพิเศษ
- 3) ความสะดวกในการเข้าถึงการบริการ
- 4) การประชาสัมพันธ์ที่มีความทั่วถึง
- 5) การส่งเสริมการตลาดที่มีความน่าสนใจ

2. กระบวนการจัดการ (Management Process) ประกอบไปด้วย

2.1 การวางแผน (Planning)

- 1) ประชุมวางแผนกิจกรรม/โครงการโดยประชาชนมีส่วนร่วม
- 2) ใช้ความต้องการประชาชนเป็นหลักในการวางแผนงานโครงการ

2.2 การจัดองค์กร (Organizing)

- 1) แบ่งภาระงานและหน้าที่ ตามความชำนาญของบุคลากร
- 2) แบ่งโครงสร้างองค์กรตามบริบทของงานในพื้นที่

2.3 การนำ (Leading)

- 1) เป็นตัวอย่างที่ดีในการลงมือปฏิบัติงาน
- 2) สร้างความเข้าใจในภาระงานที่ตรงกันระหว่างผู้บริหารและผู้ปฏิบัติ

2.4 การควบคุม (Controlling)

- 1) ติดตามและเสนอแนะแนวทางในการดำเนินงานกับผู้ใต้บังคับบัญชาอย่างสม่ำเสมอ
- 2) กำกับ ดูแล การดำเนินงานให้เป็นไปตามระเบียบ กฎเกณฑ์

2.5 การประเมินผล (Evaluating)

- 1) ประเมินผลการดำเนินกิจกรรม/โครงการหลังเสร็จงาน
- 2) ประเมินผลความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมกิจกรรม

3. ผลผลิต (Outputs) ประกอบไปด้วย

- 1) ประสิทธิภาพของการดำเนินงาน
- 2) จำนวนผู้รับบริการเข้าร่วมกิจกรรม/โครงการเพิ่มขึ้น
- 3) ชนิดและประเภทของบริการและกิจกรรมมีความหลากหลายเพิ่มขึ้น
- 4) การให้บริการอย่างทั่วถึงทุกพื้นที่ในการปกครอง
- 5) ประชาชนมีความสะดวกในการรับบริการ
- 6) ประชาชนผู้รับบริการมีความหลากหลายเพิ่มขึ้น
- 7) ภาคส่วนต่างๆ ให้การสนับสนุนเพิ่มขึ้น

4. ผลสะท้อนกลับ (Feedback) ประกอบไปด้วย

- 1) ความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมกิจกรรม/โครงการ
- 2) ความคุ้มค่าของการดำเนินกิจกรรม/โครงการ
- 3) ประสิทธิภาพในการดำเนินงาน

5. สิ่งแวดล้อม (Environment) ประกอบไปด้วย

- 1) นโยบายและยุทธศาสตร์ของภาครัฐ
- 2) การเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยี
- 3) ความหลากหลายของศาสนา สังคม วัฒนธรรม และประเพณีท้องถิ่น
- 4) การเปลี่ยนแปลงด้านการเมือง
- 5) พฤติกรรมการดำรงชีวิตของคนในท้องถิ่น
- 6) การเปลี่ยนแปลงด้านเศรษฐกิจ

ขั้นตอนที่ 3 ผลการพัฒนาาร่างรูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบล โดยจัดการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion)

ในขั้นตอนที่ 3 ผู้วิจัยนำ (ร่าง) รูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบลซึ่งเกิดจากการวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการดำเนินการวิจัยในขั้นตอนที่ 2 ร่วมกันระหว่างผู้วิจัยกับอาจารย์ที่ปรึกษาหลักและอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม มานำเสนอให้กับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholders) ได้พิจารณา วิพากษ์ และอภิปรายร่วมกัน ด้วยการจัดการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) จำนวน 2 กลุ่ม กลุ่มละ 8 คน รวมทั้งสิ้น 16 คน

จากข้อมูลเชิงคุณภาพที่ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลตามกระบวนการวิจัยในขั้นตอนที่ 3 การจัดการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) ที่ได้ผ่านการวิเคราะห์ข้อมูลเรียบร้อยแล้ว และผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์และสังเคราะห์ร่วมกับแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง จนทำให้เกิดการเพิ่มเติม

รายละเอียดของประเด็นที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูล ลงไปใน (ร่าง) รูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งปรากฏรายละเอียดที่สามารถแสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างกันของข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์แล้วกับส่วนประกอบที่สำคัญของรูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบล (หลังการจัดสนทนากลุ่ม) ดังต่อไปนี้

1. สิ่งนำเข้า (Inputs) ประกอบไปด้วย

1.1 ทรัพยากรการจัดการ (Management Resources) ได้แก่

- 1) บริบทของยุทธศาสตร์ วิสัยทัศน์
- 2) พันธกิจ และเป้าหมาย ขององค์กร
- 3) บุคลากรที่มีความชำนาญเฉพาะด้าน
- 4) งบประมาณที่เพียงพอ
- 5) วัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกที่มีมาตรฐาน
- 6) การจัดการข้อมูลและองค์ความรู้ในการดำเนินงาน
- 7) เครือข่ายภาคประชาชน เอกชน และหน่วยงานอื่นๆ

1.2 ส่วนประสมทางการตลาดของผู้รับบริการ (Marketing Mix) ได้แก่

- 1) ความต้องการกิจกรรมกีฬาและนันทนาการที่หลากหลายของประชาชนในพื้นที่
- 2) ค่าใช้จ่ายที่เหมาะสมกับการให้บริการที่มีความพิเศษ
- 3) ความสะดวกในการเข้าถึงการบริการ
- 4) การประชาสัมพันธ์ที่มีความทั่วถึงผ่าน IT และช่องทางที่หลากหลาย
- 5) การส่งเสริมการตลาดที่มีความน่าสนใจ
- 6) แบ่งกลุ่มของตลาดเพื่อให้บริการตามลักษณะเฉพาะ

2. กระบวนการจัดการ (Management Process) ประกอบไปด้วย

2.1 การวางแผน (Planning)

- 1) ประชุมวางแผนกิจกรรม/โครงการโดยประชาชนมีส่วนร่วม
- 2) ใช้ความต้องการประชาชนเป็นหลักในการวางแผนงานโครงการ

2.2 การจัดองค์กร (Organizing)

- 1) แบ่งภาระงานและหน้าที่ ตามความชำนาญของบุคลากร
- 2) แบ่งโครงสร้างองค์กรให้มีกองกีฬาและนันทนาการ

2.3 การนำ (Leading)

- 1) ผู้บริหารมีวิสัยทัศน์และนโยบายด้านกีฬาและนันทนาการ

- 2) เป็นตัวอย่างที่ดีในการลงมือปฏิบัติงาน เสียสละ และรู้ภาระรับผิดชอบ
- 3) สร้างความเข้าใจในภาระงานที่ตรงกันระหว่างผู้บริหารและผู้ปฏิบัติ

2.4 การควบคุม (Controlling)

- 1) ติดตามและเสนอแนะแนวทางในการดำเนินงานกับผู้ใต้บังคับบัญชาอย่างสม่ำเสมอ
- 2) กำกับ ดูแล การดำเนินงานให้เป็นไปตามระเบียบ กฎเกณฑ์
- 3) สร้างกฎ ระเบียบ และกติกา ในการใช้งานร่วมกัน

2.5 การประเมินผล (Evaluating)

- 1) ประเมินผลการดำเนินกิจกรรม/โครงการระหว่างและหลังเสร็จงาน
- 2) ประเมินผลความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมกิจกรรม
- 3) ประเมินผลด้วยการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพในชุมชน

3. ผลผลิต (Outputs) ประกอบไปด้วย

- 1) ประสิทธิภาพของการดำเนินงาน
- 2) จำนวนผู้รับบริการเข้าร่วมกิจกรรม/โครงการเพิ่มขึ้น
- 3) ชนิดและประเภทของบริการและกิจกรรมมีความหลากหลายเพิ่มขึ้น
- 4) การให้บริการอย่างทั่วถึงทุกพื้นที่ในการปกครอง
- 5) ประชาชนมีความสะดวกในการรับบริการ
- 6) ประชาชนผู้รับบริการมีความหลากหลายเพิ่มขึ้น
- 7) ภาคส่วนต่างๆ ให้การสนับสนุนเพิ่มขึ้น
- 8) สุขภาพองค์รวม 5 ด้านของประชาชน
- 9) ชุมชนเข้มแข็ง สามัคคี และมีปฏิสัมพันธ์ที่ดี
- 10) ประชาชนมีน้ำใจนักกีฬา รู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย
- 11) เกิดการหมุนเวียนทางเศรษฐกิจและส่งเสริมรายได้ให้กับประชาชน
- 12) มีเวทีให้ประชาชนได้แสดงออก
- 13) ชุมชนมีเครือข่ายแบบใยแมงมุม
- 14) เด็ก เยาวชน และประชาชนใช้เวลาว่างอย่างมีคุณค่า

4. ผลสะท้อนกลับ (Feedback) ประกอบไปด้วย

- 1) ความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมกิจกรรม/โครงการ
- 2) ความคุ้มค่าของการดำเนินกิจกรรม/โครงการ
- 3) ประสิทธิภาพในการดำเนินงาน

- 4) ความต้องการเพิ่มเติมของประชาชน
- 5) ข้อเสนอแนะในการให้บริการของ อบต.

5. สิ่งแวดล้อม (Environment) ประกอบไปด้วย

- 1) นโยบายและยุทธศาสตร์ของภาครัฐ
- 2) การเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยี
- 3) ความหลากหลายของศาสนา สังคม วัฒนธรรม และประเพณีท้องถิ่น
- 4) การเปลี่ยนแปลงด้านการเมือง
- 5) พฤติกรรมการดำรงชีวิตของคนในท้องถิ่น
- 6) การเปลี่ยนแปลงด้านเศรษฐกิจ
- 7) กระแสนิยมของวัฒนธรรม
- 8) การเปลี่ยนแปลงทางประชากรศาสตร์ ภูมิศาสตร์ และภูมิประเทศ

วัตถุประสงค์ของการวิจัยข้อที่ 2 เพื่อตรวจสอบรูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบล

ขั้นตอนที่ 4 ผลการตรวจสอบรูปแบบและนำเสนอการพัฒนาารูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบล

ในขั้นตอนที่ 4 ผู้วิจัยทำการตรวจสอบรูปแบบและนำเสนอการพัฒนาารูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบล โดยการจัดสัมมนาอิงผู้ทรงคุณวุฒิ (Connoisseurship) ทั้งนี้ผู้วิจัยกำหนดให้มีกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิในขั้นตอนนี้ จำนวน 2 กลุ่ม ประกอบด้วย กลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญ ในเชิงวิชาการ ด้านการบริหารจัดการกีฬาและนันทนาการ และกลุ่มผู้บริหารหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมและบริหารจัดการกีฬาและนันทนาการ ผลปรากฏว่า มีผู้ทรงคุณวุฒิเดินทางมาเข้าร่วมการจัดสัมมนาอิงผู้ทรงคุณวุฒิ (Connoisseurship) รวมทั้งสิ้นจำนวน 6 คน

ผู้วิจัยนำรูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบล ที่ผ่านการปรับปรุงแก้ไข หลังจากผ่านการจัดสนทนากลุ่มในกระบวนการวิจัยขั้นตอนที่ 3 แล้ว นำมาเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักและอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วมเพื่อพิจารณา เสนอแนะ และแก้ไขปรับปรุงให้ถูกต้อง จนได้รูปแบบที่พร้อมนำเสนอให้ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญพิจารณา ความถูกต้อง ความเหมาะสม และความเป็นไปได้ในการนำรูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบลไปใช้จริง โดยให้ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญทำการพิจารณาค่าดัชนีความ

สอดคล้องของข้อความกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย (Index of Item - Objective Congruence: IOC) ของรายละเอียดต่างๆ ที่เป็นส่วนประกอบของรูปแบบซึ่งผู้วิจัยได้นำเสนอให้พิจารณา

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ ทำให้เกิดการปรับปรุงและแก้ไขรูปแบบที่ได้จากการศึกษาวิจัยให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น จนทำให้ผู้วิจัยสามารถนำเสนอรูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบลที่ได้จากการศึกษาวิจัย อันได้แก่ รูปแบบ “COMSPORTREC Model” ซึ่งสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภท ตามบริบทของสถานภาพของ อบต. และสภาพแวดล้อมในชุมชนที่ อบต. ดำเนินการด้านกีฬาและนันทนาการ ได้แก่ **รูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีสภาพแวดล้อมเป็นชุมชนเมือง** และ **รูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีสภาพแวดล้อมเป็นชุมชนชนบท** โดยมีรายละเอียดขององค์ประกอบที่สำคัญ ดังต่อไปนี้

องค์ประกอบที่ 1 คือ รูปแบบของชุมชนท้องถิ่น (Community Format: CO) หมายถึง ชุมชนเมืองและชุมชนชนบท

องค์ประกอบที่ 2 คือ ส่วนประสมทางการตลาดของผู้รับบริการด้านกีฬาและนันทนาการในชุมชนท้องถิ่น (Marketing Mix for Clients: M) อันประกอบไปด้วยองค์ประกอบย่อย ดังต่อไปนี้

- 1) ความต้องการและความจำเป็นด้านกีฬาและนันทนาการ (Wants and Needs)
- 2) ความพอใจจ่ายค่าบริการด้านกีฬาและนันทนาการ (Cost to Satisfy)
- 3) ความสะดวกในการเข้าถึงบริการด้านกีฬาและนันทนาการ (Convenience)
- 4) การสื่อสารบริการด้านกีฬาและนันทนาการที่เข้าใจง่ายและทั่วถึง (Communication)

องค์ประกอบที่ 3 คือ รูปแบบการบริการด้านกีฬาและนันทนาการในชุมชนท้องถิ่นและความพึงพอใจของผู้รับบริการจากศูนย์กีฬาและนันทนาการ (Services and Satisfaction: S) หมายถึง ผลผลิตที่ได้จากการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการ อบต. โดยที่ อบต. ควรให้ความสำคัญกับตัวชี้วัดผลผลิต ที่แสดงถึงเป้าหมายหลักของศูนย์กีฬาและนันทนาการ อบต. อันได้แก่

- 1) มีการพัฒนาด้านกิจกรรมเกี่ยวกับสุขภาพและคุณภาพชีวิตของประชาชนในชุมชนท้องถิ่น (Health and Quality Life Services)
- 2) มีการพัฒนาความเท่าเทียมในการรับบริการด้านกีฬาและนันทนาการในชุมชนท้องถิ่น (Inclusive Services)
- 3) มีการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ด้านกีฬาและนันทนาการในชุมชนท้องถิ่น (Human Development)
- 4) มีการพัฒนาด้านธรรมาภิบาลในการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการ อบต. (Good Governance)

และผลสะท้อนกลับที่เกิดจากผลการดำเนินงานของศูนย์กีฬาและนันทนาการ อบต. ที่แสดงออกมาในรูปแบบความพึงพอใจของประชาชนผู้รับบริการจากศูนย์กีฬาและนันทนาการ อบต.

องค์ประกอบที่ 4 คือ การวางแผนด้านกีฬาและนันทนาการในชุมชนท้องถิ่น (Planning: P)

องค์ประกอบที่ 5 คือ การจัดองค์กรศูนย์กีฬาและนันทนาการ อบต. (Organizing: O)

องค์ประกอบที่ 6 คือ บทบาทของผู้นำเพื่อขับเคลื่อนภารกิจของศูนย์กีฬาและนันทนาการ อบต. (Role Leadership: R)

องค์ประกอบที่ 7 คือ ทรัพยากรการจัดการด้านกีฬาและนันทนาการของทีมงานศูนย์กีฬาและนันทนาการ อบต. (Team Resources: TR) ประกอบไปด้วยองค์ประกอบย่อย ดังต่อไปนี้

1) เป้าหมายของศูนย์กีฬาและนันทนาการ อบต. (Goal)

2) บุคลากรของศูนย์กีฬาและนันทนาการ อบต. (Human)

3) งบประมาณของศูนย์กีฬาและนันทนาการ อบต. (Financial)

4) วัสดุ อุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกของศูนย์กีฬาและนันทนาการ อบต. (Equipment and Facility)

5) เทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดการข้อมูลและองค์ความรู้ของศูนย์กีฬาและนันทนาการ อบต. (Information Technology)

6) บริบทของปัจจัยสนับสนุนการดำเนินงานของศูนย์กีฬาและนันทนาการ อบต. (Contextual Factors)

องค์ประกอบที่ 8 คือ การประเมินผลการดำเนินงานของศูนย์กีฬาและนันทนาการ อบต. (Evaluating: E)

องค์ประกอบที่ 9 คือ การควบคุมการดำเนินงานของศูนย์กีฬาและนันทนาการ อบต. (Controlling: C)

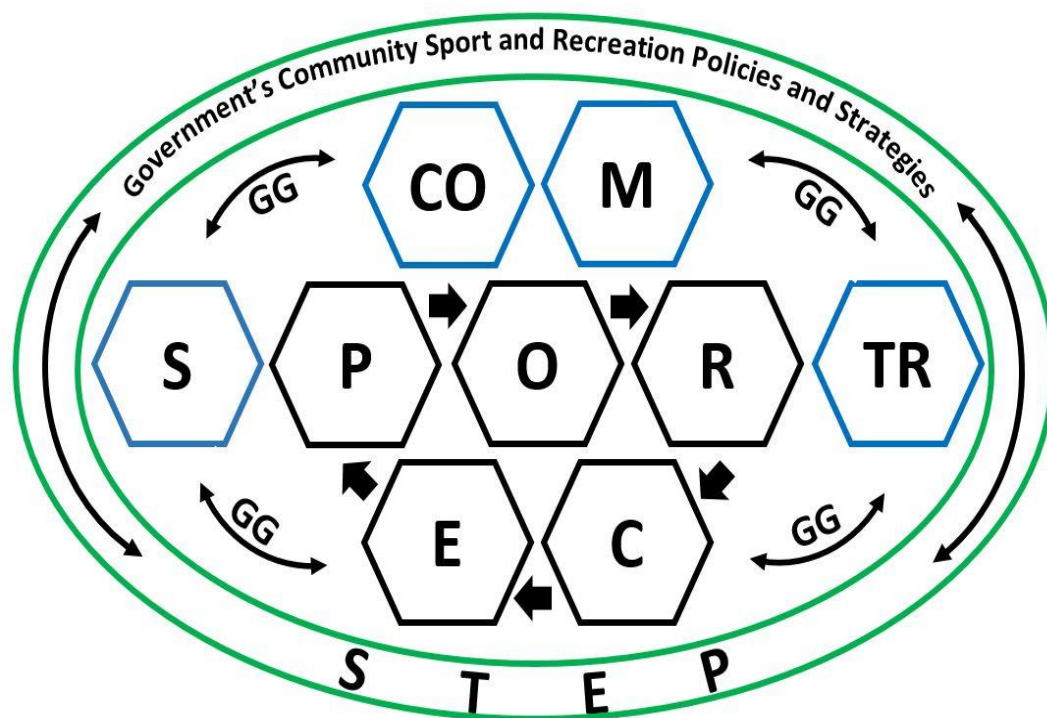
องค์ประกอบที่ 10 คือ ธรรมาภิบาลในการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการ อบต. (Good Governance: GG)

องค์ประกอบที่ 11 คือ สังคมวัฒนธรรม เทคโนโลยี เศรษฐกิจ และการเมืองภายในท้องถิ่น (Socio – cultural, Technological, Economic and Political: STEP)

องค์ประกอบที่ 12 คือ นโยบายและยุทธศาสตร์รัฐบาลเกี่ยวกับกีฬาและนันทนาการ ในชุมชนท้องถิ่น (Government’s Sport and Recreation Policies and Strategies)

อภิปรายผลการวิจัย

การศึกษาวิจัยเพื่อการพัฒนา รูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) ครั้งนี้ ผู้วิจัยได้รูปแบบที่เรียกว่า COMSPORTREC Model ซึ่งมีรายละเอียดประเด็นที่สำคัญในการอภิปรายผลการวิจัย ดังนี้

1. CO: Community Format หมายถึง รูปแบบของชุมชนท้องถิ่น

รูปแบบของชุมชน เป็นองค์ประกอบตัวแรกที่จะต้องคำนึงถึงในการพิจารณาเพื่อนำรูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการ อบต. ไปปฏิบัติ เนื่องจากบริบทด้านสภาพแวดล้อมภายในบริเวณชุมชนที่มีลักษณะเป็นชุมชนเมืองและชุมชนชนบท มีผลต่อการจัดการและการดำเนินงานด้านกีฬาและนันทนาการในชุมชนท้องถิ่น และเมื่อ อบต. สามารถดำเนินการให้ศูนย์กีฬาและนันทนาการสามารถดำรงภารกิจด้านกีฬาและนันทนาการตามบริบทของชุมชนได้อย่างมีความเหมาะสมอย่างต่อเนื่อง ก็จะทำให้ชุมชนเกิดการพัฒนาขึ้น จากการที่ประชาชนในชุมชนมีสุขภาพและคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น สอดคล้องกับ Grieve and Sherry (2012) ที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกด้านกีฬาเพื่อประชาชน ของศูนย์กีฬานานาชาติเดราบิน เมืองเมลเบิร์น ประเทศออสเตรเลีย ซึ่งก่อให้เกิดประโยชน์และส่งผลกระทบต่อเชิงบวกกับประชาชน ทั้งทางด้านการส่งเสริมความสามารถในการเข้าถึง สร้างการมีส่วนร่วมของประชาชน ส่งเสริมความสามารถทางด้านกีฬาให้กับประชาชน พัฒนาการกีฬาในชุมชน และสร้างประสบการณ์การเล่นกีฬากับประชาชนอีกด้วย

2. M: Marketing Mix for Clients หมายถึง ส่วนผสมทางการตลาดของผู้รับบริการด้านกีฬาและนันทนาการในชุมชนท้องถิ่น

องค์ประกอบด้านส่วนผสมทางการตลาด เป็นปัจจัยที่จะทำให้การดำเนินงานของศูนย์กีฬาและนันทนาการ อบรม. สามารถตอบสนองต่อความต้องการและสร้างแรงจูงใจให้กับประชาชนผู้รับบริการได้อย่างตรงตามความต้องการของประชาชนในชุมชนอย่างมากที่สุด ซึ่งมีความแตกต่างกันออกไปในแต่ละพื้นที่ เนื่องจากการดำเนินการให้บริการด้านกีฬาและนันทนาการในชุมชนนั้น ดำเนินการภายใต้ความต้องการและความจำเป็นด้านกีฬาและนันทนาการภายในชุมชน รวมทั้งคำนึงถึงความพอใจในการจ่ายค่าบริการด้านกีฬาและนันทนาการ ความสะดวกในการเข้าถึงบริการด้านกีฬาและนันทนาการ และการสื่อสารบริการด้านกีฬาและนันทนาการที่เข้าใจง่ายและทั่วถึง ซึ่งมีความสอดคล้องกับการดำเนินกิจการเชิงธุรกิจให้บรรลุเป้าหมายหรือผลกำไรสูงสุดในตลาดเป้าหมายจะต้องคำนึงถึงเครื่องมือที่จะนำมาใช้ในการโน้มน้าวใจลูกค้าให้ซื้อผลิตภัณฑ์ (Kotler & Keller, 2012; McCarthy, 1960) ซึ่งองค์กรควรให้ความสำคัญกับความต้องการของผู้บริโภคเป็นหลัก โดยมีการตั้งราคาตามต้นทุนของผู้บริโภค สร้างความสะดวกในการซื้อสินค้าและบริการ และมีการสื่อสารที่สามารถสร้างความความน่าเชื่อถือในตัวสินค้า (College of Management Mahidol University, 2014; Lauterborn, 1990)

3. S: Services and Satisfaction หมายถึง รูปแบบการบริการด้านกีฬาและนันทนาการในชุมชนท้องถิ่นและความพึงพอใจของผู้รับบริการจากศูนย์กีฬาและนันทนาการ

องค์ประกอบด้านรูปแบบการบริการด้านกีฬาและนันทนาการในชุมชนท้องถิ่น เป็นส่วนสำคัญที่จะทำให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมกับการลงมือปฏิบัติกิจกรรมกีฬาและนันทนาการด้วยตนเอง ซึ่งการให้บริการด้านกีฬาและนันทนาการในชุมชนท้องถิ่น จะต้องมีการส่งเสริมให้เกิดการมีส่วนร่วมของประชาชนทุกกลุ่มในชุมชนท้องถิ่น เพื่อสร้างความเท่าเทียมในการรับบริการสาธารณะ และสร้างความตระหนักถึงประโยชน์และคุณค่าของกีฬาและนันทนาการในชุมชนท้องถิ่น ดังนั้น อบรม. จึงควรส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมด้านการออกกำลังกายและการเล่นกีฬา รวมทั้งสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกด้านกีฬาและนันทนาการให้กับประชาชนทุกกลุ่มในชุมชนอย่างต่อเนื่อง จนนำไปสู่การใช้กีฬาและนันทนาการเป็นเครื่องมือในการพัฒนาสุขภาพและคุณภาพชีวิตของตนเองโดยประชาชนอย่างต่อเนื่องเป็นวิถีชีวิต (กรมพลศึกษา, 2560; กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2560)

องค์ประกอบด้านความพึงพอใจของผู้รับบริการจากศูนย์กีฬาและนันทนาการ อบรม. จะเป็นส่วนที่สะท้อนจากประชาชนผู้รับบริการ ถึงผลจากการให้บริการด้านกีฬาและนันทนาการของศูนย์กีฬาและนันทนาการ อบรม. ซึ่ง อบรม. สามารถนำมาเป็นข้อสังเกตและข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไขหรือพัฒนาการบริการและการดำเนินงานในส่วนต่างๆ ของศูนย์กีฬาและนันทนาการ อบรม. เพื่อตอบสนองต่อความต้องการด้านกีฬาและนันทนาการของประชาชนให้ดีขึ้นต่อไปอย่าง

ต่อเนื่อง ซึ่งมีความสอดคล้องกับ (Kotler, 1997; Maslow, 1970) ที่กล่าวไว้ว่า ความพึงพอใจของมนุษย์จะเกิดขึ้น เมื่อความต้องการได้รับการตอบสนองในระดับหนึ่ง ซึ่งจะเริ่มพัฒนาจากความต้องการในระดับความต้องการขั้นพื้นฐานก่อน และจะนำไปสู่ความต้องการในระดับที่สูงกว่าต่อไป โดยความพึงพอใจเป็นระดับความรู้สึกของผู้รับบริการ ซึ่งเป็นผลของการเปรียบเทียบระหว่างการรับรู้ผลจากการให้บริการกับความคาดหวังของลูกค้า ถ้าผลที่เกิดจากการได้รับบริการนั้น ตรงกับความคาดหวังของผู้รับบริการ ก็จะทำให้ผู้รับบริการเกิดความพึงพอใจ และส่งผลต่อการตัดสินใจใช้บริการซ้ำ และส่งผ่านการประชาสัมพันธ์ถึงสิ่งที่ดีและไม่ดีของบริการต่อบุคคลอื่นต่อไป

4. กระบวนการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการ อบต. อันประกอบไปด้วย

- 1) P: Planning หมายถึง การวางแผนด้านกีฬาและนันทนาการในชุมชนท้องถิ่น
- 2) O: Organizing หมายถึง การจัดองค์กรศูนย์กีฬาและนันทนาการ อบต.
- 3) R: Role Leadership หมายถึง บทบาทของผู้นำเพื่อขับเคลื่อนภารกิจของศูนย์กีฬาและนันทนาการ อบต.
- 4) C: Controlling หมายถึง การควบคุมการดำเนินงานของศูนย์กีฬาและนันทนาการ อบต.
- 5) E: Evaluating หมายถึง การประเมินผลการดำเนินงานของศูนย์กีฬาและนันทนาการ อบต.

กระบวนการในการจัดการ นับว่าเป็นปัจจัยสำคัญที่แต่ละองค์กรจะต้องนำมาใช้เพื่อเป็นเครื่องมือในการขับเคลื่อนการดำเนินงานขององค์กร ให้สามารถบรรลุวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายขององค์กร ซึ่งรูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการ อบต. จะไม่สามารถจัดสรรทรัพยากรต่างๆ ที่มีอยู่อย่างแตกต่างกันไปในแต่ละพื้นที่ของประเทศ ให้สามารถบรรลุเป้าหมายเกี่ยวกับกีฬาและนันทนาการในชุมชนได้เลย หากขาดองค์ประกอบด้านกระบวนการจัดการ 5 ประการ เนื่องจาก การดำเนินการตามองค์ประกอบหลัก 5 ประการเป็นวงจรรูปอย่างต่อเนื่องนั้น จะทำให้ศูนย์กีฬาและนันทนาการ อบต. สามารถดำเนินงานเพื่อบรรลุเป้าหมายด้านกีฬาและนันทนาการได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลอย่างมั่นคงและยั่งยืน เพราะกระบวนการจัดการงานขององค์กรเป็นการประสานงานกันระหว่างหน้าที่ของการจัดการด้านต่างๆ ที่จะทำให้องค์กรสามารถดำเนินงานเพื่อบรรลุเป้าหมายขององค์กรที่กำหนดไว้ได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล (Chelladurai, 2009; Daft, 2010; Deming, 2000; Fayol, 1949; Gulick & Urwick, 1937) แต่ละองค์ประกอบหลักดังกล่าวข้างต้น มีความเชื่อมโยงเกี่ยวข้องกับบริบทของการดำเนินงานของ อบต. ด้านกีฬาและนันทนาการในชุมชน เริ่มตั้งแต่การวางแผนด้านกีฬาและนันทนาการในชุมชนท้องถิ่นแบบมีส่วนร่วมเพื่อสร้างความพยายามในการหาฉันทมติร่วมกันเกี่ยวกับความต้องการในการรับบริการด้านกีฬาและนันทนาการระหว่าง อบต. กับภาคประชาชน การวางแผนระยะสั้นและระยะกลางเพื่อให้ อบต.

มีเป้าหมายในการพัฒนาด้านกีฬาและนันทนาการทั้งในอนาคตอันใกล้และไกลออกไปไม่นานมากนัก ซึ่งการวางแผน จะเป็นตัวกำหนดว่ากิจกรรมใด ใครเป็นผู้ทำอะไร อย่างไร เมื่อใด และเพื่อวัตถุประสงค์ใด (Bateman & Snell, 2013; Chelladurai, 2009; H. Koontz & O'Donnell, 1968) ต่อเนื่องด้วยการจัดองค์กรของศูนย์กีฬาและนันทนาการ อนาคต. โดยจัดให้มีโครงสร้างองค์กรที่สามารถตอบสนองต่อทางด้านกีฬาและนันทนาการโดยตรง รวมทั้งมีการจัดสรรบุคลากรด้านกีฬาและนันทนาการให้ตรงกับภารกิจและหน้าที่ด้านกีฬาและนันทนาการ สอดคล้องกับ (Bateman & Snell, 2013; Chelladurai, 2009; Daft, 2010) ที่กล่าวไว้ว่า การจัดองค์กรซึ่งเป็นการจัดสรรบุคคลให้ทำหน้าที่ตามความถนัดและความชำนาญเฉพาะด้าน ต่อเนื่องด้วยการนำเพื่อขับเคลื่อนภารกิจของศูนย์กีฬาและนันทนาการ อนาคต. โดยอาศัยภาวะผู้นำในการดำเนินงานด้านกีฬาและนันทนาการอย่างเหมาะสม รวมไปถึงมีการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพระหว่างผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานด้านกีฬาและนันทนาการ ซึ่งการนำจะเป็นการสร้างแบบอย่างที่ดี การสร้างแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน และการติดรอบทิศทางในการปฏิบัติงานให้กับผู้ใต้บังคับบัญชา (Chelladurai, 2009; Daft, 2010; สาครสุขศรีวงศ์, 2555) ต่อเนื่องด้วยการควบคุมการดำเนินงานของศูนย์กีฬาและนันทนาการ อนาคต. โดยมีการกำหนดมาตรฐานในการทำงานของบุคลากรและองค์กร มีการวัดผลการดำเนินงานทั้งในขณะทำงานและหลังการทำงาน โดยมีการเปรียบเทียบผลการดำเนินงานกับมาตรฐานที่ได้วางไว้ในเบื้องต้น และมีการปรับปรุงแก้ไขการดำเนินงานให้ดีขึ้นตามมาตรฐานที่กำหนดในกรณีเกิดความผิดพลาดหรือดำเนินงานไม่เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนด สอดคล้องกับ (Bateman & Snell, 2013; พิชสิริชมภูคำ, 2552; วันชัย มีชาติ, 2559) ที่กล่าวว่า การควบคุม เป็นการกำกับดูแล การทำงานของบุคลากรและองค์การภาพรวมให้เป็นไปตามแผนและมาตรฐานที่วางไว้ และสุดท้ายจะต้องมีการประเมินผลการดำเนินงานของศูนย์กีฬาและนันทนาการ อนาคต. โดยอาศัยประสิทธิผลขององค์กรเป็นตัวชี้วัดความสำเร็จหรือการบรรลุเป้าหมายในการดำเนินงาน ซึ่งเป็นการเปรียบเทียบผลการทำงานกับเกณฑ์ที่กำหนดเพื่อให้ทราบถึงระดับความสำเร็จและข้อเสนอแนะในการแก้ไข ปรับปรุง และพัฒนางาน (Chelladurai, 2009; วันชัย มีชาติ, 2559)

5. TR: Team Resources หมายถึง ทรัพยากรการจัดการด้านกีฬาและนันทนาการของทีมงานศูนย์กีฬาและนันทนาการ อนาคต.

แม้ว่าทรัพยากรการจัดการด้านกีฬาและนันทนาการในท้องถิ่นของแต่ละ อนาคต. อาจมีความแตกต่างกันออกไปทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ แต่ถ้าหาก อนาคต. สามารถจัดสรรทรัพยากรดังกล่าวข้างต้นได้ครบทุกประการ การเริ่มต้นดำเนินการด้านกีฬาและนันทนาการในชุมชนก็มีแนวโน้มที่ดีที่จะประสบความสำเร็จในอนาคตได้เป็นอย่างดี กล่าวโดยสรุปในแต่ละประเด็นได้ว่า

- 1) เป้าหมายของศูนย์กีฬาและนันทนาการ อนาคต. จะต้องมุ่งให้บริการด้านกีฬาและนันทนาการกับประชาชนในชุมชนท้องถิ่นเป็นหลัก ซึ่งมีความสอดคล้องกับ Robinson (2010) ที่กล่าวว่า เป้าหมาย

เป็นสิ่งที่แสดงถึงตัวตนและวัตถุประสงค์ที่องค์กรได้ถือกำเนิดขึ้นมา การดำเนินการใดๆ ขององค์กร ล้วนแล้วแต่เป็นไปเพื่อการบรรลุเป้าหมายขององค์กร 2) บุคลากรของศูนย์กีฬาและนันทนาการ อบต. ควรที่จะเป็นผู้มีคุณสมบัติด้านกีฬาและนันทนาการ ซึ่งจะดำเนินงานด้านกีฬาและนันทนาการใน ชุมชนท้องถิ่นด้วยความรู้และความตระหนักถึงความสำคัญของกีฬาและนันทนาการ สอดคล้องกับ (Chelladurai, 2017; Doherty et al., 2008; ญัฎฐพันธ์ เขจรนันท์, 2553) ที่ได้กล่าวว่า บุคลากร คือทรัพยากรมนุษย์ที่สำคัญที่สุดในองค์กร การขับเคลื่อนองค์กรให้บรรลุเป้าหมายเกิดขึ้นจากการ ทำงานของมนุษย์ทุกคนในองค์กร 3) งบประมาณของศูนย์กีฬาและนันทนาการ อบต. จะต้องถูก กำหนดไว้เพื่อให้สามารถรองรับความต้องการในการได้รับกิจกรรมกีฬาและนันทนาการของประชาชน ในชุมชนอย่างเพียงพอ เพื่อสร้างความพึงพอใจและคุณค่าในตนเองของผู้รับบริการ ซึ่งสอดคล้องกับ (ฐาปนา ฉินไพศาล, 2555; ธนกร เอกเผ่าพันธุ์, 2550) ที่กล่าวไว้ว่า งบประมาณคือตัวกำหนดการ จัดสรรทรัพยากรต่างๆ ขององค์กร ซึ่งทำให้สามารถวางแผนการดำเนินงานไปสู่เป้าหมายได้อย่าง ชัดเจนยิ่งขึ้น และการจัดการการเงินที่ดี จะสร้างมูลค่าสูงสุดให้กับองค์กร ทำให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเกิด ความพึงพอใจ 4) วัสดุ อุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกของศูนย์กีฬาและนันทนาการ อบต. ควรมีการดำเนินการให้มีความสอดคล้องกับความต้องการของคนในชุมชน เนื่องจากจะทำให้ การดำเนินงานมีความสัมพันธ์กันระหว่างกิจกรรมกีฬาและนันทนาการที่ดำเนินการกับวัสดุ อุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกที่มีอยู่ ซึ่งสอดคล้องกับ (Parkhouse, 2005; เทพประสิทธิ์ กุลธวัชวิชัย, 2556) ที่กล่าวว่า วัสดุ อุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกนับเป็นเครื่องมือ สำคัญอย่างหนึ่งที่ทำให้เกิดรูปแบบของกิจกรรมด้านกีฬาและนันทนาการ 5) เทคโนโลยีสารสนเทศใน การจัดการข้อมูลและองค์ความรู้ของศูนย์กีฬาและนันทนาการ อบต. จำเป็นที่จะต้องมีไว้ เพื่อให้เกิด ความสะดวกในการจัดการข้อมูลสมาชิก ข้อมูลเครือข่าย และข้อมูลองค์ความรู้ต่างๆ ที่เป็นประโยชน์ กับการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการ อบต. ซึ่งมีความสอดคล้องกับ (Chelladurai, 2009; Daft, 2010) ที่กล่าวไว้ว่า เทคโนโลยีและสารสนเทศเป็นสิ่งที่ทำให้องค์กรสามารถจัดสรรองค์ความรู้และ นำส่งบริการได้อย่างสะดวกและรวดเร็วตอบสนองต่อความต้องการของผู้รับบริการได้อย่างทั่วถึง และ 6) บริบทของปัจจัยสนับสนุนการดำเนินงานของศูนย์กีฬาและนันทนาการ อบต. ในส่วนของเครือข่าย ในการดำเนินงานด้านกีฬาและนันทนาการ จะช่วยส่งเสริมให้เกิดกำลังคนและความร่วมมือในการ ดำเนินงานของศูนย์กีฬาและนันทนาการให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากขึ้น ซึ่งมีความ สอดคล้องกับ Chelladurai (2009) ที่กล่าวว่า บริบทของปัจจัยสนับสนุนเป็นตัวส่งเสริมการ ดำเนินงานขององค์กรให้ประสบความสำเร็จได้ดียิ่งขึ้น

6. GG: Good Governance หมายถึง ธรรมาภิบาลในการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการ อบต.

องค์ประกอบด้านธรรมาภิบาล นับเป็นกรอบทิศทางที่สำคัญสำหรับ อบต. ซึ่งเป็นองค์กรที่มีความใกล้ชิดและเชื่อมโยงวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของคนในสังคมท้องถิ่น จะต้องนำมาเป็นแนวทางในการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการ อบต. ในทุกด้านและทุกกระบวนการดำเนินงานที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้เนื่องจาก หลักในการดำเนินงานด้านกีฬาและนันทนาการของ อบต. ล้วนแล้วแต่มีความสัมพันธ์สอดคล้องและเชื่อมโยงกับหลักธรรมาภิบาลทั้งสิ้น อีกทั้งหลักการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการ อบต. ด้วยธรรมาภิบาล ก็จะนำมาซึ่งความสำเร็จในการบรรลุเป้าหมายในการให้บริการด้านกีฬาและนันทนาการกับประชาชนผู้รับบริการในชุมชนท้องถิ่นอย่างมั่นคงและยั่งยืน ซึ่งนับว่ามีความสอดคล้องกับ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) (2552) ที่ได้กล่าวถึงความสำคัญของธรรมาภิบาลไว้ว่า หลักธรรมาภิบาลเป็นการให้ความสำคัญในเรื่องความรับผิดชอบต่อการบริหารและการสร้างจิตสำนึกด้านคุณธรรมและจริยธรรม

7. STEP: Socio – cultural, Technological, Economic and Political หมายถึง สังคม วัฒนธรรม เทคโนโลยี เศรษฐกิจ และการเมืองภายในท้องถิ่น และ Government's Sport and Recreation Policies and Strategies หมายถึง นโยบายและยุทธศาสตร์รัฐบาลเกี่ยวกับกีฬาและนันทนาการในชุมชนท้องถิ่น

องค์ประกอบด้านสังคมวัฒนธรรม เศรษฐกิจ เทคโนโลยี และการเมืองภายในท้องถิ่น เป็นสิ่งแวดล้อมที่ส่งผลกระทบต่อพลวัตในการขับเคลื่อนการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการ อบต. อยู่ตลอดเวลา ซึ่ง อบต. ควรที่จะพิจารณาว่าปัจจัยแวดล้อมที่สำคัญดังกล่าวทั้งก่อน ระหว่าง และหลังการดำเนินงานด้านกีฬาและนันทนาการ มีผลกระทบต่อการทำงานในแต่ละขั้นตอนอย่างไรบ้าง ซึ่งปัจจัยด้านสังคมและวัฒนธรรมที่ อบต. จะต้องพิจารณา คือโครงสร้างทางสังคมที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานขององค์กร อาทิ ระดับการศึกษา จำนวนประชากร ขนบธรรมเนียม ประเพณี ค่านิยมและวัฒนธรรม แบบแผนการดำเนินชีวิตและพฤติกรรม การประกอบอาชีพ คุณภาพชีวิต ลักษณะของชุมชน การกระจายรายได้และความเป็นธรรมในสังคม ระบบสาธารณสุขโรค การคมนาคมและการติดต่อสื่อสาร รวมทั้งมีการวิเคราะห์สถานะทางการเงินและเศรษฐกิจที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานขององค์กร สภาพการเปลี่ยนแปลงทางด้านเทคโนโลยีที่จะมีผลต่อการดำเนินงาน อาทิ ความรู้และวิทยาการแขนงต่างๆ การใช้เทคโนโลยีเพื่อการสื่อสาร การแลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างองค์กร การใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์และอัตโนมัติ และทำการวิเคราะห์นโยบายของภาครัฐบาลที่น่าจะมีผลทั้งในเชิงบวกและเชิงลบต่อการดำเนินงานขององค์กร (Aguilar, 1967)

นอกจากนี้ องค์ประกอบด้านนโยบายและยุทธศาสตร์รัฐบาลเกี่ยวกับกีฬาและนันทนาการในชุมชนท้องถิ่น มีผลต่อการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการ อบต. โดยที่ อบต. มีความจำเป็นจะต้องดำเนินการด้านกีฬาและนันทนาการตามภารกิจภายใต้ นโยบายและยุทธศาสตร์ของ

ภาครัฐที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติและแผนนันทนาการแห่งชาติ ซึ่งจะเป็นกรอบทิศทางในการขับเคลื่อนนโยบายและยุทธศาสตร์ของชาติที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานด้านกีฬาและนันทนาการในชุมชนท้องถิ่น ให้กับศูนย์กีฬาและนันทนาการ อบต. ได้เป็นอย่างดี

สรุปได้ว่า ศูนย์กีฬาและนันทนาการ อบต. เป็นองค์กรด้านการกีฬาและนันทนาการ มีภารกิจในการดำเนินงานภายใต้ปรัชญาเกี่ยวกับการกีฬาและนันทนาการเป็นพื้นฐานสำคัญ ซึ่งประโยชน์และคุณค่าของการกีฬาและนันทนาการ ก่อให้เกิดการพัฒนาทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม สติปัญญา และคุณค่าของตนเองให้กับมนุษย์ ดังนั้นเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์หลักของศูนย์กีฬาและนันทนาการ อบต. ก็คือ การนำมาซึ่งสุขภาพและคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชนในชุมชน ที่อยู่อาศัยภายในพื้นที่การปกครองของ อบต. ซึ่งการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการ อบต. จำเป็นที่จะต้องใช้การจัดการองค์กรเชิงระบบ โดยคำนึงถึงปัจจัยนำเข้า กระบวนการจัดการ ผลผลิต ผลสะท้อนกลับ และสิ่งแวดล้อมเป็นสำคัญ (Chelladurai, 2009; Daft, 2010; Kinicki et al., 2014) เพื่อให้เกิดพลวัตในการบรรลุเป้าหมายอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน จนสามารถส่งผลให้ประชาชนได้ใช้กีฬาและนันทนาการเป็นเครื่องมือในการพัฒนาคุณภาพชีวิตจนเป็นวิถีชีวิต (กรมพลศึกษา, 2560; กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2560)

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

จากผลการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ทำให้ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปประยุกต์ใช้ โดยแบ่งออกเป็น 3 หัวข้อ ดังต่อไปนี้

1. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งนี้

1.1 การศึกษาวิจัยในพื้นที่ชุมชนท้องถิ่นแต่ละแห่ง มีความแตกต่างกันทั้งในด้านสังคม และวัฒนธรรมประจำท้องถิ่น ผู้วิจัยควรศึกษาบริบทของสังคมและวัฒนธรรมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและของประชาชนในชุมชนนั้นๆ เพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติตนให้เหมาะสมในขณะทำการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

1.2 เนื่องจากองค์การบริหารส่วนตำบล เป็นหน่วยงานภาครัฐส่วนท้องถิ่นที่มีสถานภาพเป็นนิติบุคคล มีเอกภาพในการดำเนินงาน และมีผู้บริหารสูงสุดขององค์กรเป็นบุคลากรฝ่ายการเมือง การประสานงานเพื่อทำการเก็บรวบรวมข้อมูล จึงจำเป็นที่จะต้องชี้แจงถึงวัตถุประสงค์ของการวิจัย และอธิบายถึงความไม่กระทบต่อเสถียรภาพทางการเมืองของผู้บริหารให้ชัดเจน รวมทั้งให้ความสำคัญกับธรรมเนียมปฏิบัติในการเคารพผู้บริหารสูงสุดขององค์กร โดยเริ่มจากการขออนุญาตผู้บริหารสูงสุดขององค์กรก่อนดำเนินการใดๆ เกี่ยวกับการวิจัยทุกครั้ง

1.3 การเปลี่ยนแปลงทางสภาพภูมิอากาศฉับพลัน รวมทั้งภูมิประเทศที่ตั้งของ อบต. มีผลต่อการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยควรวางแผนการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลอย่างเป็นระบบ เพื่อให้เกิดความยืดหยุ่นรองรับต่อสถานการณ์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลและเพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีคุณภาพมากที่สุด

2. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

2.1 การเปลี่ยนแปลงสถานภาพของ อบต. ไปเป็นเทศบาลตำบลในอนาคต อาจมีผลต่อการบริหารจัดการเกี่ยวกับด้านบุคลากร โครงสร้างองค์กร งบประมาณ และความรับผิดชอบต่างๆ ที่มีมากขึ้นตามขนาดที่ใหญ่ขึ้นของพื้นที่ในการปกครอง รวมทั้งในบาง อบต. ที่เปลี่ยนแปลงไปเป็นเทศบาลตำบล อาจมีพื้นที่รับผิดชอบซึ่งมีการผสมผสานกันอยู่ระหว่างความเป็นชุมชนเมืองกับชุมชนชนบท อย่างไรก็ตาม เทศบาลตำบลในอนาคตที่นำรูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการ อบต. จากการวิจัยครั้งนี้ไปประยุกต์ใช้ จึงควรศึกษารายละเอียดการนำรูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการ อบต. ไปปฏิบัติ ทั้งในบริบทของรูปแบบที่ใช้กับชุมชนเมืองและรูปแบบที่ใช้กับชุมชนชนบท

2.2 กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย ควรดำเนินการปรับปรุง แก้ไข และพัฒนาระเบียบ กฎเกณฑ์ และข้อบังคับเกี่ยวกับบริบทของการดำเนินงานด้านกีฬาและนันทนาการในชุมชน โดยเฉพาะส่วนที่มีผลกระทบกับการดำเนินงานด้านกีฬาและนันทนาการของ อบต. เพื่อให้ อบต. สามารถนำไปปฏิบัติได้อย่างสะดวกและมีความยืดหยุ่นพอสมควร ทั้งนี้การดำเนินการต้องอยู่ภายใต้แนวคิดและองค์ความรู้ที่มีความเฉพาะด้านกีฬาและนันทนาการและมีความเป็นไปได้ในการนำไปใช้ตามบริบทของ อบต. ที่มีขนาดแตกต่างกัน โดยดำเนินการร่วมกับคณะกรรมการที่ปรึกษาซึ่งควรเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในสายวิชาชีพด้านกีฬาและนันทนาการ ซึ่งนับว่าเป็นสายวิชาชีพเฉพาะที่มีความจำเป็นและมีความสำคัญต่อสุขภาพและคุณภาพชีวิตของประชาชน

2.3 กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ในฐานะที่เป็นองค์กรภาครัฐส่วนกลางที่รับผิดชอบภารกิจด้านการส่งเสริมกีฬา นันทนาการ และวิทยาศาสตร์การกีฬาเพื่อมวลชน ควรดำเนินโครงการที่มุ่งเน้นการส่งเสริมและพัฒนาองค์ความรู้ด้านกีฬา นันทนาการ และวิทยาศาสตร์การกีฬาเพื่อการประยุกต์ใช้ในชุมชนโดยตรงกับทาง อบต. ให้มากขึ้น เพื่อส่งเสริมให้องค์ความรู้ทั้งด้านกีฬา นันทนาการ และวิทยาศาสตร์การกีฬา สามารถถูกนำไปใช้เป็นเครื่องมือของประชาชนในชุมชนท้องถิ่นเพื่อการป้องกันโรค การดูแลสุขภาพ และการพัฒนาคุณภาพชีวิต

2.4 กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงมหาดไทย กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงวัฒนธรรม และกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ควรมีการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การดำเนินงานส่งเสริมด้านกีฬาและนันทนาการในชุมชนท้องถิ่นร่วมกันอย่างเป็นรูปธรรม เนื่องจากการบูรณาการเกี่ยวกับงบประมาณและความร่วมมือของบุคลากรจากหน่วยงานผู้รับผิดชอบหลายหน่วยงาน จะทำให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการสนับสนุนงานด้านกีฬาและนันทนาการในชุมชนท้องถิ่นได้เป็นอย่างมาก

2.5 สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด สังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ควรมีบทบาทในการให้คำแนะนำและประสานงานระหว่างภาครัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้องกับการสนับสนุนการดำเนินงานด้านกีฬาและนันทนาการกับ อบต. อย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ เพื่อสร้างระบบประชารัฐที่ดีและสร้างโอกาสในการพัฒนาด้านกีฬาและนันทนาการแก่ประชาชนในชุมชนท้องถิ่น

2.6 กรมการท่องเที่ยวและการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ควรดำเนินโครงการสนับสนุนกิจกรรมด้านการท่องเที่ยวโดยชุมชน (Community - Based Tourism) โดยตรงกับ อบต. มากขึ้น เพื่อส่งเสริมพลวัตในการมีส่วนร่วมกับกิจกรรมด้านนันทนาการภายในท้องถิ่นของประชาชน อันเป็นพื้นฐานรากเหง้าทางวัฒนธรรมของชุมชนท้องถิ่น

2.7 สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) และสำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ (สปสช.) ควรเปิดโอกาสให้มีโครงการนำงบประมาณไปสนับสนุนและส่งเสริมการจัด

กิจกรรม/โครงการด้านกีฬาและนันทนาการ กับ อบต. โดยตรงมากขึ้น โดยมีคณะที่ปรึกษาผู้เชี่ยวชาญด้านกีฬาและนันทนาการช่วยแนะนำและช่วยเหลือให้ อบต. สามารถนำเสนอโครงการและสามารถดำเนินงานตามแนวคิดและทิศทางที่ถูกต้องเหมาะสมตามหลักวิชาการด้านกีฬาและนันทนาการ

3. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

3.1 ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยของความสำเร็จในการดำเนินงานด้านกีฬาและนันทนาการในชุมชนเมืองที่ดำเนินการโดยองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบเทศบาลนครและเทศบาลเมือง เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการดำเนินงานด้านกีฬาและนันทนาการให้กับ อบต. ที่กำลังจะปรับเปลี่ยนสถานภาพเป็นเทศบาลตำบล

3.2 ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการสร้างแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมด้านกีฬาและนันทนาการของประชาชนในชุมชนชนบททั่วประเทศ เนื่องจากมีความสำคัญต่อการพัฒนาการมีส่วนร่วมในกิจกรรมกีฬาและนันทนาการของประชาชนระดับรากฐานของประเทศ

3.3 ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการดำเนินงานด้านกีฬาและนันทนาการของบุคลากรที่ปฏิบัติหน้าที่ด้านกีฬาและนันทนาการในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละรูปแบบ เพื่อให้เกิดแนวทางในการพัฒนาคุณภาพของบุคลากรด้านกีฬาและนันทนาการในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างเท่าเทียมกัน

3.4 ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับรูปแบบการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมเกี่ยวกับกีฬาและนันทนาการมาใช้เป็นเครื่องมือในการพัฒนาด้านกีฬาและนันทนาการเพื่อสุขภาพของมวลชนในชุมชนท้องถิ่น

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

กรมพลศึกษา. (2555). แผนพัฒนานันทนาการแห่งชาติ ฉบับที่ 2 (พ.ศ.2555 - 2559).

กรุงเทพมหานคร: มปท.

กรมพลศึกษา. (2560). ร่างแผนพัฒนานันทนาการแห่งชาติ ฉบับที่ 3 (พ.ศ.2560 - 2564).

กรุงเทพมหานคร: มปท.

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น. (2560). ข้อมูล อปท. ทั่วประเทศ.

[ออนไลน์]. แหล่งที่มา: <http://www.dla.go.th/work/abt/index.jsp> [23 มีนาคม 2560].

กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2545). แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 3 (พ.ศ.2545 - 2549). กรุงเทพมหานคร: มปท.

กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2550). แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 4 (พ.ศ.2550 - 2554). กรุงเทพมหานคร: องค์การค้ำของ สกสค.

กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2555). แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 5 (พ.ศ.2555 - 2559). กรุงเทพมหานคร: องค์การค้ำของ สกสค.

กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2560). แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 6 (พ.ศ.2560 - 2564). กรุงเทพมหานคร: สำนักงานกิจการโรงพิมพ์องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก.

กระทรวงสาธารณสุข. (2558). รายงานสถานการณ์โรค NCDs วิถีสุขภาพ วิถีสังคม. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา: <http://ihppha.gov.net/DB/publication/attachbook/165/chapter1.pdf> [2 พฤษภาคม 2558].

กฤตกัญญา คชรินทร์. (2557). แนวทางการจัดการกิจกรรมนันทนาการสำหรับประชาชนภายในบริเวณสนามกีฬาระดับอำเภอ. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

กล้าศักดิ์ จิตต์สงวน. (2555). รูปแบบการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์สำหรับผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบายการจัดการ และความเป็นผู้นำทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

การกีฬาแห่งประเทศไทย. (2531). แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 1 (พ.ศ.2531 - 2539). กรุงเทพมหานคร: มปท.

- การกีฬาแห่งประเทศไทย. (2540). แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 2 (พ.ศ.2540 - 2544).
กรุงเทพมหานคร: มปท.
- จักรพันธ์ ชูบโรสง. (2552). การศึกษาสภาพและปัญหาการดำเนินงานด้านกีฬาของเทศบาลไทย.
วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, สาขาวิทยาศาสตร์การกีฬา คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชาย โปธิสิตา. (2556). ศาสตร์และศิลป์แห่งการวิจัยเชิงคุณภาพ. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพมหานคร:
อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง.
- ฐาปนา ฉินไพศาล. (2555). การจัดการการเงิน. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: ยงพลเทรดดิ้ง.
- ณัฐพันธ์ เขจรนันท์. (2553). การจัดการทรัพยากรมนุษย์. กรุงเทพมหานคร: ซีเอ็ดยูเคชั่น.
- ถนอมวงศ์ กฤษณ์เพ็ชร และ รัชณี ขวัญบุญจัน. (2558). การประเมินผลแผนพัฒนานันทนาการ
แห่งชาติฉบับที่ 1 (พ.ศ.2550 - 2554) ระยะกลางแผน. [ออนไลน์]. 2554. แหล่งที่มา:
[http://www.chulapedia.chula.ac.th/index.php/การประเมินผลแผนพัฒนานันทนาการแห่งชาติฉบับที่ 1 \(พ.ศ.2550 - 2554\) ระยะกลางแผน \[25 เมษายน 2558\].](http://www.chulapedia.chula.ac.th/index.php/การประเมินผลแผนพัฒนานันทนาการแห่งชาติฉบับที่1(พ.ศ.2550-2554)ระยะกลางแผน)
- เทพประสิทธิ์ กุลธวัชวิชัย. (2556). การนันทนาการ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่ง
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธนกร เอกเผ่าพันธุ์. (2550). การวางแผนและควบคุมโดยงบประมาณ. พิมพ์ครั้งที่ 5.
กรุงเทพมหานคร: พิสิกส์เซ็นเตอร์.
- นภกมล ใจชอบสันเทียะ. (2555). รูปแบบการพัฒนาการปฏิบัติงานของผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชา
นโยบาย การจัดการ และความเป็นผู้นำทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย. CHULALONGKORN UNIVERSITY
- นุชรา แสงสุข. (2552). แนวทางการจัดกิจกรรมนันทนาการในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์กร
ปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตปริมณฑลกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ,
สาขาวิทยาศาสตร์การกีฬา คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บุญธรรม กิจปริดาภิรุต. (2542). เทคนิคการสร้างเครื่องมือรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัย.
กรุงเทพมหานคร: บีแอนด์บี.
- เบญจจา ยอดดำเนิน-แอ็ดติงค์ และ กาญจนา ตั้งชลทิพย์. (2552). การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ:
การจัดการข้อมูล การตีความ และการหาความหมาย. นครปฐม: สถาบันวิจัยประชากรและ
สังคม มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ปทุมพร เปี้ยถนอม. (2554). รูปแบบการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงบูรณาการสำหรับผู้บริหาร
สถาบันอุดมศึกษาเอกชน. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, สาขาวิชาบริหารการศึกษา

ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ประคอง กรรณสูต. (2542). สถิติเพื่อการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ประเวศ วะสี. (2551). สุขภาวะทางปัญญา. มติชนรายวัน คอลัมน์จิตวิวัฒน์ (14 มิถุนายน 2551).

พัชสิริ ชมภูคำ. (2552). องค์การและการจัดการ. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แมคกรอ-ฮิล.

มรกต สมบัติศิลป์. (2557). ความต้องการกิจกรรมนันทนาการ การออกกำลังกายและกีฬาเพื่อ

สุขภาพของผู้ใช้บริการในลานกีฬา กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, สาขาวิทยาศาสตร์การกีฬา คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

รัตนะ บัวสนธ์. (2552). การวิจัยและพัฒนานวัตกรรมการศึกษา. กรุงเทพมหานคร: คำสมัย.

วันชัย มีชาติ. (2559). การบริหารองค์การ. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วาโร เฟิงส์สวัสดิ์. (2553). การวิจัยพัฒนารูปแบบ. วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร, 4(กรกฎาคม - ธันวาคม 2553), 1 - 16.

วิทวัส รุ่งเรืองผล. (2555). หลักการตลาด. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพมหานคร: มาร์เก็ตติ้งมูฟ.

สมคิด บางโม. (2552). องค์การและการจัดการ. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพมหานคร: วิทยพัฒน์.

สมบัติ กาญจนกิจ. (2557). นันทนาการและอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว. พิมพ์ครั้งที่ 2.

กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สาคร สุขศรีวงศ์. (2555). การจัดการ: จากมุมมองนักบริหาร. กรุงเทพมหานคร: จี พี ไชเบอร์พริ้นท์.

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา. (2557). พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา:

<http://web.krisdika.go.th/data/law/law2/%ca52/%ca52-20-9999-update.pdf> [28 ตุลาคม 2557].

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2560). ร่างยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ 20 ปี. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา: [http://www.nesdb.go.th/download/%20ระยะ%2020%20ปี%20\(พ.ศ2560%20-%202579\).pdf](http://www.nesdb.go.th/download/%20ระยะ%2020%20ปี%20(พ.ศ2560%20-%202579).pdf). [28 ตุลาคม 2560].

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.). (2552). คู่มือการจัดระดับการกำกับดูแลองค์การภาครัฐตามหลักธรรมาภิบาลของการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี. [ออนไลน์].

แหล่งที่มา: http://www.opdc.go.th/uploads/files/gg_rating_book.pdf [28 ตุลาคม 2557].

- สำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ. (2550). แผนพัฒนานันทนาการแห่งชาติ ฉบับที่ 1 (พ.ศ. 2550 - 2554). กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2550). การสำรวจพฤติกรรมการออกกำลังกายของประชากร พ.ศ. 2550. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา: <http://service.nso.go.th/nso/nsopublish/service/survey/#excerRep50.pdf> [28 พฤษภาคม 2557].
- สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2554). การสำรวจพฤติกรรมการเล่นกีฬาหรือออกกำลังกายของประชากร และสุขภาพจิต พ.ศ. 2554. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา: <http://service.nso.go.th/nso/nsopublish/themes/files/exerFull54.pdf> [28 พฤษภาคม 2557]
- สิทธิ์ ชีรสรณ์. (2552). การตลาด: จากแนวคิดสู่การปฏิบัติ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- สุริย์พร สุนทรสารทูล. (2553). รูปแบบการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมสำหรับครูในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่มีวัตถุประสงค์พิเศษ. วิทยานิพนธ์ปริญญาคุชฎบัณฑิต, สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการ และความเป็นผู้นำทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวิมล วองวานิช. (2550). การประเมินอภิมาน: วิธีวิทยาและการประยุกต์ใช้. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เสนาะ ดิยาว. (2551). หลักการบริหาร. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ภาษาอังกฤษ

- Aguilar, J. F. (1967). *Scanning the business environment*. New York, NY: Macmillan.
- Bateman, T. S., & Snell, S. (2013). *Management: Leading & collaborating in a competitive world*. New York, NY: McGraw-Hill.
- Booms, B. H., & Bitner, M. J. (1981). Marketing strategies and organization structures for service firms. *Marketing of services*, 25(3), 47-52.
- Carmichael, C., & McCole, D. (2014). Understanding motivations of potential partners to develop a public outdoor recreation center in an urban area. *Journal of Outdoor Recreation and Tourism*, 7, 55-64.

- Chelladurai, P. (2009). *Managing organizations for sport and physical activity: A systems perspective*. Scottsdale, AZ: Holcomb Hathaway Publishers.
- Chelladurai, P. (2017). *Human resource management in sport and recreation*. 3rd ed: Champaign, IL : Human Kinetics.
- College of Management Mahidol University. (2014). 4C's. [online]. Available from: http://inside.cm.mahidol.ac.th/mkt/index.php?option=com_content&view=article&id=524:4cs-&catid=1:mk-articles&Itemid=11 [2014, October 28].
- Covell, D., & Walker, S. (2007). *Managing sport organizations: Responsibility for performance*. New York, NY: Routledge.
- Crabtree, B. F., & Miller, W. L. (1999). *Doing qualitative research*. 2nd ed. Thousand Oaks, CA: Sage Publications.
- Daft, R. (2010). *Management*. 9th ed. OH: South-Western Cengage Learning.
- Deming, W. E. (2000). *Out of the crisis*. Cambridge, MA: MIT Press.
- Denzin, N. (2006). *Sociological methods: A sourcebook*. New York, NY: Routledge.
- Doherty, A., Taylor, T., & McGraw, P. (2008). *Managing people in sport organizations: A strategic human resource management perspective*. Oxford, OX: Elsevier.
- Drucker, P. F. (1993). *Management: Tasks, responsibilities, practices*. New York: Harper Business.
- DuBrin, A. (2009). *Essentials of management*. Scarborough, ON: Nelson Education.
- Edginton, C., Hanson, C., & Edginton, S. (1989). *Leisure programming concepts, trends, and professional practice*. 2nd ed. Dubuque, IA: Brown & Benchmark.
- Eisner, E. (1976). Educational connoisseurship and criticism: Their form and functions in educational evaluation. *Journal of Aesthetic Education*, 10(3/4), 135-150.
- Fayol, H. (1949). *General and industrial administration*. New York, NY: Pitman.
- Finch, C., Donaldson, A., Mahoney, M., & Otago, L. (2009). The safety policies and practices of community multi-purpose recreation facilities. *Safety science*, 47(10), 1346-1350.
- Grieve, J., & Sherry, E. (2012). Community benefits of major sport facilities: The Darebin International Sports Centre. *Sport Management Review*, 15(2), 218-229.

- Gulick, L., & Urwick, L. (1937). *Papers on the science of administration*. New York, NY: Institute of Public Administration.
- International Olympic Committee. (2014). *The IOC guide to managing sport for all programmes*. [online]. Available from: http://www.olympic.org/Documents/Olympism_in_action/Sport%20for%20all/spt-tk-en.pdf [2014, October 19].
- Keeves, J. P. (1988). *Educational research, methodology and measurement: An international handbook*. Oxford, England: Pergamon Press.
- Kinicki, A., Williams, B. K., Scott-Ladd, B., & Perry, M. (2014). *Management: A practical introduction*. North Ryde, NSW: McGraw-Hill Education.
- Koontz, H. (1971). *Appraising manager as manager*. New York: McGraw-Hill.
- Koontz, H., & O'Donnell, C. (1968). *Principles of management*. New York: McGraw-Hill.
- Kotler, P. (1997). *Marketing management: Analysis, planning, implementation, and control*. Upper Saddle River, NJ: Prentice Hall International.
- Kotler, P., & Keller, K. L. (2012). *Marketing management*. 14th ed. New York, NY: Pearson.
- Lauterborn, B. (1990). New marketing litany; Four Ps passe; C - words take over. *Advertising age*, 61(41), 26-26.
- Maslow, A. H. (1970). *Motivation and personality*. 2nd ed. New York, NY: Harper & Row.
- McCarthy, E. J. (1960). *Basic marketing*. Homewood, IL: Richard D. Mckinsey.
- Mckinsey. (2016). *The 7 – S frame work*. [online]. Available from: http://www.mckinsey.com/insights/strategy/enduring_ideas_the_7-s_framework [2016, October 28].
- McLean, D., Hurd, A., & Roger, B. N. (2005). *Kraus' recreation and leisure in modern society*. London, UK: Jones & Bartlett Publishers.
- Mind tool Ltd. (2016). *The mckinsey 7S framework*. [online]. Available from: http://www.mindtools.com/pages/article/newSTR_91.htm [2016, October 28].
- Misener, K., & Doherty, A. (2013). Understanding capacity through the processes and outcomes of interorganizational relationships in nonprofit community sport organizations. *Sport Management Review*, 16(2), 135-147.

- Mull, R. F., Bayless, K. G., & Jamieson, L. M. (2005). *Recreational sport management*. 4th ed. Champaign, IL: Human Kinetics
- Parkhouse, B. L. (2005). *The management of sport: Its foundation and application*. 4th ed. New York, NY: McGraw-Hill
- Patterson, F. C. (1987). *A system approach to recreation programming*. Prospect Heights, IL: Waveland Press.
- Robinson, M. J. (2010). *Sport club management*. IL: Human Kinetics.
- Sombat Karnjanakit. (2014a, 9-11 July 2014). *Harmony of exercise, sport, physical activity, recreation and tourism*. Paper presented at the 5th International Conference in Sport and Exercise Science, Long Beach Garden Hotel and Spa, Pattaya, Thailand.
- Sombat Karnjanakit. (2014b, 16-18 May 2014). *Thailand tourism and sport development for upcoming 2015 ASEAN Economic Community (AEC)*. Paper presented at the 2014 International Conference of Sport, Leisure and Hospitality Management National Taiwan Normal University.
- Sombat Karnjanakit. (2015, 13-15 August 2015). *Role of recreation and tourism in enhancing human resource development toward upcoming 2015 ASEAN community*. Paper presented at the 5th Institute of Physical Education International Conference 2015, Town in Town Hotel, Bangkok, Thailand.
- Sombat Karnjanakit. (2017, 28-30 June 2017). *A potential development of Thailand health tourism as a center for ASEAN health tourism destination* Paper presented at the 7th Institute of Physical Education International Conference 2017, Town in Town Hotel, Bangkok, Thailand.
- Sport for all commission. (2010). *World conference on sport for all*. [online]. Available from: <http://www.olympic.org/previous-conferences?tab=conference-2010> [2014, October 28].
- Steiner, E. (1988). *Methodology of theory building*. Sydney, NSW: Educology Research Associates.
- Willer, D. (1986). *Scientific sociology: theory and method*. Englewood Cliff, NJ: Prantice – Hall.

World leisure organization. (2000). *Charter for leisure*. [online]. Available from:

<https://www.worldleisure.org/userfiles/file/charter.pdf> [2015, April 25].

Yamane, T. (1973). *Statistics: An introductory analysis*. 3rd ed. New York, NY: Harper & Row.

ภาคผนวก

1. แนวทางการนำรูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบลไปสู่การปฏิบัติ (Implementation)
2. ตารางสำเร็จรูปกำหนดขนาดตัวอย่างของ Taro Yamane (1973)
3. ประเด็นในการสัมภาษณ์เชิงลึก (In - depth Interview)
4. ประเด็นในการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion)
5. แบบสอบถามการวิจัย (Questionnaire)
6. รายงานผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความตรงตามเนื้อหาของแบบสอบถาม
7. รายงานผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญเข้าร่วมการสัมมนาอิงผู้ทรงคุณวุฒิ (Connoisseurship)
8. ตัวอย่างหนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลวิจัยด้วยการสัมภาษณ์เชิงลึก
9. ตัวอย่างหนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลวิจัยด้วยแบบสอบถาม
10. ตัวอย่างหนังสือเชิญเข้าร่วมการสนทนากลุ่มหรือการสัมมนากลุ่มย่อย
11. ตัวอย่างหนังสือเชิญเข้าร่วมการสัมมนาอิงผู้ทรงคุณวุฒิ
12. หนังสือรับรองผลการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในคน

แนวทางการนำรูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการ อบต. ไปสู่การปฏิบัติ (Implementation)

1. สิ่งนำเข้าของศูนย์กีฬาและนันทนาการ อบต. (Inputs)		
องค์ประกอบ	แนวทางในการปฏิบัติ (Implementation)	
1.1 ทรัพยากรการ จัดการด้านกีฬา และนันทนาการใน ท้องถิ่น (Management Resources)	รูปแบบการจัดการศูนย์กีฬา และนันทนาการองค์การบริหาร ส่วนตำบลที่มีสภาพแวดล้อม เป็นชุมชนเมือง	รูปแบบการจัดการศูนย์กีฬา และนันทนาการองค์การ บริหารส่วนตำบลที่มี สภาพแวดล้อมเป็นชุมชน ชนบท
1.1.1 เป้าหมาย (Goal)	<p>ศูนย์กีฬาและนันทนาการ อบต. จะต้องมีการ บริบทของเป้าหมาย วิสัยทัศน์ พันธกิจ และยุทธศาสตร์ด้านกีฬาและนันทนาการ ดังต่อไปนี้</p> <p>1) กำหนดเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ ของศูนย์กีฬาและนันทนาการ อบต. โดยแสดงถึงความปรารถนาหลักในการ พัฒนาสุขภาพและคุณภาพชีวิตของ ประชาชนผู้รับบริการภายในชุมชน โดยต้องสามารถระบุเป้าหมายหรือ วัตถุประสงค์ให้เป็นตัวชี้วัดที่สามารถ วัดได้ ตัวอย่างเช่น กำหนดเป้าหมาย คือ ประชาชนในชุมชนมีการออกกำลังกาย อย่างสม่ำเสมอ กำหนดตัวชี้วัด คือ ประชาชนจำนวนร้อยละ 30 ในพื้นที่ มีการออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอ อย่างน้อย 3 ครั้งต่อสัปดาห์</p> <p>2) กำหนดข้อความวิสัยทัศน์ (Vision Statement) ของศูนย์กีฬาและ นันทนาการ อบต. ให้มีความเชื่อมโยง กับเป้าหมายในอนาคตและการเป็นผู้ ให้บริการด้านกีฬาและนันทนาการเพื่อ สุขภาพของมวลชนในชุมชน</p>	<p>จะต้องมีบริบทของเป้าหมาย วิสัยทัศน์ พันธกิจ และยุทธศาสตร์ ด้านกีฬาและนันทนาการ เช่นเดียวกับกับศูนย์กีฬาและ นันทนาการ อบต. ที่มี สภาพแวดล้อมเป็นชุมชนเมือง แต่ ควรประเมินความสามารถในการ บรรลุเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ ขององค์กร โดยกำหนดตัวชี้วัด ความสำเร็จขององค์กร ร่วมกับการ พิจารณาสิ่งนำเข้าองค์ประกอบ อื่นๆ ของศูนย์กีฬาและนันทนาการ อบต. ด้วย</p>

1. สิ่งนำเข้าของศูนย์กีฬาและนันทนาการ อบต. (Inputs)		
องค์ประกอบ	แนวทางในการปฏิบัติ (Implementation)	
1.1 ทรัพยากรการจัดการด้านกีฬาและนันทนาการในท้องถิ่น (Management Resources)	รูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีสภาพแวดล้อมเป็นชุมชนเมือง	รูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีสภาพแวดล้อมเป็นชุมชนชนบท
	<p>ตัวอย่างเช่น “พัฒนาคุณภาพชีวิตของคนในชุมชนด้วยการกีฬาและนันทนาการเพื่อสุขภาพ” “เป็นผู้นำด้านกิจกรรมการออกกำลังกายและกิจกรรมนันทนาการสำหรับผู้สูงอายุ” และ “พัฒนาศักยภาพประชาชนด้วยการกีฬาเพื่อสุขภาพ”</p> <p>3) กำหนดข้อความพันธกิจ (Mission Statement) ของศูนย์กีฬาและนันทนาการ อบต. โดยแสดงให้เห็นถึงภารกิจและหน้าที่ที่จะต้องดำเนินการเกี่ยวกับกีฬาและนันทนาการในชุมชน</p> <p>ตัวอย่างเช่น “ให้บริการกิจกรรมด้านการกีฬาและนันทนาการเพื่อสุขภาพในตำบล” “ให้บริการยืมคืนวัสดุและอุปกรณ์ด้านการกีฬา” และ “จัดให้มีกิจกรรมนันทนาการเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนในชุมชน”</p> <p>4) กำหนดยุทธศาสตร์หรือกลยุทธ์ในการดำเนินงาน (Strategy) ของศูนย์กีฬาและนันทนาการ อบต. ให้มีความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ในการพัฒนาของแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติและแผนนันทนาการแห่งชาติฉบับที่เป็นปัจจุบัน</p>	

1. สิ่งนำเข้าของศูนย์กีฬาและนันทนาการ อบต. (Inputs)		
องค์ประกอบ	แนวทางในการปฏิบัติ (Implementation)	
1.1 ทรัพยากรการจัดการด้านกีฬาและนันทนาการในท้องถิ่น (Management Resources)	รูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีสภาพแวดล้อมเป็นชุมชนเมือง	รูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีสภาพแวดล้อมเป็นชุมชนชนบท
1.1.2 บุคลากร (Human)	<p>1) บุคลากรประจำที่เป็นเจ้าหน้าที่หรือพนักงานประจำ (Employee or Paidstaff)</p> <p>หมายถึง บุคลากรที่ได้รับเงินเดือนจากรัฐบาล หรือจาก อบต. เป็นประจำ อาจเป็นข้าราชการการเมือง ข้าราชการประจำ พนักงานราชการ หรือ ลูกจ้างประจำก็ได้ และปฏิบัติหน้าที่ด้านกีฬาและนันทนาการของ อบต. และอยู่ภายใต้สายงานการบังคับบัญชาของ อบต.</p> <p>บุคลากรประจำในระดับตั้งแต่ ผู้อำนวยการกองลงมา ที่ต้องปฏิบัติภารกิจด้านกีฬาและนันทนาการ ควรเป็นผู้ที่มีวุฒิการศึกษาด้านพลศึกษา นันทนาการ วิทยาศาสตร์การกีฬา และการจัดการกีฬาและนันทนาการ ทั้งนี้ อบต. อาจจ้างบุคลากรที่มีคุณสมบัติจบการศึกษาตามวุฒิที่กล่าวมาข้างต้น เพื่อเป็นลูกจ้างประจำโครงการด้านกีฬาและนันทนาการก็ได้</p> <p>2) บุคลากรอาสาสมัคร (Voluntary Staff)</p> <p>หมายถึง ผู้ที่ปฏิบัติงานสนับสนุนช่วยเหลือ อบต. เกี่ยวกับกิจกรรมด้าน</p>	<p>1) บุคลากรประจำที่เป็นเจ้าหน้าที่หรือพนักงานประจำ (Employee or Paidstaff)</p> <p>ผู้อำนวยการกอง ที่ต้องปฏิบัติภารกิจด้านกีฬาและนันทนาการ ควรเป็นผู้ที่มีวุฒิการศึกษาด้านพลศึกษา นันทนาการ วิทยาศาสตร์การกีฬา และการจัดการกีฬาและนันทนาการ</p> <p>อาจมีข้อจำกัดด้านบุคลากรในการปฏิบัติงาน ด้านกีฬาและนันทนาการเนื่องจาก อบต. ไม่สามารถจัดสรรบุคลากรที่มีวุฒิการศึกษาเฉพาะด้านกีฬาและนันทนาการมาบรรจุยัง อบต. เพื่อให้ทำงานเองได้ จึงต้องให้ความสำคัญกับบุคลากรอาสาสมัครด้านกีฬาและนันทนาการเป็นอย่างมาก</p> <p>2) บุคลากรอาสาสมัคร (Voluntary Staff)</p> <p>เนื่องจากจำนวนบุคลากรประจำที่มีจำนวนจำกัดของ อบต. จึงควรให้ความสำคัญกับการสร้างเครือข่ายอาสาสมัครด้านกีฬาและนันทนาการภาคประชาชน และ</p>

1. สิ่งนำเข้าของศูนย์กีฬาและนันทนาการ อบต. (Inputs)		
องค์ประกอบ	แนวทางในการปฏิบัติ (Implementation)	
1.1 ทรัพยากรการจัดการด้านกีฬาและนันทนาการในท้องถิ่น (Management Resources)	รูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีสภาพแวดล้อมเป็นชุมชนเมือง	รูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีสภาพแวดล้อมเป็นชุมชนชนบท
	กีฬาและนันทนาการโดยไม่รับเงินเดือนไม่ได้อยู่ภายใต้สายการบังคับบัญชา อบต. ควรจัดทำข้อมูลเครือข่ายอาสาสมัครด้านกีฬาและนันทนาการประจำตำบล โดยแยกรายละเอียดข้อมูลทั่วไปและความสามารถเฉพาะของอาสาสมัครแต่ละบุคคลให้ชัดเจนเพื่อความสะดวกในการขอความร่วมมือในการดำเนินงานด้านกีฬาและนันทนาการของ อบต. อบต. อาจดำเนินการให้รางวัลตอบแทนกับอาสาสมัครด้านกีฬาและนันทนาการในทุกโอกาสหรือบางโอกาส โดยรางวัลตอบแทนไม่จำเป็นต้องเป็นเงินเสมอไป อาจเป็น อาหาร เครื่องดื่ม สิ่งของที่ระลึก หรือสิทธิพิเศษอื่นๆ ตามสมควร เพื่อเป็นขวัญและกำลังใจในการทำงาน	จัดทำข้อมูลเครือข่ายอาสาสมัครด้านกีฬาและนันทนาการประจำตำบล โดยแยกรายละเอียดข้อมูลทั่วไปและความสามารถเฉพาะของอาสาสมัครแต่ละบุคคลให้ชัดเจนเพื่อความสะดวกในการขอความร่วมมือในการดำเนินงานด้านกีฬาและนันทนาการของ อบต. อบต. อาจดำเนินการให้รางวัลตอบแทนกับอาสาสมัครด้านกีฬาและนันทนาการในทุกโอกาสหรือบางโอกาส โดยรางวัลตอบแทนไม่จำเป็นต้องเป็นเงินเสมอไป อาจเป็น อาหาร เครื่องดื่ม สิ่งของที่ระลึก หรือสิทธิพิเศษอื่นๆ ตามสมควร เพื่อเป็นขวัญและกำลังใจในการทำงาน
1.1.3 งบประมาณ (Financial)	งบประมาณรายจ่ายประจำปี อบต. ควรจัดทำแผนงบประมาณรายจ่ายประจำปี ให้มีความเชื่อมโยงกับความสำคัญของยุทธศาสตร์ชาติ จังหวัด แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ และแผนพัฒนานันทนาการแห่งชาติ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน เพื่อนำไปสู่แผนการ	งบประมาณรายจ่ายประจำปี อบต. ควรจัดทำแผนงบประมาณรายจ่ายประจำปี ด้วยวิธีการเดียวกันกับ อบต. ที่มีสภาพแวดล้อมเป็นชุมชนเมือง แต่พิจารณาถึงความต้องการและความจำเป็นในการดำเนินการด้านกีฬาและนันทนาการของประชาชน

1. สิ่งนำเข้าของศูนย์กีฬาและนันทนาการ อบต. (Inputs)		
องค์ประกอบ	แนวทางในการปฏิบัติ (Implementation)	
1.1 ทรัพยากรการจัดการด้านกีฬาและนันทนาการในท้องถิ่น (Management Resources)	รูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีสภาพแวดล้อมเป็นชุมชนเมือง	รูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีสภาพแวดล้อมเป็นชุมชนชนบท
	ดำเนินงานประจำปี ซึ่งจะส่งเสริมให้เกิดความต่อเนื่องของกิจกรรมและโครงการด้านกีฬาและนันทนาการ ทั้งนี้ เพื่อให้การดำเนินงานส่งเสริมด้านกีฬาและนันทนาการในชุมชนเกิดความต่อเนื่องเป็นประจำทุกปี	ตามลำดับความสำคัญก่อนหลัง เนื่องจากอาจมีข้อจำกัดด้านปริมาณของงบประมาณ
1.1.4 วัสดุ อุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก (Equipment and Facility)	<p>1) วัสดุและอุปกรณ์กีฬาและนันทนาการ อบต. ควรจัดให้มีวัสดุและอุปกรณ์กีฬาชนิดต่างๆ รวมทั้งวัสดุและอุปกรณ์ที่ใช้ประกอบกิจกรรมนันทนาการ ซึ่งเป็นที่ต้องการของประชาชนในพื้นที่ โดยในแต่ละพื้นที่อาจมีความต้องการที่แตกต่างกันออกไป โดยที่การจัดการ ควรคำนึงถึงมาตรฐานและราคาที่เหมาะสมกับการใช้งาน เช่น ลูกฟุตบอล มาตรฐานแข่งขันระดับนานาชาติที่มีราคาสูง ก็ไม่ควรจัดหามาเพื่อการเล่นเพื่อสุขภาพ เนื่องจากเกิดความสิ้นเปลือง</p> <p>2) สถานที่กีฬาและนันทนาการ หมายถึง สนามกีฬาชนิดต่างๆ ลานกีฬาเอนกประสงค์ สวนสาธารณะ ลานประกอบกิจกรรมนันทนาการ และสิ่งปลูกสร้างต่างๆ ที่ อบต. จัดสร้างขึ้น เพื่อให้บริการหรืออำนวยความสะดวกด้านกีฬาและนันทนาการกับประชาชน</p>	<p>1) วัสดุและอุปกรณ์กีฬาและนันทนาการ อบต. ควรจัดให้มีวัสดุและอุปกรณ์กีฬาชนิดต่างๆ รวมทั้งวัสดุและอุปกรณ์ที่ใช้ประกอบกิจกรรมนันทนาการ ซึ่งเป็นที่ต้องการของประชาชนในพื้นที่ โดยในแต่ละพื้นที่อาจมีความต้องการที่แตกต่างกันออกไป โดยที่การจัดการ ควรคำนึงถึงมาตรฐานและราคาที่เหมาะสมกับการใช้งาน ควรให้ความสำคัญกับการใช้นวัตกรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อประยุกต์และดัดแปลงวัสดุที่ทำได้ง่ายและราคาไม่แพงในท้องถิ่น มาใช้เป็นวัสดุและอุปกรณ์กีฬาและนันทนาการ</p> <p>2) สถานที่กีฬาและนันทนาการ อาคารประสานงานเพื่อจัดการสถานที่และสนามกีฬาของ</p>

1. สิ่งนำเข้าของศูนย์กีฬาและนันทนาการ อบต. (Inputs)		
องค์ประกอบ	แนวทางในการปฏิบัติ (Implementation)	
1.1 ทรัพยากรการจัดการด้านกีฬาและนันทนาการในท้องถิ่น (Management Resources)	รูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีสภาพแวดล้อมเป็นชุมชนเมือง	รูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีสภาพแวดล้อมเป็นชุมชนชนบท
	<p>โดยการจัดสร้างสถานกีฬาและสถานที่จัดกิจกรรมนันทนาการนั้น ควรคำนึงถึงความต้องการและประโยชน์ใช้สอยที่จะเกิดกับประชาชนส่วนมากในชุมชนเป็นพื้นฐาน</p> <p>ทั้งนี้ การจัดสร้างสิ่งปลูกสร้างเพื่อเป็นสถานกีฬาและนันทนาการ ควรคำนึงถึงมาตรฐานด้านความปลอดภัยของวัสดุที่ใช้และการใช้งานที่หลากหลายหลายรองรับผู้ใช้บริการได้หลายกลุ่มอายุเป็นสำคัญ เนื่องจากเป็นการมุ่งให้บริการกับมวลชนส่วนใหญ่ในพื้นที่</p> <p>3) สิ่งอำนวยความสะดวกทางการกีฬา</p> <p>อบต. ควรจัดให้มีสถานที่จอดรถ ห้องน้ำ เครื่องจ่ายน้ำดื่ม อ่างล้างมือ และสิ่งอำนวยความสะดวกอื่นๆ อย่างเพียงพอ ตามความสามารถของ อบต. เพื่ออำนวยความสะดวกสบายกับประชาชนที่มาใช้บริการในบริเวณสถานกีฬาและนันทนาการ</p> <p>4) การจัดการวัสดุ อุปกรณ์ และสถานกีฬาและนันทนาการ</p> <p>อบต. ควรกำหนดกฎเกณฑ์และระเบียบในการใช้บริการสถานกีฬาและนันทนาการ เพื่อความเข้าใจที่ตรงกันของผู้ให้บริการและผู้รับบริการ ทั้งใน</p>	<p>หน่วยงานอื่นในพื้นที่ที่มีอยู่แล้ว หรือดำเนินการปรับปรุงสถานกีฬาและนันทนาการของ อบต. ที่มีอยู่แล้ว โดยคำนึงถึงมาตรฐานด้านความปลอดภัยของวัสดุที่ใช้และการใช้งานที่หลากหลายหลายรองรับผู้ใช้บริการได้หลายกลุ่มอายุเป็นสำคัญ เนื่องจากเป็นการมุ่งให้บริการกับมวลชนส่วนใหญ่ในพื้นที่</p> <p>3) สิ่งอำนวยความสะดวกทางการกีฬา</p> <p>อบต. ควรจัดให้มีสถานที่จอดรถ ห้องน้ำ เครื่องจ่ายน้ำดื่ม อ่างล้างมือ และสิ่งอำนวยความสะดวกอื่นๆ อย่างเพียงพอ ตามความสามารถของ อบต. เพื่ออำนวยความสะดวกสบายกับประชาชนที่มาใช้บริการในบริเวณสถานกีฬาและนันทนาการ</p> <p>4) การจัดการวัสดุ อุปกรณ์ และสถานกีฬาและนันทนาการ</p> <p>ควรใช้แนวทางเดียวกันกับ อบต. ที่มีสภาพแวดล้อมเป็นชุมชนเมือง</p>

1. สิ่งนำเข้าของศูนย์กีฬาและนันทนาการ อบต. (Inputs)		
องค์ประกอบ	แนวทางในการปฏิบัติ (Implementation)	
1.1 ทรัพยากรการจัดการด้านกีฬาและนันทนาการในท้องถิ่น (Management Resources)	รูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีสภาพแวดล้อมเป็นชุมชนเมือง	รูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีสภาพแวดล้อมเป็นชุมชนชนบท
	เรื่องของจำนวนผู้ใช้บริการต่อครั้ง เวลาในการใช้ การจอง การยืม – คืน การเช่า และการเก็บค่าเสียหายกรณีใช้ผิดวัตถุประสงค์ โดยจัดทำป้ายชี้แจง กฎเกณฑ์และระเบียบอย่างชัดเจน ติดตั้งบริเวณสถานกีฬาและนันทนาการของ อบต.	
1.1.5 เทคโนโลยีสารสนเทศ (Information Technology)	<p>การจัดการข้อมูลและองค์ความรู้ด้านกีฬาและนันทนาการผ่านเครื่องมือด้านเทคโนโลยี ดังนี้</p> <p>1) อบต. ควรจัดให้มีระบบการลงทะเบียนและจัดเก็บข้อมูลสมาชิกผู้ใช้บริการด้านกีฬาและนันทนาการในพื้นที่ อบต. เพื่อเป็นการสร้างฐานข้อมูลในการให้บริการประชาชนในรูปแบบของสมาชิก เพื่อให้เกิดความสะดวกในการตอบสนองต่อความต้องการของสมาชิกและสะดวกต่อการประชาสัมพันธ์กิจกรรมด้านกีฬาและนันทนาการของ อบต.</p> <p>2) อบต. ควรจัดให้มีการเผยแพร่องค์ความรู้ด้านกีฬาและนันทนาการผ่านช่องทางออนไลน์ต่างๆ ที่สมาชิกสะดวกรับข้อมูล เช่น เฟสบุ๊ก ไลน์ อีเมล โดยข้อมูลที่ทำการเผยแพร่อาจสืบค้นได้จากแหล่งข้อมูลที่หลากหลาย เช่น</p>	<p>การจัดการข้อมูลและองค์ความรู้ด้านกีฬาและนันทนาการ ดังนี้</p> <p>1) อบต. ควรจัดให้มีระบบการลงทะเบียนและจัดเก็บข้อมูลสมาชิกผู้ใช้บริการด้านกีฬาและนันทนาการในพื้นที่ อบต. เช่นเดียวกัน ซึ่งอาจเป็นข้อมูลทั่วไปที่ไม่มีความซับซ้อนและไม่จำเป็นต้องใช้ระบบคอมพิวเตอร์ในการจัดเก็บข้อมูลก็เป็นได้</p> <p>2) อบต. ควรจัดให้มีการเผยแพร่องค์ความรู้และประชาสัมพันธ์กิจกรรมด้านกีฬาและนันทนาการผ่านช่องทางพื้นฐานที่สมาชิกสะดวกรับข้อมูล เช่น บอร์ดประชาสัมพันธ์หมู่บ้าน แผ่นพับ โดยข้อมูลที่ทำการเผยแพร่อาจสืบค้นได้จากแหล่งข้อมูลที่หลากหลาย เช่น หนังสือ เว็บไซต์หน่วยงานที่</p>

1. สิ่งนำเข้าของศูนย์กีฬาและนันทนาการ อบต. (Inputs)		
องค์ประกอบ	แนวทางในการปฏิบัติ (Implementation)	
1.1 ทรัพยากรการจัดการด้านกีฬาและนันทนาการในท้องถิ่น (Management Resources)	รูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีสภาพแวดล้อมเป็นชุมชนเมือง	รูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีสภาพแวดล้อมเป็นชุมชนชนบท
	หนังสือ เว็บไซต์หน่วยงานที่เกี่ยวข้องด้านกีฬาและนันทนาการ 3) อบต. ควรจัดให้มีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์กิจกรรมและองค์ความรู้เกี่ยวกับกีฬาและนันทนาการผ่านเว็บไซต์ของ อบต. เพื่อเป็นศูนย์กลางในการเข้าถึงข้อมูลเกี่ยวกับกีฬาและนันทนาการในชุมชนอีกช่องทางหนึ่ง	เกี่ยวข้องกับด้านกีฬาและนันทนาการและดำเนินการผ่านเว็บไซต์ของ อบต. เพื่อเผยแพร่ให้กับประชาชนบางส่วนที่ใช้เทคโนโลยีการสื่อสาร
1.1.6 บริบทของปัจจัยสนับสนุน (Contextual Factors)	1) เครือข่ายภาคประชาชน หมายถึง สมาคม ชมรม หรือการรวมกลุ่มของประชาชนใดๆ ทั้งที่จดทะเบียนกับภาครัฐอย่างเป็นทางการและรวมตัวกันอย่างไม่เป็นทางการ เช่น ชมรมกีฬา สมาคมแม่บ้าน กลุ่มวัยรุ่นรักกีฬา ชมรมผู้สูงอายุ ที่สามารถอำนวยความสะดวกหรือสนับสนุนการดำเนินงานของ อบต. ได้ 2) เครือข่ายภาคเอกชน หมายถึง บริษัท ห้าง ร้าน หรือสมาคมธุรกิจรูปแบบต่างๆ ที่สามารถอำนวยความสะดวกหรือสนับสนุนการดำเนินงานของ อบต. ได้ 3) เครือข่ายภาครัฐ หมายถึง บุคคล หรือหน่วยงานภาครัฐ หรือองค์กรภาครัฐใดๆ ที่สามารถอำนวยความสะดวกหรือสนับสนุนการดำเนินงานของ อบต. ได้	อบต. ควรสร้างความสัมพันธ์อันดีกับเครือข่ายทั้ง 3 ประเภทเหมือนกับ อบต. ที่มีสภาพแวดล้อมเป็นชุมชนเมือง โดยเฉพาะเครือข่ายภาคประชาชนที่เป็นส่วนสำคัญในการทำให้การดำเนินงานด้านกีฬาและนันทนาการในชุมชนมีความเข้มแข็งจากภายใน และจัดทำข้อมูลเครือข่ายเหล่านี้ เพื่อความสะดวกในการขอความร่วมมือ ขอการสนับสนุน และทำการประสานงานในช่วงเวลาที่ อบต. ดำเนินงานด้านกีฬาและนันทนาการ

1. สิ่งนำเข้าของศูนย์กีฬาและนันทนาการ อบต. (Inputs)		
องค์ประกอบ	แนวทางในการปฏิบัติ (Implementation)	
1.1 ทรัพยากรการจัดการด้านกีฬาและนันทนาการในท้องถิ่น (Management Resources)	รูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีสภาพแวดล้อมเป็นชุมชนเมือง	รูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีสภาพแวดล้อมเป็นชุมชนชนบท
	เช่น กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน อำเภอ จังหวัด องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล ตำบล สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัด สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด สถาบันการศึกษา อบต. ควรสร้างความสัมพันธ์อันดีกับเครือข่ายเหล่านี้ และจัดทำข้อมูลเครือข่ายเหล่านี้ เพื่อความสะดวกในการขอความร่วมมือ ขอการสนับสนุน และทำการประสานงาน ในช่วงเวลาที่อบต. ดำเนินงานด้านกีฬาและนันทนาการ	
1.2 ส่วนประสมทางการตลาดของผู้รับบริการด้านกีฬาและนันทนาการในท้องถิ่น (Marketing Mix)	รูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีสภาพแวดล้อมเป็นชุมชนเมือง	รูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีสภาพแวดล้อมเป็นชุมชนชนบท
1.2.1 ความต้องการและความจำเป็น (Wants and Needs)	1) ประเภทของกิจกรรมกีฬา อบต. ควรจัดให้มีกิจกรรมด้านกีฬาเพื่อสุขภาพภายในชุมชน ตามความต้องการของประชาชนและความ	สามารถดำเนินการได้ในลักษณะเดียวกันกับ อบต. ที่มีสภาพแวดล้อมเป็นชุมชนเมือง ทั้งในส่วนประเภทของกิจกรรมกีฬา ประเภทของกิจกรรมนันทนาการ การจัด

1. สิ่งนำเข้าของศูนย์กีฬาและนันทนาการ อบต. (Inputs)		
องค์ประกอบ	แนวทางในการปฏิบัติ (Implementation)	
1.1 ทรัพยากรการจัดการด้านกีฬาและนันทนาการในท้องถิ่น (Management Resources)	รูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีสภาพแวดล้อมเป็นชุมชนเมือง	รูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีสภาพแวดล้อมเป็นชุมชนชนบท
	<p>เหมาะสมของบุคลากรในการจัดกิจกรรม ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) เดินหรือวิ่ง เพื่อสุขภาพ 2) เต้นแอโรบิกประเภทต่างๆ/โยคะ 3) ปั่นจักรยานอยู่กับที่/เดินหรือวิ่งบนลู่วิ่ง 4) ยกน้ำหนัก/ใช้อุปกรณ์เสริมสร้างกล้ามเนื้อ 5) ฟุตบอล/ฟุตซอล 6) แบดมินตัน/ปิงปอง 7) บาสเก็ตบอล/วอลเลย์บอล 8) ตะกร้อ 9) เปตอง 10) วายน้ำ <p>2) ประเภทของกิจกรรมนันทนาการ อบต. ควรจัดให้มีกิจกรรมด้านนันทนาการภายในชุมชน ตามความต้องการของประชาชนและความเหมาะสมของบุคลากรในการจัดกิจกรรม ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) กิจกรรมศิลปะ หัตถกรรม เช่น วาดภาพ เย็บปักถักร้อย จักสานไม้ไผ่ 2) กิจกรรมเกมนำไปสู่กีฬา เช่น แชร์บอล ฟุตบอล 5 - 7 คน 	<p>โปรแกรมกิจกรรมด้านกีฬาและนันทนาการ และการแบ่งกลุ่มผู้รับบริการด้านกีฬาและนันทนาการ</p> <p>ทั้งนี้ต้องคำนึงถึงความต้องการและความจำเป็นของประชาชนในพื้นที่เป็นหลัก ซึ่งกิจกรรมที่เลือกดำเนินการสามารถเลือกให้มีความสอดคล้องกับบริบทของสังคมและวัฒนธรรมท้องถิ่นของแต่ละชุมชนได้ตามความเหมาะสม</p>

1. สิ่งนำเข้าของศูนย์กีฬาและนันทนาการ อบต. (Inputs)		
องค์ประกอบ	แนวทางในการปฏิบัติ (Implementation)	
1.1 ทรัพยากรการจัดการด้านกีฬาและนันทนาการในท้องถิ่น (Management Resources)	รูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีสภาพแวดล้อมเป็นชุมชนเมือง	รูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีสภาพแวดล้อมเป็นชุมชนชนบท
	<p>3) กิจกรรมการเดินร่ำ เช่น ร่ำไทย ลีลาศ</p> <p>4) กิจกรรมการท่องเที่ยวทัศนศึกษา</p> <p>5) กิจกรรมพัฒนาจิตใจและความสงบสุข เช่น นั่งสมาธิ เดินจงกรม ฟังเทศน์ ฟังธรรม</p> <p>6) กิจกรรมงานอดิเรก เช่น สละสลึงของ ปลูกต้นไม้ อ่านหนังสือ</p> <p>7) กิจกรรมดนตรีและร้องเพลง เช่น ร้องเพลงคาราโอเกะ เล่นเครื่องดนตรีไทยและสากล</p> <p>8) กิจกรรมกลางแจ้ง/นอกเมือง เช่น ปั่นจักรยาน เดินป่า ตกปลา อยู่ค่ายพักแรม</p> <p>9) กิจกรรมทางสังคม เช่น ร่วมกันทำอาหารเลี้ยงคนชราในหมู่บ้าน ร่วมงานเลี้ยงสังสรรค์ ร่วมกันรณรงค์รักษาสิ่งแวดล้อมในชุมชน</p> <p>10) กิจกรรมในโอกาสเทศกาลพิเศษ เช่น สรงน้ำพระวันสงกรานต์ สวดมนต์ข้ามปี</p> <p>11) กิจกรรมการบริการอาสาสมัคร เช่น ช่วยเหลืองานทำบุญวัด ช่วยเหลืองานจราจร งานบริการกาชาด ร่วมกันทำความสะอาดวัด ร่วมกันปลูกต้นไม้ริมถนน</p>	

1. สิ่งนำเข้าของศูนย์กีฬาและนันทนาการ อบต. (Inputs)		
องค์ประกอบ	แนวทางในการปฏิบัติ (Implementation)	
1.1 ทรัพยากรการจัดการด้านกีฬาและนันทนาการในท้องถิ่น (Management Resources)	รูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีสภาพแวดล้อมเป็นชุมชนเมือง	รูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีสภาพแวดล้อมเป็นชุมชนชนบท
	<p>12) กิจกรรมการพัฒนาสุขภาพและสมรรถภาพ เช่น เดินหรือวิ่งในสวนสาธารณะ เลือกรับประทานอาหารเพื่อสุขภาพรับประทาน</p> <p>13) กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์และมนุษย์สัมพันธ์ เช่น ร่วมการละเล่นท้องถิ่น ร่วมการแข่งขันกีฬาพื้นบ้านในชุมชน</p> <p>3) การจัดโปรแกรมกิจกรรมด้านกีฬาและนันทนาการ อบต. ควรจัดโปรแกรมของกิจกรรมด้านกีฬาและนันทนาการให้มีความหลากหลายในช่วงระหว่างปีงบประมาณ หรืออาจมีการปรับเปลี่ยนโปรแกรมกิจกรรมเพื่อให้ความหลากหลายในช่วงปีงบประมาณถัดไปก็เป็นได้ โดยที่โปรแกรมกิจกรรมต่างๆ ด้านกีฬา อาจเป็นได้ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) การจัดการแข่งขันกีฬาระดับต่างๆ 2) การจัดการฝึกซ้อมนักกีฬา 3) การจัดโปรแกรมส่งเสริมสุขภาพและทดสอบสมรรถภาพทางกาย 4) การจัดกิจกรรมกีฬาและการออกกำลังกายสำหรับกลุ่มเฉพาะ เช่น เด็กเล็ก ผู้สูงอายุ 	

1. สิ่งนำเข้าของศูนย์กีฬาและนันทนาการ อบต. (Inputs)		
องค์ประกอบ	แนวทางในการปฏิบัติ (Implementation)	
1.1 ทรัพยากรการจัดการด้านกีฬาและนันทนาการในท้องถิ่น (Management Resources)	รูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีสภาพแวดล้อมเป็นชุมชนเมือง	รูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีสภาพแวดล้อมเป็นชุมชนชนบท
	<p>5) การจัดกิจกรรมเสริมต่างๆ เช่น งานสังสรรค์ กิจกรรมพิเศษ (Special Event)</p> <p>โปรแกรมกิจกรรมด้านนันทนาการ อาจเป็นได้ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) การจัดการแข่งขันกิจกรรมนันทนาการต่างๆ 2) การมาเยี่ยมชมหรือการเปิดให้เยี่ยมชมสถานที่ 3) ห้องเรียนรู้ 4) สโมสร 5) กิจกรรมพิเศษ (Special Event) เช่น การแสดงดนตรี การจัดงานประกวด 6) การประชุมเชิงปฏิบัติการ/การประชุม 7) กลุ่มตามความสนใจ เช่น กิจกรรมด้านศิลปะและหัตถกรรม กิจกรรมร้องรำ 8) กิจกรรมนอกสถานที่ เช่น ศึกษาดูงาน เข้าค่ายอาสาเสพติด <p>4) การแบ่งกลุ่มผู้รับบริการด้านกีฬาและนันทนาการ</p> <p>ความต้องการกิจกรรมด้านกีฬาและนันทนาการที่แตกต่างกันไปของประชาชนในชุมชน นอกจากจะขึ้นอยู่กับ</p>	

1. สิ่งนำเข้าของศูนย์กีฬาและนันทนาการ อบต. (Inputs)		
องค์ประกอบ	แนวทางในการปฏิบัติ (Implementation)	
1.1 ทรัพยากรการจัดการด้านกีฬาและนันทนาการในท้องถิ่น (Management Resources)	รูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีสภาพแวดล้อมเป็นชุมชนเมือง	รูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีสภาพแวดล้อมเป็นชุมชนชนบท
	<p>กับสภาพแวดล้อมของแต่ละพื้นที่แล้ว สิ่งที่สำคัญที่เป็นตัวกำหนดความต้องการก็คือระดับอายุ ซึ่ง อบต. ควรแบ่งกลุ่มผู้รับบริการ เพื่อจัดกิจกรรมด้านกีฬาและนันทนาการ ตามระดับอายุ ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) วัยเด็กก่อนเรียน 2) วัยเด็กวัยรุ่นและเยาวชน 3) วัยผู้ใหญ่ 4) วัยผู้สูงอายุ <p>นอกจากนี้ อบต. ยังควรที่จะคำนึงถึงการจัดกิจกรรมด้านกีฬาและนันทนาการให้กับกลุ่มผู้ด้อยความสามารถและผู้พิการภายในพื้นที่ เพื่อความเท่าเทียมในการรับบริการอีกด้วย</p>	
1.2.2 ความพอใจจ่าย (Cost to Satisfy)	<p>อบต. ควรจัดให้มีการบริการพิเศษด้านกีฬาและนันทนาการ เพื่อเป็นทางเลือกสำหรับผู้ที่มีความพร้อม ที่จะสามารถใช้บริการเหล่านั้น ให้เกิดความพึงพอใจมากขึ้น โดยยอมจ่ายค่าใช้จ่ายเพิ่มเติมบางส่วน อย่างเช่น การจัดการฝึกสอนทักษะกีฬาขั้นสูงขึ้นกว่าที่จัดฝึกสอนให้โดยไม่มีค่าใช้จ่าย ซึ่งต้องมีต้นทุนในการจ้างผู้ฝึกสอนเพิ่มเติม และการเก็บค่าเช่าเซสหรือค่าเสียหายที่เกิด</p>	<p>ศูนย์กีฬาและนันทนาการ อบต. ประเภทนี้ อาจไม่จำเป็นต้องจัดหาบริการพิเศษเพิ่มเติม แต่อาจมีการตั้งจุดรับบริจาคเงินสนับสนุนในการบำรุงรักษาสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกด้านกีฬาและนันทนาการ และทำการสื่อสารให้เห็นคุณค่าของการบริจาคเงินสนับสนุนของประชาชน นับเป็นการส่งเสริมให้</p>

1. สิ่งนำเข้าของศูนย์กีฬาและนันทนาการ อบต. (Inputs)		
องค์ประกอบ	แนวทางในการปฏิบัติ (Implementation)	
1.1 ทรัพยากรการจัดการด้านกีฬาและนันทนาการในท้องถิ่น (Management Resources)	รูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีสภาพแวดล้อมเป็นชุมชนเมือง	รูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีสภาพแวดล้อมเป็นชุมชนชนบท
	จากการใช้งานวัสดุ อุปกรณ์ และสถานกีฬาและนันทนาการโดยผิดวัตถุประสงค์การใช้งาน ทั้งนี้ การเก็บค่าบริการเพิ่มเติมในส่วนที่จำเป็นกับการให้บริการเพิ่มเติม นับเป็นการส่งเสริมให้ผู้รับบริการเห็นคุณค่าของการให้บริการ เกิดความรู้สึกห่วงแหนและต้องการที่จะดูแลรักษาบริการให้คงอยู่ต่อไป	ผู้รับบริการเห็นคุณค่าของการใช้บริการ เกิดความรู้สึกห่วงแหนและต้องการที่จะดูแลรักษาบริการให้คงอยู่ต่อไป
1.2.3 ความสะดวก (Convenience)	อบต. ควรดำเนินการให้ประชาชนผู้รับบริการด้านกีฬาและนันทนาการ มีความสะดวกในการเข้าถึงและรับบริการได้อย่างทั่วถึง โดยการจัดกิจกรรม/โครงการจะต้องคำนึงถึงความสะดวกในการเดินทางของประชาชน และการกระจายตัวของกิจกรรม/โครงการไปสู่กลุ่มประชาชนในแต่ละส่วนของพื้นที่ตามความเหมาะสม	ควรดำเนินการเช่นเดียวกันกับอบต. ที่มีสภาพแวดล้อมเป็นชุมชนเมือง
1.2.4 การสื่อสาร (Communication)	1) การประชาสัมพันธ์ที่เข้าถึงได้สะดวก อบต. ควรทำการประชาสัมพันธ์การจัดกิจกรรมและการบริการด้านกีฬาและนันทนาการโดยการใช้สารที่เข้าใจง่าย และสามารถสร้างความเข้าใจกับประชาชนได้ทุกกลุ่ม โดยอบต. ควรพิจารณาช่องทางการสื่อสารที่	1) การประชาสัมพันธ์ที่เข้าถึงได้สะดวก ควรพิจารณาดำเนินการประชาสัมพันธ์ในช่องทางที่ประชาชนในชนบทจะมี ความสามารถในการรับสาร

1. สิ่งนำเข้าของศูนย์กีฬาและนันทนาการ อบต. (Inputs)		
องค์ประกอบ	แนวทางในการปฏิบัติ (Implementation)	
1.1 ทรัพยากรการจัดการด้านกีฬาและนันทนาการในท้องถิ่น (Management Resources)	รูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีสภาพแวดล้อมเป็นชุมชนเมือง	รูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีสภาพแวดล้อมเป็นชุมชนชนบท
	<p>ประชาชนในพื้นที่ที่มีความสะดวกต่อการรับรู้และเข้าถึงการสื่อสารของ อบต. ได้ง่าย ซึ่งแต่ละพื้นที่อาจมีความแตกต่างกันออกไป เช่น การประชาสัมพันธ์บนเว็บไซต์ของ อบต. การใช้สื่อโซเชียลของ อบต. การประกาศผ่านเสียงตามสาย การแจกจ่ายสื่อสิ่งพิมพ์ การจัดประชุมตัวแทนหมู่บ้าน การใช้วิธีปากต่อปาก</p> <p>2) การส่งเสริมการตลาดที่น่าสนใจ อบต. อาจนำวิธีการส่งเสริมการตลาดมาใช้ร่วมกับการสื่อสารการจัดกิจกรรมกีฬาและนันทนาการ เพื่อทำให้เกิดความน่าสนใจและแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของประชาชน เช่น การแจกสิ่งของสำหรับผู้เข้าร่วมกิจกรรม การแถมสิ่งของที่ใช้ประกอบการปฏิบัติกิจกรรม การสะสมคะแนนเพื่อแลกสิ่งของหรือสิทธิพิเศษบางอย่าง</p>	<p>โดยเฉพาะช่องทางพื้นฐานทั่วไปที่ไม่ใช่เทคโนโลยีมากนัก</p> <p>2) การส่งเสริมการตลาดที่น่าสนใจสามารถดำเนินการส่งเสริมการตลาดได้ตามที่ อบต. ที่มีสภาพแวดล้อมเป็นชุมชนเมืองปฏิบัติ แต่ควรพิจารณาถึงความสนใจของประชาชนในชุมชนชนบทเป็นหลัก ซึ่งสิ่งของหรือสิทธิพิเศษที่นำมาเป็นจุดส่งเสริมการตลาดอาจมีความแตกต่างกับชุมชนเมืองออกไป</p>

2. กระบวนการจัดการของศูนย์กีฬาและนันทนาการ อบต. (Management Process)		
องค์ประกอบ	แนวทางในการปฏิบัติ (Implementation)	
2.1 การวางแผน ด้านกีฬาและ นันทนาการ ในชุมชนท้องถิ่น (Planning)	รูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและ นันทนาการองค์การบริหาร ส่วนตำบลที่มีสภาพแวดล้อม เป็นชุมชนเมือง	รูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและ นันทนาการองค์การบริหารส่วน ตำบลที่มีสภาพแวดล้อมเป็น ชุมชนชนบท
2.1.1 แผนแบบ มีส่วนร่วม (Participatory Planning)	อบต. ควรมีการจัดทำแผน ดำเนินงานประจำปี เพื่อนำไปสู่การ ดำเนินงานกิจกรรม/โครงการด้าน กีฬาและนันทนาการโดยใช้ความมี ส่วนร่วมของประชาชนอย่างแท้จริง ผ่านกระบวนการจัดประชาคมใน ตำบล โดยเปิดโอกาสให้ผู้เข้าร่วมการ ประชาคมได้มีบทบาทในการแสดง ความคิดเห็นอย่างสม่ำเสมอ เพื่อที่ แผนดำเนินงานประจำปี จะนำไปสู่ ความต้องการได้รับบริการ อันเกิด จากความคิดเห็นส่วนใหญ่ที่ได้ พยายามแสวงหาฉันทามติร่วมกัน	ควรมีการจัดทำแผนดำเนินงาน ประจำปี เพื่อนำไปสู่การดำเนินงาน กิจกรรม/โครงการด้านกีฬาและ นันทนาการโดยใช้ความมีส่วนร่วมของ ประชาชนอย่างแท้จริงเช่นเดียวกับ อบต. ที่มีสภาพแวดล้อมเป็นชุมชนเมือง
2.1.2 แผนระยะสั้น และกลาง (Short and Medium Term Planning)	อบต. ควรดำเนินการวางแผนทั้ง ระยะสั้นและระยะกลาง เนื่องจาก การวางแผนระยะสั้น คือ แผน ดำเนินงานประจำปี สามารถจัด ดำเนินการและมีการปรับเปลี่ยน กิจกรรม/โครงการในช่วงเวลาสั้นๆ ปี ต่อไปได้ตามความต้องการที่อาจ เปลี่ยนแปลงไปของประชาชนในพื้นที่ แต่การวางแผนระยะกลางช่วงเวลา 2 ถึง 3 ปีงบประมาณนั้น มีส่วนสำคัญที่ จะทำให้ อบต. สามารถกำหนดกรอบ ทิศทางในการพัฒนาด้านสถานกีฬา และนันทนาการ รวมทั้งกิจกรรม/	ควรดำเนินการวางแผนทั้งระยะสั้น และระยะกลาง เนื่องจาก การวางแผน ระยะสั้น คือ แผนดำเนินงานประจำปี สามารถจัดดำเนินการและมีการ ปรับเปลี่ยนกิจกรรม/โครงการในช่วง เวลาสั้นๆ ปีต่อไปได้ตามความต้องการที่ อาจเปลี่ยนแปลงไปของประชาชนใน พื้นที่ แต่การวางแผนระยะกลาง ช่วงเวลา 2 ถึง 3 ปีงบประมาณนั้น ควร มุ่งเน้นไปยังกิจกรรมที่สามารถต่อยอด การดำเนินงานให้พัฒนามากขึ้นอย่าง ต่อเนื่องได้ ซึ่งอาจใช้ระยะเวลาในการ จัดดำเนินการมากกว่าหนึ่งปี มากกว่าที่

2. กระบวนการจัดการของศูนย์กีฬาและนันทนาการ อบต. (Management Process)		
องค์ประกอบ	แนวทางในการปฏิบัติ (Implementation)	
	โครงการที่ต้องการการการต่อยอดอย่างต่อเนื่อง ซึ่งอาจใช้ระยะเวลาในการจัดดำเนินการหรือจัดสร้างมากกว่าหนึ่งปี	จะมุ่งเน้นด้านการวางแผนเพื่อปลูกสร้างสถานกีฬาและนันทนาการ
2.2 การจัดองค์กรของศูนย์กีฬาและนันทนาการ อบต. (Organizing)	รูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีสภาพแวดล้อมเป็นชุมชนเมือง	รูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีสภาพแวดล้อมเป็นชุมชนชนบท
2.2.1 โครงสร้างองค์กร (Structure)	อบต. ควรมีส่วนงานด้านกีฬาและนันทนาการโดยเฉพาะแยกออกมาจากส่วนงานด้านอื่นๆ อาจมีชื่อส่วนงานเป็นกองกีฬาและนันทนาการหรือฝ่ายกีฬาและนันทนาการก็ตามแต่ความเหมาะสมของชื่อของส่วนงานตามที่หน่วยงานส่วนกลางจะเป็นผู้กำหนด	ควรมีส่วนงานด้านกีฬาและนันทนาการโดยเฉพาะแยกออกมาจากส่วนงานด้านอื่นๆ เช่นกัน
2.2.2 การจัดสรรบุคลากร (Managing Human)	<ol style="list-style-type: none"> 1) ควรมีหัวหน้าส่วนงานด้านกีฬาและนันทนาการเป็นผู้มีวุฒิการศึกษาด้านกีฬาและนันทนาการโดยตรง 2) ควรมีบุคลากรปฏิบัติงานในส่วนงานด้านกีฬาและนันทนาการเป็นผู้มีวุฒิการศึกษาด้านกีฬาและนันทนาการโดยตรง 3) อาจมีการจัดจ้างเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานในโครงการเกี่ยวกับด้านกีฬาและนันทนาการแบบชั่วคราว ซึ่งเป็นผู้มีความชำนาญการหรือได้รับการรับรองด้านวิชาชีพหรือมีวุฒิการศึกษาด้านกีฬาและนันทนาการโดยตรง 	<ol style="list-style-type: none"> 1) ควรมีหัวหน้าส่วนงานด้านกีฬาและนันทนาการเป็นผู้มีวุฒิการศึกษาด้านกีฬาและนันทนาการโดยตรง 2) ควรมีบุคลากรปฏิบัติงานในส่วนงานด้านกีฬาและนันทนาการเป็นผู้มีวุฒิการศึกษาด้านกีฬาและนันทนาการโดยตรง 4) ควรมีการพัฒนาองค์ความรู้ให้กับบุคลากรส่วนงานอื่นๆ ที่สนใจด้านกีฬาและนันทนาการ เพื่อกระจายองค์ความรู้และเป็นการสร้างและพัฒนาบุคลากรด้านกีฬาและนันทนาการในอบต. เพิ่มเติม 3) ควรมีการจัดอบรมอาสาสมัครภาคประชาชนด้านกีฬาและนันทนาการโดย

2. กระบวนการจัดการของศูนย์กีฬาและนันทนาการ อบต. (Management Process)		
องค์ประกอบ	แนวทางในการปฏิบัติ (Implementation)	
	<p>4) ควรมีการพัฒนาองค์ความรู้ให้กับบุคลากรส่วนงานอื่นๆ ที่สนใจด้านกีฬาและนันทนาการ เพื่อกระจายองค์ความรู้และเป็นการสร้างและพัฒนาบุคลากรด้านกีฬาและนันทนาการใน อบต. เพิ่มเติม</p> <p>5) ควรมีการจัดอบรมอาสาสมัครภาคประชาชนด้านกีฬาและนันทนาการ โดยวิทยากรผู้มีความเชี่ยวชาญ เพื่อสร้างเครือข่ายสนับสนุนการดำเนินงานด้านกีฬาและนันทนาการให้กับ อบต.</p>	<p>วิทยากรผู้มีความเชี่ยวชาญ เพื่อสร้างเครือข่ายสนับสนุนการดำเนินงานด้านกีฬาและนันทนาการให้กับ อบต.</p>
<p>2.3 การนำเพื่อขับเคลื่อนภารกิจของศูนย์กีฬาและนันทนาการ อบต. (Leading)</p>	<p>รูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีสภาพแวดล้อมเป็นชุมชนเมือง</p>	<p>รูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีสภาพแวดล้อมเป็นชุมชนชนบท</p>
<p>2.3.1 ภาวะผู้นำ (Leadership)</p>	<p>1) ผู้บริหาร อบต. ผู้รับผิดชอบการดำเนินงานของศูนย์กีฬาและนันทนาการ อบต. ควรมีภาวะผู้นำ โดย เป็นผู้ที่มีวิสัยทัศน์และเป้าหมายด้านกีฬาและนันทนาการที่ชัดเจน มีกลยุทธ์ในการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการให้นำไปสู่การบรรลุเป้าหมาย เป็นตัวอย่างที่ดีในการดำเนินงานด้านกีฬาและนันทนาการแก่ผู้ใต้บังคับบัญชา</p> <p>2) หัวหน้าส่วนงานกีฬาและนันทนาการ ควรมีภาวะผู้นำคือ มีเป้าหมายในการดำเนินงานของส่วนงานกีฬาและ</p>	<p>ผู้บริหาร หัวหน้าส่วนงาน และผู้ปฏิบัติงานด้านกีฬาและนันทนาการใน อบต. ประเพณีนี้ ควรมีภาวะผู้นำเช่นเดียวกันกับ อบต. ที่มีสภาพแวดล้อมเป็นชุมชนเมือง</p>

2. กระบวนการจัดการของศูนย์กีฬาและนันทนาการ อบต. (Management Process)		
องค์ประกอบ	แนวทางในการปฏิบัติ (Implementation)	
	นันทนาการที่ชัดเจน และเป็นแบบอย่างที่ดีในการทำงานให้กับผู้ปฏิบัติงานได้บังคับบัญชา	
2.3.2 แรงจูงใจ (Motivation)	<p>1) ผู้บริหารและหัวหน้าส่วนงานกีฬาและนันทนาการควรสร้างแรงกระตุ้นและแรงจูงใจในการทำงานด้านกีฬาและนันทนาการให้กับผู้บังคับบัญชา เช่น การมอบรางวัล การเลื่อนขั้นเงินเดือน การกล่าวคำชื่นชม</p> <p>2) ผู้ปฏิบัติงาน ควรมีการสร้างแรงกระตุ้นและแรงจูงใจในการเข้าร่วมและปฏิบัติกิจกรรมกีฬาและนันทนาการของประชาชน และเป็นตัวอย่างในการปฏิบัติกิจกรรมกีฬาและนันทนาการที่ดีให้กับประชาชน</p>	ผู้บริหาร หัวหน้าส่วนงาน และผู้ปฏิบัติงานด้านกีฬาและนันทนาการในอบต. ประเภทนี้ ควรมีการปฏิบัติเกี่ยวกับแรงจูงใจเช่นเดียวกันกับ อบต. ที่มีสภาพแวดล้อมเป็นชุมชนเมือง
2.3.3 การสื่อสารระหว่างกัน (Communication)	ผู้บริหาร หัวหน้าส่วนงาน และผู้ปฏิบัติงานด้านกีฬาและนันทนาการในอบต. ควรมีการสื่อสารและการรายงานเรื่องแนวทางในการดำเนินงานและการแก้ไขปรับปรุงงานระหว่างกันอย่างสม่ำเสมอ รวมทั้งการสื่อสารควรมีเปิดโอกาสให้มีการสื่อสารจากทั้งสองทาง ทั้งฝั่งผู้บังคับบัญชาและฝั่งผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา	ผู้บริหาร หัวหน้าส่วนงาน และผู้ปฏิบัติงานด้านกีฬาและนันทนาการในอบต. ประเภทนี้ ควรมีวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการสื่อสารระหว่างกันเช่นเดียวกันกับ อบต. ที่มีสภาพแวดล้อมเป็นชุมชนเมือง
องค์ประกอบ	แนวทางในการปฏิบัติ (Implementation)	
2.4 การควบคุมการดำเนินงานของศูนย์กีฬาและนันทนาการ อบต. (Controlling)	รูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีสภาพแวดล้อมเป็นชุมชนเมือง	รูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีสภาพแวดล้อมเป็นชุมชนชนบท

2. กระบวนการจัดการของศูนย์กีฬาและนันทนาการ อบต. (Management Process)		
องค์ประกอบ	แนวทางในการปฏิบัติ (Implementation)	
2.4.1 กำหนด มาตรฐาน (Standardization)	การกำหนดมาตรฐานต้องพิจารณาจากแผนการดำเนินงานด้านกีฬาและนันทนาการในแต่ละขั้นตอนและทำการกำหนดมาตรฐานในการดำเนินงานเพื่อให้งานสามารถดำเนินไปได้และประสบความสำเร็จในแต่ละขั้นตอน โดยมาตรฐานที่กำหนด อาจเป็นด้านเวลา ด้านคุณภาพงาน ด้านผลผลิตที่เกิดขึ้น หรือด้านพฤติกรรม การดำเนินงานของบุคลากร	ควรมีวิธีปฏิบัติเช่นเดียวกันกับ อบต. ที่มีสภาพแวดล้อมเป็นชุมชนเมือง โดยคำนึงถึงบริบทของงานด้านกีฬาและนันทนาการในชุมชนชนบท
2.4.2 วัดผลการ ดำเนินงาน (Check Performance)	เป็นการวัดผลการปฏิบัติงานด้านกีฬาและนันทนาการของบุคลากรที่เกี่ยวข้อง โดยการเก็บข้อมูลจากการดำเนินงานที่เกิดขึ้น ซึ่งอาจใช้การสังเกต การจดบันทึกผลการทำงาน การรายงานผลการทำงาน	ควรมีวิธีปฏิบัติเช่นเดียวกันกับ อบต. ที่มีสภาพแวดล้อมเป็นชุมชนเมือง โดยคำนึงถึงบริบทของงานด้านกีฬาและนันทนาการในชุมชนชนบท
2.4.3 เปรียบเทียบ ผลการดำเนินงาน (Comparison)	เป็นการเปรียบเทียบผลการปฏิบัติงานด้านกีฬาและนันทนาการกับมาตรฐานที่กำหนดในเบื้องต้น เพื่อสะท้อนให้เห็นว่าผลการทำงานมีความดีกว่าหรือด้อยกว่ามาตรฐานที่ตั้งไว้เพียงใด	ควรมีวิธีปฏิบัติเช่นเดียวกันกับ อบต. ที่มีสภาพแวดล้อมเป็นชุมชนเมือง โดยคำนึงถึงบริบทของงานด้านกีฬาและนันทนาการในชุมชนชนบท
2.4.4 ปรับปรุงแก้ไข (Corrective action)	หลังจากการเปรียบเทียบผลการดำเนินงานด้านกีฬาและนันทนาการกับมาตรฐานที่กำหนดแล้ว ก็จะทำให้ทราบว่างานที่ทำบรรลุเป้าหมายขององค์กรหรือไม่ และหากไม่บรรลุควรมีการปรับปรุงแก้ไขเพื่อพัฒนาการทำงานในขั้นตอนหรือในส่วนของการทำงาน	ควรมีวิธีปฏิบัติเช่นเดียวกันกับ อบต. ที่มีสภาพแวดล้อมเป็นชุมชนเมือง โดยคำนึงถึงบริบทของงานด้านกีฬาและนันทนาการในชุมชนชนบท

2. กระบวนการจัดการของศูนย์กีฬาและนันทนาการ อบต. (Management Process)		
องค์ประกอบ	แนวทางในการปฏิบัติ (Implementation)	
2.5 การประเมินผล การดำเนินงาน ของศูนย์กีฬา และนันทนาการ อบต. (Evaluating)	รูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและ นันทนาการองค์การบริหาร ส่วนตำบลที่มีสภาพแวดล้อม เป็นชุมชนเมือง	รูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและ นันทนาการองค์การบริหารส่วน ตำบลที่มีสภาพแวดล้อมเป็น ชุมชนชนบท
ประสิทธิผลของ องค์กร (Effectiveness of Organization)	การวัดประสิทธิผลของศูนย์กีฬา และนันทนาการ อบต. เป็นการวัด ความสามารถในการดำเนินงานด้าน กีฬาและนันทนาการของ อบต. จาก การบรรลุเป้าหมาย ดังนั้น การ ตั้งเป้าหมายขององค์กร จึงต้อง กำหนดเป็นตัวชี้วัดที่มีค่าที่สามารถวัด ได้ ซึ่งศูนย์กีฬาและนันทนาการ อบต. อาจพิจารณาถึงศักยภาพในการ ดำเนินงานด้านกีฬาและนันทนาการ ในชุมชนท้องถิ่นของตนเอง เพื่อให้ การกำหนดตัวชี้วัดเป้าหมายมีความ เป็นไปได้และไม่สูงเกินไปกว่า ศักยภาพของ อบต. เช่น จำนวนผู้ ออกกำลังกายเพิ่มขึ้นร้อยละ 15 มี ผู้เข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการที่ อบต. จัดดำเนินการไม่น้อยกว่า 1,000 คน	อบต. ชนบทควรมีวิธีปฏิบัติ เช่นเดียวกับกับ อบต. ที่มี สภาพแวดล้อมเป็นชุมชนเมือง แต่ควร คำนึงถึงศักยภาพในการดำเนินงานของ องค์กร เพื่อให้การกำหนดเป้าหมาย เกิดเป็นตัวชี้วัดที่มีความเหมาะสมกับ การดำเนินงานด้านกีฬาและนันทนาการ ในสภาพแวดล้อมชุมชนชนบท และ สามารถวัดได้จริง

3. ผลผลิตของศูนย์กีฬาและนันทนาการ อบต. (Outputs)		
องค์ประกอบ	รูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและ นันทนาการองค์การบริหาร ส่วนตำบลที่มีสภาพแวดล้อม เป็นชุมชนเมือง	รูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและ นันทนาการองค์การบริหารส่วน ตำบลที่มีสภาพแวดล้อมเป็น ชุมชนชนบท
	แนวทางในการปฏิบัติ (Implementation)	
1. มีการพัฒนาด้าน กิจกรรม เกี่ยวกับสุขภาพ และคุณภาพ ชีวิตของ ประชาชน ในชุมชนท้องถิ่น (Health and Quality Life Services)	<p>ควรมีการกำหนดเป้าหมายของ องค์กรเป็นตัวชี้วัดผลผลิตที่เกิดขึ้น จากการดำเนินงาน ในลักษณะ ตัวอย่างของตัวชี้วัดดังต่อไปนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - มีจำนวนกิจกรรม/โครงการ ด้านการออกกำลังกายกีฬาและ นันทนาการเพิ่มมากขึ้นเพียงใด หรือ มีจำนวนเท่าไรภายในระยะเวลา เท่าใด - มีความหลากหลายของรูปแบบ กิจกรรมด้านกีฬาและนันทนาการ อย่างไร จำนวนมากขึ้นเพียงใด หรือมี จำนวนเท่าไรภายในระยะเวลาเท่าใด 	<p>ควรมีการกำหนดเป้าหมายของ องค์กรเป็นตัวชี้วัดผลผลิตที่เกิดขึ้นจาก การดำเนินงาน ในลักษณะตัวอย่างของ ตัวชี้วัดเช่นเดียวกับกับ อบต. ที่มี สภาพแวดล้อมเป็นชุมชนเมือง</p>
2. มีการพัฒนา ความ เท่าเทียมในการ รับบริการด้าน กีฬาและ นันทนาการใน ชุมชนท้องถิ่น (Inclusive Services)	<p>ควรมีการกำหนดเป้าหมายของ องค์กรเป็นตัวชี้วัดผลผลิตที่เกิดขึ้น จากการดำเนินงาน ในลักษณะ ตัวอย่างของตัวชี้วัดดังต่อไปนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - มีจำนวนประชาชนผู้รับบริการ ด้านการออกกำลังกายกีฬา และ นันทนาการมากขึ้นเพียงใด หรือมี จำนวนเท่าไรภายในระยะเวลาเท่าใด - ประชาชนที่เข้าร่วมกิจกรรม กีฬาและนันทนาการมีความ หลากหลายของระดับอายุมากขึ้น เพียงใด หรือมีจำนวนเท่าไรภายใน ระยะเวลาเท่าใด 	<p>ควรมีการกำหนดเป้าหมายของ องค์กรเป็นตัวชี้วัดผลผลิตที่เกิดขึ้นจาก การดำเนินงาน ในลักษณะตัวอย่างของ ตัวชี้วัดเช่นเดียวกับกับ อบต. ที่มี สภาพแวดล้อมเป็นชุมชนเมือง</p>

3. ผลผลิตของศูนย์กีฬาและนันทนาการ อบต. (Outputs)		
	- ประชาชนผู้พิการจะได้รับบริการด้านกีฬาและนันทนาการอย่างไร หรือมีจำนวนเท่าไร	
3. มีการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ด้านกีฬาและนันทนาการในชุมชนท้องถิ่น (Human Development)	<p>ควรมีการกำหนดเป้าหมายขององค์กรเป็นตัวชี้วัดผลผลิตที่เกิดขึ้นจากการดำเนินงาน ในลักษณะตัวอย่างของตัวชี้วัดดังต่อไปนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - มีจำนวนบุคลากรของศูนย์กีฬาและนันทนาการ อบต. ที่ได้รับการพัฒนาองค์ความรู้ด้านกีฬาและนันทนาการอย่างไร มากขึ้นเพียงใด หรือมีจำนวนเท่าไรภายในระยะเวลาเท่าใด - มีจำนวนประชาชนในชุมชน ที่ได้รับการพัฒนาองค์ความรู้ด้านกีฬาและนันทนาการอย่างไร มากขึ้นเพียงใด หรือมีจำนวนเท่าไรภายในระยะเวลาเท่าใด - มีประชาชนกลุ่มใด ระดับอายุใด ที่ได้รับการพัฒนาสุขภาพและคุณภาพชีวิต ด้วยกิจกรรมด้านกีฬาและนันทนาการบ้าง อย่างไร หรือมีจำนวนเท่าไร 	<p>ควรมีการกำหนดเป้าหมายขององค์กรเป็นตัวชี้วัดผลผลิตที่เกิดขึ้นจากการดำเนินงาน ในลักษณะตัวอย่างของตัวชี้วัดเช่นเดียวกับกับ อบต. ที่มีสภาพแวดล้อมเป็นชุมชนเมือง</p>
4. มีการพัฒนาด้านธรรมาภิบาลในการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการ อบต. (Good Governance)	<p>ควรมีการกำหนดเป้าหมายขององค์กรเป็นตัวชี้วัดผลผลิตที่เกิดขึ้นจากการดำเนินงาน ในลักษณะตัวอย่างของตัวชี้วัดดังต่อไปนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - ศูนย์กีฬาและนันทนาการ อบต. ดำเนินงานด้านกีฬาและนันทนาการโดยให้ประชาชนมีส่วนร่วมและใช้ความพยายามแสวงหาค้นหาพันธมิตรร่วมกับประชาชนอย่างไรบ้าง 	<p>ควรมีการกำหนดเป้าหมายขององค์กรเป็นตัวชี้วัดผลผลิตที่เกิดขึ้นจากการดำเนินงาน ในลักษณะตัวอย่างของตัวชี้วัดเช่นเดียวกับกับ อบต. ที่มีสภาพแวดล้อมเป็นชุมชนเมือง</p>

3. ผลผลิตของศูนย์กีฬาและนันทนาการ อบต. (Outputs)		
	<ul style="list-style-type: none"> - ศูนย์กีฬาและนันทนาการ อบต. ดำเนินงานด้านกีฬาและนันทนาการโดยตอบสนองต่อความต้องการรับบริการของประชาชนด้านกีฬาและนันทนาการ อย่างไรบ้าง - ศูนย์กีฬาและนันทนาการ อบต. ดำเนินงานด้านกีฬาและนันทนาการ โดยเปิดโอกาสให้มีการตรวจสอบความโปร่งใสในการทำงานอย่างไรบ้าง 	

4. ผลสะท้อนกลับจากผลการดำเนินงานของศูนย์กีฬาและนันทนาการ อบต. (Feedback)		
องค์ประกอบ	แนวทางในการปฏิบัติ (Implementation)	
	รูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีสภาพแวดล้อมเป็นชุมชนเมือง	รูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีสภาพแวดล้อมเป็นชุมชนชนบท
ความพึงพอใจของผู้รับบริการจากศูนย์กีฬาและนันทนาการ อบต. (Satisfaction)	ความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมกิจกรรม/โครงการด้านกีฬาและนันทนาการ อบต. ควรดำเนินการวัดและประเมินผลความพึงพอใจของประชาชนในชุมชน ที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรม/โครงการด้านกีฬาและนันทนาการในทุกๆ รายการ เพื่อให้ทราบว่า ผู้รับบริการมีความพึงพอใจมากน้อยเพียงใด ในประเด็นใดบ้าง เพื่อเป็นข้อมูลที่สะท้อนการดำเนินงาน ก่อให้เกิดการพัฒนาและแก้ไขปรับปรุง ทั้งในส่วนของทรัพยากรการจัดการและกระบวนการจัดการต่อไป	

5. สิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับศูนย์กีฬาและนันทนาการ อบต. (Environment)		
องค์ประกอบ	แนวทางในการปฏิบัติ (Implementation)	
	รูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีสภาพแวดล้อมเป็นชุมชนเมือง	รูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีสภาพแวดล้อมเป็นชุมชนชนบท
1. นโยบายและยุทธศาสตร์ของชาติเกี่ยวกับกีฬาและนันทนาการในชุมชนท้องถิ่น (Government Policy and Strategy)	<p>1) นโยบายและยุทธศาสตร์ของชาติ</p> <p>อบต. อาจนำความสำคัญของนโยบายและยุทธศาสตร์ที่รัฐบาลกำลังประกาศใช้ ในด้านอื่นๆ มาเป็นพื้นฐานในการเชื่อมโยงให้เกิดความสัมพันธ์ไปสู่การดำเนินกิจกรรม/โครงการต่างๆ ด้านกีฬาและนันทนาการนอกเหนือไปจากการนำยุทธศาสตร์ในการพัฒนากีฬาและนันทนาการที่เกี่ยวข้องโดยตรงด้วยก็ได้ เช่น ยุทธศาสตร์การขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศไทยด้วยเทคโนโลยี (Thailand 4.0) ซึ่ง อบต. อาจนำเทคโนโลยีที่ประชาชนในชุมชนเข้าถึงง่าย มาเชื่อมโยงเป็นเครื่องมือในการนำเสนอบริการด้านกีฬาและนันทนาการในชุมชน</p> <p>2) นโยบายและยุทธศาสตร์ของชาติด้านกีฬาและนันทนาการ</p> <p>อบต. ควรนำยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องและอยู่ในขอบเขตที่ดำเนินการได้ จากแผนพัฒนากีฬาแห่งชาติและแผนพัฒนานันทนาการแห่งชาติ ฉบับที่เป็นปัจจุบัน มาเป็นแนวทางในการเชื่อมโยงความสำคัญ เพื่อดำเนินการจัดกิจกรรม/โครงการด้านกีฬาและนันทนาการกับชุมชนในพื้นที่</p>	
2. สังคมวัฒนธรรม เทคโนโลยี เศรษฐกิจ และการเมืองภายในท้องถิ่น (Socio-cultural, Technological Economic, and Political)	<p>1) สังคม วัฒนธรรม</p> <p>อบต. ควรดำเนินกิจกรรม/โครงการด้านกีฬาและนันทนาการโดยคำนึงถึงสภาพของสังคมและวัฒนธรรมของคนในชุมชนเมือง ซึ่งมักจะเป็นพหุสังคม มีประชาชนที่มีความหลากหลายทางเชื้อชาติ ศาสนา และวัฒนธรรม ตัวอย่างเช่น การจัดกิจกรรมรื่นเริงในช่วงถือศีลอดของชาวบ้านที่เป็นมุสลิม ก็อาจทำให้ขาดการมีส่วนร่วมของกลุ่มคนที่เป็นมุสลิม</p> <p>2) เทคโนโลยี</p> <p>อบต. ควรดำเนินกิจกรรม/โครงการด้านกีฬาและนันทนาการโดยคำนึงถึง</p>	<p>1) สังคม วัฒนธรรม</p> <p>อบต. ควรดำเนินกิจกรรม/โครงการด้านกีฬาและนันทนาการโดยคำนึงถึงสภาพของสังคมและวัฒนธรรมของคนในชุมชนชนบท ซึ่งทั่วไปแล้วคนในชุมชนจะมีความคล้ายคลึงกันทั้งทางด้านสถานภาพทางสังคม ศาสนา วัฒนธรรม และประเพณี</p> <p>2) เทคโนโลยี</p> <p>อบต. ควรดำเนินกิจกรรม/โครงการด้านกีฬาและนันทนาการโดยคำนึงถึงสภาพของเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับคนในชุมชนชนบท</p>

5. สิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับศูนย์กีฬาและนันทนาการ อบต. (Environment)		
องค์ประกอบ	แนวทางในการปฏิบัติ (Implementation)	
	รูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีสภาพแวดล้อมเป็นชุมชนเมือง	รูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีสภาพแวดล้อมเป็นชุมชนชนบท
	สิ่งแวดล้อมทางการเมือง ควรนำมาเป็นทางเลือกของ อบต. มากกว่าที่จะยกเลิกการดำเนินงานด้านกีฬาและนันทนาการกับชุมชนในพื้นที่	

ตารางสำเร็จรูปกำหนดขนาดตัวอย่างของ Taro Yamane (1967) ที่ระดับความเชื่อมั่น 99%

ขนาดของ ประชากร (n)	ขนาดของตัวอย่าง (n) ที่ระดับความคลาดเคลื่อน				
	± 1 %	± 2 %	± 3 %	± 4 %	± 5 %
500	b	b	b	b	b
1,000	b	b	b	b	474
1,500	b	b	b	726	563
2,000	b	b	b	826	621
2,500	b	b	b	900	662
3,000	b	b	1,364	958	692
3,500	b	b	1,458	1,003	716
4,000	b	b	1,539	1,041	735
4,500	b	b	1,607	1,071	750
5,000	b	b	1,667	1,098	763
6,000	b	2,903	1,765	1,139	783
7,000	b	3,119	1,842	1,171	798
8,000	b	3,303	1,905	1,196	809
9,000	b	3,462	1,957	1,216	818
10,000	b	3,600	2,000	1,233	826
15,000	b	4,091	2,143	1,286	849
20,000	b	4,390	2,222	1,314	861
25,000	11,842	4,592	2,273	1,331	869
50,000	15,517	5,056	2,381	1,368	884
100,000	18,367	5,325	2,439	1,387	892
➡ ∞	22,500	5,625	2,500	1,406	900

หมายเหตุ: b หมายถึง ค่าที่ใช้ไม่ได้

ประเด็นการสัมภาษณ์เชิงลึก (In - depth Interview) เพื่อการศึกษาวิจัย เรื่อง การพัฒนารูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบล

คำชี้แจงในการสัมภาษณ์

1. การสัมภาษณ์ครั้งนี้ เพื่อการศึกษาวิจัยของ นายชลิตพล สีบใหม่ นิสิตระดับปริญญาโทศึกษาศาสตร์บัณฑิต แผนกวิชาวิทยาการบริหารจัดการกีฬาและนันทนาการ คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านการกีฬาและนันทนาการในชุมชนท้องถิ่น ผู้วิจัยขอรับรองว่าข้อมูลในการสัมภาษณ์ของท่านจะนำไปใช้เพื่อประโยชน์แก่การศึกษาวิจัยเท่านั้น จะไม่มีการเปิดเผยข้อมูลใดๆ ของท่านเพื่อวัตถุประสงค์อื่นๆ ที่ไม่เกี่ยวข้องกับการศึกษาวิจัยโดยเด็ดขาด และผู้วิจัยจะทำลายข้อมูลทั้งหมด ภายหลังจากวิจัยสิ้นสุดแล้ว

2. ผู้ให้ข้อมูลหลักในการสัมภาษณ์ มี 5 กลุ่ม ประกอบไปด้วย

2.1 ผู้บริหาร อบต. อันได้แก่ ปลัด อบต. หรือ นายก อบต. ที่มีประสบการณ์ในการดำเนินงานด้านการส่งเสริมการกีฬาและนันทนาการในชุมชนท้องถิ่น และดำรงตำแหน่ง หรือเคยดำรงตำแหน่งมาแล้ว ไม่น้อยกว่า 2 ปี

2.2 เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานใน อบต. ที่มีประสบการณ์ในการดำเนินงานด้านการส่งเสริมการกีฬาและนันทนาการในชุมชนท้องถิ่น และปฏิบัติหน้าที่ใน อบต. มาแล้ว ไม่น้อยกว่า 2 ปี

2.3 ประชาชนผู้อาศัยอยู่ในเขต อบต. ซึ่งเป็นผู้ที่ออกกำลังกาย เล่นกีฬา หรือประกอบกิจกรรมนันทนาการภายในบริเวณพื้นที่ของ อบต. และมีภูมิลำเนาอยู่ในบริเวณพื้นที่ของ อบต. ไม่น้อยกว่า 2 ปี

2.4 เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานภาครัฐและเอกชนต่างๆ ภายในพื้นที่ อบต. ที่เกี่ยวข้องกับกีฬาและนันทนาการ เช่น โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล และโรงเรียน เป็นต้น ซึ่งเป็นผู้ที่ดำเนินงานตามภารกิจของหน่วยงานเป็นหลัก แต่มีการดำเนินงานสนับสนุน ส่งเสริมด้านการกีฬาและนันทนาการในชุมชนท้องถิ่นตามวาระโอกาส และปฏิบัติหน้าที่ในหน่วยงานที่ตั้งอยู่ในบริเวณพื้นที่ อบต. มาแล้ว ไม่น้อยกว่า 2 ปี

2.5 ผู้เป็นสมาชิกเครือข่ายภาคประชาชนในพื้นที่ อบต. ที่เกี่ยวข้องกับกีฬาและนันทนาการ เช่น ชมรมออกกำลังกาย และชมรมผู้สูงอายุ เป็นต้น ซึ่งเป็นสมาชิกที่เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการกีฬาและนันทนาการของเครือข่ายเป็นประจำ และมีสถานะของสมาชิกภาพมาแล้วไม่น้อยกว่า 1 ปี

3. ประเด็นในการสัมภาษณ์ มีดังต่อไปนี้

3.1 ที่ผ่านมาหรือในปัจจุบัน ท่านประสบปัญหาและอุปสรรคในการบริหารจัดการ การดำเนินงาน การเข้าร่วมกิจกรรม หรือการรับบริการสาธารณะ ที่เกี่ยวกับด้านการกีฬาและนันทนาการ ในชุมชนท้องถิ่นของท่านอย่างไรบ้าง

3.2 ท่านคิดว่าภาครัฐควรดำเนินงานส่งเสริมการกีฬาและนันทนาการในชุมชนท้องถิ่น ใดบ้าง

3.3 ท่านอยากให้องค์การบริหารส่วนตำบลของท่าน มีรูปแบบศูนย์กีฬาและนันทนาการ เป็นอย่างไรในอนาคต

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณท่านเป็นอย่างสูงที่ให้ความร่วมมืออย่างดียิ่งในการสัมภาษณ์ครั้งนี้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ประเด็นการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) เพื่อการศึกษาวิจัย
เรื่อง การพัฒนารูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบล

คำชี้แจง

1. การสนทนากลุ่มครั้งนี้ เพื่อการศึกษาวิจัยของ นายชลิตพล สืบใหม่ นิสิตระดับปริญญาตรี ศึกษาศาสตร์บัณฑิต แขนงวิชาวิทยาการจัดการจัดการกีฬาและนันทนาการ คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการ องค์การบริหารส่วนตำบล ผู้วิจัยขอรับรองว่าข้อมูลในการสนทนากลุ่มของท่านจะนำไปใช้เพื่อประโยชน์แก่การศึกษาวิจัยเท่านั้น จะไม่มีการเปิดเผยข้อมูลใดๆ ของท่านเพื่อวัตถุประสงค์อื่นๆ ที่ไม่เกี่ยวข้องกับการศึกษาวิจัยโดยเด็ดขาด และผู้วิจัยจะทำลายข้อมูลทั้งหมดภายหลังการวิจัยสิ้นสุดแล้ว

2. ผู้เข้าร่วมการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละ 8 คน รวมทั้งสิ้น 16 คน ประกอบไปด้วย

2.1 กลุ่มที่ 1 ได้แก่

2.1.1 ผู้บริหาร อบต. อันได้แก่ ปลัด อบต. หรือ นายก อบต. ที่มีประสบการณ์ในการดำเนินงานด้านการส่งเสริมการกีฬาและนันทนาการในชุมชนท้องถิ่น และดำรงตำแหน่ง หรือ เคยดำรงตำแหน่งมาแล้ว ไม่น้อยกว่า 2 ปี จำนวน 4 คน

2.1.2 เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานใน อบต. ที่มีประสบการณ์ในการดำเนินงานด้านการส่งเสริมการกีฬาและนันทนาการในชุมชนท้องถิ่น และปฏิบัติหน้าที่ใน อบต. มาแล้ว ไม่น้อยกว่า 2 ปี จำนวน 4 คน

2.2 กลุ่มที่ 2 ได้แก่

2.2.1 เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานภาครัฐและเอกชนต่างๆ ภายในพื้นที่ อบต. ที่เกี่ยวข้องกับกีฬาและนันทนาการ เช่น โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล และโรงเรียน เป็นต้น ซึ่งเป็นผู้ที่ดำเนินงานตามภารกิจของหน่วยงานเป็นหลัก แต่มีการดำเนินงานสนับสนุน ส่งเสริม ด้านการกีฬาและนันทนาการในชุมชนท้องถิ่นตามวาระโอกาส และปฏิบัติหน้าที่ในหน่วยงานที่ตั้งอยู่ในบริเวณพื้นที่ อบต. มาแล้ว ไม่น้อยกว่า 2 ปี จำนวน 4 คน

2.2.2 ประชาชนผู้อาศัยอยู่ในเขต อบต. ซึ่งเป็นผู้ที่ออกกำลังกาย เล่นกีฬา หรือประกอบกิจกรรมนันทนาการภายในบริเวณพื้นที่ของ อบต. และมีภูมิลำเนาอยู่ในบริเวณพื้นที่ของ อบต. ไม่น้อยกว่า 2 ปี จำนวน 4 คน

3. ประเด็นในการสนทนากลุ่ม มีดังต่อไปนี้

3.1 ท่านคิดว่า รูปแบบการบริหารจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบล ที่ผู้วิจัยได้นำเสนอ มีความสอดคล้องกับความต้องการของท่านหรือประชาชนในชุมชนของท่านหรือไม่ อย่างไร

3.2 ท่านมีข้อสังเกตหรือข้อเสนอแนะอย่างไรบ้าง ต่อรูปแบบการบริหารจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบล ที่ผู้วิจัยได้นำเสนอ

3.3 ท่านอยากให้องค์การบริหารส่วนตำบลของท่าน มีรูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการ อย่างไรบ้าง เพราะเหตุใด หากในอนาคตองค์การบริหารส่วนตำบลของท่านมีการจัดตั้งศูนย์กีฬาและนันทนาการเกิดขึ้นจริง

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณท่านเป็นอย่างสูงที่ให้ความร่วมมืออย่างดียิ่งในการสนทนากลุ่มครั้งนี้

แบบสอบถามการวิจัย (Questionnaire)

แบบสอบถาม

เรื่อง การพัฒนารูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบล
(สำหรับประชาชนในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบล)

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการเก็บข้อมูลวิจัย เพื่อจัดทำวิทยานิพนธ์ระดับปริญญา
ศึกษาศาสตรบัณฑิต แผนกวิชาวิทยาการบริหารจัดการกีฬาและนันทนาการ คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย เรื่อง การพัฒนารูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบล
ผลการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ จะเป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนารูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการ
องค์การบริหารส่วนตำบล

2. แบบสอบถามมีทั้งหมด 11 หน้า แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป ของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้บริการด้านกีฬาและนันทนาการในพื้นที่
องค์การบริหารส่วนตำบล

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับความต้องการได้รับบริการด้านกีฬาและนันทนาการในพื้นที่
องค์การบริหารส่วนตำบล

3. กรุณาตอบแบบสอบถามให้ตรงกับสภาพความเป็นจริงทุกข้อ ผู้วิจัยขอรับรองว่าข้อมูลที่ได้
จะไม่ส่งผลกระทบต่อ ใดๆ ต่อผู้ตอบแบบสอบถามทั้งสิ้น และใช้เป็นข้อมูลสำหรับการศึกษารวบรวมเท่านั้น

ขอขอบคุณทุกท่านที่สละเวลาอันมีค่าให้มาร่วมมือตอบแบบสอบถามในครั้งนี้

นายชลิตพล สิบใหม่

นิสิตปริญญาศึกษาศาสตรบัณฑิต

แผนกวิชาวิทยาการบริหารจัดการกีฬาและนันทนาการ

คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป ของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง: โปรดใส่เครื่องหมาย ✓ ลงใน () หน้าข้อความ หรือเติมข้อความลงในช่องว่างให้ตรงกับ
สภาพความเป็นจริงของท่านมากที่สุด

1. เพศ

() ชาย () หญิง

2. อายุ

() น้อยกว่า 18 ปี () 19 - 39 ปี
() 40 - 60 ปี () มากกว่า 60 ปี

3. ระดับการศึกษาสูงสุด

() ประถมศึกษา () มัธยมศึกษา
() อนุปริญญาหรือเทียบเท่า () ปริญญาตรี
() ปริญญาโท () ปริญญาเอก

4. อาชีพ

() นักเรียน/นักศึกษา () รับจ้างทั่วไป
() เกษตรกร () พนักงาน/ลูกจ้างภาคเอกชน
() ค้าขาย () ธุรกิจส่วนตัว
() ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ/ลูกจ้างของรัฐ
() อื่นๆ โปรดระบุ.....

เลขที่โครงการวิจัย..... 198.1 / 54
วันที่รับรอง..... 20 ธ.ค. 2560
วันหมดอายุ..... 19 ธ.ค. 2561

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้บริการด้านกีฬาและนันทนาการในพื้นที่
องค์การบริหารส่วนตำบล

คำชี้แจง: โปรดใส่เครื่องหมาย ✓ ลงใน () หน้าข้อความ หรือเติมข้อความลงในช่องว่างให้ตรงกับ
สภาพความเป็นจริงของท่านมากที่สุด

- ท่านใช้บริการในพื้นที่ที่องค์การบริหารส่วนตำบลจัดไว้ให้หรือจัดดำเนินการให้ เพื่อประกอบ
กิจกรรมประเภทใดเป็นส่วนใหญ่
 - () กิจกรรมนันทนาการ เช่น ชมการแสดงพื้นบ้าน เล่นกีฬาพื้นบ้าน ชมงานเลี้ยงสังสรรค์
ชมงานประเพณีประจำปี บำเพ็ญสาธารณประโยชน์
 - () กิจกรรมออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ เช่น เดินหรือวิ่งเพื่อสุขภาพ ปั่นจักรยาน เดินเฝ้าไร่
โยคะ จำไม้พลอง จำไทเก๊ก
 - () กิจกรรมเล่นกีฬา
 - () กิจกรรมอื่นๆ โปรดระบุ.....
- ท่านออกกำลังกาย หรือเล่นกีฬา หรือประกอบกิจกรรมนันทนาการ ในพื้นที่ที่องค์การบริหาร
ส่วนตำบลจัดไว้ให้หรือจัดดำเนินการให้ จำนวนกี่วันต่อสัปดาห์
 - () 1 - 2 วันต่อสัปดาห์
 - () 3 - 5 วันต่อสัปดาห์
 - () 6 - 7 วันต่อสัปดาห์
- ท่านออกกำลังกาย หรือเล่นกีฬา หรือประกอบกิจกรรมนันทนาการ ในพื้นที่ที่องค์การบริหาร
ส่วนตำบลจัดไว้ให้หรือจัดดำเนินการให้ ส่วนใหญ่ในวันใดบ้าง
 - () วันจันทร์ - วันศุกร์
 - () วันเสาร์ - วันอาทิตย์และวันหยุด
 - () ทุกวัน ทั้งวันราชการและวันหยุด
- ท่านออกกำลังกาย หรือเล่นกีฬา หรือประกอบกิจกรรมนันทนาการ ในพื้นที่ที่องค์การบริหาร
ส่วนตำบลจัดไว้ให้หรือจัดดำเนินการให้ ส่วนใหญ่ในช่วงเวลาใด
 - () ก่อน 09.00 น.
 - () 09.00 - 12.00 น.
 - () 12.01 - 15.00 น.
 - () 15.01 - 18.00 น.
 - () หลัง 18.00 น. เป็นต้นไป
- ท่านใช้เวลาออกกำลังกาย หรือเล่นกีฬา หรือประกอบกิจกรรมนันทนาการ ในพื้นที่ที่องค์การบริหาร
ส่วนตำบลจัดไว้ให้หรือจัดดำเนินการให้ ส่วนใหญ่เป็นระยะเวลาานเท่าใด
 - () น้อยกว่า 15 นาที
 - () 15 - 30 นาที
 - () 31 - 45 นาที
 - () 45 นาที - 1 ชั่วโมง
 - () มากกว่า 1 ชั่วโมง

เลขที่โครงการวิจัย..... 193.1 / 58
วันที่รับรอง..... 20 ธ.ค. 2560
วันที่ตรวจ..... 19 ธ.ค. 2561

6. ท่านใช้เวลาออกกำลังกาย หรือเล่นกีฬา หรือประกอบกิจกรรมนันทนาการ ในพื้นที่ที่องค์การบริหารส่วนตำบลจัดไว้ให้หรือจัดดำเนินการให้ กับผู้ใดเป็นส่วนใหญ่

- () คนเดียว () เพื่อน
() สมาชิกครอบครัว

7. ท่านมีวัตถุประสงค์ใด ในการใช้บริการด้านกีฬาหรือนันทนาการในพื้นที่ที่องค์การบริหารส่วนตำบลจัดไว้ให้หรือจัดดำเนินการให้ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- () เพื่อส่งเสริมและพัฒนาสุขภาพ () เพื่อความสนุกสนานและเพลิดเพลิน
() เพื่อฝึกซ้อมเตรียมการแข่งขัน () เพื่อพัฒนาสมรรถภาพทางกาย
() เพื่อใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ () เพื่อสร้างความสัมพันธ์ระหว่างครอบครัว
() เพื่อเป็นแบบอย่างที่ดีให้ลูกหลาน () เพื่อรักษาประเพณีที่ดีงาม
() เพื่อได้พบปะพูดคุยและเข้าสังคม

เลขที่โครงการวิจัย 193.1 | 59
วันที่รับรอง 20 ธ.ค. 2560
วันหมดอายุ 19 ธ.ค. 2561

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับความต้องการในการได้รับบริการด้านกีฬาและนันทนาการ
ในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบล

คำชี้แจง: โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างให้ตรงกับระดับความต้องการของท่านในแต่ละรายการ
ตามสภาพความเป็นจริง โดยพิจารณา ดังนี้

หมายเลข 5 หมายถึง ท่านมีความต้องการอยู่ในระดับ มากที่สุด

หมายเลข 4 หมายถึง ท่านมีความต้องการอยู่ในระดับ มาก

หมายเลข 3 หมายถึง ท่านมีความต้องการอยู่ในระดับ ปานกลาง

หมายเลข 2 หมายถึง ท่านมีความต้องการอยู่ในระดับ น้อย

หมายเลข 1 หมายถึง ท่านมีความต้องการอยู่ในระดับ น้อยที่สุด

ลำดับ	รายการ	ระดับความต้องการ				
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
		5	4	3	2	1
ประเภทกิจกรรมการออกกำลังกายและกีฬา						
1.	เดินหรือวิ่ง เพื่อสุขภาพ					
2.	เล่นแอโรบิกประเภทต่างๆ/โยคะ					
3.	ปั่นจักรยานอยู่กับที่/เดินหรือวิ่งบนลู่วิ่ง					
4.	ยกน้ำหนัก/ใช้อุปกรณ์เสริมออกกำลังกาย					
5.	ฟุตบอล/ฟุตซอล					
6.	แบดมินตัน/ปิงปอง					
7.	บาสเกตบอล/วอลเลย์บอล					
8.	ตลกหรือ					
9.	เปตอง					
10.	มวยน้ำ					
11.	อื่นๆ โปรดระบุ.....					
ประเภทกิจกรรมนันทนาการ						
1.	กิจกรรมศิลปะทัศนกรรม เช่น วาดภาพ เย็บปักถักร้อย ฉักตาปัดไม้					
2.	กิจกรรมเล่นน้ำไปศึกษา เช่น เล่นบด ฟุตซอล 5 - 7 คน					
3.	กิจกรรมการเต้นรำ เช่น ซำโหลย สีลา					
4.	กิจกรรมการท่องเที่ยวทัศนศึกษา					

5

เลขที่โครงการวิจัย 195.1 / 56
วันที่รับรอง 20 ธ.ค. 2560
วันที่เผยแพร่ 19 ธ.ค. 2561

ลำดับ	รายการ	ระดับความต้องการ				
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
		5	4	3	2	1
5.	กิจกรรมพัฒนาจิตใจและความสุข เช่น นันทนาฏศิลป์ ดนตรี กีฬา ฟุตบอล					
6.	กิจกรรมงานอดิเรก เช่น ตบตะกร้อ ปลูกต้นไม้ อ่านหนังสือ					
7.	กิจกรรมคนพิการและเพื่อน เช่น ร้องเพลง ตาชาโยเกะ เล่นเครื่องดนตรีไทยและสากล					
8.	กิจกรรมกลางแจ้งนอกเมือง เช่น ขี่จักรยาน เล่นป่า ตกปลา อยู่ค่ายพักแรม					
9.	กิจกรรมทางสังคม เช่น ร่วมกันทำอาหาร เสียสละเวลาในหมู่บ้าน ร่วมงานเลี้ยงสังสรรค์ ร่วมกันรณรงค์ศึกษาสิ่งแวดล้อมในชุมชน					
10.	กิจกรรมในโอกาสเทศกาลพิเศษ เช่น สรงน้ำพระวันสงกรานต์ ลอยกระทงเข้าพรรษา					
11.	กิจกรรมการบริการอาสาสมัคร เช่น ช่วยเหลือ งานทำบุญวัด ช่วยเหลืองานจราจร งานบริการจราจร ร่วมกันทำความสะอาด ร่วมกันปลูกต้นไม้ในชุมชน					
12.	กิจกรรมการพัฒนาสุขภาพและสมรรถภาพ เช่น เล่นหรือวิ่งในสวนสาธารณะ เดินป่า อาหารเพื่อสุขภาพวันประทาน					
13.	กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์และมนุษยสัมพันธ์ เช่น ร่วมการละเล่นท้องถิ่น ร่วมการแข่งขันกีฬา ฟื้นฟูบ้านในชุมชน					
ด้านบุคลากร						
1.	ท่านที่จัดการให้ ผู้บริหาร อบต. ให้ความสำคัญกับนโยบายการจัดกิจกรรมด้านกีฬา และนันทนาการ					
2.	ท่านที่จัดการให้ อบต. มีเจ้าหน้าที่ที่มีวุฒิ การศึกษาด้านพลศึกษา หรือนันทนาการ หรือวิทยาศาสตร์การศึกษา เพื่อจัดกิจกรรม ด้านกีฬาและนันทนาการในด้าน					

๖
 งบประมาณวิจัย 193.1 | 5%
 วันที่รับรอง 20 ธ.ค. 2560
 งบประมาณ 19 ธ.ค. 2561

ลำดับ	รายการ	ระดับความถี่ของการ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
		5	4	3	2	1
3.	ท่านต้องการให้ อบต. จัดกิจกรรมกีฬาและนันทนาการ โดยมีวิทยากรที่มีความชำนาญเฉพาะด้านเป็นผู้ปกครองกรม					
4.	ท่านต้องการให้ อบต. มีเจ้าหน้าที่จัดกิจกรรมกีฬาและนันทนาการตามความต้องการของประชาชนเป็นหลัก					
5.	ท่านต้องการให้ อบต. มีเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานด้านกีฬาและนันทนาการด้วยจิตใจเฝื่องานให้บริการ					
ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม						
.....						
.....						
ด้านงบประมาณ						
1.	ท่านต้องการให้ อบต. จัดทำแผนงบประมาณเพื่อพัฒนาด้านกีฬาและนันทนาการในชุมชนอย่างชัดเจน					
2.	ท่านต้องการให้ อบต. นำงบประมาณประจำปีมาจัดเสริมงานด้านกีฬาและนันทนาการในชุมชนให้มากขึ้น					
3.	ท่านต้องการให้ อบต. ได้รับความช่วยเหลือจากภาครัฐ เพื่อส่งเสริมกิจกรรมกีฬาและนันทนาการให้มากขึ้น					
4.	ท่านต้องการให้ อบต. ร่วมมือกับภาครัฐหรือรัฐวิสาหกิจ หรือภาคเอกชน จัดกิจกรรมกีฬาและนันทนาการให้มากขึ้น					
5.	ท่านต้องการให้ อบต. เปิดโอกาสให้ประชาชนแสดงความคิดเห็นต่องบประมาณที่ใช้จัดกิจกรรมด้านกีฬาและนันทนาการ					
ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม						
.....						
.....						

เลขที่โครงการวิจัย 195.1 / 56

วันที่รับรอง 20 ธ.ค. 2560

วันที่เผยแพร่ 19 ธ.ค. 2561

ลำดับ	รายการ	ระดับความต้องการ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
		5	4	3	2	1
ด้านสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก						
1.	ท่านต้องการให้ อบต. จัดให้มีวัสดุ อุปกรณ์ ที่ใช้ประกอบกิจกรรมกีฬาและนันทนาการ อย่างเพียงพอ เช่น ลูกฟุตบอล ลูกบอลยัดบอล ลูกบดตา ไม่นับคืมบับ เครื่องเล่นกรีฑาไทย และลูกศร ตะกร้าห่วงบอล					
2.	ท่านต้องการให้ อบต. จัดให้มีสนามกีฬา และสถานที่ประกอบกิจกรรมนันทนาการ อย่างเพียงพอ					
3.	ท่านต้องการให้ อบต. จัดให้มีอุปกรณ์กีฬา หรือสนามกีฬา ที่มีมาตรฐานดี มีใบคง แจ้งแรง และทันตามต้องการใช้งาน					
4.	ท่านต้องการให้ อบต. จัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ลูกตา ตู้น้ำดื่ม คานงัดรถ เพื่อบริการประชาชนตามสนามกีฬา หรือสถานที่จัดกิจกรรมกีฬาและนันทนาการ					
5.	ท่านต้องการให้ อบต. ดูแลรักษา ทำนุบำรุง สถานที่จัดกิจกรรมกีฬาและนันทนาการ ให้ใช้งานได้อย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ					
ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม						
.....						
.....						
ด้านการบริหารจัดการ						
1.	ท่านต้องการให้ อบต. มีปฏิทินแผนการดำเนินงาน กิจกรรมกีฬาและนันทนาการ เป็นรายปี ราย เดือน และรายสัปดาห์ อย่างชัดเจน					
2.	ท่านต้องการให้ อบต. จัดสรรให้มีบุคลากรทำหน้าที่รับผิดชอบงานด้านกีฬาและนันทนาการ อย่างชัดเจน					
3.	ท่านต้องการให้ อบต. ประสานงานกับ ประชาชนในและหมู่บ้าน เพื่ออำนวยความสะดวกในการจัดกิจกรรมกีฬาและนันทนาการ					

เลขที่โครงการวิจัย 195.1 | 5%

วันที่รับรอง 20 ธ.ค. 2560

วันระดมทุน 19 ธ.ค. 2561

ลำดับ	รายการ	ระดับความต้องการ				
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
		5	4	3	2	1
4.	ท่านต้องการให้ อบต. เปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการเลือกตั้งกิจกรรมกีฬาและนันทนาการ					
5.	ท่านต้องการให้ อบต. ได้ประเมินการจัดกิจกรรมกีฬาและนันทนาการ เพื่อให้มีข้อมูลในการพัฒนากิจกรรมต่อไป					
ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม						
.....						
.....						
ด้านความเดือดร้อนและความจำเป็นของผู้รับบริการ						
1.	ท่านต้องการให้ อบต. จัดกิจกรรมกีฬาและนันทนาการอย่างสม่ำเสมอ เป็นประจำ ทุกสัปดาห์ หรือทุกเดือน อย่างต่อเนื่อง					
2.	ท่านต้องการให้ อบต. จัดกิจกรรมกีฬาและนันทนาการ ให้มีหลากหลาย เช่น จัดแข่งขันกีฬาฟุตบอลร่วมกับกีฬาอเนกประสงค์ จัดงานประเพณีสงกรานต์ที่รวมกับการละเล่นพื้นบ้าน จัดการแข่งขันกีฬาพื้นบ้าน หลากหลายชนิดในครั้งเดียวกัน					
3.	ท่านต้องการให้ อบต. จัดกิจกรรมกีฬาและนันทนาการ ที่มีความน่าสนใจ					
4.	ท่านต้องการให้ อบต. จัดกิจกรรมกีฬาและนันทนาการ เพื่อส่งเสริมความร่วมมือและความสามัคคี ระหว่างคนในชุมชน และระหว่างชุมชนใกล้เคียง					
5.	ท่านต้องการให้ อบต. จัดกิจกรรมกีฬาและนันทนาการ เพื่อส่งเสริมประเพณีและวัฒนธรรมท้องถิ่นสืบสาน					
ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม						
.....						
.....						

เลขที่โครงการวิจัย 193.1 / 56
 วันที่รับเรื่อง 20 ธ.ย. 2560
 วันที่ตรวจ 19 ธ.ย. 2561

ลำดับ	รายการ	ระดับความต้องการ				
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
		5	4	3	2	1
ด้านราคา						
1.	ท่านต้องการให้ อบต. มีระเบียบขั้นตอนในการเก็บค่าบำรุงรักษา วัสดุ อุปกรณ์ สนามกีฬา หรือสถานที่จัดกิจกรรมกีฬาและันทนาการ ในอัตราที่เหมาะสมกับความเป็นจริง					
2.	ท่านต้องการให้ อบต. มีระเบียบขั้นตอนในการเก็บค่าสมัครใช้สนามหรือสนามฝึก เพื่อใช้สนามกีฬาหรือสถานที่จัดกิจกรรมกีฬาและันทนาการ ในอัตราที่เหมาะสมกับความเป็นจริง					
3.	ท่านต้องการให้ อบต. มีระเบียบขั้นตอนในการเก็บค่าเช่า วัสดุ อุปกรณ์ สนามกีฬา หรือสถานที่จัดกิจกรรมกีฬาและันทนาการ ในอัตราที่เหมาะสมกับความเป็นจริง					
4.	ท่านต้องการให้ อบต. มีระเบียบขั้นตอนในการเก็บเงินค่าปรับ จากการใช้วัสดุ อุปกรณ์ สนามกีฬา หรือสถานที่จัดกิจกรรมกีฬาและันทนาการถูกทำลายเสียหาย					
ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม						
ด้านช่องทางการสื่อสาร						
1.	ท่านต้องการให้ อบต. เพื่อประชาสัมพันธ์การจัดกิจกรรมกีฬาและันทนาการในชุมชนผ่านเสียงตามสาย					
2.	ท่านต้องการให้ อบต. จัดทำป้ายประชาสัมพันธ์ศูนย์กลาง เพื่อประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารการจัดกิจกรรมกีฬาและันทนาการ					
3.	ท่านต้องการให้ อบต. จัดให้มีการประชาสัมพันธ์การจัดกิจกรรมกีฬาและันทนาการผ่านสื่อออนไลน์					

เลขที่โครงการวิจัย 193.1 / 58
 วันที่รับขอ 20 ธ.ค. 2560
 วันที่ตอบ 19 ธ.ค. 2561

ลำดับ	รายการ	ระดับความต้องการ				
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
		5	4	3	2	1
4.	ทำเนียบองค์การให้ อบต. จัดประชุมตัวแทนประชาชน เพื่อประชาสัมพันธ์การจัดกิจกรรมกีฬาและนันทนาการในทุกโอกาส					
5.	ทำเนียบองค์การให้ อบต. จัดทำสื่อสิ่งพิมพ์ที่มีรูปแบบน่าสนใจ แจกให้กับประชาชนในชุมชน เพื่อประชาสัมพันธ์การจัดกิจกรรมกีฬาและนันทนาการ					
ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม						
.....						
.....						
ด้านความสะดวกในการรับบริการ						
1.	ทำเนียบองค์การให้ อบต. จัดกิจกรรมกีฬาและนันทนาการในสถานที่ที่สะดวกต่อการเข้าร่วมกิจกรรม					
2.	ทำเนียบองค์การให้ อบต. จัดให้มีกิจกรรมกีฬาและนันทนาการที่เหมาะสมกับประชาชนทุกเพศ ทุกวัย					
3.	ทำเนียบองค์การให้ อบต. จัดกิจกรรมกีฬาและนันทนาการในช่วงเวลาที่สะดวกกับการเข้าร่วมของประชาชนทุกเพศ ทุกวัย					
4.	ทำเนียบองค์การให้ อบต. จัดให้มีเจ้าหน้าที่ดูแลและอำนวยความสะดวก กับประชาชน ในขณะที่ประกอบกิจกรรมกีฬาและนันทนาการ					
5.	ทำเนียบองค์การให้ อบต. จัดกิจกรรมกีฬาและนันทนาการ โดยคำนึงถึงความเท่าเทียมของประชาชนทุกเพศ ทุกวัย รวมทั้งบุคคลกลุ่มที่เปราะบาง					
ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม						
.....						
.....						

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาความตรงตามเนื้อหาของแบบสอบถาม

1. รองศาสตราจารย์ ดร.กำโชค เผือกสุวรรณ
ผู้ทรงคุณวุฒิด้านกีฬาและนันทนาการ
อดีตรองคณบดีคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. รองศาสตราจารย์ ดร.ประพัฒน์ ลักษณะพิสุทธิ์
ผู้ทรงคุณวุฒิด้านกีฬาและนันทนาการ
อดีตอาจารย์ประจำคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
3. รองศาสตราจารย์ ดร.สุจิตรา สุคนธ์ทรัพย์
ผู้ทรงคุณวุฒิด้านวิทยาศาสตร์สุขภาพ
อาจารย์ประจำคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
4. รองศาสตราจารย์ ดร.รชดา เครือพัว
ผู้ทรงคุณวุฒิด้านนันทนาการ
อาจารย์ประจำสถาบันการพลศึกษาวิทยาเขตอ่างทอง
5. ดร.กิตติพงษ์ โพธิ์มุ
ผู้ทรงคุณวุฒิด้านกีฬาและนันทนาการ
อดีตอธิบดีกรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญเข้าร่วมการสัมมนาอิงผู้ทรงคุณวุฒิ (Connoisseurship)

เรื่อง การพัฒนารูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบล

วันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๖๐ เวลา ๐๙.๐๐ – ๑๒.๐๐ น.

ณ ห้องประชุม ๑ คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

1. รองศาสตราจารย์ ดร.กำโชค เพือกสุวรรณ
ผู้ทรงคุณวุฒิด้านกีฬาและนันทนาการ
อดีตรองคณบดีคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. รองศาสตราจารย์ ดร.รชดา เครือทิวา
ผู้ทรงคุณวุฒิด้านนันทนาการ
อาจารย์ประจำสถาบันการพลศึกษาวิทยาเขตอ่างทอง
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พราหม อินพรม
ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการจัดการกีฬา
อาจารย์ประจำคณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล
4. ดร.กิตติพงษ์ โพธิมุ
ผู้ทรงคุณวุฒิด้านกีฬาและนันทนาการ
อดีตอธิบดีกรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
5. ดร.อมรทัตต์ อัครกะพู
ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการกีฬา
ผู้อำนวยการกลุ่มวิจัยและพัฒนา สำนักวิทยาศาสตร์การกีฬา กรมพลศึกษา
6. อาจารย์ ดร.คมสิทธิ์ เกียนวัฒนา
ผู้เชี่ยวชาญด้านนันทนาการ
อาจารย์ประจำคณะวัฒนธรรมสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตัวอย่างหนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลวิจัยด้วยการสัมภาษณ์เชิงลึก

ที่ ศธ ๐๕๑๒.๒๔/๐๖๕๓๗

คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพระราม ๑ เขตปทุมวัน กทม. ๑๐๓๓๐

๗ ธันวาคม ๒๕๕๙

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลงานวิจัย

เรียน นายกองค้การบริหารส่วนตำบลกำแพงแสน

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. โครงร่างวิทยานิพนธ์
๒. ประเด็นการสัมภาษณ์เชิงลึก

ด้วย นายชลิตพล สืบใหม่ นิสิตระดับปริญญาตรีบัณฑิต ชั้นปีที่ ๒ แผนกวิชาวิทยาการบริหารจัดการกีฬา และนันทนาการ สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้รับอนุมัติ โครงร่างวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาารูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบล” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา ภายใต้การควบคุมของ ศาสตราจารย์ ดร.สมบัติ กาญจนกิจ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

เพื่อให้การดำเนินการวิจัยสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ให้ นายชลิตพล สืบใหม่ เข้าทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลที่เกี่ยวข้อง และประชาชนภายในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลที่เกี่ยวข้อง รวมจำนวนทั้งสิ้น ๕ คน ในช่วงระหว่างวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๕๙ ถึงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๖๐ ทั้งนี้ ผู้วิจัยจะเป็นผู้ประสานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลวิจัยด้วย จักเป็นพระคุณยิ่ง และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

 (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วันชัย บุณรอด)
 คณบดี

หน่วยจัดการศึกษา งานวิชาการและวิจัย
โทร. ๐-๒๒๑๘-๑๐๔๗
โทรสาร ๐-๒๒๑๘-๑๐๒๔

ตัวอย่างหนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลวิจัยด้วยแบบสอบถาม

ที่ ศธ ๐๕๓๒.๒๔/๐๗๓๘

คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพระราม ๓ แขวงวังใหม่ กรุงเทพฯ ๑๐๓๓๐

๑๓ กรกฎาคม ๒๕๖๐

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลงานวิจัย

เรียน นายกองค้การบริหารส่วนตำบล

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. โครงร่างวิทยานิพนธ์
๒. แบบสอบถาม

ด้วย นายชลิตพล สืบใหม่ นิสิตระดับศษญับัณฑิต ชั้นปีที่ ๒ แผนกวิชาวิทยาการการจัดการกีฬาและ
นันทนาการ สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้รับอนุมัติ
โครงร่างวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนารูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบล”
ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรวิทยาศาสตรศษญับัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา ภายใต้การ
ควบคุมของ ศาสตราจารย์ ดร.สมบัติ กาญจนกิจ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

เพื่อให้การดำเนินการวิจัยสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ให้ นายชลิตพล สืบใหม่
เข้าทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยแบบสอบถามกับประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเกี่ยวกับรูปแบบการ
จัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบล ในช่วงระหว่างวันที่ ๑ - ๓๑ สิงหาคม ๒๕๖๐ ทั้งนี้
ผู้วิจัยจะเป็นผู้ประสานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลวิจัยด้วย จักเป็นพระคุณยิ่ง และ
ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

 (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วันชัย บุญรอด)
 คณบดี

หน่วยจัดการศึกษาศึกษา กลุ่มภารกิจวิชาการ
โทร.๐-๒๒๑๘-๑๐๔๗
โทรสาร ๐-๒๒๑๘-๓๐๔๐

ตัวอย่างหนังสือเชิญเข้าร่วมการสนทนากลุ่มหรือการสัมมนากลุ่มย่อย

ที่ ศธ ๐๕๑๒.๒๔/๑๐๑๒

คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพระราม ๑ แขวงวังใหม่ กทม. ๑๐๓๓๐

๒๑ กันยายน ๒๕๖๐

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์บุคลากรในหน่วยงานของท่านและบุคลากรในพื้นที่เข้าร่วมสัมมนากลุ่มย่อยในงานวิจัย

เรียน นายกองดีการบริหารส่วนตำบลนครสวรรค์ตก

สิ่งที่แนบมาด้วย รายละเอียดการสัมมนากลุ่มย่อย

ด้วย นายสิทธิพล สืบโสม นิสิตระดับปริญญาโท ชั้นปีที่ ๒ แผนกวิชาวิทยาการบริหารจัดการกีฬาและนันทนาการ สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้รับอนุมัติโครงการวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การพัฒนาแบบแผนการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบล" ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา ภายใต้การควบคุมของ ศาสตราจารย์ ดร.สมบัติ กาญจนกิจ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

เพื่อให้การศึกษามีความถูกต้องและสมบูรณ์ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ในกรณีนี้ คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จึงใคร่ขออนุญาตบุคลากรในหน่วยงานของท่านและบุคลากรในพื้นที่เข้าร่วมการประชุมสัมมนากลุ่มย่อยเพื่อให้ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการพัฒนาแบบแผนการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบล ในวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๖๐ ระหว่างเวลา ๐๘.๓๐ - ๑๖.๐๐ น. ณ ห้องประชุม อบต.นครสวรรค์ตก อำเภอเมือง จังหวัดนครสวรรค์ ดังนี้

๑. ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลนครสวรรค์ตก จำนวน ๒ คน ได้แก่ นายก รองนายก หรือ ปลัด
๒. เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานด้านกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน ๓ คน
๓. บุคลากรในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลนครสวรรค์ตก จำนวน ๓ คน

ทั้งนี้ ผู้วิจัยจะเป็นประธานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตให้บุคลากรในหน่วยงานของท่านมาเข้าร่วมสัมมนากลุ่มย่อยในงานวิจัยดังกล่าว ตามกำหนดวัน เวลา และสถานที่ดังกล่าวด้วย จักเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วิชัย จุญโรต)
คณบดี

หน่วยจัดการศึกษา กลุ่มภารกิจวิชาการ
มือถือ: ๐๘ ๙๐๑๒ ๓๔๒๖ (นิสิตผู้วิจัย)
โทร: ๐-๒๒๒๑๘-๑๐๕๗
โทรสาร ๐-๒๒๒๑๘-๑๐๕๐

ตัวอย่างหนังสือเชิญเข้าร่วมการสัมมนาอิงผู้ทรงคุณวุฒิ

ที่ ศธ ๐๕๑๒.๒๔/๑๐๕๔

คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพระราม ๑ ปทุมวัน กรุงเทพฯ ๑๐๓๓๐

๓ ตุลาคม ๒๕๖๐

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบและประเมินรูปแบบในงานวิจัย

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.กำโชค เมื่อกสุวรรณ

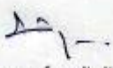
สิ่งที่ส่งมาด้วย รายละเอียดการจัดสัมมนาอิงผู้ทรงคุณวุฒิ (Connoisseurship)

ด้วย นายชลิศพล สืบใหม่ นิสิตระดับศษญีบัณฑิต ชั้นปีที่ ๖ แขนงวิชาวิทยาการบริหารจัดการกีฬาและ
นันทนาการ สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้รับอนุมัติ
โครงร่างวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาารูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบล”
ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรวิทยาศาสตรศษญีบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา ภายใต้การ
ควบคุมของ ศาสตราจารย์ ดร.สมบัติ กาญจนกิจ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และรองศาสตราจารย์
เทพประสิทธิ์ กุลธวัชชัย อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

เพื่อให้วิทยานิพนธ์มีความถูกต้องและสมบูรณ์ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ในกรณีนี้ จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่าน
เป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบและประเมินรูปแบบในการจัดสัมมนาอิงผู้ทรงคุณวุฒิ (Connoisseurship) เพื่อ
ตรวจสอบและประเมินรูปแบบในงานวิจัยหัวข้อดังกล่าว ในวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๖๐ ระหว่างเวลา ๐๙.๐๐ -
๑๒.๐๐ น. ณ ห้องประชุม ๑ คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ทั้งนี้ผู้วิจัยจะเป็นผู้ประสานงาน
ในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบและประเมินรูปแบบในงานวิจัย
ตามกำหนดวัน เวลา และสถานที่ดังกล่าวด้วย จักเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วันชัย ปุณฺรอด)
คณบดี

หน่วยจัดการศึกษาศึกษา กลุ่มภารกิจวิชาการ
โทร.๐-๒๒๑๘-๑๐๘๗
โทรสาร ๐-๒๒๑๘-๑๐๔๐

ที่ ศธ ๐๕๑๒.๒๔/๓๐๕๔

คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพระราม ๑ ปทุมวัน กรุงเทพฯ ๑๐๓๓๐

๓ ตุลาคม ๒๕๖๐

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบและประเมินรูปแบบในงานวิจัย

เรียน ดร.กิตติพงษ์ ไชยัญ

สิ่งที่ส่งมาด้วย รายละเอียดการจัดสัมมนาของผู้ทรงคุณวุฒิ (Connoisseurship)

ด้วย นายชลิตพล สืบใหม่ นิสิตระดับดุษฎีบัณฑิต ชั้นปีที่ ๖ แขนงวิชาวิทยาการ บริหารจัดการกีฬาและ นันทนาการ สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้รับอนุมัติ โครงร่างวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การพัฒนา รูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบล" ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาคณะหลักสูตรวิทยาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา ภายใต้การ ควบคุมของ ศาสตราจารย์ ดร.สมบัติ กาญจนกิจ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และรองศาสตราจารย์ เทพประสิทธิ์ กุลอวีชัย อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

เพื่อให้วิทยานิพนธ์มีความถูกต้องและสมบูรณ์ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ในการนี้ จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่าน เป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบและประเมินรูปแบบในการจัดสัมมนาของผู้ทรงคุณวุฒิ (Connoisseurship) เพื่อตรวจสอบ และประเมินรูปแบบในงานวิจัยหัวข้อดังกล่าว ในวันที่ ๓๗ ตุลาคม ๒๕๖๐ ระหว่างเวลา ๐๙.๐๐ - ๑๒.๐๐ น. ณ ห้องประชุม ๑ คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ทั้งนี้ผู้วิจัยจะเป็นผู้ประสานงานใน รายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบและประเมินรูปแบบในงานวิจัย ตามกำหนดวัน เวลา และสถานที่ดังกล่าวด้วย จักเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วันชัย บุญรอด)
คณบดี

หน่วยจัดการศึกษาศึกษา กลุ่มภารกิจวิชาการ
โทร.๐-๒๒๑๘-๑๐๕๗
โทรสาร ๐-๒๒๑๘-๑๐๕๐

หนังสือรับรองผลการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในคน

AF 01-12

 คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในคน กลุ่มสหสถาบัน ชุดที่ 1 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
254 อาคารจามจุรี 1 ชั้น 2 ถนนพญาไท เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330
โทรศัพท์/โทรสาร: 0-2218-3202 E-mail: eccu@chula.ac.th

COA No. 118/2559

ใบรับรองโครงการวิจัย

โครงการวิจัยที่ 193.1/58 : การพัฒนารูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบล

ผู้วิจัยหลัก : นายชลิตพล สืบใหม่

หน่วยงาน : คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในคน กลุ่มสหสถาบัน ชุดที่ 1 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้พิจารณา โดยใช้หลัก ของ The International Conference on Harmonization – Good Clinical Practice (ICH-GCP) อนุมัติให้ดำเนินการศึกษาวิจัยเรื่องดังกล่าวได้

ลงนาม..... ลงนาม.....
(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ปริศา ทศนประดิษฐ) (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นันทริ ชัยชนะวงศาโรจน์)
ประธาน กรรมการและเลขานุการ

วันที่รับรอง : 15 มิถุนายน 2559 วันหมดอายุ : 14 มิถุนายน 2560

เอกสารที่คณะกรรมการรับรอง

- โครงการวิจัย
- ข้อมูลสำหรับกลุ่มประชากรหรือผู้มีส่วนร่วมในการวิจัยและใบยินยอมของกลุ่มประชากรหรือผู้มีส่วนร่วมในการวิจัย
- ผู้วิจัย เลขที่โครงการวิจัย..... 193.1/58
- แบบสอบถาม วันที่รับรอง..... 15 มิ.ย. 2559
วันหมดอายุ..... 14 มิ.ย. 2560

เงื่อนไข

- ข้าพเจ้ารับทราบว่าเป็นการผิดจริยธรรม หากดำเนินการเก็บข้อมูลการวิจัยก่อนได้รับการอนุมัติจากคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยฯ
- หากใบรับรองโครงการวิจัยหมดอายุ การดำเนินการวิจัยต้องยุติ เมื่อต้องการต่ออายุต้องขออนุมัติใหม่ล่วงหน้าไม่ต่ำกว่า 1 เดือน พร้อมส่งรายงานความก้าวหน้าการวิจัย
- ต้องดำเนินการวิจัยตามที่ระบุไว้ในโครงการวิจัยอย่างเคร่งครัด
- ใช้เอกสารข้อมูลสำหรับกลุ่มประชากรหรือผู้มีส่วนร่วมในการวิจัย ใบยินยอมของกลุ่มประชากรหรือผู้มีส่วนร่วมในการวิจัย และเอกสารเชิญเข้าร่วมวิจัย (ถ้ามี) เฉพาะที่ประทับตราคณะกรรมการเท่านั้น
- หากเกิดเหตุการณ์ไม่พึงประสงค์ร้ายแรงในสถานที่เก็บข้อมูลที่ขออนุมัติจากคณะกรรมการ ต้องรายงานคณะกรรมการภายใน 5 วันทำการ
- หากมีการเปลี่ยนแปลงการดำเนินการวิจัย ให้ส่งคณะกรรมการพิจารณารับรองก่อนดำเนินการ
- โครงการวิจัยไม่เกิน 1 ปี ส่งแบบรายงานสิ้นสุดโครงการวิจัย (AF 03-12) และบทคัดย่อผลการวิจัยภายใน 30 วัน เมื่อโครงการวิจัยเสร็จสิ้น สำหรับโครงการวิจัยที่เป็นวิทยานิพนธ์ให้ส่งบทคัดย่อผลการวิจัย ภายใน 30 วัน เมื่อโครงการวิจัยเสร็จสิ้น

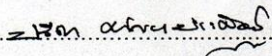
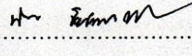
คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในคน กลุ่มสถาบัน ชุมที 1 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
254 อาคารจามจรี 1 ชั้น 2 ถนนพญาไท เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330
โทรศัพท์/โทรสาร: 0-2218-3202 E-mail: cccu@chula.ac.th

COA No. 135/2560

ใบรับรองโครงการวิจัย

โครงการวิจัยที่ 193.1/58 : การพัฒนารูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบล
ผู้วิจัยหลัก : นายชลิตพล สืบใหม่
หน่วยงาน : คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในคน กลุ่มสถาบัน ชุมที 1 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้พิจารณา โดยใช้หลัก ของ The International Conference on Harmonization – Good Clinical Practice (ICH-GCP) อนุมัติให้ดำเนินการศึกษาวิจัยเรื่องดังกล่าวได้

ลงนาม..... ลงนาม.....
(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ปริดา ทักคนประคินฐ) (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นันทรี ชัยชนวงศาโรจน์)
ประธาน กรรมการและเลขานุการ

วันที่รับรอง : 20 มิถุนายน 2560

วันหมดอายุ : 19 มิถุนายน 2561

เอกสารที่คณะกรรมการรับรอง

- 1) โครงการวิจัย
- 2) ข้อมูลสำหรับกลุ่มประชากรหรือผู้มีส่วนร่วมในการวิจัยและใบยินยอมของกลุ่มประชากรหรือผู้มีส่วนร่วมในการวิจัย
- 3) ผู้วิจัย เลขที่โครงการวิจัย..... 193.1/58
- 4) แบบสอบถาม วันที่รับรอง..... 20 มิ.ย. 2560

เงื่อนไข

1. ข้าพเจ้ารับทราบว่าเป็นการศึกษาระยะสั้น หากดำเนินการเก็บข้อมูลวิจัยก่อนได้รับการอนุมัติจากคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยฯ
2. หากใบรับรองโครงการวิจัยหมดอายุ การดำเนินการวิจัยต้องยุติ เมื่อต้องการต่ออายุต้องขออนุมัติใหม่ล่วงหน้าไม่ต่ำกว่า 1 เดือน พร้อมส่งรายงานความก้าวหน้าการวิจัย
3. ต้องดำเนินการวิจัยตามที่ระบุไว้ในโครงการวิจัยอย่างเคร่งครัด
4. ใช้เอกสารข้อมูลสำหรับกลุ่มประชากรหรือผู้มีส่วนร่วมในการวิจัย ใบยินยอมของกลุ่มประชากรหรือผู้มีส่วนร่วมในการวิจัย และเอกสารเชิญเข้าร่วมวิจัย (ถ้ามี) เฉพาะที่ประทับตราคณะกรรมการเท่านั้น
5. หากเกิดเหตุการณ์ไม่พึงประสงค์ร้ายแรงในสถานที่เก็บข้อมูลที่ย้อนกลับจากคณะกรรมการ ต้องรายงานคณะกรรมการภายใน 5 วันทำการ
6. หากมีการเปลี่ยนแปลงการดำเนินการวิจัย ให้ส่งคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมรับรองก่อนดำเนินการ
7. โครงการวิจัยไม่เกิน 1 ปี ส่งแบบรายงานสิ้นสุดโครงการวิจัย (AF 03-12) และบทคัดย่อผลการวิจัยภายใน 30 วัน เมื่อโครงการวิจัยเสร็จสิ้น สำหรับโครงการวิจัยที่เป็นวิทยานิพนธ์ให้ส่งบทคัดย่อผลการวิจัย ภายใน 30 วัน เมื่อโครงการวิจัยเสร็จสิ้น

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

ผู้วิจัยชื่อ นายชลิตพล สืบใหม่

เกิดเมื่อวันที่ 27 พฤศจิกายน 2526 ภูมิลำเนาจังหวัดกาญจนบุรี

จบการศึกษาระดับประถมศึกษา ที่โรงเรียนอนุบาลกาญจนบุรี อ.เมือง จ.กาญจนบุรี

จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ที่โรงเรียนวัดราชบพิธ เขตพระนคร กรุงเทพฯ

จบการศึกษาระดับปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา แขนงวิชาการจัดการกีฬา สำนักวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา 2548

จบการศึกษาระดับปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา แขนงวิชาการจัดการกีฬา คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา 2554

ศึกษาต่อในระดับปริญญาวิทยาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา แขนงวิชาการบริหารจัดการกีฬาและนันทนาการ คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา 2554

ประสบการณ์อบรมและทำงาน

- เป็นข้าราชการในโครงการพัฒนานักบริหารการเปลี่ยนแปลงรุ่นใหม่ (นปร.) รุ่นที่ 6 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) สำนักงานนายกรัฐมนตรี พ.ศ. 2555-2557

- ปัจจุบันเป็นข้าราชการตำแหน่งนักพัฒนาการกีฬาชำนาญการ สังกัดกรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา